

COMPUTER SED

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துகள்

ஓர் ஆய்வு

முனைவர் பட்டத்திற்காக

சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தரப்பட்ட ஆய்வுநூல்

க. மங்கையர்க்கரசி எம். ஏ.,

தமிழ்த்துறை

ஸ்ரீ சாரதா மகளிர் கல்லூரி, சேலம்-16.

ஆய்வு நெறியாளர்

மு. தங்கராசு எம். ஏ., எம். லிட., பி. எச். டி.,

பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை

பச்சையப்பன் கல்லூரி

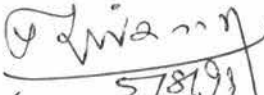
சென்னை-30.

ஆகஸ்ட் 1999

மு.தங்கராசு, எம்.ஏ., எம்.லிட., பி.எச்.டி.,
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை

மேற்பார்வையாளர் சான்றிதழ்

‘சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துகள்’ - ஓர் ஆய்வு,
என்னும் தலைப்புள்ள இவ்வாய்வு நூல் சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் (பி.எச்.டி) பட்டம் பெறுவதற்காக
என் மேற்பார்வையில் சேலம் ஸ்ரீ சாரதா மகளிர் கல்லூரித் தமிழ்ப்
பேராசிரியை க.மங்கையர்க்கரசி எம்.ஏ., அவர்கள் 1989 முதல் 1999
வரை ஆய்வு செய்து எழுதியதாகும். இந்நூல் இதற்கு முன் வேறு
பட்டத்திற்கோ, ஆய்வு அரங்கிற்கோ அனுப்பப் பெறவில்லை
என்பதற்கும் இஃது இவருடைய சொந்த முயற்சியின் பயன்
என்பதற்கும் நான் சான்றிதழ் வழங்குகிறேன்.


578199
(மு.தங்கராசு)

உறுதிமொழி

'சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துக்கள்' - ஓர் ஆய்வு என்னும் இவ்வாய்வேடு முனைவர் பட்டத்திற்காக ஜனவரி 1989 முதல் ஆகஸ்டு 1999 வரை ஆய்வு செய்யப்பட்டு ஆகஸ்டு 1999ம் ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாய்வேடு எனது சொந்த முயற்சியால் உருவானதே. இதற்கு முன்பு வேறு எந்தப்பட்டத்திற்கோ, ஆய்வு அரங்கிற்கோ இவ்வாய்வேடு பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று ஆய்வாளராகிய நான் உறுதி கூறுகின்றேன்.

கி. மங்கையர்க்கரசி
க. மங்கையர்க்கரசி

முனைவர் மு. தங்கராசு

5.2.1999
முனைவர் மு. தங்கராசு, எம்.ஏ.எம்.லிட். பி.எச்.டி.
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பச்சையப்பன் கல்லூரி,
சென்னை-30.

நன்றியுரை

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துக்கள் ஓர் ஆய்வு, என்னும் இவ்வாய்வேடு நன்முறையில் முழுமைபெற பல்லாற்றானும் உதவிய ஆய்வு நெறியாளரும், மேற்பார்வையாளருமாகிய முனைவர். மு. தங்கராசு, எம்.ஏ., எம்.லிட்., பி.எச்.டி., அவர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன். இவ்வாய்வேடு சிறக்க அப்பெருந்தகையாளர் தொடர்ந்து ஊக்குவித்து, வழி காட்டியமை என்றும் மறக்க முடியாதது. அவரது தொடர்ச்சியான தூண்டுதலே இவ்வாய்வேடு வெளிவரக் காரணமாக அமைந்தது.

இவ்வாய்வுப் பணியினைப் பகுதிநேர ஆராய்ச்சியாகச் செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கிய சேலம் ஸ்ரீ சாரதா மகளிர் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர்க்கும்.. பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவிற்குப் பரிந்துரை செய்து ஓராண்டு கல்வித் திட்டத்தில் இவ்வாய்வினை நிறைவு செய்ய உதவிய முன்னாள் முதல்வர்கள் முனைவர் ஆர்.ஜெகதாம்பிகா, திருமதி டி.லட்சுமி, பி.எஸ்.சி., ஹானர்ஸ், எம்.ஃபில்., முனைவர் யு.சுதாநாயக், எம்.ஏ., பி.எச்.டி., இந்நாள் முதல்வர் முனைவர் ஆர். காவேரி, எம்.ஏ., டி.லிட்., அவர்களுக்கும் என் இதயம் நிறைந்த நன்றி என்றும் உரியது.

பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரையை ஏற்றுக் கொண்ட பச்சையப்பன் கல்லூரி நிர்வாகத்தினருக்கும், கல்லூரி முதல்வருக்கும், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்க்கும் எனது நன்றியைக் கூறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவ்வாய்வேட்டை விரைவில் எழுதி முடிக்க, தளர்ந்த போதெல்லாம் தளர்ச்சி நீக்கி ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் அறிவுரையும் ஆசியும் கூறிய எனது பேராசிரியர் முன்னாள் முதல்வர் முனைவர் சி.ஆர்.சகுந்தலா., எம்.ஓ.எல்., பி.எச்.டி., அவர்களுக்கு நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வுப் பணியை மேற்கொண்ட நாளிலிருந்து இன்முகம் மாறாது ஆய்வுக்கு ஆதரவு நல்கிய துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் க. மண்டோதரி கணேஷ் அவர்களுக்கு உள்ளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்

கொள்கிறேன். பல்லாற்றானும் இவ்வாய்வேடு சிறக்க உறுதுணை புரிந்த பேராசிரியர் ஆர்.ரேணுகாதேவி அவர்களுக்கும், மற்றும் துறையில் உள்ள அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இவ்வாய்வுப் பணிக்குச் செம்மை சேர்த்த என்னுடன் பணிபுரியும் திருமதி கோதை நாயகி., எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., அவர்களுக்கும் என்றும் என் நன்றி உரியதாகும். என் ஆய்வுக்கு வேண்டிய நூல்களைக் கொடுத்து மனமுவந்து ஒத்துழைத்த நூலகக் காப்பாளர் டி.வத்சலா., எம்.ஏ., எம்.லிட்., அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகும்.

இவ்வாய்வேட்டினை இறுதிநிலையில் நிறைவாக முடிக்க உதவிய பேராசிரியை எம்.பத்மாவதி., எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்., தமிழ்த்துறை, கந்தசாமிகண்டர் கல்லூரி, அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இவ்வாய்வின் தொடக்கமுதல் தொடர்ந்து என்னுடன் கலந்துரையாடிக் கருத்துக்களைப் பரிமாறி ஆய்வு நெறிப்படுத்திய எனது தந்தை (முன்னாள் துணை முதல்வர் கந்தசாமி கண்டர் கல்லூரி, வேலூர்) பல்கலைக் குரிசில் பாரா.கந்தசாமி., எம்.ஏ., பி.ஓ.எல்., (ஆனர்க்) அவர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது ஆய்வுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கி, எல்லா நேரங்களிலும் பல்வேறு உதவிகளைப் புரிந்த எனது கணவர் முனைவர் என்.கந்தசாமி., எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எச்.டி., பேராசிரியர், பொருளாதாரத்துறை, கந்தசாமிகண்டர் கல்லூரி, வேலூர் நாமக்கல் அவர்களுக்கு என்றும் என் நன்றி உரியதாகும்.

சென்னை, பச்சையப்பன் கல்லூரி நூலகர், மறைமலை அடிகள் நூலகத்தின் நூலகர், கந்தசாமிகண்டர் கல்லூரி நூலகர், சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகர், ஆகியோருக்கு என் நன்றி.

இவ்வாய்வேட்டினைச் சிறப்பாக நிறைவு செய்து கொடுத்த இராதா கணிப்பொறி மைய உரிமையாளர், திரு.ஆர்.சங்கரநாராயணன், எம்.காம்., பி.எல்., அவர்களுக்கும் என் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துக்கள் - ஓர் ஆய்வு

பொருளடக்கம்

இயல் எண்	உள்ளடக்கம்	பக்கம் எண்
-------------	------------	---------------

முன்னுரை

1.	இலக்கியமும் அறிவியலும்	1-12
2.	புவியியல்	13-35
3.	தாவரவியல்	36-107
4.	உயிரியல்	108-221
5.	வானியல்	222-251
6.	தொழில் நுட்பவியல்	252-264

முடிவுரை

ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

முன்னுரை

சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற அறிவியல் கருத்துக்கள் பற்றி ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முக்கியக் குறிக்கோளாகும். இன்றைய நூற்றாண்டில் அறிவியல் வல்லுநர்கள் நுண் கருவிகளின் உதவி கொண்டு நுட்பமாக ஆய்ந்து கூறும் அறிவியல் கருத்துக்களை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் தம் நுண்ணோக்கால் உய்த்துணர்ந்து பாக்களாக்கியுள்ளனர். அவை சங்க இலக்கிய நூல்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு பாடல்களில் பல்வேறு அறிவியல் உண்மைகளாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியத்தின்பால் இருந்த ஆர்வமும், அவ்வறிவியல் உண்மைகளைத் தொகுத்து வகுக்கும் முயற்சியுமே சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துகள் ஓர் ஆய்வு என்னும் இவ்வாய்வு நூல் அமைய அடிப்படையாகும். இவ்வாய்வு இலக்கியத்தின் அடிப்படை மரபுகளை ஒட்டியே ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வேடு ஆறு இயல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கியமும், அறிவியலும் முதலாம் இயலாகவும், புவியியல் இரண்டாம் இயலாகவும், தாவரவியல் மூன்றாம் இயலாகவும், உயிரியல் நான்காம் இயலாகவும், வானியல் ஐந்தாம் இயலாகவும், தொழில்நுட்பம் ஆறாம் இயலாகவும், ஆய்வில் கண்ட உண்மைகள் முடிவுரையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

“இலக்கியமும், அறிவியலும்” என்ற முதலாமியலில் இலக்கியத்தைப் பற்றிய விளக்கமும், முதற் பொருளும், கருப்பொருளும் பற்றிய ஆய்வும், அறிவியல் வரையறை, அறிவியலுக்கும், இலக்கியத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமை, அறிவியல் நோக்கின் பயன், அறிவியல் வகைகள், அறிவியல் கூறுகளைக் கண்டறியும் முறை ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துக்கள் புலக்காட்சியை ஊகித்ததாகவும் அமைந்துள்ளன. நிலவியல், தாவரவியல், விலங்கியல், வானியல், தொழில் நுட்பம் ஆகியவை எவ்வெவ்வறிவியல் வகைகளைச் சார்ந்தவை எனவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவியல் என இலக்கியத்தை நிறுவாது புலவர்களது அறிவியல் புலமையை

எடுத்துக்காட்டி அவர்தம் பாடலில் அறிவியல் செய்திகளைத் தொகுப்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கம் என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் இயலாகிய நிலவியல் குறிக்கும் சொற்கள், அடைமொழிகள், அவற்றின் பொருள்விளக்கங்கள், அறிவியல் கருத்தோடு ஒத்திருப்பது ஆராயப்படுகிறது. புவியின் பெயர், புவியின் விளக்கம், நில அமைப்பு, பூமியின் இயக்கம், பெரும் பொழுது, தட்பவெப்பம், பருவக்காற்று, மழை, பனி, இயற்கைச் சூழலுக்கேற்ற பயிரினம், உயிரினம், பற்றியச் செய்திகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. நிலத்திற்கேற்ப மக்கள் வாழ்வு அமையும் பாங்கும் நானிலம், பாலை பற்றியச் செய்திகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாம் இயலாகிய தாவரவியலில் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் திணைதோறும் கருப்பொருளாக அமைந்துள்ள பயிரினங்கள் பற்றிய செய்தி ஆய்வு புலமாக அமைந்துள்ளது. பாசி, புல், புதர், செடி, கொடி, மரம், போன்றவற்றின் விளக்கம், அதைப் பற்றிய பல்வேறு கருத்துகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. தாவரத்தின் பாகங்களாகிய வேர், அடிமரம், கணு, கிளை, இலை, பூ, காய், கனி முதலியவை பற்றிய செய்திகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

நான்காம் இயலாகிய உயிரியலில் உயிரினங்களின் வகைகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. நீர் வாழ்வன, நிலம் வாழ்வன, ஊர்வன, பறப்பன, விலங்குகள் ஆகிய உயிரினங்களின் உடலமைப்பு, இரை தேடும் முறை, வாழும் இடம், வாழ்க்கை முறை முதலான செய்திகள் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாம் இயலில் வானியலைக் குறிக்கும் சொற்களும், அடைமொழிகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. விசம்பு, சூரியன், திங்கள், நாள்மீன், கோள்மீன் முதலானவற்றின் பெயர் பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் நிறம், இயக்கம் பற்றியும், மேகம், வானவில், மறைப்புகள், தோன்றும் காரணம் பற்றியும் கதிரவனின் செலவு பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இருபத்தேழு மீன்கள் பன்னிரு வீடுகளில் இடம் பெற்றுள்ள நிலை, இராசிகளின் பெயர், உருவம், தன்மை, எரிமீன், தாமகேது, எரிமீன் வீழ்கையும் அதன் விளைவும் ஆகியவை பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஆறாம் இயலாகிய தொழில் நுட்பத்தில் கட்டிடக்கலை பற்றியும், மதில், அகழி, அரண், கோயில், நகர் அமைப்பு பற்றியும் எழுநிலை மாடம், கப்பல், அணை, போர்க்கருவிகள் பற்றிய செய்திகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரையாக ஆய்வில் கண்ட முடிவுகள் தொகுத்துத்தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வு விளக்கமுறை ஆய்வாக அமைந்துள்ளது.

சங்க இலக்கியத்தில் 'அறிவியல் கருத்துக்கள் ஓர் ஆய்வு' என்னும் இவ்வாராய்ச்சியில் சங்க நூல்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய இலக்கியங்கள் அடிப்படையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. தொல்காப்பியமாகிய இலக்கணநூலும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு மற்றும் பிற இலக்கியங்களும் விளக்கம்தர வேண்டி துணை நூல்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

**இலக்கியமும்
அறிவியலும்**

இலக்கியமும் அறிவியலும்

இலக்கியம் என்னும் சொல் இலக்கு இயம் என்னும் இரண்டு சொற்களால் ஆகிய தொடர்ச்சொல். கலங்கு என்னும் சொல் - 'கலக்கு' என்றும், விளங்கு என்னும் சொல் - 'விளக்கு' என்றும், துலங்கு என்னும் சொல் - 'துலக்கு' என்றும் வருவது போல, இலங்கு என்பது இலக்கு என வந்துள்ளது. 'அம்' ஈறு பெற்ற நிலையில் 'இலக்கம்' என வந்து விளக்கம் என்னும் பொருள் தருகின்றது. இலக்கம் என்னும் சொல் விளக்கம் என்று பொருள் தருவதனை 'எல்லே இலக்கம்' என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவால் அறியலாம்¹

இலக்கு என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம், நோக்கம், கொள்கை, குறிக்கோள் எனப் பொருள் கொண்டு, இயம் என்றால் ஒலிப்பது, கூறுவது, வெளிப்படுத்துவது எனப் பொருள் கொள்ளின், நம் குறிக்கோள்களை இயம்புவது - விளக்குவது இலக்கியம் என்று கொள்ளலாம் என்பர் டாக்டர் ச.வே.சுப்பிரமணியன்.²

இலக்கு - குறி: நல்ல குறிக்கோளைக் கூறுவதே இலக்கியம் எனவும், இலக்கு - திசை: மக்கள் எத்திசையில் போக வேண்டும் என்பதைக் காட்டுவதே இலக்கியம் எனவும் நவில்வர் சாமி சிதம்பரனார்.³

வாழ்வு நல்கிய விழுமிய உணர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையும் இலக்கியமே சிறந்த கலைச் செல்வமாகும் என்பர் டாக்டர். மு.வரதராசனார்.⁴

'வாழ்க்கையை மொழி வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதே இலக்கியம்' என்கிறார் ஆங்கில அறிஞர் அட்சன்.⁵

அழகு, கவிதை, கற்பனை, குறிக்கோளியல் முதலியவற்றை எங்ஙனம் துல்லியமாக விளக்க இயலாதோ, அவ்வாறே இலக்கியத்தையும் துல்லியமாக விளக்க இயலாது என்பர் வின்செஸ்டர்.⁶

'இலக்கியமாவது சிறந்த கருத்துக்கள் அடங்கிய நூலாகும்' என்பர் எமர்சன்.⁷

'படிப்போர்க்கு இன்பம் தரும் வகையில் நுண்ணறிவு வாய்ந்த அறிஞர்கள், தம் உணர்ச்சிகளையும் கருத்துக்களையும் முறைப்படுத்தி எழுதுவது இலக்கியமாகும்' என்பர் ஸ்டாபோர்டு புருக்.⁸

'நுவல்பொருளும், அதனை விளக்கும் முறையும் பொதுவாக மக்களைக் கவரும் வகையில் அமைந்து, வடிவம் இன்றியமையாததாகி, அதன் வாயிலாக இன்பம் நல்குவது இலக்கியமாகும்' எனவும் அட்சன் கூறுகிறார்.⁹

ஆனால், 'இவ்விளக்கங்கள் எல்லாம் இலக்கியத்தின் முழுமையான விளக்கங்கள் ஆகா . . ஒவ்வொரு விளக்கமும் இலக்கியத்தின் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட தன்மையை விளக்குவதாகும்' என்றும், 'செய்யுள் என்பது பழங்காலத்தில் இலக்கியத்தைக் குறித்தது' என்றும் டாக்டர் தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁰

"பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல

சொல்லாற் பொருட்கிடனாக உணர்வின்

வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்?"¹¹

என்று செய்யுளுக்கு விளக்கம் தரும் வகையில் நன்னூல் இலக்கியத்திற்கு விளக்கம் தருகிறது.

'உள்ளத்தைத் தொட்டு உணர்வைப் பெருக்கும் தன்மை உடையது இலக்கியம்' என்பது வின்செஸ்டர் கூற்றாகும்.¹²

இலக்கியம் பற்றிய இத்தகைய பல்வேறு விளக்கங்களின் வாயிலாக 'உணர்ச்சி, கற்பனை, கருத்து, வடிவம் ஆகியவற்றை ஏற்ற சூழ்நிலையில் அமைத்து, உரிய சொற்களால் முறையாக வெளிப்படுத்துவதே இலக்கியமாகும்' என்பதனை அறிய முடிகின்றது.

தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியமும்

தமிழுக்கு அணிசெய்யும் சங்க இலக்கியங்கள் தொல்காப்பிய இலக்கணத்தை ஒட்டிப் பாடப் பெற்றவை. ஆதலின் சங்க காலச் செய்யுள்களின் கூறுகளை அறியத் தொல்காப்பியம் செய்யுள் பற்றிக் கூறும் இலக்கணத்தை அறிதல் வேண்டும்.

தொல்காப்பியம் செய்யுளுக்கு உறுப்புக்களாக மாத்திரை, எழுத்து, அசை, சீர், அடி, யாப்பு, மரபு, தூக்கு, தொடை, நோக்கு, பா, அளவியல், திணை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், களன், காலம், பயன், மெய்ப்பாடு, எச்சம், முன்னம், பொருள், துறை, மாட்டு, வண்ணம், அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு ஆகிய முப்பத்து நான்கினைக் குறிப்பிடுகின்றது.¹³

இவ்விலக்கணப்படி, சங்க காலத்தில் புனைந்துரையாகிய நாடக வழக்காலும், உண்மையாக நிகழும் உலகியல் வழக்காலும் செய்யுள்கள் இயற்றப்பட்டன.

அக இலக்கியமும் புற இலக்கியமும்

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்க இலக்கியங்களாகும். பத்துப்பாட்டு, சங்க காலத் தொகை நூல்களில் முதன்மையாக வைத்து எண்ணப்படுகிறது. இது பத்து அகவற் பாக்களைக் கொண்ட தொகுதியாகும். பத்துப் பாட்டை அகப்பொருள் இலக்கியம், புறப்பொருள் இலக்கியம் என இருவகைப் படுத்தலாம்.

முல்லைப் பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகிய மூன்றும் அகப்பொருள் பற்றிய பாடல்களாகும். ஏனைய ஏழும் புறப்பொருள் பற்றிய பாடல்களே. அவற்றுள் ஐந்து பாடல்கள் ஆற்றுப்படை இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தவை. அவை திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் என்பனவாகும். மலைபடுகடாம் கூத்தராற்றுப்படை எனவும் வழங்கும். நெடுநல்வாடையும், மதுரைக்காஞ்சியும் புறத்திணைப் பாடல்களாகவே கருதப்படுகின்றன. நெடுநல்வாடையில் அகப்பொருட்கூறே அதிகமாக இருப்பினும், 'வேம்பு தலையாத்த நோன்காழ் எஃகம்' என்னும் தொடர்¹⁴ தலைவன் பாண்டிய மன்னன் என்பதனை வெளிப்படுத்தி விடுகின்றமையின், அதனைப் புறப்பொருள் இலக்கியமாகவே கொள்வர்.

எட்டுத்தொகை நூல்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய ஐந்தும் அகப்பொருள் நூல்கள் ஆகும். பதிற்றுப்பத்தும், புறநானூறும் புறப்பொருள் நூல்கள். பரிபாடல்

அகப்பொருள் பாடல்களும் புறப்பொருள் பாடல்களும் கொண்ட தொகை நூல்களாகும். சங்கப் பாடல்கள் அனைத்தும் தொல்காப்பிய இலக்கண மரபினை அடியொற்றி அமைந்தவை யாகும்.

முதற்பொருளும் கருப்பொருளும்

சங்க அகப் பாடல்களில் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என மூன்று பொருள்கள் இடம் பெறும். அவற்றுள் முதற்பொருள் நிலமும் பொழுதும் என இரு வகைப்படும்.

‘முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்

இயல்பென மொழிப இயல்பு ணர்த்தோரே’ ¹⁵

என்பர் தொல்காப்பியர். நிலத்தை முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என நான்கு வகையாகப் பகுத்தார் அவர். வேனில் வெம்மையால் தம்மியல்பின் திரிந்த குறிஞ்சி, முல்லை ஆகியவற்றைப் பாலை என வழங்கினர்.

பொழுது, பெரும்பொழுது சிறுபொழுது என இருவகைப்படும். ஆண்டின் பிரிவுகளாகிய பெரும்பொழுதுகள் பருவங்கள் எனப்படும். அவை கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் ஆகியவை. நாளின் பிரிவுகளாகிய வைகறை, விடியல், நண்பகல், மாலை, எற்பாடு, யாமம் என்பன சிறுபொழுதுகளாம்.

காலமும் இடமும் இன்றி எந்நிகழ்வும் நிகழ்வதில்லை. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் அறிவியல் தந்தை ஈன்ஸ்டீனின் ஒப்புமைக் கொள்கைக்கு அடிப்படையே நிலமும் காலமும் தான் என்பர். ¹⁶

முதற்பொருளாம் நிலத்தின்கண் உள்ள உயிரினங்களும் பிறவும் கருப்பொருள்களாகும். தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, தொழில், பண், பூ, நீர் முதலியவை நிலம், பொழுது ஆகிய இரண்டையும் சார்ந்து தோன்றுபவை, மனிதனின் வினை நிகழ்ச்சிக்குத் துணையாவன. எனவே அவை கருப்பொருள்கள் எனத் தொல்காப்பியர் கூறுவர். கருப் பொருள்கள் தோன்றுதற்குரிய இடமாகவும் காலமாகவும் அமைவதால் இடமும் காலமும் முதற்பொருளாயின.

அகப்பாடல்களின் உயிரோட்டம் உரிப்பொருளேயாகும். உரிப்பொருள் ஆகிய உணர்வுகள் தோன்றி வளர்வற்கும், வேறுபடுவதற்கும் அடிப்படையாக உள்ளவை கருப்பொருள்களாகும். மனித இனத்திற்கே உரிய ஒழுக்கமாகும் இது. ஒரு திணைக்குரிய உரிப்பொருள் பிறிதொரு திணையில் மயங்குவதில்லை.

“உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறும்”¹⁷

எனவரும் கூற்றால் உரிப்பொருள் மயங்குவதில்லை என்பதனை உணர முடியும்.

நிலவியல் முதற்பொருள் ஆகிய இரண்டின் பின்னணியில் அமைவதே உரிப்பொருள் ஆகும்.

“ புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்

ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை

தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.”¹⁸

என்னும் நூற்பா ஐந்திணைக்குமுரிய உரிப்பொருள்களை உணர்த்துகின்றது.

அறிவியல் வரையறை

நிகழ்ச்சிகளையோ, கருத்துக்களையோ முறையாக ஆய்ந்து, நடைமுறைப் பொது விதிகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கல்வித்துறை அல்லது அறிவுத்துறை அறிவியல் எனப்படும்.¹⁹

ஆய்வுக்குரிய பொருளைத் துணிந்து கொண்டு, அதற்கேற்ற தரவுகளைத் திரட்டி, அத்தரவுகளைக் கொண்டு கருதுகோள் அமைத்து, அக்கருதுகோளைச் செயல்முறைப்படுத்தி ஆய்ந்து உண்மை காணும் ஆராய்ச்சி முறையும் அறிவியல் எனப்படும்.²⁰

மனிதன் தான் உற்று நோக்கிய நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்து, செயல் முறை ஆய்வு மூலம் சரி பார்த்துக் கோட்பாடு கண்டு சட்டமாகக் கூறும் முறை அறிவியல் முறை எனப்படும்.²¹

இந்த அறிவியல் முறையில் உருவாகி வளரும் துறை ஒவ்வொன்றும் அறிவியல் துறை எனப் பெயர் பெறுகின்றது.²²

அறிவியல் உண்மையைக் காணும் முயற்சி நாளுக்கு நாள் முன்னேறிக்

கொண்டே வருகிறது. எனினும் இன்னும் எத்துறையிலும் முடிந்த முடிபாக எந்த உண்மையையும் கண்டுவிட முடியவில்லை. உண்மை காணும் ஆராய்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது.

அறிவியல் ஒரு நிகழ்ச்சியினை, அதற்குக் காரணமாக உள்ள முன்னிகழ்வுகளைக் கொண்டு விளக்குகிறது. அறிவியல் ஆராய்ச்சியால் அமைக்கப் படும் பொது விதிகள் இயற்பியல் (Physics) போன்ற அறிவியல் ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பெரும்பயன் அளிக்கின்றன.

கணக்கியல், இயற்பியல், வேதியியல் போன்ற சில அறிவியல் துறைகள், அமைக்கப்பட்ட பொதுவிதிகளை வாய்ப்பாடுகளாகச் சுருக்கித் தருகின்றன. சான்றாக மின்சாரம், வெப்பம், புவி ஈர்ப்பு, ஒளி முதலியவற்றுக்கெல்லாம் பொது விதிகள் வாய்ப்பாடுகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ²³

நிலவியல், மரவியல் போன்ற இயற்கை அறிவியல்களில், அவற்றின் இயல்புகளையும், அவ்வியல்புகளை அவை பெற்ற வகையினையும் விளக்குகின்றனர். ஆசிரியரின் அருமை உணர்ச்சி கலைத்திறன் ஆகியவை இடம் பெறுவதில்லை. ²⁴

மனத்தளவில் புலன்களைத் தூண்டிப் புற இயற்கையை ஆராய்ந்து அதிலிருக்கும் திட்ப நுட்பங்களைக் கொண்டு வாழ்வை வளப்படுத்துவது அறிவியல் என்கிறார் கவியோகி சுத்தானந்த பாரதி. ²⁵

அறிவியல் ஆய்வுக்குரிய அடிப்படை நெறிமுறைகள்

பகுப்பாய்வு (Analysis)

ஒப்பாய்வு (Comparison)

உய்த்துணர்தல் (Deduction)

கூட்டிணைப்பு (Synthesis)

பொதுவிதி நிறுவுதல் (Induction)

மேற்குறிப்பிட்டவை எல்லாவகையான அறிவியல் ஆய்வுகளுக்கும் பொதுவானவை என தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். ²⁶ இலக்கிய ஆய்வுக்கும் இவை தேவை.

அறிவியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமை

சி.டி. வின்செஸ்டர் அறிவியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமையினைக் கீழ்க்கண்ட சான்றினைக் கொண்டு விளக்குகிறார். அறிவியல் உள்ளம் எல்லாப் பொருள்களையும், அவற்றின் தோற்றம், வளர்ச்சிமுறை, அவை ஒன்றுக்கொன்று கொண்டுள்ள தொடர்புகள், அவற்றின் சூழ்நிலை ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடிக்கும் கருத்தோடு நோக்குகிறது.

ஒரு மரஇயல் அறிஞர் ஒரு செடியின் வேர், தண்டு, கிளை, இலை, மலர், காய், கனி முதலிய உறுப்புக்களின் தன்மைகளை ஆய்ந்தறிகிறார். அவ்வுறுப்புக்களிடையே உள்ள ஒற்றுமையைக் கண்டறிந்து மற்ற செடிகளில் அவற்றிற்கொப்பான உறுப்புக்களோடு ஒப்பிட்டு ஆய்கிறார்.

ஒவ்வோர் உறுப்பின் செயலையும் அதன் வளர்ச்சியில் அதன்கண் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் அறிய விரும்புகிறார். எவ்வாறு எல்லா உறுப்புக்களும், செடி முளைவிடுதல் முதற்கொண்டு விதைகள் விடுத்து அது மடிகின்ற வரையில் வளர்ச்சியுறுகின்றன என்பதையும் கண்டறிகின்றனர். அவர்தம் நுண்ணறிவு மட்டும் கொண்டே செடியின் இத்தன்மைகளையும் அக்கருத்துக்களைக் கொண்டு சுருக்கமாக மரவியல் விதிகளையும் அமைக்க அவர் முயல்கிறார்.²⁷

இலக்கியம் உள்ள எல்லாப்பொருள்களையும் மனிதனின் உணர்ச்சிக்கும் நன்னெறி இயல்புக்கும் உள்ள தொடர்பு நோக்கோடு காண்கிறது.²⁸ அச்செடியின் தோற்றம் அவன் உள்ளத்தில் உணர்ச்சிப் பெருக்கினை எழுப்பி, அதன் ஒவ்வோர் உறுப்பின் அழகிலும் அவன் உள்ளத்தை ஈடுபடுத்துகிறது.²⁹

கணக்கு நூல் முதலியன மாறாத உண்மைகளை விளக்குகின்றன. இந்த உண்மைகள், கூறும் ஆசிரியர்களோடு தொடர்பு இல்லாதவை. ஏழெட்டு ஐம்பத்தாறு என்ற உண்மை எவர் கூறினாலும் அந்த உண்மையாகவே இருக்கும். ஆனால் கற்பின் பெருமையை கபிலர் கூறியது போலப் பிறிதொருவர் கூற இயலாது. உண்மையோடு உணர்ந்தவரின் அனுபவங்களும் நமக்கு இலக்கியத்தால் கிடைக்கின்றன.³⁰

19வது நூற்றாண்டு உடன்பாட்டுக் கொள்கை பரணபஃக்கில் என்பவர் "உணர்வுகள் உள்ளத்தினின்றும் பிறப்பன ஆதலால் செய்யுளும் அறிவியலும்

உடன்பிறப்புத் தொடர்பு உடையனவே' என்று ஏதுகாட்டி எடுத்துரைத்தார்.³¹

நல்ல எதிர்காலத்தை உருவாக்கவல்ல புரிதல் உணர்வை (நட்புணர்வை) அறிவியலும் கலையும் எவ்வாறு உருவாக்கப் போகின்றன என்பதுவே தற்கால முக்கிய கேள்வி என்று சார்லஸ் மோசஸ் எழுதுகிறார். பாஸ்கல்ப்லாச்சேக், எட்கர் ஆலன்போ, வில்லியர்ஸ் டி.ஐ. ஐசல் ஆடம் அவ்வினாவிற்கு விடை தெரிந்தவர்கள். அவர்கள்.

கலை தன் அடியால் அறிவியலைத் தொட்டுத் திடமான அடிப்படைக்கு வேண்டிய உறுதி பெற்று ஒரே வீச்சில் தன் உள்ளுணர்வின் வேகத்தால் அறிவியலையும் தாண்டி நிலைபெற்றுவிடும் என்பர்.³²

இதனால் ஒரு பொருளின் தோற்றம் வளர்ச்சி அதன் பாகங்கள் ஆகியவை எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை உள்ளவாறு அறிவதும் அறிந்ததை உள்ளவாறு எடுத்துச் சொல்வதும் அறிவியலின் நோக்கமாகும். அப்பொருளால் நமக்கேற்பட்ட உணர்ச்சியையும், அதன் அழகையும் அழகுபட உணர்ந்தவாறு கூறுவது இலக்கியத்தின் நோக்கம் என்பதும் பெறப்படும். 'உணர்த்தும் ஆற்றல் இல்லை எனில் இலக்கியமில்லை' என்பர் ஆபர்குரோம்பி.³³ இதுவே அறிவியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடு ஆகும்.

அறிவியல் நோக்கின் பயன்

புலன்களாலும், மனத்தாலும் உணர்ந்து அறிந்து பரிசோதனைகளின் மூலம் காணக்கிடைக்கும் எண்ணற்ற உண்மைகளை எல்லாம் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையிள்ள கொள்கைகளின் மூலம் தர்க்க முறையில் விரித்துப் பார்ப்பது தான் மாபெரும் குறிக்கோள்.³⁴

அறிவியல் ஆராய்ச்சி முழு உண்மையைக் காணும் முயற்சியில் முன்னேறிக் கொண்டே செல்கிறது. இயற்கைப் பொருள்களைப் பற்றியும், இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சியின் மூலம் கண்டறிந்த உண்மைகள், அந்த உண்மைகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட கருதுகோள்கள், கருதுகோள்களால் உருவான கொள்கைகள், சட்டங்கள்

யாவும் ஆராய்ச்சிக்குரிய கருவிகளின் சிறப்பால் காலப்போக்கில் திருத்தம் பெற்றே மூல உண்மையை நோக்கி ஆக்கம் பெறுகின்றன.

இவ்வுண்மைகளாலும், விதிகளாலும் அமைக்கப்படும் கருவிகள் மக்களின் துன்பத்திற்குக் காரணமானவற்றை நீக்கி இன்பம் பெற உதவுகின்றன. ஐம்புலன்களின் ஆற்றலைப் பல கோடிமடங்கு பெரிதாக்குவதோடு காலத்தையும் தூரத்தையும் வெற்றிகொண்டு நல்வாழ்வு வாழ வகை செய்கின்றன. இதுவே அறிவியல் நோக்கின் பயனாகும்.

அறிவியல் வகைகள்

அறிவியல் முதனிலை அறிவியல். இயற்கை அறிவியல். உயிர் அறிவியல். மனித அறிவு இயல். சமூக அறிவியல் என ஐந்து வகைப்படும். இவற்றுள் அறிவு ஆக்க இயல். கருத்து பரிமாற்ற இயல். நூலக இயல். புத்தக இயல். மக்கள் தொடர்பியல் என்பன முதனிலை அறிவியல்களில் அடங்குகின்றன.

இயற்கை அறிவியலில், கணக்கியல், இயற்பியல், வானியல், பொறியியல், இயைபியல் தொழில் நுணுக்க இயல் ஆகியவை அடங்குகின்றன. உயிர் அறிவியல்களில், நில இயல், தாவர இயல், பயிரியல், விலங்கியல் முதலியவை அடங்குகின்றன. மனித அறிவியல்களில் ஒன்றாக மொழியியல் இடம்பெறுகிறது. சமூக அறிவியலில் ஒன்றாகப் புவியியல் இடம்பெறுகின்றது.

இவ்வாறு சங்க இலக்கியத்தில் ஆய்வு செய்யப்பெறும் நிலவியல் சமூக அறிவியலைச் சார்ந்ததாகவும், பயிரியல் விலங்கியல் ஆகியவை உயிர் அறிவியல்களைச் சார்ந்தனவாக, வானியல், தொழில்நுட்பம் இயற்கை அறிவியலைச் சார்ந்தனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

அறிவியல் கூறுகளைக் கண்டறியும் முறை

புலக்காட்சியால் அறிபவை. புலன் என்பது பொறியில் அமைந்திருக்கும் நுகர் உறுப்பாகும். கட்புலன் கண்ணதாகிய பொறியில் உளது. அது தன்னிடம் உள்ள புலன் உணர்வால் பொருளின் உருவம், நிறம், பருமன், நிலை இயக்கம் போன்ற பல இயல்புகளை அறியவல்லது.

செவிப்புலன் ஓசை வகைகளை அறிகிறது. மூக்குப் பொறியில் இருப்பது
* நாற்றம் அறியும் புலன். நாக்கில் இருப்பது சுவை அறியும் புலன். மெய்யாகிய
உடம்பில் இருப்பது ஊற்றுணர்வை அறியும் புலன். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை,
நாற்றம் என்று ஐவகை அறிவை அறிய அப்புலன்கள் உதவுகின்றன.

இயற்கைப் பொருள் ஒவ்வொன்றும் சில இயல்புகளைப் பெற்றுள்ளது.
அப்பொருள்களின் இயல்பு ஐம்புலன்களுக்கு புலப்படுகிறது. ஐம்புலன்களும்
ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டு அதனியல்பை அறிய முடிகிறது. இப்படிப்
புலனால் அறியும் காட்சி புலக்காட்சி என்று கூறப்படுகின்றது.

பொருள்களின் பலவகை இயல்புகள் உள்ளது உள்ளவாறு அறிய
இப்புலன்களும், அப்பொருள்களும் புலத்தின்வழி தொடர்பு கொள்ளுதல்
புலக்காட்சி யாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக நல்லந்துவனார் என்ற புலவர் இரவு வேளையில்
வானைப் பார்த்து வானில் இன்னின்ன கோள்கள் இன்னின்ன இல்லத்தில்
இருக்கின்றன எனபதைக் கூறுகிறார்.

“வெள்ளி ஏற்றியல் சேர” என்றும்

“வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்ப” என்றும் தான் கண்ணால்
நேரில் கண்ட செய்திகளைப் பரிபாடலில் கூறுகின்றார்.³⁵ இவ்வாறு கூறும்
செய்தி முதனிலை ஆதாரமாகக் கொள்ளத்தக்க செய்தியாகும்.

“விரிகதிர் வேனில்..

எதிர்வரவு மாரி இயைகென இவ்வாற்றால்

புரைகெழு வையம் பொழிமழை தாழ

நெறிதருஉம் வையைப் புனல்”

“ஞாயிறும் திங்களும் தவிர்த்து ஏனைய கோள்கள் தத்தம் இல்லத்தில்
நிற்ப, வேனில் காலத்திற்கு எதிராக வரும் மாரி இயைக என, இவ்வாற்றால்
வையத்தில் பொழிமழை தாழ வையையில் வெள்ளம் வரும்” என்பது
முன்னோர் கண்டு கூறிய உண்மையை அவர் தம் பாட்டில் வைத்துக்
கூறியதாகும்.

இது, 'இன்னின்ன கோள்கள் இன்னின்ன வீட்டில் இவ்வாறு இருந்தால் கட்டாயம் மழைபெய்யும்' ³⁶ என்ற பிறர் கூறிய செய்தியாகும். மேற்கூறப்பட்ட ஆய்வுக்குரியத் துறைகளில் காணப்படும் செய்திகள் அனைத்தையும், புலன்களை ஆய்வுக் கருவிகளாகக் கொண்டு, தானே கண்டறிந்தும், முன்னோர் கூறிய உண்மைகளின் அடிப்படையிலும் புலவர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் பாடியுள்ளனர்.

ஐம்பெரும் பூதங்களுள் ஒரு புலனுக்கு புலப்படுவது, ஆகாயம் என்றும், இரண்டு புலன்களுக்குப் புலப்படும் தன்மை உடையது வளி என்றும், மூன்று புலன்களுக்குப் புலப்படும் தன்மையுடையது தீ என்றும், நான்கு புலன்களுக்குப் புலப்படுவது நீர் என்றும், ஐந்து புலன்களுக்கும் புலப்படுவது நிலம் என்றும் வகைப்படுத்தி உள்ளனர். ³⁷

இயற்கைப் பொருளை அது இன்ன இயல்புடையது என்று கூறுக என்று தொல்காப்பியம் விதிக்கின்றது. ³⁸

மேற்கூறப்பட்ட விதிப்படி கண்டறிந்த உண்மைகள் வகைப் படுத்தப்பட்டு கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அறிவியல் கருத்துக்கள் கீழ்க் குறிப்பிடப்படும் ஐந்து வகை நிலங்களில் காணப்படும்.

1. புலக்காட்சிக்குரியதாகவோ
2. புலக்காட்சியோடு ஊகித்ததாகவோ
3. புலக்காட்சி ஊகம் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுக் கோட்பாடாகவோ
4. கோட்பாடு மெய்ப்பிக்கப்பட்ட உண்மையாகவோ
5. உண்மையோடு பொருந்திய அறிவியலாகவோ

காணப்படும்.

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துக்கள் புலக்காட்சியுடன் ஊகித்ததாகவும் அமைந்துள்ளன. மக்களின் அக வாழ்விற்கும் புறவாழ்விற்கும் உறுதுணையாக உள்ளவை காலமும் இடமும் ஆகிய முதற்பொருளும், அவற்றில் உருவாகும் பயிரினம், பறவையினம், விலங்கினம் முதலிய கருப்பொருள்களும் ஆகும். இவை நிலவியலாகவும், பயிரியலாகவும், விலங்கியலாகவும் ஆகி அறிவியலின் பலவகைகளாக அமைகின்றன. இவ்வாய்வின் நோக்கம் மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அறிவியல்கள் சங்ககால

இலக்கியங்களில் எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை அறிவதே ஆகும். அறிவியல் என ஆய்வு செய்து இலக்கியத்தை நிறுவ முற்படாது, இலக்கியம் படைத்த புலவர்கள் பல்வகை அறிவியல் துறையில் பெற்றிருந்த புலமைத் திறத்தை எடுத்துக்காட்டி, அவர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள அறிவியல் செய்திகளைத் தொகுத்துக் காட்டுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கம் ஆகும்.

குறிப்பெண் விளக்கம்

- 1 தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், சூ. 21.
- 2 ச.வே. சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை - ஓர் அறிமுகம், ப.4.
- 3 சாமி சிதம்பரனார், 'இலக்கியம் என்றால் என்ன', ப. 82.
- 4 மு. வரதராசனார், "இலக்கியமரபு", ப.203.
- 5 W.H.Hudson, 'An Introduction to the Study of Literature', p.10.
- 6 C.T. Winchester, 'Some Principles of Literary Criticism', p.35
- 7 மேற்படி. ப.36.
- 8 மேற்படி. ப.36.
- 9 W.H.Hudson, 'An Introduction to the Study of Literature', p.10.
- 10 தா.ஏ. ஞானமூர்த்தி, "இலக்கியத் திறனாய்வியல்", ப.48.
- 11 நன்னூல், பெயரியல், சூ.11.
- 12 C.T. Winchester, 'Some Principles of Literary Criticism', p.48.
- 13 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், சூ.1.
- 14 நெடுநல்வாடை . . 176.
- 15 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையில், சூ. 4.
- 16 ச.வே. சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை - ஓர் அறிமுகம், ப.31.
- 17 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையில், சூ. 13
- 18 மேற்படி. சூ. 14.
- 19 The Random House Dictionary of English Language', [The Unabridged Edition]
- 20 மேற்படி.
- 21 வே. தில்லைநாயகம், "இந்திய நூலக இயக்கம்", ப.20.
- 22 மேற்படி. ப.20
- 23 தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத்திறனாய்வியல், ப.5.
- 24 W.H.Hudson, 'An Introduction to the Study of Literature', p.279.
- 25 கவியோகி சுத்தானந்த பாரதி, "தமிழில் அறிவியல்" - செந்தமிழ்ச் செல்வி, சிலம்பு 42, பரல்.1, ப.38.
- 26 தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத்திறனாய்வியல், ப.52.
- 27 L.Abercrombie, 'Principles of Literary Criticism', p.23.
- 28 தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத்திறனாய்வியல், ப.52
- 29 மேற்படி, ப.53.
- 30 மு.வரதராசனார், இலக்கியத்திறன், ப.59.
- 31 Encyclopedia of Poetry & Poetics, p.743.
- 32 மேற்படி, ப. 752
- 33 தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத்திறனாய்வியல், ப.54
- 34 என். சுப்பிரமணியம், 'பிரபஞ்சமும் டாக்டர். ஜன்ஸ்டினும்' ப.153
- 35 பரிபாடல் 11/4-5.
- 36 மேற்படி, 11/13-14.
- 37 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ.27.
- 38 தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சிளவியாக்கம், சூ.19.

പുനീധിധൽ

புவியியல்

புவியியல் உண்மைகள் பலவற்றைச் சங்கப் புலவர்கள் தம் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். புவியியல் சார்ந்த காலச் சூழலையும் இயற்கைப் பின்னணியையும் கொண்டு கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்துவனவாகச் சங்க இலக்கியத்தில் அகப் பொருட்பாடல்கள் தலைவன் தலைவியரின் காதலொழுக்கத்தை நிலச் சார்புடைய ஐந்திணை ஒழுக்கங்களாகக் கூறுகின்றன. வீரம், அறம் முதலிய புறப் பொருள் பற்றிய புறப்பாடல்களிலும் நிலம், பொழுது, மரம், செடி, கொடி, விலங்கினம், நாடு, நகரம், ஊர், மலை, கடல் முதலியன பற்றிய செய்திகள் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

நிலம், பொழுது ஆகிய இரண்டனையும் தொல்காப்பியர் முதற்பொருள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.¹ நிலத்தை நிலவியல் அடிப்படையில் நான்காகப் பிரித்து நானிலம் எனப் பெயர் கொடுத்தனர் பண்டைத் தமிழர் என்பதனைத் தொல்காப்பியத்தின் வழி உணர முடிகின்றது.² காடு, மலை, வயல், கடல் ஆகியனவும் அவை சார்ந்த நிலமும் முறையே முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என வழங்கப் பெற்றன.

பொழுது என்பது பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இரு வகைப்படும். நிலத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பொழுதினை அதனோடு இணைத்து வாழ்வியல் வகுத்திருக்கும் இலக்கணம் தமிழ்மொழிக்குத் தனிச் சிறப்புச் சேர்ப்பதாகும். நிலத்தொடு தொடர்புடைய தெய்வம், உணவு, மாந்தர், மரம், பூ, விலங்கு, பறவை முதலான கருப்பொருட்களின் பின்னணியோடு, மனித இனத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் உரிப்பொருள் ஒழுக்கம் சங்கப் பாடல்களில் அழகுறக் கூறப்படுகின்றது.

நிலமும் பொழுதுமாகிய முதற்பொருளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு மக்களின் காதலொழுக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்ற சங்கப்புலவர்களின் புவியியல்வினை எண்ணி வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. கே.எம். பணிக்கர் புவியியல் கல்வி வளர்ச்சி குறித்துக் கூறும் கருத்து ஈண்டு ஆராயத் தக்கது. மண்ணக மேற்பரப்பின் இயற்கை அமைப்பாகிய மலை, கடல், காடு.

ஆறு முதலியன பற்றிய கல்வியாகவே புவியியல் நெடுங்காலம் கருதப்பெற்றது. பின்னர்...தட்ப வெப்ப நிலை, காற்று முதலியவை பற்றி அறிவதும் புவியியல் கல்வியில் சேர்ந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் புவியியலுக்கும் மக்கள் நாகரிகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு வலியுறுத்தப்பெற்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் புவியியலுக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள தொடர்பு உணரப்பட்டது. என்பது அவர் கருத்து³

சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் புவியியல் தொடர்பான அறிவியல் கூறுகள் இவ்வியலில் ஆராயப்படுகின்றன. நில அமைப்பு, திசைப்பெயர், காற்று, பூமியின் பெயர்கள், பூமியின் அமைப்பு, பூமியின் சுழற்சியும் அதன் விளைவுகளும், பூமியின் இயக்கமும் அதன் விளைவுகளும், பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது, காலப்பிரிவு, தட்ப வெப்ப மண்டலங்கள், பருவக்காற்று, மழை, பனி, நானிலைக் கூறுகள், இயற்கைச் சூழலுக்கு ஏற்ற பயிரினம், உயிரினம், தகவமைப்புகள், விலங்குகள், மக்களின் வாழ்வு நிலை ஆகியவை அனைத்திலும் நிலவியல் தொடர்பான அறிவியல் கருத்துகள் ஆராயப்படுகின்றன.

நில அமைப்பு

ஒரு நாட்டின் நில அமைப்புக்கேற்பத் தட்ப வெப்பமும், அதற்கேற்பக் காற்றும், காற்றுக் கேற்ப மழையும், மழைக்கேற்பப் பயிரினங்களும், பயிரினங்களுக் கேற்ப ஏனைய உயிரினங்களும், அவ்வுயிரினங்களுக் கேற்ப மக்களின் வாழ்வு நிலையும் அமைந்திருப்பதனைப் புவியியல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சங்க இலக்கியம் புவியின் நில அமைப்பைப் பற்றிப் பொதுவாகவும், தமிழகத்தின் நில அமைப்பைப் பற்றியச் சிறப்பாகவும் கூறுகின்றபடியால் முதலில் புவியின் நில அமைப்பைப் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. நில இயலார் ஒரு நாட்டின் நில அமைப்பை, மலை, மேட்டு நிலம், காடு, சமவெளி, கடற்கரை, பாலை எனப் பிரிப்பர்.⁴

சங்க இலக்கிய அகப்பொருட் செய்யுட்களில் தமிழக நிலம் குறிஞ்சி நிலமாகிய மலையும், மலையைச்சார்ந்த இடமும், முல்லை நிலமாகிய காடும், காட்டைச்சார்ந்த இடமும், மருதநிலமாகிய வயலும், வயலைச் சார்ந்த

இடமும், நெய்தல் நிலமாகிய கடலும், கடலைச்சார்ந்த இடமும், பாலை நிலமும் ஆக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.⁵

பாலை நிலம் தமிழகத்தில் நிலையான ஒன்றாக இல்லாமையால் ஏனையவற்றை நானிலம் எனச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறும். நானிலம் என்ற சொல் பரிபாடலில் வந்துள்ளது.⁶ உரை எழுதிய பரிமேலழகர் அதற்குக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நான்கு கூறுபாட்டையுடைய நில உலகம் என்க என்பர். அகத்திணை நானிலப்பாகுபாட்டுடன், வேனிற்காலத்துத் தோன்றும் பாலை நிலத்தையும் சேர்த்து ஐவகை நிலப் பாகுபாட்டாகித் திணை வகுத்துள்ளமை அறிகின்றோம்.

புனியியல் நூல் தமிழ்நாட்டைப் பற்றிக் காணுமிடத்தில் தமிழ் நாட்டின் இயற்கை அமைப்பை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளது.

கிழக்கிலுள்ள கடற்கரைச் சமவெளி

இது கடற்கரையோரமாகக் கடற்கரைக்கு இணையாக அமைந்துள்ள சமவெளியாகும். இச்சமவெளி கடற்கரையில் இருந்து உள்நாட்டை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல மெதுவாக உயர்ந்து செல்கிறது. வடக்கில் மருதநிலமாகிய காவேரி வண்டல் சமவெளியும், தெற்கில் முல்லையாகிய வறண்ட சமவெளியும் அமைந்துள்ளன.

கடற்கரையை ஒட்டி மணல் மேடுகளும் அதைத்தொடர்ந்து சில இடங்களில் உப்பங்கழிகளும் காணப்படுகின்றன. இது நெய்தல் நிலமாகும்.

மத்திய உயர்நிலைப் பகுதிகள்

கடற்கரைச் சமவெளியைத் தொடர்ந்து மேற்கில் பல குன்றுகள் நிறைந்த பீடபூமிப் பகுதி காணப்படுகின்றது. இப்பீடபூமியின் கிழக்கு விளிம்பில் பல குன்றுகள் உள்ளன. சவ்வாது, சேர்வராயன் மலை, பச்சைமலை ஆகியன முக்கிய குன்றுகளாகும். கொல்லி மலையும் இப்பகுதியில் உள்ளது. பழனி, ஆண்டிப்பட்டி, சிறுமலை ஆகியன முக்கியமான இடைக்குன்றுகள். இக் குன்றுகளின் உச்சிப் பகுதித் தட்டையாக அமைந்துள்ளது. குன்றுகளின் சரிவில் அடர்ந்த காடுகள் உள்ளன. இப்பீடபூமியை மூன்று சிறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். இம்மலைப் பகுதி குறிஞ்சி நிலம் எனப்படும். வையைப் பள்ளத்தாக்கின்

மேல் பகுதி முல்லை, காவேரி, நொய்யல், அமராவதி ஆறுகளின் வடிகால் அமைந்த பகுதி மருத நிலம், கர்நாடகப் பீடபூமிக்கு கிழக்கிலுள்ள பகுதி முல்லை நிலம்.

வடமேற்கிலுள்ள மலைப்பகுதி

நீலகிரியில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளும், கிழக்குத்தொடர்ச்சி மலைகளும் ஒன்று சேர்கின்றன. இதற்குத் தெற்கில் பாலக்காட்டுக் கணவாயும், அதனைத் தொடர்ந்து ஆனைமலை, ஏலக்காய் மலை ஆகியவையும் அமைந்துள்ளன. இதிலிருந்து கிழக்காகச் செல்வது பழனிமலை. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் தென்கோடியில் உள்ளது மகேந்திரமலை. இம்மலைப் பகுதிகள் குறிஞ்சி நிலமாகும்.

இப்பாகுபாடுகளால் தமிழகம், மலை, காடு.. சமவெளி, கடற்கரைகளாகிய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலமாக அமைந்துள்ளமை விளங்கும். எடுத்துக்காட்டாக, குறிஞ்சி நிலப்பகுதியை, பொதியில்,⁷ கொல்லி,⁸ நவ்ரம்,⁹ முள்ளூர் மலை,¹⁰ பறம்பு,¹¹ வேங்கடம், பரங்குன்றம் முதலான பெயர்கள் விளக்கி நிற்கும். குறிஞ்சி நிலத்தில் மலை உச்சியில் மேகம் தவழும்,¹² அம்மேகங்களை ஊடுருவதுபோல மூங்கில்கள் வளர்ந்திருக்கும்,¹³ கண்ணைக் கவரும் அருவி சுமந்து அழகுபெறும்.¹⁴ மலையின் உயர்வைக் கண்டு தம் கவிதையில் எழிலோடு உயர்த்திச் சிறப்பித்து உள்ளார்கள் புலவோர். வான்தோய் உயர்சிமை,¹⁵ விண் தொடவந்த விலங்குமலை¹⁶ எனப்பாடியுள்ளனர். மலைமீது கேட்கும் ஒலிகளைப் பற்றி ஐம்பது¹⁷ வரிகளுக்கு மேலாக அழகுற மலைபடுகடாம் எடுத்துக்கூறுகிறது. இழுமென இழிதரும் அருவி பாயும் மலை எனக் குமரனிருக்கும் குன்றை நக்கீரர் பாடுவர்.¹⁸

முல்லையின் சிறப்பை அகநானூறும்¹⁹ ஐங்குறுநூறும்²⁰ அழகுறக் கூறுகின்றன. முல்லை, தோன்றி, பிடவு, கொன்றை, காயா முதலிய மலர்கள் மலர்ந்து மணம்பரப்பும் மாட்சியை அப்பாடல்களில் காணலாம்²¹ முல்லையின் செந்நிலம் அரக்குப்போல் தோன்றும்.²² இடைக்காடானாரின் ஒன்பது அகப்பாடல்கள் அழகுற முல்லையின் சிறப்பைப் பேசும்.²³

பத்துப்பாட்டில் முல்லைப்பாட்டு, முல்லைக்குரிய முதல், கரு, உரிப்பொருட்களின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றது. பாலையின் நிலையினைப்பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. குறிஞ்சியின் கவினெல்லாம் தொலைந்து,²⁴ பசுமையற்றுப் பாழ்பட்டு பாலையாகிக் கிடக்கும் நிலம்²⁵ பற்றி அகநானூறு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மருதத்தின் வளமையும் செல்வச் செழுமையும்.

“ஆம்பல் மேய்ந்த நெறிமருப்பு

சுர்ந்தனர் எருமை ...

... ..

பகன்றை சூடி முதார்ப்

போர்செறி மள்ளரின் புகுதரும்”²⁶

என்ற பாடலால் அறியலாம். ஓரம்போகியார் பாடிய பாடல்களில் நூற்று எழுபது பாடல்கள் மருதத்திற்கு உரியன. நூறு பாடல்கள் ஐங்குறுநூற்றின் மருதத்தினைப் பகுதிக்கே உரியன. பத்துப்பாட்டின் பொருநர்ஆற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சி ஆஃகியவை மருதநிலத்தை விரித்துரைக்கும்.

நெய்தல் நிலக் காட்சிகளை மிகுதியாகப் பாடியவர்கள் அம்மூவனார், உலோச்சனார், நல்லந்துவனார் ஆகியோர். மருதனிள நாகனார் பாடலொன்று, பெரிய வங்கம் ஒன்றைப் பற்றியும் கடற்காட்சியையும் காட்டுகிறது²⁷ கடல் நீரை முகந்து, மேகம் மழையாய்ப் பொழியும், மழைமுகந்து செல்வதால், குறையாமலும், ஆறுகள் சேர்வதால் நிறையாமலும் ஒரு நிலைப்பட்ட கடல் என்று கபிலர் பாடுகின்றார்.²⁸

வானில் வரும் வட்ட நிலாகண்டு அலைகள் ஆரவாரிப்பதைப் புலவர் கண்டு போற்றியுள்ளார்.²⁹ கடலின் முழக்கம்,³⁰ அலைகளின் இயக்கம்³¹ பற்றிய வர்ணனைகள் சங்கப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு நானிலப் பிரிவு சிறப்புற்று இருந்தது.

திசைப்பெயர்

தமிழில் வழங்கும் திசைப்பெயர்கள் தமிழகத்தின் நில அமைப்பை விளக்குவதுடன் அதன் இயல்பையும் நன்கு விளக்குகின்றன. தமிழக நிலப்பரப்பு சூரியன் தோன்றும் திசையை நோக்கிக் கீழே சரிந்து கொண்டே

போகிறது. கீழ்நோக்கிச் செல்லும் திசை கிழக்கு எனப்பட்டது. கிழக்கு என்ற சொல்லுக்குக் கீழ் என்ற பெயரும் உண்டு. கிழக்காம் தலை என்ற தொடருக்குக் கீழ் ஆம் தலை என்பதே பொருள்.³² உயரக் குறைவு எனப்பொருள்படும் குள் என்னும் சொல் குண் எனத் திரிந்து அக்குச்சாரியைப் பெற்றுக் குணக்கு என்றாயிற்று. சூரியன் தோன்றும் திசையை நோக்கி உயரம் குறைந்து கொண்டே போகும் திசை குணக்கு என்ற பொருள் பெற்றுத் தமிழகத்தில் நிலப்பரப்பு சூரியன் மறையும் திசையை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல மேல் நோக்கியே உயர்ந்து செல்கிறது. அதனால் அது மேல்திசை எனப்பட்டது. மேற்கு என்று அழைக்கப்பட்டது.

உயரம் கூடிக்கொண்டே போகும் திசை கூடு திசையாகும். கூடு அக்குச்சாரியைப் பெற்று கூடக்கு ஆகிய பின் குறுகிக் குடக்கு என்று வழங்கியது. மேற்குக்கடல் குடகடல் என்றழைக்கப்பட்டது.³³ நிலப்பரப்பின் இயல்பால் கிழக்கு, மேற்கு என்று திசைப் பெயர் வழங்கி வருகின்றன.

வாடவைக்கும் காற்று வாடை என்றும் பெயர் பெற்றது. அக்காற்று புறப்படும் திசை வடக்கு என்றும் வடதிசை என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளது. தேன் போல் இனிமையான காற்றுவரும் திசை தென்திசை தெற்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது.³⁴ வரும் காற்றின் இயல்பால் பெற்ற பெயர் வடக்கு. தெற்கு எனும் பெயர்களாகும்.

காற்று

தென்றல், கோடை, கொண்டல், வாடை என்பன தமிழகத்தில் வீசும் காற்று வகைகள். தமிழகத்தின் தென்திசையிலிருந்து வருவதால் தென்றல் தென்வளி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.³⁵ அது மெல்ல அசைந்து வருவதால் அசைவளி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.³⁶ இளவேனிற் காலமாகிய சித்திரை, வைகாசித் திங்களில் மாலையிலும் இரவிலும் தென்றல் காற்று மலர்ந்த மலர்களின் மணத்துடன் வீசி இன்பம் பயக்கும்.

ஆனி, ஆடி மாதங்களாகிய முதுவேனிற் காலத்தில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்று வீசுகின்றது. மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைவழியில் வருவதால் அது கோடை எனப்படுகின்றது. மேற்கிலிருந்து கடுவேகத்துடன் சுழன்று வீசும். கொண்டல் என்பது கீழ்க்காற்று.³⁷ தமிழகத்துக்குக் கார் காலமாகிய ஆவணி, புரட்டாசித் திங்களில் வீசும் வடகிழக்குப் பருவக்காற்று தமிழகத்தின்

பெரும்பகுதிக்கு மழையைக் கொண்டு வருவதால் கொண்டல் எனப்பெயர் பெற்றது.

வாடை என்னும் காற்று உயிர்களை வாடவைக்கும் தன்மை உடையது. இது வடபுலத்தில் இருந்து வருவதால் வடபுலவாடை எனப்படும்.³⁸ கார் காலத்து மழையைக் கொண்டு வரும் கொண்டல் எனும் காற்று நின்ற பிறகு வரும் பனிக்காலத்தில் வாடைக்காற்று வீசும். வாடையின் பெயரால் நெடுநல்வாடை என்று பத்துப்பாட்டில் ஒன்று பெயர் பெற்றது. வாடைக்கு வடந்தை என்ற பெயரும் உண்டு.³⁹

புவியின் பெயர்கள் காட்டும் அறிவியல் உண்மைகள்

நிற்பனவும், இயங்குவனவும், நிற்பதற்கு இடமாக இருப்பதால் நிலம் எனவும், உருண்டை வடிவமாகவும், உருளுந் தன்மை உடையதாகவும் இருப்பதால் உலகம் எனவும், வையம் எனவும், இப்புவி பெயர்பெறுகிறது. இந்நிலத்தை விசம்பு ஏந்திக் கொண்டிருப்பதாகப் புறநானூறு கூறுகின்றது.⁴⁰

‘வானம் சூடிய உலகம்’ என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது.⁴¹ ‘நாலுதல்’ என்றால் தொங்குதல் என்று பொருள். வானில் தொங்கிக் கொண்டு இருப்பதால் நிலம், ‘ஞாலம்’ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.⁴² நிலம் வானத்தில் குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில் அமைந்து சூழலுமாறும், இயங்குமாறும், வைக்கப்பட்டிருப்பதாலும் இது வையம் என்று பெயர் பெறுகின்றது என்று கூறவேண்டும்.

மேலே கூறியவற்றால் புவியின் பெயராக விளங்கும் நிலம் உலகம், ஞாலம், வையம் ஆகிய சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் ஓர் உண்மையான அறிவியல் கருத்தை விளக்கி நிற்பது தெரிகின்றது. வான், வளி, தீ, நீர், மண் என்பன இவ்வுலகம் பூதங்கள். இவற்றுள் மண்ணாலாகியது இவ்வுலகம். இதனை மண் திணிந்த நிலனும் என்று புறநானூறு அடியும்⁴³ மண்ணுடை ஞாலத்து என்ற பதிற்றுப்பத்துத் தொடரும்⁴⁴ அறிவிக்கின்றன.

பூமியின் அமைப்பு

உலகம் நிலம், நீர், தீ, வளி, விசம்பு ஆகிய ஐந்தும் கலந்தது என்பர். தொல்காப்பியர்.⁴⁵ இக்கலத்தலாவது முத்தும், பவளமும், நீலமும், மாணிக்கமும், விரவினாற்போல்வது என்பர் இளம்பூரணர்.⁴⁶ ஐந்துடன் முற்றிய நிலன் என்று பரிபாடல் கூறும்.⁴⁷ இத்தகைய நிலத்தில் சில

இடங்களில் மலைகள் தோன்றியுள்ளன. நீலநிறம் கொண்ட பெரிய மலைகள். இம் மண்ணுலகில் தோன்றியுள்ளன எனப் பரிபாடல் கூறும். இவ்வாறு தோன்றிய மலைகளில் உலகத்தில் மிகவும் உயர்ந்த முடியை உடையது இமயம் என்ற உண்மையைப் பரிபாடல் திரட்டு முதற்பாடல் கூறுகிறது.⁴⁸

நிலம் மிகவும் தாழ்ந்த பகுதிகளில் நீர் நிரம்பிக் கடல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவ்வுண்மையை நிலம் தாழ்மருங்கில் தென்கடல் என்னும் நற்றிணைப் பாடலின் தொடர் அறிவிக்கின்றது.⁴⁹

நிலப்பகுதியைச் சுற்றிலும் அதன் எல்லை போலக் கடல் சூழ்ந்துள்ளது. எனப்பரிபாடல் கூறும். ஒலிக்கின்ற கடல் வரப்பாகத் தேன்தூங்கும் முடியை உடைய உயர்ந்த மலைகள் தோன்றிய ஞாலம் என்பது பரிபாடற் கருத்து.⁵⁰ நிலம் கடலால் சூழப்பட்டுள்ளதைக் கடல் உடுத்த உலகம் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁵¹

பூமியின் சுழற்சியும் அதன் விளைவுகளும்

பூமிக்கு உலகம் என்றொரு பெயர் உண்டு. உல் என்ற சொல்லும் அகம் என்ற சொல்லும் சேர்ந்து உலகம் என்ற சொல்லாயின. உல் என்ற சொல் சுழற்சி என்று பொருள்படும். உலமருவோர் - சுழலுவோர்.⁵² உலம் என்ற சொல்லுக்கு உல் என்பது வேர். உலா, உலவல் என்ற சொற்கள் இவ்வேர் அடியில் பிறந்து சுற்றிவரல் என்ற பொருளைத் தருகின்றன. உலகம் என்ற சொல் பூமிதான் சுழல்வதைக் குறிப்பிடுவதோடு அது சூரியனைச் சுற்றி வருவதையும் குறிப்பதாய் உள்ளது. பூமி உருண்டை வடிவமாக கோளமாக இருப்பதால் கதிரவன் ஒளி ஏறக்குறைய அதன் பரிதிப் பகுதியின் மேல்பட்டு பகல் ஆகின்றது. சூரிய ஒளி படாத மறுபாதி இரவாக இருக்கின்றது. பூமி சுழலாமல் இருப்பின் பகலாக உள்ள இடம் பகலாகவே இருக்கும். இரவு உள்ள இடம் உள்ள இடம் இரவாகவே இருக்கும். சுழற்சியினால் இரவு பகல் மாறி மாறி வருகின்றது.⁵³

பூமி சுழல்வதால் சூரியன் கிழக்கு அடிவானத்தில் உதித்து உச்சிக்கு வந்து மேற்கே மறைவதாகக் காண்கிறோம் என்று வானநூல் கூறுகின்றது.⁵⁴

கிழக்குக் கடலில் உதித்துக் கதிரவன் மேற்கில் மறைகின்றான். இதனால் விடியற்காலை நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, நடுநாள், யாமம், வைகறை ஆகிய சிறுபொழுதுகள் ஆறும் தோன்றுகின்றன.

பூமியின் இயக்கமும் அதன் விளைவுகளும்

பூமி ஆண்டிற்கு ஒருமுறை சூரியனை இடமாகச் சுற்றி வருகின்றது. இவ்வாண்டு இயக்கத்தின் விளைவாகப் பருவங்கள் ஏற்படுகின்றன. சூரியனும் நிலையான விண்மீன்களுக்கிடையே இடமாக அதாவது கிழக்காக நகர்வதுபோல தோன்றுகிறது.⁵⁵

பெரும்பொழுது

பெரும்பொழுது இளவேனில், வேனில், கார், கதிர், முன்பனி, பின்பனி என்னும் ஆறு பருவங்களைக் கொண்டது. இளவேனில், முற்றா வேனில்,⁵⁶ இன்பவேனில்⁵⁷ செவ்விவேனில், குழவிவேனில், முதிரா வேனில் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும். இளவேனில் இளமையையும், இன்புறுத்தும் தன்மையையும், நலம் புரியும் இயல்பையும் உடையது என்பது விளங்குகிறது.

கலித்தொகையும் இதனைச் சிறப்பிக்கின்றன.⁵⁸ இத்தகைய இளவேனிற்காலம் சித்திரை, வைகாசித் திங்கள் ஆகும். ஆனி, ஆடித் திங்களில் வெப்பம் மிகுதியாகவும் கடுமையாகவும் இருப்பதால் அக்காலம் முதுவேனில் காலம் என்று கூறப்படுகின்றது.

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றில் வரும் இளவேனிற்பத்து இளவேனிலின் இனிய அழகிய இயல்பை எடுத்துரைக்கின்றது. ஓதலாந்தையார் கவினுறச் சொல்லோவியம் தீட்டுகின்றார்.

இளவேனிற் பருவத்தில் நுணா மரங்கள் பூத்து மணம் பரப்புகின்றன. அப்பூக்களிலுள்ள தேனை உண்டு களிக்கும் சுரும்புகள் இனிமையாக முரல்கின்றன. கோங்கின் கொழுமுனை உடைந்து மலர்கிறது. குரவமலர்கள் கொய்யப்படுகின்றன. காட்டு மல்லிகைப்பூ உதிர்ந்து கூந்தல் போன்ற கருமணலுக்கு அழகூட்டுகின்றன.

அழகாகப் பூத்திருக்கின்ற பாதிரியின் கிளைகளில் குயில்கள் கூவுகின்றன. குயில் கூவும் இனிய இளவேனிலை ஜங்குறுநூறுடன்⁵⁹ கலித்தொகையும்⁶⁰ சிறப்பிக்கின்றன. இளவேனில் பத்து முதுவேனில் இளவேனிலின் இனிய இயல்பை எடுத்தியம்புகின்றது. இப்பருவ வருணனைகளைச் சங்க இலக்கியத்தில் மிகுதியான அளவில் காணலாம். முதுவேனிலின் கொடுமையுடன் பிரிவையும் சேர்த்துப் பாலையில் காணலாம். ஆனி, ஆடித் திங்களில் வெப்பம் மிகுதியாகவும் கடுமையாகவும் இருப்பதால் இக்காலம் முதுவேனிற்காலம் எனப்படுகின்றது. வெப்பக்கதிர்களைக் கதிரவன் வீசுவதால் இவ்வேனில் உண்டாகிறது என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁶¹ வருத்தும் பிரிவு போலப் பிரிந்து செல்லும் பாலை வழியும் வருத்தும். பாறையும் பிளக்குமாறு பகலவன் சுடுவதால் பாலைவழி வெப்பமிக்கதாயிற்று என ஜங்குறுநூறு கூறுகிறது.⁶²

இம்முதுவேனில், நடுப்பகல் நெருப்பில் நடப்பது போன்று அடிசுடும் காலம் ஆகும். வெய்யில் வெம்மையால் பரற்கற்கள் மின்மினிபோல் மிளிரும். பாலை நிலத்தில் வெயிலின் வெப்ப அலைகள் நீர் அலைகளைப் போலத் தோன்றும். கானல்நீர் தோன்றி பசியாலும் நீர் வேட்கையாலும் வருந்தும் விலங்குகளுக்கு நீர் போலத் தோன்றித் துன்புறுத்தும். இதைப் பேய்த்தேர் என்பர்.

கார்ப்பருவம்

மழைக்காலமாகிய இக்கார்ப்பருவம் ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களைக் கொண்ட பருவமாகும். இக்காலம் ஆகஸ்டு பிற்பகுதி முதல் அக்டோபர் பிற்பகுதி வரை உள்ள காலமாகும். இக்காலத்தில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்று வீசுகிறது. தமிழகத்தில் தென் மேற்குப் பருவக்காற்று வீசும் காலம் ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை.⁶³

இப்பருவத்தில் சங்ககாலத்தில் சேரநாடாக இருந்த கேரளாவிற்கும் பாண்டியநாட்டின் தென்பகுதிக்கும் பெருமழை கிடைக்கிறது. மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையில் உள்ள பாலக்காட்டுக் கணவாய் முதலிய கணவாய்களை அடுத்துள்ள பகுதிகளுக்குக் குறைவான மழை கிடைக்கிறது.

கூதிர்பருவம்

கார்ப்பருவத்தை அடுத்துவரும் பருவமாகும். இது ஐப்பசித் திங்களும் கார்த்திகைத் திங்களும் கொண்ட பருவமாகும். இக்காலம் அக்டோபர் மாதப் பகுதி முதல் டிசம்பர் முதற்பகுதி வரை அமையும் காலம் ஆகும்.

செப்டம்பர் மாத மத்தியிலிருந்து டிசம்பர் மாதம் வரை பின்னடையும் பருவக்காற்றுக் காலம். இக்காலத்தில் நிலநடுக்கோட்டுப் பகுதியில் தாழ் அழுத்தம் உண்டாவதால் தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீசிய தென் மேற்குப் பருவக்காற்றுத் தேக்கமடைந்து வடக்கிலிருந்து தெற்கு நோக்கி வீசத் தொடங்குகிறது. இதனை வடகிழக்குப் பருவக் காற்று எனக் கூறுகின்றோம்.⁴⁴

வடகிழக்குப் பருவக்காற்று அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் தமிழ் நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதிக்கு நல்ல மழை வீழ்ச்சியினைத் தருகிறது. இக்காலத்தில் கொண்டல் எனும் கீழ்க்காற்றாலும் குணகடலில் தோன்றித் தமிழகத்தை நோக்கிவரும் புயலாலும் மழை உண்டாகிறது.

மன்னுயிர் புரையிய வலனேர்பு இரங்கும்

கொண்டல் தண்டளிக் கமஞ்சுல் மாமழை

கார்எதிர் பருவ மறப்பினும்

பேரா யாணத்து ⁴⁵

என்பது பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் பகுதி. கீழ்க்காற்றால் மழை வருதலைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு கூதிர்காலம் வந்ததை,

நீர் எதிர் கருவிய கார்எதிர் கிளைமழை

ஊதையங் குளிரொடு பேதுற்று மயங்கிய

கூதிர் உருவிற் கூற்றம் வருமே⁴⁶

என்ற குறுந்தொகையடிகள் மழைத்துளி வீசதலையும் ஊதைக்காற்றையும் சுட்டி கூதிர் காலத்தை உணர்த்துகின்றன.

முன்பனிப் பருவம்

கூதிர்காலத்தைப் பின் வருவது முன்பனியாகும். இப்பருவத்தில் மழை நின்று காற்றிலுள்ள மிகுதியான ஈரம் இரவில் முற்பகுதியில் பனியாகப் பெய்யும். கூதிர்கால முதலே வீசும் வாடைக்காற்று இக்காலத்தில் பனியுடன் கூடிய குளிர் காற்றாக வீசுகிறது.

“நுண்ணுறை அழிதுளி தலைஇய தண்வரல் வாடையும்” 67

எனக் குறுந்தொகைப் பாடல் கூறும்.

“கடைப்பெயல் வாடை” 68

எனவும்,

“கையறவந்த தைவரல் ஊதை” 69

எனவும். சங்கப்பாடல்கள் வாடைக்காற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன. வாடைக்காற்று முன்பனிக்காலத்தால் உண்டாகும் துன்பம் தீர்க்கும் என்பதனை,

“அரும்பனி அச்சிரம் தீர்க்கும்” 70

என்னும் குறுந்தொகைத் தொடர் விளக்குகின்றது.

பின்பனிப் பருவம்

மாசிமாதமும் பங்குனி மாதமும் அடங்கிய பருவம் பின்பனிப்பருவம் ஆகும். இக்காலத்தில் காற்றில் மிகவும் குறைவாக ஈரப்பதம் இருப்பதால் அது நீண்ட நேரம் குளிர்ந்த வாடைக்காற்றைப் பெற்றுப் பனியாக மாறி இரவின் பிற்குறாகிய வைகறையில் பனி பெய்கிறது. இக்காலத்திலும் வாடைக்காற்று வீசுகிறது. வாடைக்காற்று இரவின் பின் பகுதியில் அதிகக் குளிர்ச்சி தருகிறது.

இளவேனில் வேனில், கார், கதிர், முன்பனி, பின்பனி ஆகிய ஆறு பருவங்களும் வெப்பம், மழை, பனி என்ற மூன்றின் அடிப்படையில் அமைந்து உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டு இரண்டு திங்களாக அமைந்துள்ளன.

இப்பருவங்களின் பாகுபாடும் அவற்றின் வரிசையும் அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன என்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

வெப்பநிலை மழைவீழ்ச்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்தியக் கால் நிலையை நான்கு பருவங்களாகப் பிரிக்கலாம் எனப்புவியியல் கூறும். 71

1. கோடைக்காலம் மார்ச்சு முதல் மே வரை

(மாசி 17 முதல் வைகாசி 17 வரை)

2. தென்மேற்குப் பருவக்காற்று ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை

(வைகாசி 18 முதல் புரட்டாசி 14 வரை)

3. பருவக்காற்றுப் பின்அடையும் காலம்

(அக்டோபர் முதல் நவம்பர் வரை)

4. குளிர்காலம் டிசம்பர் முதல் பிப்ரவரி வரை

(கார்த்திகை 15 முதல் மாசி 14 வரை)

பழங்காலத்தைப் போலவே தற்காலத்திலும் பருவநிலை வரிசையை ஆராய்ந்தால் வெப்ப நிலையை ஒட்டியும் மழை, பனி இவற்றை ஒட்டியும் முப்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிந்து உள்ளனர் என்பதனை அறிய முடிகிறது. கோடைக்காலம் வெப்பத்தை ஒட்டி அமைந்த பிரிவு. இதில் இளவேனில் பருவத்திற்குரிய இரண்டு திங்களும், முதுவேனிற்சூரிய முதல் திங்களும் அடங்கும்.

தென்மேற்குப் பருவகாலத்திற்குரிய நான்கு திங்களில் முதல் மூன்றும் முதுவேனிலுக்குரியது. இடையில் உள்ள இரு திங்கள் கார் காலத்திற்கு உரியவை. கார் முழுவதும் இதில் அடங்கும். கார் காலத்தை அடுத்துவரும் கூதிர் காலத்திற்கு உரிய முதல் மாதமும் இந்த தென்மேற்குப் பருவக் காற்றுக்குரிய பருவகாலத்தில் அடங்கும்.

அடுத்துப் பருவக்காற்றுப் பின் அடையும் காலம் இதற்குரிய இரு மாதங்களில் முதல் மாதம் கூதிர் காலத்திற்குரிய பிற்பகுதி அடங்குகிறது. இந்தப் பருவக்காலத்தில் வடகிழக்குப் பருவக்காற்று வீசத்தொடங்குகிறது. உள்நாட்டில் எழும் குறைக்காற்றாலும் கிழக்குக்கடல் வழியே வரும் புயல் காற்றாலும் மழை பெறும் காலம் இது.

இதற்குப்பின் நான்காவது பருவமாகக் குளிர்காலம் வருகிறது. இதற்குரிய மூன்று மாதகாலங்களில் முதல் இரண்டு மாதகாலம் முன்பனிக் காலமாகும். இக்காலத்தில் நிலத்தின் வழியே வரும் வாடைக்காற்றுக் குளிர்காற்றாகப் பனிக்காற்றை வீசுகிறது. கடல் வழியாக காற்று வடகிழக்குப் பருவக்காற்றாகிறது.

பின்பகுதி ஒருமாதம் பின்பனிக்குரிய காலமாகிறது. பின்பனிக்குரிய இரண்டாவது மாதகாலத்தில் கோடைக்காலம் வந்துவிடுகிறது. தற்காலப் பருவ காலங்களின் வரிசை பழங்காலப் பருவ வரிசையைப் போல அமைந்து இருந்தாலும் அவை தோன்றும் காலமும் நீடிக்கும் காலமும் மாறாதிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதற்குரிய காரணம் ஆய்வதற்குரியது.

சிறுபொழுது

பகலுக்குரிய விடியல், நண்பகல், ஏற்பாடு எனும் மூன்றும் இரவுக்குரிய மாலை, யாமம், வைகறை எனும் மூன்றும் ஆக ஆறும் சிறுபொழுதுகளாகும். விடியல் என்பது பகல்பொழுதின் முற்கூறு.⁷² நண்பகலாவது பகற்பொழுதின் நடுக்கூறு,⁷³ ஏற்பாடாவது பகற்பொழுதின் பிற்கூறு⁷⁴ என்பர் இளம்பூரணர்.

இரவிற்குரிய மூன்று கூறுகளுள் மாலையாவது இராப்பொழுதின் முற்கூறு,⁷⁵ யாமம் என்பது இராப்பொழுதின் நடுக்கூறு,⁷⁶ வைகறையாவது இராப்பொழுதின் பிற்கூறு.⁷⁷ விடியலை 'வான்கண் விரிந்த விடியல்'⁷⁸ என்று மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.

ஞாயிற்றினது கண் விரிந்த விடியல் என்பது அதன் பொருள். இதனையே புலர்ந்து விரிவிடியல் என்று மதுரைக்காஞ்சி கூறும்⁷⁹ நண்பகலைப் பற்றி முன்னாள் நண்பகல் அரள் உழந்து வருந்தி எனப் புறநானூறு கூறுகிறது.⁸⁰ ஏற்பாடு பற்றி,

சிறுதினைப் படுபுள் ஒப்பி

எற்பட வருதிய்⁸¹

எனக் குறிஞ்சிப்பாட்டுக் கூறுகிறது.

மாலையைப் பற்றிக் 'கையறவந்த மையல்மாலை'⁸²

என நற்றிணை கூறுகிறது. 'வலி அவிந்து அடங்கியாமம் நள்ளென'⁸³ என்று யாமத்தைப் பற்றி நற்றிணை கூறுகிறது. வைகறையைப் பற்றி,

'வைகறை . . . நும் அனந்தல் தீர்'⁸⁴

என மலைபடுகடாம் கூறுகிறது. எனவே, சங்க இலக்கியங்களில் சிறுபொழுதுகள் ஆறும் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன என்பது நன்கு விளங்கும். தொல்காப்பியத்திலும் இவை மாலை⁸⁵ என்றும், யாமம்⁸⁶ என்றும் வைகறை என்று பொருள்படும் வைகுறு⁸⁷ என்றும், விடியல்⁸⁸ என்றும் நண்பகல்⁸⁹ என்றும் ஏற்பாடு⁹⁰ என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இச்சிறு பொழுதுகள் ஆறையும் தொல்காப்பியம் ஜந்திணைக்குரிய சிறுபொழுதுகளைக் கூறுமிடத்து இவை முந்நூல் படைத்த முன்னோர் வகுத்தவை என்பது விளங்க 'முன்னிய நெடுநா' என்றும் 'என்ப' என்றும் 'என்மனார்' புலவர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁹¹

காலப்பிரிவு

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் காலப்பிரிவுகளை ஊழி, ஆண்டு, பருவம், திங்கள், நாள் என்று பிரிக்கலாம். பல நூறாயிரம் ஆண்டுகள் கொண்ட ஒரு பெருங்கால வட்டம், ஊழி எனப்படும். இவ் ஆழிகளைப் பற்றிப் பரிபாடல் குறிப்பிடுகிறது⁹².

நச்சினார்க்கினியர் “காலவுரிமை எய்திய ஞாயிற்றுக்குரிய சிங்கஓரை முதலாகத் தண் மதிக்குரிய கற்கடக ஓரை ஈறாக ஆண்டாம்” (தொல். பொருள். அகத்திணையியல் 12. உரை) என்பதால் ஆவணியை முதல் மாதமாகக் கொண்டு ஆண்டினைக் கணக்கிட்ட வழக்கம் கிமு. 500 வரை இருந்தமை புலனாகிறது. சித்திரையை முதல் மாதமாகக் கொள்வது கடந்த 2500 ஆண்டுகளாக வழக்கில் உள்ளமையை (தொல். எழுத்து. முன்னுரை) கா.சு. பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். இது யாண்டு என்றும் வழங்கப்படும். யாண்டு பலவாக நரையில் ஆகுதல் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது.⁹³

இரண்டு திங்கள் கொண்டது. ஒரு பருவம். ஓராண்டில் ஆறு பருவங்கள் அமைகின்றன. அவை இளவேனில், முதுவேனில், கார்காலம், கூதிர்காலம், முன்பனிக்காலம், பின்பனிக்காலம் என்பவை. இவை பெரும்பொழுது என்ற தலைப்பில் முன்னரே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மதியின் இயக்கத்தின் அடிப்படையில் மாதம் உருவாயிற்று. திங்களை மாதம் என்றும் கூறுகிறோம். இரண்டு மாதங்கள் கொண்டது ஒரு பருவம் ஆகிறது. பன்னிரண்டு மாதங்கள் கொண்டது ஓராண்டு. முப்பது நாட்கள் கொண்டது ஒரு திங்கள். அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில் எனப் புறநானூறு திங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.⁹⁴

நாள், ஆறு சிறு பொழுதுகளாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு நாளுக்கு அறுபது நாழிகை. இவற்றின் விளக்கம் சிறுபொழுது என்ற தலைப்பின்கீழ் தரப்பட்டுள்ளது. சிறுபொழுது ஒவ்வொன்றும் பத்துநாழிகை கொண்டது.

தமிழகத்தின் தட்பவெப்பம் பற்றிப் புவிநூல் கூறுகிறது தமிழகம் நிலக்கோட்டிற்கு அருகில் அமைந்து இருப்பதால் வெப்பமண்டலப் பகுதியில் உள்ளது. எனவே சமவெளிப்பகுதி சராசரி வெப்பமிக்க பகுதியாகவே இருக்கிறது. குரியன் தலைக்கு நேரே ஆண்டுக்கு இருமுறை வருங்காலத்தில் வெப்பம் மிகுதியாக இருக்கிறது. பகலில் வெப்பம் மிகுதியாகவும், இரவில் குளிர் அதிகமாகவும் இருக்கிறது.

இந்தச் சமவெளியைக் கடற்கரைச் சமவெளி என்றும், உள்நாட்டுச் சமவெளி என்றும் பிரிக்கலாம். உள்நாட்டுச் சமவெளியில் மழை குறைவு, பனி

அதிகம். எனவே குளிரும் அதிகம். கடற்கரைச் சமவெளியில் தட்ப வெப்பம் சீராக இருக்கிறது. கடற்காற்று நிலத்தின் வெப்பத்தையும், மிகுந்த குளிரையும் தணிக்கிறது.

காற்று

தென்மேற்குப் பருவக்காற்று, வடகிழக்குப் பருவக்காற்று என்று பருவக்காற்று இருவகைப்படும். இவை தமிழகத்திற்கு மழைதரும் காற்றாக இருப்பதால் பெரும் பொழுதுகளாகவும், மழைத் தொடர்பால் பெயர்பெற்ற பருவங்களாகவும் உள்ள கார்காலமும், கூதிர்காலமும் பற்றிக் கூறுமிடத்தில் இவ்விருவகைக் காற்றுகள் பற்றியும் அவை வீசும் காலமும் பற்றியும் கூறலாயிற்று. சங்க இலக்கியங்களில் இவை எப்பெயர் பெற்றிருந்தன என்பதும் எக்காலத்தில் வீசின என்பதும் விளக்கப்படலாயின.

இந்தியாவின் தென்மேற்குத் திசையிலிருந்து வீசுவதால் தென்மேற்கு என்ற அடைபெற்றும், ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை உள்ள காலத்தில் ஆண்டுதொறும் வீசுவதால் பருவக்காற்று என்றும் பெயர் பெற்றும் அது தென்மேற்குப் பருவக்காற்று என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வளிமண்டலத்தில் மேல் அடுக்குகளில் உள்ள எதிர்திசைக் காற்றோட்டங்கள் இடம் பெயர்வதால் தென்மேற்குப் பருவக்காற்றுகள் திடீரென வீசுகின்றன எனத் தற்போது நடந்து வரும் ஆராய்ச்சிகள் தெளிவு படுத்துகின்றன. என இக்காற்று தோன்றுவதற்குரியக் காரணத்தை இந்தியப் புவியியல் கூறுகிறது.⁹⁵

தென்மேற்குப் பருவக்காற்றினைச் சங்க இலக்கியம் கோடை என்று குறிப்பிடும். இது மேல்காற்று, அக்காலத்திலிருந்து குமரிக்கோடு வழியாகவும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை வழியாகவும் இக்காற்றுத் தமிழகத்திற்கு வந்ததால் கோடை எனப்பெயர் வழங்குகிறது எனலாம். இது வெம்மையுடையது.⁹⁶ பாலை வருணனையை ஒட்டியே பெரும்பாலும் இக்காற்று குறிக்கப்படுகிறது⁹⁷ கோடைக்காற்று கரிய அடியையுடைய பெரிய வேங்கை மரத்தையும் வீழ்த்தக் கூடியது.⁹⁸ மலையினூடே விரைந்து வீசும் கோடை ஒலி கடல் முழுக்கமாகக் கேட்பதை மாங்குடி மருதனார் குறிப்பிடுவார்.⁹⁹ 'சுழன்றுவருகோடை',¹⁰⁰ 'எரிவாய்க் கோடை',¹⁰¹ 'அழலெரி கோடை',¹⁰² என்று கோடையின் தன்மையும் வெம்மையும் கூறப்படும்.

வடகிழக்குப் பருவக்காற்று, வடகிழக்குத் திசையிலிருந்து வருவதாலும் செப்டம்பர் மாத மத்தியிலிருந்து டிசம்பர் மாதம் வரை வீசுவதாலும் அப்பெயர் பெறுகிறது. இக்காற்று வடக்கிலிருந்து வரும் குளிர் காற்றாகிய வாடை எனப் பெயர் பெறுகிறது.¹⁰³ இது 'வடபுல வாடை',¹⁰⁴ 'துயர்கூர் வாடை',¹⁰⁵ 'பெருந்தண் வாடை',¹⁰⁶ 'கடைப்பெயல் வாடை',¹⁰⁷ 'வளரா வாடை'.¹⁰⁸ என பல இடங்களில் கூறப்படுகின்றது.

வடகிழக்குப் பருவக்காற்றைச் சங்க நூல்கள் கொண்டல் என அழைக்கின்றன. இது கீழ்காற்றாகும். மழை மேகங்களை மலை முகடுகளுக்கு செலுத்தும் கொண்டல் காற்றினை இளம் புல்லூர்க் காவிதியார் குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁰⁹ சங்கப் புலவர் பூதங்கண்ணனாரும் இக்கருத்தினையே வலியுறுத்துகின்றார்.¹¹⁰

'கொண்டலில் தொலைந்தன செங்காந்தள்' எனும் அடி.¹¹¹ காந்தள் மலரைக் காற்று வீழ்த்துவதைக் குறிக்கும். கொண்டல் வீச அவரை மலரும் என்ற செய்தியை ஐங்குறுநூறு சுட்டும்.¹¹² 'கொண்டல் மாமழை பொதிந்த'.¹¹³ என்னும் தொடர் கீழ்க்காற்றால் மழை பொழிவதைக் காட்டுகிறது.

எனவே சங்க இலக்கியங்கள் கோடையும் கொண்டலையும் தமிழகத்தில் வீசும் சிறந்த மழைதரும் காற்றுகளாகச் சுட்டுகின்றன.

மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைக்குக் கிழக்கே உள்ள உள்நாட்டுச் சமவெளி மழை மறைவுப் பகுதியிலிருப்பதால் மிகக்குறைவான மழையையே பெறுகிறது.

கோடையில் பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாக வரும் தென்மேற்குப் பருவக்காற்றால் வடபகுதியில் உள்ள சமவெளிகளில் சிறிது கூடுதலாக மழை பெய்கிறது. சேர்வராயன் மலை, கொல்லிமலை ஆகியவற்றின் மேற்குச் சரிவில் மழை அதிகமாக இருக்கிறது.

ஈரம் மிக்க காற்றால் இப்பகுதியின் வெப்ப நிலையும் ஓரளவு குறைகிறது.¹¹⁴ மழைபெறும் மேட்டு நிலப்பகுதிகளில் தட்பம் கூடுதலாகவே இருக்கும். அடர்ந்த காடுகளும் வெப்பம் தணிந்து, கடும் கோடையிலும் சமவெப்பமுடையதாக இருக்கும் மேகம் மழை வளம் சுரக்கும் பான்மையைச் சங்க இலக்கியம் பல பாடல்களில் அழகுறப் படம் பிடிக்கும். இரவு பகல் தெரியாதபடி மழை பொழிவதை மதுரைக்காஞ்சி விவரிக்கிறது.¹¹⁵

திசையெலாம் மறையப் பெருமழை பொழிந்தது எனப் பலபாடல்கள் சுட்டுகின்றன.¹¹⁶ மேட்டு நிலப்பகுதிகளை மழைபெறும் பகுதிகள், மழைபெறாபகுதிகள் என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

மழையும் காடுகளும் இல்லாத மேட்டு நிலப் பகுதியில் வெயில் காலத்தில் வெப்பம் மிகுதியாகிப் பாலைவனமாக மாறுகிறது. நெருப்புப் போல வெயில் எரிக்கும் நிலமாக விளங்குகிறது.¹¹⁷

பாலை நிலக்காற்றின் வெம்மையை குறுந்தொகை

‘வெந்திறற் கடுவளி பொங்கர்ப் போந்தென’,¹¹⁸

எனக்கூறும்.

மலைப்பகுதிகள் கடல் மட்டத்தை விட உயரமாக இருப்பதால் வெப்பம் குறைவாகவேயிருக்கும். அங்கு அடர்ந்த காடுகளிருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து உண்டாகும் நீராவி அங்குவரும் மழை மேகங்களைக் குளிரச் செய்து மழையைப் பெய்விக்கிறது. இனிய தட்பவெட்பம் அங்கு நிலவும் கூதிர்காலத்திலும், பனிக்காலத்திலும் அங்கு குளிர் மிகவும் அதிகமாகிறது.

பனி

முல்லை நிலங்களில் ஆநிறைகளை மேய்க்கும் கோவலர்கள் கூதிர்காலப் பெரும் பனியால் குளிரைத் தணிக்கக் கையில் கொள்ளியை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதையும், தாடைகள் குளிரால் நடுங்குதலையும் பறவைகள் மரங்களின் இலைகளில் பற்றியிருப்பன குளிர் தாங்காமல் பிடிதளர்ந்து கீழே வீழ்வதையும் மாக்கள் மேயல் மறப்பதையும், மந்தி குளிரால் நடுங்குதலையும், கறவைகளும் கன்றுகளுக்குப் பால் கொடுக்காமல் நீக்குவதையும், குன்றும் குளிரால் நடுங்குவது போல் உள்ளதையும் நெடுநல்வாடை விவரிக்கிறது.¹¹⁹

மார்கழி, தை ஆகிய முன்பனிப் பருவக் காலத்தை அற்கிரம் என்பர். இக்காலத்தில் வாடைக் காற்றுச் சிறிது வீசும். பனித்திவலை தண்ணென வீசும்.¹²⁰

இதுகாறும் தமிழகத்தில் தட்பவெப்பம், வெப்பம் மிகுந்த காற்று அழுத்தம் குறைவாய் உள்ள பகுதியை நோக்கி வெப்பம் குறைந்த காற்று அழுத்தம் மிகுந்துள்ள இடத்தில் வீசும் பருவக் காற்றுகள். அப்பருவக்காற்றுகள் கொண்டுவரும் மேகங்களால் ஏற்படும் மழை, மேகத்தில்

நீராவி குறைவாக இருப்பதால் ஏற்படும் சிறு தூறல், காற்றில் நீராவி மிகவும் குறைதலால் உண்டாகும் பகல், வெப்பம், முன் இரவில் பெய்யும் முன்பணி, இரவெல்லாம் குளிர்ந்த பிறகு வைகறையில் பெய்யும் பின்பணி ஆகியவற்றால் ஏற்படுகிறது என்பது புலனாகிறது.

நானிலக் கூறுகளும் பாலையும்

'நிலம்' என்றாலே மண்ணை மட்டும் குறிப்பதன்று. மண், நீர், காற்று, தாதுப்பொருட்கள் தட்பவெப்பம் முதலிய இயற்கை வளங்கள் எல்லாம் நிலம் என்பதில் அடங்கும் என்று கலைக்களஞ்சியம் விளக்கம் தருகிறது.¹²¹

ஐம்பெரும் பூதங்களால் ஆன நிலம்¹²² பற்றி ஔவையார் கூறும் பாடலொன்று, நிலத்தின் இயல்பு அங்கு வாழும் ஆடவர் இயல்பிற்கேற்ப அமையும் என்று கூறும்.¹²³ வளம்பெற்றவராக நில வாழ்வு மக்களைப் பண்பாளராக மட்டுமல்லாது ஈத்துவக்கும் இன்பத்தவராகவும் ஆக்கும். வேட்டம் புரியும் காட்டவர் அஞ்சாமை உடையராய்ப் போர்ச்செயல் வல்லராய் இருப்பர். நாடும், காடும், மேடும் பள்ளமும் நிலப்பாகுபாடாகி மக்களிடையேயும் பாகுபாட்டை விளைவித்தது. ஆடவர் நல்லவர் எனில் நாடும் நல்லிசை பெறும். எனவே தான் எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நீயும் நன்னாடாவாய் என நிலத்தைப் பாடுகிறார் ஔவையார்.¹²⁴ அகவாழ்வில் தலைவனைப் பிரிந்து தலைவி வாடும்போது தோழி பருவம் உணர்த்தித் துன்புறலும், பருவங்காட்டி ஆற்றுவரித்தலும், குறித்த பருவம் வந்தது கண்டு தலைவன் பொருளீட்டி வருவதும் மலர்களைக் கண்டு பருவம் உணர்வதும் நிலவியல் அடிப்படையில் அமைந்த செய்திகளாகும்.

பொருளதிகாரத்தில் வாழ்வியல் கூறவந்த தொல்காப்பியர் இல்லிருந்து நல்லறம் செய்தல் மகளிரது இயற்கை ஆதலின் தம் நூற்பாவில் முல்லையை முன் வைத்தார்.¹²⁵ நானிலைத்தோடு நிலம் கூறப்படாத பாலையும் தொல்காப்பியத்தால் பொழுது அமைத்துச் சுட்டப்படுகின்றது.¹²⁶ முல்லை நிலமும், குறிஞ்சி நிலமும் நீரின்றி, வளங்குன்றி, வேனிலும் சேரப்பாலையாகும் எனச் சிலப்பதிகாரம் சுட்டுகிறது.¹²⁷

சகாரா போன்ற பாலை நில அமைப்பு தமிழகத்தில் இருந்ததில்லை என தனிநாயகம் சுட்டுகிறார்.¹²⁸ நீரற்று வறண்டுபோன நிலப்பகுதி பாலை

எனில் அது முல்லையிலும் தோன்றலாம். மற்ற நிலங்களிலும் தோன்றலாம் என்பார் சிதம்பரனார்.¹²⁹ நானிலத்தில் ஒன்றான குறிஞ்சியே மனித வாழ்விற்கேற்ற முதனிலம் எனலாம். தமிழ்நாட்டு நாகரிகம் மற்ற சிறந்த நாகரிகங்களைப் போலக் குறிஞ்சி நிலத்தில் தோன்றியது.¹³⁰ மலையை அடுத்த காடுகளில் தொடர்ந்து வாழ முற்பட்ட மனிதன், தான் விழைந்த பொருள் எல்லாம் பயிராக்கச் சற்று வளம் நிறைந்த மருத நிலம் சேர்ந்திருக்கலாம். தொழில் காரணமாக, கடலில்விளையும் பொருள் பெற வேண்டி, கடலோர வாழ்வையும் மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும். கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலம்.¹³¹ என்ற கருத்து மலையில் தோன்றிய மனித இனம் மற்ற நிலத்தில் வாழக் கற்கப் பல நூறாயிரம் ஆண்டு ஆகியிருக்கலாம் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

இயற்கைச் சூழலுக்கேற்ப பயிரினம் உயிரினம்

இயற்கைச் சூழ்நிலை என்பது இயற்கையாக அமைந்துள்ள நில அமைப்பாகிய மலை, காடு, சமவெளி, கடற்கரை, பாலை ஆகிய நிலப்பகுதிகளாலும் வெயில், காற்று, பனியால் ஏற்படும் தட்ப வெப்பங்களிலும் பருவம், சிறுபொழுது ஆகிய காலப் பகுதிகளாலும் அமைகின்றது.

இச்சூழலுக்கேற்ப பயிரினங்களும், ஏனைய உயிரினங்களும் தோன்றி வளர்ந்து, பெருகிச் சூழலுக்கேற்ற தகவலமைப்புகளைப் பெற்று வாழ்கின்றன. நிற்பன, நீர் வாழ்வன, ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பனவாகிய உயிரினங்கள் இயல்பாக தங்களுக்கு அமைந்துள்ள கருவிகளைக் கொண்டு, தம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உணவு, உறையுள் ஆகியவற்றை அமைத்துக் கொண்டு, இயற்கையின் தாக்கத்தால் தங்களுக்கு நாளடைவில் ஏற்படும் தகவலமைப்புகளையும் பெற்று வாழ்கின்றன.

மன அறிவும், பகுத்தறிவும் சிறப்பாக அமையப்பெற்ற மனிதன் சூழலுக்கேற்ப, இன்னல் களைந்து, இன்பம் உருவாக்கித் தேவையான கருவிகளைக் கண்டு, இயற்கை வாழ்வைச் சிறிது சிறிதாகச் செயற்கைச் சூழ்நிலை வாழ்வாக மாற்றி வருவதையும் புவியியல் நன்கு உணர்த்துகிறது. நிலவியல் அடிப்படையில் அமைந்த கருப்பொருட்களைத் தொல்காப்பியர்

வரையறை செய்து சுட்டாவிடிலும் ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரை பிரித்துக்காட்டுகிறார்.¹³²

உயிரினங்களில் அவ்வந்நிலங்களின் வாழும் நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, பறவையினம், விலங்கினம், மரஞ்செடி கொடிகள் இவற்றைத் தனித்தனியியலில் விளக்கமாகக் காண்பதால் அவற்றை விடுத்து மனித வாழ்வின் மாண்பினை மட்டும் இங்கு காணலாம்.

நிலமும் வாழ்வும்

நிலத்தின் தன்மையும் காலச் சூழ்நிலையுமே வாழ்வின் அடிப்படையாகும். நிலமும் காலமும் பொருந்தி அமையாவிடில் வாழ்வே இல்லை எனலாம்.¹³³ பிரிவைப்புனையும் ஆசிரியன், உணர்ச்சியை மிகுதிப் படுத்த நீரில்லா சுரத்தையும், ஓய்ந்த யானையும் கூறும் நிகழ்ச்சியுடன் இயைபு படுத்துகின்றான். இன்ப உணர்ச்சியை மிகுதிப்படுத்த வேண்டித் தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையொருவர் காணும் நிகழ்ச்சியைச் சந்தனமும் சண்பகமும் தேமாவும் தீம் பலவும், ஆசினியும் அசோகமும், கோங்கும், வேங்கையும் குரவமும் விரிந்து, நாகமும் திலகமும் நறவும் நந்தியும் மாதவியும் மல்லிகையும் மௌவலோடு மணங்கமழ்வதும் வண்டறைந்து தேனார்ப்ப, வரிக்குயில்கள் இசைபாடத் தண்டுநென்றல் இடைவிராய்த் தனியவரை முனிவு செய்யும் பொழிலது நடுவண் என்று இயற்கைச் சூழ்நிலையை வாழ்க்கை நாடகப் பின்னணியாகக் கூறும் தன்மையை டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் விளக்குகிறார்.¹³⁴ இயற்கையை வாழ்க்கைப் பின்னணியாகச் சங்கப்புலவர் அமைத்துப் பாடியுள்ளமையை டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கம் தெளிவாக்குகிறார்.¹³⁵

குறிஞ்சி நிலமும் வாழ்வும்

குறிஞ்சி நிலமக்கள் குறவர் ஆவர்.¹³⁶ மலையுறை குறவர் என நற்றிணை கூறுகிறது.¹³⁷ திணைப்புனம் காத்த குறவர் கவண் கொண்டு யானையை விரட்ட, அக்கல் குரங்கும் பார்ப்பும் அலமந்து ஓடுமாறு விரைந்து செல்லும் ஆற்றலது என மலைபடுகடாம் தெரிவிக்கும்.¹³⁸

குறிஞ்சியின் விளைபொருள்களாக, நறிய அசிலும், சந்தனமும், அழித்துத் திருத்திய மேட்டு நிலத்தில் விதைத்த தோரைநெல், வெண்சிறு

கடுகு, ஐவனம் என்னும் வெண்ணெல், இஞ்சி, மஞ்சள், மிளகுக்கொடி முதலியன குறிக்கப்படும்.¹³⁹

மா, பலா, வாழை குறிஞ்சி தரும் முக்கனிகள். தேனெடுத்தல் குறவர் தொழிலாகும் என்பதை 'அறையறு தீந்தேன் குறவர் அறுப்ப' ¹⁴⁰ என்பதால் அறியலாம். குறவர் கள்ளினையும் ஊன்உணவையும் விருந்தினர்க் களிப்பர். இவர்தம் விருந்தோம்பலைப் பெருங்குன்றுர் பெருங்கௌசிகனார் விரிவாக உரைப்பர். ¹⁴¹ குறிஞ்சி மக்கள் வாழுமிடம் சிறுகுடி எனப்படும். ¹⁴² வேங்கை மலரும் காலம் மணம் புரிவதற்குரிய காலம். முழுத்திங்கள் தோன்றும் நாளில் மணம் புரிதல் பொருத்தம் எனக்கருதினர். ¹⁴³ விலங்குகளும் இன்பத்தினை எளிதல் அடையும் மலைநாடன் எனக் கபிலர் பாடுவார். ¹⁴⁴ குறிஞ்சி நிலத் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே வளர்ந்துள்ள நட்புத் திறத்தைக் கூறவந்த புலவர் அன்பின் பெருமையையும், உயர்வையும், ஆழத்தையும் நிலத்திற்கும் வானிற்கும், கடலிற்கும் உவமையாக்குகிறார். ¹⁴⁵

முல்லை நிலமும் வாழ்வும்

முல்லை நில மக்களே ஆயர், இடையர், கோவலர்களது தொழில் ஆடு, மாடு மேய்த்தலாகும். ¹⁴⁶ முல்லைநில உணவுப் பொருள் வரகு. விடியிலிலே எழுந்து கடமை மேற்சென்று தயிர்கடைந்து மோராக்கி விற்கும் முல்லை நிலப் பெண்ணைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை காட்டுகிறது. ¹⁴⁷ ஆடுகள் தின்னும் பொருட்டுத் தழைகட்டிய குறிய காலையுடைய குடில் ¹⁴⁸ பற்றி இலக்கியம் விரிவாகப் பேசும் முல்லையின் அரும்பல் கார்கால வரவினை உணர்த்தும். ¹⁴⁹ ஏறு தழுவிய வெற்றி வீரனைக் கண்டே முல்லைப் பெண் முறுவலிப்பாள். ஏறு தழுவாதலை விரிவாக முல்லைக் கலிப்பாடல் விவரிக்கும். ¹⁵⁰

மருதநிலமும் வாழ்வும்

நீர் வளத்தால் செழித்து நெல்லும் கரும்பும் விளைந்து, ¹⁵¹ தாமரை பொலிய நாரைகள் திரிய ¹⁵² மருத நிலம் காட்சியளிக்கும். அரிசிச்சாதத்துடன் நண்டின் கலவையும் கலந்து விருந்து போற்றுவார். ¹⁵³ பலவகை ஓசைகள் நிறைந்தது மருத நிலம். ¹⁵⁴ உழவர்தம் உழுதொழில் முறைமையை பெரும் பாணாற்றுப்படை காட்டுகிறது. ¹⁵⁵ மக்கள் வாழுமிடம் ஊர் எனப்படும்.

தலைவன் ஊரன் எனப்படுவான். வளம் நிறைந்த வீடுகள் காணப்படும்.¹⁵⁶ மருதநிலப் பாடல் பலவும் அந்நிலச் சூழலையும் நிலத்துவாழ் உயிர்களின் இயக்கங்களையும் கூறி வாழ்வியல் உணர்த்தும்.

நெய்தலும் வாழ்வும்

நுளையர், பரதவர், வலைஞர் என்றழைக்கப்படும் நெய்தல் நில மக்களின் தொழில் மீன் பிடித்தலும், உப்பு விளைத்தலும் ஆகும். வேட்டையாடுவர் ஆரவாரமும், உப்பை விற்கும் உமணர் ஒலியும் மதுரைக்காஞ்சியில் குறிக்கப்படும்.¹⁵⁷ கடற்கரை ஓரக் குடியிருப்புகள் பட்டினம் எனப்படும். சிறு குடியிருப்புகள் பாக்கம் எனப்படும்.¹⁵⁸ கடலில் கலம் செலுத்த அடிப்படைக் காரணமாக இருந்தவர். நெய்தல் நில மக்களே, தலைவியின் ஆற்றாமையை கடலின் முழக்கத்துடன் ஒப்பிட்டு ஒரு புலவர் பாடியுள்ளார்.¹⁵⁹ முத்து, பவழம், சங்கு முதலியன எடுத்து அணிப்பொருள்களாக விற்கலும் இவர்களது தொழிலாகும்.

பாலை நிலமும் வாழ்வும்

பிற நிலங்கள் வளம்குன்றி வறட்சி மிகும்போது பாலையாகிறது. குறிஞ்சி திரிந்த பாலையைச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகிறது. இங்கு வாழும் மக்கள் எயினர்,¹⁶⁰ மறவர்¹⁶¹ எனப்படுவர். இவர்களின் முள்ளம்பன்றியைக் கொன்று உண்ட செய்தியை ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது.¹⁶² இந்நிலமக்கள் பல்லுயிரையும் வேட்டையாடி, கொலைக்கஞ்சாது வாழ்வர். பாலையின் வறண்ட நிலம் போல இவர்தம் உள்ளமும் ஈரமின்றி உலர்ந்து இரக்கமின்றி இருப்பதை கலித்தொகை விவரிக்கும்.¹⁶³

ஊகம் புல்லாலே வேயப்பட்ட நாணுடைய வில் சார்த்தி வைத்த அம்புகட்டுகள் கிடக்கும் அகன்ற வீடுகள், நாய்களால் காக்கப்படும்.¹⁶⁴ ஒவ்வொரு நிலத்தின் தன்மையினையும், அதற்கேற்ப மக்களின் மனப்பாங்கையும், தொழில் முதலானவற்றையும், தெளிவாக சங்க இலக்கியம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. சங்கப் புலவரின் மேற்கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு பாடலும் அவர்தம் தெளிந்த நிலவியல் அறிவினைப் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.

குறிப்பெண் விளக்கம்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சூ. 4
2. மேற்படி, சூ.5
3. மேற்படி, சூ.5
4. இராதாகிருஷ்ணன், இந்தியாவின் புவியியல் இயற்கை அமைப்பு, ப.6
5. ஐங்குறுநூறு, அணிந்துறை, ப.13
6. பரிபாடல் . . 13 - 24.
7. பரிபாடல் . . 11/11.
8. புறநானூறு . . 152/31
9. மலைபடுகடாம் . . 578
10. புறநானூறு . . 126/8
11. மேற்படி, 108/3 - 4
12. நற்றிணை . . 353/3
13. மேற்படி. 28/6 - 8
14. அகநானூறு . . 162/23 - 24
15. புறநானூறு . . 399/34
16. குறுந்தொகை . . 262/6
17. மலைபடுகடாம் . . 294 - 344
18. திருமுருகாற்றுப்படை . . 316
19. அகநானூறு . . 154/1 - 15
20. ஐங்குறுநூறு . . 495/1 - 2
21. முல்லைப்பாட்டு . . 93 - 97
22. அகநானூறு . . 14/1
23. மேற்படி, 139, 142, 194, 251, 274, 284, 304, 316, 374.
24. மேற்படி, 399/6
25. மேற்படி, 371/9
26. மேற்படி, 316/7
27. மேற்படி, 255/1
28. பதிற்றுப்பத்து . . 45/19 - 20
29. நற்றிணை . . 375/ 6 - 8
30. மேற்படி, 91/3
31. அகநானூறு . . 130/9, நற்றிணை . . 285/5, 335/2
32. திருக்குறள் . . 498
33. பதிற்றுப்பத்து . . 51/15
34. மதுரைக்காஞ்சி . . 70 - 71
35. நெடுநல்வாடை . . 61
36. அகநானூறு . . 21/12
37. புறநானூறு . . 34/22
38. நற்றிணை . . 366/11
39. மேற்படி, 152/6
40. புறநானூறு . . 2/2
41. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 409 - 410
42. பரிபாடல் . . 12/87
43. புறநானூறு . . 2/1
44. பதிற்றுப்பத்து . . 15/25
45. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ . 9.
46. மேற்படி, 91-உரை.
47. பரிபாடல் . . 13/22
48. பரிபாடல் திரட்டு . . 1/74
49. நற்றிணை . . 356/1
50. பரிபாடல் . . 10/32.

51. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 409 - 410.
52. பாட்டும் தொகையும், ப.48
53. ரா. மகாதேவன், வானநூல், ப.44.
54. மேற்படி. ப.44
55. மேற்படி. ப.45.
56. நற்றிணை . . 86/9
57. மேற்படி. 224/6
58. கலித்தொகை . . 24/7
59. ஐங்குறுநூறு . . 341/2
60. கலித்தொகை . . 27/9 - 10
61. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 34 - 35
62. ஐங்குறுநூறு . . 322/2
63. எஸ். இராதகிருஷ்ணன், இந்தியாவின் புவியியல், ப.33
64. மேற்படி. ப.39
65. பதிற்றுப்பத்து . . 4/27 - 30 (மூன்றாம் பத்து)
66. குறுந்தொகை . . 197/3
67. மேற்படி. 35/4 - 5
68. நற்றிணை . . 89/4 - 7
69. குறுந்தொகை . . 55/3
70. மேற்படி. 68/3
71. எஸ். இராதகிருஷ்ணன், இந்தியாவின் புவியியல், ப. 33
72. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கு .9
73. மேற்படி. கு .11
74. மேற்படி. கு .10
75. மேற்படி. கு .6
76. மேற்படி. கு .7
77. மேற்படி. கு .9
78. மலைபடுகடாம் . . 257
79. மதுரைக்காஞ்சி . . 664.
80. புறநானூறு . . 385/22
81. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 38/31
82. நற்றிணை . . 181/9
83. மேற்படி. 303/1
84. மலைபடுகடாம் . . 172.
85. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கு .6.
86. மேற்படி, கு .7
87. மேற்படி, கு .9
88. மேற்படி, கு .9
89. மேற்படி, கு .11
90. மேற்படி, கு 107
91. மேற்படி, கு .7
92. பரிபாடல் . . 2/18
93. புறநானூறு . . 191/1
94. மேற்படி, 112/1
95. குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 3, ப.48
96. குறுந்தொகை, (உ.வே.சா. பதிப்பு) ப.30
97. மு. வரதராசனார், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 336
98. குறுந்தொகை . . 343/5 - 6
99. மதுரைக்காஞ்சி . . 308 - 309
100. அகநானூறு . . 101/14
101. மேற்படி, 353/8
102. மேற்படி, 219/15

103. மேற்படி, 125, 163
104. நற்றிணை . . 366) 11
105. குறுந்தொகை . . 103) 4
106. மேற்படி, 160)5
107. மேற்படி, 227)6
108. நற்றிணை . . 241)4
109. மேற்படி, 89)1 - 4
110. மேற்படி, 140)1
111. குறுந்தொகை . . 185)6
112. ஐங்குறுநாறு . . 209)3
113. புறநானூறு . . 34)22
114. எஸ். இராதாகிருஷ்ணன், இந்தியாவின் புவியியல், ப. 20
115. மதுரைக்காஞ்சி . . 238 - 244
116. அகநானூறு . . 360)1 - 2, 108)6 - 8, 175)13 - 18, 84)1 - 4, 214)1 - 4, நெடுநல்வாடை . .
1 - 2, திருமுருகாற்றுப்படை . . 7 - 9, குறுந்தொகை . . 355)1, 367)4, கலித்தொகை . . 82)1 - 2
117. அகநானூறு . . 31)1 - 4
118. குறுந்தொகை . . 39)1
119. நெடுநல்வாடை . . 9 - 12
120. குறுந்தொகை . . 68)3, 76)6, 82)6, நற்றிணை . . 86)4
121. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 6, ப.473.
122. புறநானூறு . . 2)1 - 6
123. மேற்படி, 187)1 - 4
124. மேற்படி, 187 - முன்னுரை
125. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கு .5
126. மேற்படி, கு .9
127. சிலப்பதிகாரம், காடுகாண்காதை . . 64 - 66
128. Thaninayagam, S: " Land Scape and Poetry" -
A Study of Classical Tamil -Poetry.
129. சாமி, சிதம்பரனார், தொல்காப்பியத் தமிழர், ப. 19 - 20
130. தமிழ்நாட்டு வரலாறு, தொல்பழங்காலம், ப. 40
131. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - கரந்தைப் படலம், ப. 14.
132. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், 27 - 33.
133. மேற்படி.,
134. குறுந்தொகை, (உ. வே. சா. பதிப்பு) ப. 20.
135. வ.சு.ப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப. 190
136. அகநானூறு . . 12)9
137. நற்றிணை . . 64)4
138. மலைபடுகடாம் . . 286 - 290
139. மேற்படி, 203 - 210
140. அகநானூறு . . 322)12 - 14
141. மலைபடுகடாம் . . 170 - 185
142. நற்றிணை . . 338)8, குறுந்தொகை . . 95)3, 108)1, 355)6, 373)7, அகநானூறு . . 75)7
143. அகநானூறு . . 2)16 - 17
144. மேற்படி, 2)1 - 9
145. குறுந்தொகை . . 3)1 - 4
146. நெடுநல்வாடை . . 2 - 8
147. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 155 - 162
148. மேற்படி, 141 - 154
149. சிறுபாணாற்றுப்படை . . 30, அகநானூறு . . 4)1
150. கலித்தொகை . . 102)9
151. ஐங்குறுநாறு . . 94)4 - 5

152. நற்றிணை . . 180/2
153. சிறுபாணாற்றுப்படை . . 178 - 195
154. மதுரைக்காஞ்சி . . 254 - 262
155. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 201 - 211
156. மேற்படி, 243 - 247.
157. மதுரைக்காஞ்சி . . 114 - 118.
158. சு. சத்தியானந்தன், தமிழர் சாஸ்பு, ப. 213.
159. கலித்தொகை . . 129/8 - 11
160. அகநானூறு . . 79/14. குறுந்தொகை . . 12/2 - 3, ஐங்குறுநூறு . . 364/1.
161. கலித்தொகை . . 4/3. குறுந்தொகை . . 331/3, மேற்படி . . 283/5, மதுரைக்காஞ்சி . . 729.
162. ஐங்குறுநூறு . . 364/1
163. கலித்தொகை . . 4/1 - 6
164. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 117 - 133.

தாவரவியல்

தாவரயியல்

இயற்கைச் சூழ்நிலைகளாகிய நிலத்தின் தன்மை, பருவம், தட்பவெப்பம், காற்று, மழை ஆகியவற்றுக் கேற்பப் பயிரினங்கள் உயிர் வாழ்கின்றன எனப் புலியியல் கூறும். இவ்வுண்மை அகத்திணைச் செய்யுட்களில் நன்கு காணப்படுகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் முப்பொருள்களில் கருப் பொருளாவது இடத்தினும் காலத்தினும் தோற்றும் பொருள் என்பர் இளம்பூரணர்.¹ திணைக்குரிய செய்யுளில் அவ்வத் திணைக்குரிய கருப்பொருள்களை அமைத்துக் கூறும் பாங்கில் பயிரியல் இடம் பெறுகின்றது. அவை பாசி, புல், புதல், செடி, கொடி, மரம் எனப் பல வகைப்படும். இவை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்திணைகளிலும் கருப்பொருள் பற்றிய அறிவியல் உண்மைகளாகக் கூறப்படுகின்றன.

மேற்குறிப்பிடப்பெற்ற செடி, கொடி, மரங்கள் தாம் வளரும் இடங்களுக்கேற்பவும், தட்பவெப்பத்திற் கேற்பவும் தம் பாகங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அத்தகைய வேர், அடிமரம், கணு, கிளை, இலை, பூ, காய், கனி முதலான பாகங்களைப் பற்றியும் சங்கப் புலவர்கள் நுட்பமாக அறிந்திருந்தனர்.

சங்க காலத் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் இயற்கைச் சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்தவர்களாதலால், தாம் கண்ட பயிரினங்களுக்குத் தெளிவான, திட்டமான பொதுப் பெயர்களையும் சிறப்புப் பெயர்களையும் இட்டு வழங்கி வந்துள்ளனர். செடி கொடி மரங்களை இனப்படுத்தியும் வகைப்படுத்தியும் அவற்றின் பொதுத் தன்மையும் சிறப்புத் தன்மையும் புலப்படவைத்துள்ளனர். சொற்பொருள் மாறுபடாமல் தெளிவாக நிலைபெறுவதற்கு உதவியாக மரபுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். தொல்காப்பியர் மரபியலில் புல்லினத்தையும் மரவினத்தையும் விளக்கி, அவற்றின் பாகங்களுக்குரிய பெயர் வழங்கி வரும் மரபினையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அம்மரபுகளைச் சங்கப் புலவர்களும் நன்கு பின்பற்றியுள்ளனர்.

செடி கொடி மரங்களின் பாகங்கள்

முளை, வேர், அடிமரம், தண்டு, கணு, கிளை, இலை, பூ, காய், கனி, முதலியவை பற்றிச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் நன்கு விளக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றை ஒவ்வொன்றாக ஆராயலாம்.

பெயர் மரபு

தொன்றுதொட்டு வழங்கி வரும் பெயர் முறையே மரபு எனப்படும். தொல்காப்பியர் புறக்காமுடையவற்றைப் புல் இனம் எனவும்,² அகக் காமுடையவற்றை மரம் எனவும்³ கூறுவர்.

முளை

விதைத்த நெல் முதலிய கூல வகைகள் முளைவிட்டு வளரும்.⁴ நடும் அவரை முதலிய விதைகளும் அவ்வாறே முளைவிடும். நட்ட கிழங்கிலிருந்தும் முளை தோன்றி வளரும். கரும்பு, கிழங்கு, கொடி குச்சிக் கிழங்குத் தண்டு ஆகியவற்றின் மண்ணில் புதைந்துள்ள பகுதியில் இருந்து வேர்விட்டு மேலே முளை தோன்றி வளரும். முளையிலிருந்து வரும் தண்டு நுனி வளைந்து மண்ணில் நுழைந்து வேர் விடும். தண்டில் பருப்புள்ள பகுதி மேல் நோக்கி வளரும்.

வேர்கள்

தாவரத்தை மண்ணில் நிலைநிறுத்துதல், நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சுதல், திரவத்தை ஈர்த்துக் கொள்ளுதல் ஆகிய பணிகளை வேர்கள் செய்கின்றன.

நீர்வளம் நிறைந்திருக்கும் செடிகளின் வேர்கள் ஆழமாக வளராமல் கிழங்கு போல் இருக்கும். இவை கிழங்கு வேர்கள் எனப்படும்.⁵ வள்ளிக் கொடி கிழங்காக வேர் வீழ்க்கும்.⁶

பாலை நிலம் மிக வெப்பமான நிலம். பரற்கல்மிகுந்தது. நீரற்றது. எனவே இங்கு வளரும் மரங்கள் பூமியில் ஆழத்தில் இருக்கும் நீரைப் பெற வேண்டியுள்ளமையால் ஆணிவேர்கள் மிகவும் நீண்டு இருக்கும். வேரில் நுனி குறுகியிருக்கும்.⁷

சில மரங்களில் கிளைகளில் இருந்து வேர்கள் தோன்ற ஆகாயத்தில் தொங்கிக் கொண்டே கீழிறங்கிப் பூமியில் படிந்து பெருத்துக் கிளைகளைத் தாங்கும். இவற்றைத் தாங்கு வேர்கள் (Prop Roots) எனச் செடி நூலார் அழைப்பர். ⁸ ஆலமரம், இற்றி மரம், தாழைச் செடி ஆகியவற்றில் விழுது வேர்கள் உண்டாகி அவற்றைத் தாங்கும். ⁹

புல்லுருவித்தன்மை

சில செடிகளின் வேர்கள் பிற செடிகளின் தண்டுகளிலோ வேர்களிலோ புகுந்து அச்செடிகள் உண்டாக்கும் உணவைக் கவரும். இப்புல்லுருவிகள் வேர்ப் புல்லுருவிகள், தண்டுப் புல்லுருவிகள் என்று இரண்டு வகைப்படும். தமக்கு வேண்டிய உணவில் தாம் ஒரு பாகத்தை மட்டும் ஆக்கிக் கொண்டு மீதியைப் பிற செடிகளிலிருந்து கவருபவைகளை 'அரைப் புல்லுருவிகள் என்பர்.'

இந்தியாவில் உள்ள மரங்களில் சந்தனமரம் ஒன்று தான் பாதி வேர்ப் புல்லுருவி என்று செடி நூலார் கருதுகின்றார்கள் என்று திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார். ¹⁰

சந்தனமரம் வைரம் பாய்ந்தால்தான் நறுமணம் எய்தும். வைரம் பாய அது பிற மரங்களின் கொடிகளின் வேர்களிலிருந்து உணவினைப் பெற வேண்டும். எனவே எந்த மரங்களும் அருகில் இல்லை என்றால் சந்தனம் மணம் எய்தாது.

“குறவர் கொன்ற குறைக் கொடி நறைப்பவர்

நறுங்காழாரஞ் சுற்றுவன வகைப்ப” ¹¹

எனவரும் நற்றிணைப் பாடல்களுக்கு விளக்கம் கூறும்போது நறைக்கொடி சுற்றுவது 'சந்தன' மரம் நறுமணம் அடைய என்பதால் நறுங்காழாரம் எனப்பெற்றது என்று பி.அ. நாராயணசாமி ஐயர் குறிப்பர்.

அடிமரம்

அடித்தண்டு, அடிமரம், கால் எனப்படும். நிறம், பருமன், பட்டையின் தன்மை பாடல்களில் சுட்டப்படுகின்றன. ஓமையின் பட்டை உரித்த அடிமரம்

சிவந்த நிறத்தது¹² எனவும் புறவின் புறம்போல புல்லிய அடியை உடையது¹³ எனவும், சிவந்த அடிப்பகுதி உடையது கடம்ப மரம்¹⁴ எனவும் இருள் உண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியை உடையது செங்கடம்பமரம்¹⁵ எனவும் சங்கப் பாடல்கள் குறிக்கின்றன.

சிறுத்த அடிப்பாகம் குறித்து புல்லரை இரத்தி¹⁶ எனவும் பருமை குறிக்கப் 'பராரைப் பாதிரி' ¹⁷ முள்ளுடைமை குறிக்க 'முள்ளரை இலவம்'. ¹⁸ 'முட்கால் காரை'¹⁹ எனவும் 'பிணர்படு தடவுமுதல்' எனத்தாழையும்²⁰ குறிக்கப்பட்டு உள்ளன.

தண்டு

தண்டு சூரியனை நோக்கி வளர்ந்து செல்லும். இளமையில் பசுமை நிறம் உடையது. தண்டின் வளர்நுனி இளம் இலைகளினால் மூடப்பட்டிருக்கும். தண்டிலிருந்து கிளைகள் தோன்றும். இத்தண்டு என்பது கிழங்கிலிருந்து முளைத்து நுனியில் பூக்குலையைத் தோற்றுவிக்கும் இடைப் பகுதியாகும். அல்லித்தண்டு, தாமரைத் தண்டு, மூங்கில் தண்டு போன்ற பெயர்கள் வழக்கில் இருக்கின்றன. தாவிவரும் வையை வெள்ளத்தில் வாழைத்தண்டைத் தழுவி ஒருவன் நீராடுகின்றான் எனப் பரிபாடல் கூட்டும்.²¹

மேலே குறிப்பிட்ட தண்டுகள் யாவும் புல்லினத்திற்கே உரியவை என்பது தெரிகிறது. வேர் பூமியிலிருந்து பெறும் நீர், உரம் ஆகியவற்றையும், கிழங்கிலிருந்து பெறும் மரபுத் தன்மைச் சத்தையும் அடியிருந்து தண்டின் மேலே உள்ள இலைகளுக்கும் பூங்கொத்திற்கும் செலுத்துவதால் அப்பகுதி தண்டு என்று பெயர் பெறுகிறது என்பதை அறியலாம். தண்டுதல் பெற்றுச் செலுத்துதல் என்று பொருள் படுகிறது.

வள்ளை என்ற நீர்க் கொடியின் தண்டும் கால் என வழங்கும் வள்ளைக் கொடியின் மெல்லிய காலை நண்டு அறுக்கும்.²² ஆம்பல் தண்டும் புழை உடையது. அதன் தண்டும் கால் எனப் பெயர் பெறுகிறது.²³ நீர்வாழ் செடிகளுக்குத் தண்டுகள் குழாய் போல் (FISTULAR) துளையுடையனவாய் இருக்கும் என்பது செடிநூலில் கூறப்படும் உண்மையாகும். ²⁴

மேலும், ஆம்பல்,²⁵ தாமரை,²⁶ வள்ளை²⁷ முதலிய நீர்வாழ் செடிகளுக்கும் துளை உடைய தண்டு காணப்படுவதாகப் பாடல்கள் சுட்டுகின்றன.

கணு

தண்டுப் பகுதியின் இடையிடையே பல கணுக்கள் அமைந்துள்ளன. “கணு” கண் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.²⁸

அமைப்பு

இக்கணு தண்டில் தோன்றியிருக்கும் புறப்பகுதி. தண்டில் வட்டமாகவும் உள்ளும் புறமும் கெட்டித் தன்மை உடையதாகவும், தண்டைக் காட்டிலும் பருமன் உடையதாகவும் இருக்கும். இக்கணு, தண்டில் எதிர் எதிராக இடைவெளி அமைய அமைந்திருக்கும். தூம்பு எனப்படும் மூங்கில் இனத்தில் கணு இடைத்தண்டுப் பகுதி தூம்பு எனப்படும் துளையுடைதாய்க் குழல் பகுதியாக இருக்கும்.²⁹ ஒரு நுனியில் கணுவும் மறு பகுதியில் குழாயுமாய் உள்ள மூங்கில் தண்டில் துளையிட்டுச் செய்து ஊதும் இசைக் கருவியே புல்லாங்குழல் எனப்படுகிறது.

வகை

கணுக்கள் இலை தோன்றவும், கிளைகள் தோன்றவும் உதவுகின்றன. தண்டில் கணுக்கள் எதிர் எதிராக அமைந்திருப்பதால் இலைகளும், கிளைகளும் எதிர் எதிராகத் தோன்றுகின்றன.

மூங்கிலிலும் கரும்பிலும் இக்கணுப் பகுதி கண் போலவே தோன்றும். எனவே அப்பகுதி கண், கணு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. கிளையிலிருந்து தோன்றும் சிறுகிளைகள் கோல்கள் எனப்படும்.³⁰

இக்கோலிலிருந்து பல சிறு கிளைகள் தோன்றும் இவை யாவும் கணுக்களைப் பெற்றிருக்கும். கோலிலிருந்து தோன்றுவன சிறு கோல் எனப்படும்.³¹ மூங்கில் கணு எரியும் போது வெடித்து உடைபடும் ஓசை கேட்கும்.³² இவ்வாறு கணுக்களைப் பற்றிய செய்திகளைச் சங்கப் பாக்களில் காணலாம்.

கிளை

கிளை, இலைக் கோணத்தில் உள்ள கோண மொட்டில் இருந்து உண்டாகும். கிளையின் நுனிமொட்டில் முடியும். கிளையிலுள்ள தனி இலைகளின் இலைக் கோணத்திலிருந்து பல கோண மொட்டுகள் உண்டாகும். கிளையில் தான் கணுக்களும் கணுவிடைப் பகுதிகளும் உள்ளன.³³ கிளைகளின் வண்ணம், வடிவம், தோற்றம் முதலியவைப் பற்றிச் சங்க நூல்கள் கூறுகின்றன. 'சருமையான கிளையுடன் கூடிய புன்னை' என நற்றிணை கூறுகிறது.³⁴ அத்துடன் அதன் வளைந்த தன்மையும் சுட்டப்படுகிறது.³⁵

குறிஞ்சிச் செடியும் கரிய கிளை கொண்டிருக்கும்.³⁶ உயர்ந்து வளரும் கிளை உயர்சினை எனவும்,³⁷ தாழ்ந்து வளரும் கிளை தாழ்சினை³⁸ எனவும் கூறப் பெறும். மேலும், அதன் வளைந்த தன்மையும் குறிக்கப்படும்.³⁹

இலை

இலை, தழை, குழை, தளிர், முறி, பழுப்பு, சருகு (காய்ந்தது) போன்ற பல பெயர்கள் இலைக்கு உண்டு.

நீரற்றப் பாலை நிலத்தில் வளரும் மரங்கள் நீரைச் சிக்கனமாகச் செலவழிக்கவும், அதிக அளவில் நீராவியாகப் போகாமல் இருக்கவும் அவற்றின் இலைகள் சிறியவையாயும் தடித்தும் இருக்கின்றன.⁴⁰ அவற்றின் தண்டின் மேல் உள்ள பட்டையும் தடித்து இருக்கும். சிறிய இலையும் தடித்த வேர்ப் பட்டையும் மரத்தில் உள்ள நீரைக் குறைந்த அளவே வெளியிட்டு மரத்தை வாடாமல் பாதுகாக்கின்றன.

நீர்வாழ் செடிகளின் இலைகள் அகலமாகவும், மேல்தோல் மெழுகு பூசப்பட்டாற் போன்றும் தோன்றும் என்பது செடி நூல் கூறும் கருத்தாகும்.⁴¹ நீர்வாழ் செடிகள் மிகுதியாக உறிஞ்சிக் கொள்ளும் நீர் அப்படியே செடியில் இருந்தால் செடியின் மேல் பாகம் அதிகக் கனம் உடையதாகி செடிகள் சாய்ந்து விழுந்து நீரில் முழுகி அழுகும். எனவே, உறிஞ்சும் நீர் ஆவியாக வெளியேறுவதற்காக அச்செடிகளின் இலைகள் மிகவும் அகலமாக உள்ளன.

மேலும், அவ்விலைகளின் மேற்பரப்பில் உள்ள துளைகளின் வழியாக நீர் ஆவியாக வெளியேறுவதால் அத்துளைகள் நீரால் அடைபடாமல் இருக்க வேண்டும். நீரும் இலைமேல் தங்கக்கூடாது. இவற்றிற்கேற்ப இலைகளின் மேற்பரப்பு மெழுகு பூசப்பட்டது போல் ஒரு தோலால் மூடப்பட்டு இருக்கும். இதன் மேல் பட்ட நீர்த்துளிகள் முத்துப் போல் மாறி உருண்டு வீழ்ந்து விடும். தாமரை இலை அகலமாயும், பசுமை நிறம் உடையதாகவும், வழவழப்பான மேற்பரப்பு உடையதாகவும் கனம் அற்றதாயும் இருக்கும். இதனை யானையின் காது போன்றது என்று விளக்குவர் சங்கப் புலவர்.⁴²

நிழலிலுள்ள செடியின் இலை வெளிறிப் போகும். சூரிய ஒளி படுவதால் இலை பச்சை நிறம் பெறுகிறது. அது இன்மையால் நிறம் வெளிறிப் போகிறது.⁴³ காந்தளின் இலை மெல்லியது.⁴⁴ நெருஞ்சியின் இலை சிறியது.⁴⁵

இலைகளின் வடிவம் பலவகைப்படும். அடுப்பின் இலைகளின் ஓரம் பெரும் பிளவு உடையதாய் இருக்கும். அது மானின் குளம்பு போலப் பிளவுபட்டிருக்கும்.⁴⁶

இச்சி

இச்சி இலை வேலின் உருவத்தை ஒத்திருக்கும்.⁴⁷ இச்சி இற்றி என்று அழைக்கப்படும். வேப்பிலை அரம் போன்ற ஓரமுடையது.⁴⁸ ஆம்பல் இலையின் ஓரத்தைச் செடிநூலார் பகைநெறி என்று கூறுவர்.⁴⁹ அகத்திணைச் செய்யுட்களும் அம்பகை நெறித்தழை என்று கூறுகின்றன.⁵⁰ நொச்சியிலை மயிலின் அடியைப் போல் இருக்கும்.⁵¹ வாழைக்குத் திரண்ட மடலோடு கூடிய அகன்ற இலை உண்டு.⁵² தாழையின் இலை அரவுவதற்குரிய வாளின் வாயில் உள்ள கூரிய முனைகளைப் போன்ற முட்களை உடையது, சுறா மீனின் கொம்பைப் போன்ற கூரிய முனைகளை உடையது.⁵³ 'சிறிய இலை',⁵⁴ வளமான இலை,⁵⁵ அகன்ற இலை,⁵⁶ எனப் பலவகையாக இலைகளைப் பற்றிய தோற்றம், பண்பு, பயன் ஆகியவை கூறப்பட்டுள்ளன.

மலர்

சங்க இலக்கியத்தில் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ என்ற பாகுபாட்டில் மலர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. மலர்களின் கூட்டம், நிறம் உருவம்

அமைப்பு ஆசியவை அகத்திணை இலக்கியங்களில் கருப் பொருளாக இடம் பெற்றுள்ளன. மலர்கள் தனித்தும் இருக்கும். கொத்துக்கொத்தாகவும் இருக்கும். பூங்கொத்து இணர், தொடை என வழங்கப்படும்.

பாலை மலர்

வெண்மை நிறக் கொத்தாக இருக்கும்.⁵⁷ புன்னை மலரின் தாது பொன்னிறம் பொருந்தியது.⁵⁸ கொன்றைப்பூ ஒளி பொருந்தியது. நறுமணம் உடையது எனவும்,⁵⁹ வேங்கை மலர் நறுமணம் உடைய கொத்தாக இருக்கும் என²¹⁸ அகநானூறும் (பாடல் 218) ஐங்குறுநூறும் (பாடல் 396) குறிப்பிடும். சங்க இலக்கிய அகத்திணைப் பாடல்கள் பூக்களின் அழகிய தோற்றத்தினைப் பொருத்தமான உவமைகளால் விளக்குகின்றன.

புன்கம்பூ பொரியின் உருவம் போன்றது.⁶⁰ புன்னைப்பூ சிட்டுக் குருவியின் குஞ்சு பொரித்த முட்டைபோல் உள்ளது.⁶¹ முருக்கம் பூ குருதி படிந்த புலிநகம் போல உள்ளது.⁶² அடும்பின் பூ மணி போன்ற உருவம் உடையது.⁶³ ஞாழல் வீயின் வடிவம் முட்டையைப் போல் இருக்கும்.⁶⁴ நெருஞ்சி மலர் பகலில் மலர்ந்து சூரியனை நோக்கி நிற்கும்.⁶⁵ நறவம் கொடிமலர் வெண்மையானது. அதன்பின் இதழின் நடுவில் சிவப்பு நிறம் காணப்படும் மிக்க மணம் உடையது.⁶⁶

காய், கனிகள்

கனியாத காய்களுக்கும் கனிந்த கனிகளுக்கும் பொருத்தமான அடைகளைப் பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் வழங்கியுள்ளனர். அத்துடன் பழங்களின் நிறம், உருவம், அமைப்பு சுவை முதலியன பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. நெல்லிக் காயின் வடிவம், வண்ணம், சுவை இவற்றைத் தெளிவாகக் கூறி உள்ளனர். திரண்ட உருண்மை வடிவும்^{66அ} பசிய வண்ணமும்,⁶⁷ புளிப்புச் சுவையும்⁶⁸ குறிப்பிடப்படுகின்றன. கொத்துக் கொத்தாய்க் காய்த்துக் கனிதரும் மரங்களும் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தீம்பழம் என மாம்பழம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.⁶⁹ வேம்பினது பழம்,⁷⁰ நாவலதுகனி,⁷¹ குமிழங்கனி,⁷² முதலிய கனிகளைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் சங்கப் பாடல்களில் உள்ளன.

தாவரங்களின் பாகங்களாகிய வேர், அடிமரம், கணு, கிளை, இலை, பூ,காய், கனி முதலான பாகங்கள் பற்றிய செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பட்டமை அறிய முடிகின்றது.

பாசிகள்

பாசி நுண்ணிய பசுமையான இலைகளையும் வேரையும் உடைய நீர்த்தாவரம்.⁷³ இது நீண்ட காலம் தேங்கி நிற்கும் நீர் நிலைகளில் தோன்றுவதால் முதுநீர்ப்பாசி.⁷⁴ எனப்படுகின்றது. கேணிகளிலும்⁷⁵ சுனைகளிலும்⁷⁶ கான்யாற்றிலும்,⁷⁷ தேங்கி நிற்கும் நீர் நிலைகளிலும்⁷⁸ நீர்வழியும் அல்லது நீர்புழங்கும் பாறை அல்லது நிலப்பரப்பிலும்,⁷⁹ பாசி நன்றாகப் படிந்து பசுமையாகப் படரும் இயல்புடையது.

பாசி நீரின் மேற்பரப்பு முழுவதும் பரவி நிற்கும் இயல்புடையது. நீரே சிறிதும் தோன்றாமல் அது நெருங்கிப் படர்ந்து நீரை மூடி நிற்கும். அது படர்ந்துள்ள நிலப் பகுதியையும் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவாறு புதைத்துப் படிந்திருக்கும்.⁸⁰ நீரை அலைத்தால் பாசி நகர்ந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கிவிடும். அலைப்பதை நிறுத்தினால் மீண்டும் முன்போல் பாசி நீரை மூடிவிடும்,⁸¹ பாசி படர்ந்த இடத்தில் கால் வைத்தால் வழுக்கும் இயல்புடையது.⁸² பாசி பசலைக்கும்,⁸³ கிழிந்த ஆடைக்கும்⁸⁴ உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

புல்

உயிர் உள்ளவற்றுள் உடம்பால் மட்டும் உணரக் கூடிய ஓரறிவு உயிர் புல்லாகும். வெப்பதட்பம், தொடு உணர்வு ஆகியவற்றை மட்டுமே அறியக் கூடியது.⁸⁵ புல் என்ற சொல்லுக்குச் சிறியது என்று பொருள்.⁸⁶ மண்ணில் முளைத்து, முளைத்த இடத்திலேயே பொருந்தி நிற்கும் அல்லது படரும் தன்மையது. புல் மிகுதியாக முளைத்திருக்கும் நிலம் புல்வெளி எனப்படும்.

அதைப் புல்ஆர்வியன் புலம்⁸⁷ என்று கூறுவர். புறத்தே கெட்டித் தன்மை உடையது புல் எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.⁸⁸

புறத்தே கெட்டித் தன்மை உடைய தெங்கு, பனை, கமுகு, மூங்கில், முதலாயினவும், உள்ளும் புறத்தும் கெட்டித்தன்மையில்லாத வாழை, ஈந்து, தாமரை, கமுநீர், அறுகு, நரந்தம், இருஞ்சால் ஆகியவையும் புல் எனப்படும். புல்லினுடைய இலைக்குத் தோடு, மடல், ஓலை, ஏடு எனப் பெயர் வழங்கும். இலையின் நரம்பு ஈர்க்கு எனப்படும். தெங்கு பனை, கமுகு முதலியவற்றின் பூவை மூடிய மடல் பாளை எனப்படும். அவற்றின் காய்க் கொத்துகள் 'குலைகள்' எனப்படும். புல்லின் தண்டுகள் உள் துளையுடைனவாகவும் இருக்கும். தோடு, மடல், ஓலை, ஏடு, இதழ், பாளை, குலை என்பனவும் பிறவும் புல்லொடு வரும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.⁸⁹

அறுகு, கோரை, தண்டாம்புல் ஆகியவற்றை ஆனும்,⁹⁰ மானும், ஆடும், குதிரையும் உண்ணும். புல்லின் உலர்ந்த தண்டாகிய தட்டை, வைக்கோல் முதலியவற்றைக் கொண்டு கூரை வேய்வர்.⁹¹ மூங்கிலில் துளையிட்டுச் செய்யப்படும் இசைக்கருவி புல்லாங் குழலாகும். மேலும் புல்வகையாகிய நெல் முதலில் கூல வகைகள் பயிரிடப்பட்டுவதால் அவை பயிர் எனப்படும். இவற்றின் தண்டுகள் சிளைத்துப் பூத்துக் கதிர்விட்டுக் காய்க்கும். நெல் உயிர்களுக்குச் சிறந்த உணவாகும்.⁹²

அறுகு

அறுகு அறுகை, எனச் சங்க இலக்கியத்தில் வழங்கப்படுகின்றது.⁹³ இதற்குப் புதவம் என்ற பெயரும் உண்டு. இது நீல நிறத்தண்டுகளுடன் கணுத்தொறும் வேர் ஊன்றிக் கொடி போல் படரும் இயல்பினது.⁹⁴ கார்காலத்தில் முதல் மழை பெய்ததும் அறுகம்புல் நீல மணி போலும் நிறத்துடன் நன்றாக இதழ்களுடன் செழித்து வளரும்.⁹⁵

மான் ஏறும் பிணையும் ஆன் கன்றுகளும் அந்த அறுகை வயிறாரத் தின்று மகிழ்ச்சியால் துள்ளி விளையாடும்.⁹⁶ அறுகம்பூவைப் பாவை என்று அழைப்பர். இதை மங்கலப் பொருளாகக் கருதி வாகை இலையையும் அறுகையும், நறுமணப் பூவையும் வெண்மையான நூலில் கட்டி மணிகளுக்குச் சூட்டுவர் என அகநானூறு கூறுகிறது.⁹⁷

‘ஆல் போல் தழைத்து அறுகு போல் வேருன்றி’ என மணமக்களை இக்காலத்தும் வாழ்த்துவர். அறுகம்புல் வெயிற்காலத்தில் உலர்ந்து காணப் படினும் மழை பெய்தவுடனேயே மீண்டும் நன்கு தழைத்துப் படரும் இயல்பு உடையது என்பதால் மங்கலப் பொருளாக மதிக்கப்படுகின்றது. அறுகம் புல்லின் அடிவேரில் கிழங்கு உண்டு.⁹⁸ அறுகின் அடித்தண்டு பல கணுக்களை உடையது. அது கணுக்கள் தோறும் நிலத்தில் ஊன்றும். வேர்களை விட்டுக் கொடி போல் படரும். தண்டில் கணுக்கள் தோறும் இலைகள் வளரும். மலைபடுகடாத்தில் இஞ்சிக் கிழங்கைப் பாவை என்று குறிப்பிடுவதால் அறுகின்கிழங்கையும் பாவை என்றால் பொருந்தும்.⁹⁹ எனவே வாகை இலையையும், அறுகின் கிழங்கையும், பூவரும்பையும் நூலால் பிணைத்துக் கட்டினர் என்பதே பொருந்தும்.

இருஞ்சாய்

இது உயர்ந்து வளரும் ஒருவகைக் கோரைப்புல். இதைப் பஞ்சாய்க் கோரை என்றும் அழைப்பர். செருந்தி என்ற தண்டான் கோரை. இருஞ்சாய்க் கோரை போன்றது என்று உவமையாகக் கூறப்படுகிறது.¹⁰⁰

பைஞ்சாய் என்பது பசிய கோரை என்றும் அது பஞ்சாய்க் கோரை என்று வழங்கிற்று என்றும் பெரும்பாணாற்றுப்படையாலும்,¹⁰¹ ஐங்குறுநூற்றாலும்¹⁰² தெரிகிறது. இனி இருஞ்சாயன்ன செருந்தி என்ற வரிக்கு, இருஞ்சாய் பஞ்சாய்க் கோரை என்றும், செருந்தி ஒருவகைக் கோரை என்றும், இது நெட்டிக் கோரை, வாட்கோரை, தண்டான்கோரை என்றும் பழைய உரைகளில் வழங்கப்படுகின்றது என்றும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் செருந்தியே பைஞ்சாய் என்றும், பஞ்சாய் என்றும், தண்டான் கோரை என்றும் அழைக்கப்பட்டது என்றும், இருஞ்சாய் என்பது இதனின் வேறாய் கரிய நிறம் வாய்ந்த ஒரு பெரிய கோரை என்றும் அறிய முடிகிறது.

மேலும் சாய் என்பது கோரை என்றும், இருஞ்சாயும், செருந்தியும் புல் வகையைச் சேர்ந்தனவே என்பதும் புலப்படுகின்றது.¹⁰³

நரந்தம்

நரந்தம் ஒரு நறுமணப்புல்¹⁰⁴ அதற்கு நரந்தை என்ற பெயரும்

உண்டு.¹⁰⁵ நரந்தம் என்றால் கஸ்தூரி என்று பொருள். அந்தப் புல் கத்தூரி மணம் பெற்றிருப்பதால் அதற்கு நரந்தம் என்று பெயர் வந்தது. மகளிர் தம் கரிய கூந்தலில் நரந்தம்புல் குடும் வழக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும்.¹⁰⁶ நரந்தம் புல்லால் நறுமணப்பொருள் செய்து (அல்லது) எண்ணெய் காய்ச்சிக் கூந்தலுக்குப் பூசியும் இருக்கலாம். அது கூந்தலுக்குக் கருமை அளித்து அடர்ந்து வளரச் செய்திருக்கலாம். எனவேதான் நரந்தம் மணம் வீசும் கருங்கூந்தல் எனக் கலித்தொகை சுட்டுகிறது. இமயமலைச் சாரலில் நரந்தம் புல் மிகுதியாக உண்டு. கவரிமான்கள் இப்புல்லைக் விரும்பி உண்ணும் என்னும் குறிப்புப் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது.¹⁰⁷

புதல்கள்

அடர்ந்து வளரும் சிறுசெடிகள் புதல்கள் எனப்படும். இவை சிறிய மரங்கள் என்று சொல்லும் அளவு ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து வளரும். முட்செடிகளால் ஆன புதல் முட்புதர் எனப்படும். காரை, சூரை, கிளவை முதலிய முட்செடிகள், பிரம்பு, மூங்கில், பிடவம், தாழை முதலியவைகள் புதர்களாக வளரும் இயல்பின. இவற்றின் மீது தளவு, அவரை, முல்லை, பிடலி, பிரண்டை, காயா, கோவை, குன்றி முதலிய கொடிகள் படர்ந்து பூத்துக் காய்க்கும்.¹⁰⁸

முல்லை நிலத்தில் பூக்கள் மலர்ந்து நறுந்தாதுகளுடன் அழகு பெற்று விளங்கும். புதலில் தாதுகளை உண்டு மகிழ்ந்து வண்டுகள் அரற்றும்.¹⁰⁹ புதல்களில் முயல் முதலிய காட்டு விலங்குகள் தங்கும். பெரும் புதல்கள் அடர்ந்த காடுகளில் பிடிகள் கன்றை ஈனும்,¹¹⁰ புதலில் உள்ள பூக்கள் மாலையில் மலரும்.¹¹¹ புதலின் இடையில் வேழவெண் பூக்கள் பூத்துக் காற்றில் அசையும்.¹¹² தோன்றி மலரும் புதலின் இடை தோன்றா நிற்கும்.¹¹³

மூங்கில்

மூங்கில் உடம்பினால் உற்றறியும் ஓரறிவுயிர், புறத்தில் காழ் ஆகிய கெட்டித்தன்மை உடைமையால் புல்லின் வகைப்படும். மூங்கிலுக்கு அமை, கழை, காம்பி, பணை, புல், வரை, வெதிர், வேய், வேரல் என்று பல பெயர்கள் உண்டு.¹¹⁴ நிலத்தண்டு முதல் எனப்படும். இதிலிருந்து கீழ்நோக்கி

இழைவேர்கள் நிலத்திற்குள் செல்லும். அவை பன்றி மயிர் போன்றவை.¹¹⁵ உயர்ந்த மலைகளின் உச்சியிலும், மலைச்சாரல்களிலும், பக்கமலை அடுக்குகளிலும், மூங்கில்கள் புதர்களாகச் செழித்து வளரும்.¹¹⁶ மூங்கில் நெல் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. ஒருவித இலைத்தாவர வகையில் அடங்கும். தண்டு உட்கூடானது. 'முளைவளர் முதல் மூங்கில்' என அகநானூறு கூறுவதால் நிலத்தண்டிலிருந்து முளைகள் தோன்றி மூங்கிலாகும். மூங்கில்கள் கொத்துக் கொத்தாக முளைத்துக் குருத்துவிட்டு வளரும்.¹¹⁷ அவற்றின் தண்டுகள் இளமையில் கரும்பைப் போல் உருவமும், இடைஇடையில் கணுக்களும் பெற்று மிக மிக உயர்ந்து வளர்கின்றன. அதன் தண்டுக்குக் கழை என்றே பெயர். மூங்கில் பசுமை நிறம் உடையது. கணுக்கள் தோறும் கிளைகள் விட்டு அக்கிளைகள் மேலும் கோல்களாகப் பிரியும்.¹¹⁸ அக்கோல்களும் மேலும் சிறிய பிரம்புகள் போலப் பிரிந்து விளங்கும்.¹¹⁹ வயது முதிர்ந்த மூங்கில்கள் பாக்கு மரத்தைப் போலப் பருத்தும், செங்குத்தாக வளர்ந்தும் காணப்படும். மூங்கிலில் முட்கள் இருப்பதால் முள்ளுடை மூங்கில் எனப்படும்.¹²⁰ மூங்கிலின் சிறு கிளைகளின் நுனியில் சிறிய இலைகள் உண்டு.¹²¹ முதிர்ந்த மூங்கில்களின் கிளைகளில் மூங்கில் பூக்கள் உண்டாகிப் பிறகு அவை மூங்கில் நெல்லாய்க் காய்க்கும்.¹²² யானை எட்டாத உயரத்தில் உள்ள மூங்கில் நெல்லைப் பின்னங்கால்களில் நின்று முன் கால்களையும் தும்பிக்கையையும் தூக்கி மூங்கிலை வளைத்து உண்ணும்.¹²³

மலைச் சாரலில் உச்சியில் கட்டியிருக்கும் தேன் அடைகளின் மீது மோதி அவற்றைச் சிதைக்கும் அளவிற்கு மூங்கில்கள் உயர்ந்து வளரும்.¹²⁴ மூங்கில் காம்புகளில் குருவிகள் வேழக் கரும்பின் பூவைக் கோதிக் கொத்திக் கொண்டு வந்து கூடுகட்டி வாழும்.¹²⁵ வாவல்களும் மூங்கில் கிளைகளில் இரவில் உறங்கும்.¹²⁶ மூங்கில் காடுகளில் யானை இனம் தங்கும்.¹²⁷ வேனில் காலத்தில் நீண்ட காலம் மழை பெய்யாத போது மூங்கில்கள் வெப்ப மிகுதியால் வாடி அவற்றின் தண்டுகளும் கிளைகளும் உலர்ந்துவிடும். கோடைக் காற்று வீசும் போது அவை ஒன்றோடொன்று மோதி உராய்வதால் தீப்பற்றிக் கொள்வதும் உண்டு. மூங்கில் புதர்களையும், சுற்றியுள்ள புதர்களையும் அத்தீ எரிக்கும்.

மூங்கில்கள் காற்றில் சாய்ந்து ஒன்றோடொன்று உரையும் போது மிகுந்த ஒலியை உண்டாக்கும்.¹²⁸ மூங்கிலில் கணுவுக்குக் கணு எதிர் எதிராக அமைந்திருக்கும் கிளைகளை வெட்டி மூங்கில் ஏணி செய்து பயன்படுத்துவர்.¹²⁹ பந்தல்கள் அமைப்பதற்கும், கூறைவீடுகள் கட்டுவதற்கும் மூங்கில்கள் மிகுதியாகப் பயன்படும். நீண்ட சிறு மூங்கில் தூண்டில் கயிறு கட்ட உதவுகிறது.¹³⁰ மீன் பிடிக்கச் செல்லும் பரதவர் பயன்படுத்தும் எறிஉளி பொருத்த, உலர்ந்த கெட்டியான மூங்கில் காம்பு பயன்படுத்துவர். கணுவும், துளையும் உடைய மூங்கில் இசைக்கருவியாகச் செய்யப்பட்டு, பயன்படும்.¹³¹ மலையின் பிளவுகளில் மூங்கில் காம்பு மலையில் எதிரொலி உண்டாகுமாறு உடைபடும்.¹³² வேனில் வெயிலால் வெப்பம் ஏறியுள்ள பாறையில் மூங்கிலின் வெண்ணெல் விழுந்து ஓசையுடன் பொரியும்.¹³³ இவ்வாறு மூங்கில் பற்றிய செய்திகளைப் புலவர்கள் தம் பாடல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

பிடவம்

பிடவு ஒரு குறும்புதற்செடி.¹³⁴ இது பிடவம்¹³⁵ எனவும் பிடா¹³⁶ எனவும் பெயர் பெறும். பிடவம் மலைச் சாரலிலும், முல்லை நிலத்திலும்¹³⁷ வளர்கிறது. வேனிற் காலத்திலும் சிறிய கருநிறப் புதலாக¹³⁸ இலையில்லாமல் இருக்கும். கார் காலத்தில் பெய்யும் முதல் மழையால் நன்கு தளிர்த்து விரைவில் அரும்புகளை ஈனும்.¹³⁹ பிடவம் பூக்கள் கொத்துக் கொத்தாகவும் அடர்த்தியாகவும் வெண்மையான இசைகளை உடையனவாகவும் இருக்கும்.¹⁴⁰ பிடவ மலர் நீண்ட காம்புடையது.¹⁴¹ அக்காம்பில் முட்கள் உண்டு.¹⁴² பிடவம் பூக்கள் வெண்மையாய் இருப்பதால், புதரின் தலைப் பாகம் முழுவதும் வெண்மையாகத் தோன்றும்.¹⁴³

பிடவின் பூக்கள் நெடுந்தாரம் நறுமணம் வீசும்.¹⁴⁴ மாலையில் வண்டு வாய் திறப்பப் பிடவம் மலர்ந்து அவ் வண்டுகளுக்குத் தேனை அளிக்கும்.¹⁴⁵

தாழை

கடற்கரைச் சோலையிலும்,¹⁴⁶ கடலையடுத்துள்ள கழியின் கரையிலும்¹⁴⁷ தாழை படர்ந்து பெரிய புதராக வளர்ந்திருக்கும்.¹⁴⁸ இறாமீனின் புறம் போன்ற சருச்சரையும் வளைவும் உடையது தாழையின் தண்டு.¹⁴⁹ தாழையின்

தண்டிலிருந்து விழுது கீழே தொங்கும். இது தாழையைத் தாங்குவதற்கு விழுது வேராய் பயன்படுகின்றது.¹⁵⁰ தாழையினது விழுது ஊசல் கட்டுதற்குக் கயிராகப் பயன்படும்.¹⁵¹ தாழை இலையின் இரண்டு விளிம்புகளும் அராவுகின்ற வாளரம் போன்ற வாயை உடையனவாய் முட்கள் பொருந்தி இருக்கும்.¹⁵² தாழையின் இலையை மடல் என்பார்கள். அது நீண்டு வளரக்கூடியது.¹⁵³ சுறாமீனின் கொம்பைப் போல இரண்டு விளிம்புகளிலும் முட்களையுப் பெற்றிருக்கும்.¹⁵⁴ தாழையின் தாள் கூரை வேயப்பயன்படும்.¹⁵⁵ முள்ளுடைய நீண்ட கோடுகள் சூழ அவற்றின் உள்ளே அமைந்திருக்கும் வெண்மையான பூ இதழ்களுடன் கூடிய தாழம்பூ மலர்ந்து நெடுந்தூரம் நறுமணம் பரப்பும்.¹⁵⁶

தாழையின் போது, விரியும் போது அதன்மேற்படும் கோடைக் காற்றுத் தாழம்பூவின் நறுமணத்தை நீண்ட தூரம் பரப்பும். தாழையின் மகரந்தமும் நெடுந்தொலைவு பரவும்.¹⁵⁷ நறுமணமிக்க பூ கடற்கரையின் புலால் நாற்றம் போக்கும்.¹⁵⁸ தாழம் பூவின் முகை யானையின் மருப்புப் போல் இருக்கும்.¹⁵⁹

தாழையின் வெண்மையான பூ¹⁶⁰ நாரையைப் போன்ற உருவத்தில் மலரும்.¹⁶¹ கடல் அலையின் நீர் வந்து மோதும் தாழையின் பூ அன்னப் பறவை போலவும் தோன்றும்.¹⁶² முதிர்ந்த தாழையின் செழிப்பான அரும்பு, மடல்மடலாக விரிந்து மலரும்போது அது நாரை தன் சிறகை ஒவ்வோர் இறகாக விரித்து உலர்த்துவது போலத் தோன்றும். நாரைகள் கோதுகின்ற போது விரியும் சிறகுகளைப் போல விழுது வீழ்ந்த தாழை மொக்குகள் மடல் விரிந்து மலரும்.¹⁶³

கரிய காலையும், வெண்மையான சிறகுகளையும் உடைய நாரை கழியில் உள்ள மீனைத் தேடி உண்டபின் மடல்மீது அமர்ந்து அலையின் ஒலியைக் கேட்டவாறே துயில் கொள்ளும்.¹⁶⁴

பிற பறவைகளும் அவ்வாறே முட்களை உடைய நெடுந்தோட்டுத் தாழையில் தூங்கும்.¹⁶⁵ தாழையின் கனி, தக்கணாமூர்த்தி ஆல மரத்தின் அருகில் வைத்த நீர் நிறைந்த குண்டிகை போலத் தொங்கியதாகக் கலித்தொகை கூறும்.¹⁶⁶ முழவு போலிருந்ததாக மதுரைக்காஞ்சி குறிப்பிடும்.¹⁶⁷

கண்டல், கைதை என்னும் பெயர்களாலும் தாழை வழங்கப்படுகிறது.¹⁶⁸ எனக் குறுந்தொகை ஆராய்ச்சியில் டாக்டர் உ.வே.சா. குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் தாழை வேறு கண்டல் வேறு என்று இதனை மறுத்துரைக்கின்றார் இ.வை. அனந்தராமையர்.¹⁶⁹ அதற்குச் சான்றாக,

“அடும்பின் அயலது நெடும்பூந் தாழை
தாழை அயலது வீழ்குலைக் கண்டல்
கண்டலங் கைதையொடு விண்ட முண்டகம்”

என்பதை எடுத்துக்காட்டி கைதை, கண்டல் தாழையினம் என்கிறார்.

இவ்வாறு தாழை கடற்கரைப் பகுதியில் மிகுந்து விளங்கும் என்பதனையும் அதன் அடிமரம், இலை, பூ, காய் பற்றிய செய்திகளையும் சங்கப்பாடல்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

சங்கை

சங்கை ஒரு பசுமையான புதல்.¹⁷⁰ பனிக்காலத்தில் சங்கைப்புதல் அழகிய இலைகளுடன் காணப்படும்.¹⁷¹ சங்கை நுண்ணிய முட்களை உடையது.¹⁷² அது சிவப்பு நிறம் பொருந்திய அரும்புகளை ஈனும்,¹⁷³ இதன் மலர் நுனியில் பஞ்சு போன்ற துய்மை உடையது.¹⁷⁴

வீசும் வாடைக் காற்றில் சங்கையின் மலர் உதிரும்.¹⁷⁵ கூதிர்ப் பருவத்தில் சங்கை அரும்பு உதிரும்.¹⁷⁶ உருக்கிய அரக்குப் போன்ற சிவந்த வட்டமாகிய முகையை உடைய சங்கை, பஞ்சு போன்ற தலையையுடைய புது மலரில் தேன்துளியையும் உடையது.¹⁷⁷ சங்கையின் தேன் நிறைந்த மலர் கழங்கு போல் கற்பாறையில் உதிரும்.¹⁷⁸ சங்கைப் புதர் மனைக்கு வேலியாகவும் அமைந்தது. முன்பனிக் காலத்தில் புதர்களில் படரும் சங்கையின் நீரில் நனைந்துள்ள அழகிய தளிர்கள் இரு பிரிவாகிய ஈரல்போல அசையும்.¹⁷⁹ சங்கையின் வாடற்பூ காம்பு கழன்று குளத்தின் கரையில் விழும்.¹⁸⁰ இவ்வாறு சங்கை பற்றிய செய்திகளைச் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.

செடிகள்

மரத்திற்குரிய பலவகைப் பாகங்களையும் பெற்று மிகச் சிறிய உருவத்தில் மண்ணில் முளைத்துச் சிறிய தண்டிலிருந்து பல கிளைகளைவிட்டு,

இலைகளைப் பெற்று, மிகக் குறுகிய காலத்தில் பூத்துக் காய்த்ததுப் பருத்து, மடியும் தாவர இனம் செடி எனப்படும்.

இவற்றை பூஞ்செடிகள், காய்ச் செடிகள், மூலிகைச் செடிகள் என்றும் உரச் செடிகள் என்றும் பலவகைப் படுத்தலாம்.

காந்தள், குறிஞ்சி, நெய்தல், அல்லி போன்றவை பூச்செடிகள். கத்தரி, வெண்டை முதலியன காய்ச் செடிகள். தும்பை, துளசி, நீலி, கரந்தை முதலியவை மூலிகைச் செடிகள். கொழுஞ்சி, எருக்கு முதலியவை உரச் செடிகள் ஆகும். சங்கப் புலவர்கள் தம் பாடலில் பலவகைச் செடிகளைப் பற்றியும் பாடியுள்ளனர்.

இச் செடிகள் எல்லாக் காலத்திலும் காணப்பட்டாலும் குறிப்பிட்ட பருவகாலங்களில் பூத்துக் காய்ப்பவை என்றும் எல்லாக் காலத்தும் பூத்துக் காய்ப்பவை என்றும் இருவகை உள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றுள் கரும்பு, கள்ளி, கழிமுள்ளி, காந்தள், குவளை, குறிஞ்சி, கோடல், சேம்பு, நெய்தல், வாழை, மரல் முதலிய செடி வகைகளைப் பற்றிச் சங்க இலக்கியம் கூறுவனவற்றை ஆராய்வோம்.

கரும்பு

நீர் வளம் மிக்க மருத நிலத்திலும், நீர்ப்பாசனம் உடைய பிற நிலப்பகுதிகளிலும் கரும்பு நன்கு வளரும். நாட்டின் வளத்திற்குக் கரும்பும் ஒரு சிறந்த காரணமாகும்.¹⁸¹ கரும்பை பாத்திகள் கட்டி அதில் நட்டுப் பயிரிடுவார்கள்.¹⁸² சில ஊர்களில் கரும்பைத் தோட்டங்களிலும் பயிர் செய்வர்.¹⁸³ கரும்பைக் கழனிகளில் பயிரிடுவர். அகன்ற வயல்களில் கரும்பு நீண்டு வளரும்.¹⁸⁴ கரும்பு இடையிடையே கணுக்களைக் கொண்டதாய் நீண்டு வளரும். காற்றில் அசையும்.¹⁸⁵

நட்ட கணுக்களிலிருந்தே கிளை விட்டும் கரும்பு வளரும். முற்றிய கரும்பு திரண்ட காம்புடன் கூடிய பெரிய பூவைப் பூக்கும்.¹⁸⁶ கரும்பு, மூங்கில் போல் கணுக்களையும் தண்டையும் பெற்றிருப்பதால் கழைக்கரும்பு¹⁸⁷ என்றும், கரிய நிறம் உடையதாய் இருப்பதால் கார்க்கரும்பு¹⁸⁸ என்றும், இனிய சாற்றைப் பெற்றிருப்பதால் தீங்கரும்பு¹⁸⁹ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. கரும்பின் பூ முகையாக இருக்கும் போது வெண்மையாகவும், கூம்பியும் வேல்

போன்ற கூர்மையான நுனியை உடையதாயும் இருக்கும்.¹⁹⁰ சூல் முதிர்ந்த பசும் பாம்பைப் போலப் பூவைத் தன் அகத்தே பொதிந்து வைத்திருந்த முகை முதிர்ந்து பெரிய வெண்பூவாக மலரும்.¹⁹¹

கரும்பின் வேர்ப்பகுதியையும் நுனிப் பகுதியையும் வெட்டிவிட்டு இடையில் உள்ள கரும்பின் நெடிய தண்டை எந்திரத்திலிட்டு சாற்றை எடுத்துக் கொண்டு, சக்கையாகிய கோதை அப்புறப்படுத்துவர். கரும்பின் சாற்றைப் பிழியும் போது ஏற்படும் ஓசை யானை பிளிறுவதைப் போல இருக்கும் என்பர்.¹⁹²

இவ்வாறு பிழிந்த சாற்றை ஆலையில் உள்ள கொப்பறையில் ஊற்றிக் கொப்பரையின் அடியில் தீ மூட்டிச் சாற்றைக் காய்ச்சுவர். அச்சாறு நீர் சுண்டிப் பாகுபதம் ஆகும் போது அதன் மணம் சுற்றுப்புறம் எல்லாம் கமழும். ஆலைத்தீயின் வெப்பத்தால் வயலில் முளைத்து இருக்கும் நெய்தல் பூக்களும் வாடும் என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.¹⁹³

காய்ச்சிய இந்தப் பாலைக் கொண்டு விசயம் என்னும் பெயரையுடைய வெல்லக் கட்டியையோ சருக்கரையையோ செய்வர். இந்த ஆலைகளில் விருந்தினர்க்கு விரும்பிய அளவு கரும்பின் தீஞ்சாற்றைப் பருக அளிப்பர்.¹⁹⁴ கரும்பைக் கேட்கும் வழிப் போக்கருக்கும் அற உணர்வுடன் உயலில் உள்ள கரும்பைக் கொடுப்பர்.¹⁹⁵

இந்த நாட்டிற்கு அதியமானின் முன்னோர்களே பிற நாட்டிலிருந்த கரும்பைக் கொண்டு வந்தவர்கள் என்று ஒளவையார் பாராட்டுகின்றார். அதியமானையும், அவன் மகன் அதியமான் பொகுட்டெழினியையும் பாடும் ஒளவையார் அவர் தம் முன்னோர்கள் கரும்பை வேற்று நாட்டினின்றும் கொணர்ந்தவர்கள் எனப் புகழ்ந்தோதுகின்றார்.¹⁹⁶

கள்ளி

கள்ளி முள்ளையுடைய ஒரு செடி.¹⁹⁷ அது பரவியும், ஓங்கியும், வளரும்.¹⁹⁸ அதற்குக் குறுகிய கிளைகள் உண்டு. கள்ளி களர் என்னும் உவர் நிலத்திலும் கடம் என்னும் பாலை நிலத்திலும்¹⁹⁹, பறந்தலை என்னும் சுடுகாட்டிலும்,²⁰⁰ புறங்காட்டிலும்²⁰¹ பெருகி வளரும். கள்ளி முள்ளை

உடையதாய் இருப்பதால் ஆடோ, மாடோ அதைக் கடிப்பதில்லை. அதனால் கள்ளி அழியாமல் பரவி வளர முடிகிறது.

நீர் அற்ற பாலை நிலத்திலும் கள்ளி ஓங்கி வளரும். கள்ளாகிய ஒருவகை நீர்ப்பசையுடைய தடித்த பசுமையான பாகத்தைப் பெற்றிருப்பதலேயே கள்ளி என்னும் பெயரோடு அச்செடி விளங்குகின்றது.

கடுகாட்டிலும் கள்ளி படர்ந்து காணப்படுகிறது. காட்டு வழியின் ஓரங்களிலும் கள்ளி படர்ந்திருக்கும். அதில் பல்லி பொருந்தி யிருக்கும். அது கணீரென ஒலித்து வழிப் போக்கருக்கு வர இருப்பதை நிமித்தமாகத் கூறும்.²⁰²

கழி முள்ளி

கடற்கரையிலும் கழிக்கரையிலும் வளரும்²⁰³ நீர்முள்ளிச் செடியே கழிமுள்ளி என்றும் முண்டகம் என்றும் பெயர் பெறுகிறது. முள்ளையுடைய முள்ளிச் செடி முண்டகம் எனவும் பெயர் பெறும்.²⁰⁴ மருதம் முதலிய பிற நிலங்களின் நீர்க் கரைகளிலும் முள்ளிச் செடி வளரும்.²⁰⁵ வயற்கரையில் வளர்ந்துள்ள முள்ளிச் செடியின் வேரின் கீழே அளை பறித்து நண்டுகள் அதனுள் தங்கும்.²⁰⁶

இம்முள்ளியின் மலர் நீலநிறம் உடையது.²⁰⁷ முள்ளிச் செடியின் தண்டின் சிளைகளிலும் முட்கள் உண்டு.²⁰⁸ முளையாக இருக்கும் போது சிவந்த காம்பையும் நுண்ணிய தாதுக்களையும் பொதிந்து வைத்திருக்கும்.²⁰⁹ சூல் முதிரும் போது நீல நிற இதழ்களுடன் மலரும்.²¹⁰ இதன் பூந்தாது அணிற்பல் போன்று இருக்கும்.²¹¹ முண்டகப்பூவால் அழகிய மாலை கட்டுவர்.²¹² இதன் பூ நறுமணம் உடையது.²¹² முள்ளி மலரின் காம்பு வளைந்திருக்கும்.²¹³ மீன் முள்ளைப் போல வெண்மையான மெல்லிய காம்புகளைப் பெற்றிருக்கும்.²¹⁴

முள்ளி மலர்களைக் கொய்து தலைமாலை கட்டிச் சூடுவர்.²¹⁵ மீனவர் முள்ளிச் செடியைப் பிடுங்கித் தங்கள் குடில்களுக்குக் கூரை வேய்வர்.²¹⁶

காந்தள்

காந்தள் மலைச் சாரலில் வளரும் பூச்செடியாகும். அது சாரலின் நீர் மருங்கில் செழித்து வளரும். அது செங்காந்தள்²¹⁷ வெண்காந்தள் என இரண்டு வகைப்படும். வெண்காந்தள் கோடல்²¹⁸ என ஐங்குறுநூற்றின் பழைய உரை 'உவே.சா. பதிப்பு' சுட்டுகின்றது. காந்தள் செடி தனித்தும் தூறாகவும் வளரும்.²¹⁹

காந்தள் மலை உச்சியிலும்,²²⁰ பக்கமலைகளிலும்,²²¹ அருவிக் கரைகளிலும், மலைச் சுனைகளிலும்²²² ஆற்றின் இரு கரைகளிலும்²²³ குளக் கரையிலும்²²⁴ வேலிகளிலும்²²⁵ வளர்ந்திருக்கும். பெரும்பாலும் காந்தள் குறிஞ்சி நிலத்திலேயே காணப்படும்.

காந்தள் செடியின் வேர்ப்பகுதியில் கிழங்கு இருக்கிறது. மலைச் சரிவில் உள்ள காந்தள் செடிகளில் கிழங்குகள் பன்றிகள் தம் மருப்புப் போன்ற பற்களால் மண்ணைக் கிளர்வதால் வெளியில் தெரிகின்றது.²²⁶ வேரில் உள்ள இக் கிழங்கு அடுத்த பருவக்காலம் வரை வளர்ச்சியின்றி உறங்கும்.²²⁷ காந்தள் மாரிக் காலத்தில் பூக்கும் மலர்ச் செடியாகும்.²²⁸ தென்றல் வீசும் இளவேனிற்காலம் முதல் மாரிக்காலம் வரை பூக்கும். கொண்டல் வீசும் காலத்தில் செங்காந்தள் பலவரிகளையுடைய பாம்பு படம் அவிழ்ந்தது போலக் கூம்பி இதழ்கள் உதிர்ந்து நிற்கும்.²²⁹

காந்தள் பூவின் நிறம் நெருப்புப் போல் சிவப்பாக இருப்பதால் இக்காந்தள் செங்காந்தள் எனப்படுகிறது.²³⁰ பூ குருதி போன்ற சிவந்த நிறமுடையது எனவும் கூறப்படுகிறது.²³¹

செடியின் வேர்ப் பகுதி கிழங்கிலிருந்து மண்ணுக்குள் படர்கிறது. கிழங்கிலிருந்து மேல்நோக்கிக் கிளைத்து வளரும் தண்டு 'துடுப்பு' எனப்படுகிறது. இத்துடுப்புகள் பலவாய்க் கிளைக்கின்றன.²³² இது முன்கை போல நீண்டு இருப்பதால் நெடுந்துடுப்பு என அழைக்கப்படுகின்றது.²³³ காந்தள் செடியின் தண்டு பாம்பின் உடல் அளவு பருத்து இருக்கிறது. அதன் உச்சியில் உள்ள பூங்குலை கவிழ்ந்து தொங்கும் தன்மையதாய் வலுத்து வீசும் கோடைக் காற்றால் சாய்ந்து, சுனை நீரைத் தொட்டுக்

கொண்டு இருக்கிறது. அது படத்துடன் கூடிய அரவு சுனையில் நீர்²³⁴ பருகுவது போல் உள்ளது எனக் கலித்தொகை கூறுகிறது. காந்தளின் தண்டிலிருந்து இலைகள் தோன்றியிருக்கும்.²³⁵ அந்த இலைகள் மெல்லியனவாகவும்²³⁶ அகலமாகவும்²³⁷ இருக்கும்.

சங்ககாலத் தமிழ்ப் புலவர்கள் காந்தள் பூக்களின் வளர்ச்சி நிலைகளையும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளனர்.

அரும்பின் முதிர்ந்த நிலை முகை எனப்படும். மலரின் அக இதழ்கள் ஒன்றோடொன்று நன்கு படிந்து ஒருருப்பெற்று புற இதழ்ப் போர்வையிலிருந்து விடுபட்ட நிலை அரும்பு எனப்படும். அவ்வரும்பு வளர்ந்து அடிபருத்துத் தோன்றும் நிலையில் முகை எனப்படும். காந்தளின் கொழுமுகை அடிபருத்து நுனி கூர்மையுடையதாய்ச் சிவப்பு நிறம் பெற்றுத் தோன்றுகிறது. அதனால் காந்தள் முகை குருதி படிந்துள்ள யானைக் கோடு போல் உளது.²³⁸ வெப்பம் நீடிய வேனிற் காலத்தில் காந்தள் செடி காய்ந்து விடுகின்றது.²³⁹ கார் காலத்தில் பெய்யும் முதல் மழையின் போதே முளைவிட்டு வளர்கிறது. கூதிர்காலத்தாவலின் போது காந்தள் முகை தோன்றும்.²⁴⁰

முகை முதிர்ந்து மொக்காகிறது. மொக்கு விரியத் தொடங்கும் போது அது போது என்று பெயர் பெறுகிறது. காந்தள் போது பொதி இதழ்கள் உடைந்து மலராகிறது.²⁴¹

காந்தளின் இதழ்கள் சிவந்த நிறத்துடன் நீண்டு தோன்றும், தோற்றம் யானையின் முகத்தில் எழுதப்படும் சிவப்பு நிறக் கோடுகளின் தோற்றம் போல் இருக்கிறது.²⁴² காந்தள் துடுப்பின் துனியில் குலையாக உள்ள பூவின் அடியில் உள்ள முற்றிய பெரிய பூவிதழ் மடல் எனப்படும். அது மணம் பொருந்தி இருக்கிறது.²⁴³ பூவிதழ்கள் வளையல் போல நெளிந்தும்,²⁴⁴ கை விரல்களைப் போல் ஐந்தாகப் பிரிந்தும் சிவந்தும் இருக்கும்.²⁴⁵

காந்தள் பூவின் சுருவிலுள்ள மகரந்தப் பையில் நுண்ணிய பூந்தாதுகள் பொருந்தியிருக்கும். பூ அசையும் போது நுண்தாதுகள் கீழே உதிரும்.²⁴⁶ காந்தள் பூக்களிலுள்ள தேனைத் தேனீக்கள் எடுத்துப் பல கணைகளையுடைய தேனடையில் சேர்க்கும்.²⁴⁷ சேதாவின் மீது பூந்தாதை

உகுக்கும் அளவிற்குக் காந்தள் செடிகள் உயரமாக வளர்கின்றன.²⁴⁸ காந்தள் செடிகள் கூட்டமாக மலைச் சாரலில் வளர்வதால் அக்கூட்டம் சோலை என்றும்,²⁴⁹ பொதும்பு என்றும்²⁵⁰ அழைக்கப்படுகின்றது. மலர்ந்த காந்தள் பூ சுற்றுப்புற மெங்கும் நறுமணம் வீசும்.²⁵¹

காந்தள் பூவினைக் கண்ணியாகக் கட்டி வேட்டுவர் அணிவர்.²⁵² வண்டு படியாத காந்தள் முகையால் ஆகிய கண்ணியை முருகனுக்குச் சூட்டுவர்.²⁵³ காந்தளும் கோடலும் தோன்றியும் ஓரினமாயினும் அவை வெவ்வேறானவை என அவற்றை வேறுபடுத்தியே குறிஞ்சிப் பாட்டில் கபிலர் குறிப்பிடுகின்றார்.²⁵⁴

குவளை

குவளையில் கருங்குவளை செங்குவளை என்று இருவகை உண்டு. கரிய பூ இதழ்களைக் கொண்ட குவளை கருங்குவளை.²⁵⁵ அரக்கு போலச் சிவந்த இதழ்களைக் கொண்ட குவளை செங்குவளை.²⁵⁶ குறிஞ்சி நிலச் சுனையில் மலர்ந்த குவளைப் பூக்களின் பூவிதழ்கள் நீல நிறமாகவும் இருப்பதால், குவளைக்கு நீலம் என்ற பெயரும் உண்டு.²⁵⁷ குவளை குளிர்ந்த கயத்தில் வளரும்.²⁵⁸ முதிய நீரை உடைய இலஞ்சியிலும் வளரும்.²⁵⁹ சுனைகளிலும் மலரும்.²⁶⁰

குவளைத் தண்டு பசுமையான நிறம் உடையது. குவளைத் தண்டு கருமையாகவும் இருக்கும்.²⁶¹ குவளைப் பூவின் காம்பு திரண்டு, இலைகளுக்குமேல் உயர்ந்து, நீரின் அளவிற்கு ஏற்ப நீண்டு இருக்கும்.²⁶² குவளைப் பூவைப் பெண்களின் கண்ணுக்கு ஒப்பிடுவர்.²⁶³ குவளைப் பூ பணிப்பருவத்தில் நள்ளிரவில் பூக்கும்.²⁶⁴ நள்ளிரவில் குறுஞ்சுனையிற் பூத்த குவளை மலரைச் சூடி கானநாடன் வருவான் என அகப்பாடல் கூறுவதால், அது அணியத்தக்க நறுமலர் என்பது புலனாகின்றது.²⁶⁵ குவளை மலரை மைந்தர் மட்டும் அல்லாமல் மகளிரும் அணிவர்.²⁶⁶

நெய்தல் மலர் கடலோரக் கழிகளிலும், குவளை மலர் குறிஞ்சி நில, மருத் நில சுனைகளிலும், குளங்களிலும் பூப்பவை என்பதனை அறிந்தோம்.

ஒரே இனத்தை சேர்ந்த பல்வேறு வண்ணமுடைய பூக்கள் என்று செடி நூல் கூறுவதாக பி.எல். சாமி குறிப்பிடுவர்.²⁶⁷ வளருமிடம் மலரும் நேரம் நோக்க, நெய்தலும், குவளையும் வெவ்வேறான செடிகள் என்பது புலனாகின்றது.

குறிஞ்சி

குறிஞ்சி, தமிழகத்தில் தொன்றுதொட்டு மலைப் பகுதிகளில் சிறந்து வளரும் ஒரு குறுஞ்செடியாகும். நெடுங்குன்றுகளின் சரிவுகளிலும்,²⁶⁸ நீல மலையிலும்,²⁶⁹ இச்செடி செழித்து வளர்கிறது. இச்செடியின் தண்டு கரு நிறம் உடையது.²⁷⁰ இதன் பூ கரிய காம்பைப் பெற்றுள்ளது. பெரிதாகவும் மென்மையாகவும் உள்ளது.²⁷¹ நறுமணமுடைய கருநிறப் பூவில் தேன் மிகுதியாக ஊறுகிறது. குறிஞ்சிப் பூக்கள் ¹²⁻ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பூக்கும். இதன் தேன் நறுமணமும் சிறந்த சுவையும் பெற்றுப் பெரும் அளவில் அப்போது கிடைக்கிறது.²⁷²

குறிஞ்சிச் செடியின் கிழங்கில் அதன் உயிர் ஆற்றல் அமைந்திருக்கின்றது. எனவே, அந்தச் செடியின் தண்டும் அதன் மேல்பாகமும் அழிந்து போனாலும் அதன் கிழங்கு அழியாமல் உயிரைவைத்துக் கொண்டுள்ளது. ஏழு ஆண்டுக்குக் குறையாத ஒரு பெருங்கால வட்டத்தில் அதே கிழங்கு மீண்டும் தழைக்கத் தொடங்கிச் சில ஆண்டுக்காலம் வரையில் பூவும் தேனும் வழங்கி மறுபடியும் செடியின் மேல் பாகம் மட்டும் காய்ந்து விடுகிறது. இவ்வாறு அச்செடி பல்லாண்டுகாலம் நிலைபெற்று வாழும் இயல்பைப் பெற்றுள்ளமையை, 'மன் நெடுங் குன்றத்துக் கருங்கால் குறிஞ்சி' என்ற அடியில் வரும் மன் என்ற சொல் அறிவிக்கிறது.²⁷³ நெடுங்குன்றத்து மன்னும் கருங்கால் என்று பொருள் படுகிறது.

மலையில் குறிஞ்சிப் பூக்கள் மிகுதியாகப் பூத்திருக்கும் போது அம் மலைச் சரிவு பூ வாடை பூண்டது போல் அழகு பெறுகிறது.²⁷⁴ குறிஞ்சி என்ற சொல் செடியை மட்டுமல்லாமல் அச்செடி மிகுதியாகக் காணப்படும் மலையையும் குறிக்கின்றது.²⁷⁵ அதனால் மலைக்குக் குறிஞ்சி என்று பெயர் வழங்குகிறது. மலைமக்கள் பயன்படுத்தும் யாழ் குறிஞ்சி யாழ் என்றும், பண் குறிஞ்சி பண்²⁷⁶ என்றும் பெயர் பெறுகின்றன.

மலை, மலைசார்ந்த இடத்தில் நடைபெறும் புணர்ச்சியொழுக்கம் குறிஞ்சித் திணை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு கருப் பொருளில் ஒன்றாகிய குறிஞ்சிச் செடியின் பெயர் ஏனைய கருப் பொருளாகிய யாழ், பண் ஆகியவற்றிற்கு வழங்குவதுடன் முதற்பொருளாம் நிலத்தின் ஒரு பகுதியாகிய மலைக்கும் பெயராகி, உரிப்பொருளுக்கும் பெயராகி குறிஞ்சித் திணை என வழங்குகிறது.

கோடல்

கபிலர் செங்காந்தளையும், கோடலையும், தோன்றியையும், வேறு வேறு பூவாகக் கொண்டு குறிஞ்சிப் பாட்டில் குறிப்பிடுகின்றார்.²⁷⁷ செங்காந்தள் பெரும்பான்மை குறிஞ்சி நிலத்திலும் சிறுபான்மை முல்லை நிலத்திலும் வளர்வதாகும். காந்தள் இளவேனிற் காலத்தில் பூக்கத் தொடங்கிக் கூதிர் காலம் வரை பூக்கும். காந்தள் உயர்ந்து வளரும் செடியும் ஆகும்.

கோடலும் தோன்றியும் சிறுபான்மை மலையைச் சார்ந்த இடத்திலும் வளரும். எனவே கபிலர் அம் மூவகைப் பூக்களையும் குறிஞ்சி நிலத்துப் பூக்களாகக் கூறுகிறார்.

கோடலைச் செங்காந்தள் பூவென்று கலித்தொகை 101-ஆம் பாடலில் உரையாசிரியர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுகிறார்.²⁷⁸

துடுப்பீன்று ஞெலிபுடன் நிரைத்த இதழ்க் கோடலும் என்ற பகுதிக்கு. 'துடுப்புப் போலும் முகையை முன்னர் ஈன்று பின்னர்த் தீயைக்கடைந்து அதில் பிறந்த, நெருப்பைச் சேர நிரைத்தாற் போன்ற அலர்ந்த இதழினையுடைய செங்காந்தட்பூவும்' என்று பொருள் கூறுகின்றார்.

இவ்வுரையில் துடுப்புக்குக் கூறியுள்ள பொருளும், கோடலுக்குக் கூறியுள்ள பொருளும் ஆராயத்தக்கவை. துடுப்பு என்பது துடுப்புப் போலும் முகை என்று பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. பல துடுப்பு எடுத்த அலங்கு குலைக்காந்தள்²⁷⁹ 'காந்தளம் துடுப்பின் கவிசுலை அன்ன' என்னும் பாடல் வரிகள் துடுப்பிலிருந்து தோன்றியது குலை என்பதனை விளக்கும்.²⁸⁰ எனவே, துடுப்பு தண்டின் பகுதியாக, குலை தண்டிலிருந்து கிளைத்த பூங்கொத்தாகிறது.

குலையிலிருந்து தோன்றுவது பூ என்பதனை, வரி வெண் கோடல் வாங்குகுலை வான்²⁸¹ என்ற அகப்பாடலின் வரியால் அறியலாம்.



பூவானது முகையிலிருந்து வளர்வதால், முகை தோன்றும் இடம் குலை என்பதும், குலை துடுப்பில் இருந்து தோன்றுகிறது என்பதும் அறியப்படும். எனவே, துடுப்பு முகையாகாது என்பது விளங்கும்.

கோடல் என்பது முல்லை நிலத்தில் பெரிதும் வளரும் பூவாகும். இதன் பூ யானையின் வெண்மையான கோடு போல் உள்ளதால் வெண்கோடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வெண்கோடலின் பூ வெண்மையாக இருக்கும் என்பதை வரி வெண்கோடல் வாங்கு குலைவான் பூ²⁸² என்ற பாடல் வரியால் அறியலாம்.

மலையில் இருந்து வழிந்து வரும் நீரால் வழியில் முல்லை நிலத்தில் உள்ள கோடல் நீண்டு வளர்கிறது.²⁸³ என்பதால் அதுவும் செங்காந்தள் போலச் செடி என்பது அறியப்படும். செங்காந்தளுக்கு இருப்பது போலவேகோடலுக்கும் துடுப்பு உண்டு.²⁸⁴ குலை உண்டு,²⁸⁵ குலையில் நீண்ட இதழ் உண்டு.²⁸⁶ கோடலின் குவிந்த வரிசையில் அமைந்த முகை அகங்கை போல் அவிழ்தலும் உண்டு.²⁸⁷ உகிருக்குச் செந்நிறம் தீட்டிய கை விரல்கள் போல நுனியில் செந்நிறம் பெற்ற இதழ்கள் விரியும் எனப்படும். கோடலில் வெண்ணிற இதழ் உடைய வெண்கோடலேயன்றி பூக்குலையில் நெடுக ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வரிசைப்பட அமைந்திருக்கும் தீ ஒத்த செந்நிற இதழ்களையுடைய கோடலும் உண்டு.

இவ்வகை ஒற்றுமையால் கோடலைச் செங்காந்தள் இனம் எனல் பொருந்தும். எனினும் கோடலின் குலையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வரிசையாக அமைந்திருக்கும் இதழ்கள் ஒவ்வொன்றாக உதிர்வது பெண்கள் முன்கையில் அணிந்திருக்கும் வளையல்கள் ஒவ்வொன்றாகக் கழன்று உதிர்வது போன்றது என்று கூறும் பாடலால், குலையில் இதழ்கள் அமைந்திருக்கும் அமைப்பில் செங்காந்தளுக்குக் கோடலுக்கும் உள்ள வேறுபாடு புலப்படும்.

கார்காலம் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற தலைவன் வரவில்லை. ஆனால் கார்காலத்தில் மலரும் கொன்றை, பிடவம், கோடல் மலர்ந்துவிட்டன. தலைவியோ கார்காலம் வருமுன் இவை மலர்ந்தன, எனவே மடமை உடையன என்கிறாள்.²⁸⁸ நற்றிணையில் இடம்பெறும் இப்பாடலால் கோடல் கார்காலத்தில் பூக்கும் பூ என்றும் விளங்கும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றில் கோடல் வேறு, செங்காந்தள் வேறு என்பது விளங்கும்.

சேம்பு

மஞ்சளும் இஞ்சியும் கிழங்கால் சிறப்புப் பெற்றதைப் போலச் சேம்பும் கிழங்கால் சிறப்புப் பெற்ற ஒரு செடி. எனவே சேம்பை முதல் சேம்பு²⁸⁹ எனப் பட்டினப்பாலை சிறப்பிக்கின்றது. இச்சேம்பு மருத நிலத்திலும், குறிஞ்சி நிலத்திலும்²⁹⁰ நீர் நிலையை அடுத்துள்ள கரைகளில் வளர்கின்றது. முற்றிய கிழங்கில் முளை தோன்றியிருக்கும். அதை நீர்க் கரையில் நடட்டால் அம்முளையே செடியாக வளரும்.²⁹¹

சேம்பின் இலை நீல நிறமாகவும் அகலமாகவும்²⁹² இருக்கும். வளமாக வளர்ந்த சேம்பின் இலை, யானையின் காது போல பெரியது என்று ஒரு புலவரால் கூறப்படுகின்றது.²⁹³ மற்றொரு புலவர் சேம்பின் இலையை முறத்திற்கு ஒப்பிடுகின்றார்.²⁹⁴ சேம்பின் கொழுமையான கிழங்கு ஒரு பிண்டத்தின் (சோற்றுருண்டை) அளவு பருமன் உள்ளது என்றும் அதைக் கேழலாகிய பன்றி உண்ணும் என்றும் பரணர் பாடுகிறார்.²⁹⁵

மருத நில மக்கள் சேம்பின் கிழங்கை விருந்தினர்க்குப் படைப்பர்.²⁹⁶

தாமரை

தாமரை, இலஞ்சி,²⁹⁷ பொய்கை,²⁹⁸ சுனை,²⁹⁹ குளம்,³⁰⁰ முதுநீர்³⁰¹ ஆகிய நீர் நிலைகளில் நன்கு வளர்ந்து பரவும் கொடியாகும். வயல்,³⁰² பழனம்,³⁰³ கழனி,³⁰⁴ செறு³⁰⁵ என வழங்கப் பெறும் நீர் தேங்கி நிற்கும் வயல்களிலும் தாமரை நன்கு வளரும்.

தாமரைத் தண்டு முள் போன்ற சுனை பொருந்தியதாய் இருக்கும்.³⁰⁶ தாமரையின் இலை பச்சை நிறமுடையதாக யானையின் செவியைப் போன்று இருக்கும்.³⁰⁷ தாமரை, இலைகளுக்கு மேலே நீண்டு வளர்ந்து பூக்கும். தாமரையின் இலைகள் நீண்டும் இருக்கும்.³⁰⁸ தாமரை மலரும் அரும்பு,³⁰⁹ முகை,³¹⁰ முகிழ்,³¹¹ போது,³¹² அலர்,³¹³ மலர்,³¹⁴ பூ,³¹⁵ ஆகிய பலவேறு வளர்ச்சி நிலையுடையது. இவற்றுள் அரும்பு, முகை, முகிழ் என்பவை அக இதழ்கள் ஒன்றோடொன்று படிந்து பிணிப்புண்டு கூம்பிய நிலையில் உள்ளவை. தாமரையின் புற இதழாகிய புல்லிதழ், குறு முயலின்

நெடுஞ்செவியைப் போன்ற உருவமும் பசுமையான நிறமும் உடையது. இப்புல்லிதழால் பிணிப்புண்டு இருப்பதால் அரும்புக்குப் பிணி என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு.³¹⁶ தாமரை அரும்பு பசுமை நிறமுடைய புற இதழ் பொதித்து தோன்றுதலில், அவ்வரும்பு பாசரும்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது.³¹⁷

முறுக்குண்டு, தளையாக இருந்த புற இதழ் நன்கு விரிந்ததும் அரும்பு முகையாகிப் பகுத்து முகிழ் ஆகி, முகிழின் இதழ்கள் விரிய முற்பட்டுப் போதாகிறது.

பூவிதழ்கள் சூரியனுடைய சுதிர் ஒளிபட்டதும் நன்கு மலரும் இயல்புடையனவாதலால், அவ்வாறு மலரத் தொடங்கும் போது நாட்போது எனப்படுகிறது. போதின் இதழ்கள் நன்கு அலர்ந்தே மலர்ஆகிறது.(318) நன்கு மலர்ந்த அலரே பூவாகிறது. போது, அலர், மலர் ஆகிய நிலைகள் தாமரையின் அக இதழ்கள் விரியும் அளவைப் பொறுத்தே அமைகின்றன.

நூற்றிதழ் அலரின் நிரை³¹⁹ என்றும் எரி மலர்த்தாமரை³²⁰ என்றும், 'அழல் மருள் பூவின் தாமரை' ³²¹ என்றும் கூறும் செய்திகளினால் இந்நுண்ணிய வேறுபாடுகளைச் சங்ககாலப் புலவர்கள் நன்கு தெரிந்திருந்தனர் என்று அறிய முடிகிறது.

தாமரையின் இதழ்கள் பெரியவையாயிருப்பதால் வள்ளிதழ்³²² என்றும், செந்நிறம் உள்ளதாய் இருப்பதால் சேயிதழ்³²³ என்றும் கூறப்படுகின்றன. தாமரையின் இந்த பற்பல இதழ்களும் குறிப்பிட்ட நிரையில், அதாவது வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.³²⁴ தாமரையின் இந்த நிரை இதழ்களுக்கு நடுவே உள்ள பகுதி பொகுட்டு எனப்படுகின்றது.³²⁵ இந்தப் பொகுட்டு கொட்டை என்றும் அழைக்கப்படும்.³²⁶ தாமரைப் பூவின் கொட்டையைச் சூழ்ந்துள்ள உறுப்பு அல்லி என்னும்³²⁷ மகரந்தத் தாள்கள் ஆகும். இந்தாளின் உச்சியில் மகரந்தத் தூள் அமைந்துள்ளது. இந்தத் தாளின் புறத்தே மகரந்தமும் உள்ளே தேனும் அமைந்துள்ளதால் வண்டுகள் இத்தாளில் படிந்து தேனை உறிஞ்சும்.³²⁸

அல்லியின் அடிப்பாகம் சூலகம் போல் உள்ளதால், வண்டால் அயல் மகரந்தச் சேர்க்கை ஏற்பட்டுச் சூல் உண்டாகி முதிர்ந்து அரிசியாகிறது.

இந்த அல்லி அரிசியை அக்காலக் கழிகல மகளிர் புல்லுணவாக உட்கொள்வர்.³²⁹ கொட்டையைச் சூழ்ந்துள்ள இந்த அல்லியாகிய மகரந்தத் தாள்கள் கொட்டையைச் சுற்றிலும் அழகாகவும் செவ்வரக்கில் பூசியது போலவும் அழகிய சிவந்த உள்ளங்கை போலவும் உள்ள அக இதழ்களுடன் சேர்ந்து இருக்கும்.³³⁰

இதழ்கள் சிவந்த தாமரை செந்தாமரை என்றும், வெண்ணிற இதழ்கள் உடைய தாமரை வெண்டாமரை என்றும் பெயர் பெறும். அழகும் இன்பமும் தரும் மலர்ந்த தாமரை தெய்வத் தாமரையாக மதிக்கப்படுகின்றது.³³¹ தாமரையைத் தெய்வத்திற்கு அணிவிப்பர். கண்ணியாகக் கட்டி தலையில் அணிவர்.³³²

நெய்தல்

நெய்தல் கடற்கரையை அடுத்துள்ள கழியில் இயல்பாக வளரும் நீர்க்கொடியாகும்.³³³ நெய்தல் நிலத்தைச் சார்ந்த வயல்களிலும் நெய்தல் வளரும்.³³⁴ நெய்தல் பல சிறிய பசுமையான இலைகளை உடையது.³³⁵ நெய்தலின் இலை சிறிய யானைக் கன்றின் காதைப் போல அகன்றும் வழுவழப்பாயும் கரியதாயும் இருக்கும்.³³⁶ நெய்தல் உயர்ந்து வளர்ந்த தண்டையும் நீண்ட காம்பையும் உடையது.³³⁷ திரண்ட காம்பையும் உடைய நெய்தல் பூ மை போன்ற கரிய இதழ்களையுடையது.³³⁸ அது மணம் வீசும் இயல்புடையது.³³⁹ நெய்தல் புற இதழ்களையும்,³⁴⁰ அடுக்கடுக்கான நீல நிற இதழ்களையும் உடையது.³⁴¹ நெய்தல் பூ வைகறையில் மலரும்.³⁴² பூவில் தேன் நிறைந்தும் இருக்கும்.³⁴³ வண்டுகள் அதில் பொருந்தி தேனை உண்டு மயங்கும்.³⁴⁴

சூரியன் மறையும் மாலையில் நெய்தல் மலர் கூம்பும்.³⁴⁵ வெண்ணிலா வீசும் போது நெய்தல் இதழ் பொதிந்து தோன்றும்.³⁴⁶ நெய்தல் பூவால் நீண்ட மாலை கட்டுவர்.³⁴⁷ நெய்தல் மலரால் தலை மாலையும் கட்டுவர்.³⁴⁸ நெய்தல் மை உண்ட கண்போல் தோன்றும்.³⁴⁹ மகளிர் கழியில் பூத்த நெய்தல் மலர்களைப் பறிப்பர்.³⁵⁰ காலையில் மலர்ந்து மாலையில் கூம்பும் நெய்தல், பானாட் கங்குலில் பிணிப்பு அவிமும் குவளை யினின்று

வேறுபட்டதே. வேந்தன் திவாகர நிகண்டு கருங்குண்டிப் பெயர்களாக நீலோற்பலம், நீலம், குவலயம், காவி, நெய்தல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது.

இத்தகைய நெய்தல் பூச் சிறந்து விளங்கியதால் கடற்கரைப் பகுதியை நெய்தல் என அழைத்தனர் என்பர் புலவர்.

வாழை

வாழைக்கு அகக்காமோ புறக்காமோ இல்லாமையால் அது மர இனத்தையோ புல்லினத்தையோ சேர்ந்தது அன்று. எனவே வாழையைச் செடி என்று அழைப்பதே பொருந்தும்.

சங்க இலக்கியத்திலும் வாழை, மரம் என்றோ புல் என்றோ அழைக்கப்படவில்லை. குறிஞ்சி நிலத்தில் அருவி பாயும் கரை ஓரத்தில் வாழை இயல்பாக வளரும். மலையில் மழைபெய்து அருவியில் வெள்ளம் பெருகி வரும் போது கரையில் வளர்ந்துள்ள வாழையை முழுவதுமாகச் சாய்த்துத் தன் வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு வந்து விடும்.³⁵⁰ நீர் பாயும் பகுதிகளில் குறிஞ்சி நிலத்திலும், மருத நிலத்திலும் வாழை சோலையாக வளர்வதுண்டு.³⁵² நெய்தல் நிலத்திலும், அலை எறியும் கரை ஓரங்களிலும் வாழை வளர்வதுண்டு.³⁵³

வாழைக் கிழங்கிலிருந்து முளைவிட்டு வளர்கிறது. கிழங்குக்குக்கீழே வேர்கள் தோன்றி வாழை வீழ்ந்து விடாதபடி பாதுகாக்கும். அருவிக் கரையில் வளர்ந்துள்ள வாழையை அருவி வெள்ளம் தாக்கி அதன் தண்டை முறித்து விடுதலும் உண்டு.³⁵⁴ வாழைக் கிழங்கின் மையத்தில் தோன்றிய முளையே³⁵⁵ நீள் உருண்டை வடிவம் பெற்று ஓர் உலக்கை அளவு பருமன் ஆகும் வரையில் சுமார் பத்தடி உயரம் வளர்கிறது. வளரும் வரை நீண்டு பருத்தும் வளரும். இந்த தண்டைச் சுற்றிலும் பகுதி பகுதியாகப் போர்த்துக் கொண்டு வளரும். இதன் அடிப்பாகம் தோடு எனப்படும்.³⁵⁶ இந்தத் தோடு வாழையிலையின் அடிப்பகுதியாகும். இந்தத் தோடுகளே வாழையின் நடுத்தண்டின் பொருந்திப் பருத்த நீண்ட உருண்டையான வாழையின் புறத் தண்டை உருவாக்கும். வாழையின் முழுமுதல் என்று இந்தத் தண்டுப் பகுதி குறிக்கப்படுகிறது.³⁵⁷ வாழையின் நீண்டு வளர்ந்த இத்தண்டின் உருவம்

பெருந்துடைபோல் திரண்டு நீண்டு உள்ளது என்று சிறுபாணாற்றுப்படை குறிக்கிறது.³⁵⁸ இந்தத் தோட்டின் மேல்பாகம் மடல் எனப்படும்.³⁵⁹ மடல் எனப்படுவதே மரபாயினும் சங்ககாலத்தில் இலை எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.³⁶⁰ இந்த அகன்ற இலை வாழைக்குள் முன்னர் குருத்தாக இருந்து வெளிவந்ததேயாகும். குருத்தாக இருந்த போது வாழை மடலின் நடுநரம்பின் இரண்டு பக்கங்களையும் ஒட்டியுள்ள இலைப் பாகமாகிய ஏடுகள் நன்கு சுருண்டு குருத்தாக நீண்டு வெளியில் வந்த பிறகே வாழை மடல் அல்லது இலையாக விரியும்.³⁶¹ ஏடுகள் சுருண்டு குருத்தாக இருக்கும் போது அந்த மடல் சுரி நுகும்பு³⁶² என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக்குருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளிவந்து வாழையைச் சுற்றி நான்கு பக்கமும் தொங்கும் கொழுவிய இம்மடல் நீண்டு அகன்று விளங்கும்.³⁶³ காம்புகள் நீண்டு வளர்ந்த பிறகு அந்த வாழை மடல் வளைந்து தொங்கும்.³⁶⁴

நன்றாக வளர்ந்து முதிர்ந்த வாழை குலை ஈனும். அக்குலை முதலில் கூர்மையான பெரிய முகையாக வெளிப்படும்.³⁶⁵ வாழையின் அப்பெரிய முகை மகளிரின் ஒதி என்னும் கூந்தல் போல் இருக்கும் எனப் புலவர் கூறுவர்.³⁶⁶ வாழைப்பூ மிகப் பெரிய பூவாக இருப்பதால்³⁶⁷ வாழைத்தண்டின் நுனிப்பாகமே வாழைக் குலையின் காம்பாக அமைகிறது.

வாழைப்பூ பல இதழ்களைப் பெற்று இருக்கும். இந்தப் பூவிதழ் பிஞ்சொடு கூடிய இரண்டு வரிசையில் அமைந்துள்ள பூக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கவசம் போல் அமைந்து, அப்பிஞ்சுகள் காயாக முதிர்ந்த பிறகு விழுந்து விடும். ஒரே சமயத்தில் வாழைக் குலையில் இரண்டு இதழ்களாவது விரிந்து பிஞ்சுகள் சீப்புகளாக வளர்ந்ததும் இதழ் உதிர்ந்து விடும். இதே முறையில் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு சீப்புகள் வரையிலும் பூவிதழ்கள் முறையாக விரிந்து விரிந்து பிஞ்சுகள் காய்கள் ஆனதும் உதிர்ந்து விடும். பிஞ்சொடு கூடிய பூ இதழ்கள் இவ்வாறு முறையாக உதிர்ந்த பிறகும் அதே குலையில் பூ இதழ்களோடு கூடிய முகை நீண்டு வளரும். பூ இதழ்கள் விரிய விரிய அதில் உள்ள பூக்கள் உதிர்ந்து விடும். இதமும் உதிர்ந்துவிடும் எனினும் வாழைக் குலையின் அடியில் காய்கள் சீப்புகளாக அமைந்து

வளர்ந்து கொண்டிருப்பினும் அக்குலையின் நுனியில் வாழைப்பூவின் முகை பூவிதழ்களை அடக்கிக் கொண்டு தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். இதை வாழை உளழ் மலர் ஒழிமுகை எனச் சங்கப்பாடல் கூறும்.³⁶⁸

சீப்பாக முற்றிய வாழைக்காயும் வளைந்தே இருக்கும். வாழை மரத்திலேயே வாழைக்காய்கள் பழுத்துத் தொங்குவதும் உண்டு.³⁶⁹ இப்பழங்களும் வளர்ந்து பச்சை நிறம் மாறி வெளிறி இருக்கும்.³⁷⁰ இப்பழங்களும் வளைந்தனவாய் இருக்கும்.³⁷¹ வாழைக்குலை தற்காலம் வாழைத்தார் எனப்படும்.

மரல்

மரல் மலைச்சரிவிலும்³⁷² மேட்டு நிவப்பகுதியிலும்,³⁷³ பாலை நிலத் தொடக்கப் பகுதியிலும் காணப்படும் ஒரு புதர்ச்செடி. அது கற்றாழை இனத்தைச் சார்ந்தது.

அருவி பாயும் ஐவனம் விதைத்த குன்றவர் அங்கு முளைத்திருந்த பசுமையான மரலைக் களையாக் களைந்து எறிவர்.³⁷⁴ குன்றருகே பரந்து கிடந்த ஈச்சங்காட்டிலும் மரல் தூறாக முளைத்து இருக்கும்.³⁷⁵ பெண் மானும் ஆண் மானும் மரலைக் கறித்து உண்ணும்.³⁷⁶ கோடை வெயிலால் மரலும் வாடும். வாடிய மரலை மான் உண்ணும்.³⁷⁷ மரல் குருத்து விட்டு வளரும். மரல் குருத்து மரல் நுகும்பி எனப்படும்.³⁷⁸ மரல் நாரை வில்லிற்கு நாணாகக் குறவர் சிறுவர் பயன்படுத்துவர். மரல் நாரால் செய்யப்பட்ட ஆடை, மரல் நார் உடுக்கை எனப்படும்.³⁷⁹

மரல் மொக்கு புன்னை யரும்பு போல இருக்கும். 'புன்னை அடுமரல் மொக்குளின் அடும்புவாய் அவிழ்' என நற்றிணை (278:1-2) கூறும். மரல்பழம் கொப்புளத்திற்கு உவமை கூறப்பட்டுள்ளது.³⁸⁰ மரலை இக்காலத்தில் மருள் என்றே வழங்குவர். 'மரல் அரலை எனும் புதர்ச்செடி' எனப் பொருநர்ஆற்றுப்படை உரையாசிரியர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் குறிப்பர்.³⁸¹

கொடிகள்

கொடிகள் தாவர இனத்தைச் சேர்ந்தவை. எல்லா இடத்தும், எல்லாக் காலங்களிலும் காணப்படுபவை. கொடிகளின் தண்டுகளில் கிளைகள் தோன்றும். அவற்றின் கணுக்களில் கம்பிகளோ, வேர்களோ தோன்றி நிலத்தில் படரும். அருகிலுள்ள மரங்களையோ, செடிகளையோ புதல்களையோ, நாம் நட்டு வைக்கும் கொழுகொம்பையோ பற்றிப் படரும். இக் கொடிகளில் இருந்து கிழங்குகள், பூக்கள், காய்கள், கனிகள், மணப் பொருட்கள், மருந்துப் பொருட்கள் ஆகியவை பெறலாம்.

குறிஞ்சி நிலத்தில் நறைக் கொடி சந்தன மரத்தைப் பற்றிப் படர்வதால் அச்சந்தனமரம் நறுமணம் மிகுந்து காணப்படுகிறது.³⁸²

கறி என்னும் மிளகுக் கொடி அருகிலுள்ள மரங்களைப் பற்றிப் படர்கிறது. கறிக்கொடியின் பூங்கொத்து கரு நிறமானது.³⁸³ வள்ளிக் கொடி நிலத்தில் படர்ந்து கிழங்கு வைக்கிறது.

முல்லை நிலத்தில் முல்லை, தளவு, பிடவு, தோன்றி போன்ற கொடிகள் புதல்களில் படர்ந்து பூக்கின்றன. மருத நிலத்தில் அவரை, பாகல், ஆம்பல், தாமரை போன்றவை வெவ்வேறு பருவங்களில் பயன் தருகின்றன. நெய்தலில் அரும்பு போன்ற கொடி மிகுதியும் காணப்படுகிறது. இங்கு அதிரல், அடும்பு, அவரை, ஆம்பல், தோன்றி, நெருஞ்சி, பகன்றை, பயறு, பாகல், மாணை, முகண்டை, முல்லை, வள்ளி முதலானவை பற்றி விளக்கமாக ஆராய்வோம்.

அதிரல் - காட்டு மல்லிகை

அதிரல் மல்லிகைப் பூவைப் போலப் பூக்கும் அது காட்டில் வளர்கின்ற ஒரு பசுமையான கொடி.³⁸⁴ அதன் கொடியைக் கரிய கொடி என்று கூறுவதும் உண்டு.³⁸⁵ அதிரல் பூவை, புனமல்லிகை என்றும்,³⁸⁶ புனலிப்பூ என்றும்,³⁸⁷ மோசி மல்லிகை என்றும்,³⁸⁸ கூறுவதுண்டு. அதிரல் கொடி படா அர் எனப்படும் சிறிய தூற்றின் மேல் படர்ந்து பூக்கும்.³⁸⁹

இளவேனில் பருவத்து வருகையை எதிர்நோக்கியுள்ள பின்பனிப் பருவத்தில் அதிரல் நன்றாகப் பூக்கும்.³⁹⁰ அதிரல் பூவை மோசி மல்லிகை என்பார் அடியார்க்கு நல்லார்.³⁹¹ அதிரல் வைகறையில் மலரும் பூ.³⁹² அதிரல் நுண்மையான கொடியுடையது, அடர்ந்து படரக்கூடியது.³⁹³ இளவேனில் காலத்திலும் அதிரல் பூக்கும். அதிரலின் கூரிய முகை குயிலின் கூரிய வாயைப் போல இருக்கும். அதிரல் பூவைக் கண்ணியாகக் கட்டி தலையில் குடிக்கொள்வர்.³⁹⁴

அடும்பு

அடும்பு, அடப்பங்கொடி என்று அழைக்கப்படுகிறது. அடும்பு நெய்தல் நிலத்தில் காணப்படும் ஒரு பெரிய பசுமையான கொடி.³⁹⁵ அது கழிக்கரையில் நீண்டு வளரும்.³⁹⁶ நீர் அற்ற மணற்பாங்கிலும் நன்கு வளரும் கொடி.³⁹⁷ இதன் இலை மான்குளம்பு போலப் பிளவு பட்டு இருக்கும்.³⁹⁸ அடும்பின் கொடி வலிமையானது.³⁹⁹ அடும்பின் பூ பெரியதாகவும், குதிரையின் கழுத்தில் கட்டும் மணி போன்ற உருவம் உடையதாகவும் இருக்கும்.⁴⁰⁰ அது அணிவதற்குரிய அழகுடையது.⁴⁰¹ கடற்கரையில் படர்ந்த அடும்பு மணலின் ஞாயிற்றுச் சூட்டைத் தணிக்கும்.⁴⁰² அழகிய அடும்பின் பூக்களால் மாலை கட்டி அணிவர்.⁴⁰³ ஆமை அடும்பங்கொடியைப் பரப்பி அதன்மீது முட்டையிடும்.⁴⁰⁴ அது பார்ப்பாகும் வரை பாதுகாக்கப்படும்.⁴⁰⁵

அவரை

அவரை உண்பதற்குரிய காய் தரும்.⁴⁰⁶ அது நீண்டு வளரும் கொடியாகும்.⁴⁰⁷ பைங்கொடியாகிய அவரைப் பனிப் புதலின்மீது படர்ந்து வளரும்.⁴⁰⁸ மலைச்சாரலில் குறவன் திணையைக் கொய்த பிறகு மறுகாலாக விட்டுள்ள இருவி என்னும் திணைத்தாளின் அவரை கொழுங்கொடியாகப் படர்ந்து பூக்கும்.⁴⁰⁹

அவரையின் அரும்பாகிய நனை பசுமையாகத் தோன்றும். அவ்வரும்பே பிறகு பவழம் போல் சிவப்பான பூக்களைக் கோத்துஇருப்பது போலக் குலையாகப் பூக்கும்.⁴¹⁰ அவரை வெண்மையான மேகத்தின் நிறத்தைப்

போன்ற வெள்ளைப் பூக்களையும் பூக்கும்.⁴¹¹ பணிப் புதலின் படர்ந்துள்ள அவரை, கிளியின் அலகைப் போன்று திகழும் வடிவுடைய பூக்களைப் பூக்கும்.⁴¹²

அவரையின் நிறம் மிக்க தளிரை ஆமா மேயும்.⁴¹³ பனிக் காலத்தில் வீசும் வாடைக்காற்று கொழுமையான இலையுடன் புதரில் படர்ந்துள்ள அவரையின் கொழுமுகையை மலரச் செய்யும்.⁴¹⁴

தினைத்தாளில் படர்ந்து பூத்த அவரை வீ உதிர்ந்து அரிவாள் போன்ற காய்களைக் காய்க்கும்.⁴¹⁵ இக்காய்களைத் தின்பதற்குத் கிளிகள் வந்து படியும்.⁴¹⁶ மந்திகளும் அவரை உண்ணும்.⁴¹⁷ அவரைக் காயை முற்றியதும் கொய்வர்.⁴¹⁸

ஆம்பல்

ஆம்பல் நீரில் வளர்ந்து பூக்கும் ஒரு கொடி.⁴¹⁹ ஆம்பல் வயலின் ஓரத்தில் அமைந்துள்ள பொய்கையில் வளரும்,⁴²⁰ வயல்களிலும் அது வளர்வதுண்டு.⁴²¹ கரும்பு நட்பு பாத்தியிலும், ஆம்பல் வளரும்.⁴²² உப்பங்கழியிலும் வளரும்.⁴²³ ஆம்பலில் வெள் ஆம்பல்,⁴²⁴ செவ்வாம்பல்⁴²⁵ என இரண்டு வகை உண்டு. வெண்மையான பூ இதழ்களையுடைய ஆம்பல் வெள்ளாம்பல். சிவந்த பூ இதழ்களையுடைய ஆம்பல் செவ்வாம்பல். ஆம்பலின் தண்டு துளை உடையது.⁴²⁶ ஆம்பல் தண்டு நார் உரிக்கத்தக்கதாய் இருப்பதனால் அதனை மகளிர் வளையாய் அணிவர்.⁴²⁷

ஆம்பல் கிழங்கிலிருந்து வளரும்.⁴²⁸ அது மெல்லிய இலைகளை உடையது.⁴²⁹ ஆம்பலின் இலை சிறிய வெளவாலின் விரிந்த சிறகுகளைப் போல அமைப்பும் நிறமும் பசையும் உடையதாய் இருக்கும்.⁴³⁰ இரவில் நிலத்தைவிட நீர் வெப்பமுடையதாக இருக்கும், அந்த வெப்பத்தைக் கவர்வற்கு ஏற்றவகையில் ஆம்பல் இலையின் அடிப்புறம் கருமை நிறம் உடையதாக இருக்கும்.⁴³¹ ஆம்பலின் முகை விரிவது சிறிய வெண்மையான கடற்காக்கை கொட்டாவி விடுவது போல இருக்கும்.⁴³² ஆம்பல் முகை தாமரை போல அதி காலையில் மலரும்.⁴³³ மாலையின் சூரியன் மறைந்ததும் கூம்பிவிடும்.⁴³⁴

மாரிக் காலத்தில் இதழ் குவிந்து தோன்றும். ஆம்பல் மலர் நீரில் ஒற்றைக் காலில் நிற்கும் கொக்குப் போலத் தோன்றும்.⁴³⁵ வாடிய ஆம்பல் பூ கூம்பிய சிறகையுடைய மனை உறை குருவிக்கு உவமையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.⁴³⁶ ஆம்பல் இலைகளான தழை உடையை மகளிர் உடுப்பர்.⁴³⁷ ஆம்பல் மலர் நறுமணம் உடையது. எனவே அதனைச் சூடி மகிழ்வர்.⁴³⁸

ஆம்பலின் அமிழ்து நாறு தண் போது கிழக்கில் தோன்றும் வெள்ளி போல இருள் நீங்க இதழ் விரியும்.⁴³⁹ ஆம்பல் மலரைக் கட்டி மாலையாகவும் அணிவர்.⁴⁴⁰ பண்டைக் காலத்தில் கைம்மை நோற்கும் மகளிர் ஆம்பலின் அல்லியிடத்தில் உண்டாகும் அரிசியை உணவாக உண்டு நோற்பர்.⁴⁴¹

தோன்றி

தோன்றி புதல் மீது படரும் கொடியாகும்.⁴⁴² இது சிறுபான்மை குறிஞ்சி நிலத்திலும்,⁴⁴³ பெரும்பான்மை முல்லை நிலத்திலும்⁴⁴⁴ வளரும்.

தோன்றி பூக்கும் காலம் கார் காலமாகும்.⁴⁴⁵ அது தொடர்ந்து வாடைக்காற்று வீசும் கூதிர்காலத்தும்⁴⁴⁶ அற்கிரமாகிய முன்பனிக் காலத்தும்⁴⁴⁷ மலர்ந்து கொண்டிருக்கும்.

முல்லை முகை மலரும் மாலைப் பொழுதிலேயே தோன்றியும் சுடர் விளக்குப் போல மலரும்.⁴⁴⁸ இதன் பூ பவளம் போலவும்⁴⁴⁹ குருதி போலவும்⁴⁵⁰ செந்நிறமானது. தோன்றிப் பூ உருவில் பெரியது. அதனால் அதனை, 'உருவமிகு தோன்றி' எனப் பரிபாடல் சுட்டுகின்றது.⁴⁵¹ தோன்றிப் பூவில் இதழ்கள் வரிசையாக அமைந்து இருக்கும்.⁴⁵² இதழ்கள் பலவாகவும், மென்மையுடையனவாகும் இருக்கும்.⁴⁵³ அதனை, 'தோடார் தோன்றி' என முல்லைப் பாட்டும்⁴⁵⁴ 'மென்தகைத் தோன்றி' எனப் பரிபாடலும்⁴⁵⁵ சுட்டுகின்றன. தோன்றி, குவிந்த பூங்கொத்துக்களை உடையது எனக் குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகின்றது.⁴⁵⁶

குறிஞ்சிப்பாட்டு வள்ளிதழ் 'ஒண் செங்காந்தள்' என்றும் 'சுடர்பூந்தோன்றி' என்றும் வேறு வேறாகக் குறிப்பிடுவதாலும் பரிபாடல்

பாடல் பதினான்கில் செங்காந்தளை, 'நெரி முகைக் காந்தள்' எனவும் தோன்றியை 'வீடு கொடிப்பிறந்த மென்தகைத் தோன்றி' எனவும் வேறுபடுத்திக் குறிப்பிடுவதாலும் செங்காந்தள் வேறு, தோன்றி வேறு என்பதை அறியலாம்.⁴⁵⁷

மலையாளத்தில் சங்கப் பெயராலேயே 'தோன்றிப்பூ' 'மேந்தோன்னிப்பூ' என்று இன்றும் நாட்டுப் பகுதியில் அழைக்கப்படுகிறது. மேல் 'தோன்றி' என்பதே 'மேந்தோன்றி' ஆயிற்று. தரையில் கிழங்காக அடங்கிக்கிடந்து கார்காலத்தில் திடீரெனக் கிளம்பி மேலே அழகிய பூவொடு தோன்றி விளங்குவதால், 'தோன்றி' என்றும் 'மேல் தோன்றி' என்றும் வழங்கப்பட்டது என்று பி.எல். சாமி அவர்கள் குறிக்கின்றார்.⁴⁵⁸ தோன்றியைச் செங்காந்தள் என்கின்றார். ஆனால் தோன்றி கொடிப்பூ, செங்காந்தள் தூறாக வளரும் செடி. அதனால் அது வேலியாகப் பயன்படுகிறது.⁴⁵⁹

நெருஞ்சி

நெருஞ்சி அறுகம் புல்லைப் போலக் கணுத் தோறும் வேர் விட்டு நிலத்தில் ஊன்றிப் பரவும் ஒரு படர் கொடி.⁴⁶⁰ மக்கள் நடமாட்டம் அதிகம் இல்லாத பெருவிழா நடந்த, அச்சம் தரும் பெருமன்றத்திலும்⁴⁶¹ பாழ்மனையிலும்⁴⁶² பாழடைந்த ஊரிலும்,⁴⁶³ புன்புலத்திலும்⁴⁶⁴ நெருஞ்சி படர்ந்து வளரும். நெருஞ்சி சிறிய இலையை உடையது.⁴⁶⁵ நெருஞ்சிப்பூ சிறியது,⁴⁶⁶ புதிய பூ கண்ணுக்கு இன்பம் தரும்.⁴⁶⁷

நெருஞ்சிப்பூ ஞாயிற்றை நோக்கியே இருக்கும்.⁴⁶⁸ மலர்களின் இதழ்கள் மூடும் இயக்கம் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையில் உள்ள வெளிச்சத்தினால் நடைபெறுகிறது. ஞாயிற்று ஒளி படாதபோது அந்தப்பூ பசலை நிறம் பெற்று வெளிறிப் போகும்.⁴⁶⁹ சூரியனுடைய ஒளி அதற்குப் பசலையைப் போக்கி அழகைத் தரும்.⁴⁷⁰ நெருஞ்சி பல கூரிய முனைகளையுடைய முள்ளைப் பயக்கும்.⁴⁷¹ பூவே முள்ளை உடைய காயாகும். நெருஞ்சி முட்காயை நெருஞ்சிப் பழம் என்பார் திருவள்ளுவர்.⁴⁷²

பகன்றை

பகன்றை ஒரு படரும் கொடி.⁴⁷³ அதை சிவதைக் கொடி என்றும் அழைப்பர்.⁴⁷⁴ அது பெரிதும் நுனி முறுக்கிக்கொண்டும் இருக்கும், பெரிய இலையை உடையது.⁴⁷⁵ கடும்பனிக் காலமாகிய அற்சிரப் பருவத்தில்⁴⁷⁶ மாலையில்⁴⁷⁷ பகன்றைப் போது கிண்ணியைப் போல மலரும்.⁴⁷⁸ பகன்றைப் பூ வெண்ணிறம் உடையது.⁴⁷⁹ நறுமணம் அற்றது. ஆனால் பழைய கள்ளின் மணத்தைப் போல ஒருவகை அருவருக்கத்தக்க மணம் உடையது.⁴⁸⁰

பனிக் காலத்தில் நீர்த்துறையில் பகன்றை மலரும். பனிக்காலத்தில் பசுமையான இலைகளை உடைய புதல் தொறும் அதன் பசுமைத் தோற்றம் வெண்மையாகத் தோன்றுமாறு பகன்றைப் பூ மலரும்.⁴⁸¹

மலர்ந்த பகன்றைப் பூவின் அல்லியைத் தீண்டி அக இதழைப் பனியொடு பொருந்திய வாடைக் காற்று அறன் இன்றி அசைக்கும்⁴⁸² பகன்றை மலரால் மாலை கட்டிச் சிலர் தலையில் அணிவர்.⁴⁸³

பயறு

பயறு முல்லை நிலத்தில் விளைவிக்கப்படும் பருப்பு வகைகளுள் ஒன்று. இது கொடிவகைப் பயிராகும். தட்டைப் பயறு, பாசிப்பயறு, நரிப்பயறு என்று பலவகைப்படும்.

கார்காலத்தில் மழை பெய்யும்பொழுது முல்லை நிலத்தில் உழுது, கம்பு, வரகு, சாமை, சோளம் முதலிய கூலங்களை விதைக்கும் போதே, இப்பயிறு வகைகளையும் ஊடுபயிராக ஊன்றி முடிவிடுவர்.⁴⁸⁴ அறுவடை செய்யப்படும் தானிய வகைகளின் கதிர்களைக் கொய்த பிறகு அவற்றின் தண்டுகளாகிய தட்டுகளைச் சுற்றி வளர்ந்து காய்த்திருக்கும் பயிறுகளை நன்றாக முற்றும் வரை அரிகாலில் விட்டுவைப்பர். அரிகாலில் விளைந்த பயறு, "அரிகால் பயிறு" எனப்படும்.⁴⁸⁵ இச்செடிகள் பனிக்காலத்தில் நன்கு செழித்து வளரும். திரிமருப்பிரலையும் பிணையும் இப்பயிரைத் தின்றுவிடாதபடி பாதுகாக்க வேண்டும்.⁴⁸⁶ பின்பனிக்காலத்தில் பயறு பூங்கொத்துக்களைப் பூக்கும். இப்பூக்களில் தோன்றும் பயற்றங் காய்கள் முதிர்ந்து நெற்றுக்களாகும்.

இந்நெற்றுக்கள் எருமையின் கொம்புகளைப் போல நீண்டு வளைந்து காணப்படும்.⁴⁸⁷ நெற்றுக்களைக் காய வைத்து அடித்துக் கோது நீக்கிப் பயறு எடுப்பர்.⁴⁸⁸ கோதுகள் மீது ஆமாதயிலும்.⁴⁸⁹

பாகல்

பாகல் மருத நில வயல்களில் காய் உணவுக்காகப் பயிரிடப்படும்.⁴⁹⁰ முல்லை நிலத்திலும் இது பயிரிடப்படும். இது சிறிய இலைகளை⁴⁹¹ உடைய பசுமையான⁴⁹² ஒரு சிறிய கொடி.

இதன் காய் பலாக்காய் போல் முள்ளான புறத்தோல் கொண்டது.⁴⁹³ சிறிது நீண்டும் பருத்தும் இருக்கும். தோல் பச்சையாக இருக்கும் போதே பழுத்துவிடும். நன்றாகப் பழுத்த கனி மஞ்சள் நிறம் பெற்றுத் தோன்றும். இதன் பழத்தைக் கடுஞ்சூல் கொண்ட காட்டு மயில் பேடை விரும்பி உண்ணும். அதை உண்ணும் விருப்பத்தால் ஊது கொம்பு போல நரலும்.⁴⁹⁴

நன்கு முதிர்ந்து பழுக்கும் நிலையில் உள்ள பாகற்காயை அழகிய கண்களைப் பெற்றுள்ள மயில் விரும்பி உண்ணும்.⁴⁹⁵

முயிறு என்னும் ஒருவகை ஏறும்பு இந்தப் பாகற் கொடியில் தன் சூட்டை விரும்பிக்கட்டும்.⁴⁹⁶

மாணைக்கொடி

மாணைக்கொடி குறிஞ்சி நிலத்தில் காணப்படும் ஒரு பெரிய வலுவான கொடியாகும். அது அருகிலுள்ள உருண்டையான பெரிய கல்லின் மீது படருவது போலவே படுத்து உறங்கும் யானையின் மீதும் ஏறிப் படரும் இயல்புடையது.⁴⁹⁷

மூங்கில் கழிகளை மாணைக் கொடியால் இணைத்து ஒரு தெப்பம் கட்டியதாகக் கம்பராமாயணம் கூறுகிறது.⁴⁹⁸

முகண்டை

முகண்டை ஒரு சிறிய கொடி.⁴⁹⁹ அது குவிந்த இலைகளையும்⁵⁰⁰ சுருண்ட மொக்குகளையும்⁵⁰¹ உடையது. முகண்டை கொழுமையாக வளரக்

கூடியது.⁵⁰² கொட்டம் என்னும் சிறிய ஓலைப் பெட்டியைப் போலப் பூக்களைப் பூக்கும்.⁵⁰³

கூதிர்ப் பருவத்து நள்ளிரவில் முகண்டை போது விரிந்து வானில் உள்ள ஆரூர் மீனைப் போல வெண்மையாகப் பூக்கும்.⁵⁰⁴

மழையில்லாத நீலவானம் வெண்மையான மீன்களைப் பூத்திருப்பது போல இலை மண்டிய முகண்டைக் கொடி வெண்மையான பூக்களை இரவில் பூக்கும்.⁵⁰⁵

மனையின் முன்றிலில் உள்ள பலா மீது முன்னைக் கொடியும் முகண்டைக் கொடியும் ஏறிப்படர்ந்து பந்தர் போல நிழல் தரும்.⁵⁰⁶

முல்லை

முல்லை நிலத்திற்குத் தன் பெயரைக் கொடுத்த சிறப்புடைய கொடி முல்லைக்கொடி. இதன் பூ குற்றமற்ற வெண்பூவாக மதிக்கப்படுகிறது.⁵⁰⁷ இம்முல்லைக்கொடி கான முல்லை⁵⁰⁸ என்றும், புறவிற்பாசிலை முல்லை⁵⁰⁹ என்றும் கூறப்படும். முல்லை நிலத்தில் இயல்பாய் மிகுதியாக வளரும். இதன் இலை பசுமையாக இருக்கும்.⁵¹⁰ சில சமயம் நீல நிறமும் பெறும்.⁵¹¹

இதன் கொடி பசுமையாக இருப்பதால் பைங்கொடி என்றும்,⁵¹² மென்மையாக இருப்பதால் மென்கொடி என்றும்,⁵¹³ நீண்டு வளர்வதனால் நெடுங்கொடி என்றும்⁵¹⁴ அழைக்கப்படுகிறது.

முல்லை கார்காலத்தில் பெய்யும் மழையில் நன்கு வளரும்.⁵¹⁵ கூதிர்காலத்தில் இம்முல்லை பூக்கும்.⁵¹⁶ முல்லை புதல் மீது படர்ந்தும் பூக்கும்.⁵¹⁷ கல்லின் மீது படர்ந்தும் பூக்கும்.⁵¹⁸ கள்ளியின் மீது படர்ந்தும் பூக்கும்.⁵¹⁹ தினைத்தாள்களின் மீது படர்ந்தும் முல்லை மலரும்.⁵²⁰ மலையில் அமைந்துள்ள குறுகிய வழி மருங்கிலும் பூக்கும்.⁵²¹ சூரியன் மறையும் மாலையில் முல்லை பூக்கும்.⁵²² முல்லையின் நுண்மையான முகை வெருகு என்னும் காட்டுப்பூனைக் குட்டியின் பல்லைப் போல் உருவம் உடையது.⁵²³

முல்லையின் நுண்முகை,⁵²⁴ முகை,⁵²⁵ அரும்பு,⁵²⁶ போது,⁵²⁷ அலரி,⁵²⁸ மலர்,⁵²⁹ வீ⁵³⁰ ஆகிய பல்வேறு நிலைகளையும் நுட்பமாக அறிந்து அவற்றின் வேறுபாடு தோன்றச் சங்கப் புலவர்கள் அவற்றைத் தம் பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

முல்லைப்பூ நறுமணம் கமழும், அதிலுள்ள நறுந்தேனையும் தாதையும் உண்ணுவதற்காக வண்டினம் அப்பூவை மொய்க்கும்.⁵³¹ முல்லை மலரைக் கொய்து கண்ணியாகக் கட்டியும்,⁵³² பூமாலையாகப் புனைந்தும்⁵³³ நெடுந்தாராக அழகு பெற அணிவர்.

கொழுகொம்பின்றி வாடிய முல்லை பாரியின் தேரைப் பரிசாகப் பெற்ற செய்தி புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது.⁵³⁴

வள்ளி

வள்ளி. கிழங்கு வீழ்க்கும் ஒரு கொடி.⁵³⁵ இவ்வேர்கள் செடிக்கு உணவு தேடிவைக்கப் பயன்படும். வள்ளி குறிஞ்சி நிலத்தில் வளரும். குன்றவர் தினை விதைப்பதற்கு முன் முளைத்துள்ள வள்ளிக் கொடி முதலியவற்றை நெருப்பிலிட்டு அழிப்பர்.⁵³⁶ அவ்வாறு அழிப்பினும் வள்ளிக் கொடி மீண்டும் தழைத்துவிடும். அது அருகில் உள்ள பெரிய மரத்தைச் சுற்றிப் படரும்.⁵³⁷

மலைச்சாரலில் உள்ள வள்ளிக் கொடி மரத்தை வலமாகச் சுற்றி வளரும்.⁵³⁸

மரங்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் தாவரவியலின் ஒரு கூறாகிய மரங்களைப் பற்றிய செய்திகள் மிகுந்த அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன. மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாத மரங்களைப் பற்றிய நுட்பமான அறிவு நலம் பெற்றவர்களாக அன்றைய தமிழ் மக்கள் விளங்கினர் என்பதனை அச்செய்திகளால் அறிய முடிகின்றது. மரத்தில் பல்வேறு பகுதிகளாகிய வேர், அடிமரம், கிளை, தளிர், இலை, பூ, காய், கனி ஆகியவற்றைப் பற்றி இன்றைய அறிவியலாளரும் வியக்கும் வண்ணம் சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

அகில்

அகில் குறிஞ்சி நிலத்தில் வளரும் ஒரு மரம். இது மேற்கு மலையில் வளர்கிறது.⁵³⁹ மலையிலிருந்து வெள்ளம் பெருகி வரும் அருவி அகில் சுமந்து வருவதாகக் குறிக்கப்படுவதால்,⁵⁴⁰ இந்த அகில் மரங்கள் மலைச் சாரலில் மிகுதியாக வளரும் என்பது புலனாகிறது.⁵⁴¹

நெருப்பில் அகில் உருகும் போது எழும் புகை நறுமணம் கமழும்.⁵⁴² பெண்கள் தம் கூந்தலைப் புலர்த்துவதற்கு அகிற்புகை ஊட்டுவர்.⁵⁴³ அகில் புகை இயல்பாகவே மணங்கமழ்வதாயினும், நறைக் கொடி சுற்றிய சந்தனம் மிகுதியான நறுமணம் கமழ்வது போல நறைக் கொடி சுற்றிய அகிலின் புகையும் மிக்க நறுமணம் கமழும்.⁵⁴⁴ நன்கு முற்றிச் சேகு ஏறிய அகிலின் புகையும் நறுமணம் கமழும்.⁵⁴⁵ கள்ளிகள் மிகுதியாக முளைத்துள்ள கள்ளிக் காட்டிலும் அவற்றிற்கிடையே அகில் மரம் காணப்படுவதுண்டு. ஆனாலும் அது வெப்பத்தால் பட்டுப்போய்க் காணப்படும் என்ற செய்தி ஐங்குறுநூறு மிகைப்பாடலால் அறிய முடிகிறது.⁵⁴⁶

ஆரம்

சந்தனம் என்பது, சந்தனக் கட்டையைக் கல்லில் தேய்த்து எடுக்கும் சாந்துக்குப் பெயராகப் பரிபாடலில் வழங்கி உள்ளது.⁵⁴⁷ சந்தனத்திற்குச் சாந்து என்ற பெயரும் உண்டு.⁵⁴⁸ சாந்து என்ற சொல் சந்தன மரத்திற்கும் பெயராகக் கலித்தொகையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.⁵⁴⁹

சாந்தம் என்ற சொல்லும் சந்தன மரத்திற்குப் பெயராகப் புறநானூற்றில் வருகிறது.⁵⁵⁰ ஆரம் என்ற சொல்லும் சந்தன மரத்தைக் குறிக்கும்.⁵⁵¹ நீண்டு உயர்ந்து அடுக்கு அடுக்காக உள்ள பக்கமலைச் சரிவுகளிலும், உச்சியிலும் சந்தனமரம் நன்றாக வளரும்.⁵⁵² பெரிய மலைகளின் பிளப்புப் பகுதிகளிலும் சந்தன மரம் நன்கு வளரும்.⁵⁵³ கீழ்க் காற்றால் கடலிருந்து வரும் மழை மேகங்கள், மலையில் மழை பெய்கிற கூதிர் பருவத்தில் சந்தன மரம் தழைத்துச் சிறிய கிளைகளில் பூங்கொத்துக்கள் பெற்று விளங்கும். சந்தன மரம் மிகவும் குளிர்ச்சி உடையது.⁵⁵⁴ சந்தன மரம்

சிறிய இலைகளை உடையது.⁵⁵⁵ சந்தன மலர்களில் உள்ள தேனை நுகர்ந்து, கிளைகளில் தேனீக்கள் கூடுகட்டித் தேனைச் சேர்க்கும்.⁵⁵⁶ சந்தன மரம் வளரும் சுற்றுப்புறம் நறுமணங்கமழும்.⁵⁵⁷ மார்பில் சந்தனம் பூசிக் கொள்ளப்படுவதும் அதன் குளிர்ச்சியின் பொருட்டாகும்.⁵⁵⁸ சந்தனமரம் பாதி வேர் புல்லருவி என கருதக்கூடியது என்பர் பி.எல். சாமி அவர்கள்.⁵⁵⁹ அதேபோன்று பிற மரங்கள் வேர்கள் சந்தன வேரோடு முயங்காத வழி தனித்துள மரம் நறுமணம் எய்தாது என உரையாசிரியர் உரைப்பர்.⁵⁶⁰

சந்தனமரம் வைரம் பாய்ந்தால்தான் நறுமணம் எய்தும். அது வைரம் பாயப் பிற மரங்களின் வேர்களிலிருந்து உணவைப் பெற வேண்டும். பிற மரங்களோ, கொடிகளோ அருகில் இல்லாவிடில் சந்தன மரம் வைரம் பாயாது. மணம் எய்தாது.⁵⁶¹ உடல் நலம் பேண சந்தன மரத்தை ஊறவைத்துப் பக்குவப்படுத்தித் தைலம் இறக்குதலும், குளிர்ச்சியைப் பெற அதைத் தைலமாக்கிக் கூந்தலுக்குப் பூசுதலும் அக்கால மக்கள் வழக்கமாக இருந்தன.⁵⁶²

அசோகு

அசோகு ஒரு மரமாகும். சங்க இலக்கியத்தில் அது அசோகம் என்றும்,⁵⁶³ பிண்டி⁵⁶⁴ என்றும், செயலை⁵⁶⁵ என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் அசோக மரக் கன்றுகளை மிகுந்த அளவில் நடட்டு வளர்த்து வந்துள்ளனர். அவ்விடங்களை அசோகந்தண்கா⁵⁶⁶ எனவும், பிண்டி அம் பொழில்⁵⁶⁷ எனவும் வழங்கி வந்துள்ளனர்.

குறிஞ்சி நிலத்தில் மக்கள் நடந்து செல்லும் வழி மருங்கிலும் அரிய நெறிகளிலும், காடுகளிலும், குளிர்ந்த நிழலைத் தரும் இம் மரங்கள் காணப்படும்.⁵⁶⁸ எப்போதும் இது பசுமையாக இருக்கும். கிளைகள் பல பக்கங்களிலும் கிளைத்து வளரும். அடர்ந்த இலைகளுடன் அழகாகவும் இருக்கும்.⁵⁶⁹

இலை பச்சை நிறமாக இருக்கும். சிற்றிலை விளிம்பு அலை வடிவமானது. விளிம்பு ஆங்காங்கு பிளவுபட்ட முனை உடையதாய்

இருப்பதால், பகுக்கப்பட்ட அத்தகைய விளிம்பை உடைய தழை பகைத் தழை⁵⁷⁰ என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஒன்றற்கொன்று மாறாகிய தழை என்றும் கொள்ளலாம். செம்பு நிற இளந்தளிர் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும்.⁵⁷¹ ஆரஞ்சச் சிவப்பான பூக்கள் பசிய இலைகளுக்கு நடுவில் அழகாகப் பூக்கும்.⁵⁷² அசோகு நிறைய பூக்களைப் பூக்கும்.⁵⁷³ பட்டையைக் காய்ச்சி எடுக்கும் சாறு கருப்பை நோய்க்கு நல்ல மருந்தாகும். பூக்களை அரைத்து நீரில் கலக்கி உட்கொண்டால் சீத பேதி நிற்கும்.⁵⁷⁴

மகளிர் அசோகின் தழையை ஆடையாக உடுத்தனர்.⁵⁷⁵ பெண் குரங்குகள் உணவாகச் சிவந்த தளிரை அருந்தும்.⁵⁷⁶

அத்திமரம்

அத்திக்கு அதவம் என்ற பெயரும் உண்டு. இது பெரும்பாலும் ஆற்றங்கரையில் காணப்படும். அதன் கிளைகள் வெண்மை நிறம் பெற்றிருக்கும்.⁵⁷⁷ அத்தியின் கனி சிவப்பாக இருக்கும்.⁵⁷⁸ அத்திப்பழம் தித்திப்புடையது. ஆதலால் தீங்கனி எனப்படுகிறது. அத்திப் பழம் மென்மையானது. நண்டுகள் அத்திப் பழத்தை விரும்பி உண்ணும்.⁵⁷⁹ அத்திக்காயினுள்ளே ஏராளமான ஆண், பெண் பூக்கள் இருக்கும்.

ஆல்

தமிழ் நாட்டிலுள்ள மிகப் பழமையான மரங்களுள் ஆல் மரமும் ஒன்று. ஆலமரங்கள் மிகுந்த இடம் ஆலங்கானம்⁵⁸⁰ என அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆலமரத்தின் அடி மரம் முழுமுதல் எனப்படும்.⁵⁸¹ அது பொரிந்து காணப்படும். ஆதலால் பொரியரை எனப்படுகின்றது.⁵⁸² அடிமரத்தின் உச்சியிலிருந்து உயர்ந்து செல்லும் கிளைகளுடன் பல திசைகளிலும் நீண்டும் பெருத்து செல்லும் கிளைகளையும் பெற்றிருக்கும். அக்கிளைகள் பல கிளை என்றும்,⁵⁸³ நெடுஞ்சினை என்றும்,⁵⁸⁴ தடவுக்கினை⁵⁸⁵ என்றும் கூறப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு கிளையிலிருந்து குறிப்பிட்ட இடைவெளிக்கு ஒன்றாக வீழ்கள் தோன்றிக் கீழ்நோக்கி வளர்ந்து நிலத்தைத் தொட்டதும் நிலத்திற்குள் சென்று, தானும் ஓர் அடிமரம் போலப் பருத்துப் பெரிய தூண்களைப் போல அமைந்து தாம் தோன்றிய கிளைகளைத் தாங்கும். அதற்கு வேண்டிய உரத்தையும், நீரையும் வழங்கி அக்கிளை மேலும் மேலும் வளர உதவும். இத்தகைய வீழ்கள் பலவாகத் தோன்றுவதால் பல் வீழ் ஆலம் எனப்படுகிறது.⁵⁸⁶ பெருங்கிளைகளிலிருந்து கவைகளும், கவடுகளும், கொம்புகளுமாகப் பரவி வளர்ந்து நெருப்பின் சிவந்த நிறத்தைப் பெறும் இளந்தளிர்களைப் பரப்பும்.⁵⁸⁷ இக்குழைகள் தழைகளாகி இலைகளாகப் பருத்து, மரம் முழுவதும் போர்த்துக் கொழுமையான நிழலைத்தரும்.⁵⁸⁸

ஆலமரத்தின் இலைகள் அகன்ற முட்டை வடிவத்தைக் கொண்டிருக்கும். ஆல் இதழ்கள் விரியும் பூக்களைப் பூக்காமலேயே, பூ மொக்குகள் போன்ற உருண்டையான பிஞ்சுகளை ஈனும், அவை காயாக முற்றிப் பிறகு புது மட்பாண்டத்தின் சிவந்த நிறத்தைப் போலச் சிவப்பு நிறம் கொண்ட சிறு குண்டுகள் போன்ற உருண்டையான பழங்களாக மாறும்.⁵⁸⁹ அப்பழங்கள் ஒரு மரத்தில் ஆயிரக்கணக்காகப் பழுக்கும். அப்பழங்கள் பறவைகளுக்குச் சிறந்த உணவாகும்.⁵⁹⁰ பூவாது காய்க்கும் மரமாக இருப்பதால் ஆல மரத்தைக் 'கோளி ஆலம்' என்று அழைப்பர்.⁵⁹¹ முழு அடிமரம் அழிந்த பிறகும் கூட பல நூறு ஆண்டுகள் உயிர்வாழக் கூடிய மரம் ஆலமரம் என்பதால் இதைக் கடவுள் ஆலம் எனப் போற்றினர்.⁵⁹² ஆலமரம் நல்ல நிழல் தருவதால் பெரும் சேனையே தங்கி இளைப்பாறலாம்.⁵⁹³ வேர்கள் மிகுதியாக வளர வளர மரத்தின் அகலமும் அதிகரிக்கும்.

ஊர் மக்களும், புலவர்களும், நீதி மன்றமும் முனிவர்களும் கூடும் பொது இடமாக ஆலின் நிழல் விளங்கியுள்ளது. அதனால் அது பொதியில் எனப் பெயர் பெறுகிறது.⁵⁹⁴

இருப்பை

இருப்பை மரம் தற்காலத்தில் இலுப்பை மரம் என்று கூறப்படுகின்றது. சங்க காலத்தில் காடு என்றும்,⁵⁹⁵ கடம் என்றும்,⁵⁹⁶ கானம் என்றும்⁵⁹⁷

வழங்கிய முல்லை நிலத்திலும், மலையை அடுத்துள்ள மேட்டு நிலத்திலும்,⁵⁹⁸ யானைகள் சென்று வரும் வழி அருகிலும்,⁵⁹⁹ மக்கள் சென்று வரும் நெடுவழி ஓரங்களிலும்⁶⁰⁰ இருப்பை மரங்கள் இருந்தன. இருப்பை வேனிற் காலத்தில் மிகுதியாகப் பூக்கும்.⁶⁰¹ இருப்பை மரத்தின் அடிப்பாகம் குதிர் போன்ற உருவம் உடையது. குதிர்கால் இருப்பை என (அகம். 321) சங்க இலக்கியம் கூறும்.⁶⁰² அதன் மேல் உள்ள பட்டை பொரிந்தும், புடைத்தும் இருக்கும்.⁶⁰³ அடிமரம் நீண்டு இருக்கும்.⁶⁰⁴

இருப்பை மரத்தின் கிளைகள் தாழ்ந்தும்,⁶⁰⁵ நீண்டும்,⁶⁰⁶ உயர்ந்தும்,⁶⁰⁷ ஓங்கியும்⁶⁰⁸ வளர்ந்திருக்கும். இருப்பை மரத்தின் கொம்புகள் கரிய நிறம் உடையவை.⁶⁰⁹ இருப்பையின் தளிரும் குழையும் கப்புவிட்டு எரியும் தீயைப் போலச் சிவந்த நிறம் பெற்றிருக்கும்.⁶¹⁰ அதனால் செங்குழை என்றும் கூறப்படும். செம்புத் தகடு போன்றும் இருக்கும்.⁶¹¹

வேனில் வெப்பம் மிகுந்து கடுங்காற்று வீசும் போது இருப்பை இலைகள் உதிர்ந்து விடும்.⁶¹² பழைய இலைகளை உதிர்த்துச் செந்தளிர்களையும் புதிய குழைகளையும் ஈன்ற இருப்பை அம்பு முனை போல் கூர்மையான அரும்புகளை ஈனும்.⁶¹³ இருப்பைக் குழையை ஒட்டிப் பூ இணர் தோன்றும். இருப்பைப் பூத் தனிப்புவாக இல்லாமல் கொத்துப் பூவாக அதாவது இணர்பூவாக இருப்பதால் அது குவியிணர் எனப்படும்.⁶¹⁴ ஒவ்வொரு காம்பிலும் இவ்வாறு முகிழ் தோன்றி அவை எல்லாம் குவிந்து குவி முகிழ் ஆகத் தோன்றும் போது, அதன் தோற்றம் வெருகு 'என்னும் காட்டுப் பூனையின் அடி போலத் தோன்றும் என ஒரு பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.⁶¹⁵

குவியிணரில் உள்ள அரும்பு பூத்த நிலையில் அந்த இணர் பூத்த இருப்பைக் 'குழை பொதி குவி இணர்' என்றும் இது தூணியாகிய அம்புக் கூட்டின் திறந்த வாயைப் போன்றது என்றும் ஒரு பாடல் கூறுகிறது.⁶¹⁶ இருப்பைப் பூ வெண்ணிறம் உடையது.⁶¹⁷ ஒரு முழுமையான தனி இருப்பைப் பூ இறால் மீனின் துய்த்தலை போல் தோன்றும்.⁶¹⁸ 'இழுதின் அன்ன பூ' என அதன் தடித்த இதழ் குறித்து அகநானூறு கூறும்.⁶¹⁹ வேனில் வெப்பத்தால் உண்டாகிய கடுங்காற்றில் அலைக்கப்படுவதால் காம்பிலிருந்து

கழன்று உதிரும் துளை உடைய தடித்த இதழினைக் கொண்ட இருப்பைப் பூக்கள் யானையின் மருப்பைக் கடைந்து செய்யும் கிழங்கு போலப் பாறை மீது உதிரும்.⁶²⁰ பூக் குலையிலிருந்து விழும் துளை உடைய திரண்ட வீ மழையின் போது விழும் ஆலியைப் போல உதிரும்.⁶²¹ அப்பூக்களைக் கரடிகள் கூட்டமாக உண்ணும்.⁶²²

வலிய கையுடைய ஆண் கரடி கீழே கிடக்கும் பூக்களை உண்ணாது மேல் சிளையில் உள்ள தித்திப்பான பழம் போன்ற பூக்களைப் பறித்து உண்ண மரமேறிச் செல்லும்.⁶²³

ஆண் மான் கீழே வீழ்ந்து துளை உடைய இருப்பைப் பூக்களைத் தான் உண்ணாமல் தன் பிணையை உண்ண அழைக்கும்.⁶²⁴ வாவல் இப்பழத்தை விரும்பி உண்ணும்.⁶²⁵ இப்பழங்கள் பச்சை சிவப்பு கலந்த மஞ்சள் நிறத்தன. வளமற்ற நிலத்திலும் இம்மரம் வளரும்.

இலவம்

இலவம் ஓங்கி வளரும் ஒரு மரம்.⁶²⁶ இது முல்லை நில நெடுவழியில் காணப்படும். மலைச்சாரல்களிலும் வளரும்.⁶²⁷ பாலை நிலத்தின் பெருவழியிலிருந்து பிரியும் சிறுவழியருகிலும் காணப்படும்.⁶²⁸ உயர்ந்த குன்றுகளின் இடையே மக்கள் இயங்கும் வழி மருங்கிலும் வளர்ந்திருக்கும்.⁶²⁹

இலவமரத்தின் அடி மரம் முள் உடையதாகவும், நீண்டு வளர்ந்தும் இருக்கும்.⁶³⁰ இலவ மரத்திற்கு எளிதில் முறியக்கூடியக் கிளைகள் உண்டு. பெருங்காற்று வீசும் போது அக்கிளைகள் மிகவும் அசைவதோடு முறிந்து விடுவதும் உண்டு.⁶³¹

இலவம் அழல் சொரிவது போல வெயில் வீசும் வேனிற் காலத்தில் மலரும். அது மலரும் போது இலைகள் எல்லாம் உதிர்ந்து விடுவதால் மரம் முழுவதும் சுடர்விடும் விளக்குப் போலச் சிவந்த பெரிய பூங்கொத்துகளே காணப்படும்.⁶³² அப்பூக்கள் ஆனேற்றுக் கொடியோனாகிய சிவனது மேனி போலச் செந்நிறம் பெற்றிருக்கும்.⁶³³

இலவம் பூ இணர்ப் பூவாக இருக்கும்.⁶³⁴ பூக்களைப் போலவே இலவங்காய்களும் கொத்துகளாகக் காய்க்கும். அக்காய்கள் பச்சை நிறமாகவும்,

பூளைப் பூவைப் போலப் பஞ்சுகளையும், அப்பஞ்சு பொதியப்பட்ட விதைகளையும் உடையதாக இருக்கும்.⁶³⁵ இலவங்காய் பழுத்துக் கனியாகாமல் முற்றி நெற்றாகி வெடிக்கும். வெடிப்பின் வழியே உள்ளேயிருக்கும் பஞ்சு வெண்மையான கோடு போல் தோன்றும். அதனால் வெடித்த இலவ நெற்று அணிலின் வெண்மையான கோடுகளை உடைய முதுகு போல் தோன்றும்.⁶³⁶

இலவ மரத்தின் பஞ்சுடன் கூடிய விதையாகிய வெண்மையான கொட்டைகள் ஆலங்கட்டியைப் போல மரத்தின் அடியில் உதிர்ந்து கிடக்கும்.⁶³⁷ சங்க நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள இலவம் தற்காலத்தில் பஞ்சுக்காக வளர்க்கப்படும் வெண் பூவுடைய இலவம் அன்று. சிவந்த பூக்களை உடைய 'முன்னிலவம்' என்கிறார் பி.எல். சாமி அவர்கள்.⁶³⁸ பி.எல். சாமி அவர்களே தம் சங்க இலக்கியச் செடிகொடி விளக்கத்தில் சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்படும் மரமாகிய முன்னிலவும் ஓரளவு பஞ்சுக்காகப் பயன்படுகின்றது, எனவும் கூறுகின்றார்.⁶³⁹ டாக்டர். உ.வே.சா. அவர்களின் பதிப்பாகிய பத்துப்பாட்டு உரையிலும் இக்கருத்து இடம் பெற்றுள்ளது.⁶⁴⁰

இற்றி

இற்றி மரம் குறிஞ்சி நிலத்தில் காணப்படும்.⁶⁴¹ இதன் அடிமரம் குறுகி இருக்கும்.⁶⁴² அடிக்கும் காற்றினால் தளரும் நிலை உடையது இற்றி மரம்.⁶⁴³ இதன் கிளையிலிருந்து ஒரு விழுது தொங்கிக் காற்றில் அசைந்து கொண்டிருக்கும்.⁶⁴⁴ அந்த விழுது நீண்டு வளர்ந்து மரத்தின் அடியில் உள்ள பாறை மீது பட்டு அதைத் துடைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

இற்றியின் வேர் நீண்டும் வெண்மையாகவும் இருக்கும்.⁶⁴⁵ இதன் வேர் கல்லின் மீது கீழ்நோக்கிப் படர்வது போல் கீழிறங்குவது மலையில் இருந்து அருவி பாறையின் மீது வழிந்து வருவது போல் இருக்கும்.⁶⁴⁶ இற்றி மரத்தின் அடியில் உள்ள குளவி என்னும் காட்டு மல்லிகைக் கொடி அம்மரத்தின் மேல் படர்ந்து தளிர்களை ஈனும்.⁶⁴⁷

ஈந்து

ஈந்து களர் நிலத்தில் வளரும் மரம்.⁶⁴⁸ குன்றுகளை அடுத்துள்ள பாலை

நிலத்திலும் ஈந்து காணப்படும்.⁶⁴⁹ நன்றாகத் தழைத்து காற்று எவ்வளவு சுழன்று அடித்தாலும் உறுதியாக இருக்கும், எனினும் காற்றால் மிக்க ஒலியைச் செய்யும்.⁶⁵⁰

வெண்மையான புழுதியும், உப்புப் பூத்த பாழ் நிலமுமாகிய களரியிலே நன்கு வளர்ந்த ஈந்தின் மேலிடம் எல்லாம் தோன்றிய பசங்காய்கள் செங்காய் ஆகிப் பிறகு கருநிறக் கனிகளாகி நிலத்தில் உதிரும்.⁶⁵¹ ஈந்தின் காய்கள் கற்றை கற்றையாக உள்ள குலைகளில் தோன்றி முற்றும்.⁶⁵²

ஈந்தின் காய்கள் குலைகளாகத் தொங்கி அசையும், சிலம்பி என்னும் சிலந்திப் பூச்சி தன் நூலால் வலை பின்னி அக்குலையைப் போர்க்கும். அப்போர்வைக்குள் தோன்றும் செங்காய் துகிலால் மூடப்பட்ட பவழம் போல் தோன்றும்.⁶⁵³ ஈந்தின் இலை முள்ளம் பன்றியின் முள்ளைப் போலக் கூர்மையான முனையை உடையது. ஈந்தின் இலையைக் கொண்டு கூரை வேய்வதுண்டு.⁶⁵⁴

உகாய்

வெண்மையான வெப்ப மிகுந்த களர் நிலத்திலும்,⁶⁵⁵ பாலை நிலப்பகுதியிலும்⁶⁵⁶ உகாய் மரம் காணப்படும். இதன் அடிமரம் சிறியது.⁶⁵⁷ புறாவின் முதுகைப் போல வெண்மையானது.⁶⁵⁸ இதன் சிளைகளும், இலைகளும் அடர்த்தியின்றியிருப்பதால் இடையிடையே வெயில் படும் வரி நிழலைத் தருகிறது.

உகாய் மரத்தின் காய் சிறியது. மிளகைப் போலக் கார்ப்புச் சுவையுடையது.⁶⁵⁹ உகாய் காயின் காரச் சுவையை அறியாது உண்ட புறா அதன் காரத்தைத் தாங்க முடியாமல் வருந்தும்.⁶⁶⁰ உகாய் மரத்தின் செறிந்த பழங்கள் மணியைப் போன்று இருக்கும்.⁶⁶¹ உகாயின் காய் குயில் போல் முற்றி மணிபோல நீல நிறம் உடையதாகவும் இருக்கும்.⁶⁶²

உன்னமரம்

உன்னமரம், நிமித்தம் பார்ப்பதற்கு அந்நாளில் பயன்பட்ட மரம்.⁶⁶³ போருக்குச் செல்லும் வேந்தன் நிமித்தம் பார்ப்பது உன்ன நிலை என்று

தொல்காப்பியம் கூறும்.⁶⁶⁴ வேந்தனுக்கு வெற்றி உண்டாகுமேல் கரிந்து காட்டும் என்றும் கூறுவர்.⁶⁶⁵

விரிந்த கிளைகளை உடைய உன்ன மரத்தின் சிறிய சுவடுகளில் சின் வண்டுகள் ஒலிக்கும் வறட்சிக்காலத்தில் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் போருக்குச் செல்கிறான் எனப் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகின்றது.⁶⁶⁶ புன்கால் உள்ளம் வாடியும் அஞ்சாது போர்மேற் சென்ற செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைப் புன்கால் உன்னத்துப் பகைவன் என்று கபிலர் பாராட்டியுள்ளார்.⁶⁶⁷

ஓமை

ஓமை பாலை நிலப்பகுதியில் உயர்ந்து வளரும் ஒரு மரம்.⁶⁶⁸ உவர் மண் பொருந்திய களர் நிலத்திலும் ஓமை வளரும்.⁶⁶⁹ வறண்ட முல்லை நிலத்திலும் ஓமை காடாகக் காணப்படும்.⁶⁷⁰ ஓமை மரங்கள் உயர்ந்து வளரும். இதன் அடிமரம் பருத்திருக்கும். தாழ்ந்தும், நீண்டும், உயர்ந்தும் விளங்கும். கிளைகள் ஓமை மரத்திற்கு உண்டு.⁶⁷¹

ஓமை மரத்தின் அடிப்பாகம் கருமை நிறம் பொருந்திய பட்டையாகிய தோலைப் பெற்றிருக்கும்.⁶⁷² பசியால் வருந்தும் யானைகளுக்கு இப்பட்டை உணவாகும். பட்டை உரிக்கப்பட்ட ஓமை மரத்தின் அடிப்பாகம் சிவப்பாக இருக்கும்.⁶⁷³ அத்தோற்றம் புண்பட்டுச் சிவந்து தோன்றும் யானையில் கால் 'போல இருக்கும் எனப் பாடுகின்றார் ஒரு புலவர்.⁶⁷⁴ ஓமை அருஞ்சரம் செல்வோர்க்கு இளைப்பாற சிறிது நிழல் தரும்.⁶⁷⁵

கமுகு

கமுகு திரண்டு உருண்டு நீண்டு வளரும் புல்லினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மரம். இதன் கரிய தண்டு நீண்டிருப்பது கரிய மேகம் கால் இறங்கி இருப்பது போல் தோன்றுகிறது.⁶⁷⁶ கமுகு திரண்ட தண்டை உடையது.⁶⁷⁷ கமுகு மரங்கள் சோலையாக வளரும்.⁶⁷⁸ கமுகின் அடிமரம் பருத்து இருக்கும்.⁶⁷⁹ பாளை வெளிப்படுவதற்கு முன் அது தண்டினுள் அடங்கியிருக்கும் பாகம் பருத்துத் தோன்றுவது கமுகு குல் கொண்டிருப்பது போன்று தோன்றும்.⁶⁸⁰

கமுகில் கமுத்துப் பகுதியிலிருந்தே பாளையாகிய கொழுமடல் வெளிப்படும். அம்மடல் அவிழ்ந்தும் கருவுடைய கமுகின் இலைப்பூ வெளியில் தோன்றும்.⁶⁸¹ கமுகின் பூங்கரு பிஞ்சாகி, பிஞ்சு தன்னுள் சிறுகச் சிறுக நீர் திரளுமாறு பருத்து, எல்லாப் பக்கமும் திரண்டு தெளிந்த நீரை உடைய பசங்காயாகி முற்றிக் குலையாகத் தொங்கும்.⁶⁸² எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான அகநானூறு கமுகு மரத்தின் முழுமையான தோற்றத்தையே நம் கண்முன் நிறுத்துகின்றது. கமுகின் அடிமரம், கமுத்து, பாளை, அரும்பு, பூ, காய் ஆகிய அனைத்தும் விளக்குகின்றது மதுரைத் தத்தங்கண்ணனாரின் பாடல்.⁶⁸³

காஞ்சி

காஞ்சி மருத நிலத்தில் வயலை அடுத்துள்ள மேட்டு நிலத்திலும்,⁶⁸⁴ மணல் மிகுந்த பெருந்துறைகளிலும்,⁶⁸⁵ ஆற்றின் பெருந்துறைகளிலும்,⁶⁸⁶ குளக்கரையிலும்⁶⁸⁷ நன்றாக வளரும் ஒரு மரம்.

காஞ்சி மரத்தின் அடிப்பாகம் குறுகியது.⁶⁸⁸ இடைப்பகுதியும் சிறியது. சில மரங்களின் அடிப்பாகம் வளைந்தும் இருக்கும்.⁶⁸⁹ காஞ்சி மரத்தின் மென்மையான கிளைகளில் இருந்து நறுமணம் கமழும் தாதுடன் கூடிய பூங்கொத்துகள் மாலைகள் போலத் தொங்கும்.⁶⁹⁰ காஞ்சி மரத்தில் தழையைக் கொய்வார். அது மீண்டும் தளிர்க்கும்.⁶⁹¹ காஞ்சி மரத்தின் அரும்புகள் மலரும் போது வண்டுகள் மொய்த்து ஆர்க்கும்.⁶⁹² பூவிரிந்த காஞ்சியின் தாழை நுகர்ந்து கொண்டு கருங்குயில் கூவும்.⁶⁹³ காஞ்சி மரத்தின் கிளையில் அமர்ந்து சிரல் என்னும் மீன்கொத்திப் பறவை நீரில் திரியும் கயலைப் பிடித்துண்ணும்.⁶⁹⁴ பொய்கையில் மேய்ந்த செவ்வரி நாரை, தேன் பொருந்திய மருத மரத்தின் பூந்தாதுகளைக் கொத்தித் தின்றபின் காவில் உள்ள காஞ்சி மரத்தில் துயிலும்,⁶⁹⁵ களத்தில் அடித்து உதிர்த்த நெல் மணிகளைக் காஞ்சி மரத்தின் அடியில் குவிப்பார்.⁶⁹⁶

குமிழ்

குமிழ் மரங்கள் மலையில் உள்ள வழி மருங்கில் மிகுதியாக வளரும்.⁶⁹⁷ காட்டிலும்⁶⁹⁸ சுரத்தருகிலும்⁶⁹⁹ குமிழ் மரங்கள் வளர்வதுண்டு. பெண் மான்

குமிழ் மரத்தின் மீது மோதி அசைத்தாலும் கூட குமிழும் பழங்கள் பொன்னால் செய்த காசுகளைப் போல உதிரும்.⁷⁰⁰

பொற்காசு போல உதிரும் என்பதால் பழங்கள் மஞ்சள் நிறம் உடையவை என்பது பெறப்படும். அப்பழங்கள் வளைந்த மூக்கை உடையவை.⁷⁰¹ மலை நெறியில் உள்ள குமிழ் மரத்தின் அழகிய இதழ்களை உடைய மலர் காதில் அணிகின்ற சிமிக்கி என்னும் ஊசல் குழை போல உதிரும்.⁷⁰²

குமிழும் பழத்தை மான்களும் வெள்ளாடுகளும் விரும்பி உண்ணும்.⁷⁰³ உண்ட பழங்களில் உள்ள வெண்மையான கொட்டைகளைக் கழிவாக வெள்ளாடு வெளிப்படுத்தும்.⁷⁰⁴ குமிழ் மரத்தின் துளை உடைய கொம்பைப் பத்தராகக் கொண்டு, மரல் நாரால் ஆன நரம்பை அதில் கட்டி வில் யாழ் செய்வர். எனவே, யாழில் பத்தருக்குப் பயன்படும் மரங்களுள் குமிழ் மரமும் ஒன்று.⁷⁰⁵

குருந்தமரம்

குருந்தமரம் முல்லை நிலத்தில் கொல்லைப் புனத்தில் வளர்ந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁷⁰⁶ கற்பாங்கான இடத்திலும் இம்மரம் வளரும்.⁷⁰⁷ இம்மரத்தின் பூ முல்லை நிலத்திலுள்ள சிறப்பான பூக்களுள் ஒன்று.⁷⁰⁸ இதன் இலை மென்மையற்றது.⁷⁰⁹ இதன் கிளை வளைந்திருக்கும் காற்றில் நன்கு அசையும்.⁷¹⁰ பல இலைகளை உடைய குருந்தின் பசுமையான அரும்புகள் மணக்கும் கிளையில் மயில் அமர்ந்து தன் துணையை அழைத்து அகவும்.⁷¹¹ குருந்தம்பூ பெரிய கரிய நறுமணம் உடைய இதழ்களை உடையது.⁷¹² குருந்த மலரைத் தனியாகவோ, முல்லையோடு சேர்த்தோ தலை மாலையாகக் கோவலர் அணிவர்.⁷¹³ குருந்த மர நிலத்தில் இரலையாகிய ஆண் மானோடும் குட்டியோடும் பெண் மான் தங்கும் என அகநானூறு கூறுகின்றது.⁷¹⁴

கொன்றை

கொன்றை மரங்கள் முல்லை நிலத்திலும்,⁷¹⁵ நீண்ட சிறு மலைகளின்⁷¹⁶ மீதும் மிகுதியாகக் காணப்படும். கொன்றை மரம் குறுகிய அடி மரத்தை உடையது.⁷¹⁷ யானை தன் விலாவால் உராய்தலினால் அடிமரம்

பொரிந்திருக்கும்.⁷¹⁸ கொன்றை மரம் கொழுந்து விட்டு இருப்பது அழகாக இருக்கும். கொன்றையின் மலரைக் கொடியிணர்க் கொன்றை, தூங்கிணர்க் கொன்றை, நீடிணர்க் கொன்றை, பொலந்தார்க் கொன்றை என்றெல்லாம் புலவர் பாடியுள்ளார்.

கொன்றை மரத்தின் கிளைகள் தோறும் ஒளிபொருந்திய பூங்கொத்துகள் தொங்கும்.⁷¹⁹ பொன் போன்ற நிறத்தில் கொன்றைப் பூக்கள் மலரும்.⁷²⁰ கார்காலத்தில் கொன்றைப் பூ மலரும்.⁷²¹ கொன்றையின் போது கிண்கிணி காசு போல் இருக்கும்.⁷²² உருக்கிய பொன்னைப் போலக் கொன்றைப் பூவின் கொத்துகள் ஒளிரும்.⁷²³ குறுகிய பூமாலைகளைப் போலக் கொன்றைப் பூங்கொத்துகள் கிளைகளிலிருந்து தொங்கும்.⁷²⁴

பொன்னிழை போன்றும், பொன் மாலை போன்றும் மஞ்சள்நிறக் கொன்றை மலரிருப்பதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.⁷²⁵ கொன்றை மரம் பொன் மாலை அணிந்த மகளிரைப் போலச் சுடர்விடும் பூங்கொத்துடன் இருப்பதாகக் குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁷²⁶ கொன்றையின் ஒழுங்கான மலர்க் கொத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் செந்தொடைக்கு ஒப்புமையாகக் கொன்றை மலர்க் தொடையைக் கூறியுள்ளார். செந்தொடையும் செய்யுள் பொலிவு செய்யுங்கால் கொன்றையும் கடம்பும் போல நின்றவாறே நின்று தொடைப் பொலிவு செய்யும் என்பதாம் என்பர் பேராசிரியர்.⁷²⁷ இம்மலரை இணர், தார், கோதை, தொடை என அழைக்கும் 'அளவிற்கு மாலை போன்று மலர்த் தொகுதியிலிருந்தது. கொன்றையின் முதிர்ந்த பூ காம்பில் இருந்து வீழும் உட்துளையுடன் கூடிய மஞ்சள் நிறக் கொன்றை பழுப்பு நிறமாக மாறிவிடும்.⁷²⁸

இதன் பழுத்த இலைகள் உதிர்வதும் மரம் பூக்கத் தொடங்குவதும் ஒரே காலத்தில் நிகழும். பூப்பு அடங்கும் போது இளந்தளிர் தோன்றும்.⁷²⁹ கொன்றைக் காய்கள் கொத்துகளாக இருக்கும். அக்காய்கள் துளையுடைய பழங்களாகும்.⁷³⁰ கொன்றைக் கனிகள் தீஞ்சுவை உடையவை.⁷³¹ கரடிக் கூட்டம் மரத்தின் மீது ஏறிக் கிளைகளில் உள்ள கொன்றைக் குழல் பழங்களைத் தின்றுவிட்டு விலகும்.⁷³² கொன்றைப் பழத்தைத் துளைத்து ஊதும் குழல் ஆக்குவர். அதற்கேற்பக் கொன்றைக்காய் உருண்டையாக நீண்டு

கருப்பாக இருக்கும். சைவ சமயக் கடவுளாகிய சிவனுக்குச் சூட்டப்படும் தாரும், மாலையும் கொன்றையே எனப் புறநானூற்று கடவுள் வாழ்த்துப்பா கூறுகின்றது.⁷³³

கோங்கு

கோங்கு ஒரு மரம். கோங்கம் என்றும் அழைக்கப்படும். கோங்கு குறிஞ்சி நிலத்தில் மலைச் சாரலில் மிகுதியாகக் காணப்படும்.⁷³⁴ கோங்கு பருவம் பாராமல் எப்பொழுதும் பூக்கும்.⁷³⁵ கோங்கின் அடிமரம் பொரிந்து காணப்படும்.⁷³⁶ கோங்கின் கிளைகள் உயர்ந்து வளரும். வளமாகவும் வளரும்.⁷³⁷ கோங்கின் இலைகள் கொத்து கொத்தாக இருக்கும்.⁷³⁸ கோங்கம் பூக்கும் பொழுது இலைகள் இல்லாமல் மரம் முழுவதும் பூக்களாகவே காணப்படும்.⁷³⁹ கோங்கின் பூவைப் பற்றிய செய்திகள் மிக நுட்பமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. கோங்கில் ஒரே சமயத்தில் பல அழகிய முகைகள் தோன்றும். முகையைப் பற்றியும் நுட்பமாக கூர்ந்தறிந்து செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. முகையில் இதழ்கள் குவிந்திருப்பதால் குவிமுகை எனவும்,⁷⁴⁰ அழகாக இருப்பதால் அணி முகை எனவும்,⁷⁴¹ கொழுமையாக இருப்பதால் கொழு முகை எனவும்,⁷⁴² மென்மையாக இருப்பதால் மென் முகை எனவும்,⁷⁴³ முதிரா இனமுகை⁷⁴⁴ எனவும் கூறப்படுகின்றது. இம்முகையைக் கரும்பைக்கு உவமையாகக் கூறுவதால் இம்முகையின் பருமனை அறிய முடிகிறது. முதிர்ந்த முகையின் இதழ்கள் அவிமும் நிலையினைச் சங்கப் புலவர்கள் நுட்பமாக அறிந்து பாடியுள்ளார்.⁷⁴⁵

இதழ்கள் விரியும் பருவத்து முகை மொக்கு என்றும், விரிந்து கொண்டிருக்கும் முகை போது என்றும், போதின் இதழ்கள் அலரும் நிலையில் அலர் என்றும்⁷⁴⁶ நன்றாக அலர்ந்த நிலையில் மலர் என்றும்,⁷⁴⁷ பூவின் இதழ்கள் வீழும் நிலையில் அது வீ⁷⁴⁸ என்றும், உதிர்ந்த இதழ் செம்மல் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. பூவின் இதழ்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அவற்றின் புறத்தே அமைந்திருக்கும் இதழ்கள் புல்லிதழ் எனப்படும்.⁷⁴⁹ பூவிதழ்கள் மென்மையாக இருப்பதால் மெல்லிதழ்கள் என்று கூறப்படும். பூவிதழ்கள் குடைபோல் இருப்பதால் குடைப்பூ எனப்படுகின்றது. கோங்கின்

போது நிலையிலும் அலர் நிலையிலும், மலர் நிலையிலும் நறுமணங்கமழும்.⁷⁵⁰ கோங்கின் பூவிதழ்களின் நடுவில் பூந்தாதுகள் உள்ளன.⁷⁵¹

தாது என்பது பூந்தாது. இதழுக்கும் பூந்தாதுக்கும் அடியில் தேன் இருக்கும் பொருட்டு என்பது பூவிதழ்களின் நடுவில் உள்ள கொட்டை என்னும் பாகமாகும்.⁷⁵² கோங்கின் குழையைக் கொய்யக் கொய்ய மீண்டும் மீண்டும் அது வளர்ந்து வரும்.⁷⁵³ காட்டில் உள்ள பல கோங்க மரங்கள் மஞ்சள் பூக்கள் பூத்திருக்கும். இக்காட்சி கார்த்திகைத் திங்கள் இரவில் ஏற்றப்படுகின்ற விளக்குகள் சுடர்விட்டு எரிவது போல் தோன்றும்.⁷⁵⁴ கோங்கு மரத்தைத் தற்காலத்தில் மஞ்சள் இலவு, மலைப்பருத்தி, காட்டிலவு காட்டுப்பஞ்சு, மஞ்சள் தணக்கு என்றெல்லாம் அழைப்பர்.⁷⁵⁵

நுணா

நுணா மரம் நுணவம் என்றும் அழைக்கப்படும்.⁷⁵⁶ நுணா மரம் கரிய நிறம் பொருந்திய அடி மரத்தை உடையது.⁷⁵⁷ இது பெரிய கிளைகளையும் உடையது.⁷⁵⁸ அது அதன் கிளைகளில் வெண்மையான பூக்களைப் பூக்கும்.⁷⁵⁹ இதனுடைய பூக்கள் செம்மணல் சிறு நெறியில் வீழ்ந்து கம்மென நறுமணம் வீசுவதால் காடே அழகு பெறும்.⁷⁶⁰

நுணா இளவேனிற் காலத்தில் பூக்கும்.⁷⁶¹ நுணா மரத்தின் கருமையான பெரிய கிளைகளில் வெண்மையான பூக்கள் பூத்திருக்கும் போது வண்டுகள் அப்பூக்களில் படிந்து தேன் உண்டு முரலும்.⁷⁶²

செங்கடம்பு

செங்கடம்பு மரம் மஜிராமரம் எனவும் பெயர் பெறும்.⁷⁶³ சங்க இலக்கியத்தில் மரா அ மரம் என்பதே பெருவழக்கு. இம்மராஅ மரம் மலைச் சாரலிலும்⁷⁶⁴ பாலை நிலத் தொடக்கத்திலும்,⁷⁶⁵ முல்லை நிலக்காட்டு ஓரங்களிலும்,⁷⁶⁶ சாலை மருங்கிலும்,⁷⁶⁷ மன்றத்தின் நடுவிலும்⁷⁶⁸ காணப்படுகின்றது.

மராஅ மரம் கார் காலத்தில் நன்கு தழைத்து மலரும்.⁷⁶⁹ இதன் அடி மரம் நன்கு பருத்தும்,⁷⁷⁰ நீண்டும்⁷⁷¹ சிவந்தும்⁷⁷² இருக்கும். இம் மரத்தின் கிளைகளுள் சில வளைந்திருக்கும்.⁷⁷³ சில குறுகியிருக்கும்.⁷⁷⁴ சில சிவந்த

பூங்கொத்துக்களுடன் எரியும் கடர்போல் தோன்றும்.⁷⁷⁵ மரம் தீய்ந்து கிளைகளும் உலர்ந்த வேனில் காலத்திலும் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள ஒரு கிளையில் வண்டுகள் வந்து உண்ணுமாறு தேனோடு ஒரே ஒரு பூங்கொத்து காணப்படுவதும் உண்டு.⁷⁷⁶

இக்கடம்ப மரத்தின் பூ தேர் உருள் போன்ற வடிவத்தை உடையது.⁷⁷⁷ இப்பூவின் இதழ்கள் சிவப்பு நிறம் பெற்றவை. இப்பூக்கள் இணர்ப்பூவாக ஒரே கொத்தில் இருப்பதால் ஒவ்வொரு பூங்கொத்தும் மாலை தொங்குவது போல் தோன்றும்.

சிவந்த நிறப்பூக்களை ஈனும் மரா மரத்தைச் செங்கடம்பு என்று கூறுவது போல வெண்மையான பூங்கொத்துகளை ஈனும் மராமரத்தை வெண்கடம்பு என்று அழைப்பர்.⁷⁷⁸

செம்மண்ணை உடைய முல்லை நிலத்தில் கார்காலத் தொடக்கத்தில் சிவந்த அடி மரத்தை உடைய செங்கடம்பு மரம் சிவந்த பூக்களை உடைய செங்கொத்தை ஈனுகிறது.⁷⁷⁹ இதனால் மண்ணிற்கும் பூவுக்கும் தொடர்பு இருக்கும் என்று ஊகிக்க முடிகிறது.

இரண்டு வகைப் பூக்களும் வலமாகச் சுரிகின்ற இதழ்களை உடையவை⁷⁸⁰ இன்னா வேனில் காலத்தில் தன் பெண் யானை உண்ணக் களிந்து மரா அ மரத்தின் பட்டையை உரித்துக் கொடுக்கும்.⁷⁸¹ மராஅமரத்தின் உச்சியில் பருந்து கூடுகட்டி முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கும். பறவைகள் தங்குமிடமாகப் பயன்படும்.⁷⁸²

ஞாழல்

ஞாழல் நெய்தல் நிலமாகிய கடற்கரையில் வளரும் ஒரு மரம். அது கடற்கரைச் சோலையில் வளர்வதால் கானல் ஞாழல் என்றும்,⁷⁸³ கடற்கரை மணல் திட்டில் வளர்வதால் எக்கர் ஞாழல் என்றும்,⁷⁸⁴ துறை அருகில் காணப்படுவதால் துறை ஞாழல் என்றும்⁷⁸⁵ அழைக்கப்படும்.

ஞாழலுக்கு அழகிய பெரிய கிளைகளும், பற்பல சிறுகிளைகளும் உண்டு.⁷⁸⁶ ஞாழலின் கிளைகளில் இருந்து பொன்நிறப் பூங்கொத்துகள் தொங்கும்.⁷⁸⁷ ஞாழலின் கிளைகளில் அரும்புகள் தோன்றி முதிர்ந்து நறுமணத்தோடு மலரும்.⁷⁸⁸ ஞாழலின் ஒள்ளிய பூங்கொத்துகளில் உள்ள

சிறிய பூக்களில் தேன் நிறைந்திருக்கும்.⁷⁸⁹ பூக்கள் செந்நிறமாயிருக்கும்.⁷⁹⁰ ஞாழலின் பூ வெண் சிறு கடுகைப் போல மிகவும் சிறியது.⁷⁹¹ ஞாழல் மலர் நறுமணம் கமழும்.⁷⁹² ஞாழல் அழகிய தழைகளை உடையது.⁷⁹³ தழை உடை அணிவோர் ஞாழலின் குழைகளைக் கொய்வர். கொய்யினும் ஞாழல் மீண்டும் தளிர்ந்து விடும்.⁷⁹⁴ ஞாழல் பூங்கொத்தால் கண்ணியாகிய தலை மாலையைச் செய்து அணிந்து கொள்வர்.⁷⁹⁵

தாழை

தென்னை என்ற சொல் சங்க காலத்தில் தென்னை மரத்திற்கு வழங்கவில்லை. தேங்காய் என்ற சொல்லும் அவ்வாறே வழங்கவில்லை. சங்க இலக்கியங்களில் *தெங்கு*⁷⁹⁶ என்ற சொல்லும் தாழை⁷⁹⁷ என்ற சொல்லும் தென்னை மரத்தைக் குறித்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. இம் மரம் ஈரமும், நிழலும் உள்ள ஆற்றங்கரையோரங்களிலும் கடற்கரையோரங்களிலும் வளரும்.

இனிப்புச் சுவையான பால் தேம்பால்⁷⁹⁸ எனவும், இனிய பழத்தைத் தரும் *மா* தேமா⁷⁹⁹ எனவும் வழங்கி வருவது போல, இனிய காய் தேம்காய் என அழைக்கப்பட்டு அது தேங்காய் எனத் தற்காலத்தில் வழங்குகிறது. தேங்காயே தெங்கு என மருவி வழங்குகிறது எனலாம். தேங்காய் குலை குலையாகக் காய்க்கும். இதனால் குலைகளை உடைய தெங்கு கோள், *தெங்கு* என்று கூறப்படுகின்றது.

தென்னை மரத்தில் உச்சி மரத்தைச் சுற்றிலும் தேங்காய்கள் குலை குலையாகத் தொங்குவதால் 'புடைசூழ்தெங்கு' என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது. திரண்ட தேங்காய் மூன்று பக்கப் புடைப்பு உடைய⁸⁰⁰ தோன்றுவதால் அது முப்புடைத்திரள்காய் எனக் குறிக்கப்படுகின்றது.

முற்றிய தேங்காயின் மட்டையை உரித்தால் உள்ளே கெட்டியான ஓட்டுடன் கூடிய தேங்காய் இருக்கும். வெண்மையான நிறமுடைய தேங்காய்ப் பருப்பு, ஓட்டை உடைத்தால் உப்புறத்தில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும். தண்ணீரும் இருக்கும். இந்தப் பருப்பும், நீரும் இனிப்புச் சுவை உடையனவாயிருக்கும். இளம் தன்மை வாய்ந்த முற்றாத தேங்காய் இளநீர்

எனப்படும். நீர் மிகுதியாகவும், இனிமை உடையதாகவும் இருக்கும். இது குழவித் தீ நீர் என்று கூறப்படுகின்றது.⁸⁰¹

காம்பில்லாப் பூந்துணர் பல ஒரு பெரிய துணர்க்காம்பில் தோன்றும். பூக்கள் படகு வடிவத்தில் அரைமீட்டர் நீளத்தில் மடலும் மலரும் இவற்றை எல்லாம் சேர்த்துப் பாளை மூடிக்கொண்டிருக்கும். மலரும் போது பாளை வெடித்துத் துணர் வெளிப்படும் என்று தாவரநூல் கூறுகிறது.⁸⁰²

பூந்துணர்க்காம்பின் அடிப்பகுதியே குலைக் காம்பாகும். பூந்துணர்க்காம்பின் இடையில் காம்பில்லாத பூப்பூத்துக் குரும்பையாகிக் காயாகிறது. ஒவ்வொரு பூந்துணரிலும் ஒவ்வொரு காயே காய்க்கும். பூந்துணர் இணைந்து குலையாக இருக்கும். தாழை என்ற சொல் சங்க இலக்கியங்களில் தாழைச் செடிக்கும் தெங்கிற்கும் பெயராக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தாழைச் செடி விழுதாகிய வீழ் உடையது. அது வீழ்த்தாழை⁸⁰³ என்றும், வீழ்தாழ் தாழை⁸⁰⁴ என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. தெங்கு வீழ் இல் தாழை⁸⁰⁵ என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தெங்கின் குழவி இளநீர் தீஞ்சுவை நீராகிய தீநீரைப் பெற்றுள்ளமையால் இளநீரின் நீர் குழவித் தீநீர் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁸⁰⁶ இளநீரைவிட இளசானது குரும்பை. இளநீர் முற்றிக் தேங்காய் ஆகிறது.

முற்றிய தேங்காய் மேலும் முதிர்ந்து நெற்றாகிறது. இதைச் சங்க இலக்கியம் பழம் என்று கூறுகிறது. காய் பழமானதும் தென்னங் குலையிலிருந்து பிரியும். காம்பின் இடையில் அமைந்து காயின் அடிப்பகுதியைப் பற்றியிருக்கும் வட்டச் செதிலிலிருந்து விடுபட்டுக் கீழே வீழ்கிறது. இதைத் தெங்கிலிருந்து விழும் பெரிய பழம் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது.⁸⁰⁷

அறிவியல் நூல் தெங்கம் பழத்தை உள்ளோட்டுத் தசைக்கனி எனவும் ஒருவிதை இலைத் தாவரம் எனவும், விதையில் முளை சூழ்தசை இருக்கிறது என்றும், முளைக்கரு சிறியது என்றும் கூறுகிறது.⁸⁰⁸ ஓட்டின் உள்ளே ஓட்டியிருக்கும் தசையை நாம் பருப்பு என்று கூறுகிறோம் இது இளநீரில் முதிராமல் மென்மையாக (வழுக்கை) இருக்கும்.

தென்னை இலை தற்காலத்தில் தென்னை மட்டை என

அழைக்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் அது மடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. முற்றிய மடல் காற்றடிக்கும் போது மரத்திலிருந்து கீழே வீழ்கிறது. அவ்வாறு வீழ்ந்த மடல் விறகாகப் பயன்படுகிறது.⁸⁰⁹ இலையடி அகன்று மரத்தைச் சுற்றிப் பிணைந்திருக்கும் நடுநரம்பு நன்கு பருத்து இலையின் கடைசி வரையில் நீண்டிருக்கும்.

இலையின் காம்புப் பகுதி அடி மட்டை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த அடி மட்டைக்கு அப்பால் நுனி வரையில் இலையின் நடுநரம்பின் இரு பக்கங்களிலும் ஏறத்தாழ இரண்டு அங்குல இடைவெளியில் சிறிய இலைகள் இருக்கின்றன. இவ்விலைகளே ஓலைகள் என்றழைக்கப்படும். சங்க இலக்கியம் தோடுகள் என அழைக்கிறது. ஒவ்வொரு தோட்டிலும் ஓர் ஈர்க்கு நடு நரம்பாக இருக்கிறது. இத்தோடுகள் மடலின் அடிப்பாகத்தில் மிகவும் நீளமாகவும், நுனியை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல நீளம் குறைந்து கொண்டும் அமைந்துள்ளது. தெங்கின் வளம் பொருந்திய தோடுகளை உடைய வாடு மடல்களால் மனைகள் வேய்வர்.⁸¹⁰ இம்மடலைக் கூட்டிலை என்றும் தோடுகளைச் சிற்றிலை என்றும் தாவரநூல் கூறுகிறது.⁸¹¹

நெல் வயல்களுக்கருகே தென்னை மரங்கள் வளர்ந்துள்ளன. சில மரங்கள் இளநீர் குலை சுமந்தும், சில மரங்கள் மக்கள் அருந்தும் கள் வடியும் கலயம் சுமந்தும் நிற்கின்றன.⁸¹² பூக்கொத்திலிருந்து வடியும் கள் சிலரால் அருந்தப்படுகின்றன. தென்னை ஒருவிதையிலைத் தாவரமாகும். இதற்குக் கிளை இல்லை. கமுகு, பனை, ஈந்து, தாளிப்பனை, கூந்தல் பனை, பிரம்பு ஆகியவை தென்னைக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை.⁸¹³

தில்லை

நெய்தல் நிலத்திலும் நெய்தலை அடுத்துள்ள மருத நிலத்திலும் தில்லை மரம் காணப்படும்.⁸¹⁴ நெய்தல் நிலத்தில் இம்மரம் கூட்டமாக வளரும்.⁸¹⁵ உயர்ந்த மணல் மேட்டின் மேல் தில்லை மரம் வளர்ந்து கடற்கரைச் சோலைக்கு அழகூட்டும்.⁸¹⁶ தில்லை தளிர் சிறிய சடை போன்று இருக்கும்.⁸¹⁷

தில்லை ஒரு நச்சுத் தன்மை உடைய மரம் என்றும், அதன் நிழற்கீழ் நீண்ட நேரம் தங்கினால் உடல் வீங்கும் என்றும், இலையைக் கிள்ளினால் வடியும் பால் நச்சுத் தன்மையது என்றும், அதனைத் தஞ்சை மாவட்டத்துத்

தென் கடற்கரையில் காணலாம் என்றும் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் கூறுவார்.⁸¹⁸

தேக்கு

தேக்கு மரம் மலைச்சாரல்களிலும்,⁸¹⁹ முல்லைக் காடுகளிலும்,⁸²⁰ சுரத்தின் தொடக்கப் பகுதிகளிலும்⁸²¹ வளர்ந்து இருக்கும். தேக்கு மரங்கள் சோலையாக வளரும்.⁸²² தேக்கினது அடி மரம் கபில நிறப் புள்ளிகளை உடையது. அகன்ற இலைகளையும் உடையது.⁸²³ நீண்ட கிளைகளை உடையது.⁸²⁴ வேனிற்காலக் கடு வெப்பத்தால் பசுமையாகவும், அழகாகவும் விளங்கிய தேக்கிலைகள் வாடிச்சருகுகளாகி விடுகின்றன.⁸²⁵ கோடைக் காற்று வீசும் போது வற்றிய அவ்விலைகள் ஒல்லென ஒலிக்கின்றன.⁸²⁶ காம்புகள் கழன்று வானில் பருந்துகள் சிறகு விரித்துப் பறப்பது போலப் பறக்கின்றன.⁸²⁷ பறந்து வழியில் விழுந்து வழிப்போக்கர் வழியையும் மறைக்கும்.⁸²⁸ தேக்கிலை புதர் மீது விழுந்த கிடத்தல் சிறிய குடிசை போன்ற காட்சியை நல்கும். தேக்கு அத்தகைய பெரிய இலையாகும்.⁸²⁹ தேக்கிலை உண்கலமாகவும் பயன்படுகிறது.⁸³⁰

நெல்லி

நெல்லி ஒரு பயனுள்ள மரம். இம்மரம் மலைச் சரிவிலும்,⁸³¹ நீரற்ற சுரங்களின் வழி மருங்கிலும்,⁸³² வறண்ட காட்டு வழியிலும்,⁸³³ தனி மரமாகக் காணப்படும். நெல்லிமரம் பருத்த அடியை உடையது.⁸³⁴ சிறிய நுண்ணிய இலைகளை உடையது.⁸³⁵ சிறிய காம்பை உடையது.⁸³⁶

நெல்லிக்காய் புளிப்புச் சுவை உடையது.⁸³⁷ நன்றாக முற்றாத காய் சிறிது பசுமை கலந்த இள மஞ்சளாகத் தோன்றுவதால் பைங்காய் என்றும்,⁸³⁸ பளிங்கு போல் பளபளப்புடையதாய் இருப்பதால் பளிங்கத்தன்னகாய்⁸³⁹ என்றும், கூறப்படுகின்றது. நெல்லிக்காய் திரண்டுள்ள போது திரள் காய் என்றும், நெல்லிக்காயைத் தின்று நீரருந்தும் போது தித்திப்புச் சுவை தோன்றுவதால் தீஞ்சுவைத் திரள்காய் என்றும், கூறப்படுகின்றது.⁸⁴⁰ காய்கள் பலவாகக் காய்ப்பதால் பல்காய் என்றும், பல்கோள் நெல்லி என்றும் கூறப்படுகின்றது.⁸⁴¹ நெல்லிக்காய் சிறிய

உருண்டையாக இருப்பதால் புன்காய் என்றும் கூறப்படுகின்றது.⁸⁴² காய் முற்றிக் கனியாகிய போது அதன் சுவையில் தித்திப்புத் தோன்றுவதால் தீங்கனி எனப்படும்.⁸⁴³

நெல்லிக்காயிலும், கனியிலும் சிறிய கொட்டை இருக்கிறது. (844) நீண்ட தொலைவிலிருந்து வந்த புதிய வழிப்போக்கரின் வழிநடை வருத்தத்தைப் போக்கி, நீரின்றி வருந்தும் அவர்க்கு, உயிரைப் பாதுகாக்கும். அருமருந்தாகித் தாகம் தீர்த்து, காக்கும் சிறப்புடையது.⁸⁴⁵ நெல்லி தன்னை உண்டாரின் வாழ்நாளை நீட்டிக்கும் அமிழ்தம் போன்றது என்பர் ஔவையார்.⁸⁴⁶

விலங்குகளுக்கும் உணவாகப் பயன்படும். வாவல்,⁸⁴⁷ மரையான்,⁸⁴⁸ புறா⁸⁴⁹ ஆகியவை நெல்லிக்கனியை உண்ணும். செம்முக மந்தி நெல்லி மரத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு விளையாடும்.⁸⁵⁰

பலா

பலா மரம் குறிஞ்சி நிலத்தில் மிகுதியாக வளரும்.⁸⁵¹ நீண்ட மலைச்சரிவுகளில் கார் காலத்தில் நன்றாகக் காக்கும்.⁸⁵² அப்பருவத்தில் பலாக்காய்கள் கொத்துக் கொத்தாகக் காக்கும்.⁸⁵³

பலா மரங்கள் வேர்களிலும், அடிமரத்திலும், கிளைகளிலும் பருத்த பலாப்பழங்கள் காய்த்துக் கீழ்நோக்கித் தொங்கும்.⁸⁵⁴ அப்பழங்கள் கூத்தருடைய முழவுகள் போலவும்⁸⁵⁵ குடங்களைப் போலவும்⁸⁵⁶ பெரியவையாய்த் தோன்றும். பலாப்பழங்கள் பூக்களைப் போல நறுமணம் வீசும்.⁸⁵⁷ பெரும் பழங்களின் உள்ளே கொழுமையான சளைகள் இருக்கும்.⁸⁵⁸ அவை தீஞ்சுவையுடையவையாய் இருக்கும்.⁸⁵⁹ நன்றாகப் பழுத்த பலாப்பழத்திலிருந்து தேன் போன்ற பழச்சாறு வழியும்.⁸⁶⁰ நன்றாகப் பழுத்த பழங்கள் வெடித்துச் சளைகளில் இருந்து பலாக் கொட்டைகள் கீழே விழும். பலாவின் பூக்கள் கொத்துக்களாக இருக்கும். இப்பூங்கொத்து துணர் எனப்படும். இதையே இணர் என்றும், மஞ்சரி என்றும் கூறுவதுண்டு.⁸⁶¹

பலாவில் ஒரே காம்பில் பல பூந்துணர் உண்டாகி அது வளமிக்க துணராகத் தோன்றுவதால் அது கொழுந்துணர் எனப்படுகின்றது.⁸⁶²

இப்பூந்துணர்களில் உள்ள பல பூக்களும் பல கனிகளாகும். ஒவ்வொரு பூவிலும் உண்டாகும் சதைக்கனி குலகம், புறவிதழ், புறச் செதில்கள், இணர்த்தண்டு ஆகியவை யாவும் ஒரே ஒரு பெருங்கனியாக ஒட்டிப் பருத்துப் பழமாகும். பூந்துணரில் உள்ள பல பூக்களின் பலகனிகள் ஒன்றாகத் திரண்டு ஒரே ஒரு கனியாக ஆவதால் இக்கனி பல பூத்திரள்கள் அல்லது கூட்டுக்கனி எனவும் தாவரநூல் கூறுகிறது.⁸⁶³

தற்காலத் தாவர இயலார் நுட்பமாகக் கண்டு கூறும் இத்தகைய அறிவியல் உண்மையைச் சங்ககாலப் புலவர்களில் தாவர இயலறிவுமிக்கவராக மதிக்கத்தக்க கபிலர் 'சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும் பழம்' என்று கூறுகிறார்.⁸⁶⁴ பலாக்கனி ஒருவகைக் கூட்டுக்கனியாதலால் பல கனிகளால் ஆன கனி பலாவாகும். 'கோளிப்பாகல் கொழுங்கனித் திரள்காய்' என்பது சிலப்பதிகாரம்.⁸⁶⁵

பலா, ஆலம் பழம்.. அத்திப் பழம் ஆகியவை 'கோளி' என்று சங்ககாலத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பலாப் பழமே நறுமணம் மிக்கதாகவும், சிறந்த தீஞ்சுவையுடையதாகவும் இருப்பதால் கனிகளுள் உயர்வாகக் கூறுதற்குரியது. பலாவின் கனியே என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁸⁶⁶ கபிலரும் 'கொழுந்துணர் நறும்பழம்' என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁸⁶⁷ பலாப்பழம் பசுமை நிறமுடையது.⁸⁶⁸ முள்போன்ற புறத்தோலை உடையது.⁸⁶⁹ பலாவின் காய்களும் கொத்துகளாகக் காய்க்கும். அக்காய்க் கொத்து காய்த்துணர் எனப்படும்.⁸⁷⁰ ஆசினிப்பலா என்பது பலாவின் ஒருவகையாகும்.⁸⁷¹

பலாக

பலாசு என்னும் மரம் பலாசம் என்றும், புரசமரம் என்றும், செம் முருக்க மரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. பாலையை அடுத்துள்ள வறட்சியான காட்டில் இம்மரங்கள் காணப்படும்.⁸⁷² மலை ஓரங்களிலும் காணப்படும்.⁸⁷³ இச் செம்முருக்க⁸⁷⁴ மரத்தின் அடிப்பாகமும் தண்டும் முட்களைப் பெற்றிருக்கும். இம்மரம் அகன்ற இலைகளை உடையது.⁸⁷⁵ இம்மரத்தின் கிளை மிக உயர்ந்து நீண்டு இருக்கும்.⁸⁷⁶ இக்கிளைகளின் பூங்கொத்தில் அரும்பாக முதிர்வதற்குரிய கருப்போன்ற நனைகள்

தோன்றும்.⁸⁷⁷ செம்முருக்கின் அரும்பு வலிய பெண் புலியின் கூரிய நகத்தினைப் போல இருக்கும்.⁸⁷⁸

முருக்கின் பூங்கொத்தில் உள்ள நனைகள் எல்லாம் முறையே முதிர்ந்து அரும்பாகிய நிலையிலேயே அப்பூங்கொத்து நெருப்புப் போல் சிவப்பாகத் தோன்றும். அதைக்கண்டு இன வண்டுகள் முரலும்.⁸⁷⁹ முருக்கின் செம் முகையாகிய மொட்டு வாள் போன்ற வரிகளை உடைய வேங்கைப் புலியின் தீய நகங்களைப் போன்று இருக்கும்.⁸⁸⁰ முருக்கின் குவிந்த முகையின் கூரிய நுனை மகளிரின் செம்பஞ்ச ஊட்டிய கைவிரல் நகங்களைப் போன்று இருக்கும்.⁸⁸¹ இளவேனில் காலத்தில் முருக்கின் பூங்கொத்தில் உள்ள முகைகள் போதாக்கும். தேனுண்ண வரும் வண்டுகள் அதனை அலர்த்தும். மனையில் வளரும் கோழிச் சேவல் சண்டையிடும் போது, கழுத்திலுள்ள சிவந்த மயிர் சிலிர்த்துப் பருத்துத் தோன்றுவது போல முருக்க மலர் விளங்கும்.⁸⁸²

பனை

பனை மரம் மிகுதியாக, கடற்கரையை அடுத்த மணல் மேட்டில் காணப்படும்.⁸⁸³ பாலை நிலத்தை அடுத்துள்ள காட்டின் மேட்டு நிலப் பகுதியிலும் பனை வளரும்.⁸⁸⁴ பனை புறத்தே வயிரத்தை உடைய புல் இனத்தைச் சேர்ந்த மரம்.⁸⁸⁵ பனைமரம் புறத்தே சொரசொரப்பும் கரிய நிறமும் உடையது. கரிய நிறத்தை உடைய செதும்பையும் உடையது. பனை மரம் கரிய நிறத்துடன் நீண்டு வளரும்.⁸⁸⁶ பனைமரங்கள் மிகுதியாக வளர்க்கப்படும் இடம் பனந்தோப்பு என்றும், பனங்காடு என்றும் கூறப்படும். பனை மரம் வெட்டப்படும் காடு பனந்தடி புனம் என்று பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.⁸⁸⁷

பனை மரத்தின் உச்சியில் நீண்ட காம்புடன் கூடிய ஓலை என்றும் தோடு என்றும், ஏடு என்றும் பெயர் பெறும் ஓலைகள் நீண்டு வளர்ந்து பலதிசைகளிலும் படிந்து தொங்கும். அவற்றின் நடுவில் வெண்மையான மடல்கள் அல்லது ஏடுகள் எனப்படும் வெண்மையான இளமடல்கள் இருக்கும். பனை மரம் கன்றாக இருக்கும் போதும் இதே போல் அம்மரத்தில் மடல்களும் குருத்தும் இருக்கும். யானைகள் வெண்மையான பனங்குருத்தை

விரும்பி உண்ணும்.⁸⁸⁸ பனையின் வெண்மையான தோட்டைச் சிறிதாக நறுக்கி தும்பை முதலிய பூக்களுடன் கட்டிச் சேர மன்னர்களும் வீரரும் அணிந்து வந்துள்ளனர்.⁸⁸⁹

பனை, பூவைத்துக் குரும்பையாகி. காயாகிப் பழமாகும். பனை குலை குலையாகக் காய்க்கும். முற்றிய குரும்பையைச் சீவினால் உள்ளே நுங்கும் இருக்கும். அதில் இனிய நீரிருக்கும். நுங்கையும், நீரையும் விரும்பி அருந்துவர்.⁸⁹⁰ பனை மரத்தை யானையின் தும்பிக்கையோடு ஒப்பிடுவர்.⁸⁹¹ அனுட நாள் மீன் முடப்பனை போன்ற வடிவை உடையது.⁸⁹²

பாதிரி

பாதிரி மரம் முல்லை நிலத்தில் காணப்படும் ஒரு மரம்.⁸⁹³ இப்பாதிரி மரம் வேனில் காலத்தில் மலரும்.⁸⁹⁴ இது சிறிய அடி மரத்தையும்⁸⁹⁵ பருத்த நடுமரத்தையும்⁸⁹⁶ உடையது. அழகிய சிளைகளை⁸⁹⁷ உடையது. மரக்கிளைகளில் பசுமையான இலைகளை உடையது.⁸⁹⁸ வேனிற் காலத்தில் இம்மரத்தின் இலைகள் எல்லாம் உதிர்ந்துவிடும்.⁸⁹⁹ பின் பூக்கும். பாதிரி மலரின் இதழ்கள் தூய பொற்றகடு போல இருக்கும்.⁹⁰⁰ ஒளி பொருந்திய பூக்களின் புற இதழ்கள் கரிய தகடுகளைப் போல இருக்கும்.⁹⁰¹ பாதிரிப்பூ உச்சியில் துய் போன்ற ஆர்க்குகளைப் பெற்று இருக்கும்.⁹⁰² அந்தத் துய்த்தலை ஓவியர்கள் ஓவியத்திற்குச் செந்நிறம் தீட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தும் சிவப்பு நிறம் பெற்ற, துசிலிகையைப் போல இருக்கும்.⁹⁰³ அத்துய்யைக் குறுமயிர் எனவும் குறிப்பர்.⁹⁰⁴ பாதிரி மலர் வளைந்த காம்பைப் பெற்று இருப்பதால் அம்மலர் கூனி மலர் என்றழைக்கப்படுகிறது.⁹⁰⁵

பாதிரி மலர் நன் மணம் கமழும்.⁹⁰⁶ குளிர்ச்சி காரணமாகவும், நறுமணத்துக்காகவும் கூந்தலில் பாதிரி மலரை அணிந்தனர்.⁹⁰⁷ பாதிரி மலர் உதிரும் பருவத்தில் இதழ்கள் சோர்ந்து விழுந்து விடும்.⁹⁰⁸ பாதிரி மலர்களின் இதழ்கள் பிரிந்து விழுவது உடம்பில் ஆடை களைவது போல் இருந்ததாகப் புறநானூறு கூறுகிறது.⁹⁰⁹ தற்காலத்தில் பூம்பாதிரி என அழைக்கப்படும் பாதிரி மரத்தையே சங்க நூல்கள் சுட்டுகின்றன.⁹¹⁰

பாலை

பாலை மரம் பாலை நிலத்தின் வழியருகில் வளர்ந்திருக்கும். வேளிற்காலத்தில் நிழலற்றுக் கிடக்கும் குன்றையுடைய அருஞ்சுரத்தில் பாலை மரங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படும்.⁹¹¹ இப்பாலை மரங்கள் சுரத்தின் நெடுவழிகளிலும் இருக்கும்.⁹¹² பாலையினை யானை பிளக்கும் என நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது. அடிமரம் மிக வெண்மையானது. இம்மரம் தந்தப்பாலை எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. பாலையின் காய் பற்றுக்குறடு போலிருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. குறடு இரண்டு பிரிவாக நீட்டிக் கொண்டு இருக்கும். ஈயம் பூசங்கால் குறட்டின் இரு பாகங்களும் சேரும் இரட்டைக் காய்கள் நுனியில் இணைந்து வெண்மையாக இருப்பதால் கொடிறுபோல் காய வாலிணர்பாலை என நற்றிணை கூறும்.⁹¹³

பாலையின் மலர் கொத்தாகவும் வெண்மையாகவும் இருக்கும். எனவே, 'வாலிணர்' என நற்றிணை கூறுகின்றது. பாலை மரத்தின் இலைகள் ஏழு ஏழாக நிரல் பட அடுக்கின வகையில் அமைந்திருக்கும்.⁹¹⁴ பாலையின் இலைகள் நீண்டு இருக்கும்.⁹¹⁵ ஏழிலைப்பாலை யானை மதம் நாளும் இயல்புடையது.⁹¹⁶ வெப்பாலை என அழைக்கப்படும் பிறிதொரு மரம் இப்பாலையினின்றும் வேறுபட்டது. அதன் காய்கள் நுனியில் இணையாது நீண்டு தொங்கும். குடசம் எனக் குறிக்கப்படும் இவ்வெப்பாலை மலர் மணமுடையது எனப் பாலையினின்றும் வெப்பாலையை வேறுபடுத்திக் காட்டுவர் பி. எல். சாமி.⁹¹⁷

புன்கு

நீர்த்துறையை அடுத்து வளரும் மரங்கள் ஒன்று புன்கு.⁹¹⁸ புன்கின் கிளைகள் தாழ்வாக வளர்ந்து இருக்கும்.⁹¹⁹ இலைகள் செழிப்பாகத் தழைத்திருக்கும். புன்கின் இலைகள் ஒளி பொருந்தியவையாய் அழகாக இருக்கும்.⁹²⁰ புன்கின் நனை முதிர்ந்து வெண்மையான பூவாக மலரும்.⁹²¹ புன்கின் பூக்கள் செந்நெல்லால் செய்யப்பட்ட வெண்மையான பொரிகளைப் போல இருக்கும்.⁹²²

அழகிய இலைகளாலும் பொரிபோன்ற வெண்மையான பூக்களாலும்,

இனிமைபெற்ற கிளைகளாலும் புன்கின் பொழில் அழகுபெறும்.⁹²³ புன்க மரத்தின் பொரி போன்ற பூக்கள் உதிர்ந்து பரவலாகக் கிடப்பதாலும் குளிர்ச்சியான நிழலைத் தருவதாலும் புன்கின் நிழலில் தங்குவோர்க்கு இன்பம் மிகும். இளவேனிற் காலத்தில் புன்கு மலர்ந்து இனிய நிழலைத் தரும்.⁹²⁴

புன்னை

புன்னை கடற்கரைக் கானலில் வளரும் ஒரு மரம்.⁹²⁵ புன்னை மரம் கானலில் கூட்டமாகக் காணப்பட்டதால் புன்னையம் பொதும்பு என்றனர்.⁹²⁶ புன்னை பருத்து நீண்ட அடிமரத்தை உடையது.⁹²⁷ முழவு போன்றது. நீண்ட கிளைகளையும் உடையது.⁹²⁸ கிளைகள் கரிய நிறம் உடையவை.⁹²⁹ புன்னை மரம் கடற்கரைச் சூழலில் வளர்வதால் கிளைகள் வளைந்து காணப்படுவதை நூல்கள் சுட்டுகின்றன.⁹³⁰ மிக நுட்பமாகக் கருங்கோட்டுப் புன்னைக் குடக்கு வாங்கு பெருஞ்சினை என நற்றிணை, புன்னையின் கிளைகள் மேற்கு நோக்கி வளைந்து உள்ளமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.⁹³¹ கடல் தூவலினால் ஊறு நேராதிருக்க அவை வளைந்துள்ளதாக பி.எல்.சாமி தம் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.⁹³²

புன்னையின் இலைகள் நீல நிறம் பெற்றவை போன்று பசுமை நிறத்தவை. எனவே, புன்னை மரம் நீலநிறமானது என்பது அதன் கரும்பச்சையைக் குறிப்பது. கொழுமையான நிழல் தருவது.⁹³³ புன்னை இலை மிக அழகு வாய்ந்தது. புன்னையின் அரும்புகள் மலர்ந்து அதன் தாதுகள் இப்பியின் முதுகில் உதிரும்.⁹³⁴ புன்னையின் குவிந்த பூங்கொத்துகளில் கழுவாத முத்துக்களைப் போல அரும்புகள் தோன்றும்.⁹³⁵ புன்னை மலர் பொன் நிறமுடைய பூந்தாதுகளை உடையது.⁹³⁶ கொத்தாக மலரும் புன்னையின் மலர்களிலிருந்து நுண்ணிய பூந்தாதுகள் மணலில் வீழும்.⁹³⁷ புன்னையின் அழகிய மலர்களை வெள்ளியன்ன விளங்கிணர் எனச் சங்கஇலக்கியம் கூறுகிறது. புன்னை மலர் நறுமணம் கமழும் நுனியில் பொன் போன்ற தாதுகளை உடைய மஞ்சள்நிற மகரந்தத்தாள்கள் வெள்ளிக் கம்பிகளைப் போல வெண்மையாக இருக்கும்.⁹³⁸

புன்னையின் அரும்பு அவிழ்வது உள்ளூர்க் குருவியின் முட்டையின் ஓடு உடைவதைப் போலத் தோன்றும்.⁹³⁹ அரும்பு உடைந்து பொன்னிற மகரந்தம் மேலே காணப்படும். இது முட்டையின் மஞ்சள் கரு போன்று காணப்படும். புன்னை வீ மலர், உதிர்ந்த கானல் தேன் மணக்கும்.⁹⁴⁰ புன்னையின் காய்களையும் சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். கிளைகளில் உள்ள புன்னையின் பசங்காய்களைப் பற்றி நெய்கனி பசங்காய் எனக் குறித்தனர்.⁹⁴¹ புன்னையின் கொட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பார்கள். காயிலிருந்தும் எண்ணெய் எடுப்பதைக் குறிப்பிட நெய்கனி பசங்காய் என்றனர். காயிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் வழக்கு அக்காலத்திலிருந்தது.⁹⁴²

மருதம்

மருது என்னும் மரத்திற்கு மருதம் என்ற பெயரும் உண்டு. மருத மரத்தின் சிறப்பாலேயே அம்மரம் மிகுதியாக வளரும் நிலத்திற்கு மருத நிலம் என்று பெயர் வந்தது.⁹⁴³ மருத மரத்தை உடைய வயல் மருதத் தண்பனை எனப் பெயர் பெற்றது.⁹⁴⁴ மருத மரம் அருகில் உள்ள நீர்த்துறை மருதத்துறை என வழங்கும்.⁹⁴⁵ மருத மரத்தின் பூ தும்பை உடைய பூ.⁹⁴⁶ மருத மரம் நீர்க்கரைகளில் தான் சிறப்பாக வளரும்.⁹⁴⁷ மருத மரத்தின் பூ இணர்ப்பூ, கொத்துகளாகவே பூக்கும்.⁹⁴⁸ மருது செம்மருது எனவும் பெயர் பெறும்.⁹⁴⁹ மருத மரத்தின் பூக்கள் மிகுதியாகச் சிறந்த மணம் பொருந்தியும் இருப்பதால், அது திருமருது என்ற சிறப்புப் பெறுகிறது.⁹⁵⁰ செவ்வரி நாரை மருதின் பூஞ்சினையில் தங்கும்.⁹⁵¹

மாஅ

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மா என்ற சொல் விலங்கு, உயர்வு, திருமகள், மடன், மான், மாமரம் முதலிய பொருட்களைத் தரும்.⁹⁵² மாஅ மரத்திற்குக் கொக்கு என்று ஒரு பெயரும் உண்டு. இது உயர்ந்து பருத்து வளரும் ஒரு மரம். எனவே, அது நெடு மரக் கொக்கு என்று கூறப்படுகின்றது. மாமரம் கொத்துகளாகப் பூக்கும். மாம்பிஞ்சு 'வடு' எனப்படும் இது பச்சை நிறமுடையதாய்க் கொத்தாய்க் காய்ப்பதால் நறும்ணம் உடையதாய் இருப்பதால் அக்கொத்து, 'கொக்கின் பைந்துணர்

நறுவடி' என்றும், 'நறுவடி மாவின் பைந்துணர்' என்றும் கூறப்படுகின்றது.⁹⁵³ மாம்பிஞ்சு வடு என்றும் வழங்கும்.⁹⁵⁴ மாமரத்தின் பெரிய கிளைகளில் அழகாக ஒளிரும் தளிர்கள் கவிழ்ந்து தொங்கும்.⁹⁵⁵

காய்கள் கிளி மூக்குப் போன்ற நுனியைப் பெற்றுத் தொங்கும். காய்க் கொத்துத் துணர் எனப்படும்.⁹⁵⁶ மாவடுகள் மரத்திலிருந்து உதிர்ந்து விழுந்து நுனியாகிய மூக்குச் சிதைவுறும்.⁹⁵⁷ மாமரம் வீடுகளிலும் வளர்க்கப்படும். மேட்டு நிலத்திலும் வளரும். கழனிகளின் அருகிலும் வளர்க்கப்படும்.⁹⁵⁸ பூங்கொத்து இணர் எனப்படும் புதிய பூங்கொத்துகள் வரிசையாகப் பூத்திருக்கும் மாஞ்சோலைகளில் அதன் தாதுக்களை நுகரும் குயில் கூவும்.⁹⁵⁹

மாவில் தேமா புளிமா என்று இருவகை அதன் சுவையை ஒட்டிப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. தேமா என்பது தீம்பழம் எனவும் வழங்கும். அது தித்திப்பான பழமாகும். புளிமா என்பது புளிப்புச் சுவையையுடைய பழத்தைத் தரும் மாவாகும்.⁹⁶⁰

யாஅமரம்

யாஅமரம் யாஅம் எனவும் பெயர் பெறும்.⁹⁶¹ யாஅமரம் பல்லுயிர்களுக்கும் பயன்படும் மரமாகும். அம்மரம் வேனிற்காலத்தில் பயன்படும். ஒரு பெரிய மரம். சிறிய மலைகளிலும்,⁹⁶² மலைச்சாரல்களிலும்.⁹⁶³ பாலை நிலத் தொடக்கப்பகுதியிலும்,⁹⁶⁴ அருஞ்சரவழி அருகிலும்.⁹⁶⁵ வணிகர்கள் செல்லும் காட்டு வழியிலும்⁹⁶⁶ யாஅமரம் தனி மரமாக நின்று பெரிதும் உதவுகின்றது.

இந்த மரம் நீண்ட காலம் நிலைபெற்று வாழும் மரமாக இருப்பதால் நிலை 'உயர்யாஅ' எனப்படுகின்றது.⁹⁶⁷ நீர்வளம் அற்ற வறண்ட காட்டுப்பகுதியில் இம்மரம் இருந்தாலும், ஓங்கி வளரக் கூடியதாயும் கொடிய வேனிற்காலத்திலும் காய்ந்து அழிந்து போய்விடாமல் நிலைபெற்று வாழக்கூடியதாகவும் இருப்பதனால் ஓங்கு நிலை யாஅ⁹⁶⁸ எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. அடிமரம் புரையற்றதும், வயிரம் உடையதுமாய் இருப்பதால் பொந்தில் காழ் யாஅ⁹⁶⁹ என்று குறுந்தொகைப் பாடல்

கூறுகிறது. இதன் அடிமரம் வலிமை மிக்கதால் கருங்கால்⁹⁷⁰ எனவும் நீண்டு வளர்வதால் நெடுந்தாள்⁹⁷¹ எனவும் கூறப்படுகிறது.

நீண்ட அடிமரம் செங்குத்தாக வளர்ந்திருக்கும். எனவே, அது செந்நிலை யாஅ எனப்படுகிறது. ஒருவர் எளிதாக இம்மரத்தின் மீது ஏற முடியாத அளவிற்குச் செங்குத்தாக வளர்ந்திருப்பதால், இம்மரத்தின் மீது ஏணி போலப் பயன்படுவதற்குப் பிறிதோர் சிறிய நெடு மரம் மிகையாகச் சாத்தப்பட்டிருக்கும் அதனால் மிகை மரம் சார்த்திய யாஅ⁹⁷² எனக் கூறப்படுகின்றது. இம்மிகை மர உதவியால் யாஅ மரத்தின் மீது ஏறிச்சென்று பிரிந்து செல்லும் பல வழிகளுள் தாம் செல்வதற்குரிய நெடுவழியை வழிப்போக்கர்கள் பார்த்து அறிவர். யாஅவின் அடிமரம் உரிக்கத்தக்க நார்களால் போர்த்தப்பட்டு இருக்கும்.⁹⁷³ அந்நார்கள் ஈரத்தைக் கவர்ந்து நீண்ட காலம் பாதுகாத்து மரத்திற்கு அளிக்கும். பருத்த ஈரப்பதம் மிக்க பட்டையால் மரம் போர்க்கப்பட்டிருக்கும். அப்பட்டையிலும் ஈரம் உலர்ந்துவிடாதபடி அதன் மேல் தடித்த தோல் போன்ற சிறுசிறு பகுதிகளாகப் பொரியத்தக்க வலிய மேற்பட்டை போர்க்கப்பட்டிருக்கும். மழை காலத்தில் இம்மேல் பட்டை, உட்பட்டை நீரை மிகுதியாகத் தேக்கி வைக்க உதவுகிறது. வேனிற் காலத்தில் மேற்பட்டை பொரிந்து விடுவதால் பொரி அரையாஅ எனக் கூறப்படுகின்றது. நீண்ட யாமரம் பெருத்த கிளைகளை உடையது.⁹⁷⁴ உயர்ந்த கவடுகளையும்⁹⁷⁵ பெரிய கொம்புகளையும்,⁹⁷⁶ யாஅ மரத்தின் தளிர் சுவைபோல் பிளவுபட்டும் ஒளி பொருந்தியும் இருப்பதால் கவை ஒண்தளிர்⁹⁷⁷ என்று கூறப்படுகிறது.

யாவின் தளிரில் அரக்குப் பொடியைத் தூவினது போலச் செம் புள்ளிகள் காணப்படுவதாலும், அழகிய நிறம் பெற்றிருப்பதாலும், அரக்கு விதிர்த் தன்ன யா ஒண்தளிர்⁹⁷⁸ என்றும் யா அத்து அந்தளிர்,⁹⁷⁹ என்றும் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

வெயிலில் வந்த வெப்பம் ஒழிதற்கும், பண்டங்களைச் சுமந்து வந்த கழுதைகள் இளைப்பாறுதற்கும், இனிய நிழலை யாமரம் தருகிறது. மழையற்ற வறண்ட காலத்திலும், யாஅமர இலைகள் உதிர்ந்துவிட்ட காலத்திலும், தன் வரி நிழல் தந்து உதவும். நீர்ப்பதம் உடைய பட்டையாகிய பொளியையும்

நாரையும் உரித்து நீர் பெற்று யானைகள் தாகவிடாய் தீர்த்துக் கொள்ள உதவும் தன்மையது.⁹⁸⁰

இவ்வாறு யாஅமரம் பல்லுயிர்க்கும் பயன்பட்டு விளங்கும் மரமாகிறது.
வற்றல்

வற்றல் ஒரு மரம். இது வேர் முதலாக மரம் முழுவதும் வற்றி நிற்கும். துளை பொருந்திய அடிமரத்தையும் பெற்றிருக்கும். சிள்வீடு என்னும் வண்டுகள் இம்மரத்தில் தங்கி, தேர் மணி போல ஒலி எழுப்பும்.⁹⁸¹ இம்மரத்தின் அருகில் யானைநீர் வேட்கையால் வருந்துவதாலும் மான்கள் வாடிய மரலைக் கறிப்பதாலும், இம்மரம்மலைச் சாரலை அடுத்த பாலை நிலப் பகுதியில் உள்ளது என அறியலாம். இம் மரக்கிளைகள் வற்றிய நிலையில் காணப்படும். இதன் கிளைகளில் சிலந்திப் பூச்சி வலை பின்னி இருக்கும். காற்றில் அக்கிளைகள் அசைந்து இடையிட்ட நிழலைத் தரும்.⁹⁸²

வாகை

வாகை மரம் பாலை நிலத் தொடக்கப் பகுதிகளிலும்,⁹⁸³ நெடுவழி மருங்கிலும்,⁹⁸⁴ பாழ் நிலங்களிலும்⁹⁸⁵ காணப்படும். இதன் இலைகள் கவட்டு இலையாக இருக்கும். இலைகளின் பின்புறம் சிறப்பற்றதாய் இருக்கும்.⁹⁸⁶ வாகைப்பூ மென்மையானது.⁹⁸⁷ ஒளி பொருந்தியது,⁹⁸⁸ நறுமணம் கமழ்வது.⁹⁸⁹ இளமையான வாகையின் முதிர்ந்த பூவாகிய வீ⁹⁹⁰ குஞ்சம் போன்ற துய்யை உடையது.⁹⁹¹ சுடர் போன்ற நிறம் உடையது.⁹⁹² நறுமணமும் உடையது.⁹⁹³ வாகை நெற்று வெண்மையாக இருக்கும்.⁹⁹⁴ அந்த நெற்றுக்குள் வாகை விதைகள் இருப்பதால் காற்றால் நெற்று அசையும்போது அதற்குள் இருக்கும் விதைகள் நெற்றின் உள்ளே இருக்கும் உலர்ந்த ஓட்டின் மீது ஒலி எழுப்புகிறது. அந்த ஒலி கழைக்கூத்தர் கயிற்றின் மீது ஏறி ஆடும் போது அடிக்கப்படும் பறை ஒலி போலக் கேட்கும் என்றும்,⁹⁹⁵ சிலம்பின் ஒலி போலக் கேட்கும் என்றும்⁹⁹⁶ புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

அக்காலத்தில் போரில் வென்றோர் குடுவது வாகைப் பூவாகும்.

வெள்ளோத்திரம்

வெள்ளோத்திரம் ஒரு பாலை நிலமரம்.⁹⁹⁷ அதன் நிறம் திருமாலின்

நிறம் போல நீலநிறம்.⁹⁹⁸ அதன் பூக்கள் கொத்துப் பூக்களாக இருக்கும்.⁹⁹⁹ ஒவ்வொரு பூவும் தூய வெண்ணிறம் உடையது.¹⁰⁰⁰ அருஞ்சரம் வழியாகச் செல்வோர் அப்பூக்களைப் பறித்துத் தலையில் குடிக் கொள்வர்.¹⁰⁰¹

வேங்கை மரம்

வேங்கை மரம் குறிஞ்சி மரம். குறிஞ்சி நிலப் பகுதிகளில் வளரும் மரங்களில் ஒன்று. அது மலைச்சாரலிலும்,¹⁰⁰² மேட்டு நிலப்பகுதிகளிலும்¹⁰⁰³ நன்கு வளரும். சிறுமலைப் பகுதிகளிலும்¹⁰⁰⁴ வளரும்.

வேங்கை கரிய நிறத்தையுடைய நீண்ட அடிமரத்தை உடையது.¹⁰⁰⁵ இளவேனில் பருவத்தில் வேங்கை பொன் மாலை போலப் பூக்கத் தொடங்கும்.¹⁰⁰⁶

வேங்கையின் அரும்பு கரிய நிறம் உடையது.¹⁰⁰⁷ அரும்புகள் பொன் போன்ற பூங்கொத்துகளாக மலரும்.¹⁰⁰⁸ அவை புலியின் புள்ளிகளைப் போன்ற புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும்.¹⁰⁰⁹ வேங்கை மரத்தின் பெரிய கிளைகளில் வேங்கை மலர்களில் உள்ள தேனை உண்ணும் தேனீக்கள் தேனடைகளைக் கட்டும்.¹⁰¹⁰

வேங்கை மலர்ந்திருக்கும் போது சாரல் அழகு பெறுகிறது. சுற்றுப்புறம் எல்லாம் மணம் கமழும்.¹⁰¹¹ சோதிடன் நல்ல நாளைக் குறிப்பதைப் போல வேங்கை பருவம் வந்ததை அறிவித்து நாட்காலையில் மலர்வதால் வேங்கையைக் 'கார் கரும்பு அவிழ்ந்த கனிவாய் வேங்கை' என்று நற்றிணை கூறும்.¹⁰¹²

கரிய நிறக் கிளைகளில் இருண்ட பச்சை நிற இலைகளுக்கிடையில் தோன்றும் மஞ்சள் நிற மலர்கள் பொன்னிறமாக மின்னுவதால் அவை புலியின் தோற்றத்தை ஒத்து இருக்கும்.¹⁰¹³ இரவில் யானையும் வேங்கையைப் புலி என எண்ணி அஞ்சும்.¹⁰¹⁴ வேங்கை மலர்கள் தேன் நிறைந்தவை. நறுமணம் கமழ்பவை.¹⁰¹⁵ வேங்கை மலர்கள் விழும் காட்சி கொல்லனது

துருத்தியிலிருந்து வரும் நெருப்புப் பொறி சிதறுவது போல உள்ளது. மரம் தீப்பற்றி எரிவது போல் இருக்கும்.¹⁰¹⁶ யானையால் கொல்லப்பட்டுக் கிடக்கும் புலிக்கு வேங்கை மரத்தின் கிளை உவமையாகக் கூறப்படுகிறது. காட்டில் புலி ஈன்ற சிறு குட்டிகள் நடந்து செல்வதும் அசைவதும் கவிஞருக்கு வேங்கை மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை அசைவது போல் உள்ளன.¹⁰¹⁷ குடிக்கொள்ள வேங்கை மலர் பயன்பட்டது.¹⁰¹⁸

மஞ்சளான, ஒள்ளிய வேங்கைப் பூக்கள் கரிய பாறையில் வீழ்ந்து கிடப்பது புலியின் தோல் போன்று இருப்பதாகச் சங்ககாலப் புலவர் பாடியது பொருத்தமான அரிய உவமை. வேங்கை மரம் என்ற பெயரே வேங்கை மரத்தின் இத்தோற்றத்தால் தோன்றிற்று என்பதை உணர வேண்டும். பாயா வேங்கை என வேங்கை மரத்தைக் கூறுவர். மலையா நாட்டிலிருந்து பல நூற்றாண்டுகட்கு முன் வந்த வேங்கை மரத்திற்கு அதைப் போன்று காணப்பட்ட ஒரு விலங்கின் நிற உருவ அடிப்படையில் பெயரிட்டது இயல்பே என்கிறார் பி. எல். சாமி.¹⁰¹⁹

வேம்பு

வேம்பு குறிஞ்சி. முல்லை. மருதம். நெய்தல் ஆகிய நானிலங்களிலும். பாலை நிலத்தின் துவக்கப் பகுதியிலும். பொதுவாகக் காணக்கூடிய மரம். எனினும் மருத நிலத்திலும் முல்லை நிலத்திலும் கூட மிகுதியாகக் காணப்படும். இது வேனில் காலத்தும் தளிர்ந்து, பூத்து, காய்த்து, பழுத்துப் பயன் தரும் ஒரு நல்ல மரம். இதன் அடி மரம் கருமை நிறங்கொண்டது.¹⁰²⁰ திரண்ட நடுப்பாகத்தை உடையது,¹⁰²¹ பருத்தும் இருக்கும். முழவு போன்ற உருவத்தையும் பெற்றிருக்கும்.¹⁰²² இதற்குப் பெரிய கிளைகள் உண்டு.¹⁰²³ அவையும் வலிமையானவை, நீண்டவை.¹⁰²⁴

வேம்பின் இலை விளிம்பில் அரத்தின் வாய் போலக் கூரிய முனைகளை உடையது.¹⁰²⁵ பசுமையானது,¹⁰²⁶ மணம் உடையது,¹⁰²⁷ தளிர் பளபளப்பு உடையது.¹⁰²⁸ இலை சிறியது.¹⁰²⁹ வேம்பின் பூ வெண்மை நிறம் உடையது.¹⁰³⁰ வேம்பின் சிற்றரும்பாகிய நனை நண்டின் நீண்ட கண்போன்றது.¹⁰³¹ வேம்பின் இலையும், எண்ணெய்யும் உடம்பிற்கு வெப்பத்தைத் தரும் தன்மையுடையது என்பது தோன்ற வேம்-பூ-வேம்பு

என்று பெயர் அமைந்துள்ளது. வேம்பு கசப்பானது நச்சுயிர்க் கொல்லும் தன்மையது. எனவே மனையின் முகப்பில் வேப்பிலையைச் செருகி வைப்பார்கள்.¹⁰³²

வேம்பின் காய் பசுமையானது,¹⁰³³ வேம்பின் பழம் மஞ்சள் நிறமானது,¹⁰³⁴ இனிப்புடையது,¹⁰³⁵ நறுமணம் கமழுவது வேம்பின் எல்லாப் பாகங்களும் மருந்துக்கு உதவும். முக்கியமாகப் பட்டை, இலை, பூ, பழம், பருப்பு, எண்ணெய், வேப்பங்கொழுந்து, வேப்பங்காற்று ஆகிய யாவும் பல பிணியைப் போக்க உதவும் தன்மையன. அதனால் தெய்வம் சேர்ந்த வேம்பாக மக்கள் அம்மரத்தைக் கருதுவர்.¹⁰³⁶

குறிப்பெண் விளக்கம்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், இளம்பூரணர் உரை, ப.2
2. மேற்படி, கு.3.
3. மேற்படி, கு.3.
4. ஐங்குறுநூறு .. 29/2
5. புறநானூறு .. 176/4
6. கலித்தொகை .. 39/12
7. அகநானூறு .. 176/2-3
8. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப. 3
9. நற்றிணை .. 78/4
10. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப. 5
11. நற்றிணை .. 5/3-4
12. அகநானூறு .. 397/11-13
13. குறுந்தொகை .. 274/1
14. திருமுருகாற்றுப்படை .. 202
15. மேற்படி, 10
16. நற்றிணை .. 113/2
17. மேற்படி, 337/4
18. மேற்படி, 105/1
19. புறநானூறு .. 258/1
20. நற்றிணை .. 235/1
21. பரிபாடல் .. 11
22. ஐங்குறுநூறு .. 26/1-2
23. மேற்படி, 34/2
24. பி.எல். சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப. 8
25. நற்றிணை .. 6/1
26. அகநானூறு .. 176/3
27. மேற்படி, 46/5
28. மலைபடுகடாம் .. 341
29. பதிற்றுப்பத்து .. 41/4
30. கலித்தொகை .. 105/63
31. நற்றிணை .. 150/10
32. மலைபடுகடாம் .. 341
33. இராமமூர்த்தி, தமிழ் நாட்டுத்தாவரங்கள், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், ஜூன் 1978.
34. நற்றிணை .. 249/1-4
35. அகநானூறு .. 10/3, 180/13
36. குறுந்தொகை .. 3/3
37. புறநானூறு .. 243/6
38. அகநானூறு .. 286/6-7
39. நற்றிணை .. 350/3
40. நற்றிணை .. 103/2
41. பி.எல்.சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப.10
42. நற்றிணை .. 230/1, 310/2
43. கலித்தொகை .. 20/17
44. குறுந்தொகை .. 361/4-5
45. மேற்படி, 202/2
46. குறுந்தொகை .. 243/1

47. நற்றிணை .. 162/9
48. பொருநராற்றுப்படை .. 144
49. பி.எஸ். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப.11
50. குறுந்தொகை .. 293/5, அகநானூறு .. 156/9
51. குறுந்தொகை .. 138/3
52. நற்றிணை .. 309/4-5
53. மேற்படி. 19/1-2, 235/1-2
54. அகநானூறு .. 89/6, 284/1, 242/19, நற்றிணை .. 7/9, புறநானூறு .. 109/4.
55. அகநானூறு .. 2/1
56. நற்றிணை .. 185/8, 309/4-5, அகநானூறு .. 107/10
57. நற்றிணை .. 107/3
58. அகநானூறு .. 80/11-13
59. நற்றிணை .. 221/4
60. சுலித்தொகை .. 33/11
61. நற்றிணை .. 231/6-7
62. ஐந்திணை ஐம்பது .. 31/1-2
63. நற்றிணை .. 243/1-2
64. குறுந்தொகை .. 397/1
65. மேற்படி. 315/3-4, அகநானூறு .. 336/18
66. நற்றிணை .. 25/1-2
- 66அ. மேற்படி. 271/5-6
67. அகநானூறு .. 315/11
68. அகநானூறு .. 69/7, 241/13
69. நற்றிணை .. 280/1
70. மேற்படி. 279/1
71. மேற்படி. 35/2
72. மேற்படி. 6/7
73. மலைபடுகடாம் .. 221, புறநானூறு .. 392/13-14
74. புறநானூறு .. 390/14
75. குறுந்தொகை .. 399/1-2
76. அகநானூறு .. 91/4-5
77. புறநானூறு .. 392/13
78. மலைபடுகடாம் .. 221
79. மேற்படி. 222
80. மலைபடுகடாம் .. 221
81. குறுந்தொகை .. 399/1-2
82. மலைபடுகடாம் .. 222
83. குறுந்தொகை .. 399/2
84. பொருநராற்றுப்படை .. 154, பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 468.
85. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், சூ. 572
86. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 114, நற்றிணை .. 48/3
87. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 184
88. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், சூ. 630
89. மேற்படி. 632
90. குறுந்தொகை .. 275/4
91. அகநானூறு .. 87/3
92. நற்றிணை .. 183/1, 373/4, அகநானூறு .. 129/4-5, 141/17
93. பட்டினப்பாலை .. 256
94. குறுந்தொகை .. 256/1

95. அகநானூறு .. 136/10-15
96. அகநானூறு .. 136/11-12
97. அகநானூறு .. 136/10-15
98. குறுந்தொகை .. 256/1
99. அகநானூறு .. 136/13
100. ஐங்குறுநூறு .. 2/18.
101. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 217
102. ஐங்குறுநூறு .. 5 4/5
103. ஐங்குறுநூறு .. - உரை
104. புறநானூறு .. 132/4
105. மேற்படி. 132/4
106. அகநானூறு .. 266/4. புறநானூறு .. 302/3-4
107. புறநானூறு .. 132/4-6
108. மேற்படி. 395/6
109. ஐங்குறுநூறு .. 416/1-2
110. மேற்படி. 216/2-3.
111. மேற்படி. 215/5
112. மேற்படி. 17/1
113. நற்றிணை .. 69/5-6
114. மலைபடுகடாம் .. 27, மேற்படி .. 248, சிறுபாணாற்றுப்படை .. 235-236, புறநானூறு .. 354/9, திருமுருகாற்றுப்படை .. 12, குறுந்தொகை .. 324/2, பரிபாடல் .. 11/23, மலைபடுகடாம் .. 213.
115. அகநானூறு .. 178/2
116. மதுரைக்காஞ்சி .. 242
117. குறுந்தொகை .. 179/5-6
118. பதிற்றுப்பத்து .. 84/12
119. மலைபடுகடாம் .. 213
120. ஐந்திணை எழுபது .. 36/1
121. புறநானூறு .. 109/4. அகநானூறு .. 397/16
122. திருமுருகாற்றுப்படை .. 298.
123. கலித்தொகை .. 25/1-2
124. குறுந்தொகை .. 179/4-6
125. நற்றிணை .. 366/7-9
126. குறுந்தொகை .. 201/3-5
127. மதுரைக்காஞ்சி .. 242
128. அகநானூறு .. 185/6
129. கலித்தொகை .. 39/8-9
130. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 285
131. கலித்தொகை .. 118/8
132. நற்றிணை .. 51/1-2
133. அகநானூறு .. 267/11-12
134. மேற்படி .. 397/15-16.
135. நற்றிணை .. 242/1.
136. அகநானூறு .. 147/1
137. மேற்படி, 184/7
138. மேற்படி, 34/1
139. முல்லைக்கலி .. 101/1-2
140. அகநானூறு .. 23/4
141. மேற்படி, 154/4

142. முல்லைக்கலி .. 101/2
143. அகநானூறு .. 34/1
144. முல்லைப்பாட்டு .. 25
145. நற்றிணை .. 238/3-4
146. அகநானூறு .. 90/3
147. மேற்படி .. 20/7-6
148. நற்றிணை .. 299/2
149. மேற்படி. 19/1, 131/4-5, 270/1
150. பட்டினப்பாலை .. 84
151. அகநானூறு .. 20/6, கலித்தொகை .. 131/10-11
152. நற்றிணை .. 235/2, 19/2, 203/2, குறுந்தொகை .. 245/3
153. கலித்தொகை .. 144/27
154. நற்றிணை .. 270/1
155. அகநானூறு .. 130/6
156. மேற்படி. 130/7-8
157. நற்றிணை .. 335/4-6, 299/2-3
158. அகநானூறு .. 130/5
159. நற்றிணை .. 19/2-3
160. குறுந்தொகை .. 163/4
161. மேற்படி. 226/5-6
162. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 146
163. குறுந்தொகை .. 228/1-2
164. மேற்படி. 303/1
165. அகநானூறு .. 180/11-12.
166. கலித்தொகை .. 133/4-5
167. மதுரைக்காஞ்சி .. 114.
168. உ.வே.சா. குறுந்தொகை ஆராய்ச்சி. ப. 41
169. இவை. அனந்த ராமையர், கலித்தொகை, (நெய்தல்கலி ப. 929)
170. ஐங்குறுநூறு .. 456/3
171. நற்றிணை .. 312/2
172. குறுந்தொகை .. 110/5 நற்றிணை .. 205/9
173. குறுந்தொகை .. 110/5
174. மேற்படி.
175. மேற்படி.
176. நற்றிணை .. 124/4
177. மேற்படி. 193/1-2
178. மேற்படி. 79/1-3
179. அகநானூறு 294/6-8
180. கலித்தொகை .. 31/2-3
181. புறநானூறு .. 35/10-11
182. ஐங்குறுநூறு .. 65/1, குறுந்தொகை .. 262/8
183. அகநானூறு .. 256/15
184. மேற்படி. 217/3
185. புறநானூறு .. 35/10-11
186. அகநானூறு .. 235/11-12.
187. பொருநராற்றுப்படை .. 193.
188. பட்டினப்பாலை .. 9
189. பொருநராற்றுப்படை .. 216
190. நற்றிணை .. 366/7-8

191. குறுந்தொகை 35/2-3
192. ஐங்குறுநூறு .. 55/1
193. பட்டினப்பாலை .. 11-14
194. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 261-262
195. புறநானூறு .. 28/11-12
196. மேற்படி, 99/2-4, 392/20-21 ^{198A}
197. மேற்படி, 363/10, அகநானூறு .. 15/12
198. புறநானூறு .. 36/51, அகநானூறு .. 184/8
199. மேற்படி, 260/4-5, ஐங்குறுநூறு .. 323/2
200. புறநானூறு .. 240/9, 237/13.
201. மேற்படி, 363/10
202. அகநானூறு .. 151/12
203. ஐங்குறுநூறு .. 108/2
204. நற்றிணை .. 313/3
205. ஐங்குறுநூறு .. 21/1
206. மேற்படி, 22/2
207. அகநானூறு .. 236/1, நற்றிணை .. 191/1
208. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 215
209. அகநானூறு .. 130/4
210. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 148.
211. குறுந்தொகை .. 49/1
212. நற்றிணை .. 245/4, ஐங்குறுநூறு .. 177/3.
213. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 215
214. அகநானூறு .. 26/1
215. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 215
216. நற்றிணை .. 207/2
217. மேற்படி, 313/6-7, குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 62.
218. ஐங்குறுநூறு .. 223/2
219. அகநானூறு .. 18/15
220. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 312, நற்றிணை .. 173/2
221. புறநானூறு .. 163/2
222. கலித்தொகை .. 45/2
223. பதிற்றுப்பத்து .. 21/36
224. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 63.
225. குறுந்தொகை .. 76/1
226. புறநானூறு .. 168/2-4
227. மு. அருணாச்சலம், பூஞ்செடிகள், ப. 73-74.
228. குறுந்தொகை .. 259/1-2
229. மேற்படி, 185/6
230. மலைபடுகடாம் .. 145
231. நற்றிணை .. 34/2-3
232. அகநானூறு .. 109/15
233. மேற்படி 78/9
234. கலித்தொகை .. 45/1-4
235. குறுந்தொகை .. 361/5
236. மேற்படி,
237. நற்றிணை .. 185/8
238. மேற்படி, 294/6-7
239. மேற்படி, 29/1

240. பரிபாடல் . . 18/35, மலைபடுகடாம் . . 145/1-4
241. நற்றிணை . . 176/6
242. மேற்படி, 176/5
243. மலைபடுகடாம் . . 336, நற்றிணை . . 14/6-7
244. புறநானூறு . . 90/1
245. சிறுபாணாற்றுப்படை . . 167
246. பட்டினப்பாலை . . 153
247. நற்றிணை . . 185/8-10
248. மேற்படி, 359/1-2
249. அகநானூறு . . 368/9
250. மேற்படி, 18/14
251. கலித்தொகை . . 39/15, பரிபாடல் . . 8/25
252. பதிற்றுப்பத்து . . 30/9
253. திருமுருகாற்றுப்படை . . 43-44
254. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 61/90
255. பட்டினப்பாலை . . 241
256. பதிற்றுப்பத்து . . 52/22
257. நற்றிணை . . 161/2
258. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 63 ஐங்குறுநூறு . . 277/5
259. நற்றிணை . . 160/8
260. மேற்படி, 34/2, 204/3, குறுந்தொகை . . 321/4, ஐங்குறுநூறு . . 500/2, அகநானூறு . . 128/9,
261. அகநானூறு . . 62/4
262. நற்றிணை . . 262/6, அகநானூறு . . 27/3
263. மேற்படி, 6/3, 34/2, 160/8, 205/6
264. அகநானூறு . . 125/5-6
265. மேற்படி . . 128/9-10
266. நற்றிணை . . 262/7
267. பி.எல். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப.56
268. நற்றிணை . . 268/2
269. மேற்படி, 301/1
270. அகநானூறு . . 308/11, புறநானூறு . . 374/8, நற்றிணை . . 268/3
271. மேற்படி, 268/3-5
272. மேற்படி,
273. மேற்படி,
274. மதுரைக்காஞ்சி . . 300, 613
275. பரிபாடல் . . 9/67
276. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 182, பொருநராற்றுப்படை . . 218, அகநானூறு . . 102/6
277. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 62, 83, 90
278. முல்லைக்கலி . . 101/3-4
279. அகநானூறு . . 108/1-5
280. பட்டினப்பாலை . . 153
281. அகநானூறு . . 264/3
282. மேற்படி, 264/3
283. ஐங்குறுநூறு . . 223/2
284. கலித்தொகை . . 101/3-4
285. மேற்படி, 121/14
286. நெடுநல்வாடை . . 5
287. முல்லைப்பாட்டு . . 95

288. நற்றிணை .. 99/9
289. பட்டினப்பாலை .. 19
290. குறுந்தொகை .. 76/3
291. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 361
292. அகநானூறு .. 178/4
293. குறுந்தொகை .. 76/34
294. கலித்தொகை .. 41/2
295. அகநானூறு .. 178/4
296. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 361
297. மதுரைக்காஞ்சி .. 249. அகநானூறு .. 186/3
298. ஐங்குறுநூறு .. 6/4
299. பரிபாடல் .. 8/113.
300. கலித்தொகை .. 22/15
301. அகநானூறு .. 16/1
302. திருமுருகாற்றுப்படை .. 73
303. நற்றிணை .. 260/2
304. ஐங்குறுநூறு .. 94/4
305. புறநானூறு .. 397/19
306. திருமுருகாற்றுப்படை .. 73, சிறுபாணாற்றுப்படை .. 183, குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 80, கலித்தொகை .. 79/2.
307. நற்றிணை .. 310/1
308. பரிபாடல் .. 13/50. கலித்தொகை .. 73/2, அகநானூறு .. 186/3.
309. கலித்தொகை .. 22/15
310. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 173
311. மேற்படி. 183.
312. மேற்படி. 183, புறநானூறு .. 28/12
313. புறநானூறு .. 27/1
314. நற்றிணை .. 268/2. பரிபாடல் .. 9/4
315. பதிற்றுப்பத்து .. 23/23
316. கலித்தொகை .. 59/1
317. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 183, கலித்தொகை .. 22/15
318. ஐங்குறுநூறு .. 424/3
319. புறநானூறு .. 27/1
320. பரிபாடல் .. 9/4
321. பதிற்றுப்பத்து .. 23/23
322. பரிபாடல் .. 13/50
323. புறநானூறு .. 397/19
324. பரிபாடல் .. 4/60
325. பரிபாடல் .. 3/94
326. பாட்டும் தொகையும் - சொல் தொடர் விளக்கம். ப. 127
327. அகநானூறு .. 16/2
328. நற்றிணை .. 1/1-3, ஐங்குறுநூறு .. 20/2
329. புறநானூறு .. 250/5
330. கலித்தொகை .. 131/2
331. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 73
332. கலித்தொகை .. 52/7
333. புறநானூறு .. 48/3, 209/2
334. மலைபடுகடாம் .. 123-24
335. நற்றிணை .. 27/10-11

336. மேற்படி, 47/3
337. மேற்படி, 96/7-8
338. மலைபடுகடாம் . . 123-24
339. மேற்படி.
340. நற்றிணை . . 239/6-7
341. மேற்படி . . 382/1-2
342. ஐங்குறுநூறு . . 188/3
343. திருமுருகாற்றுப்படை . . 73-74
344. அகநானூறு . . 170/4-7
345. நற்றிணை . . 187/1
346. கலித்தொகை . . 145/39-40
347. குறுந்தொகை . . 401/1
348. ஐங்குறுநூறு . . 135/3
349. நற்றிணை . . 113/7
350. புறநானூறு . . 339/8
351. திருமுருகாற்றுப்படை . . 307-316
352. மலைபடுகடாம் . . 13/1
353. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 179
354. திருமுருகாற்றுப்படை . . 316
355. நற்றிணை . . 232/3
356. மேற்படி, 400/1
357. திருமுருகாற்றுப்படை . . 307
358. சிறுபாணாற்றுப்படை . . 21
359. நற்றிணை . . 355/3, 309/4
360. புறநானூறு . . 168/13
361. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கு. 132
362. குறுந்தொகை . . 308/1
363. நற்றிணை . . 309/4, அகநானூறு . . 2/1
364. கலித்தொகை . . 50/3
365. நற்றிணை . . 225/3
366. மேற்படி, 225/3-6
367. அகநானூறு . . 134/10
368. மலைபடுகடாம் . . 131
369. கலித்தொகை . . 43/24
370. அகநானூறு . . 2/1
371. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 359
372. குறுந்தொகை . . 100/1-2
373. அகநானூறு . . 133/16-17
374. குறுந்தொகை . . 100/1-2
375. நற்றிணை . . 2/2-6
376. அகநானூறு . . 49/2, குறுந்தொகை . . 232/3
377. மேற்படி, 199/7
378. நற்றிணை . . 92/3
379. மேற்படி, 64/4
380. பொருநராற்றுப்படை . . 45.
381. பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் பொருநராற்றுப்படை . . வரி 48, கழக உரை, பக் 19-20
382. நற்றிணை . . 5/3-4
383. திருமுருகாற்றுப்படை . . 309

384. அகநானூறு .. 157/6
385. நற்றிணை .. 52/1
386. மேற்படி, 124/5
387. ஐங்குறுநூறு .. 345/2, குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 75
388. பரிபாடல் .. 20/8
389. முல்லைப்பாட்டு .. 51
390. நற்றிணை .. 337/3
391. சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேயிறுத்த காதை .. 156.
392. அகநானூறு .. 157/6, 213/4
393. மேற்படி, 237/2, 289/2
394. பரிபாடல் .. 20/81
395. பாட்டும் தொகையும், சொல் தொடர் விளக்கம், ப. 29
396. நற்றிணை .. 349/2
397. பொருநராற்றுப்படை .. 195.
398. குறுந்தொகை .. 243/1
399. நற்றிணை .. 145/2
400. குறுந்தொகை .. 243/1
401. மேற்படி, 349/1
402. கலித்தொகை .. 132/16, 127/21
403. மேற்படி, 144/30
404. அகநானூறு .. 160/3
405. மேற்படி, 160/6-8
406. மலைபடுகடாம் .. 436
407. அகநானூறு .. 104/8
408. குறுந்தொகை .. 240/1
409. மேற்படி, 82/5
410. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 164.
411. ஐங்குறுநூறு .. 209/3
412. குறுந்தொகை .. 240/1
413. மதுரைக்காஞ்சி .. 292
414. அகநானூறு .. 104/8-14, 217/9, 294/9, குறுந்தொகை .. 82/5
415. மலைபடுகடாம் .. 109
416. ஐங்குறுநூறு .. 286/2
417. மேற்படி, 271/1
418. புறநானூறு .. 120/10
419. பட்டினப்பாலை .. 66, குறுந்தொகை, (உ.வே. சா. உரை) ப.33, நற்றிணை ... 61, குறுந்தொகை .. 352/1
420. நற்றிணை .. 200/6, ஐங்குறுநூறு .. 35/2
421. நற்றிணை .. 390/4
422. ஐங்குறுநூறு .. 65/1
423. நற்றிணை .. 345/3
424. மேற்படி, 390/4, குறுந்தொகை .. 293/4
425. ஐங்குறுநூறு .. 57/1-2
426. மேற்படி, 34/2-3
427. நற்றிணை .. 6/1, 230, புறநானூறு .. 63/12
428. மேற்படி, 176/4
429. மதுரைக்காஞ்சி .. 252
430. குறுந்தொகை .. 352/1-2
431. பி.எல். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி நூற் செய்திகள்", ப. 10

432. நற்றிணை .. 345/4-5
433. ஐங்குறுநூறு .. 68/1-2
434. குறுந்தொகை .. 122/2
435. மேற்படி, 117/1
436. மேற்படி, 46/1
437. மேற்படி, 293/5-6
438. மேற்படி, 80/1
439. நற்றிணை .. 221/2
440. அகநானூறு .. 6/1
441. புறநானூறு .. 248/5, 250/2
442. நற்றிணை .. 221/2
443. பரிபாடல் .. 18/34-35
444. ஐங்குறுநூறு .. 420/2
445. பரிபாடல் .. 18/17
446. அகநானூறு .. 235/7
447. மேற்படி, 217/10
448. நற்றிணை .. 69/1,2,5,6
449. பரிபாடல் .. 18/13
450. முல்லைப்பாட்டு .. 96
451. பரிபாடல் .. 19/78
452. அகநானூறு .. 217/9
453. மேற்படி, 217/9-10
454. முல்லைப்பாட்டு .. 96
455. பரிபாடல் .. 18/12
456. குறுந்தொகை .. 107/1
457. பரிபாடல் .. 14/15-16
458. பி.எல். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்', ப. 58_59
459. அகநானூறு .. 18/15, உரை
460. பட்டினப்பாலை .. 256, பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம்பத்து .. 3, 13/16
461. குறுந்தொகை .. 202/2
462. மேற்படி, 315/4
463. புறநானூறு .. 155/4
464. குறுந்தொகை .. 202/2
465. மேற்படி,
466. மேற்படி,
467. மேற்படி,
468. அகநானூறு .. 336/18
469. புறநானூறு .. 155/4
470. மேற்படி, 155/4
471. குறுந்தொகை .. 202/2
472. திருக்குறள் .. 1120
473. பொருநராற்றுப்படை .. 194.
474. புறநானூறு .. 16/14, (உரை)
475. குறுந்தொகை .. 330/4
476. நற்றிணை .. 86/3-4
477. குறுந்தொகை .. 330/4
478. நற்றிணை .. 86/3
479. ஐங்குறுநூறு .. 97/1, 456/2
480. குறுந்தொகை .. 330/45

481. அகநானூறு .. 217/6-9
482. மேற்படி, 255/10-11
483. பதிற்றுப்பத்து .. 76/12-13.
484. அகநானூறு .. 262/2-4
485. ஐங்குறுநூறு .. 47/3
486. குறுந்தொகை .. 338/4
487. புறநானூறு .. 297/1-2
488. மேற்படி. 297/3
489. மேற்படி. 297/4
490. நற்றிணை .. 180/1, ஐங்குறுநூறு .. 99/1
491. அகநானூறு .. 255/13
492. மேற்படி. 177/9
493. மேற்படி. 255/16, 15/4
494. மேற்படி. 177/9-10
495. மேற்படி. 15/4
496. ஐங்குறுநூறு .. 49/1
497. குறுந்தொகை .. 36/1-2
498. கம்பஇராமாயணம். வனம்புகுபடலம். 36
499. நெடுநல்வாடை .. 13
500. அகநானூறு .. 94/2
501. மேற்படி. 235/9
502. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 166
503. மேற்படி.
504. மலைபடுகடாம் .. 101
505. அகநானூறு .. 264/2
506. புறநானூறு .. 320/1
507. குறுந்தொகை .. 108/3
508. நற்றிணை .. 321/3
509. குறுந்தொகை .. 108/3
510. மேற்படி.
511. பொருநராற்றுப்படை .. 221
512. குறுந்தொகை .. 382/1
513. மேற்படி, 186/2
514. ஐங்குறுநூறு .. 422/2
515. குறுந்தொகை .. 126/3, 382/1, 323/4
516. நற்றிணை .. 366/5
517. பதிற்றுப்பத்து .. 46/11, நற்றிணை .. 248/1
518. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 17
519. நற்றிணை .. 169/5
520. குறுந்தொகை .. 220/3
521. நற்றிணை 343/1
522. குறுந்தொகை .. 234/2, நற்றிணை .. 369/3,
523. புறநானூறு .. 117/8-9, குறுந்தொகை .. 240/3
524. நற்றிணை .. 59/8
525. மேற்படி, 69/3
526. மேற்படி, 369/3,
527. நெடுநல்வாடை .. 130
528. நற்றிணை .. 248/1
529. குறுந்தொகை .. 108/3

530. நற்றிணை .. 248/1
531. பதிற்றுப்பத்து .. 46/16, அகநானூறு .. 6-7
532. மேற்படி, 21/20, 91/3-4
533. அகநானூறு .. 314/19
534. புறநானூறு .. 201/3
535. கலித்தொகை .. 39/12, புறநானூறு .. 109/6
536. நற்றிணை .. 295/1
537. மேற்படி .. 269/7
538. அகநானூறு .. 52/1
539. பட்டினப்பாலை .. 188
540. திருமுருகாற்றுப்படை .. 296
541. நற்றிணை .. 282/7
542. பரிபாடல் .. 18/53
543. குறுந்தொகை .. 286/3-4
544. மேற்படி, 339/1
545. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 110
546. ஐங்குறுநூறு .. 2
547. பரிபாடல் .. 21/25
548. மேற்படி, 4/2, குறுந்தொகை .. 15/3
549. கலித்தொகை .. 40/4
550. புறநானூறு .. 168/11
551. கலித்தொகை .. 388/3
552. நற்றிணை .. 328/9
553. அகநானூறு .. 242/18
554. நற்றிணை .. 140/1-2
555. மேற்படி, 64/5
556. மேற்படி, 1/4
557. மேற்படி, 261/8
558. குறுந்தொகை .. 150/3
559. பி.எல். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி நூற் செய்திகள்", ப. 5
560. நற்றிணை .. 5 (உரை)
561. பி.எல். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி நூற் செய்திகள்", ப. 6
562. ஐங்குறுநூறு .. 240/3-4, குறுந்தொகை .. 312/6
563. மேற்படி, 214/5
564. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 118
565. ஐங்குறுநூறு .. 187/3, ப. 121-குறிப்பு
566. கலித்தொகை .. 57/12
567. மதுரைக்காஞ்சி .. 701
568. ஐங்குறுநூறு .. 273/1
569. அகநானூறு .. 7/19
570. ஐங்குறுநூறு .. 211/3
571. மேற்படி, 273/1
572. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 118, 119, மலைபடுகடாம் .. 159/161
573. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 88
574. டி.எம். செளந்திரராஜன், மரங்கள் வளர்ப்போம், ப. 137.
575. அகநானூறு .. 7/19
576. ஐங்குறுநூறு .. 121
577. குறுந்தொகை .. 24/3
578. மேற்படி, 24/3

579. மேற்படி, 24/3
580. மேற்படி, 15/2, அகநானூறு .. 251/8, 36/14
581. அகநானூறு .. 58/2
582. மேற்படி, 287/7
583. பரிபாடல், 4/67
584. புறநானூறு .. 58/2
585. மேற்படி, 199/1
586. அகநானூறு .. 70/16
587. பரிபாடல் .. 4/67
588. மேற்படி.
589. ஐங்குறுநூறு .. 303/1
590. புறநானூறு .. 199/1
591. மேற்படி, 58/2-3
592. நற்றிணை .. 343/4
593. மேற்படி, 76/3
594. குறுந்தொகை .. 15/1
595. அகநானூறு .. 351/8
596. மேற்படி, 267/6
597. குறுந்தொகை .. 329/1
598. அகநானூறு .. 267/6
599. குறுந்தொகை .. 321/1
600. அகநானூறு .. 95/6
601. குறுந்தொகை .. 329/1
602. அகநானூறு .. 267/6-15
603. மேற்படி, 95/6
604. மேற்படி, 333/1
605. மேற்படி, 351/8
606. குறுந்தொகை .. 329/1
607. அகநானூறு .. 81/2
608. மேற்படி, 171/12
609. மேற்படி, 171/14
610. மேற்படி, 331/8
611. மேற்படி, 9/3
612. மேற்படி, 351/5-8
613. மேற்படி, 9/3
614. மேற்படி, 225/11
615. மேற்படி, 171/14
616. மேற்படி, 223/10-11, 107/16, 49/2-3, 331/1-2, புறநானூறு .. 384/7
617. மேற்படி, 135/8
618. நற்றிணை .. 111/1
619. அகநானூறு .. 217
620. மேற்படி, 135/8-11
621. மேற்படி, 95/5-6
622. மேற்படி, 267/5-6
623. மேற்படி, 171/12-15
624. மேற்படி, 321/5-6
625. நற்றிணை .. 279/1-2
626. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 83
627. ஐங்குறுநூறு .. 338/2

628. அகநானூறு .. 17/18
629. மேற்படி, 185/12
630. மேற்படி, 309/7
631. ஐங்குறுநூறு .. 320/1-3
632. அகநானூறு .. 11/1-3
633. கலித்தொகை .. 26/5
634. ஐங்குறுநூறு .. 320/1
635. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 86
636. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 83-84
637. அகநானூறு .. 309/8
638. ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு. மதுரை 1981, ப. 189
639. பி.எஸ். சாமி. சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், ப. 145.
640. உ.வே.சா. பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினர்க்கினியர் உரையும், ப. 219
641. குறுந்தொகை .. 106/1
642. அகநானூறு .. 57/6
643. மேற்படி, 345/19
644. மேற்படி, 57/5-6
645. குறுந்தொகை .. 106/1
646. மேற்படி, 106/1-2
647. ஐங்குறுநூறு .. 279/1-2
648. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 130
649. நற்றிணை .. 2/1,2,6
650. மேற்படி, 2/2
651. மேற்படி, 126/1-3
652. மேற்படி, 174/1
653. ஐங்குறுநூறு, தனிப்பாடல் .. 2/2
654. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 88
655. அகநானூறு .. 213/5
656. குறுந்தொகை .. 363/4
657. மேற்படி,
658. குறுந்தொகை .. 274/1
659. நற்றிணை .. 66/2
660. மேற்படி .. 66/2-3
661. குறுந்தொகை .. 274/1-3
662. அகநானூறு .. 293/6-8
663. புறநானூறு .. 323/2
664. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், கு. 63/8
665. பதிற்றுப்பத்து .. 23/1
666. மேற்படி.
667. மேற்படி, 61/6
668. நற்றிணை .. 137/7
669. மேற்படி, 84/8
670. மேற்படி, அகநானூறு .. 191/9, 297/11, நற்றிணை .. 198/2, மேற்படி, நற்றிணை .. 297/11, 198/2
671. நற்றிணை .. 318/2, குறுந்தொகை .. 79/2, அகநானூறு .. 3/2
672. அகநானூறு .. 3/2
673. நற்றிணை .. 137/7, 279/7, குறுந்தொகை .. 79/2
674. மேற்படி, 279/6-7
675. மேற்படி, 137/7-8

676. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 363
677. மேற்படி, 380
678. மேற்படி, 381
679. மேற்படி, 7
680. மேற்படி, 381
681. மேற்படி, 7, நெடுநல்வாடை .. 23
682. நெடுநல்வாடை .. 23-26, பட்டினப்பாலை .. 17
683. அகநானூறு .. 335/12-24
684. குறுந்தொகை .. 127/685. பதிற்றுப்பத்து .. 23/12
686. மேற்படி, 48/18
687. அகநானூறு .. 25/3
688. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 179, பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 375, அகநானூறு .. 296/1
689. பொருநராற்றுப்படை .. 189
690. அகநானூறு .. 341/9-10
691. கலித்தொகை .. 74/5
692. மேற்படி, 26/3
693. மேற்படி, 34/8
- 694.. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 179
695. புறநானூறு .. 351/11
696. பதிற்றுப்பத்து .. 62/14-15
697. நற்றிணை .. 274/2-5
698. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 225
699. நற்றிணை .. 286/2
700. மேற்படி, 274/5
701. மேற்படி, 6/7
702. மேற்படி, 287/1-3
703. மேற்படி, 6/7-8
704. புறநானூறு .. 324/9-10
705. பொருநராற்றுப்படை .. 21, 22. (நச்சினார்கினியர் உரை) ப. மேற்படி, 103, 80-81
706. நற்றிணை, 321/9
707. அகநானூறு .. 133/15
708. புறநானூறு .. 335/2
709. அகநானூறு .. 194/14
710. மேற்படி, 194/14, 304/10
711. மேற்படி, 85/12
712. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 95
713. கலித்தொகை .. 111/7, 113/25, ஐங்குறுநூறு .. 439/2
714. அகநானூறு .. 304/8-10
715. நற்றிணை .. 246/8
716. ஐங்குறுநூறு .. 430/1
717. மேற்படி,
718. நற்றிணை .. 141/2-3
719. மேற்படி, 221/4
720. மேற்படி, 242/3
721. குறுந்தொகை : . 233/2, புறநானூறு . . 1, கடவுள்வாழ்த்து, மேற்படி, 66/1-5, 148/3-5, 183/1-2
722. மேற்படி, 148/3
723. ஐங்குறுநூறு .. 432/2, 436/3
724. மேற்படி, 497/1, நற்றிணை .. 296/4

725. நற்றிணை .. 302/1-3
726. குறுந்தொகை .. 21/1-3
727. பி.எஸ். சாமி. "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப. 106.
728. அகநானூறு .. 398/3-5
729. டி.எம்.சௌந்திர ராஜன், மரங்கள் வளர்ப்போம், ப. 120
730. ஐங்குறுநூறு .. 458/1-2
731. நற்றிணை .. 46/6
732. அகநானூறு 15/15
733. புறநானூறு. கடவுள் வாழ்த்து.
734. கலித்தொகை. 42/16. புறநானூறு .. 336/9
735. அகநானூறு .. 321/4. பரிபாடல் 19/79
736. ஐங்குறுநூறு .. 367/1
737. மேற்படி. 370/1
738. மேற்படி. 366/5
739. குறுந்தொகை .. 254/2
740. நற்றிணை .. 86/6
741. ஐங்குறுநூறு .. 343/2
742. மேற்படி.
743. குறுந்தொகை .. 254/2
744. கலித்தொகை .. 117/2
745. அகநானூறு .. 99/5. நற்றிணை .. 86/6
746. குறுந்தொகை .. 254/2. புறநானூறு .. 336/9
747. மதுரைக்காஞ்சி .. 338
748. ஐங்குறுநூறு .. 367/1
749. நற்றிணை .. 48/3
750. கலித்தொகை .. 42/12. அகநானூறு .. 153/16.
751. மதுரைக்காஞ்சி .. 338
752. புறநானூறு .. 321/4-5
753. அகநானூறு .. 341/2
754. நற்றிணை .. 202/11
755. பி.எஸ். சாமி. "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப. 155
756. ஐங்குறுநூறு .. 342/3
757. அகநானூறு .. 345/16
758. மேற்படி. 345/16
759. மேற்படி.
760. மேற்படி.
761. ஐங்குறுநூறு .. 342/3
762. மேற்படி. 342/3
763. திருமுருகாற்றுப்படை .. 10-உரை
764. குறுந்தொகை 22/3
765. திருமுருகாற்றுப்படை .. 10
766. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 2
767. குறுந்தொகை .. 92/3
768. மேற்படி. 87/1
769. திருமுருகாற்றுப்படை .. 10-12
770. மேற்படி. 10, அகநானூறு 221/7
771. ஐங்குறுநூறு .. 383/2
772. நற்றிணை .. 148/5
773. அகநானூறு .. 221/7

774. ஐங்குறுநூறு .. 383/2
775. மலைபடுகடாம் .. 498
776. குறுந்தொகை .. 211/4
777. திருமுருகாற்றுப்படை .. 11
778. ஐங்குறுநூறு .. 383/1-3
779. திருமுருகாற்றுப்படை .. 9-10
780. குறுந்தொகை .. 22/25, ஐங்குறுநூறு .. 383/1-3
781. அகநானூறு .. 335/7
782. குறுந்தொகை .. 92/3
783. ஐங்குறுநூறு .. 191/3
784. மேற்படி, 141/6
785. மேற்படி, 103/2
786. நற்றிணை .. 106/7, குறுந்தொகை .. 81/2
787. ஐங்குறுநூறு .. 169/2
788. நற்றிணை .. 106/7, குறுந்தொகை .. 81/2, ஐங்குறுநூறு .. 150/1
789. குறுந்தொகை .. 328/1
790. அகநானூறு .. 240/1
791. குறுந்தொகை .. 50/1
792. நற்றிணை .. 31/8
793. ஐங்குறுநூறு .. 191/3
794. நற்றிணை .. 54/9
795. அகநானூறு .. 370/9
796. பெருநராற்றுப்படை .. 208
797. திருமுருகாற்றுப்படை .. 307-308
798. நற்றிணை .. 279/2
799. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 176, குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 64, மலைபடுகடாம் .. 138.
800. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 364
801. மேற்படி, 357
802. கு. சீனிவாசன், தாவரம் வாழ்வும் வரலாறும், ப. 306
803. பட்டினப்பாலை .. 84
804. குறுந்தொகை .. 228/1
805. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 357
806. மேற்படி.
807. புறநானூறு .. 61/9
808. கு. சீனிவாசன், தாவரம் வாழ்வும் வரலாறும், ப. 307
809. புறநானூறு .. 29/14-15
810. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 253-254
811. கு. சீனிவாசன், தாவரம் வாழ்வும் வரலாறும், ப. 307
812. புறநானூறு .. 29/13-16
813. கு. சீனிவாசன், தாவரம் வாழ்வும் வரலாறும், ப. 307
814. நற்றிணை 195/3
815. மேற்படி.
816. கலித்தொகை .. 133/1
817. புறநானூறு .. 252/2
818. பொ. வே. சோமசுந்தரனார், கலித்தொகை, நெய்தல்கலி .. 132
819. அகநானூறு .. 143/5
820. மேற்படி, 225/9
821. மேற்படி, 311/11
822. மேற்படி, 225/9

823. மேற்படி, 107/1
824. மேற்படி, 143/5
825. மேற்படி, 225/9
826. மேற்படி.
827. மேற்படி.
828. மேற்படி, 229/5
829. மேற்படி, 315/15
830. மேற்படி, 311/11, 107/11, 315/16-18
831. புறநானூறு .. 91/7-8
832. அகநானூறு .. 67/7
833. நற்றிணை .. 87/4
834. அகநானூறு .. 69/7
835. ஐங்குறுநூறு .. 334/2
836. அகநானூறு .. 54/15
837. நற்றிணை .. 87/4. குறுந்தொகை .. 201/4
838. ஐங்குறுநூறு .. 381/1
839. அகநானூறு .. 5/9
840. அகநானூறு .. 241/13
841. மேற்படி, 399/14
842. மேற்படி, 315/10
843. புறநானூறு .. 91/9
844. மேற்படி, 314/4
845. அகநானூறு .. 271/7
846. புறநானூறு .. 91/7-11
847. குறுந்தொகை .. 209/1
848. அகநானூறு .. 69/7-8
849. மேற்படி, 315/10
850. மேற்படி, 241/13
851. மேற்படி, 8/1. ஐங்குறுநூறு .. 214/1
852. மலைபடுகடாம் .. 144-5
853. மேற்படி, 12
854. குறுந்தொகை .. 257/3
855. மலைபடுகடாம் .. 143-144
856. நற்றிணை .. 353/4
857. குறுந்தொகை .. 90/4
858. நற்றிணை .. 326/1
859. புறநானூறு .. 129/4
860. குறுந்தொகை .. 189
861. கு. சீனிவாசன், தாவரம் வாழ்வும் வரலாறும், ப. 95.
862. ஐங்குறுநூறு .. 214/1
863. கு. சீனிவாசன், தாவரம் வாழ்வும் வரலாறும், ப. 143.
864. ஐங்குறுநூறு .. 214/1
865. சிலப்பதிகாரம் .. கொலைக்களக்காதை .. 15)24
866. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 408
867. ஐங்குறுநூறு .. 214/1
868. அகநானூறு .. 189/1.
869. புறநானூறு .. 158/23
870. மலைபடுகடாம் .. 12
871. புறநானூறு .. 158/22

872. பாட்டும் தொகையும், ப. 115, பி.எல்.சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப.97.
873. அகநானூறு ..223/5
874. மேற்படி, 99/2
875. புறநானூறு ..169/10
876. சிறுபாணாற்றுப்படை ..254
877. அகநானூறு ..41/2
878. மேற்படி, 362/5
879. மேற்படி, 41/2
880. மேற்படி, 99/1-2
881. மேற்படி, 317/4
882. மேற்படி, 277/14-17
883. குறுந்தொகை ..248/3-6
884. நற்றிணை ..126/3-6
885. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கு3
886. பரிபாடல் ..2/43
887. பதிற்றுப்பத்து ..36/5
888. அகநானூறு ..187/18
889. புறநானூறு ..45/1
890. மேற்படி, 24/12
891. மேற்படி, 161/16
892. மேற்படி, 229/3
893. அகநானூறு ..26/1
894. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 4, அகநானூறு .. 257/1
895. அகநானூறு ..237/1
896. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 4, நற்றிணை ..337/4
897. ஐங்குறுநூறு ..346/2
898. பெரும்பாணாற்றுப்படை ..4
899. மேற்படி,
900. நற்றிணை ..52/1-2
901. மேற்படி, 52/2
902. அகநானூறு ..191/1
903. நற்றிணை ..118/8-9
904. மேற்படி, 337/4
905. அகநானூறு ..257/1, குறுந்தொகை ..147/1
906. குறிஞ்சிப்பாட்டு ..74
907. புறநானூறு ..70/14, அகநானூறு ..99/6
908. புறநானூறு ..399/7
909. பி.எல். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப.119
910. மேற்படி, ப. 121
911. மதுரைக்காஞ்சி ..314
912. சிறுபாணாற்றுப்படை ..11
913. நற்றிணை ..107/2-3
914. பரிபாடல் ..21/11
915. மேற்படி,
916. மேற்படி,
917. பி.எல். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப. 62.
918. அகநானூறு ..116/6
919. பொருநராற்றுப்படை ..196

920. நற்றிணை .. 9/5
921. குறுந்தொகை .. 53/2
922. மேற்படி,
923. ஐங்குறுநூறு .. 347/3, குறுந்தொகை .. 341/23
924. மேற்படி, 368/2
925. நற்றிணை 94/6, அகநானூறு .. 20/3, நற்றிணை .. 74/7
926. அகநானூறு .. 340/2, 80/13, குறுந்தொகை .. 123/3
927. நற்றிணை .. 145/9, சிறுபாணாற்றுப்படை .. 149, நற்றிணை .. 307/6
928. மேற்படி, 31/10
929. மேற்படி, 67/5, 249/1, குறுந்தொகை .. 123/3, கலித்தொகை .. 123/1
930. அகநானூறு .. 10/3, 180/13, 320/10, பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 266
931. நற்றிணை .. 167/1
932. பி.எல். சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம்", ப. 125.
933. நற்றிணை .. 249/1
934. நற்றிணை .. 87/6
935. மேற்படி, 94/6-7, சிறுபாணாற்றுப்படை .. 149
936. மேற்படி, 78/3
937. குறுந்தொகை .. 299/3
938. நற்றிணை .. 249/4
939. மேற்படி .. 231/6-7
940. மேற்படி, 76/6
941. மேற்படி, 278/1-5
942. சு. நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை நானூறு, ப. 475
943. பதிற்றுப்பத்து .. 73/4
944. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 186
945. புறநானூறு .. 243/6
946. ஐங்குறுநூறு .. 7/4
947. அகநானூறு .. 97/19
948. திருமுருகாற்றுப்படை .. 34, 28
949. பொருநராற்றுப்படை .. 199
950. அகநானூறு .. 36/10
951. புறநானூறு .. 351/10
952. பாட்டும் தொகையும், ப. 135
953. திருமுருகாற்றுப்படை .. 308-309, கலித்தொகை, 41/14
954. ஐங்குறுநூறு .. 213/1
955. அகநானூறு .. 37/7
956. மேற்படி,
957. ஐங்குறுநூறு .. 213/1-2
958. பரிபாடல் .. 11/19, குறுந்தொகை .. 8/1
959. அகநானூறு .. 97/22-23
960. குறுந்தொகை .. 8/1-2, ஐங்குறுநூறு .. 61/1
961. மேற்படி, 37/3
962. அகநானூறு .. 193/7
963. மேற்படி, 337/1
964. மேற்படி, 17/16-17
965. மேற்படி, 51/3
966. குறுந்தொகை .. 255/1
967. அகநானூறு .. 31/5
968. மேற்படி, 287/11

969. குறுந்தொகை .. 255/1
970. அகநானூறு .. 87/15
971. மேற்படி, 193/7
972. மேற்படி, 257/13-14
973. மேற்படி, 257/15
974. மேற்படி, 343/10
975. மேற்படி, 193/7
976. மேற்படி, 343/10
977. மேற்படி, 181/15
978. மேற்படி, 333/1
979. மேற்படி, 343/10
980. மேற்படி, 343/10-11
981. மேற்படி, 145/1-3
982. மேற்படி, 199/5-6, 199/4, 199/7
983. குறுந்தொகை .. 347/2
984. மேற்படி, 369/1
985. மேற்படி, 393/3
986. அகநானூறு .. 136/10
987. மேற்படி.
988. பரிபாடல், 14/7
989. குறுந்தொகை .. 347/2
990. மேற்படி, 347/2
991. பதிற்றுப்பத்து .. 43/23
992. மேற்படி, 88/10
993. குறுந்தொகை .. 347/2
994. மேற்படி, 7/5
995. மேற்படி.
996. மேற்படி, 369/1
997. ஐங்குறுநூறு .. 301/1, பாட்டும் தொகையும், ப. 154.
998. மேற்படி.
999. மேற்படி.
1000. மேற்படி.
1001. மேற்படி.
1002. நற்றிணை .. 112/2
1003. மேற்படி .. 202/5
1004. மேற்படி .. 157/8
1005. மேற்படி .. 151, 157/8
1006. கலித்தொகை .. 32
1007. நற்றிணை .. 373/6
1008. ஐங்குறுநூறு .. 396/1
1009. நற்றிணை .. 389/1, கலித்தொகை .. 38/6
1010. நற்றிணை .. 168/12
1011. மேற்படி .. 396/3
1012. மேற்படி .. 373/6
1013. கலித்தொகை .. 38/6
1014. அகநானூறு .. 228/10-12
1015. மேற்படி, 218/20-21
1016. கலித்தொகை .. 44/4
1017. நற்றிணை .. 383/1

1018. மேற்படி .. 125/9
1019. பி.எல்.சாமி, "சங்க இலக்கியத்தில் புலி"—செந்தமிழ்ச் செல்வி, சிலம்பு 42, பரல் 9, பக் 432-434.
1020. குறுந்தொகை .. 24/1
1021. புறநானூறு .. 76/4
1022. நற்றிணை .. 218/7, பதிற்றுப்பத்து .. 5-13
1023. பதிற்றுப்பத்து .. 5-13, பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 59
1024. நற்றிணை .. 3/2
1025. பொருநராற்றுப்படை .. 144
1026. அகநானூறு .. 138/4
1027. மேற்படி,
1028. புறநானூறு .. 79/2
1029. நற்றிணை .. 103/2
1030. குறுந்தொகை .. 283
1031. ஐங்குறுநூறு .. 301
1032. புறநானூறு .. 281/1
1033. குறுந்தொகை .. 196/1
1034. நற்றிணை .. 289/11
1035. ஐங்குறுநூறு .. 33/92
1036. அகநானூறு .. 309/4

உயிரியல்

உயிரினங்கள்

ஒல்காப்புசுழ்த் தொல்காப்பியர் உயிர் வகைகளை ஓரறிவுயிர், ஈரறிவுயிர், மூவறிவுயிர், நான்கறிவுயிர், ஐயறிவுயிர், ஆறறிவுயிர் என வகைப்படுத்தியுள்ளார். நுட்பமான அறிவுடைமை தோன்றப் புல்லும் மரமும் தொட்டறியும் ஓரறிவுடைமையும், நத்தையும் இப்பியும் உற்றறிதலோடு நாவறிவையும் உடைமையும், சிதலும் ஏறும்பும் மூக்கறிவோடு மூவறிவுடைமையும் நண்டும் தும்பியும் கண்ணறிவோடு நான்கறிவுடைமையும் விலங்குகளும் விலங்கியல்புள்ள மக்களும் செவியறிவுடன் ஐயறிவுடைமையும் மாந்தர் பகுத்தறிவோடு ஆறறிவுடைமையும் தோன்ற வகைப்படுத்தியுள்ளார்.¹

சங்க இலக்கியத்திலும் உயிரினங்களைப் பற்றிய நுட்பமான கருத்துகள் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. சங்கப் புலவர்களின் பாட்டறிவெல்லாம் பாட்டறிவே என்பதும் அப்பட்டறியும் உள்ளதை உள்ளவாறே பகுத்தறியும் நுண்ணறிவே என்பதும் அறியத்தக்கன. தம் செய்யுளில் நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, பறப்பன, விலங்குகள் பற்றிக் கூர்ந்து நோக்கி எழுதியுள்ளமை அவர்களது அறிவியல் அணுகுமுறையைக் காட்டுகிறது. உயிரினங்களின் உடல் அமைப்பு, இரைதேடும் முறை, வாழுமிடம், வாழ்க்கை முறை பற்றிய செய்திகளை இவ்வியலில் காணலாம்.

நீர்வாழ்வன

அயிரை¹

அயிரை மீன் மிகவும் சிறிய மீன்; அதனால் அதை நொய்ம்மீன் என்றும் கூறுவர். அயிர் என்றால் நுண்மை என்றும் பொருள்படும். அயிரை மீனை அயிரைக் கொழுமீன்² என்று கூறுவதால் அது நல்ல சத்துள்ள மீனாகும் என்று தெரிகிறது.

பறவைகள் இந்த அயிரை மீனை உண்பதற்கு மிகவும் விரும்புவதால் சுவையும், சத்தும் உள்ள மீனாகும் என அறியலாம். வேட்டையாடும் பறவைகளிடம் இருந்து தன்னை மறைத்துக் கொள்ள கரிய சேற்றையுடைய உப்பங்கழிகளிலும், நல்ல நீர் பாயும் நெல்விளைந்த வயல்களிலும், நீர்த் துறைகளிலும் கூட்டமாக வாழும். கரிய சேற்றருகில் மிகவும்

காணப்படுவதால் அதற்கு இருஞ்சேற்று அயிரை ³ என்றே பேர் வழங்குகிறது. இது பெரும்பான்மை நல்ல நீரிலும் சிறுபான்மை உப்பங்கழியிலும் வாழ்கிறது ⁴

அழகிய வயல்களில் உள்ள நீரிலும் அயிரை மீன்கள் மிகுதியாகப் பெருகி வாழ்வதால் அவற்றைப் பிடிக்கச் சில நாரைகள் வயலில் இறை தேடும்.⁵ வடமலையிலிருந்து அன்னச் சேவல் குமரிப் பெருந்துறையில் உள்ள அயிரை மீனை உண்டு வடதிசைக்கு ஏகும் ⁶ என்பர் புலவர்.

கடற்கரையில் கடற்காக்கையின் பேடை கடுஞ்சூல் உற்றதென, அயிரையைக் கொடுக்கச் செவ்வாய்ச் சேவல் கருங்கழியின் கரையருகில் உள்ள செடியின் இலை, பூ இவற்றின் அடிப்பாகத்தைத் துழாவும் என்கிறார் ஒரு புலவர்⁷ சேற்றில் அயிரை ஓடி ஒழியும் என்பது இயற்கையான செய்தியாகும்.

அயிர் என்ற சொல் நுண்ணியதைக் குறிக்கும் என்று திவாகரம் கூறியுள்ளது. நுண்ணிய மீனாகையால் அயிரை என்றழைக்கப்பட்டது. அயிரை மீனை ஆங்கிலத்தில் லோச் (loach) என்றும் அறிவியலில் கோபிற்றோ (Cobito) என்றும் கூறுவர் என்பர் பி.எல். சாமி அவர்கள்.⁸

அயிலை

அயில் என்றால் கூர்மை என்று பொருள். இந்த மீன் கூர்மையான வளைந்த முள்ளைத் தன் வயிற்றுப் பகுதியிலும், வாய்ப் பகுதியிலும் பெற்றிருப்பதால் அயிலை மீன் என வழங்கப் பெற்றது. அயிலை மீனை ஆங்கிலத்தில் 'mackerel' என்றழைப்பர். அறிவியலில் ரேஃச்டி ரேலிகர் கனகுந்தா (Rastrelliger Kanawra) என்பர். இம் மீன் வேல் போன்ற உருவுடன் காணப்படுவதால் அயிலை என அழைக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என்று பி.எல். சாமி தம் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.⁹

இது கடல் நீரில் வாழும் மீனாகும். சிறுகுடிப்பாக்கத்தில் உள்ள பரதவர் வலைபோட்டுப் பிடித்த கொழுங்கண்ணினை உடைய அயிலை மீனைப் பகுத்துக் கொடுத்தது அகநானூற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது.¹⁰ தற்காலத்தில் இம்மீனைக் கானாங் கெளுத்தி என்றழைப்பர். இம்மீன் கடலில் கூட்டமாகப் பிடிபடும். 'அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து'

என்பது அயிலை மீனை விரும்பிச் சமைத்து உண்ணும் முறையைக் கூறும்.¹¹

ஆரல் மீன்

இந்த மீனின் உருவம் அதாவது வால்பாகம் பருத்தும், நீண்டும், நுனி கூர்மையாகவும் இருப்பதால் இதைக் கதிர்மூக்கு ஆரல் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது.¹² இதன் மூக்கு நீண்டு மிகக் கூர்மையாய் இருப்பதால் இதை நுனி ஆரல் என்று மற்றொரு புறப்பாடல் கூறுகிறது.¹³ இது நல்ல நீரில் வாழும் மீன்; ஓடும் நீரின் வழியே ஓடிவரும். இம் மீனை உண்பதற்காகச் சிறிய பசுமையான கால்களையுடைய குருகுகள் எதிர்பார்த்திருக்கும்.¹⁴ ஆரல் மீனின் வெண்சிறுகடுகு போன்ற முட்டைகளைக் கொக்கு தன் கூரிய அலகால் கொண்டு போய் வாய்திறந்திருக்கும் தன் குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டும்.¹⁵

ஆர்வதற்குச் சுவையான மீன் ஆரல் என்று பெயர் வந்திருக்கலாம். ஆரல் மீனை ஆங்கிலத்தில் சார்ட்சல் (Sardecel) என்றும், அறிவியலில் ரைஞ்சோ டெல்லா அக்குலீட்டா (Rhynchobdellaculeata) என்றும் அழைப்பர் என்பர் பி.எல். சாமி.¹⁶ பறவைகள்,¹⁷ நாரைகள்,¹⁸ ஆரல் மீனை உண்ணும். களமரும்¹⁹ ஆரல் மீனை உணவாகக் கொள்வர்.

இறால்

இறால் மீன், இறா இறவு எனவும் சங்க இலக்கியத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.²⁰ தற்காலத்தவர் இறால் என்றும் ஏறால் என்றும் இறாட்டு என்றும் பேச்சு வழக்கில் அழைக்கின்றார்கள். சங்க இலக்கியத்தில் இறாவை மீன் என்று எங்கும் குறிக்கவில்லை. அது நண்டு இனத்துடன் நெருங்கிய உறவு உடையது என்று திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார்.²¹

மீன் நடப்பதில்லை; இறாவை நடக்கும் இறவு என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.²² நந்தொடு சேர்த்துக் குறிப்பிடப்படுகிறதால் நண்டின் இனம் என்று கூறுதல் பொருத்தமானதே. குளத்து நீரில் உள்ள இறா பசுமை நிறமாகக் காணப்படுகிறது. குளத்து நீரில் பாசி மிகுந்திருத்தலால் அந்தப் பாசி படிந்த இறா பசுமையாகக் காணப்படுகிறது போலும்.²³

கடலின் மேற்பரப்பில் காணப்படும் இறா சிவந்த நிறமுள்ள சேய் இறாவாக உள்ளது. சிறுவெண் காக்கை அதனைப் பெடைக்குத் தருகிறது.²⁴

நல்ல நீர் பாயும் நெல் விளையும் வயல்களிலும் இறா மீன் வளரும்.²⁵ கரிய கழிகளிலே சிறிய வெண்மை நிற இறாக்கள் பெருங்கூட்டமாகக் காணப்படும்.²⁶

இறாவின் தலை, துய் போன்ற பரட்டைத்தலை. இதன் துய்த்தலை இருப்பைப்பூவின் துய்த்தலை போல் உள்ளது என்றும்,²⁷ இறாவின் வாய் மோவாய் அதாவது உயர்ந்தவாய் என்றும், அதனுடைய உடம்பு முடங்கு புறம் என்றும் நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.²⁸

இறாவின் உடற்புறம் பிணர் என்னும் சருச்சரை உடையது. இறாவின் சருச்சரை பொருந்திய புறத்தைப் போல தாழையின் அடிப்பகுதி சருச்சரை பொருந்தியிருப்பதாக நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.²⁹ முற்றாத இள மஞ்சளின் பசுமஞ்சள் நிறப்புறத்தைப் போல சருச்சரையால் சூழப்பட்ட இறாவு என்று மற்றொரு பாடல் கூறுகிறது.³⁰

இறா நண்டின் இனம் போலத் தோன்றினாலும் நண்டு இறாவைப் பிறமுமாறு தாக்கும்.³¹ இறாவினத்தில் பெரியது 'pareus Carinatus' என்றழைக்கப்படும்.³² இறா நல்ல உணவாவதால், கடலில் சென்று வலை வீசி இறா மீன்களைப் பெரிய அளவில் பிடித்து வந்து விற்பார்கள்.³³

கயல்

சங்க இலக்கியத்தில் பேசப்படும் மீன்களுள் கண் போன்ற மீன் உண்மையில் கயல்மீனே. அம்மீனே கண்களுக்குவமை கூறப்படுகிறது. கயல் மீன் குட்டம் எனப்படும் குளத்திலும்,³⁴ பொய்கையிலும்³⁵ நீர் வற்றி ஓடும் நெடிய நீர் நிலைகளிலும்,³⁶ கடல் அருகில் உள்ள கழியிலும்³⁷ காணப்படும். மீன் கொத்திப் பறவையாகிய சிரலும்,³⁸ நாரையும்,³⁹ கயல் மீன்களைப் பிடித்துண்ணும்.

கயல் மீனின் வெண்மையான முட்கள் போல வயது முதிர்ந்தவர்களின் வெண்மையான நரை இருக்கும் எனப் புறப்பாடல் கூறும்.⁴⁰

கயல் மீன்களுள் செங்கயல், வெண்கயல் கருங்கயல் என்று மூன்று

வகைக் கயல்கள் உண்டு. செங்கயல் செவ்வரிக்கயல் என்று கூறப்படுகிறது.⁴¹ வெண்கயல் வேல் போன்ற வெண்மையான ஒளி பொருந்திய கயல் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.⁴² வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட வெண்மையான இதழ் போன்ற கயல் மீன் என அகப்பாடல் சுட்டும்.⁴³

கருங்கயல் பற்றியும் சங்கப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. கயல் போன்ற கருவிழியுடன் கரிய மை தீட்டப்பட்டும் உள்ள கண் என்பதால் அக்கயல் கருங்கயல் என அறிய முடிகிறது.⁴⁴ புலவு நாற்றத்தையுடைய கூரிய அம்பு போன்ற சிவந்த நிறவரிகளை உடைய பிறழுகின்ற கயல் என்பது செங்கயல் பற்றிக் கூறப்படுவதாகும்.⁴⁵

'நெடுநீர்ப் பொருகயல்' என்னும் தொடர் கயலின் இயல்பை விளக்குகிறது.⁴⁶ பெரிய நீர்பரப்பில், நீருக்குள் முழுகி இரண்டு கயல்கள் தலையால் முட்டிக் கொண்டு போரிடும் இயல்பின. 'கயல்கணம்' என்பதால் கூட்டமாக வாழும் இயல்புடையன கயல் மீன்கள் என்பது விளங்கும்.⁴⁷ இவை ஒடும் நீரில் எதிர்த்துச் செல்லும் இயல்பின.⁴⁸

கெடிறு

கெடிறு என்னும் மீன் நெய்தல் நிலத்துப் பெரிய கழிகளில் கிடைக்கிறது. இந்த மீன் கூட்டமாக வாழும் இயல்புடையது.⁴⁹ இந்த மீன் உண்பதற்குச் சுவையாக இருக்கக்கூடிய மீன் என்பதை இன்கெடிறு என்று கூறுவதால் அறிய முடிகிறது.⁵⁰ இம்மீன் தற்காலத்தில் கெளுத்தி என்ற பெயரில் வழங்குகின்றது.

குருஉக் கெளிறு என்னும் தொடர் பொன்னிறமான கெளுத்தியைக் குறித்திருக்கலாம். முல்லை நிலப்பாண்மகள் அகன்ற பெரிய வட்டி நிறைய பெரும் பயறு வாங்கிக் கொண்டு தானும் கெடிற்று மீனைக் கொடுத்துச் செல்கிறாள் என்று ஒரு பாடல் கூறுவதால், முல்லை நிலக் குளங்களிலும் கெடிறுமீன் கிடைக்கும் என்பதும் பாணன் வலைவீசிப் பிடிப்பான் என்பதும் தெரிகின்றன.⁵¹ மருத நிலத்து உழவர்களும் கெடிற்று மீன் பெறுவர் என்பதால் மருதநிலத்திலும் கெடிற்று மீன் காணப்படும் என்பது தெரிகிறது.⁵²

கெண்டை மீன்

மருத நிலத்து 'இலஞ்சி' என்னும் நீர் நிலையில் கெண்டை மீன்கள் வாழ்கின்றன. அவை ஏரிக்கரையில் முளைத்திருக்கும் பிரம்பின் வரிகளைத் தோலின் மீது பெற்றிருக்கும் விளைந்த கனிகளுள் நீரில் வீழ்ந்த கனிகளை உண்ணும்.⁵³

குருகுகள் கெண்டை மீன்களைப் பிடித்து உண்ணும். குருகின் வாயிலிருந்து தப்பிய கெண்டை மீன் தாமரையின் வெண்மையான முகையைக் கண்டு கொக்கோ என்று அஞ்சும்.⁵⁴ கெண்டை மீன் தண்ணீரில் துள்ளிக்குதிக்கும் இயல்புடையது. ஒரு கெண்டைமீன் அவ்வாறு துள்ளி ஆம்பலின் குவிந்த இதழ்களைத் தாக்கி விரியவைத்து அதன் இதழ்களுக்குள் பிணிப்புண்டு இருந்த வண்டை விடுவிக்கிறது.⁵⁵ கெண்டைகள் ஆற்றிலும், கால்வாய்களிலும்,⁵⁶ வயல்களிலும்⁵⁷ வளர்கின்றன.

பரிபாடல் கெண்டை மீனைப் பெண்ணின் கண்ணுக்கு ஒப்புமைப்படுத்தி ஒளிமிக்க மையுண்ட கண்ணாகிய கெண்டை எனக் கூறுகிறது.⁵⁸ வயலில் கெண்டை மீன் வேல் போன்று பிறழ்ந்ததாகப் புறநானூறு கூறியுள்ளது.⁵⁹ சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கெண்டைமீன் வெண்கெண்டை என்று அழைக்கும் மீனாக இருக்கும் என்பர் பி.எல். சாமி அவர்கள்.⁶⁰ இம்மீன் காவிரி முதலிய தமிழ் நாட்டு ஆறுகளிலும் 'குளங்களிலும் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. இதை மேனாட்டார் Cirrhina Cirrhosa என்றழைப்பர். கெண்டை மீனிற்கு வெள்ளிய நிறத்துடன் செதில்கள் இருக்கும். இதன் காரணமாகவே கெண்டையை மதுவுண்டு சிவந்த மகளிர் கண்ணிற்கு ஒப்பிட்டனர்.⁶¹

கொழுமீன்

சங்க இலக்கியத்தில் கொழுமீன் ஒரு தனிவகை மீனாகவும் கூறப்படுகின்றது. மற்றொரு வகை மீனின் இயல்பைக் குறிக்கும் அடையாகவும் பேசப்படுகின்றது.⁶² கொழுவிய மீன், கொழுப்புப் போன்ற நெய்ப் பசையை மிகுதியாக உடைய மீன் என்று பொருள்படும். 'கொழுமீன் ஆர்கை'⁶³ தொடர்ந்து உண்பவரைக் கொழுக்க வைக்கக்கூடிய மீன் ஆகும். இம் மீன் கூட்டமாகக் கடலில் வளர்கிறது. பரதவர்கள்

திமில் என்னும் மீன் பிடிக்கும் படகில் சென்று வலைவீசிக் கொழுமீன்களைப் பிடித்து வந்து மணலில் வைப்பர். பாக்கத்தில் விற்கப்படும்⁶⁴ கொழுமீன்களைக் கடற்கரைச் செழு நகரில் வாழ்வோர் வாங்கிக் கொண்டு போவர்.⁶⁵ செழு நகர் மக்கள் கொழுமீனைச் சமைத்து உண்பர்.⁶⁶ சிறுவர்கட்கும் வழங்குவர்.⁶⁷

நெல் விளைந்த வயல்களில் உள்ள சேற்றில் அயிலிக் கொழுமீன்கள் வளரும்.⁶⁸ வயல் அருகில் உள்ள சேற்றிலும் கொழுமீன் சிதையும்⁶⁹ நீர் வடிந்து சேறு நிறைந்துள்ள கழி அருகில் சேற்றில் நெய்த்தலைக் கொழுமீன் தென்படும். அவற்றைப் பிடித்து அருந்துவதற்குக் கொக்குகள் கூட்டமாக உட்கார்ந்து இருக்கும்.⁷⁰

கொழுமீன் தலை நெய்ப்பசை உடையது. எனவே, நெய்த்தலைக் கொழுமீன் என்று கூறப்படுகின்றது. நெய்த்தலை என்பது தற்காலத்தில் நெய்திலி நெத்திலி என்று வழங்குகிறது. அது கொழு மீனைக் குறிக்கும் பெயர் எனக்கொள்ளல் பொருந்தும். நீர் நாய் கொழுமீனை அருந்தும்.⁷¹ கொழுமீன் எளியவர்களே விரும்பி உண்பதால் கொழுமீன் உணவில் இழிந்த உணவாகச் சிலர் கருதுவர்.⁷²

கோட்டுமீன்

கோடு என்றால் கொம்பு என்று பொருள். தலையில் இரண்டு பக்கங்களிலும் கொம்பு போன்ற உறுப்பைப் பெற்றிருப்பதால் இம்மீனை கொம்பு மீன் என்று பொருள்படும். கோட்டுமீன் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.⁷³ சுறாமீனைப் போல் தாக்குவதால் பிற்காலத்தார் இதனைக் கொம்பன் சுறா என்று அழைத்தனர். எனவே, கோட்டு மீனைப் பிற்கால உரைகாரர் 'வாட்சுறா' என்று உரை எழுதினர்.

இன்றைய கொம்பன் சுறாவே சங்க காலத்துக் கோட்டுமீன் என்று திரு. பி.எல். சாமி அவர்களும் கூறுகின்றார்.⁷⁴ இம்மீன் கடலில் அன்றிப் பெரிய கழியிலும் திரியும்.⁷⁵ பரதவர் மீன் பிடிக்கும் திமில் என்ற படகில் ஏறிச் சென்று வலை வீசியும் ஈட்டியால் எறிந்தும் இக்கோட்டு மீனைப் பிடிப்பர்.⁷⁶ இம்மீன் கொழுமையான உணவாகப் பயன்படுவதால் அதைக்

கொழு மீன் எனக் குறிக்கின்றனர்.⁷⁷ கோட்டு மீனை வேட்டையாடுவதற்கு எறிஉளி என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தினர். அந்த எறிஉளி கோட்டுமீன் மீது எறிந்து கொல்லுவதற்கு ஏற்றவடிவும் கூர்மையான நுனியும் உடையது.⁷⁸ இந்த மீன் ஆறடி முதல் பன்னிரண்டு அடி வரை வளரக்கூடியது. இம்மீனின் கொம்புகளில் கண்களும் காதுகளும் உள்ளன.⁷⁹

சுறா மீனைப் போல இது ஆளைக் கொல்லும் வலிமையுடையது. எனவே, வயச்சுறா எனப்படுகிறது.⁸⁰ இம் மீன் நெட்டைக் கொம்பன் சுறா, குட்டைக் கொம்பன் சுறா, கட்டைக் கொம்பன் சுறா என மூவகை உடையதாக பி.எல். சாமி குறிப்பர். இச்சுறாவினத்தின் வாயில் வாள் போன்ற உறுப்பு இருப்பதால் வாள் சுறா என்றும் அழைத்தனர். இது விரைந்து செல்லும் செலவை உடையது.⁸¹ இம் மீனின் வாளைப் பரதவர் நட்டு வணங்கினர் எனப் பட்டினப்பாலை குறிக்கின்றது.⁸²

சுறா

மீனினத்தில் சுறாமீனை மிகமிகப் பழங்காலத்தில் தோன்றிய மீன் என்று அறிவியலார் கூறுவதாகத் திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பார். இது முள்ளில்லாத மீன் என்றும் குறிப்பிடுவார்.⁸³ சுறா மீன் கடலிலும்⁸⁴ கடல் நீர் பாயும் கழிகளிலும்⁸⁵ ஆற்றநீர் கடலில் விழும் பகுதிகளிலும்⁸⁶ வாழும்.

எல்லாச் சுறா மீன்களும் கடலில் தோன்றி வாழ்கின்றவையே எனினும் இரண்டு வகைச் சுறாமீன்கள் கடல்நீர் கழியிலும், ஆற்றின் நீர் கடலில் விழும் பகுதியில் ஆற்றிலும் தங்குவது உண்டு. காலையிலும் மாலையிலும் கடல் ஓரங்களிலும் கழி ஓரங்களிலும் சுறா மீன்கள் உலவும். ஆற்றிற்கு வரும் சுறாவைப் பிள்ளைச் சுறா என்பர் இளம் பூரணர்.⁸⁷ அதைப் பால் சுறா எனத் தற்காலத்தவர் அழைக்கின்றனர் என்பர் பி. எல். சாமி.⁸⁸

அவரே, இப்பால் சுறா வெண்மையானது என்றும், இரண்டடிக்கு மேல் வளராது என்றும், இதனை மக்கள் மிகுதியாக உண்பர் என்றும் கூறுகிறார். மேலும் ஆற்றில் வாழும் மற்றொரு சுறா இக்காலத்தில் வள்ளுவன் சுறா என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதன் உடம்பில் புலிக்கு இருப்பது போலக் கரும் புள்ளிகளும் வரிகளும் இருக்கின்றன என்றும்,

குறிப்பிடுவர்⁸⁹ இச்சுறா ஏழடி முதல் இருபது அடி வரை வளரும்.

கடலில் வாழும் சுறாக்களில் மேலும் மூன்று வகைச் சுறாக்கள் உண்டு. அவை நீலச் சுறா, குண்டன் சுறா, கொப்புளிச் சுறா என்று இக்காலத்தில் அழைக்கப்படுகின்றன. அவையும் கடலருகில் காணப்படுகின்றன. கடலில் வாழும் பெரிய சுறா மீன் திமிங்கலச்சுறா. இது ஐம்பது அடி முதல் எழுபது அடி வரை வளரும். இது ஆட்களைக் கொல்லாது கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண்ணுயிர்களை விழுங்கி வாழ்கிறது என்றும் இதற்குத் திமிங்கலச்சுறா என்ற பெயர் உண்டு என்றும் பி.எல். சாமி கூறுவார்.⁹⁰

சுறா மீன்களில் ஒவ்வொரு இனமும் கூடி வாழும் இயல்புடையவை.⁹¹ ஒவ்வொரு இனத்திலும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாகவே இயங்கும்.⁹² கழியில் உள்ள சுறா மீன் கரையருகில் வரும் குதிரை, அத்திரி என்னும் கோவேறு கழுதை, மனிதர் போன்றோரைத் தாக்கிப் புண்படுத்திவிடும்.⁹³ அத்தகைய சுறா எறிசுறா எனப்படும்.

எல்லா வகைச் சுறா மீன்களும் மிக்க வலிமையுடையவை. எனவே அவை வயச்சுறா எனப்படும்.⁹⁴ மனிதர்களைக் கடித்து விழுங்கிவிடும் இயல்புடைய சுறா மீன்கள் கோட்சுறா எனப்படும்.⁹⁵ சுறா மீன்களில் கொழுப்பு மிகுதியாகக் கிடைப்பதால் அதை நிணச்சுறா என்றும் அழைப்பர். உணவுக்காகவும், கொழுப்புக்காகவும் வேட்டையாடுவர் என்று நற்றிணைக் கூறும்.⁹⁶

வரால் மீன்

வரால் மீன் குளம் முதலிய நன்னீர் நிலைகளில் வளரும். அவை இனமாகக் கூடி வாழும்.⁹⁷ வரால் போன்ற செடிகளின் இலையின் கீழ் மறைந்து வாழும்.⁹⁸ வராலுக்கு அகன்ற வாயும் செதில்களும் வரிகளும் உண்டு. ஆண் வரால் போத்து என்று அழைக்கப்படும்.⁹⁹ கண்களைச் சுற்றிலும் கரிய கோடுள்ள வரால் கருங்கண் வரால் என்று அழைக்கப்படும்.¹⁰⁰ சிவந்த கோடுள்ளது செங்கண் வரால் என்று அழைக்கப்படும்.¹⁰¹

வரால் கருமையாக இருப்பதால் 'இருவரால்' எனவும் கூறப்படும்.¹⁰²

பருத்திருப்பதால் 'பருவரால்' எனவும், 'மோட்டு வரால்' எனவும் கூறப்படுகிறது. சினை முதிர்ந்த வரால் பனங்குருத்தைப் போல் தோன்றுகிறது.¹⁰³ வரால் நிறத்தாலும் உருவத்தாலும் பெண் யானையின் தும்பிக்கை போல இருப்பதாக மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.¹⁰⁴ சங்க இலக்கியங்களில் வரால் மீனைப் பாணர்களே தூண்டிலில் பிடித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. வலிய வலைவீசியும் பிடிப்பதுண்டு.¹⁰⁵ கொழுப்பு மிகுந்த பெரிய வராலை 'பைந் நிண வரால்' என அகநானூறு¹⁰⁶ கூறுகிறது. வரால் மீனின் தலை பார்ப்பின் தலை போல் இருப்பதாலும் உடல் வரியுடையதாய் இருப்பதாலும் 'வரிஅரா' என்றும் அழைக்கப்பட்டுப் பின்னர் அது வராஅல் என்று மாறி இருக்க வேண்டும் என்பர் பி.எல். சாமி.¹⁰⁷

வாளை

வாளை மீனும் வராலைப் போலவே நல்ல நீர் நிலைகளில் பெருத்து வளரும்.¹⁰⁸ ஆழமான நீண்ட கயத்திலும்¹⁰⁹ சண்பங் கோரை நிறைந்த கழனியிலும், தாமரை பூத்து வள்ளைக் கொடி படர்ந்த நீர் முதிர்ந்த பழனத்திலும்¹¹⁰ பொய்கையிலும்¹¹¹ உண்ணும் நீரையுடைய ஆழமான நீர்த்துறையிலும் வாளை மீன்கள் மிகுதியாய் வளரும். வாளை மீன் நீண்டு திரண்டு இருப்பதால் நெடுவாளை,¹¹² என்றும், 'கணைக்கோட்டு வாளை' ¹¹³ என்றும் கூறப்படுகின்றது. கழுத்துப் பகுதியில் கரிய நிறத்தை உடையது.¹¹⁴ வாளை மீன் நன்னீர் மீன்களில் பெரியதாகவும், நீளமாகவும் வளரும். வாள் போன்ற அடிப்பாகத்தைப் பெற்றிருப்பதால் வாளைமீன்¹¹⁵ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வாளை மீன் நன்னீர் மீன்களில் பெரிதாகவும், நீளமாகவும் வளரும் வாள் போன்ற அடிப்பாகத்தைப் பெற்றிருப்பதால் வாளை மீன் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வாளை மீனில் ஆணைப் போத்து என்றும், பெண்ணை மடநாகு என்றும் அழைத்துள்ளனர்.¹¹⁶ வாளை மீனின் பிளந்த வாயைப் போல வளைத்துச் செய்யப்பட்ட சிவந்த முடக்கு மோதிரத்தைத் தன் கை விரலில் அணிவர் என இலக்கியம் குறிக்கின்றது.¹¹⁷ (அம்முடக்கு மோதிரம் இக்கால நெறி மோதிரமாகும்)

வாளை மீனின் கீழ்த்தாடை சிறிது நீண்டும் மேல்தாடை சிறிது குறுகியும் இருப்பது போல் மோதிரம் உள்ளதால் அப்பெயர் வழங்கிற்று எனலாம். வாளை மீன் வானவில்லைப் போல பல நிறங்களைப் பெற்று நீண்டிருப்பதால் 'வானவில் நிறத்த நெட்டுடல் வாளை' எனக் கல்லாடம் கூறுகிறது.

வாளை மீன் பிற சிறு மீன்களைப் பிடித்துத் தின்னும். அதனால் வாளை மீனைக் கண்டதும் பிற மீன்கள் அஞ்சி ஓடி ஒளியும். வாளையைக் கண்டு சுதிர் மூக்கு ஆரல் மீன் கீழ்ச்சேற்றில் ஒளிந்ததாகப் புறநானூறு கூறுகிறது.¹¹⁸ வாளை மீன் நீரில் உதிர்ந்து விழும் காஞ்சி மரத்தின் பூக்களையும், மாம்பழங்களையும் உண்ட செய்தியை முறையே குறுந்தொகைப் பாடலும் புறநானூற்றுப் பாடலும் குறிப்பிடுகிறது.¹¹⁹

வாளை மீன் நீர்நாய்களுக்கும், நாரைகளுக்கும் உணவாகும்.¹²⁰ வெண்மையான நிறம் வாய்ந்ததால் வானலி வெண் போத்து என நற்றிணையும், அகநானூறும் கூறுகிறது. வாளை மீன் பெரும்பாலும் நீரடியில் வாழும். வாளை மீனுக்கு உற்றுணர்வு மிகுதி, பார்வை குறைவு. எனவேதான் தொட்டவுடன் துள்ளிக் குதிக்கிறது என நுட்பமான செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.¹²¹

அலவன் (நண்டு)

ஊர்ந்து செல்லும் உயிரினங்களில் ஒன்று நண்டு. நண்டு ஈர மணலில் தான் செல்லும் நெறி எல்லாம் வரி உண்டாகுமாறு தன் கூரிய நகங்களை ஈர்த்துச் செல்லுவதாகக் குறுந்தொகை கூறுவதால் அதை ஊர்ந்து செல்லும் உயிரியாகக் கொள்ள முடிகிறது.¹²²

நண்டு நான்கறிவுடையது என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது.¹²³ நண்டுக்கு அலவன்¹²⁴ என்றும், ஞெண்டு¹²⁵ என்றும், களவன்¹²⁶ என்றும், புள்ளி¹²⁷ என்றும் வேறுபெயர்கள் வழங்கியுள்ளன.

நிறம் பற்றி நண்டுகள் மூவகைப் படுகின்றன. பெரும்பாலான நண்டுகள் மங்கிய வெண்மை நிறமானவை. இக்காலத்திலும் சிறிய வெள்ளை நிற நண்டைப் போல் நண்டு என்பர். வேறு நிறம் பெற்ற நண்டுகளுக்கே அதன் தன் நிறத்தையும் சேர்த்துப் பெயரிட்டுள்ளனர்.¹²⁸

சிவந்த நிறமுடைய நண்டைச் செக்கர் நண்டு என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹²⁹

பொன்னிற நண்டைப் பொன்னரி அலவன் என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.¹³⁰ ஓட்டில் சிறு புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும் நண்டு புள்ளி என்றே அழைக்கப்படுகிறது.¹³¹ நண்டு பல கால்களைப் பெற்றிருப்பதால் பல்கால் அலவன் என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.¹³² அக்கால்கள் சிறியவை¹³³ வளைவானவை.¹³⁴ கால்களின் நுனியில் கூரிய நகங்கள் உள்ளன.¹³⁵ நண்டின் முன்னங்கால்கள் போல் தோன்றும் உறுப்பு மருப்பு எனப்படும். அவை பெரியவையாயும் நுனியில் கவை போல் பிளவு பட்டவையாவும் இருக்கின்றன.¹³⁶ எனவே, அவ்வுறுப்பு கதிர்களையும், கொடிகளையும் கத்திரிபோல் வெட்ட உதவுகிறது.

நண்டின் கண்கள் தலையில் பதிந்திராமல் காம்புபோல் நீண்டுள்ள உறுப்பின் நுனியில் கரிய உருண்டை போல் அமைந்துள்ளது. நண்டின் கண்கள் வேப்பம்பூ அரும்பாக உள்ளபோது அதன் காம்பு நீண்டு அதன் நுனியில் உருண்டையாக நனை அமைந்திருப்பது போல் உளது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹³⁷ நொச்சியின் கரிய உருண்டையான அரும்பு போன்ற கண் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.¹³⁸

நண்டின் கண்களை இந்த உவமைகள் மிகப் பொருத்தமாக விளக்குகின்றன. அலவன் அளையில் தன் குடும்பத்துடன் வாழ்கிறது. எனவே அதை அளைவாழ் அலவன் என்று குறுந்தொகை குறிப்பிடுகிறது.¹³⁹ நெண்டின் சிறுபார்ப்பு என்ற தொடரால் நெண்டுதாய் என்பதும், அது ஈன்ற இளம் பருவத்தவை சிறு பார்ப்புகள் என்பதும் அறிய முடிகிறது.¹⁴⁰ இதனால் அலவன் தன் துணையாகிய நெண்டுடனும் தம் பார்ப்புடனும் குடும்பமாய் அளையில் வாழ்கின்றவை விளங்கும்.¹⁴¹

சிறு பார்ப்புகளில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு நெண்டுடன் குடும்பம் அமைத்துவாழ நேரிடுவதால் இக்குடும்பங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உறவுடைய கிளைக் குடும்பங்கள் ஆகின்றன. இவ்வாறு கூட்டமாய் வாழ்வதால் நற்றிணை 'எக்கர் நெண்டின் இருங்கிளைத் தொகுதி' என்று குறிப்பிடுகிறது.¹⁴² இருங்கிளை நெண்டு என்று பெரும் பாணாற்றுப்படை

குறிப்பிடுகின்றது.¹⁴³ துணையைத் துறந்ததால் களவன் வள்ளைக் கொடியின் காலை அறுக்கும் என்பதால் களவன் ஆண் நண்டு என்பது விளங்கும்.¹⁴⁴ புள்ளிக் களவன் என்ற தொடர் புள்ளியாகிய களவன் என்றால் புள்ளியும் ஆண் என்பது விளங்கும். எனவே அலவன், களவன், புள்ளி என்பவை ஆண் என்பதும், நெண்டும், அதன் அடியாகப் பிறந்த நண்டும் பெண் என்பதும் விளங்கும்.

தாய் சாகப் பார்ப்புகள் பிறக்கும் என்று ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது. இதனால் நண்டுகள் பாப்புகளை ஈனும் போது தாய் நண்டு இறந்துவிடுகிறது என்ற செய்தி தெரிய வருகிறது. தாய் நெண்டு இறந்ததும் பார்ப்புகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அலவன் ஏற்கிறது. தன் பார்ப்புகளைப் போலவே ஆமைப் பார்ப்புகளையும் அலவன் அன்போடு பாதுகாக்கும் பண்பைப் பெற்றுள்ளது. ஆமைப்பார்ப்புகளைத் தம் அளைக்குள் அழைத்துச் சென்று தங்க வைக்கும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁴⁵

நண்டுகள் அளை என்று கூறப்படும் பொந்துகளில் வாழ்கின்றன. பாதுகாப்பிற்கும் உணவு சேமிப்புக்கும் உறைவதற்கும் ஏற்றவாறே இந்த அளை ஆழமாக அமைக்கப்படுகிறது. எனவே, இந்த அளையைக் குண்டு அளை என்று அகநானூறு விவரிக்கிறது.¹⁴⁶ எளிதாகத் துளை தோண்டுவதற்குரியது மணலும், களிமண்ணுமேயாகும். மணலாக இருப்பினும் உலர்ந்த மணலில் அளை தோண்ட முடியாது. அளை தோண்டத் தோண்ட உலர்ந்த மணல் விழுந்து தோண்டிய குழியை மூடிவிடும். கடற்கரையில் உள்ள மணல்மேடுகள் எக்கர் எனப்படும். அவற்றின் அடிப்பாகத்தை கடலின் அலை நீர் ஈரப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கும். இத்தகைய ஈரம் பொருந்திய இடங்களில் கண்டலும், ஞாழலும், முண்டகம் என்றும் முள்ளிச் செடியும் வளர்ந்து இருக்கும். இவற்றின் வேர்களுக்கடியில் நண்டுகள் அளைகளைத் தோண்டிக் கொள்கின்றன. அவற்றில் வரும் மணலும், அலையால் வரும் மிகுதியான நீரும் அளைக்குள் புகாதபடி இவ்வேர்கள் பாதுகாப்பாக அமைகின்றன. எக்கரில் வாழும் நெண்டு எக்கர் நெண்டு எனப்படுகிறது.¹⁴⁷ 'ஆழி மருங்கில்

அலவன்¹⁴⁸ என்று நற்றிணை கூறுகிறது. கண்டல் வேரின் அடியில் அமைந்துள்ள அளையைக் கண்டல் வேர் அளை என்று குறுந்தொகையும்,¹⁴⁹ கண்டல் சேர்ப்பு அளை என்று நற்றிணையும்¹⁵⁰ கூறுகின்றன. 'தாழைவேர் அளை' என்று அகநானூறு கூறுகின்றது.¹⁵¹ ஞாழல் மரவேர் அடியில் அமைந்து அளையை ஞாழல் வேர் அளை என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.¹⁵² முள்ளிச் செடியின் வேரடியில் உள்ள அளையை முள்ளிவேர் அளை என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.¹⁵³ இந்த அளைகள் யாவும் ஈரமாகவே இருப்பதால்? 'ஈர அளை' என்று நற்றிணை கூறுகிறது.¹⁵⁴ இவ்வாறு நெய்தல் நிலக் கடற்கரையிலேயே நண்டுகள் மிகுதியாக வாழ்கின்றன.

மருத நில வயல்களின் கரைகளிலும் நண்டுகள் அளைகளைத் தோண்டி வாழ்கின்றன. அவை களிமண் அளைகளாக இருப்பதால் குளிர்ச்சி பொருந்தியவையாய் இருக்கின்றன. இத்தகைய அளையைத் தண்ணை 'மண்ணளை' என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.¹⁵⁵ இம்மண் அளை களிமண் அளையாக இருப்பதாலும், ஈரக்களிமண் நீரை அதிகம் உறிஞ்சாது என்பதாலும், இவ்வளைகளில் கசியும் நீர் சிறிதளவு இருந்து கொண்டேயிருக்கும். எனவே, அந்த அளையை நீர் மலி மண்ணளை என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁵⁶ மருதநில வயல்களில் வாழும் ஆண் நண்டு 'களவன்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. வயல் ஓரங்களில் முள்ளிச் செடிகள் முளைத்திருக்கும் முள்ளிச் செடியின் வேருக்கடியில் களவன் அளை தோண்டியிருக்கும். இதனால், 'களவன் முள்ளி வேரவைச் செல்லும்'¹⁵⁷ என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது. களவனொடு நெண்டு விளையாடும் வயளை நெண்டு ஆடு செறு என்று மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.¹⁵⁸ களவன் செந்நெற் கதிர்களைக் கொண்டு போய்த் தன் அளையில் சேர்க்கும் என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.¹⁵⁹ அளை நிறைய நெல்லின் இரும்பூ உதிரும் என்றும் ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.¹⁶⁰

பசுமையான காய்களை உடைய வயலைச் செங்கொடியினைக் களவன் அறுக்கும் என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.¹⁶¹ களவன் ஆம்பலையும் அறுக்கும் என்றும்¹⁶² வயலில் விதைத்து முளைத்துள்ள நெல்லின்

வெண்மையான முளையையும் அறுக்கும்¹⁶³ என்றும் ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.

விளைந்த நெற்கதிர்களை அளைக்குள் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதால் நண்டுகள் தானியங்களை உண்ணும் என்று தெரிகிறது. வயலில் விதைத்து முளைவிட்டிருக்கும் நெல்லின் வெண்மையான முளையைக் கறித்துத் தின்றுவிடும் என்பதும் தெரிகிறது. கரிய வண்டை நாவல்கனி என்று நண்டு தன்கால்களால் பற்றுவதாக நற்றிணை கூறுவதால் நாவல்கனி போன்ற பழங்களையும் உண்ணும் என்று அறியலாம்.¹⁶⁴ அலவன் நாவல்கனியை அளையில் இருக்கும் தன் துணை நண்டுக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதாக அகநானூறு கூறுவதாலும் நண்டுகளுக்கு நாவல்கனி போன்ற கனிகளும் உணவாகும் என்று அறிய முடிகின்றது.¹⁶⁵

நண்டு, வெண்குருகு அஞ்சி அளைச் செறியும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁶⁶ கொக்கின் பார்வைக்கு அஞ்சிய நண்டு தன் கண்டல் வேர் அளை விரையும் எனக் குறுந்தொகை கூறுகிறது.¹⁶⁷ இரை தேடும் நாரையைக் கண்டு, நாவற்கனி என நினைத்துப் பற்றிய வண்டை விடுத்து நண்டு அளைக்குள் விரையும் எனவும் நற்றிணை கூறுகிறது.¹⁶⁸

இவற்றால் வெண்குருகும், நாரையும், கொக்கும், நண்டை இரையாக்கிக் கொள்ளும் என்பதனையும் அறியமுடிகின்றது.

ஆமை

வயலில் வாழும் யாமை ஊர்ந்து சென்று இளவெயில் காயும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁶⁹ இதனால் யாமை ஊர்ந்து செல்லும் உயிரினத்தைச் சேர்ந்தது என்று தெரிகிறது. யாமைப் பார்ப்பு என்று இளம் பருவத்து யாமை குறிக்கப்படுகிறது. ஈன்ற யாமை தன் பார்ப்பை ஓம்புகிறது என்று பொருநர் ஆற்றுப்படை புகல்கிறது.¹⁷⁰

பார்ப்பு என்ற சொல் பறப்பவற்றிற்கும் தவழ்பவைக்கும் இளமைப் பெயராக வரும் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.¹⁷¹ யாமைப் பார்ப்பு என்பதால் யாமை தவழும் உயிர் என்பதும், தவழ்வது எனிலும் ஒன்றே என்பது தெரிகின்றது.

யாமை ஈன்று புதைத்த முட்டை¹⁷² என்று அகநானூறு கூறுவதால் யாமை முட்டையிட்டு, பார்ப்பாகும் வரை பாதுகாப்பிற்காக மறைவில்

ஈன்று முட்டைகளைப் புதைத்து வைக்கும் என்று தெரிகிறது. யாமை முட்டை 'வட்டு' என்னும் கருவி போன்றது. புலவு போல நாளும் தன்மையது எனவும் அப்பாடல் மேலும் குறிக்கிறது. பார்ப்பு வெளிவரும் வரை ஆண் யாமை திறந்த வாயுடன் அம்முட்டைகளைக் காவல் புரியும் என்றும் கூறுகிறது.¹⁷³ யாமை சேற்றிலும் முட்டையிடும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁷⁴

சிதைத்த அரும்புக் கொடியை மறைவாகக் கொண்டு கழிக்கரையில் குவித்த வெண் மணலில் அம்முட்டைகளைக் புதைக்கும் என்றும் ~~புறப்பாடல்~~ கூறுகிறது.¹⁷⁵ யாமை வட்டமான நகங்களை உடைய வளைந்த தாள்களை உடையது என்றும் அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁷⁶ யாமையின் முதுகு கூன் போல் வளைந்திருக்கும் என்றும் நெல் அரிகின்றவர் தம் கூர்வாள் மழுங்கின் சேற்றில் புதைத்திருக்கும் ஆமையின் வளைந்த முதுகு கல்போல் தோன்றுவதால் அதில் தம் வாளைத் தீட்டுவர் என்றும், புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁷⁷ யாமையின் பச்சை நிறம் பொருந்திய கல்போல் கெட்டியாக உள்ள முதுகின் மேல் வயலில் உழும் உழவர்கள் சுட்ட நத்தையை உடைப்பர் என நற்றிணை கூறும்.¹⁷⁸

யாமையின் வயிற்றுப் பகுதி வெண்மையாக இருக்கும் 'என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.¹⁷⁹ இடைவிட்டு ஒலி எழுப்பும் தடாரிப் பறைபோல் உருவம் உடையது யாமை என்று புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁸⁰

யாமை மனையில் உள்ள நொச்சியின் நிழலில் ஈன்ற பார்ப்பைப் கருங்காக்கை கவராமல் பாதுகாக்கும் என்று பொருநராற்றுப்படை கூறுகிறது.¹⁸¹ சேறு நிறைந்த வயலில் யாமை வாழும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.¹⁸² கரையில் உள்ள மாமரத்திலிருந்து பழுத்து வீழ்ந்த மாம்பழத்தைப் பொய்கையில் உள்ள யாமையும், பார்ப்பும் கவரும் என்பதால் பொய்கையிலும் யாமை பார்ப்புடன் வாழும் என்று தெரிகிறது.

¹⁸³ யாமை பொய்கையில் வாழ்வதை ஐங்குறுநூறு குறிக்கின்றது.¹⁸⁴

கடற்கரையருகில் அமைந்துள்ள கழியின் கரையில் குவிந்துள்ள வெண் மணலில் சிதைத்த அரும்புக் கொடியில் மறைவிடத்தில் முட்டையிட்டுப் புதைத்த ஆண் யாமை பார்ப்பாகும் வரை பாதுகாக்கும் என அகநானூறு

சூறுவதால் யாமை கடற்கரையில் வாழும் என்றும் தெரிகிறது.¹⁸⁵

யாமை குளத்திலும் வாழும் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁸⁶
கருங்காக்கை யாமைப் பார்ப்பினைக் கவர்ந்து இறையாக்கிக் கொள்ளும்
எனப் பொருநர் ஆற்றுப்படை கூறுகிறது.¹⁸⁷ யாமையைக் குருகுகள்
உடைத்துண்ணும் என ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.¹⁸⁸

அலவன், தீங்குற்ற போது யாமைப் பார்ப்பையும் அழைத்துக்
கொண்டு அனைக்குள் போய்ப் பாதுகாக்கும் என நற்றினை சூறுவதால்
அலவன் யாமைக்கு நட்பாக உதவுவது தெரிகிறது.¹⁸⁹ நீரில் விழும்
மாம்பழத்தை யாமையும் பார்ப்பும் கவர்ந்து சென்று உண்ணும் என்று
அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁹⁰

தேரை

தேரை நீரில் வாழும் தவளை இனத்தைச் சேர்ந்தது. இது
பள்ளங்களில் தேங்கி இருக்கும் நீர் நிலைகளில் வாழ்கின்றது. அகன்ற
பெரிய வாலை உடையது. பலவகை இசைக்கருவிகளை ஒருசேர இயக்கும்
போது உண்டாகும் இசை ஒலிபோலப் பல தேரைகள் ஒன்று சேர்ந்து
நீண்ட தொலைவு கேட்கும்படி ஒலி எழுப்பும் இயல்புடையது.¹⁹¹

சுனை நீரில் வாழும் பிளந்த பெரிய வாயையுடைய தேரை தட்டைப்
பறை என்னும் இசைக்கருவியைப் போல ஒலி எழுப்பும் என்று
குறுந்தொகை கூறுகிறது.¹⁹² கார்கால மேகத்தின் முழக்கைக் கேட்டவுடனே
தேரைகள் சில்லரி என்னும் இசைக்கருவி போல ஓசையை உண்டாக்கும்
என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁹³

இவற்றால் தேரைகள் கூட்டமாகக் கூடி நீர் நிலைகளில் வாழும்
என்றும் மழை பெய்யும் போது மகிழ்வுடன் சேர்ந்து இசைக்கருவி போல
ஒலி எழுப்பும் என்று அறிய முடிகிறது.

நந்து

நந்து நீர் வாழ்சாதியுள் ஒன்று என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.¹⁹⁴ பெண் நந்தை நாகு எனவும்,¹⁹⁵ ஆண் நந்தை ஏற்றை எனவும்¹⁹⁶ அழைப்பது மரபு என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. இம் மரபை ஒட்டியே நந்தின் ஏற்றை நாகு இளவளையொடு மணம் புகும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁹⁷ தொல்காப்பியம், நந்து ஈரறிவுடையது என்றும் கூறுகிறது.¹⁹⁸ இதனால் நந்துக்கு தொடு உணர்வும் சுவை உணர்வும் மட்டுமே உண்டு எனத் தெரிகிறது.

நந்தின் கிளைப் பிறப்பாகப் பிறவும் உள எனவும் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. இளம் பூரணர் அச்சுத்திர உரையில், 'சங்கு, நந்தை, அலகு, நொள்ளை என்பன இந்நந்தின் இனங்கள் எனக் கூறுகிறார்.¹⁹⁹ நந்திற்குச் சருங்கவும் நீளவும், திருப்பவும் கூடிய தொடு உணர்வு உறுப்புக்கள் அமைந்த முகமும், சூரியனுடைய நிறக் கதிர்களின் தாக்கத்தால் வரிவரியாகப் படிந்து காணப்படுகின்ற கோடுகளும் உண்டு என்று ^{அகநானூறு} புறநானூறு கூறுகிறது.²⁰⁰

நந்து சொரசொரப்பான உடலையும் பிளந்த வாயையும் உடையது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.²⁰¹ கோடு என்பது சங்கு என்று பாட்டும் தொகையும் கூறுகிறது.²⁰² மோடு என்பது உடல் என்றும் அந்நூல் கூறுகிறது.²⁰³ நந்து மருத நிலத்துக் கடலிலும், கழியிலும் மிகுதியாக வாழ்கின்றது. நந்து மருத நிலத்துக் கழனிகளில் வாழும் என்றும் ஆம்பலின் அகன்ற இலை நிழலில் தங்கும் என்றும் நீர் திகழும் கழனியில் ஆண் நந்து பெண் வளையைச் சேர்ந்திருக்கும் என்றும் புறநானூறு கூறுகிறது.²⁰⁴

நந்தின் ஏற்றை வயலிடத்தே அமைந்த பொய்கையிடத்தே தன் துணையொடு புணரும் என அகநானூறு கூறுகிறது.²⁰⁵ வயலில் வாழும் யாமையின் புற ஒட்டில் கழனிக் காவலர் நந்தை உடைப்பர் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.²⁰⁶ நந்தின் கிளைகளுள் ஒன்று வளை எனப்படும். வளையைச் சங்கு என்பது பிற்கால வழக்கு சங்கு என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படவில்லை.

வளை மிகுதியாகக் கடலில் வாழும் வலம்புரி என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் சங்கு இவ்வளை இனத்தில் தோன்றுவது என்று பெரும்பாணாற்றுப் படை கூறுகிறது.²⁰⁷ வளையிலிருந்து முத்து விளைகிறது என்று மதுரைக்காஞ்சி குறிப்பிடுகின்றது.²⁰⁸ ஒலிக்கின்ற பெரிய கடல் நீர்ப்பரப்பில், எறிந்துகொல்லக் கூடிய சுறாவை அவ்விடத்திற்கு வராமல் நீக்கிவிட்டுப் பரதவர் ஆழமான கடலில் முழுகி, வலம்புரி வளையைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டு மேலே வருவர் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.²⁰⁹

வலம்புரி வளையும் அதில் பிறக்கும் முத்தும் மாசற்ற சிறப்பினை உடையன என்றும், அவை மிகவும் புகழ்ந்து கூறத்தக்கவை என்றும் பெரும் பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.²¹⁰ வளையிலிருந்து முத்தும் உண்டாகிறது என்று ஐங்குறுநூறும் கூறும்.²¹¹ மதுரைக்காஞ்சி, வளைகடல் நீரின் மேற்பரப்பில் மேயும் என்று குறிப்பிடுகிறது.²¹² மேயும் வளை கடலில் ஒலி எழுப்பும்.²¹³ கோட்டை அறுத்து வளை எனப்படும் வளையல் செய்வதுண்டு இதைக் கோடு ஈர்வளை எனக் குறுந்தொகை கூறுகிறது.²¹⁴

வளையாகிய வளையல் அறுக்கப்படும் கோடாகிய சங்கும் வளை எனப்படும். இந்த வளை வாயில் வைத்து ஊதும் கோடாகிய சங்கைக் குறிக்கிறது. இதனை, வயிரும், வளையும் ஆர்ப்ப என்றும்²¹⁶ வால்வளை ரூரல என்றும்²¹⁷ வயிரோடு வலம்புரி ஆர்ப்ப என்றும்²¹⁸ வரும் பாடற் பகுதிகளால் அறியலாம். 'வலம்புரி வெண்கோடு' ஆர்க்கும் நீர்த்துறை என்று நற்றிணை கூறுகிறது.^{218அ} பணிலம் என்ற சொல்லும் வாயில் வைத்தும் ஊதும் சங்கைக் குறிக்கும். பறைபட பணிலம் ஆர்ப்ப என்று குறுந்தொகை கூறுவதால் இதை அறியலாம்.²¹⁹ இது காறும் நந்தின் கிளையாகிய வளை பற்றிக் கூறப்பட்டது. நந்தின் மற்றொரு கிளை நத்தையாகும். இதை நந்து என்று பரிபாடல் குறிப்பிடுகிறது.²²⁰

நந்தின் மற்றொரு கிளை அலகு என இளம்பூரணரால் குறிக்கப்பட்டது. படையலின் போது பலர் கூடிச் சங்குகளை ஊதுவது உண்டு. இதை 'அலகின் மாலை ஆர்ப்பவட்டித்து' என்று புறநானூறு

கூறுகிறது.²²¹ நந்தின் மற்றொரு சினை நொள்ளை எனப்படும். அது வெயிற்காலத்தில் உள் ஊன் வாடிய நிலையில் உழிஞ்சில் மரத்தின் பொரிந்த அடிப்பகுதியில் அவ்வுழிஞ்சில் கள்ளிக் காட்டின் இடையே இருக்கும் அகநானூறு கூறுகிறது.²²² இதைச் அரிமூக்கு நொள்ளை என்றும் கூறுகிறது. எனவே இது அரியும் தொடு உணர்வு உறுப்புகளையே மூக்காக உடையது என்பது விளங்கும். நந்து ஈரறிவுடையது என்பதால், அதற்கு முகர்வுணர்வு இல்லை என்பது, தொடு உணர்வு உறுப்புகளே இங்கு மூக்கு எனப்பட்டன என்பது விளங்கும்.

நீர் நாய்

நீர் நாய் நீரில் வாழும் நாய் போன்ற சிறிய உயிரினமாகும். இது நீரில் முழுகிச் சென்று வாளை மீனைப் பிடித்து இரையாக உண்ணும்.²²³ இது நீர்க் கரையில் முளைத்திருக்கும் பிரம்புப் புதரில் தங்கியிருக்கும்.²²⁴ இதன் உடம்பில் முதுகில் வரி வரியான கோடுகள் காணப்படும். இது நீரில் வாழும் நாயாக இருப்பதால் நீர்நாய் என அழைக்கப்படுகிறது.²²⁵ இது மீனையே இரையாக உண்பதால் புலால் நாற்றம் வீடையது.²²⁶ சமவெளிப் பகுதியில் வாழும் நீர் நாய் பற்றியே சங்கநூல் கூறுகின்றது. நீர் நாய்தில்லையம் பொதும்பில் வாழ்ந்ததாக குறுந்தொகை (பா..364) குறிப்பிடுகின்றது. பகலில் வெளிவராது துயிலும் என நற்றிணை (பா. 195) கூறும்.

பவழப் பூச்சி

பவழம் பவளம் என்றும்,²²⁷ துகிர் என்றும்²²⁸ சங்கப்பாடல்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டிற்குக் கிழக்கில் உள்ள கடலில் இப்பவழம் கிடைப்பதால் இதைக் குண கடல் துகிர் என்று அழைத்தனர்.²²⁹ சிறு சிறு குன்றுகள் போன்ற வடிவத்தில் கறையான்கள் புற்றுக்களை அமைப்பது போல் கடலில் வாழும் பவழப்பூச்சிகள் சிறுசிறு குன்றுகள் போன்ற வடிவத்திலும் மரக்கிளைகள் போன்ற வடிவத்திலும் சிவந்த கெட்டியான பவழப் பாறைகளை உண்டாக்குகின்றன.²³⁰ கீழைக் கடலிலிருந்து கொண்டு

வரப்பட்ட பவழம் வேழநாட்டுக் கடற்கரைப் பட்டினமாகிய
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் தெருவில் விற்கப்பட்ட செய்தியைப்
பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.²³¹

பார்ப்பனரில் ஒரு பிரிவினர் வேளாப் பார்ப்பான் என்று
அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் வாள் அரம் என்னும் நீண்ட அரம்பத்தால்
சங்குகளை அறுத்தும் பவழத்துண்டுகளை அறுத்தும் வளையல் செய்தனர்.²³²
சங்கும் பவழமும் கடலில் கிடைப்பவை. கோடு என்ற சொல் சங்கைக்
குறிப்பதோடு மரத்தின் கிளை போல விளங்கும் பவழப் பாறைகளையும்
குறிக்கும். அதனால் 'கடற்கோடு அறுத்த அரம்போழ் அவ்வளை' என்ற
தொடர் சங்கால் செய்யப்பட்ட வளையினைக் குறிக்கிறது.²³³

'கோடு ஈர் இலங்குவளை' என்ற தொடர் பவழக் கிளையை
அறுத்துச் செய்த வளையைக் குறிக்கின்றது.²³⁴ திருப்பரங்குன்றில் முருகப்
பெருமானுக்கு எடுக்கும் விழாவில் கோழிக் கொடியின் காம்பு பவழத்தால்
செய்யப்பட்டது என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.²³⁵

தைந் நீராடச் செல்லும் பெண்களில் ஒருத்தி பவளவளை அணிந்து
சென்றதைப் பரிபாடல் கூறுகிறது.²³⁶ தோன்றிக் கொடி பவழம் போன்ற
செந்நிறப் பூக்களைப் பூத்தது என்றும் பரிபாடல் கூறுகிறது.²³⁷ 'அவரை
பவழங் சேர்ப்பவும்' என்று சிறுபாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.

பவழத்தைக் கோத்து மாலை செய்ய வேண்டுமானால் பவழத்தை
ஒரே அளவாக அறுப்பதுடன் அந்தப் பவளத்துண்டுகளின் நடுவில் ஒரே
சீராகத் துளையிடவும் வேண்டும். அவ்வாறு துளையிட்ட பவழத்
துண்டுகளையே சேர்க்க முடியும். செந்நிறமான அவரைப் பூக்கள்
கொத்தாகப்பூத்திருப்பது பவழம் கோத்தது போல் உள்ளது.²³⁸

கார்காலத்தில் முன்னிரவில் வேலியில் மலர்ந்திருந்த காயாம் பூவின்
வாடல் பூக்கள் நீலமணி போல உதிர்ந்து கிடைக்கின்றன. அவற்றிடையே
பவழத்தை போலச் சிவந்த நிறமுடைய செம்முதாய் ஊர்ந்து செல்லும்
தோற்றம் நீலமணிகளுக்கு இடையே பவழத்தை வைத்துச் சேர்த்தது போல்
உள்ளது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.²³⁹

முதலை

முதலை நீரினில் வாழும் உயிரினங்களில் ஒன்றாகும். நீர்வாழ் முதலை என்று அகநானூறு கூறுகிறது.²⁴⁰ கொடுத்தாள் முதலையும், இடங்கரும், சுரா அமும் எனக் குறிஞ்சிப்பாட்டுத் கூறுவதால் இடங்கரும், சுராஅமும் முதலையின் கிளைப்பிறப்பினவாகும். முதலையின் கால்கள் வளைந்துள்ளவை என்று குறுந்தொகையும்²⁴¹ மலைப்படுகடாமும்,²⁴² குறிஞ்சிப்பாட்டும்²⁴³ கூறுகின்றன. வண்டியின் ஆரைக்கால்கள் முதலை வாயை அகலமாகத் திறப்பதுபோல அமைந்துள்ளதாக அகநானூறு கூறுகிறது.²⁴⁴ முதலை கால்களாலும், வாயாலும் பற்றிக் கொண்டால் விடுவித்துக் கொள்ள முடியாதபடி வலுவாகப் பற்றிக் கொள்ளக் கூடியது. ஆதலால் 'கோள்வல் எற்றை' என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.²⁴⁵ முதலை எதைப்பற்றினாலும் கொன்று தனக்கு இரையாக்கிக் கொள்ளும். ஆதலால் அது அஞ்சத்தக்கது என்று நற்றிணை கூறுகிறது.²⁴⁶

முதலை இரக்கமோ, அன்போ இல்லாதது. தன்னுடைய பார்ப்புகளைக்கூட அன்பில்லாமல் கொன்று தின்னும் இயல்புடையது என்று ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.²⁴⁷ மாறுபட்டுக் கடுமையாகப் போரிடும் இயல்புடையது முதலை என்று புறநானூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.²⁴⁸ முதலை மாறு கொண்டு ஊறு செய்யும் இயல்புடையது. ஆதலால் நாளிரைக்காக வாளை மீனை வேட்டையாடும் நீர்நாய் அம்முதலையைக் கண்டதும் விரைந்து அப்பால் ஏகிவிடும் என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.²⁴⁹ பௌவத்திலும்²⁵⁰ இருங்கழியிலும்²⁵¹ விழும் நீர் பட்டுக் குழிந்து ஆழமாக உள்ள மலைக் கிடங்குகளிலும்,²⁵² மலையில் இருந்து வரும் நீரால் நிரம்பி ஆழமும் சுழியும் உடைய ஒடுங்கிய சிறு குளங்களிலும்,²⁵³ மருதநிலத்தில் நீண்ட நிலையாக அமைந்துள்ள இலஞ்சியிலும்²⁵⁴ முதலைகள் வாழும். முதலையின் கரிய சொரசொரப்பான மேந்தோலைப் போல ஓமை மரத்தின் அடிபாகம் இருக்கிறது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.²⁵⁵ நீர்வாழ் சாதியில் போத்து என்ற சொல் ஆணைக் குறிக்கும் என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகின்றது.²⁵⁶

அதற்கேற்பவே முதலைப் போத்து என்று ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது.²⁵⁷ பார்ப்பு என்ற பெயர் பறவைகட்கும் தவழ்பவைகட்கும் உரிய இளமைப் பெயர் என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.²⁵⁸

தன்பார்ப்புத்தின்னும் முதலை என்று ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது.²⁵⁹ இதனால் முதலை தவழும் வகையைச் சார்ந்தது என்பது பெறப்படுகின்றது.

இடங்கர் என்பது முதலையின் ஓர் கிளைப் பிறப்பாகும். முதலையும் இடங்கரும், கராஅமும் ஆகிய மூன்றும் மலையிலிருந்து ஓடிவரும் நீர் தேங்கி இருக்கும் அக்குளத்தில் கூடி வாழும் என்று குறிஞ்சிப்பாட்டு கூறுகிறது.²⁶⁰

அகழியில் ஆழமாக உள்ள பகுதியில் வாழும் கராஅமும், குளத்தில் வாழும் இடங்கரும், இரவில் காவல் புரிகின்றவர்களுடைய நிழல் நீரில் தெரிந்தாலும் அந்நிழலைச் சென்று கவ்வும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.²⁶¹ ஆழமாக உள்ள கயத்தில் ஒடுங்கி வாழும் இடங்கர் அக்குளத்திற்கு வரும் வலிமை மிக்க யானையையும் இழுத்து மறைத்துவிடும் என்று மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.²⁶²

கராஅம் என்பதும் முதலையின் ஒருகிளைப் பிறப்புடையதே. இடம் அகன்ற பொய்கையில் இக்கராஅம் பெருகி வாழும் என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.²⁶³ கருங்கற்களிடையே கடத்தற்கரிய சுழியை உண்டாக்கிக் கொண்டு வரும் கான்யாற்றில் கராஅம் வாழும் என்று ~~பட்டினப்பாலை~~ ^{நடுநிலை} கூறுகிறது.²⁶⁴ வேகமாக ஓடிவரும் கான் யாற்றிடையே, மதங்கொண்ட யானையைக் கூட, அது தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாதபடி இழுத்துக் கொண்டு செல்லும் கராஅம் வாழும் அஞ்சத்தக்க துறை என்று அகநானூறு கூறுகிறது.²⁶⁵

கராஅம் பெருகி வாழும் ஆழமான இடத்தை உடைய அகழி என்று புறநானூறு கூறுகிறது.²⁶⁶ அரிமாவும், குதிரையும், யானையும், கராஅமும் பெருமலை விடரகத்தில் ஒருங்கு கூடியது போலத் தொழுவில் காளைகள் கூடின எனக் கலித்தொகை கூறுகிறது.²⁶⁷ இதனால் கராஅம் நீரில் வாழ்வதேயானாலும், நிலத்திற்கும் வந்து திரியும் என்று தெரிகிறது.

நீரில் வாழும் முதலையும் நீரைவிட்டு வெளியே நிலத்திற்கு வந்து இரைதேடித் திரியும் என்று மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.²⁶⁸ இதனால் மக்கள் வழக்கமாகச் செல்லும் வழியில் செல்லாமல் மாற்றுவழியில் செல்வர் என்று குறுந்தொகை கூறுகின்றது.²⁶⁹ முதலை பிடித்துக் கொள்ளும் என அஞ்சி மக்கள் அக்கடற்கரை வழியே செல்வர் எனத் தெரிகிறது.

ஊர்வன

ஊர்ந்து செல்லும் இயல்புடைய உயிரினங்கள் ஊர்வன என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இடம் பெயரும் உயிரினங்களின் இயல்பை ஒட்டி அவை வெவ்வேறு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. படர்வதால் படர்வன என்றும், ஊர்வதால் ஊர்வன என்றும், நடப்பதால் நடப்பன என்றும், பறப்பதால் பறப்பன என்றும்,²⁷⁰ நீரில் நீந்துவதால் நீந்துவன அல்லது நீர்வாழ்வன என்றும் அவை பெயர் பெறுகின்றன.

ஊர்வனவற்றில் பாம்பு, நத்தை போன்றவைகள் கால் இல்லாதவை ஏனையன கால்கள் உடையவை.

அணில்

அணில் பற்றிய விளக்கம் தொல்காப்பியத்திலும், சில சங்க இலக்கியப் பாடல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. அணிலை அதைப்போல் தவழும் பிறவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்தி அறிவதற்கு அதன் முதுகில் உள்ள வரிகள் உதவுகின்றன. எனவே 'வரி அணில்' என்று புறநானூறு கூறுகிறது.²⁷⁰ அவ்வரி முதுகுப் புறத்தில் அமைந்திருப்பதால் 'வரிப்புற அணில்' என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.²⁷¹ அணிலின் முதுகில் 'மூன்று வரிகள் இருப்பதால் 'மூவரி அணில்' என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.²⁷²

அணிலின் பருமனும் மென்மையும் வரியும் இலவங்காயைக் கொண்டு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இலவின் பஞ்சு பொதிந்த பசங்காய் முதுகுப்புறத்தில் உடைந்து பஞ்சு சிறிது வெளிப்பட்டு பக்க வாட்டில் அகன்றிருப்பது போன்று வரிகளை முதுகுப்புறம் கொண்ட அணில் என பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.²⁷³ அணிலின் வரியும் உடல் வளைவும் ஒப்பிடக்கூடிய காய் வெள்ளரிக்காயாகும். எனவே இக்காயை 'அணில் வரிக் கொடுங்காய்' என்று புறநானூறு கூறுகிறது.²⁷⁴

நீர் முள்ளிச் செடியின் பூந்தாது அணிற்பல் போல் உளது. எனவே அணிற் பல்லன்ன கொங்கு முதிர் முண்டகம் என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.²⁷⁵ காட்டில் வளரும் ஊகம் புல்லின் பூந்தாதுகள் நீண்டு அடர்ந்து வளைந்துள்ள தோற்றம் அணிலின் மயிர் அடர்ந்து வளைந்துள்ள வால் போல் உள்ளது என்று புறநானூறு கூறுகிறது.²⁷⁶

தவழும் உயிர் வகையில் சில இளம் பருவத்தில் பிள்ளை என்று பெயர் பெறும் என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.²⁷⁷ இளம் பருவ அணிலை அணிற்பிள்ளை என்று இக்காலத்திலும் அழைக்கிறோம். தொல்காப்பியர் கால அணில் பிள்ளை என்ற பெயரே இக்காலத்தும் வழங்குகிறது என்பது விளங்குகிறது.

உடம்பு

உடம்பு தவழும் உயிர்வகைகளுள் ஒன்றாகும்.²⁷⁸ உடம்பின் உருவம் விளாமரத்தின் அடிப்பாகத்தில் பொரிந்து காணப்படும் கரிய நெடும் பட்டை போலிருக்கும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.²⁷⁹ இதனால் அதன் மேல் தோல் சொரசொரப்பானது என்பது தெரிகிறது.

உடம்பின் முகத்தைக் கலப்பையின் கொழு முகத்திற்கு உவமித்திருப்பதால் உடம்பின் முகம் கலப்பையின் கொழு முகம் போல தட்டையாக நீண்டு கூர்மையாக உள்ளது என்று அறிய முடிகிறது.²⁸⁰ உடம்பின் தாள் வளைந்தும் குறுகியும் இருக்கும் என்று மலைபடுகடாமும்,²⁸¹ புறநானூறும்²⁸² கூறுகின்றன.

உடம்பின் தோலை உரித்ததும் எலும்புக் கூடு தோன்றுவது போல 'எலும்பு எழுந்து தோன்றும் மருங்கு'²⁸³ என்று புறநானூறு கூறுவதால் உடம்பு தசைப்பற்று இல்லாதது என்று அறிய முடிகிறது. உடம்பில் ஆண் உடம்பு ஒற்றை என்று அழைக்கப்படும்.²⁸⁴ பெண் உடம்பு சூல் கொண்டு முட்டையிடும். முட்டைகளிலிருந்து இளம் பார்ப்புகள் உண்டாகும். உடம்பின் வயிற்றில் உள்ள முட்டைகள் சங்குமணிகளைக் கோத்த மாலையாகிய மனவு போல் இருக்கும். இதனால் உடம்பின் சூலை மனவுச் சூல் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.²⁸⁵ வளையில் வாழும்

எலியைப் போல உடும்பும் மண்ணில் வளை பறித்து அதனுள் வாழும். அதற்கு வங்கு என்றும் பெயர் உண்டு.²⁸⁶

பரற்கற்கள் நிறைந்த பகுதிகளிலும் உடும்பு வளை பறித்து வாழும்.²⁸⁷ எனவே 'பரல் தவழ் உடும்பு' என்று மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.²⁸⁸ உடும்பு முல்லை நிலத்தில் உள்ள தோட்டங்களிலும் வாழும். எனவே, படப்பை கொண்ட உடும்பு என்று புறநானூறு கூறுகிறது. கறையான் புற்றிலும் உடும்பு புகுந்து வாழும்.²⁸⁹ வேட்டை யாடும் குடியினர் கூரிய நீண்ட இரும்பு முனை செருகப்பட்ட கோலுடனும், வேட்டை நாயுடன், உடும்பு வேட்டையாடச் செல்வர்.

பதுங்கியிருக்கும் உடும்பை அவ்விடத்தை விட்டுக் கிளப்புவதற்காகச் செய்யும் ஓசையை 'உடும்புசெய் பாணி' என்று புறநானூறு கூறுகிறது.²⁹⁰ ஓடும் உடும்பை பழக்கி வைத்துள்ள வேட்டை நாயாகிய ஞமலி பிடித்து வந்து தன் தலைவனிடம் தந்துவிடும். அந்த உடும்பை 'ஞமலிதந்த உடும்பு' என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.²⁹¹ ஞமலி பிடிக்குமுன் உடும்பு அளையில் புகுந்துகொண்டால் கூரிய நீண்ட இரும்பு முனை செருகியுள்ள குத்துக் கோலால் குத்தி அதைப் பிடிப்பர். என நற்றிணை கூறுகிறது.²⁹² உடும்பை உணவாகக் கொள்வர் என பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.²⁹³

எலி

எலியின் இளமைப் பெயர் குட்டி என்றும், பறழ் என்றும் கூறப்படும் என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.²⁹⁴ எனவே எலிக்குட்டி என்று சொல்லுவதே மரபாகிறது. எலிப் பறழ் என்று கூறினாலும் தவறில்லை. மக்கள் வாழும் மனையில் வாழும் எலி இல் லெலி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இல்லெலி இல்லத்திலும் அதன் சுற்றுப் புறத்திலும் கிடைக்கக் கூடிய உணவுப் பொருட்களை உண்டு உயிர் வாழும்.

பெரிய இல்லத்தில் ஒரு பகுதியில் வாழும் எலி அங்கு உணவு கிடைக்காவிடில் அந்த இல்லத்திலேயே வெவ்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று உணவு தேடுமேயன்றி அந்த இல்லத்தையும் சுற்றுப் புறத்தையும் விட்டுவிட்டு வேறோர் இடத்திற்குச் செல்லாது. அந்த இல்லத்திலேயே மடியும் என்று புறநானூறு பாடல் கூறுகிறது.²⁹⁵

இல்லத்திற்கு வெளியே உணவு தேடிக் கொண்டு இருக்கும் இல் எலியை வெருகு இரையாக்கிக் கொள்ளும் எனக் குறுந்தொகையும்.²⁹⁶ பெரிய ஆந்தையோ, கோட்டானோ உணவாக்கிக் கொள்ளும் என்று அகநானூறும்²⁹⁷ கூறுகின்றன. எலிகள் அளையில் வாழும் மருத நிலத்தில் நெல் பயிராகும். வயல்களின் வரம்புகளிலும், முல்லை நிலத்தில் வரகு, சாமை முதலிய உணவுப் பொருள்கள் பயிராகும் புனத்தின் ஓரங்களிலும் எலிகள் தம் வளைகளைப் பறித்துக் கொண்டு வாழும். எலிகள் வாழும் வளை அளை என்று அழைக்கப்படுகிறது. நெல், வரகு, சாமை, திணை ஆகிய பயிர்கள் நன்றாக விளைந்த பதத்தில், சுதிர்கள் வளைந்து தொங்கும் போது அவ்விடங்களில் வாழும் எலிகள் அக்கதிர்களைக் கடித்துக் கொண்டு போய்த் தம் அளைக்குள் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு அவற்றைத் தங்களுக்கு உணவாக்கிக் கொள்ளும். இதனால் இவ்வெலிகள் பெருமுயற்சியின்றிச் சிறு முயற்சியால் உணவு தேடி வாழ்வவை என்று புறநானூறுப் பாடல் கூறுகிறது²⁹⁸ எலி வகையில் கருப்பை என்று ஒருவகை எலி உள்ளது. இந்த எலி கரம்பை மண்ணுடைய புன்செய் நிலத்தில், பருத்திச் செடிகள் வேலியாகப் பயிரிடப்பட்டிருக்கும் ஓரங்களில் வாழும் கரிய மயிரைப் பெற்றிருப்பதால் கருப்பை என்று இது அழைக்கப்படுகிறது.

வேட்டுவச் சிறுவர்கள் வில்லாக்கி உள் துளை உடைய உடை முள்ளை ஊகம்புல் தண்டில் செருகி அன்பு செய்து அந்த அம்பை வில்லில் தொடுத்து பருத்தி வேலிக்கருகில் வாழும் கருப்பை எலியை எய்வர் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது.²⁹⁹

புதிய வரகு கொய்யப்பட்ட அரிதானின் கீழ் வரகு உண்ணக் கருப்பை வரும். சிறுவர் வேட்டையாடுவர் என்றும் புறம் கூறுகிறது.³⁰⁰ இதனால் வரகுக் கொல்லையின் வரப்புகளில் கருப்பை எலி வாழும் என்பது தெரிகிறது.

கோட்டெலி

மேட்டு நிலத்தில் அளைபறித்து வாழும் எலி கோட்டெலி எனப்படும். இவ்வெலிகள் வேனிற் காலத்தில் மலரும் கோங்கின் பூங்கொட்டை போன்ற வளைந்த அழகிய செவிகளை உடையவை. புறத்தே புள்ளிகளை உடைய

போர் செய்வதில் வல்லமையுடைய காடை அலைக்க, வரகுத் தாள்களின் அடியில் ஓடிப் போய் ஒளியும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.³⁰¹

வெள்ளெலி

வெள்ளெலி மற்றொரு வகை எலியாகும். இது குன்றிமணி போன்ற கண்களையும், சிறிய, கால்களையும், மோந்து பார்க்கும் வாயையும் உடைய ஆண் எலி. சிவந்த பரற்கற்களையுடைய மேட்டு நிலத்தைக் கிளவியதால் புழுதி தோன்றியது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³⁰²

எறும்பு

ஊரும் சிற்றுயிர்களுள் எறும்பும் ஒன்று. எறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும் என்னும் பழமொழியால் இதை அறியலாம். எறும்பு மிகவும் சிறிய உருவம் உடையது. எனவே, 'சிறு நுண் எறும்பு' என்று புறநானூறு கூறுகிறது.³⁰³ கரிய சிற்றெறும்பு, சிவப்பான சிறிய சுள்ளெறும்பு, பெரிய செவ்வெறும்பு, சிறிய கரிய கடிக்காத வேகமாக ஊரக்கூடிய, கூட்டமாக ஊர்கின்ற பிள்ளையார் எறும்பு? வாலில் கொடுக்கையுடைய சுளுக்கை வாயால் கவ்விக் கடிக்கும் கரிய பெரிய கட்டெறும்பு செடிகளிலும் மரத்திலும் ஊரும் வெண்மையான முசிறு என்று வழங்கும் முயிறு ஆகிய பலவகை எறும்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், சங்க இலக்கியங்களில் இவற்றுள் சிலவற்றைப் பற்றிய செய்திகளே கிடைக்கின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் எறும்பு,³⁰⁴ எறும்பி,³⁰⁵ முயிறு³⁰⁶ ஆகிய மூவகை எறும்புகளைப் பற்றிய செய்திகளே இடம் பெற்றுள்ளன. எறும்பு மூவறிவுயிர் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.³⁰⁷ ஊறு, சுவை, மணம் ஆகியவற்றை நுகர வல்லது. இதனால் கண்ணும் செவியும் இல்லாதது என்று தெரிகிறது. எறும்பின் கிளைப் பிறப்பாக உள்ள பிறவகை எறும்புகள் உள என்றும் தொல்காப்பியம் தெரிவிக்கின்றது.

ஒவ்வொரு வகை எறும்பும் தத்தம் வகையோடு பெருங்கூட்டமாகக் கூடிவாழும் இயல்புடையது. இதனால் 'நுண்பல் எறும்பி' என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³⁰⁸ சிலவகை எறும்புகள் அளைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³⁰⁹ சிறிய புல் உணவுகளை எடுத்துக் கொண்டு அளைக்குச் செல்லும்போது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒரே

வரிசையில் முன் செல்லும் ஏறும்பைப் பின்பற்றியே செல்லும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³¹⁰

வாயில் நுண்ணிய பற்களைக் கொண்டுள்ள ஏறும்பு ஏறும்பி என்று அழைக்கப்படுகிறது. 'நுண்பல் ஏறும்பி' என்ற தொடர் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.³¹¹ இதனால் புல் உணவு போன்ற உணவுப் பொருட்களை ஏறும்பிகள் அளைக்குக் கொண்டு செல்லும் போது வாயிலுள்ள நுண்ணிய பற்களால் கவ்விக் கொண்டு செல்லும் என்று அறிய முடிகிறது.

கோடை காலத்தில் வெப்பம் மிகுவதால் புல்லினமாகிய மூங்கில்கள் முதிர்ந்த நெல்லை உதிர்க்கின்றன. இவை புல் உணவு என்று சொல்லப்படுகின்றது. இப்புல் உணவை ஏறும்பிகள் அளைக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்றன. இதனால் கிடைக்கும் உணவைத் தம் அளையில் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளும் இயல்பு ஏறும்புகளுக்கு உண்டு என்று தெரிகிறது.

குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் மலை ஏறும்பே ஏறும்பி என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு நுண்ணிய பற்கள் உண்டு என்பதும் தெரிகிறது. சிறகு முறைத்து ஈபோலப் பறக்கும் காரணத்தால் ஏறும்பு என்று வழங்குவதாகத் திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.

தம் சிறிய வெண்மையான முட்டைகளைக் கவ்விக் கொண்டு எதிர் பார்க்கும் மழை வருவதற்குமுன் மேட்டு நிலத்தை அடைவதற்கு மிக மிக விரைந்து ஊரும் சிறிய நுண்ணிய ஏறும்புகளைப் போல வெண்மையான சோற்றுருண்டையைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு வரிசைகளில் வேகம் மிகச் சிறுவர் செல்வர் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது.³¹²

ஏறும்பு மழைபெய்யப் போவதை முன் அறியும் திறமை உடையது. மழை தவறாமல் பெய்யும் என்பதையும், மழை இவ்விடத்தில் பெய்யும் என்பதையும், அறியும் திறமை உள்ளது. கண்ணும் காதும் இல்லாதது எனினும், ஏறும்புக்குத் தொடு உணர்வு, சுவை உணர்வு, முகர் உணர்வு ஆகிய மூன்று புலன் உணர்வுகள் உண்டு.

மழை பெய்யும் முன் மழை மேகம் சிறுநீர்த்துளிகளாக மாறிப் பூமியை நோக்கிக் கீழே வருகிறது. அப்போது வானில் மிதக்கும் மண்துகள்களோடு இருக்கும் மணம் வெளிப்படுகிறது. மழை மேகம் தாமும் இடத்தில் உள்ள ஈரக் காற்றுக் கனம் மிக்கதாய், வெப்பத்தால் கனம் குறைந்த காற்றுப் பரவியுள்ள நிலத்தை நோக்கி வீசிமழை மணத்தை நிலத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றது. இதனால் ஈரக்காற்றின் குளிர்ச்சியைத் தன் தொடு உணர்வால் ஏறும்பு உணர்கிறது. மண்ணின் மணத்தைத் தன் முகர் உணர்வால் உணர்கிறது. மழை பெய்வதை முன் உணரும் புலன் உணர்வுத் திறம் ஏறும்புகளுக்கு உண்டு என்பதை அறிய முடிகிறது. எனவே பொய்யா எழிலி பெய்விடம் நோக்கி என்ற பாடற்பகுதியில் வரும் நோக்கி என்ற சொல் கண்டு என்று பொருள்படாமல் புலனால் உணர்ந்து என்றே பொருள் படுகிறது என்பதும் அறிய முடிகிறது. எதிரதாக் காக்கும் அறிவும் ஏறும்புகளுக்கு உண்டு என்பதும் தெரிகிறது.

மழை பெய்ததும் வெள்ளம் வந்து அளைக்குள் புகுந்து அல்லது மண்ணைக் கொண்டு வந்து அளையில் உள்ள முட்டைகளை மூடி முட்டைகளுக்குத் தீங்கு உண்டாக்கும் என்பது வர இருக்கும் தீங்காகும். இத்தகைய தீங்கு வருவதற்கு முன்னரே முட்டைகளைப் பாதுகாப்பான மேட்டு நிலத்திற்கு எடுத்துக் செல்ல வேண்டும் என்று உரிய காலத்தில் செயல்படுத்தும் திறமும் ஏறும்புகளுக்கு உண்டு. அளையில் உள்ள முட்டைகளை ஒவ்வோர் ஏறும்பும் வாயால் கவ்விக் கொண்டு வெள்ளம் ஏறாத மேட்டு நிலத்தை நோக்கி விரைகிறது. இதன் செயல் திறம் வியப்பிற்குரியது.

ஏறும்புகள் புல்லுணவாகிய மூங்கிலரிசி போன்றவற்றை உண்ணும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது. இதைப்போல் விதைத்து முளைக்காத புல் உணவாகிய வேறு கூலங்களையும் ஏறும்பு உணவாகக் கொள்ளும் என்பது 'வித்தா வல்சி'³¹³ என்ற தொடரால் அறிய முடிகின்றது.

ஏறும்புகள் தாம் உண்ணக்கூடிய உணவு எங்கே கிடந்தாலும் அங்கு போய் மொய்த்து அவற்றைத் தின்றும் அவற்றை அளைக்கும் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். ஆனால் குருதியால் பிசைந்து பலியாக எறியப்பட்ட

உணவை ஏறும்புகளும் மொய்க்கா என்று பதிற்றுப் பத்து கூறுகிறது.³¹⁴

முயிறு

ஏறும்பில் மற்றொரு கிளை ஏறும்பு முயிறு எனப்படும்³¹⁵ இது மருத நிலத்தில் பலா மரங்களிலும், நெல் வயலின் வேலிகளில் படர்ந்துள்ள பாகல் கொடிகளிலும் கூடுகட்டி வாழும்.³¹⁶ அக்கூடுகளில் வெண்மையான அரிசி போன்ற முட்டைகளை இட்டுக் கூடி வாழ்கின்றன. கழனியில் மேயும் நாரை அக்குடம்பையில் உள்ள முட்டைகளை உண்பதற்காகச் சிதைக்கும் போது அம்முட்டைகள் வெண்மையான அரிசி போலக் கீழே சிதறி விழும்.³¹⁷ எருமையும் நெற்கதிர்களோடு அம்முட்டைகளை உண்ணும்.³¹⁸

முயிறுகள் செந்நெல் போலவும் அவற்றின் முட்டைகள் வெண்மையான அரிசி போலவும் இருப்பதால் முயிறுகளும் முட்டைகளும், செந்நெல்லும் அவற்றின் அரிசியும் போல் சிதறுகின்றன என்று நற்றிணை கூறுகிறது.³¹⁹ இதனால் முயிறு செந்நெல் போன்ற உருவில் செவ்வெறும்பு போல் உள்ளது என்றும் அதன் முட்டை வெண்மையான அரிசி போல் உள்ளது என்பதும் தெரிகிறது. எனவே முயிற்றெறும்பு மிகுதியாக மருத நிலத்தில் மரத்திலும் செடியிலும் கூடுகட்டி வாழும் செவ்வெறும்புகள் என்று கூறுலாம். இரும்பொலன் என்பது இரும் பொன் என்றாகி இரும்பு என்று வழங்குவது மூசு ஏறும்பு என்ற தொடரே மூசெறு, மூசிறு, முசிறு, முயிறு எனத் திரிந்து வழங்குகிறது.

ஊரும் சிற்றுயிர் ஏறும்பு; அது மூவறிவுடையது; ஏறும்பி, முயிறு என்றும் கிளை இனத்தை உடையது; ஏறும்பு ஏறும்பியும் அளையில் வாழும்; அளையில் புல் உணவு சேமித்து வைக்கும்; அங்கு வெண்மையான முட்டைகளையிடும்; மழையை முன்னரே அறியும் புலனுணர்வு உடையது என்பனவற்றைச் சங்கப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

ஓதி

தற்காலத்தில் ஓணான் என்று வழங்கப்படும் ஊர்ந்து செல் உயிரே சங்க இலக்கியத்தில் ஓதி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஓணான் என்ற

சொல்லும், ஒந்தி என்ற சொல்லும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இடம்பெறவில்லை.

ஒதி ஊர்ந்து செல்லும் உயிராகும். அதன் வால் கூர்மையாக நீண்டு இருப்பதால் வைவால் ஒதி என அகநானூறு கூறுகிறது.³²⁰ ஒதிக்குக் கரிய அலை தாடி உண்டென மேற்படி பாடலே கூறுகிறது. மரத்தின் ஊர்ந்து ஏறும் ஒதியின் தலை பொன் போல உள்ளதால் 'வற்றல் மரத்த பொற்றனலை ஒதி' என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³²¹

ஒதி வேனிற்காலத்து வெப்பத்தால் அழகிழந்த பாலை நிலத்தில் உள்ள வெண்மையான யாமரத்தில் ஏறி தன் உடலை நுண்ணிதாக உப்பிக்காட்டும் என்று அகம் கூறுகிறது.³²² ஈர் வாளின் வாய் போன்ற முட்கள் அமைந்த முதுகை உடைய முதிய ஆண் ஒதி வழிப்போக்கர் நல்ல நிமித்தமாகக் கொள்ளுமாறு வலபக்கமாகப் பொருந்தும் காடு என குறுந்தொகை கூறுகிறது.³²³

நிறம் மாறும் இயல்புடைய ஒந்தி பச்சோந்தி என்று இக்காலத்தில் அழைக்கப்படுகின்றது. வேனிற்காலத்தில் வெவ்வேறு தன்மை வாய்ந்த சூரிய ஒளி படுவதால் தன் உடம்பின் நிறம் அதற்கேற்ப அவ்வப்போது மாறுபடும் தன்மை உடையது என நற்றிணை குறிக்கிறது.³²⁴

வேனிற்காலத்து வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாமல் வருத்தப்பட்டு நடக்கும் நடையுடைய ஒதி தன் துணையொடு வரிகளையுடைய மரலின் குறுத்துப் போல வாழும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.³²⁵ இதே பாட்டில் பச்சோந்தி வருத்தப்பட்டு நடக்கக் கூடியது என்று கூறுவதால் பிற ஒதிகளைப் போல பச்சோந்தி ஊர்வன அல்ல என்றும் அறிய முடிகின்றது. மேலும் பலரும் பச்சோந்தியை வழலைப் பாம்பு என்றே கூறியுள்ளனர். எந்தப் பாம்பிற்கும் நடப்பதற்குரிய கால் இல்லாமையாலும், பச்சோந்திக்கு நடப்பதற்குரிய கால்கள் இருப்பதாலும் அதனை வழலைப் பாம்பு என்று சொல்வது பொருந்தாது வழலை என்பது ஒருவகைப் பாம்பு என்று கூறுவது சரியாகும். வழலைப் பாம்பு போல் உள்ள வரிகளையுடைய மரலின் குருத்து என்பதே பொருந்தும். வேனிலில் பாடுநடை ஒதி துணையுடன் மரபின் குருத்துப் போல்வாடும் எனக் கொள்வதே

பொருந்தும். இதனால் பச்சோந்தியைப் பாம்பு என்று கொள்ளும் உரை பொருந்தாது என்பது விளங்கும்.

ஒணான் என்று தற்காலத்தில் வழங்குவதே சங்க இலக்கியத்தில் ஒதி என வழங்கிற்று என்பதும், ஒதி ஊர்ந்து செல்வது என்பதும், பச்சோந்தி என்று தற்காலத்து அழைக்கப்படும் நிறம் பெயர் ஒதி தன் கால்களால் வருந்தி நடக்கும் என்பதும், ஒதிக்குக் கூரிய வாலும், சரிய அலை தாடியும் உண்டு என்பதும் ஒதி வெப்பத்தால் வருந்தும்போது சிறிது அதன் உடல் பெருக்கும் என்பதும், ஆண் ஒதிக்கு முதுகில் ஈர்வாளின் வாய் போன்ற முட்கள் உண்டு என்பதும், பாணர் யாழ் ஒலி கேட்டு யாமரத்தில் ஏறும் என்பதும் புலனாகின்றன.

நிறம் பெயர் ஒதி துணையுடன் வாழும் என்பதும், வெப்பம் தாங்காமல் வழலைப்பாம்பு போல வரிகளையும் உருவத்தையும் உடைய மரலின் குருத்தைப் போல் வாடும் என்பதும், சூரிய ஒளியின் தன்மைக் கேற்பவே நிறம் வேறுபடும் என்பது புலனாகின்றன.

சிதலை

சிதலை ஊர்வதால் ஊர்வனவற்றுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும். சிதலைக்குச் சிதல், கறையான் என்ற பெயர்களும் உண்டு. சிதலைகள் கூடி வாழும் இயல்பு உடையவை அதன் கூட்டம் 'சிதலைத் தோடு' என்றே கூறப்படுகின்றது.³²⁶ 'முது சுவர்க்கணச் சிதல்'³²⁷ என்று சிறுபாணாற்றுப்படை கூறுவதால் சிதல் அல்லது சிதலை கூட்டமாக வாழ்வது என்பது விளங்கும். சிதலைக் கூட்டம் நெடுங்காலம் முயன்று செம்மண்ணை கொண்டு அழகாக உருவாக்கிய வாழிடமே புற்றம் என்றும், புற்று என்றும் கூறப்படுகின்றது.³²⁸ இது சிதலையின் புற்றே ஆயினும், அப்புற்றில் நல்ல பாம்பு உறைவதால் அப்புற்று அரவாழ் புற்றம் எனப்படுகிறது.³²⁹ அதையே பாம்புரை புற்று என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.³³⁰ அந்த ஆழமான புற்றை உடும்பும் உறையுளாகக் கொள்ளும்.³³¹

தொல்காப்பியம் சிதலையைச் சிதல் என்று குறிப்பிடுகிறது. சிதல் ஏறும்பைப் போல மூன்று அறிவுடையது என்றும் சிதலின் கிளைப்

பிறப்பாகிய பிறவும் உண்டு என்றும் கூறுகிறது.³³² தொல்காப்பியர் கூறியது போலவே சிதலையில் பல கிளைப் பிறப்பினம் உண்டு என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³³³ சிறிய புன்மையான சிதலை என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³³⁴ வரி நிறச் சிதலை என்று புறநானூறு விவரிக்கிறது.^{334அ} உளி போன்ற வாயையும் கூரிய முகத்தையும் உடைய சிதலை என்றும்³³⁵ நுண்மையான பல சிதலைகள் என்றும்³³⁶ புறநானூறு கூறுகிறது.

இத்தகைய பல கிளைச் சிதலைகள் எல்லாம் ஒருங்குகூடி முயன்று எடுத்த ஈரமான வாயை உடைய நீண்ட மலை முடி போன்ற உருவத்தையுடைய கோட்டையுடைய புற்று என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³³⁷ சிதலை செய்த செந்நிறப்புற்று மண்ணால் புனைந்து செய்யப்பட்ட நெடுங்கோட்டை உடையது எனவும்³³⁸ நெடுங்காலம் முயன்று எடுத்த நெடுஞ்செம்புற்றம் எனவும்³³⁹ அகநானூறு கூறுகிறது. நுண்ணிய பல சிதலைகள் அரிது முயன்று எடுத்த செம்புற்று என்று புறநானூறு கூறுகிறது.³⁴⁰ சிறிய பொந்துகளை உடைய புற்று என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³⁴¹

புற்றை முயன்று செய்த பற்பல சிதலைக்கிளைகளும், அப்புற்றிலேயே உறைகின்றன. அவற்றுள் ஒருவகைச் சிதலை, கார்காலத்தில் சிறகு முளைத்து ஈயலாகிப் பெருங்கூட்டமாகப் புற்றைவிட்டு வெளியே வர முயல்கிறது.

அத்தகைய ஈயல்களைக் கார்காலத் தொடக்கம் உண்டாக்குவதாக ஜங்குறுநூறு கூறுகிறது.³⁴² கார்கால மழை பெய்யத் தொடங்கியவுடனே புற்று நனைந்து விடுகிறது. அப்புற்றின் உச்சியை எண்கின் கூட்டம் சிதைத்து அளையில் வாய் வைத்து உரிஞ்சி உள்ளே இருக்கும் ஈயலை இரையாக்கிக் கொள்ளும்,³⁴³ புற்றை உடைத்துப் புற்றுக்குள் இருக்கும் கரும்பி என்றும் புற்றாஞ் சோற்றையும் தின்றும்.³⁴⁴

வேட்டுவர்கள் நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டுவதைப் பற்றி நற்றிணை கூறுகிறது.³⁴⁵ ஈயல் புற்றைவிட்டு வெளி வந்ததும் பிற உயிர்களால் இரையாக்கிக் கொள்ளப்படுவதால் ஒரு பகல் வாழ்க்கையுடையது என்று புறநானூறு கூறுகிறது.³⁴⁶

சிதலையின் மற்றொரு கிளையாகிய வரி நிறச் சிதலை முதிய பொதியிலின் பெருநலம் சிதையுமாறு அரித்துத் தின்று விடுகிறது என்று புறநானூறு கூறுகிறது.³⁴⁷ அயில் போன்ற வாயையும், கூர்மையான முகத்தையும் உடைய சிதலைகள் கூட்டமாகப் படிந்து சிறு மனையில் கட்டப்பட்டுள்ள சேருமரத்தையும், வேய்ந்து போர் போலச் சரிந்துள்ள பொதியிலின் கூரையின் இறுதிப் பகுதியையும் சிதைத்துவிடும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.³⁴⁸

தற்காலத்தில் சிதலை, கறையான் என்று கூறப்படுகின்றது. இதுகாறும் கூறிய வற்றால், சிதலை ஊர்ந்து செல்லும் மூவறிவுயிர் என்பதும், அது சிதல் என்றும், சிதலை என்றும், ஈயல் என்றும் பல கிளைகளை உடையது என்றும், கூட்டமாக வாழும் என்றும், நெடுங்காலம் முயன்று செம்மண் புற்றினை உருவாக்கும் என்பதும் சங்க இலக்கியம் கூறும் சிதலைப் பற்றிய அறிவியல் செய்திகளாகும். உலகில் 1800 சிறப்பினக் கறையான்கள் உள்ளன என குறிப்பிடப்படுகின்றது.³⁴⁹

சிலம்பி

சிலம்பி, இலைகள் உலர்ந்த மரக் கிளைகளில் சுற்றிக் கட்டி வலையை அமைக்கும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³⁵⁰ சிலம்பி வலை துகில் போல் உள்ளது என்று பெரும் பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது. வெண்மையான நூலால் வைக்கோல் போரைச் சுற்றி சிலந்தி வலை பின்னியிருப்பது துணங்கைக் கூத்தாடும் பூதம் துகில் உடுத்தியிருப்பது போல் உள்ளது என்று அந்நூல் கூறுகிறது.³⁵¹

வேட்டுவனுடைய வலையை அறுத்துக் கொண்டு பறந்து சென்ற காட்டுப் புறாவின் சேவல் காட்டில் உலர்ந்து போயுள்ள மரக்கிளையில் சிலம்பி தன் வாய் நூலால் காற்றில் அசையுமாறு வலை போல் பின்னியிருக்கும் பின்னலைக் கண்டு அஞ்சும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.³⁵²

இதனால் சிலம்பி வாயால் நூற்கும் வெண்மையான நூலைக் கொண்டு வலையை அமைக்கிறது என்று அறிய முடிகிறது. விரிந்த தலையை உடைய வேல மரத்தின் காய்ந்த கிளையில் சிலம்பி வளைந்த போர்வை போல என்று பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது.³⁵³ வாணைத்

தொடுமாறு உயரமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள வேனிற் காலப் பள்ளி அறையின் மேல்நிலை உள் மருங்கிலும் சிலம்பி வெண்மையான நூலால் அமைத்த வலை தொங்குவதாக நெடுநல்வாடை கூறுகிறது.³⁵⁴ ஞெமை மரத்தின் உலர்ந்த கிளைகளில் கட்டிய சிலம்பி வலை காற்றில் அசைவது அரச யானை கொண்ட துகில் கொடி அசைவது போல் உள்ளது.³⁵⁵ பாலை நிலவற்றல் மரத்தின் கிளையிலும் சிலம்பி வலைகட்டும்.³⁵⁶ மிக வேகமாக ஓடிவரும் குதிரையின் வாயிலிருந்து பால் நுரைப்போல் வழியும் தெவிட்டல் சிலம்பியின் நூல் போலத் திரிந்து சிதறும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.³⁵⁷

தீர்வை

தீர்வை என்பது சிறிய கண்களை உடையது என்றும், அரவின் குறும்பை அடக்கிக் கொன்றது என்றும் மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.³⁵⁸ சங்க இலக்கியத்தில் வேறு எங்கும் இதைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லை. தீர்வை என்றால் கீரி என்று கழகத் தமிழ் அகராதி குறிப்பிடுகிறது.³⁵⁹

தேள்

தேள் ஊர்ந்து செல்லும் இயல்புடையது. தேள் கொடுக்கினால் கொட்டி நஞ்சை உடம்பில் பாய்ச்சும். அந்த நஞ்சு மிகுதியான கடுப்பை உண்டாக்கும். அந்த வலி மேலும் மேலும் உடம்பில் பரவி மிகுதியான வலியைத் தரும். எனவே அதைக் கடுப்பு என்பர். தேள் கொட்டியதால் உண்டான வலி தேள் கடுப்பு எனப்படுகிறது.

தேள் கொட்டின ஒருவனுக்கு அதன் நஞ்சு விரைவாக விறுவிறுப்புடன் உடம்பில் பரவுவதுபோல நாட்பட்ட பழைய கள்ளை உண்டவருக்குப் போதை விரைவாகப் பரவும் என்று ஒரு புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.³⁶⁰

தேள் கடியின் வலியைப் போக்குவதற்கு மருந்து உண்டு என்பது கலித்தொகைப் பாடலில் தெரிகிறது.³⁶¹ இதனால் தேள் கொட்டும் என்பது அது மிகவும் கடுக்கும் என்பதும், அதற்கு மருந்து போட்டு வலியைப் போக்குவர் என்பதும் புலனாகின்றன.

பாம்பு

பாம்பு ஊர்ந்து செல்வதால் ஊர்வனவற்றுள் ஒன்றாகும். பாம்பு என்னும் சொல் பலவகைப் பாம்புகளையும் குறிக்கும், பொதுப்பெயராக இருப்பினும், சங்க இலக்கியங்களில் சிறப்புப் பெயராக நாகத்தையும் குறிக்கிறது.³⁶²

நாகப் பாம்பிற்கு அர³⁶³ அரா,³⁶⁴ அரவம்,³⁶⁵ அரவு,³⁶⁶ நல்லரா³⁶⁷ என்னும் பெயர்களும் சங்க இலக்கியங்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பாம்புகளில் நாகம், பச்சைப்பாம்பு,³⁶⁸ பாந்தள் ஆகிய மலைப்பாம்பு ஆகியவைகள் சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்படுகின்றன.

நாகத்தில் வெள்ளரா, கருநாகம், அரசு அரா என மூன்றுவகை நாகங்கள் கூறப்படுகின்றன. ³⁶⁹ புற்றுக்குள்ளே இருக்கும் வெள்ளராவாகிய வெண்ணாகம் வெளிப்படுமாறு கரடிக்குட்டி புற்றைப் பெயர்க்கிறது என்று அகநானூறு கூறுவதால் வெள்ளரா பற்றி அறிய முடிகின்றது.³⁷⁰

சிறிய வெள்ளராவின் அழகிய வரியுடைய குருளை காட்டில் வாழும் யானையையும் வருத்தும் தன்மையது எனக் குறுந்தொகை கூறுகிறது.³⁷¹

நாகம் படமெடுத்து நிற்பது போலத் கோடலாகிய வெண்காந்தள் போது மலர்கிறது என அகப்பாடல் கூறுகிறது.³⁷² வெண்ணிறக் கோடலுக்குவமை கூறப்பட்டதால் வெண்நாகம் என அறிய முடிகிறது.

நாகம் தலையை உயரத்தூக்கிக் கொண்டு இருப்பது போலத் தேர் ஆழியால் முகநுனி துண்டிக்கப்பட்ட நெய்தலின் கரிய போது கூம்பியதாய்த் தலைதூக்கி நிற்கிறது என அகப்பாடல்³⁷³ கூறுவதால் உவமை கூறப்பட்டது கருநாகம் என்பது புலனாகிறது.

அரசுஅரா நாகங்களுக்கு எல்லாம் அரசன் போன்றது. எதிப்பட்டவரை அச்சத்தால் நடுங்கவைத்துத் துன்புறுத்தக் கூடிய அரசு அரா திரியும் இராப் பொழுது என்று புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது.³⁷⁴

இவற்றால் வெண்நாகம், கருநாகம், அரசு நாகம் என மூன்று வகை உண்டு என்பது தெரிகிறது.

பாம்பின் உடலைத் தலைப்பகுதி, உடல் பகுதி, வால்பகுதி என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். பாம்பின் முழு உடலும் மெல்லிய

தோலால் மூடப்பட்டு அடித்தோலோடு ஒட்டி அமைந்திருக்கிறது. இம்மேல் தோலுக்குத் தோல் என்றும்,³⁷⁵ உரி என்றும்,³⁷⁶ உரிவை என்றும்³⁷⁷ பெயர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த உரியை பாம்பு அவ்வப்போது தானே களைந்து கொள்ளுகிறது. உடலைவிட்டு உயிர் பிரிந்து செல்வதற்கு உரியைக் களைந்துவிட்டு பாம்பு செல்வது உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.³⁷⁸

தூய வெண்மையான அருவியை அரவின் தொங்குகின்ற தோல் போல் உள்ளது என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.³⁷⁹ அரவுரி போல அறுவை மென்மையாக உள்ளது என்று பொருநராற்றுப்படை கூறுகிறது.³⁸⁰ நிறத்தாலும், மென்மையாலும், பாம்புரிபோல வெண்மையான பூக்கள் உள்ளன என்று புறநானூறு கூறுகின்றது.³⁸¹ அரவின் தோலில் அழகிய வரிகள் உண்டு என அகநானூறு கூறுகிறது.³⁸² பாம்பின் உடலில் அழகிய வரிகள் பல உண்டு.³⁸³

நாகப் பாம்பின் தலை ஒரு தனி அமைப்பை உடையது. ஒரு பெருவிரல் பருமனுடைய தலை உள்ளங்கை அகலத்திற்குப் படம் எடுக்கும் இயல்பை பெற்றுள்ளது. படத்தைப் பை எனவும்³⁸⁴ படம் எடுத்தலை அணத்தல் எனவும்³⁸⁵ சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது.

அரவின் தலையில் உள்ள படத்தில் சிறந்த நிறத்துடன் தோன்றுவது உத்தி³⁸⁶ இது துத்தி என்றும்,³⁸⁷ பொறி என்றும்,³⁸⁸ நாமம் என்றும்³⁸⁹ அழைக்கப்படுகிறது. இந்த நாமம் பல புள்ளிகளால் பொறிக்கப்பட்டு இருப்பதால் 'பல் பொறி' என்றும் கூறப்படுகிறது.³⁹⁰ நல்ல பாம்பிற்குக் கண்ணை செவியாக இருப்பதால் அதற்குக் கட்செவி என்ற பெயர் உண்டு.³⁹¹

மலையில் விழும் பேரிடியின் ஒலியையும், ஒளியையும் ஒரே சமயத்தில் கேட்கவும், காணவும் நேர்ந்த அரவின் கட்பொறி அதிர்ச்சியால் பழுதடைந்து போவதால் அது துன்புற்று இறக்கிறது.³⁹²

பேரிடியால் அரவின் தலை சிதைக்கப்படுவதாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.³⁹³ அரவின் எயிறு நஞ்சு பொருந்திய பையுடன் ஒடுங்கி உள்ளது. துளையுடையது, வெண்மையானது.³⁹⁴ வளைவு

பொருந்தியது.³⁹⁵ நஞ்சைச் செலுத்தும் பல் நச்சுப்பல் எனப்படும். பாம்பு ஒருவரைக் கடித்தவுடனேயே பல் வழியே கடிப்பட்டவர் உடம்பில் நஞ்சைச் செலுத்துகிறது.³⁹⁶

நஞ்சு உடம்பில் ஏறும்போது கடிப்பட்டவர்க்குத் துன்பமும், பதை பதைப்பும், மயக்கமும் உண்டாகின்றன.³⁹⁷ நாகம் வேகமாக இயங்கும் ஆற்றல் உடையது.³⁹⁸ ஒரு சிறிய நல்ல பாம்புக் குட்டியின் நஞ்சு பெரிய யானையையும் வருத்தும்.³⁹⁹ அரவின் நஞ்சு அழல் போல் எரிச்சலை ஊட்டிக் கொல்லும் தன்மையது.⁴⁰⁰ இருள் நிறை இரவில் அரவு மணியை உமிழ்கிறது.⁴⁰¹ வாயில் வைத்திருந்த மணியை உமிழ்ந்து, நள்ளிரவில் அவ்வொளியில் இரை தேடுகிறது.⁴⁰²

நாகமணி தும்பியின் நிறம் போல நீலநிறம் உடையது. காந்தள் நறுந்தூறு ஊதும் தும்பி, பாம்பு உமிழ் மணி போல் தோன்றும் என்று அகநானூற்றுப் பாடல் இச்செய்தியைக் கூறுகிறது.⁴⁰³

திருமணி உமிழ்ந்த நாகம் காந்தள் புதுப்பூ ஊதும் தும்பியின் நீல நிறத்தைக் கண்டு அது தன் நீல மணியோ என மயங்கும் என்பதாலும், நாகமணி நீல நிறமுடையது என்பது உறுதிப்படுகிறது.⁴⁰⁴ திடீரென இடிக்கும் பேரிடியால் பாம்பின் கட்பொறி பழுதடைந்து போனதால் தான் உமிழ்ந்த மணியைக் காண முடியாமல் நாகம் வருந்தும்.⁴⁰⁵

நாகம் கறையான் புற்றில் வாழும்.⁴⁰⁶ மருது போன்ற மரப் பொந்துகளிலும் வாழும்.⁴⁰⁷ மண்ணில் உண்டாகிய அளைகளிலும் பாம்பு உறையும்.⁴⁰⁸ மலையின் விடரகத்திலும் வாழும்.⁴⁰⁹ பரற்கற்களாலான மேட்டு நிலப்பிளவுகளின் பள்ளங்களிலும் பாம்பு சுரந்துறையும்.⁴¹⁰

பாம்பு ஊர்ந்து செல்லும்போது நெளிந்து நெளிந்து செல்லும் இயல்புடையது. அரவு செல்லும் போது அதன் புறத்தோற்றம் நெளிந்து காணப்படுவது போல வேனிற்காலத்தில் ஆற்று நீர் ஓடும் போது அதன் ஓட்டம் நெளிந்து நெளிந்து செல்லும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁴¹¹

இருள் செறிந்த நடு இரவில் அரவு இரை தேடுகிறது.⁴¹² மணியின் ஒளியால் தேடுகிறது.⁴¹³ அரவின் குட்டியைக் குருளை என்று கூறுவது

மரபு.⁴¹⁴

இடி நாகத்தின் தலையைத் துண்டிக்கும்.⁴¹⁵ மழை இடியுடன் பெய்யும் போது நாகம் தன் அளையில் ஓடுங்கும்.⁴¹⁶ புற்றிலுள்ள இரையைத் தேடும் கரடியின் நகங்கள் பதிந்த நாகம் துன்புற்று மடியும்.⁴¹⁷

தீர்வை என்னும் கீரிப்பிள்ளையும் அரவின் வலியழித்துக் கொல்லும்⁴¹⁸
பல்லி

பல்லியும் ஊர்வனவற்றுள் ஒன்றாகும். பல்லி வாயில் பற்பல சிறிய பற்களைப் பெற்றிருப்பதால் பல்லி என்று அழைக்கப்படுகிறது. சிறிய உருவத்தையும். வெண்மையான நிறத்தையும் பெற்றிருப்பதால் 'சிறுவெண்பல்லி' என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁴¹⁹ சிவந்த கால்களைப் பெற்றிருப்பதால் 'செங்காற்பல்லி' என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁴²⁰

ஊர்வனவற்றுள் வாயால் புகழ் பெற்றுள்ளது பல்லியே. கணியனைப் போலப் பின்னே நடக்கப் போவதை முன்னே கூறுவதால் கணிவாய்ப் பல்லி என்று புகழப்படுகிறது.⁴²¹ வர இருப்பது நல்லது அல்லது கெட்டது என்று பகுத்துக் கூறும் வாயைப் பெற்றிருப்பதால் 'பகுவாய்ப்பல்லி' என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴²²

கேட்கும் போதும், கேட்காத போதும் இளையோருக்கு அறிவுரை கூறும் முதியோர் வாயைப் போல மூதறிவைக் கூறும் வாயைப் பெற்றிருப்பதால் 'முது வாய்ப் பல்லி' என்றும் அகநானூறு கூறுகிறது.⁴²³

நடு இரவில் நினைக்கும் போதெல்லாம் நலம் வருவதை நயமான குரலால் அறிவிக்கும் பல்லி என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁴²⁴ உறுவது கூறும் சிறிய செம்மை வாய்ந்த நாவை உடைய பல்லி என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴²⁵

பல்லி எழுப்பும் ஒலிக்குப்பாடு என்று பெயர் வழங்குகிறது. 'பல்லி பாடு ஓர்த்துப் பன்றி குறுக்கும்' என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴²⁶ படும் என்பது 'சொல்லும்' என்று பொருள்படும். பல்லி உள்ளுதொறும் படும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁴²⁷ பல்லி பொருள்படும் படி ஒலிப்பதால் அவ்வொலி பொருள் தரும் சொல்லாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, 'பல்லி

படுதொறும் பரவி நல்ல கூறுக' எனத் தலைவி பல்லியைக் கேட்பதாக அகநானூறு கூறுகிறது.⁴²⁸ 'பல்லியும் பாங்கில் தேற்றும்'⁴²⁹ என்று நற்றிணை கூறுகிறது. செங்காற் பல்லி தன் துணையை அழைக்கும் என்ற பொருளில் 'பயிரும்' என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁴³⁰ 'பல்லியும் பாங்கு ஒத்து இசைத்தன' என்று கலித்தொகை கூறுகிறது.⁴³¹ இவற்றால் பல்லி பொருள்படுமாறு ஒலி எழுப்புகிறது என்பது விளங்கும்.

பல்லியின் குரலொலி மணியிலிருந்து எழும் ஒலிபோலக் 'கணீர்' என்று ஒலிக்கும் என்று அகநானூறு கூறுகின்றது.⁴³² அம்பைத் தீட்டிக் கூர்மை பார்க்க அதன் நுனியை நகத்தின் நுனியால் புரட்டும்போது ஏற்படும் ஒலிபோல் பல்லியின் குரல் ஒலிக்கும் எனக் குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁴³³

பல்லி ஒலிக்கும் போது தொடர்ந்து ஒலிக்காமல், சிறிது இடை விட்டு விட்டு ஒலிக்கும். ஒலிக்கத் தொடங்கி நிறுத்தும் வரை எத்தனை ஒலி எழுப்பிற்று என்று எண்ணி அறியும் வகையில் தெளிவாக இடைவிட்டு ஒலிக்கும் அத்தகைய ஒலியைத் 'தேற்றும்' என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴³⁴

பல்லி ஒரே தடவையில் எழுப்பும் ஒலியின் எண்ணிக்கை மூலம் வரப்போகும் செய்தி எது பற்றிய செய்தி என்பதையும், அது நல்லதா, கெட்டதா என்பதையும் உணர்த்தும். அது இருக்கும் திசையும் இவ்வுண்மையை அறிய உதவும். சங்ககால மக்கள் மேற்கூறிய உண்மையை உணர்ந்திருந்தனர். நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லி பருவரல் தீரச் சொல்லுமோ, என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁴³⁵ பல்லியும் பாங்கர் போல நல்லன கூறித் தேற்றும் என்றும் நற்றிணை கூறுகிறது.⁴³⁶ சிறுமை வரும் என்று சொல்லுமாயின் யானைமீது செல்வோரும் சிறிது தங்கியே செல்வர் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴³⁷ நல்ல இடத்தில் இருந்து சொல்லும் பல்லியைப் பாங்கர்ப் பல்லி என்று அகநானூறு கூறுகிறது. பாங்கு அல்லாத இடத்திலிருந்து கூறும் பல்லி பாங்கு அல் பல்லி அதாவது பாங்கற்பல்லி என்று கூறப்படும். நல்லது அல்லாத இடத்திலிருந்து தீமை வர இருப்பதைக் கூறும். அதைக்கேட்டுச் செய்யத் தொடங்கும் செயல் தவிர்க்கப்படும். இத்தகைய நிகழ்ச்சியைப் பற்றி நற்றிணைக் கூறுகின்றது.⁴³⁸

பல்லி மனையில் வாழும்.⁴³⁹ காட்டில் உள்ள கள்ளியிலும்,⁴⁴⁰ வழிமருங்கில் உள்ள கள்ளியிலும்,⁴⁴¹ மலைப் பாறைகளிலும்,⁴⁴² பாலை நிலத்தின் அருகில் உள்ள நடுகற்களிலும்⁴⁴³ பல்லி இருந்தது பற்றிச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.

பல்லி இரைதேடும் போது இமையாமல் விழிப்போடு இரையைப் பிடிக்கத் திறந்த வாயுடன் எதிர் நோக்கியிருக்கும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴⁴⁴ வண்டிச்சக்கரத்தின் ஆரைக்காலிலும் பல்லி ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁴⁴⁵

பல்லி சொல்லும் பலனைக் கேட்போர் மாலையிலும்,⁴⁴⁶ நள்ளிரவிலும்,⁴⁴⁷ வழிச்செல்லும் பொழுதிலும்,⁴⁴⁸ செயல் தொடங்கும் பொழுதும் கேட்பர் என்று தெரிகிறது.

மாகணம் (பாந்தள்)

பாம்புகளுள் மிகவும் பருமனும் நீளமும் உடையது மலைப்பாம்பே. இது வீழ்ந்து கிடக்கும் மரம் போல் நீண்டு பருத்திருக்கிறது.⁴⁴⁹ இது மலைப்பகுதிகளில் வாழ்வதால் மலைப்பாம்பு என்று பெயர் பெறுகிறது. பாந்தள் மலையில் உள்ள பாறைப் பிளவுகளில் வாழ்கிறது. இதற்கு மாசுணம்⁴⁵⁰ என்றும் பாந்தள்⁴⁵¹ என்றும் பெயரும் உண்டு. வலிமை மிக்க களிற்று யானையையும் பிடித்து, சேகு ஏறிய மரத்தொடும் சேர்த்துத் தன் உடலால் சுற்றி நெரித்துக் கொல்லக்கூடிய வலிமை உடையது.⁴⁵² வலிமையும் சினமும் மிக்க களிற்றையும் அகப்படுத்தவல்லது⁴⁵³ பெருஞ்சினம் உடையது.⁴⁵⁴ வீழ்ந்து கிடக்கும் நெடுமரம் போலப் படுத்து அசையாமல் உறங்கும் இயல்புடையது.⁴⁵⁵

தன் அருகில் வந்த வலிமை மிக்க களிற்றையும் கொன்று இரையாக்க வல்லது.⁴⁵⁶ பெரிய சுற்றித்தான் தன் அருகே வந்த வலிமை மிக்க களிற்றைப் பாந்தள் பற்றிக் கொண்டதைக் கண்டு அஞ்சி ஓடும் பெண் யானையின் ஓலத்தால் நெடிய மலையில் உள்ள விடரகம் எதிர் ஒலி எழுப்பும் என்று நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.⁴⁵⁷

பச்சைப் பாம்பு

பாம்புகளில் பச்சை நிறம் பெற்றிருப்பதால் பச்சைப் பாம்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது சினையுற்றிருக்கும் போது வயிற்றுப்பாகம் நீள வாக்கில் பருத்திருக்கும். இத்தோற்றம் கரும்பு பூப்பதற்கு முன் அதன் பூக்குலை தோடு மூடி நீளவாக்கில் பருத்துக் கூம்பிய நிலையில் இருப்பது போல் இருக்கிறது எனக் குறுந்தொகைப் பாடல் குறிப்பிடும்.⁴⁵⁸

மூதாய்

மூதாய் ஈரமண்ணில் ஊர்ந்து செல்லும் போது வரியை உண்டாக்குகிறது. அதனால் 'மூதாய் வரிப்ப' என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴⁵⁹ மழை பெய்தமையால் தண் என்று குளிர்ந்திருக்கும் நிலத்தில் வரி உண்டாகுமாறு செல்கிறது என்றும்⁴⁶⁰ அகநானூறு கூறுகிறது.

எனவே மூதாய் ஊர்ந்து செல்வது என்பது விளங்குகிறது. மூதாய்க்குக் கோபம் என்றும் பெயர் உண்டு. கோபத்தின் செந்நிறத்தைப் போன்ற செந்நிறம் பொருந்திய அழகிய துகில் என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁴⁶¹ 'கொல்லை நெடுவழியில் கோபம் ஊர்கிறது' என்று சிறுபாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁴⁶²

இதனால் கோபமாகிய மூதாய் ஊர்ந்து செல்லும் ஓர் உயிர் என்பதும் உறுதிப்படுகிறது. மூதாயை ஈயல் மூதாய் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴⁶³ இதனால் ஈயலுக்கும் மூதாய்க்கும் நெருங்கிய உறவு உண்டு என்று தெரிகிறது.

ஈயல் முல்லை நிலத்தில் உள்ள புற்றில் உறைந்து கார்கால மழையின் போது புற்று நனைத்ததும் வெளியே வருகிறது. மூதாயும் முல்லை நிலத்தில் கார்கால மழை பெய்ததும், வைகறையில் ஈரம் பொருந்திய மணல் படிந்த களர் நிலவழியின் ஓரங்களில் ஊர்ந்து செல்கின்றது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴⁶⁴

தேனீக்களுள் அரசி ஈ எவ்வாறு தாயாகி முதன்மை பெறுகிறதோ அதுபோல மூதாய் ஈயல்களுக்குத் தாயாகி முதன்மை பெறுவதால் 'ஈயல் மூதாய்' என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்று ஊகிக்க இடம் தருகிறது.

அரசித் தேனீ ஏனைய தேனீக்களினின்றும் உருவத்தில்

வேறுபட்டிருப்பது போலவே மூதாயும் ஈயல்களின்று வேறுபட்ட உருவம் பெற்றுள்ளது. வாழும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்பச் சில உயிர்கள் தம் உடலின் நிற அமைப்பைப் பெற்றுள்ளன.

மூதாயும் ஏனைய ஈயல்களைப் போலச் செம்மண் புற்றில் உறைவதாலும், அது மழை பெய்ததும் வெளி வந்ததும் அரக்குப் போன்ற செந்நிறம் பெற்ற மண்ணில் ஊர்வதாலும் செந்நிறம் பெற்ற நீரில் நனைவதாலும், தானும் அரக்குப் போன்ற செந்நிறம் பெற்றுக் கொண்டது என்று சொல்ல இடம் தருகிறது.

மூதாய் ஊரும் இடம் அரக்குப் போன்ற செந்நிலப் பெருவழி என்று அகநானூறு கூறுகிறது. எனவே மூதாயும் அரக்கு நிற உருவின் மூதாய் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴⁶⁵ செம்பஞ்சக் குழம்பால் வேறொரு அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁴⁶⁶ செம்புற மூதாய் என்றும் பிறிதொரு பாடல் சுட்டுகிறது.⁴⁶⁷ மழை பெய்த நிலத்தில் ஊர்கின்ற மூதாய் பவழத்தால் செய்யப்பட்ட அணி போல் இருக்கிறது என்று கலித்தொகை கூறுகிறது.⁴⁶⁸ மூதாய் முதுகில் குறுகிய. மோட்டுப்பகுதியைப் பெற்றுள்ளது என்று அகநானூறு குறிப்பிடுகின்றது.⁴⁶⁹

காயாம்பூ கார்காலத்தில் மலரும் பூ. மூதாய் செல்லும் வழியில் நீலநிறம் பொருந்திய காயாம் பூவின் முதிர்ந்த பூக்கள் உதிர்ந்து கிடக்கின்றன. உதிர்ந்து கிடக்கும் நீலநிறமணி போன்ற காயாம் பூக்களும் ஊர்ந்து செல்லும் பவழ நிறம் கொண்ட மூதாய்களும் கலந்து இருக்கும் தோற்றம் மணியிடை பவளம் போல் உள்ளது என்று அகநானூற்றுப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.⁴⁷⁰

பறவைகள்

அன்றில்

அன்றில் நெய்தல் நிலமாகிய கடற்கரையிலும்⁴⁷¹ கடற்கரை ஊர்களிலும்⁴⁷² உள்ள பனைமரத்தில் கூடுகட்டி வாழும் பறவை. தடவு என்ற மரத்திலும் அன்றில் கூடுகட்டி வாழும்.⁴⁷³

தொன்று தொட்டுக் கடவுள் உறையும் மன்றத்தில் உள்ள பனைமரம் ஆதலின் மக்கள் அதன்மேல் ஏறவிரும்பார்;⁴⁷⁴ அதனால் அம்மரம் கூடுகட்டி

வாழ்வதற்கும் பாதுகாப்பான மரம் ஆகிறது.

முட்களைக் கொண்டும் சிறுவேர்களைக் கொண்டும் குடம்பை என்று சொல்லப்படும் கூட்டை அதன் மடலில் அமைத்து ஆண் பறவையும் பெண் பறவையும் அதில் தங்கிவாழும்.⁴⁷⁵

அன்றில் பேடை சிறியது கருமை நிறம் உடையது;⁴⁷⁶ கருமைநிறக் கால்களையும் உடையது.⁴⁷⁷ அலகின் நுனி கூர்மையானது.⁴⁷⁸ அன்றில் சேவலின் தலை நெருப்புப்போல் சிவந்து தோன்றும் குட்டினை உடையது.⁴⁷⁹ அன்றில் மாலையிலும் இரவிலும் கடுஞ்சூல் உற்றுக் கூட்டிலிருக்கும் பேடையைப் பிரிந்து இரை தேடச்செல்லும். கூட்டில் இருக்கும் பேடை இச்சிறு பிரிவையும் தாங்காமல் வருந்திப் புலம்பும் சூரல் எழுப்பி அகவும்.⁴⁸⁰

நடு இரவே ஆயினும், தன்துணை தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து அருகுள்ள மடலில் இருப்பினும் கூட அப்பிரிவைப் பொறுக்க முடியாமல் கொம்பிலிருந்து வெளிப்படும் ஏக்க இசையைப் போல ஏக்கமும் துன்பமும் பொருந்திய குரலால் வருந்தி அழைக்கும்.⁴⁸¹

துணைப் பறவைகளில் ஒன்று பிரிந்துப் போய் நடுஇரவு ஆகியும் வராமல் இருப்பின் மற்றது உறங்காமல் விழித்துக் கொண்டிருப்பதோடு ஏக்கத்துடன் புலம்பி அகவிக் கொண்டே இருக்கும்.⁴⁸²

அன்னம்

அன்னம் வாத்து இனத்தில் மிகவும் சிறப்புடைய பறவை ஆகும். பெண் பறவை பேடை என்றும் ஆண் பறவை சேவல் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.⁴⁸³ பால் போன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய தூய சிறகுகளையுடையது அன்னச்சேவல் என்று பெருங்கதை கூறுகிறது.⁴⁸⁴ இலங்குகின்ற மென்மையான தூவியையும் சிவந்த கால்களையும் உடையது அன்னம் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁴⁸⁵

அன்னம் குறுகிய கால்களையுடையது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁴⁸⁶ அன்னப்பறவையின் இடையே சவ்வால் இணைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அன்னத்தின் கால் துதிக்கால் எனப்படுகிறது.⁴⁸⁷

அன்னப்பறவையின் படகுபோன்ற உடலமைப்பு அது தண்ணீரில்

மிதப்பதற்கு ஏற்றதாகவும் அதனுடைய துதிக்கால் விரைவாக நீந்துவதற்கு ஏற்றதாகவும் உள்ளன.⁴⁸⁸ வானில் மிகவும் வேகமாகப் பறப்பதற்கும் அவை உதவுகின்றன. கரையோரக் கடல் நீரிலும்⁴⁸⁹ கழிகளிலும்⁴⁹⁰ நெல்வயல்களிலும்⁴⁹¹ அன்னம் தன் துணையுடன் இரை தேடி உண்கின்றது.

குமரித்துறையில் அன்னம் அயிரை மீனை உண்ட செய்தியைப் புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁴⁹² அன்னப்பறவைகள் கூட்டமாகவே கூடி வாழும். அக்கூட்டம் நிரை என்றும்,⁴⁹³ தோடு என்றும்⁴⁹⁴ கூறப்பட்டுள்ளது. அன்னங்கள் கடற்கரைத் தாழைகளில் தங்கும்.⁴⁹⁵ செந்நெற் வயல்களிலும் துஞ்சும்.⁴⁹⁶ வானத்தில் மிக உயரமாகப் பறந்து செல்லும் பறவைகளுள் அன்னமும் ஒன்று. அன்னப்பறவைகள் இடையில் தங்காமல் நெடுந்தாரம் மிக வேகமாகப் பறந்து செல்லும் ஆற்றல் உடையன.

இதல்

இதல் ஒரு காட்டுப்பறவை. இப்பறவை சிவந்த பருக்கைக்கற்கள் நிறைந்த குன்றுகளிலும் பசுமையான புதர்க்காடுகளிலும் ஊரை அடுத்துள்ள சிறிய புதர்களிலும் வாழ்பவை என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁴⁹⁷ இப்பறவை காட்டுக்கோழியைப் போன்ற உருவமும் கவுதாரியைப் போன்ற பருமனும் உடையது.

இது செம்பழுப்பு நிறம் உடையது. சேவல் சிவப்பும் வெள்ளையும் கலந்த வரிகளை உடையது.⁴⁹⁸ அழகிய நுண்ணிய பொறிகளையுடைய கழுத்தையும் உடையது.⁴⁹⁹ பெடை செம்மணி போன்ற கண்களை உடையது.⁵⁰⁰ சேவலின் கால் சிவந்த நிறம் உடையது. சேவலின் கால்களின் பின்புற விரலுக்குமேல் கூர்மையான முட்கள் உண்டு. அம்முட்கள் வெட்சி மலரின் முகை போல் நீண்டு கூர்மை உற்று சிறிது மேல் நோக்கி வளைந்து இருக்கும்.⁵⁰¹

கால் முள் செம்முல்லையின் சிவந்த அரும்பு போன்றது, என்றும் அகப்பாடல் கூறுகிறது.⁵⁰² இந்த இதல் பறவையும் கானக்கோழியும் வீட்டு வாசலில் மான் தோலின் மேல் காய வைத்திருந்த திணை அரிசியை உண்டன என்று புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.⁵⁰³

இதலின் சேவலுக்குக் காலில் பின் விரல்களுக்கு மேல் இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட முட்கள் இருப்பதால் இதனை முள்ளன் கோழி என்று வழங்குவதாகத் திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார்.⁵⁰⁴

இதல் வேறு; கவுதாரி வேறு.

இதலுக்குக் காலில் பின்விரலுக்கு மேல் செம் முல்லையின் அரும்பு போன்ற கூர்மையான முட்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று அல்லது நான்கு இருக்கும்.

கவுதாரியின் காலில் கூரிய நகம் உடைய பின்விரல் மட்டுமே உண்டு.⁵⁰⁵ முன்போன்ற தனி உறுப்பு இருக்காது.

கானக் கோழிக்குப் பின் விரலுக்கு மேல் ஒரே ஒரு முள் தான் இருக்கும்.

எருவை - செஞ்செவி எருவை

சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பிணந்தின்னிக் கழுகு வகைகள் இரண்டனுள் ஒன்று எருவை,⁵⁰⁶ மற்றொன்று 'பாறு' எனப்படும்.⁵⁰⁷

இப்பறவைகள் பாலைநிலப் பகுதிகளில் ஆறலைக் கள்வர்களாலோ⁵⁰⁸ கொடிய விலங்குகளாலோ கொல்லப்பட்டு கிடக்கும் உடல்களை உண்ணும்.⁵⁰⁹ விலங்குகளால் கொல்லப்பட்டு எஞ்சிக் கிடக்கும் விலங்குகளின் உடல்களையும் பெரும்பாலும் தங்கள் இரையாகக் கொண்டு வாழும்.⁵¹⁰

எருவைக்கும் பாறுக்கும் கழுத்திலும் தலையிலும் இறகோ தூவியோ இல்லாமல் வெறுந்தோல் மட்டுமே இருக்கும். எருவையின் கழுத்து செவ்வானின் கழுத்துப்போல் இலஞ்சிவப்பாக இருக்கும். பாறின் கழுத்து, சூரியவானின் நிறத்தைப் போல இருக்கும். தலையும் காரீயத்தின் நிறம் போன்று இருக்கும். இந்தத் தோலின் நிறவேறுபாடே எருவையையும் பாறையும் அறிவதற்கு முதன்மையான அடையாளமாக இருக்கிறது. எருவையின் கழுத்தை 'பொறித்தபோலும் வானிற எருத்து' என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵¹¹

பாறின் கழுத்தைப் பறைநெடும் கழுத்து என்று மற்றொரு அகநானூற்றுப் பாடல் 247 கூறுகிறது.⁵¹² எருவையின் கழுத்தும் தலையும் செந்நிறத் தோலைப் பெற்றிருக்கும். இதன் முக்கிய வேறுபாடு எருவையே

உருவத்தில் பெரியது. எனவே அதன் தலையும் பெரிது.⁵¹³ எருவையின் வாய் சிவப்பாகவும் கூரிய நுனியை உடையதாகவும் இருக்கும்.⁵¹⁴

எருவையின் அடிக்கழுத்துப் பகுதியில் வெள்ளை நிறமாக பொறிகள் இருக்கும்.⁵¹⁵ எருவையின் செவி அருகில் சிவந்த தசை தொங்கிக் கொண்டிருப்பதால் செஞ்செவி எருவை என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁵¹⁶

சிவந்த ஊனைப் பதித்து வைத்தாற்போன்ற செவி என்று மற்றோர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵¹⁷ எருவையின் உடலும் சிறகும் கருமை நிறம் உடையவை. எனவே எருவை இருஞ்சிறை என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵¹⁸ இருஞ்சிறை என்பதற்குக் கூரிய சிறகு என்று பொருள். எருவையின் சிறகு குருதிப்பட்டுப் புலால் நாற்றம் வீசும்.⁵¹⁹

எருவை பாலை நிலத்தை அடுத்துள்ள வறண்ட நிலத்தில் உயரமாக வளர்ந்துள்ள மரத்தின் நீண்ட கிளையில் கூடுகட்டிப் பெடையுடன் வாழும். அக்கூட்டிலுள்ள தன் பிள்ளைக்கு எருவை பிணத்திலிருந்து தோண்டி எடுத்துச் செல்லும் கொழுங்கண்ணை ஊட்டிய செய்தியை அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵²⁰ ஊட்டும் போது விழும் ஊன் துண்டங்கள் கிழ நரிக்கு உணவாகும்.⁵²¹

எருவை வானில் வட்டமிட்டுப் பறந்து கொண்டே இருக்கும்போது அதன் கண்கள் கீழேயுள்ள காடுகளில் இறந்து கிடக்கும் உடலைக் கண்டு அங்குக் கூட்டமாக வந்து அவ்வுணவினைத் தாமும் உண்டுவிட்டு பேடைக்கும் பார்ப்புக்கும் எடுத்துச்செல்லும்.⁵²²

எழாலுல் (வல்லூறு)

எழால் என்பது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவான பெயர். ஆண் பறவையை எழால் போத்து என்று வழங்குவது மரபு என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.⁵²³

சங்க இலக்கியத்தில் ஏறு என்ற சொல் ஆண் பறவையைக் குறித்து வந்துள்ளது.⁵²⁴ எழால் என்பது மேலும் மேலும் எழுச்சியோடு குறிவைத்த இரையைத்தாக்கும் இயல்புடையது என்று பொருள்படும். வல்லூறு என்ற சொல் வலிமையோடு தாக்கி ஊறு விளைவிப்பது என்று பொருள்படும்.

இனி எழில் என்ற சொல் எழு - இல் எனப்பிரிந்து, எழும் இடம் என்று பொருள்பட்டு மேலும் மேலும் உயர்ந்த இடத்தில் வட்டமிடுவது என்று பொருள் தருகிறது. எனவே எழால் என்பதும், எழில் என்பதும் வல்லூறின் வெவ்வேறு இயல்பைக் குறித்து நின்ற சொற்களாகும். எனவே எழில், ஏறு என வல்லூறு அகநானூற்றுப் பாடலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எழில், ஏறு குறிவைத்த கானக்கோழிச் சேவல் ஓடி ஒளிந்த செய்தியை ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.⁵²⁵

எழால் வங்காவைத்தாக்கி வீழ்த்தியதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது.⁵²⁶

வல்லூறு புறாக்களையே மிகுதியாகப் பிடித்து உண்பதால் மலையாளத்தில் வல்லூறுக்குப் புறாப்பிடியன் என்று பெயர் வழங்குகிறது என்று திரு. பி. எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.⁵²⁷

சிற்றெழால்

எழால் வகையில் சிற்றெழால் என்று ஒரு வகையைப் பற்றித் திணைமொழி ஐம்பது குறிப்பிடுகிறது.⁵²⁸ சிற்றெழால் என்பது சிறிய வல்லூறு; இது ஓணான் பல்லி, வெள்ளெலிகளைப் பிடித்து உண்ணும். குடுமி எழால் என்பது எழாலின் மற்றொரு வகை. இந்த குடுமி எழாலுக்குச் சிறிய தொண்டை இருப்பதால் குரமி எழால் என்று பெயர் பெற்றது. பிணம் தின்னும் கழுகு ஒன்றைத் தாக்கி எடுத்துக்கொண்டதாகப் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.⁵²⁹

கருங்கால் வெண்குருகு

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் குருகுகள் என்று அழைக்கப்பட்ட பறவைகள் தற்காலத்தில் வெள்ளார் கொக்குகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தக் குருகு இனப்பறவைகளில் ஒருவகைப் பறவையே கருங்கால் வெண்குருகு என்னும் பறவையாகும். இப்பறவைகளின் கால் கருமைநிறம் உடையவை. உடம்பில் உள்ள தூவியும் இறகும் சிறகுகளும் தூய வெண்மை நிறம் உடையவை. இப்பறவை கழனியில் காணப்பட்டதாக நற்றிணை கூறுகிறது.⁵³⁰ கருங்கால் வெண்குருகு குளத்தில் மேய்ந்ததாகக் குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.⁵³¹ கடல்நீர் பாய்ந்த உப்பு

வயலிலும் கழி அருகிலும் இரை தேடச் சென்ற கருங்கால் குருகு என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁵³² கருங்கால் வெண்குருகு பெரும்பாலும் தனியாகவே இரை தேடும் என்றும், அது இறால் மீனை அருந்தும் என்றும் மற்றொரு நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.⁵³³

சில சமயங்களில் கருங்கால் வெண்குருகு சிறு கூட்டமாகவும் மேய்ந்ததைப் பற்றி வேறொரு நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.⁵³⁴ கருங்கால் வெண்குருகு சிளையுடன் கூடி வாழும் என்பதும் அது தூய வெண்மையான சிறகுகளை உடையது என்பதும் மேற்படி நற்றிணைப் பாடலாலேயே அறிய முடிகிறது.

வெள்ளார் குருகிற்குக் கால் பசுமையாகவும் அடி கருமையாகவும் இருக்க, கருங்கால் வெண் குருகிற்குக் காலும் அடியும் கருமையாகவும் இருக்கும் என்று பறவை நூலார் கூறுவதாகத் திரு. பி.எல். சாமி கூறுகிறார். நெடுங்கால் கணந்துள்

கணந்துள் என்ற பறவைக்கு நீண்ட கால்கள் உண்டு.⁵³⁵ கரிய அழகிய சிறகுகளை உடையது.⁵³⁶ சிறு கூட்டமாக தன் இனப்பறவைகளுடன் வாழும். இனத்துடன் வாழும் பறவை என்பதனைக் கணந்துள் என்ற பெயர் காட்டுகிறது. கணம் என்ற சொல்லுக்கு வட்டம் என்றும் பொருளுண்டு. இந்தப் பறவைகள் கூட்டமாகக் காணப்படினும் சில சமயம் தனித்தனிக் குடும்பமாகப் பிரிந்து இரை தேடும். இப்பறவைகள் பாலை நிலத்திற்கு அருகே உள்ள காட்டிலும் குன்றுகளின் இடையே உள்ள காட்டிலும், வழிபோக்கர் நடந்து செல்லும் வழி அருகிலுள்ள மரங்களிலும் தங்கி வாழும். இப்பறவைகள் கூரிய பார்வையும், தற்காப்பு உணர்வும் நீண்டதூரம் கேட்குமாறு ஒலி எழுப்பும் இயல்பும் உடையன. இவை உயரமான மரத்தின் மீது உட்கார்ந்திருக்கும் போது சுற்றுப்புறத்தை உற்றுநோக்கியவாறே இருக்கும். கண்ணுக்கு எட்டிய தொலைவில் ஒரு சிறிய விலங்கை உண்ணும் விலங்கையோ, ஒரு ஆளையோ கண்டு உரத்த ஒலி எழுப்பும். உடனே எல்லாப் பறவைகளும் ஒலி எழுப்பி ஆள் வருவதைக்காட்டிவிடும். இதனால் இப்பறவைக்கு ஆள்காட்டிக் குருவி என்று பெயர் வழங்குகிறது. இவை எழுப்பும் எச்சரிக்கைக் குரலை ஆளை அறிவுறுத்தும் குரல் என்று

குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁵³⁷

இந்த கணந்துள் பறவைகள் எழுப்பும் ஒலியைக் கேட்டதும் தங்களைத் தாக்கக்கூடிய ஆறலைக்கள்வர் வரக்கூடும் என்று அறிந்து பாலைவனத்தின் வழியே செல்ல இருக்கும் வழிப்போக்கர்கள் ஆயுதத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொள்வர்.⁵³⁸ இப்பறவையைக் கூட்டமாகப் பிடிக்க நினைக்கும் வேட்டுவன் கீழே வலை விரித்து அங்கே தானியங்களைத் தூவி, பார்வை என்று கூறப்படும் பழக்கிய ஒரு பறவையினை நடுவே விட்டு வைப்பான். பழக்கப்பட்ட இந்தப் பார்வை என்ற பறவை அந்த வலையில் கிடக்கும் நெல்லைப் பொறுக்கிக் தின்னும். இதைக்கண்ட ஏனைய பறவைகள் அந்த வலையிலிருக்கின்ற தானியங்களை உண்பதற்காக உட்காரும். பின்னர் அவ்வலையில் அகப்படும். இது வேட்டுவன் பறவையைப் பிடிக்கும் முறை. இது போல ஒரு வேட்டுவன் வலை விரித்துப் பதுங்கியிருப்பதைப் பார்த்த கணந்துள் பறவையொன்று இரை தேடச்சென்ற துணைப்பறவைக்கு நீண்ட ஒலியெழுப்பி எச்சரிக்கிறது.⁵³⁹ இந்த ஒலி கூத்தர்கள் அரும்சுரத்தைக் கடக்க வரும் வழியில் கொடிய விலங்குகளை விரட்ட இசைக்கும் அதிர் ஒலிபோல இருக்கும்.⁵⁴⁰

கழுகு

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் நான்கு வகைக் கழுகுகள் பற்றியும், கழுகின் இனமான இரண்டுவகைப் பருந்துகள் பற்றியும் சில செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை பருத்த உடலும், அகன்ற கரிய சிறகுகளும், இறகு இன்றி சிவந்த தோலுடைய கழுத்தும், தலையும் ஊனைப் பதித்து வைத்தாற் போன்று சிவந்து தொங்கும் செவியும், குருதிப்படிந்த கூர்மையான வளைந்த அலகும் கொண்டவை.

செஞ்செவி எருவை திரிதரும் என்று ~~சிறநானூற்றுப்~~ பாடல் கூறுகிறது.⁵⁴¹ எருவையைப் போன்றே இந்தக் கழுகும் பிணம் தின்னும் என்று தெரிகிறது. இந்த கழுகு யாமரத்தின் மேல் கவட்டிலிருந்த தன் பார்ப்புக்கு ஆறலை கள்வரின் அம்பு பட்டு இறந்துகிடந்த ஒருவரின் கண்ணைத் தோண்டி எடுத்துச் சென்று உமிழ்ந்ததாக அகநானூறு கூறுகிறது.⁵⁴²

மற்றொருவகைக் கழுகு, எருவை தன் கால் விரல்களால் எடுத்துச் சென்ற இரையைத் தட்டிப்பறித்துக் கொண்டுபோய் உண்ணும் என்று பிற்காலக் கல்லாடம் கூறுகிறது.⁵⁴³ இந்தக் கழுகு செம்பருந்தாகிய கருடனைப் போலக் கோழிக்குஞ்சு போன்ற சிறு பறவையையும் இரையாக்கிக் கொள்ளும் கருநிறமுடைய கழுகு என்று தெரிகிறது. புறநானூறு கழுகின் சிறகு கரியது என்று கூறுகிறது.⁵⁴⁴ நீர் நிலைப் பகுதியில் வாழும் பருந்தின் சிறகு கரியது என்று பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது.⁵⁴⁵

கரிய சிறகுகளையும் வளைந்த வாயையும் உடைய பருந்து என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁵⁴⁶ இவற்றால் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பருந்து என்று கூறப்பட்ட பறவை கழுகே அன்றி, வெண்மையான கழுத்தும் தலையும் கொண்டு உடம்பில் இறகுகளும் சிறகுகளும் இளம்சிவப்பு நிறமுடையதாய் விளங்கும் செம்பருந்து அன்று என்று தெரிகிறது. இந்தச் செம்பருந்து நன்செய் நிலங்களை அடுத்துள்ள ஊர்களில் மிகுதியாகக் காணப்படும். வானத்தில் மேலே வட்டமிட்டுக் கொண்டே வாசலில்மேயும் கோழிக்குஞ்சுகளைச் சிறகுகளை மடக்கி, கீழே வந்து கால்நகங்களால் தூக்கி கொண்டு பறந்து போய்விடும். இந்தச் செம்பருந்தைக் கருடன் என்று கூறுகிறோம். இப்பறவை திருமாலின் கொடியிலுள்ள சின்னம் என்று கூறப்படுகிறது. செம்பருந்தைப் பரிபாடல் உவணம் என்று கூறுவதுடன் அது பாம்பையும் இரையாகக் கொள்ளும் இயல்புடையது என்று கூறுகிறது.⁵⁴⁷

காக்கை

காக்கை இனத்தில், ஊரில் காணப்படும் சாம்பல் கழுத்துக் காக்கை ஒருவகை. உடல் முழுதும் கறுப்பு நிறமாக இருக்கின்ற அண்டங்காக்கை என்பது மற்றொரு வகை. அண்டங்காக்கையைக் காட்டுக் காக்கை என்றும், கானக்காக்கை என்றும் கூறுவர்.⁵⁴⁸ கடுங்காக்கையைக் காட்டுக் காக்கை என்றும் அது இரத்தம் கலந்த சோற்றைப் பலி உணவாக உண்ணும் என்றும் பதிற்றுப்பத்தும்,⁵⁴⁹ பலியுண் காக்கை என்று நற்றிணையும் கூறுகின்றன.⁵⁵⁰

செந்நிறச் சோறாகிய பலி உணவை உண்ட கருங்காக்கை என்று

பொருநராற்றுப்படை கூறுகிறது.⁵⁵¹ இது இறந்துகிடக்கும் பிணங்களையும் உண்ணும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது; இது மை போன்ற நிறமுடையதென்றும், கருமணி போன்ற கண்களை உடையதென்றும் இறந்துகிடக்கும் பிணத்தின் நிணத்தை உண்ணும் என்றும் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵⁵²

இதன் பாதம் மிகவும் சிறியதாக, நீண்டு இணைந்திருக்கும் விரல்களை உடையது என்று நற்றிணைப்பாடல் கூறுகிறது.⁵⁵³ அண்டங்காக்கைகள் காடுகளில் இறந்து கிடக்கும் விலங்குகளைத் தின்னும்.

ஊர்க்காக்கையாகிய சாம்பல்நிறக் காக்கைகள் ஆணும் பெண்ணுமாகக் கூடியே இருக்கும். மரத்தில் கூடுகட்டி முட்டை இட்டுக் குஞ்சு பொரித்துக் குஞ்சுகளுடனும் காணப்படும். தானியங்களையும் சோற்றுப் பருக்கைகளையும் உண்ணும். இது சிறிய உணவைக்கண்டாலும் கா... கா... என்று கரைந்து தன் இனக் காக்கைகளை அழைத்துக் கூடி உண்ணும். இக்காக்கையே கரைந்துண்ணும் காக்கை.⁵⁵⁴ இது மறுவற்ற தூவியை உடையது.⁵⁵⁵

விருந்து வருவதற்குமுன், அதனை அறிவிப்பது போல வீட்டின் முன் பகுதியில் வந்து உட்கார்ந்து காக்கை கரையும் என்பர்.⁵⁵⁶ இக்காக்கை அன்புடன் தன் சுற்றத்தோடு தனக்கு இடும் உணவை உண்ணும் என்பதை ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.⁵⁵⁷

சாம்பல் கழுத்துச் சிறுகாக்கையைச் சிறு கருங்காக்கை என்பது போல, கடற்கரையில் வாழும் நீர்ப்பறவையாகிய சிறிது வெண்மை நிறச் சிறகுடைய நீர்ப்பறவையைச் சிறுவெண்காக்கை என்று கூறுவர்.

அண்டங்காக்கையைப் பெருங்காக்கை என்பர். பெருங்காக்கையாகிய அண்டங்காக்கைப் பாடியவர் பெருங்காக்கைப் பாடினியார். சிறுகாக்கையைப் பாடியவர் சிறுகாக்கைப்பாடினியார்.

கானக்கோழி

மனைக்கோழி, கானக்கோழி, நீர்க்கோழி என்று மூன்று வகைக் கோழிகளைப் பற்றிப் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது.⁵⁵⁸ அவற்றுள் கானக்கோழியும் மனைக்கோழியும் ஓரினம். நீர்க்கோழி முற்றிலும் வேறான இனப்பறவை என்பர்.⁵⁵⁹ காட்டுக்கோழியைக் கானக்கோழி என்றும்

கானவாரணம் என்றும்;⁵⁶⁰ சங்கப்பாடல்கள் கூறும்.

இனி, நீர்க்கோழி நிலத்தில் கடற்கரைக் கானலில் காணப்படுவன. இது கானக்கோழி என்றும், கானாங்கோழி என்றும் அழைக்கப்படும் கானற்கோழிகளாகும். நீர்க்கோழியில் ஒன்றாகிய கானற்கோழியைச் சிலர் கானக்கோழி என்றும் கானாங்கோழி என்றும் அழைக்கின்றனர்.

மனைக்கோழி என்பது காட்டுக்கோழி இனத்தில் ஒருவகை. மலைக்குக் கொண்டுவந்து பழக்கியதால் மனைக்கோழி எனப்பட்டது. கானக்கோழி காடுகளிலும் மலைச்சாரல்களிலும் குறிஞ்சி நில ஊரை அடுத்த காடுகளிலும் வாழ்கின்றன.

குறத்தி தன் மனைமுன்றில் மான்தோலில் உணக்கிய திணையைக் கானக்கோழி கவர்ந்து உண்டதாகப் புறநானூறு கூறுகிறது.⁵⁶¹ காட்டுக் கோழிச் சேவல் விடியற்காலையில் மனைக்கோழிச் சேவலைப் போலவே கூவும்⁵⁶² காட்டருகில் உள்ள விளைந்த கதிர்களைக் கொத்தித் தின்னும்.⁵⁶³ பாலில் உருக்கிய நெய்யைப் தெளித்தது போன்ற பல பொறிகளை உடைய அழகு பொருந்திய சேவல் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁵⁶⁴

சேவலின் தலையில் சிவந்த கொண்டையும் உண்டு⁵⁶⁵ கானக்கோழியின் கழுத்தில் வெள்ளையும் கருப்பும் கலந்த கழுத்துத்தூவிகள் தானியக் கதிர் போல இருக்கும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁵⁶⁶

கிளி

கிளிக்குக் கிள்ளை என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு.⁵⁶⁷ ஆண் கிளிக்குக் கழுத்தில் சிவந்த வளையம் போன்ற கோடு இருக்கும். அதனால் அது செந்தார்க்கிளி என்று அழைக்கப்படுகிறது.⁵⁶⁸ பெண் கிளிக்குப் பசுமையான ஓர் அரை வளையம் கழுத்தில் அமைந்திருக்கும். அதனால் பெண் கிளி பைந்தார்க்கிளி எனப்படுகிறது.⁵⁶⁹ கிளியின் அலகு சிவப்பாக இருப்பதால் செவ்வலகுக் கிளி எனப்படுகிறது.⁵⁷⁰

தத்தை என்பது பெரிய கிளி; தத்தையாகிய பெரிய கிளி அல்லாத சிறிய கிளியைச் சிறுகிளி என்றே அழைப்பர்.⁵⁷¹ கிளியின் வளைந்த சிவந்த அலகு நிறத்திலும் உருவிலும் அவரைப்பூப் போல இருக்குமென்றும்⁵⁷²

உருவத்தில் மாவடுவைப் போல வளைந்திருக்கும் என்றும்⁵⁷³ சங்கப்பாடல்கள் கூறுகின்றன.

கிளியின் வாய் பவளம் போல் சிவந்திருப்பதால் பவளச் செவ்வாய்ப் பைங்கிளி என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁵⁷⁴ இக்கிளிகள் மரப்பொந்துகளில் வந்து வாழும். பெருங்கூட்டமாக இக்கிளிகள் விளைந்த தினைக்கதிர்களையும் நெற்கதிர்களையும் தின்னும். அக் கதிர்களை அலகால் கிள்ளி எடுத்துக் கொண்டு வந்து தாம் வாழும் மரப்பொந்துகளில் சேர்த்து வைக்கும்.⁵⁷⁵ இவ்வாறு கிள்ளி எடுத்துக் கொண்டுவரும் பறவையை கிள்ளி என்றும், கிளி என்றும் அழைத்தனர் எனலாம். கிளி இவ்வாறு சேகரித்த உணவினைக் கிளியீடு என்று சொல்லுதல் வழக்கம் என்பார் திரு. பி.எல். சாமி அவர்கள்.⁵⁷⁶

கிள்ளை தன் வளைந்த அலகால் மஞ்சள் நிறம் பொருந்திய வேப்பம்பழத்தைக் கவ்விக் கொண்டிருப்பது, சிவப்பு நிறம் பூசப்பெற்ற நகங்களை உடைய பெருவிரலாலும் சுட்டுவிரலாலும் பொற்காசை நாணில் நுழைப்பதற்கு பிடித்துக் கொண்டிருப்பது போல இருக்குமென்று அழகாகக் குறுந்தொகைப் பாடலொன்று கூறுகிறது.⁵⁷⁷

கிளிகளை வீட்டில் வளர்த்து, பேசவும் கற்றுக்கொடுப்பர். கிளி பேசுவது இரண்டொரு சொற்கள் என்றாலும் மழலைச் சொல்போல் அதைக் கேட்டு மகிழ்வர் என்ற செய்தியையும் சங்கப்பாடலில் காணலாம்.⁵⁷⁸

திருமறைகளைக் காக்கின்ற அந்தணர்களும் வீட்டில் கிளிகளை வளர்ப்பர் என்றும் அவர்கள் கூறும் சில சொற்களைக் கேட்டுக் கிளியும் பேசும் என்றும் பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁵⁷⁹

குரீஇ - குருவி

சிறு குருவிக்கு குரீஇ என்ற பெயரே சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மிகவும் வழங்கப்படுகிறது.⁵⁸⁰ குருவி என்ற சொல்லும் சங்கப்பாடலில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.⁵⁸¹ குருவி என்ற சொல் சிறு பறவையைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயராகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வாழும் இடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தூக்கணங்குருவி மனை உறை குரீஇ, மலையில் மலையுடைக்குரீஇ என்று

வழங்கப்பட்டுள்ளது. இம்மூன்று வகைக் குருவிகளுள் தூக்கணாங்குருவியாகிய ஆண் குருவி தானும் தன்பேடையும் குஞ்சுகளும் மழை, பனி, வெயில் போன்ற இயற்கைத் தாக்குதலால் வருந்தாதவகையில் வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவாறு பாதுகாப்பான உயர்ந்த முள்ளுள்ள சிறு கிளைகளின் நுனியில் கருக்குள்ள பனை ஓலைகளின் நுனியில் கூடுகளை அமைக்கின்றன. இக்கூடுகளை ஓரறை, இரண்டறை, மூவறை கொண்டனவாக தன் அலகால் கிழித்த ஓலையின் நீண்ட ஓரங்களைக் கொண்டும், கிழிந்த நார்களைக் கொண்டும், கரும்பின் பூவைப் போன்ற பாகங்களைக் கொண்டும் மிகத் திறமையாக ஒவ்வொரு அறைக்கும் பாதுகாப்பான நுழைவாயிலை வைத்துப் பின்னி முடிக்கின்றது.

தூக்கணாங்குருவி கட்டும் கூடு குடம்பை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அது தன் கூட்டை மிகவும் முயன்று அமைக்கின்றது. அறிவு நுட்பத்தோடு அக்குடம்பையைக் கட்டுகிறது. அது முதுகுறைக்குரீஇ என்றும் பாராட்டப்படுகின்றது.⁵⁸² இதன் கூடு நடுவே குடம் போலவும் ஒரு பக்கம் பை போல உட்குழிந்தும் இருப்பதால் குடம்பை என்று பெயர் பெறுகிறது. அது வலம்புரிச்சங்கு போன்ற உருவத்தைப் பெற்றுள்ளது. இது காற்றில் அசையும் இக்கூட்டைத் துக்காணாங்குரீஇ தூங்கு கூடு என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵⁸³

துக்காணாங்குரீஇ வாடைக்காற்று வீசும் கூதிர்காலத்தில் தன் கூட்டைக் கட்டத் தொடங்குகிறது. தானும் தன் பேடையும் குளிரில் வருந்தாமல் இருக்கவும் பேடை முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கவும், குஞ்சுகள் பாதுகாப்பாக வளரவும் காலங்கருதிச் செயல்படும் குருவியாக இருப்பதால் சிறுகுருவியாக இருப்பினும் முதிர்ந்த பேரறிவு பொருந்திய முதுகுறைக் குரீஇ⁵⁸⁴ என்பது பொருத்தமாக உள்ளது.

கூதிர்காலத்தில் கரும்பின் நீண்ட காம்பையும் வேல் போல கூர்மையான நுனியையும் உடைய விரியாத போதினைத் தூக்கணாங்குருவி தன் சிறிய அலகால் கோதி விரித்து, நுனித்தண்டை அலகால் கொத்தி நாறாக உரித்துக் தன் கூட்டைக் கட்டுகிறது. கரும்பு தோகையின் ஓரத்தையும் நார் போலக் கிழித்துக் கொண்டு வந்து தன் கூட்டைக் கட்டும்.

இதேபோல பனை ஓலை, ஈந்தின் ஓலை, தென்னங்கீற்று ஆகியவற்றின் ஓலைகளையும் தன் சிறிய அலகால் கொத்தி நார் போன்ற அளவில் கிழித்துத் தன் கூட்டைக் கட்டும். இதை,

‘வேல் போல கரும்பின் வெண்முகை விரியத்தீண்டி

முதுக குறைக் குரீஇ முயன்று செய் குடம்பை

மூங்கில் அம் கழைத் தூங்க’

என்னும் நற்றிணைப் பாடலால் அறியலாம். இப்பாடலில், இக்கூடு மூங்கிலின் நுனியிலுள்ள சிறு கிளையாகிய கழையில் கட்டப்படுகிறது என்பதையும் அறிய முடிகிறது. தொங்க என்பதால் இந்தக் கூடு தொங்குமாறு காற்றில் அசையுமாறு கட்டப்படுகிறது என்பதும் தெரிகிறது. உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள பனைமரத்தின் வளைந்து உறுதியாக உள்ள ஓலைகளிலும் தூக்கணாங்குருவி தன் கூட்டைத் தொகுத்துத் தொங்குமாறு கட்டும்.

தூக்கணாங்குருவியின் கூடு எங்கே தொடங்கி எங்கே முடிகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதபடி அது மயங்கிக்கிடக்கும்.⁵⁸⁵

தூக்கணாங்குருவி வேலமரம் போன்ற முள் மரத்தின் கிளைநுனியிலும் ஈச்சமரத்தின் இலைநுனியிலும் தென்னை மரத்தின் மேல் மட்டைகளிலும் தன் கூட்டைத் தொங்குமாறு கட்டுவதைத் தற்காலத்திலும் பார்க்கலாம்.

ஆண் குருவியே கூட்டைக்கட்டும். பெண் குருவி அக்கூட்டில் தங்கி முட்டையிட்டு அடைகாத்துக் குஞ்சுபொரித்து, அக்குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கும்.

மனை உறைகுருவி

இக்குருவி மனைகளின் இறப்புகளில் தங்கி வாழும் இயல்புடையதால் ‘மனை உறை’ குருவி எனப்படுகிறது.⁵⁸⁶ இது ஆம்பல் பூவின் சாம்பல் நிறத்தை உடையது என்றும் கூம்பிய சிறகுகளை உடையது என்றும் மூன்றிலில் உலர்த்தும் தானியங்களை உண்ணும் என்றும் மன்றத்தில் உதிர்ந்து கிடக்கும் பூக்களில் உள்ள தாதுக்களைக் குடைந்து உண்டு மனையின் இறப்பில் உள்ள தன் கூட்டில் இருக்கும் தன் பிள்ளைகளாகிய குஞ்சுகளுடன் வாழும் என்றும் குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.⁵⁸⁷

இக்குருவியின் சேவலின் தாடை கறுப்பு நிறம் பெற்றிருக்கும். அதனால் கார் அணல் சேவல் என்று ~~நற்றிணை~~ புறநானூறு கூறுகிறது.⁵⁸⁸ இதை ஊர்க்குருவி என்றும் அழைப்பர். இதன் சேவல் துள்ளி நடப்பதால் துள்ளுநடைச் சேவல் என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁵⁸⁹ இந்தச் சேவல் தன் பேடைக்கு முட்டையிட்டு அடைகாப்பதற்குரிய ஈனில் அமைப்பதற்கு கரும்பின் வெண்பூவைக் கோதி நார் கிழித்து வந்து வாய்ப்பான இடத்தில் கூடுகட்டும் என்றும் அக்குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.⁵⁹⁰ பாணர் தூக்கி எறிந்த நரம்பையும் குதிரை வாலிலிருந்து தொங்கிய மயிரையும் மயிலின் தோகையையும் கொண்டு வந்தும் கூடுகட்டும் என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵⁹¹

புன்னைமொட்டு விரிந்த தோற்றம் உடைந்த ஊர்க்குருவி முட்டைபோல இருந்ததாக நற்றிணை கூறுகிறது.⁵⁹² மற்றோர் நற்றிணைப் பாடல் ஊர்க்குருவியின் குஞ்சுகள் ஈங்கைப் பூவைப் போல இருக்கும் என்று கூறுகிறது.⁵⁹³

ஊர்க் குருவி குடம்பையுள் பல முட்டைகளை இட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கும் என்றும் தாய்ப்பறவை குஞ்சுகளுடன் தங்கிப் பாதுகாக்கும் என்றும் அதே பாடல் குறிப்பிடுகிறது. ஊர்க்குருவியைச் சிட்டுக்குருவி என்றும் அடைக்கலக்குருவி என்றும் தற்காலத்தவர் அழைப்பர்.

மலைஉறை குருவி

மலையின் வாழும் குருவி இனம் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁵⁹⁴ பெருங்கூட்டமாக இக்குருவிகள் மலையில் தாம் அமைத்த தனித்தனி கூடுகளில் புகுந்து தங்கும்போது அவற்றின் வால்கள் மட்டும் வெளியில் நீட்டிக்கொண்டிருப்பது யானையின் உடம்பில் தைத்த நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளைப் போலத் தெரியும் என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵⁹⁵

தினைக் கதிர்களை இம்மலைக் குருவிகள் வந்து கவர்ந்து கொண்டு போகும் என்றும் அவற்றை தினைப்புனக் காவலர் விரட்டுவர் என்றும் அகநானூறு கூறுகிறது.⁵⁹⁶

பறம்பு மலையில் வாழ்ந்த குருவிகளின் இனம் காலையில் கூட்டமாகப் பறந்து நெடுந்தாரம் சென்று மாலையில் செந்நெல் கதிர்களை கவ்விக்

கொண்டுவரும் என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁵⁹⁷

குறும்பூழ்

குறும்பூழ், காடை என்று அழைக்கப்படும் கவுதாரி இனத்தைச் சேர்ந்த சிறிய பறவை. பூழ் என்பது கவுதாரியைக் குறிப்பதால், குறும்பூழ் என்பது உருவத்திற் சிறிய கவுதாரி இனப்பறவை என்பது புலனாகிறது.

காடை என்ற சொல்லும், அது புன்செய்க் காடுகளில் வாழும் பறவை என்பதைக் காட்டுகிறது. குறும்பூழ் வன்புலங்களில் வாழும் பறவை என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை அகநானூறு கூறுகிறது.⁵⁹⁸ குறும்பூழ் மங்கிய செம்மண் நிறம் உடையதாக இருப்பதனால் செம்பூழ் என்று அழைக்கப்படுகிறது.⁵⁹⁹

செம்பூழ் என்ற பெயருக்கு மற்றொரு காரணமும் தெரிகிறது. செம்மண் புழுதியைக் கிளரி அதில் கிடக்கும் தானியங்களைப் பொறுக்கித் தின்பதால் செம்பூழ் எனப்பெற்றது என்பர். பூழ் என்பது புழுதிமண். அது பூழி என்றும் கூறப்படுகிறது.⁶⁰⁰ 'பைந்திணை உணங்கல் செம்பூழ் கவரும்' என்றும் ஐங்குறுநூறும் கூறுகிறது.⁶⁰¹

குறும்பூழ் குறுகிய கால்களை உடையது.⁶⁰² கழுத்தில் கொண்டைக்கு அருகில் கரிய நிறமுடையது⁶⁰³ என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁶⁰⁴ காடையாகிய குறும்பூழ் காட்டில் குடும்பத்துடன் வாழும். ஆண் பறவை சேவல் என்றும் பெண் பறவை பெடை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

செம்பூழ்ச் சேவல் சிறுபுள் பெடையோடு என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.⁶⁰⁵ குறும்பூழின் குஞ்சுகளைப் பிள்ளை என்றும் அவை நறுமணம் உடைய கடம்பமரத்தின் வெண்மையும் மஞ்சளும் கலந்த நிறத்தை உடைய மலர்கள் போன்றவை என்றும் பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁶⁰⁶

கட்சி சேக்கும் என்பதால் செம்பூழ்ச்சேவல் தன் பெடையுடனும் குஞ்சுகளுடனும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலேயே அடையும் இயல்புடையது என்றும் தெரிகிறது. மேலும் காடைகள் கூட்டங்கூட்டமாகவே கூடிவாழும் இயல்புடையது என்பதும் தெரிகிறது.

காடைகளை வேட்டையாடிப் பிடிப்பர் என்றும் அது எளிதில் கிடைக்காது என்றும் புறநானூறு கூறுகிறது.⁶⁰⁷ காடைக் கறியை நெய்யில் வறுத்து உண்பர் என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁶⁰⁸ காடையைப் பழக்கி,

இரண்டு காடைகள் போரிடுவதைக் கண்டு மகிழும் வழக்கம் இருந்தது என்பதைப் பற்றிக் கலித்தொகை கூறுகிறது.⁶⁰⁹

குயில்

குயில் சிவந்த கண்களையும் கரிய நிறத்தையும் உடையது. பெண் குயில் கரும்பழுப்பு நிறத்துடன் வெண்மைப் புள்ளிகளையும் வரிகளையும் உடையது. பெண் குயில் தன் கரிய உடம்பில் வெண்மைப் புள்ளிகளைப் பெற்றிருப்பதால் மலையாளத்தில் பெண் குயிலைப் புள்ளிக்குயில் என்று வழங்குவதாகப் திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.⁶¹⁰

அதே போல் வரிக்குயில் என்ற பெயர் பெண் குயிலுக்குத் தேவாரத்தில் வழங்கப்பட்டிருத்தலையும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.⁶¹¹ பெண் குயிலின் கரியநிறத் தூவிகளில் மின்னல் புள்ளிகளைப்போல ஒளிரும் தோற்றம். மாற்றை அறிவதற்காக பொன்னிறை உரைத்த கரிய கட்டளைக்கல் மின்னுவதைப் போலத் தோன்றும்.⁶¹²

குயிலின் கண் மணிக்காக போல உருண்டையாயும் உகாய் மரத்தின் செங்கனியைப் போலச் சிவப்புடையதாயும் இருக்கும் என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁶¹³ குயிலின் அலகு அதிரல் என்னும் காட்டு மல்லிகையின் கூரிய முகை போன்ற உருவம் உடையதாய் மஞ்சள் கலந்த பச்சை நிறமாக இருக்கும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁶¹⁴

குயில்கள் மரங்கள் அடர்ந்த மாஞ்சோலைகளில் வாழும்.⁶¹⁵ இளவேனிற் காலத்தில் முழுக்க அழகிய சிவந்த போதுகள் விரிந்த மலர்களைக் கிண்டி அவற்றின் பொடிகளை உண்டு அழகிய தளிர்களை உடைய மாமரத்தின் உச்சிக் கிளையிலிருந்து இனிமையாகக் கூவும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁶¹⁶

கான்யாற்றுக் கரையில் இருந்த பொழில்தொறும் காஞ்சி மரத்தின் மலர்ந்த போதில் உள்ள பைந்தாது உதிர்ந்து நறுமணம் கமழ மாவின் போதுகளைக் கொழுதும் கருங்குயில்கள் தம் நாவில் இசைப்பாடுவன போல் எதிர் எதிராக முறையாகக் கூவும் என்றும் அகநானூறு கூறுகிறது.⁶¹⁷

வெயிலின் ஒளிபோல் நிறத்தை உடைய முதிர்ந்த மலர்கள் பொருந்திய மாமரத்திலிருந்தும் குயில்கள் ஒன்றோடொன்று இசைப்பூசல் நிகழ்த்துவது

போலக் கூவும் என்று மற்றோர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁶¹⁸

வேனிற்காலத்தில் பூக்கும் மா, இலவம், கோங்கு மலர்களிலுள்ள தாதுக்களையும் தேனையும் நுகர்ந்து மகிழ்ந்து கூவும், பூந்தாதுக்களை அருந்துவது போல் அப்பூக்களிலுள்ள தேனையும் உறிஞ்சும். விடியற்காலையில் கூவித் துயில்வோரைத் துயில் எழுப்பும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁶¹⁹

பெண் குயில் காக்கையின் கூட்டில் முட்டையிட்டுவிட்டு வந்துவிடும். குயிலின் முட்டையைக் காக்கை அடைகாத்துக் குஞ்சுபொரிக்கும். முட்டையும் காக்கை முட்டைபோல் இருக்கும். குயில் குஞ்சும் காக்கைக் குஞ்சுபோல் இருப்பதால் காக்கைக்குத் தெரிவதில்லை. பறக்கும் பருவம் வந்தபின் குயிலின் குஞ்சை காக்கை விரட்டிவிடும்.

குடிஞை

ஆந்தை இனத்தில் குடிஞை மிகப்பெரிய பறவை. இந்தக் குடிஞையின் குரல் துடியின் குரல்போல் ஒலிக்கும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁶²⁰ இப்பறவை காட்டில் மக்கள் இயங்கும் வழியருகேயிருந்து ஒலிப்பதால் அந்தக் குடிஞை என்று கூறப்படுகிறது. பொன் அணி செய்கின்ற தட்டான் ஊதுகுழல் கொண்டு உலையிலுள்ள தணலைப் பூம்பூம் என்று ஓசையுடன் ஊதுவது போலக் குடிஞையின் குரல் ஒலிக்கும் என்று நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.⁶²¹

ஆகுளிப் பறையில் விரலை ஊன்றித் தேய்த்துச் செய்யும் பூம்பூம் ஒலி போல மீண்டும் மீண்டும் ஒலிக்கும் குடிஞை என்று மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.⁶²² சினங்கொண்ட குடிஞைச் சேவல், மலைமீது கல் எறியும்போது உண்டாகும் கடும் ஓசை போல ஒலிக்கும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁶²³

பேராந்தையின் குரலோசை தொலைவிலிருந்து வரினும் ஊடுருவி வந்து மனிதர் காதில் விழும் என்று பறவை நூலார் கூறியுள்ளதாக திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.⁶²⁴ இந்தச் செய்தியை அகநானூறு கூறுகிறது.⁶²⁵

மரங்கள் அடர்ந்த காட்டில் ஞெமை மரத்திலிருந்து குடிஞை இரட்டியதாக நற்றிணைக் கூறுகிறது.⁶²⁶ நெடுமலை அடுக்கத்தில் இருப்பதாக மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.⁶²⁷ குடிஞை புல் சாய் விடரசுத்தில் இருந்ததாக

அகநானூறு கூறுகிறது.⁶²⁸ குடிஞை புலிதுஞ்சும் நெடுவரையில் இருந்து இரட்டியதாகப் புறநானூறு கூறுகிறது.⁶²⁹ பறவை நூலார் கூறும் செய்தியோடு குடிஞையைப் பற்றிய கருத்துக்கள் ஒத்திருப்பதாக திரு. பி. எஸ். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.⁶³⁰

கூகை

கூகை ஆந்தை வகைகளுள் ஒன்று. கழற்சிச்சாய் போன்ற உருண்டையான பெரிய விழிகளைப் பெற்றிருந்தமையால் கழல் போன்ற கண்களை உடைய கூகை என்று திருமுருகாற்றுப்படையும்.⁶³¹ பதிற்றுப்பத்தும்⁶³² கூறுகின்றன. வளைவான அலகை உடையது என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁶³³ தலையின் உச்சியில் கொண்டை போன்ற சூட்டைப் பெற்றிருப்பதால் அதனைக் குடுமிக் கூகை என்று மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁶³⁴ கூகை முதிய மரப்பொந்திலும்⁶³⁵ பொந்தாக உள்ள பாறையிலும் வாழும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁶³⁶ நெல் முதலிய உணவுப் பொருள் வைக்கப்படாமல் வெறுமையாக இருக்கின்ற மூடாத குதிரினுள்ளும் கூகை தங்கி நல்ல பசல் நேரத்திலும் குழறும் என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁶³⁷ குன்றில் வாழ்வதால் குன்றக்கூகை என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁶³⁸ அழிந்த நகரத்திலுள்ள கரிந்த குதிரில் பள்ளிகொள்ளும் என்று மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁶³⁹ மரக்கிளைகளில் தங்கி இருப்பதால் மரம்பயில் கூகை என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.⁶⁴⁰

இல்லில் வாழும் எலி இரவில் வெளியே வந்து இரை தேடும்போது மரத்தில் தங்கியிருக்கும் கூகை அந்த எலியைப் பற்றித் தன் உணவாக உண்டுவிடும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁶⁴¹ பச்சை இறைச்சித் துண்டத்தை வைத்த இடத்தை மறந்த உச்சிக்கொண்டையை உடைய கூகை கவலையால் வருந்தியதாகப் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.⁶⁴² வெவ்வாய்க் கூகையொடு குறுநரி பிணந்திண்ணும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁶⁴³ மன்றத்தின் மரத்திலிருந்து கூகை கேட்பவர்க்கு அச்சம் உண்டாகுமாறு குழறும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁶⁴⁴

சிரல்

சங்ககாலத்தில் சிரல் என்று கூறப்பட்ட பறவை தற்காலத்தில் மீன் கொத்திப் பறவை என்று கூறப்படுகிறது. பெரிய மீன்கொத்தி சிரல் என்றும்,⁶⁴⁵ சிறிய மீன்கொத்தி சிறுசிரல் என்றும்⁶⁴⁶ சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. நீலமும் பச்சையும் கலந்த உடம்பையுடையது. சிறுசிரல்,⁶⁴⁷ மீன்கொத்தியின் வயிற்றுப்பாகம் சிவந்த நிறம் உடையது. மீன் கொத்தியின் மூக்கும் சிவப்பு நிறமாக இருக்கும்.

சிரலின் சிவந்த அலகு செம்முல்லையின் சிவந்த அரும்பு போல இருக்கும்.⁶⁴⁸ அரும்பு நீண்டும் கூர்மையாகவும் சிவந்தும் இருப்பது போல மீன் கொத்தியின் அலகும் இருக்கும்.

சிரல் கயல்மீனை அருந்தும்.⁶⁴⁹ சிறுசிரல் வரால் மீனையும் அருந்தும்.⁶⁵⁰ பறக்கமுடியாத வயது முதிர்ந்த முதுசிரல் தாமரை இலையின்மீது அமர்ந்து கொண்டு தாமரையின் அருகில் பொரிகளைப் போலத் திரியும் சிறு மீன்களைப் பிடித்து உண்ணும்.⁶⁵¹ இந்தச் சிரலும் சிறுசிரலும் ஆழமான குட்டத்திலும் குளத்திலும் மிதந்து திரியும் சிறுமீன்களை காஞ்சி மரக்கிளையிலும், மருதமரக் கிளையிலும் உட்கார்ந்து நீண்ட நேரம் எதிர்பார்த்திருந்த பிறகு அம்மீனைக் கண்டதும் திடீரென பாய்ந்து தன் அலகால் கவ்வி எடுத்துக்கொண்டு போய் அம்மரங்களின் கிளைகளில் உட்கார்ந்து தின்னும்.⁶⁵² உண்டபின் அக்கிளையில் உட்கார்ந்து கொண்டே உறங்கும்.⁶⁵³

சில சமயம் நீர்நிலையின் மீது சிறகுகளை அடித்துக் கொண்டு கீழே குனிந்து பார்த்துக் கொண்டே இருந்து நீர் மட்டத்திற்கு அருகில் வரும் மீன் மீது திடீரெனப் பாய்ந்து வந்து அலகால் பற்றிக்கொண்டு போய் உண்பதும் உண்டு.⁶⁵⁴

சிவல்

சிவல் என்பதும் பூழ் என்பதும் கவுதாரிக்குரிய பெயர்களாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் கூறப்படுகின்றன.⁶⁵⁵ பூம்புகாரில் புறச்சேரியில் வாழ்ந்த மக்களில் சிலர் ஆட்டுக்கிடாய்ப் போரும் சிவல் போரும் கண்டு மகிழ்வது பட்டினப்பாலையில் கூறப்பட்டுள்ளது.⁶⁵⁶ இதனால்

சங்ககாலத்திலேயே போரிடும் கவுதாரியை வளர்த்து வந்தது தெரிகிறது.

கவுதாரி இறகு சிவப்பாக இருப்பதால் அதற்குச் சிவல் என்று பெயர் வந்தது எனப் பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.⁶⁵⁷ சிவல் என்ற கவுதாரியும் குறும்பூழ் ஆகிய காதையைப் போலப் புல் நிறைந்த புன்செய் நிலத்தில் வாழும் பறவையேயாகும்.

புறா

நீலநிறப் புறாவைக் கரும்புறா என்று சங்க இலக்கியப் பாடல் கூறுகிறது. இந்தப் புறா கருநீல நிறமுடையது. இது துணையோடு வாழும்.⁶⁵⁸ இப்புறாக்கள் கூட்டமாக மலைப்பகுதிகளில் வாழும். இப்புறா வீட்டு மாடத்தின் இறப்பிலே வாழ்ந்தது என்றும் பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁶⁵⁹ இதனால் இதை மாடப்புறா என்றும் அழைப்பர்.

மனை உறை புறவு என்று நெடுநெல்வாடை கூறுகிறது.⁶⁶⁰ பெரிய ஜன்னலின் அகன்ற இறையில் வாழும் அழகிய நிறத்தையும் சிவந்த கால்களையும் உடைய சேவல் புறா தன் அன்புத்துணையை அழைக்கும் என்று நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.⁶⁶¹

கோயில்களிலும் இப்புறா வாழ்ந்ததை அகநானூறு கூறுகிறது.⁶⁶² சங்ககாலத்தில் வீட்டின் மேற்பகுதியில் மதலைப்பள்ளி என்று அழைக்கப்பட்ட புறாக் கூண்டுகளில் விட்டு மாடப்புறாக்களை வளர்த்தனர். வாடையின் கொடுமையால் பகல் காலத்தில் மாடப்புறாக்கள் இரைதேடப் போகாமல் மதலைப்பள்ளியிலேயே இருந்ததை நெடுநெல்வாடை கூறுகிறது.⁶⁶³

கழுத்தின் வெள்ளையும் கருப்பும் கலந்த புள்ளிகளை உடைய புறா மணிப்புறா என்று அழைக்கப்பட்டது. உடம்பில் புள்ளிகள் இருந்ததால் புள்ளிப் புறா என்றும் அழைத்தனர். இந்த மணிப்புறாவும் மாடங்களிலும், மனைகளின் இறப்புகளிலும் வாழும். மாடப்புறாவும் மணிப்புறாவும் செழிப்பான நீர்வளம் நிறைந்த மருதநிலத்தில் வாழும் பறவைகளாகும்.

கள்ளிப்புறா

கள்ளிகள் முளைத்துள்ள களர் நிலத்திலும் வறண்ட பாலை போன்ற நிலங்களிலும் வாழும் புறா கள்ளிப் புறா எனப்படும். மழைப்பெய்தலை ஒழிந்த பாலை நிலத்தில் வளர்ந்து இருந்த கவை போன்ற முட்டையுடைய

கள்ளிமரத்தில் மெல்லிய நெருங்கிய இறகுகள் அசைய ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு புறாக்கள், கள்ளியின் காய் வெடிக்கும் ஓசையைக் கேட்கும் அக் கள்ளியை விட்டு அகலும் காடு என்று குறுந்தொகைக் கூறுகிறது.⁶⁶⁴

புள்ளிகளையும் கோடுகளையும் பெற்றிப்பதால் புறவரிச்சேவல் என்றும் சிவந்த கால்களையும் பெற்றிருப்பதால் செங்கால் சேவல் என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁶⁶⁵ பேடை புள்ளிகளையுடைய மயிர் பொருந்திய கழுத்தும், குறுகிய நடையும் உடையது என்று குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.⁶⁶⁶

களர் நிலத்தில் உயர்ந்து வளர்ந்த கள்ளியில் சுள்ளிகளால் சுட்டப்பட்ட சுட்டில் முட்டையிட்டு இளைத்துள்ள பேடைக்குப் புறத்தையும் சிவந்த காலையும் உடைய ஆண்புறா வயல்புறத்தில் உதிர்ந்து கிடக்கும் நெல்லைக் கொண்டுவந்து ஊட்டும் என்ற நற்றிணை கூறுகிறது.⁶⁶⁷

இந்தப் புறா பரல்களை உண்ணும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁶⁶⁸ இந்தப் புறவரிப்புறா தூதாகிய கூழாங்கல்லையும் உண்பதால் தூது - உண் - - அம் பறவை என்றும் பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁶⁶⁹ மிளகுப் போன்ற காரமுடைய உகாய் மரத்தின் காயையும் புறா உண்ணும் என்ற நற்றிணை கூறுகிறது.⁶⁷⁰

இப்புறாவை தவிட்டுப்புறா என்று தற்காலத்தில் அழைப்பர். இப்புறா நெல்லி மரத்திலிருந்து அகவும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁶⁷¹

வேலமரத்தில் சிலம்பி பின்னிய வலையைக் கண்டு வேடன் பரப்பி வைத்துள்ள வலையென்று பயந்ததாகப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது.⁶⁷² புறாவின் முட்டை வரகரிசியைப் போல வெண்மை நிறத்தது என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁶⁷³ சாம்பல் நிறப்புறாவின் பேடை வெண்மையான சிறகுடையது என்று பெருங்கதை கூறுகிறது. இவ்வெள்ளைப் புறாவும் பறற்கற்களை உண்ணும் பழக்கமுடையது.⁶⁷⁴

மயில்

கானமயில், பழமையில், வீட்டு மயில் என்று மூன்றுவகை மயில்களைப் பற்றிச் சங்கப்பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கானமயிலாகிய

காட்டு மயில் மூங்கில் காடுகளிலும்,⁶⁷⁵ வேங்கை மரங்களிலும்,⁶⁷⁶ கானாற்றின் கரையிலும்⁶⁷⁷ மலைச்சாரலிலும்⁶⁷⁸ வாழ்ந்த செய்திகளைச் சங்கப்பாடல்கள் கூறுகின்றன.

காட்டுமயில்கள் கூட்டமாக வாழ்கின்றன என்று சங்கப்பாடல்கள் கூறுகின்றன.⁶⁷⁹ நொச்சி இலையில் ஐந்து பிரிவுகள் இருப்பது போல மயிலுக்கு ஐந்து விரல்கள் உள்ளன என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁶⁸⁰

காயாம்பூ நீலநிறமாய் இருப்பதுபோல மயிலின் கழுத்தும் நீலநிறமாய் இருக்கின்றது என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁶⁸¹ வாகை மரத்தின் நறுமலர் மயிலின் தலையிலிருக்கும் குடுமிப் போல இருக்கிறது என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.⁶⁸²

மயிலின் தலையின் இருக்கும் குஞ்சத்தை மணிப்பொறிக் குடுமி என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁶⁸³ மயிலின் வால் போன்ற நீண்ட தோகையைப் பீலி என்று சங்கப்பாடல்கள் கூறுகின்றன. அப்பீலியை பூத்த கருவிளைச் செடியுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறது நற்றிணை.⁶⁸⁴

மயிலின் தோகையை விசிறிபோல விரித்து ஆடும். ஆடியபின்னர் தோகையை குவித்து உயர்த்திச் செல்லும் என்பதை புறநானூறு கூறுகிறது.⁶⁸⁵ தோகையை மயில் சுருக்குவதை கால் குவித்தல் என்று புறநானூறு கூறுகிறது. மயில்கள் கூட்டமாக பாறை மீது நின்று தோகையை விரித்து வெயில் காயும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁶⁸⁶

மழையில் நனைந்த காலத்தும் மயில் தோகையை விரித்து உலர்த்தும். மயில்கள் இரவுக்காலத்தில் மரத்தின் உச்சிக்கிளையில் அமர்ந்து தூங்கும்.⁶⁸⁷ இடிஇடித்தாலும் புலிகள் உறுமினாலும் யானை பிளிறினாலும், புலியைக் கண்டாலும் ஆண் மயில்கள் கூட்டமாகக் கூவி எச்சரிக்கை செய்யும் என்று சங்கப்பாடல்கள் கூறுகின்றன.⁶⁸⁸

மயிலும் ஏனைய பறவைகள் விலங்குகளைப் போலத் தன் குடும்பம் வாழ்வதற்குரிய இடத்தைச் சுற்றி ஒரு எல்லையை வகுத்துக்கொள்ளும். அந்த எல்லைக்கு உட்பட்ட இடம் கட்சி என்ற பெயர் பெறும்.⁶⁸⁹

பழனமஞ்ஞை என்பது மருத நிலத்து வயல்களில் காணப்படும்

மயில்.⁶⁹⁰ சங்ககாலத்தில் வீட்டிலே மயில்களை வளர்க்கும் பழக்கமுண்டு. இவ்வழங்கு மடமயில் என்ற தொடர் அதனை உணர்த்தும்.⁶⁹¹ மயிலின் தோகையை முருகனுடைய வேலிலும் வில்லிலும் காவடியிலும் வைத்துக் கட்டுவர். மயில் முருகனுக்குரிய பறவை. வேலன் வேறியாடும் பொழுது மயில் பீலியைச் சூடி ஆடுவான்.⁶⁹² மயில் முருகனுடைய கொடிச்சின்னம். மயிலைத் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த பறவையாகக் கருதி போன்றினர்.

மகன்றில்

மகன்றில் நீரில் வாழும் பறவை என்று குறுந்தொகைக் கூறுகிறது.⁶⁹³ இப்பறவையும் அன்றில் பறவையைப் போல ஒன்றையொன்று காதலித்து உடன் உறையும் என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.⁶⁹⁴ ஒரு மகன்றில் தன் துணையைப் பிரிந்து அடுத்துள்ள பூவிற்குட் போய்த் தங்குமாயினும் அச்சிறு பிரிவைப் பொறுக்க முடியாமல் வருந்தும் இயல்புடையது.⁶⁹⁵ ஒரு சிறு காலப் பிரிவையும் ஓர் ஆண்டு பிரிவு போல வருந்தும் இயல்புடையது மகன்றில்.⁶⁹⁶ மகன்றில் குறுகிய காலை உடைய பறவை.⁶⁹⁷ நீண்ட சிறகுகளை உடையது.⁶⁹⁸ காதலர் மகன்றில் அன்னர் என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.⁶⁹⁹

வங்கா

வங்கா குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் ஒரு பறவை. இச்செய்தியை வங்காவின்னு பேடை அகவும் குன்று சிறு நெறி என்பதால் அறிய முடிகிறது.⁷⁰⁰ வங்கா என்பது காரணம் பற்றி இடப்பட்ட பெயராகும் வங்கு என்றால் துளை என்று பொருள் துளை செய்யப்பட்ட இசைக் கருவியாகிய குழலைப் போல இனிய மென்மையான ஒலியை எழுப்பும் பறவையாதலால் அப்பறவை வங்கா என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இப்பறவையின் குரல் குழலிசை போன்றது என்று குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁰¹

இப்பேடையின் கால் சிவந்த நிறமுடையது என்பதைச் செங்காற்பேடை என்ற தொடரால் அறியமுடிகிறது.⁷⁰² எழாஅல் என்ற வல்லூறு இந்த வங்காப் பறவையைத் தாக்கிக் கொன்று தின்றுவிடும் என்ற செய்தியைக் குறுந்தொகைப் பாடல் உணர்த்துகின்றது.⁷⁰³ வங்காவைப் பற்றியக் குறிப்பு மற்றொரு நற்றிணைப் பாடலாலும் தெரிகிறது.⁷⁰⁴

வண்டு

வண்டு பூக்களில் உள்ள தேனையும் பூந்தாதையும் உண்பதற்காகப் பறந்து செல்வதால் தாதுண் பறவை என்று அழைக்கப்படுகிறது.⁷⁰⁵ வண்டிற்குப் புறத்தில் இரண்டு குறுகிய சிறகுகள் இருப்பதால் குறுஞ்சிறைப் பறவை என்று அழைக்கப்படுகிறது.⁷⁰⁶ புறத்தில் இருப்பது போலவே அகத்திலும் இரண்டு மென்மையான சிறகுகள் இருப்பதால் (அகஞ்சிறை வண்டு) அஞ்சிறைவண்டு எனவும்,⁷⁰⁷ மெஞ்சிறை வண்டு எனவும்⁷⁰⁸ கூறப்படுகிறது. இரண்டு கால்களை உடைய பறவையைப் போல் அல்லாமல் ஆறு கால்களைப் பெற்றிருப்பதால் வண்டை ஆறுகால் பறவை என்று அழைப்பது உண்டு. வண்டு தனித்து வாழாமல் கூடியே வாழும் இயல்பு உடையது.⁷⁰⁹ தன் இனத்துடன் கூட்டமாகக் கூடியே வாழும் இயல்புடையமையால் இனவண்டு எனவும் கூறப்படும்.⁷¹⁰

வண்டுகள் மலர்களிலுள்ள தேனை உண்டு மகிழும்.⁷¹¹ கூம்பியுள்ள முகைகளை அவிழ்த்து அவற்றிலுள்ள தாதினை உண்ணும்.⁷¹² இன வண்டின் இசையால் மென்முகை மலர்வதும் உண்டு.⁷¹³ சில போதுகளை வண்டுகள் ஊதி மலரச் செய்யும்.⁷¹⁴ போதுகள் அலர்ந்த பெரிய கிளைகளில் வண்டுகள் முரலும் ஓசையாழின் நரம்பிலிருந்து பிறக்கும் இனிய இசையைப் போல இருக்கும்.⁷¹⁵

வண்டுகளில் பலவகை இனங்கள் உண்டு. அவை தும்பி, சுரும்பு, மிஞிறு, தேன் எனப் பெயர்பெறும். வண்டுகளில் இசை பாலைப் பண்ணின் இசைபோல இருக்கும்.⁷¹⁶

தும்பி

கரிய நிறத்தினையுடைய தும்பி எழுப்புகின்ற இசை ஒலி ஆம்பல் குழலின் இனிய இசைபோல இருக்கும் என்ற ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது.⁷¹⁷ தும்பியின் இசை விளரிப்பன் இசை போல இருந்தது என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁷¹⁸

சுரும்பு

சுரும்பு தேன் உண்ணும் ஒருவகை வண்டாகும். இச்சுரும்பு புன்னை

மலரின் தேனை உண்டு ஆர்க்கும் போது, யாழின் குரல் நரம்பில் எழும் இசையைப் போல இருக்கும் என்று கலித்தொகை கூறுகிறது.⁷¹⁹

தேன்

தேன்வண்டும் வண்டின் மற்றொரு வகையே இதற்குப் பிரசம் என்றும் பெயர் உண்டு.⁷²⁰ மலையிலிருந்து விழும் அருவியின் முழுவொலிக்கு ஏற்ப யாழின் நரம்பொலி அமைந்தது போல பிரசம் இயங்கும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁷²¹ இறாலின் தேன் சேர்க்கும் வண்டே தேன்வண்டு என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. தேன் இறாலை யாரேனும் தொட்டல் தேன் வண்டுகள் அவரைத்தாக்கிக் கொட்டிவிடும்.

கருவிரலை உடைய பெண் குரங்குக் குட்டி ஒன்று இறாலில் இருந்த தேன்வண்டினை எழுப்பிவிட்டு அவை கொட்டுவதற்கு அஞ்சிச் சுனையில் குதித்தாக ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.⁷²²

மிஞ்று

இந்த மிஞ்ற்றின் உடம்பில் வரிவரியாகக் கோடுகள் உண்டு. எனவே வரி மிஞ்று எனப்படுகிறது. இம்மிஞ்று பலாப் பழத்தை மொய்த்ததாகப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது.⁷²³

வானம்பாடி

வானம்பாடி எந்நாளும் மழையை விரும்பி வானத்தில் பறந்துகொண்டே பாடி வறட்சியைப் போக்கி மழையைப் பெய்விக்கும் ஒரு பறவை என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது.⁷²⁴ இது மழைத்துளியை உணவாக உட்கொள்ளும் என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁷²⁵ மழையே! பெய்க! என்று தன்னை வேண்டிப்பாடிய அப்புள் வருந்துமாறு அம்மழை பெய்யாது போயிற்று என்றும் பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁷²⁶

வானம்பாடி எந்நாளும் மழைத்துளியையே விரும்பும் பறவை என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁷²⁷ இந்தப் பறவையின் உடலிலும் சிறகிலும் பொறிகளைப் போன்ற புள்ளிகளும் வரிகளும் இருப்பதாலும் இது வானத்தை வாழ்த்திப் பாடுவதாலும் இப்பறவையைப் பொறிவரி வானம் வாழ்த்தி என்று ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁷²⁸

மழையைப் பெற வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் வானத்தை நோக்கிப்

பாடும் பறவை என்று கலித்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.⁷²⁹
வறட்சியுற்றிருக்கும் போது மழைபெய்ய வேண்டுமென்று வருந்திப் பாடிய
வானம்பாடிக்கு மழை பொழிந்தது போல என்று மற்றொரு கலித்தொகைப்
பாடல் கூறுகிறது.⁷³⁰

குஞ்சரக்குருகு

குஞ்சரம் என்றால் யானை என்று பொருள். குஞ்சரக்குருகை
யானைக்குருகு என்று குறுந்தொகைப் பாடலொன்று கூறுகிறது.⁷³¹
அப்பறவை பெருங்கூட்டமாக வாழும் என்றும் அக்குருகுகளின் கூட்டம்
மருதநிலத்தில் வாழும் மன்னர்களின் வெற்றி ஆரவாரத்தைக் கேட்டு
அஞ்சிப் பறந்து சென்றது என்றும் அப்பாடல் கூறுகிறது.

மேலும் அப்பறவைகள் குட்டுவனுடைய மரந்தை என்ற ஊரில்
மன்னர்கள் எழுப்பிய ஆரவார ஓசையால் பறந்து சென்றன என்றும்
கூறுகிறது. பொதுவாக அப்பறவைகள் நீர்வளம் நிறைந்த இடத்திலும்
நெய்தல் கானலாகிய கடற்கரைச் சோலைகளிலும் வாழக்கூடிய பறவைகள்
என்பதைக் கானல் அம் பெருந்தோடு என்று கூறப்படும் தொடரால் அறிய
முடிகிறது.⁷³²

ஆனைச்சாத்தன் என்ற கரிக்கருவி பெருங்கூட்டமாக வாழும் பறவை
அன்று. மேலும் குருகும் அன்று. அதனால் ஆனைச்சாத்தன் வேறு, யானைக்
குருகு வேறு. யானைக்குருகையே குஞ்சரக் குருகு என்று கூறியுள்ளனர்.

மருதநிலத்தில் வாழும் செல்வர்கள் தம் மனையில் மயிலையும் யானை
போல ஒலி எழுப்பும் குரலை உடைய குஞ்சரக் குருகையும் வளர்த்ததாக
என்று அகநானூற்றுப் பாடலில் அறிய முடிகிறது.⁷³³

இப்பாடலின் உரையில் குஞ்சரக் குருகு யானை போலும் குரல்
உடைமையால் யானையங் குருகு எனப்படும். பறவை வண்டாளங்குருகு
என்பர் நச்சர் என்று டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத அய்யர் குறிப்பிடுகிறார்.

யானையங்குருகு என்ற பறவை விடியற்காலத்தில் சேவல்
கோழியுடனும் மயிலுடனும் அன்னத்துடனும் கரைந்தது கூறப்பட்டுள்ளது.
இதன் உரையில் யானையங்குருகு என்பது வண்டாளங்குருகு என்று உரை
கூறப்பட்டுள்ளது.

பெருங்குருகு என்ற நீர்ப்பறவையே கூட்டமாக வாழும் மிகப் பெரும் குருகு. இந்தப் பெருங்குருகையே சங்க நூல்களில் யானையங்குருகு என்று அழைத்ததாக திரு. பி.எல்.சாமி கூறுகிறார்.⁷³⁴

அசணம்

அசணம் மலையில் வாழும்.⁷³⁵ அது யாழ் போல முரலும் வண்டுகளின் இனிய ஓசையைக் கேட்டு மகிழும் இயல்புடையது.⁷³⁶ யானையினுடைய கன்னத்திலிருந்து வழியும் மதநீரைக் கண்டு வண்டுகள் இனிமையாக முரலும் ஒலியை யாழின் ஒலியாகக் கருதி அசணம் மலையிலுள்ள விடர் அனையிருந்து விரும்பிக்கேட்கும் என்று அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.⁷³⁷

அசணம் மான் வகையைச் சேர்ந்த விலங்கு என்று கலித்தொகையில் நல்லந்துவனார் கூறுகிறார்.⁷³⁸ அப்பாடலுக்கு உரை எழுதிய உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் அம்மான் அசணமீன் என்று உரை எழுதியுள்ளார்.⁷³⁹

குன்றுறை அசணம் தன்னைக் காணும் ஒருவருக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கவல்லது என்று கூறப்படுகிறது. அது தீங்கிழைக்கும் வலிமை உடையது.⁷⁴⁰ அசணமா யாழிசையைக் கேட்டதும் மலையில் தான் தங்கியிருக்கும் குகையிலிருந்து யாழ்வாசிக்கும் இடத்தை நோக்கி வந்துவிடும். அது போதிய அருகில் வந்ததும் படர் என்று முழங்கும் பறையைத் திடர் என்று அடிப்பர்; அந்த அதிர்ச்சியால் அசணமா மயங்கி வீழ்ந்துவிடும். சில சமயம் இறந்தும் போய்விடும். அசணமாவைக் கொல்பவரின் இச்செயலை நற்றிணைப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.⁷⁴¹

அத்தரி

அத்தரி என்பது கோவேறு கழுதை.⁷⁴² குதிரைமீது ஏறிச்செல்வது போல இதன் மீதும் ஏறிச்செல்வர். கோவலன் இந்திரவிழாவைக் காணக் கடற்கரைக்குச் சென்றபோது அத்தரியின் மீது ஏறிச்சென்றதாகச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.⁷⁴³ வையைப் பெருக்கைக் காணச்செல்லும் மதுரையில் வாழும் செல்வரில் சிலர் அத்தரியின் மீது ஏறிச்சென்றதாகப் பரிபாடல் கூறுகிறது.⁷⁴⁴

கடற்கழியிலே சேற்றிலே திரண்ட காலை உடைய அத்தரி

நடந்தபோது அதன் குளம்பில் சிவந்த இறால்மீன்கள் மதிபட்டு இறாதது என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁷⁴⁵ அத்திரி கழியில் இறங்கி நடந்தபோது சுறாமீனால் தாக்கப்பட்டதால் காலில் புண்பட்டு வருந்தியதாக அகநானூறு கூறுகிறது.⁷⁴⁶ நெய்தல் நிலச்செல்வர் அத்திரியைத் தேரில் பூட்டியும் ஓட்டுவர். ஏற்கெனவே கொடுநுகம் நுழைந்த அத்திரியைப் பெருந்தேரிற்பூட்ட ஏவவேண்டாம் எனத் தன் பாகனுக்குத் தலைவன் கூறுவதாக ஒரு பாடல் கூறுகிறது.⁷⁴⁷

அரிமா

அரிமா சிங்கமாகிய மா எனப் பொருள்படும்.⁷⁴⁸ ஏனைய விலங்குகளையெல்லாம் அழிக்கக்கூடிய ஆற்றல் பொருந்திய விலங்கு என்பது அதன் பொருள். அரி என்ற சொல் வெவ்வேறு பொருள் தரக்கூடிய பொதுப் பெயராயினும் மா என்ற சொல்லால் தொடரப்படுகிறபோது அது சிங்கமாகிய விலங்கு என்ற பொருளைத் தருகிறது. மா என்ற சொல்லும் பல பொருள் தரக் கூடியதாயினும், அரி என்ற அடையால் அழிப்பதில் பேராற்றலுடைய சிங்கத்தை குறிக்கிறது. இரண்டு பொதுப்பெயர்கள் தொடர்ச் சொல்லாக நின்று இடுகுறிப் பொதுபெயராகச் சிங்கத்தைக் குறிக்கும். சொல்லமைப்பு முறை தற்கால விலங்கியல் அறிவியலார் பெயரிடும் முறையைப் போலவே சங்ககாலத்தும் அமைந்துள்ளது.

அரிமா பிற விலங்குகளைத் தாக்கி வீழ்த்திக் கொல்லக் கூடிய வலிமை உடையது எனப் பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁷⁴⁹ அரிமா மலையிலும் மலைச் சாரலிலும் வாழும்.⁷⁵⁰ ஆண் யானையைத் தாக்கிக் கொன்று தின்னும். பிற விலங்குகளும் மக்களும் கண்டாலே நடுங்கக்கூடிய அச்சம் உண்டாக்கக்கூடிய தோற்றமும் போரிடும் ஆற்றலும் உடையது. அது மலைச்சாரலில் திரிந்து வேட்டையாடும்.⁷⁵¹ 'அரியன் ஏந்திய அமளி' என்று அரசன் வீற்றிருக்கும் இருக்கையை சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.⁷⁵²

ஆடு

சங்க இலக்கியத்தில் ஆடு யாடு என அழைக்கப்பட்டது.⁷⁵³ அதில் மூன்று ஆட்டு இனங்கள் பற்றிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளன. அம்மூன்று இனங்களுள் மக்களால் வளர்க்கப்பட்டவை செம்மறிஆடு, வெள்ளை ஆடு

ஆகிய இரண்டு இனங்கள். மூன்றாவது இனம் மலையில் வாழும் வருடை எனப்படும் மனை ஆடு ஆகும்.⁷⁵⁴

சிவப்புநிற மயிர் அடர்ந்துள்ள ஆடு செம்மறி ஆடு. அதன் குடும்பம் பெருகி ஒரு மந்தை உண்டாகிறது. அவை எல்லாம் ஒரே நிறம். எனவே ஒரே இனம்.

வெள்ளை நிற மயிரை அடர்த்தியாகப் பெற்றுள்ள ஆடு வெள்ளாடு. அது வெள்ளை எனவே அழைக்கப்படுகிறது. அதன் குடும்பம் பெருகி மந்தையாகிறது.

இனி கறுப்பு மயிருடைய ஆடு காராடு எனப்படுகிறது. அதன் பெருங்கூட்டமும் ஓர் இனமாகக் கொள்ளக் கூடியதே என்றாலும் வெள்ளை நிறம், கறுப்பு நிறம் என்ற வகைகளில் வேறுபாடே தவிர உடலமைப்பு முதலிய பிறவற்றில் இரண்டும் ஒத்து இருப்பதால் ஒரே இனமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

மலையில் வாழும் ஆடு வரையாடு எனப்படுகிறது. அது குடும்ப அளவிலே வாழ்கிறது. பெருகி மந்தையாக வளர முடியாத இயற்கைச் சூழ்நிலையில் அருகிக் காணப்படுகிறது. வரையாடும் வெள்ளாட்டு இனமே என்பர் விலங்கு நூலார்.

செம்மறி ஆடு துரு என்றும் துருவ என்றும் துருவை ஆடு என்றும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் அழைக்கப்படுகிறது. செம்மறியாட்டுக்கு வளைந்த முகமும் சிறிய தலையும் உண்டு; அதனால் கொடுமுகத்துருவை என்றும்⁷⁵⁵ சிறுதலைத்துருவை என்றும்⁷⁵⁶ சங்க இலக்கியச் செய்யுட்கள் கூறுகின்றன. செம்மறி ஆடு தலை ஆட்டி ஆட்டி நடப்பதனால் அதை ஆடுதலைத்துரு என்று சங்க இலக்கியப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁵⁷ செம்மறி ஆட்டின் கூட்டத்திற்குத் தோடு என்று பெயர்.⁷⁵⁷

துருவை ஆட்டின் ஆண் தகர் என்று கூறப்படுகிறது. அதன் வலிமை பொருந்திய தலையில் நீண்டு வளைந்த கொம்புகள் உண்டு.⁷⁵⁸ செம்மறி ஆட்டின் பெண்ணுக்கு புருவை என்று பெயர். அது பழுப்புநிறம் உடைய மயிரை உடையது. எனவே அதனைக் குருஉ மயிர்ப் புருவை என்று ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁵⁹

வெள்ளாடு வெள்ளை என்று அழைக்கப்பட்டது. அதற்குச் சிறிய தலையும், நிலையான கொம்பும் தாழ்ந்து தொங்கும் பெரிய செவியும் உண்டு. வெள்ளாட்டின் ஆணுக்குக் கிடாய் என்று பெயர். செச்சை என்றும் பெயர்.⁷⁶⁰ வெள்ளாட்டின் பெண் ஆடு கடமை எனப்படும்.

முடு என்ற சொல்லும் கடமை என்ற சொல்லும் எல்லா இனப்பெண் ஆட்டையும் குறிக்கும் சொற்கள் எனத் தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.⁷⁶¹ ஆண் ஆட்டைக் குறிக்கும் பெயர்களாக மோத்தையும், தகரும் உதரும். கிடாவும், கடாவும் சங்க இலக்கியகாலத்தில் வழங்கிவந்துள்ளன.⁷⁶²

முல்லை நிலத்தில் இயற்கையாக வளர்ந்துள்ள பரந்த புல்வெளிக்கும் புதர்களும் குறுஞ்செடிகொடிகளும் ஆடுகளுக்குச் சிறந்த மேய்ச்சல் நிலமாக அமைகின்றன. முல்லை நிலத்திலுள்ள குளங்குட்டைகளும் ஆடுகளின் தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்குரிய நீர்நிலைகள் ஆகின்றன. முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களுள் இடையர்களே ஆடுகளை மந்தை மந்தையாக வளர்த்தனர்.⁷⁶³ ஆடுகளின் ஊன் மக்களுக்கு உணவாகப் பயன்படுகிறது. சிலர் சிறு தெய்வங்களுக்கு ஆடுகளைப் பலியிட்டு உண்பார்கள்.⁷⁶⁴ ஆட்டின் பாலையும் தயிரையும் விருந்தினர்க்கு அளித்துத் தாமும் உண்பார்கள்.⁷⁶⁵

கடுமையான மயிரை உடைய ஆடு காராடு எனப்படுகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் எதிலும் காராடு பற்றிய குறிப்பே இல்லை. அது ஏனைய வகையில் வெள்ளாட்டின் இனத்தை ஒத்து இருப்பதால் இனப்பெயரால் காராட்டை வெள்ளாடு என அழைத்தனர் போலும்.

வருடை

வரையாட்டை வருடை என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁷⁶⁶ வருடை மேகம் படியும் மலை உச்சியில் செங்குத்தான இருண்ட பகுதியில் வாழும்.⁷⁶⁷ மலையில் கீழே இறங்கிவந்து மலைச்சாரலிலும் பக்க மலைகளிலும் குன்றுகளிலும் உள்ள புதர்களும் குறுஞ்செடிகளும் பொருந்திய புல்வெளிகளில் மேயும்.

நடுப்பகல் வரை புல் மேய்ந்த பிறகு குட்டிகள் சோலையில் இருள் தாழ்ந்த பகுதியில் உறங்க அருகில் படுத்து ஓய்வெடுக்கும், பிற்பகலிலும் புல்

மேய்ந்து விட்டுப் பொழுது இறங்கத் தன் குட்டிகளுடன் மலைகளில் சென்று தன் உறைவிடத்தில் தங்கிக்கொள்ளும். இந்த வருடை உறங்கும் இடங்களாக செவ்வரையும் நெடுவரையும் மலைச்சாரலும் கூறப்பட்டுள்ளன.⁷⁶⁸

வருடை வெவ்வேறு இனங்களுடன் காணப்படும் என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁶⁹ கலைமான் கருங்குரங்கு வாழும் சூழ்நிலையில் வருடை காணப்பட்டதை நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁷⁰

இந்த மலை ஆடுகள் நீலகிரி மலை உச்சியிலும் ஆனைமலை உச்சியிலும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் உயரமான பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன என்று விலங்கு நூலார் குறிப்பிட்டுள்ளதாக திரு. பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.⁷⁷¹ இவை 4000 அடிமுதல் 6000 அடி உயரம் வரை காணப்படுகின்றதாக விலங்குநூலார் கூறியுள்ளதாக அவரே எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

வருடை தன் சுற்றங்களுடன் நிலையாக வாழும் இயல்புடையது. இதனை கடும்பாட்டு வருடை என நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁷² தன் ஆட்டினத்தோடு ஒன்றுகூடி மந்தையாக வாழும் வருடை கலைமான். கருங்குரங்கு முதலிய பிற இன விலங்குகளுடனும் நட்புடன் கூடி வாழும் இயல்புடையது என்கிறது நற்றிணைப்பாடல். 'வேறு வேறு இனத்தவரை வாழ்வருடை' என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுவதனால் வருடையில் வேறு வேறு இனமாகக் கருதக் கூடிய இரண்டு இனம் உண்டு என்று தெரிகிறது.

'வருடை மான்மறி' என்று குறுந்தொகை 107-ஆம் பாடல் கூறுகிறது. வருடை நன்மான் என்று கலித்தொகை 5-ஆம் பாடல் கூறுகிறது. இவற்றால் வருடை மான் இனத்தைச் சேர்ந்தது என்று கருதவும் இடம் தருகிறது. மறி என்ற சொல் ஆட்டிற்கும் மானிற்கும் உரிய இளமைப்பெயர் என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.⁷⁷³

இனி, வருடைக்கோடுமுற்று இளந்தகர்; என்ற அகநானூறு 378-ஆம் பாடல் வருடையைத் தகர் என்று கூறுகிறது. தகர் என்ற சொல் ஆண்பாற்குரியது எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. எனவே, வருடை ஆட்டினத்தைச் சார்ந்தது என்பதே தேற்றம்.

வருடைக்கால்கள் குறுகியவை. எனவே குறுங்கால் வருடை எனப்படுகிறது. வருடையின் கால்கள் வளைந்திருப்பதால் கொடுங்கால் வருடை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வருடையை யாரும் எளிதில் பிடிக்கமுடியாது. சேரலாதன் அதை வேட்டையாடிப் பிடித்தமையால் ஆடுவேள்பாட்டுச் சேரலாதன் எனப் பெயர் பெற்றான்.

ஆமான்

ஆமான் ஆமா என்றும் அழைக்கப்படும்.⁷⁷⁴ ஆ போலும் ஆமா என்பர் பேராசிரியர்.⁷⁷⁵ தொல்காப்பியர் ஆ இனத்தில் ஆமானைச் சேர்க்கவில்லை. பெற்றம், எருமை, மரை இவற்றின் பெண்பாலை ஆ என்றே தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.⁷⁷⁶

இவற்றுள் பசுவும் எருதும் எருமையும் மாட்டினம்; மரை மானினம் விலங்கு நூலார் ஆமானைக் காட்டுமாடு என்பர் உரையாசிரியர். டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத அய்யர் ஆமானைக் காட்டுபசு என்பர்.⁷⁷⁷ அவரே வரை ஆ என்பதற்கு மலைப்பசு என்றும் அதன் ஏற்றை மலை எருது என்றும் கூறுவர்.⁷⁷⁸

ஆமா என்ற பெயரில் ஆ சிறப்புப் பெயராகவும் மாவிலங்கு என்று பொருள்தரும் பொதுப்பெயருமாக உள்ளது. விலங்கைக் குறிக்கும் 'மா' என்ற சொல்லே நகரச் சாரியை பெற்று மான் என ஆயிற்று. எனவே ஆமான் என்ற சொல்லில் உள்ள மான் என்ற சொல் மான் இனத்தைக் குறித்தது அன்று.

இனி ஆ என்ற சொல் குறிப்பது பசுவையா, எருதையா, எருமையையா என்றால், பசுவிற்கு அலைதாடி உண்டு. ஆமானுக்கு அலைதாடி இல்லை. எனவே அது பசு அன்று; எருதுக்கு கழுத்தும் முதுகும் சேரும் இடத்தில் உயர்ந்த சதைத்திரளாகிய இமில் உண்டு. ஆமானுக்கு இமில் இல்லை. அதனால் அது எருதும் அன்று. எருமைக்குரிய பெண்பாலே 'ஆ' எருமைக்கு அலை தாடியும் இல்லை. ஆமான் கரிய நிறம் உடையது. எருமையும் கரிய நிறம் உடையது. எருமை வீட்டிலும் வளர்க்கப்படும். காட்டிலும் விட்டு வைக்கப்படும். காட்டில் விடப்படும் எருமை 'கான்நிலை எருமை' என்று கூறப்படுகிறது. எனவே ஆமான் என்ற பெயரில் ஆ என்ற

சிறப்புபெயர் குறிப்பது எருமையையே. எனவே, ஆ போலும் ஆமா என்று பேராசிரியர் கூறியது எருமைபோலும் ஆமான் என்கிற பொருள்படும்.

ஆமான் எருமை போன்ற விலங்கு; அது மலைச்சாரலிலும் மலையை அடுத்த காட்டிலும் வாழக்கூடியது. எனவே வரை ஆ என்று அழைக்கப்பட்டது.⁷⁷⁹ எனவே, ஆ மானைக் காட்டு எருமை, மலை எருமை போன்ற விலங்கு என்பதே பொருத்தமானது. எருமைக்குத் தடமருப்பு⁷⁸⁰ ஆகிய அகன்ற அரும்பு இருப்பது போலவே ஆமானுக்கும் தடங்கோடு ஆகிய கொம்புகள் உண்டு.⁷⁸¹

எருமை கரிய கொம்பை உடையதால் கருங்கோட்டு எருமை எனப்படும்.⁷⁸² முதிர்ந்த ஆமானுக்குக் கொம்புகள் கருமையாக இருக்கும்.⁷⁸³ ஆனால் இளம்பருவ ஆமான்களின் கொம்பு சிவப்பாக இருக்கும். அதனால் அது செங்கோட்டு ஆமான் எனப்படும்.⁷⁸⁴

ஆமானின் கொம்பு உள்துளை உள்ளது. அதனைப் புழற்கோடு என்று குறிஞ்சிப்பாட்டு கூறுகிறது.⁷⁸⁵ செங்கண் எருமை⁷⁸⁶ என்றது போலவே அமார்க்கண் ஆமான் என்று கூறப்படுகிறது.⁷⁸⁷ ஒன்று செம்மையான சினக் குறிப்பை உணர்த்த மற்றொன்று நேர்மையோடு போரிடும் பண்பையும் விருப்பத்தையும் உணர்த்துகிறது. தன் மனைவி மக்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு காட்டில் விடப்பட்ட எருமை செங்கண் கொண்டதாக எதிர்ப்படும் மக்களுக்கு ஊறு செய்யும் என்றும் மலைபடுகடாம் எச்சரிக்கிறது.⁷⁸⁸

ஆமா நடையாலும் எருமையை ஒத்து இருக்கிறது. அணிநடை எருமை⁷⁸⁹ என்பது போல் மடநடை ஆமான்⁷⁹⁰ எனப்படுகிறது. எருமைக் கன்றைக் குழவி⁷⁹¹ என்று அழைப்பதைப் போலவே ஆமான் கன்றும் குழவி என்று அழைக்கப்படுகிறது.⁷⁹² எருமை நல்ஏறு⁷⁹³ என்பதைப் போலவே ஆமா நல்ஏறு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.⁷⁹⁴

சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம் என்ற புத்தகத்தில் ஆமான் ஒற்றின் படமும், மரையான் படமும் பக்கம் 88-க்கும் 89-க்கும் இடையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.⁷⁹⁵ ஆமானின் உருவம் எருமையைப் போலவே

உள்ளது. எருதுக்கு இருக்கக்கூடிய நெட்டையான வாலும் உயர்ந்து பருத்து அசைக்கக்கூடிய திமிலும் இல்லை. குட்டையான வாலையும் தட்டையான முள்முதுகையும் பெற்றுள்ளது. ஆனால் மரையான் பார்ப்பதற்குப் பசுவைப் போலவே உள்ளது. பசுவுக்குரிய அலைதாடியையும் அது சிறிது பெற்றுள்ளது. எனவே ஆமானைக் காட்டு எருமை என்றும், மரையானைக் காட்டுப்பசு என்றும் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

'ஆமா' என்ற சொல்லில் வரும் ஆமா என்ற பெயர் பெண் எருமையையும் குறிக்கும் என்ற தொல்காப்பியக் கருத்தை ஊளங்கொள்ளாத காரணத்தால் எருமையைப் போலவே தோன்றும் ஆமானைக் காட்டுப்பசு என்றும் ஆமான் ஏற்றைக் காட்டு எருது என்றும் உரையாசிரியர்கள் பலரும் எழுதிவிட்டனர். அவர்களைப் பின்பற்றியே திரு. பி.எல். சாமி அவர்களும் ஆமானைக் காட்டுப்பசு என்றும் ஆமான் ஏற்றைக்காட்டு எருது என்றும் எழுதிவிட்டார். மேலும் அவர், அதநானூறு 321-ஆம் பாடலில் வரும் துணங்கு இமில் நல்ஏறு என்பது ஆமான் என்று குறிப்பிட்டது ஆண் இனத்தைச் சேர்ந்த எருதே அன்றி எருமையினத்தைச் சேர்ந்த ஆமான் அன்று. அதன் உரையாசிரியர் கூற்றாலும் அது விளங்கும்.

ஆமான் எருமை இனத்தைச் சேர்ந்தது என்பதை அறிந்தே அதனைக் (Wild Buffalow) காட்டு எருமை என அழைத்துள்ளனர்.⁷⁹⁶

ஆமான்கள் நிரைநிரையாகக் குன்றுகளின் மேல் உள்ள வேங்கை முதலிய மரங்களின் அடியில் கன்றுகளுடன் தங்கிவாழும்.⁷⁹⁷ ஆமா என்ற சொல்லும் ஆமான் என்ற சொல்லும் பெண் ஆமானையே குறிக்கும். 'மகவை ஈன்ற ஆமா' என்றும்,⁷⁹⁸ 'ஆமான்' குழவி என்றும்,⁷⁹⁹ வரும் தொடர்களால் ஆமானின் பெண்பால் பெயர் அறியப்படுவதுடன் ஆமானின் கன்று மகவு என்றும், குழவி என்றும் வழங்கப்படுவது தெரியும்.

ஆண் ஆமானை ஆமான் நல்லேறு என்றும்,⁸⁰⁰ நிரைக்குத் தலைமை யானை நல்லேற்றை அண்ணல் நல்லேறு என்றும் அழைப்பர்.⁸⁰¹ வயது முதிர்ந்த ஆமான் மூதா என்று அழைக்கப்படும்.⁸⁰² ஆமான் மலையில் வாழ்வதால் டுரலைஆ என்று கூறப்படும்.⁸⁰³ ஆமான் நிரை பசும்புல்லை விரும்பி மேயும் என்று புறநானூற்றுப் பாடல் 117 கூறுகிறது.⁸⁰⁴

ஆமான் நிரை வயிறு ஆகப் புல் மேய்ந்த பிறகு ஒரு பெரிய மரத்தடியில் கூடிப்படுத்திருப்பதும் உண்டு. ஆமாவின் இளங்கன்று அழகிய காதுகளை உடையது என்றும் அதன் தலை அமுங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்றும் குறுந்தொகைப் பாடலும்⁸⁰⁵ புறநானூற்றுப் பாடலும்⁸⁰⁶ கூறுகின்றன. ஆமானின் பிறந்த கன்று பொன்னிறமானது என்று விலங்கு நூலார் கூறியுள்ளதாகத் திரு.பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.⁸⁰⁷

இளம்பருவ ஆமானின் கொம்பு கருஞ்சிவப்பானதால் 'செங்கோட்டு ஆமான்' என்று பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.⁸⁰⁸ முதிர்ந்த ஆமானின் கொம்பு கருமையானதால் கருங்கோட்டு ஆமான் என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁸⁰⁹ ஆமான் பிற ஆமான்களை உரத்த குரலில் அழைப்பதைச் சிலைத்தல் என்றும் திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.

ஆமான் அண்ணல் ஏற்றைப் புலி தாக்கிக் கொன்று அதன் உதிரம் பாறையில் வடிய தன் இருப்பிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு போன செய்தியை அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.⁸¹⁰

கன்றின் மீது பாய முயன்ற புலியை மூதாசினங்கொண்டு முட்டி அப்புலியைப் பின்வாங்கச் செய்து கன்றைக்காப்பாற்றிய பிறகு சினந்தணிந்து அதற்குப்பால் ஊட்டிய செய்தியை ஒரு புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁸¹¹

கானவர்கள் ஆமானை அம்பு எய்து கொன்று அதன் ஊனை உண்பார்கள். ஒரு கானவன் ஆமான்மீது எய்த அம்பு தைத்ததை ஒரு நற்றிணைப்பாடல் கூறுகிறது.⁸¹²

குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் கொலைவில் வேட்டுவர் செங்கோட்டு ஆமான் வீழ்த்தி விற்ற செய்தியைப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது.⁸¹³

ஆளி

ஆளி நன்மான் என்னும் தொடர் பிற விலங்குகளை வெல்ல வல்ல ஆற்றலுடைய பெரிய விலங்கு என்று பொருள் தருகிறது. ஆளியாகிய பெரிய விலங்கு பெருமலை அடுக்கத்தில் தாயிடம் பால் குடிக்கும் குருளையுடன் வாழ்கிறது என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁸¹⁴ ஆளி மலைக் குகையில் வாழ்கிறது என்று குறிஞ்சிப்பாட்டுக் கூறுகிறது.⁸¹⁵ ஆளி பிற விலங்குகளைத் தாக்கிக் கொல்லக் கூடியது என்று அகநானூற்றுப் பாடல்

கூறுகிறது.⁸¹⁶

ஆளியின் பால் குடிக்கும் குருளையும் பிற விலங்குகளைத் தாக்கும் வலிமை உடையது. ஆளியின் பால்குடிக்கும் குருளையொன்று கன்னி வேட்டையாகத் திடீர் என்று யானை மீது பாய்ந்து அதனைக் கொன்றதாகப் பொருநராற்றுப்படை கூறுகிறது.⁸¹⁷

ஆளி ஒருத்தல் ஒன்று பெரிய களிற்றின் மீது பாய்ந்து அதன் வெண்மையான கொம்பைப் பிடுங்கி அதன் குருதியை அருந்தியதாக ஓர் அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.⁸¹⁸

வாழும் இடம், குடும்பம் யானையைத் தாக்கி வெல்லும் ஆற்றல் ஆகியவைகளில் அரிமாவிற்குரிய இயல்புகள் எல்லாம் ஆளிக்கும் இருப்பதால் அரிமாவுக்கு ஆளி என்று பெயரிட்டு அழைத்தனரோ என்று தோன்றுகிறது.

ஆன்

ஆன் என்பது பாலுக்காக வீட்டில் வளர்க்கப்படும் பசு. ஆ. கோ என்ற பெயர்களும் பசுவைக் குறிப்பனவே. 'ஆவும், ஆன் இயல் பார்ப்பன மாக்களும்' என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் வரியில் ஆ என்ற சொல்லும் ஆன் என்ற சொல்லும் வந்துள்ளன. ஆ என்ற பெயரே எனரசு சாரியை பெற்று ஆன் என்று வந்துள்ளது. இரண்டு பெயர்களும் பசுவையே குறிப்பன என்பது பொதுவான கருத்து. ஆனால் பொருளாலும் இரண்டு சொற்களுள் வேறுபாடு உண்டு. பெற்றம் என்ற சொல் 'ஆன்' இனப் பெண்ணுக்கும் ஆனுக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்.⁸¹⁹

ஆ என்னும் பெண் பெயர் பெற்றம் எருமை, மரை ஆகிய மூன்றிற்கும் உரித்து என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.⁸²⁰ மரை ஆ என அகநானூறு கூறுகிறது.⁸²¹

எனவே ஆ என்ற சொல் பெண் பெற்றத்தையும் பெண் எருமையையும் பெண் மரையையும் குறிக்கும் பொதுப்பெண் விலங்குப் பெயராகிறது. ஆனால் 'ஆன்' என்ற சொல் பசுவைக் குறிப்பதோடு ஆண் இனத்திற்கும் உரிய சிறப்புப் பெயராக வழங்குகிறது.

ஆவைக் காட்டிலும் ஆன் என்ற பெயரே பசுவைக் குறிக்கும் சிறப்புப் பெயராக அமையினும் ஆன் என்ற சொல் மரையா என்று வரும்போது

மான் இனத்தைச் சேர்ந்த மரையையும் குறிக்கும் பொதுப் பெயராகவும் வருகிறது. 'எருமை நல்ஆன்' என்ற தொடரிலும் ஆன் என்ற சொல் எருமை இனத்தின் பெண் பிரிவைக் குறித்து வந்துள்ளது.⁸²²

எனவே, 'ஆ' என்ற சொல்லும் 'ஆன்' என்ற சொல்லும் பெண் பசுவைக் குறிப்பதோடு பெண் எருமையையும் பெண் மானையும் குறிக்கும் என்று அறியமுடிகிறது.

பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே என்று தொல்காப்பிய மரபியலில் 605-ஆம் குத்திரம் கூறுகிறது. எனவே ஆ என்ற சொல் ஆனைப் போலத் தோன்றும் மான் ஆகிய மரை ஆன் இனத்துப் பெண் விலங்கையும் குறிக்கும். அறவழியில் போர்புரிந்த பண்டைக்காலத் தமிழர்கள் போர் நடந்து இருக்கும் ஊர் மக்களின் பெண்டிரையும், பிணியுடையவர்களையும் கருவுற்றிருக்கும் பெண்களையும் ஆக்களாகிய பசுக்களையும் எருமைகளையும் மான்களையும் ஆனின் இனங்களையும் இளம் பருவத்து விலங்குகளையும் ஓட்டிக் கொண்டு பாதுகாப்பான இடத்திற்குப் போய்விடுமாறு அறிவிப்பார்கள்.

போர்க்காலத்தில் வீட்டில் வளர்க்கும் பெண் விலங்குகளுக்கும் தாங்கள் குழந்தைகளைப் போல வளர்க்கும் இளம்பருவத்து விலங்குகளுக்கும் கூடத்துன்பம் உண்டாகாமல் பாதுகாக்கும் அறவுணர்வு உடையவராய் இருந்தனர்.

எனவே ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்⁸²³ எனக் குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். இங்கு 'ஆ' என்பதில் எருமைகளும் அடங்கும். ஆனியல் மாக்கள் என்பதால் ஆனின் இயல்புடைய தீங்கு செய்யாத விலங்குகள் ஆகிய ஆடுகளும் பார்ப்பு அன்ன மாக்களும் என்பதால் குழந்தையைப் போல வளர்க்கப்படும் விலங்கின் குட்டிகளும் அடங்கும்.

பார்ப்பு என்ற சொல் பறப்பவற்றின் இளமைப் பெயர் என்று தொல்காப்பியம் மரபியல் கூறும்.⁸²⁴ துருவியல் ஊதும் பார்ப்பொடு கிரிய என்று வரும் மலைப்படுகடாம் 208-ஆம் வரியால் பார்ப்பு என்ற சொல் விலங்குகளின் இளமைப் பெயராகவும் வரும் என்று தெரிகிறது. எனவே குழந்தையைப்போல வீட்டில் வளர்க்கப்படும் யானைக்கன்று, கடமை, மரை,

ஆ குரங்கு. முசு ஆகியவற்றின் குட்டிகளையும் பாதுகாப்பான இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

ஆறறிவுடைய பார்ப்பனர்களை மாக்கள் என அறநெறி கூறும் சான்றோர் கூறார் என்பதால் பார்ப்பு என்பர். ஆனின் இயல்புடைய விலங்குகளின் குழுக்களையே என அறியலாம்.

'கொழுப்பா தின்ற கூரிய படை மழவர்'⁸²⁵ என்று அகநானூற்றுப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள தொடரில் கொழுப்பா என்னும் சொல் மரையானையையே கொழுத்த ஆமானையோ குறிக்கவேண்டும்.

பயநிறை தழ்இய கடுங்கண் மழவர் ஆநிறைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு வருவர் தெய்வம் சேர்ந்த வேப்பமரத்தின் அடியில் கொழுப்பா எரிந்து கொழுப்பினை உடைய பசுவினைத் தடிந்து அதன் உதிரத்தைத் தூவிப் பலியிட்டு அதன் புலாலைப் புழுக்கி உண்ட இடம் என்று அகநானூற்று⁸²⁶ உரை குறிப்பிடுகிறது.

இப்பகுதியில் வரும் கொழுப்பா என்பதற்குக் கொழுப்பினை உடைய என்று உரை செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் வரும் மழவர் என்ற சொல்லுக்குப் பாடபேதமாக மறவர் என்றும் தரப்பட்டுள்ளது.

மழவர்களும் மறவர்களும் பசுக்களையோ எருதுகளையோ எருமைகளையோ கொண்டு அவற்றின் ஊனைப் பலியிட்டு உண்டதாகச் சங்க இலக்கியத்தில் எங்கும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் ஆவைப்போல தோற்றம் உடைய மரையான்களையோ, மான் வகைகளையோ, ஆடுகளின் வகைகளையோ உணவாக உண்டார்களே தவிர,

ஆவைக் கொல்வதோ அதைப் பலியிட்டு அதன் ஊனைப் புழுக்கி உண்பதோ அறத்தாறு ஆகாது. ஆகையால் வெட்சி வீரர்களாகிய மழவர்களோ, மறவர்களோ நிரையாகிய ஆவைக் கொன்றிருக்க முடியாது.

உயர்ந்த அகன்ற பாறை அருகில் இருந்த வேப்ப மரத்தின் அடியில் நிழலில் தங்கியிருந்த ஆமான்களில் ஒன்றை எறிந்து பலியிட்டு அதன் ஊனைப் புழுக்கி வெட்சி வீரர்கள் உண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆ என்பது மரையானையும் குறிப்பதால் இங்குக் கொழுப்பா என்பது கொழுத்த மரையான் என்றோ அதனைப் போன்ற கொழுத்த

ஆமான் என்றோ கொள்வதே பொருத்தமானதாகும்.

ஆன்மா என்று அழைக்கப்படுவது ஆன்மா ஆன். உயிர் ஆன்மா என்பது ஆன் ஆகிய விலங்கு. பசு என்று அழைக்கப்படுவதும் பசுவே. பசு உயிர் பசு-பாகமாகிய அன்புடையது பசு. அம்மா என்று அன்புகலந்த உணர்வோடு அழைப்பதும் பசுவே.

அன்பும் அருளும் அறவுணர்வும் நிறைந்தது பசு. எனவே அதைப் பெருமை உடைய உயிர் என்ற வரையில் ஆன் மா என்று அழைப்பது பொருத்தமானதே. தன் கன்றுகளிடத்தில் மட்டுமன்றித் தன்பால் அன்பு காட்டி வளர்ப்பவர்களிடம் அளவற்ற அன்புடையதும், அன்பால் கசிந்து உருகுகின்ற கண்ணீர் வடிக்கும் மென்மையான இயல்புடையதும் பசு.

நெல்லில் சுதிர் நீக்கப்பட்ட வைக்கோலையும் நெல்லிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தவிட்டையும் அரிசியைக் கழுவிய கழு நீரையும் தனக்குத் தீனியாகவும் குடிநீராகவும் வழங்கினும் அவற்றை மகிழ்வோடு உண்டுவிட்டு இனிய தூய அமிழ்து போன்ற பாலை எப்பொழுதும் சுரந்து கொடுப்பது பசு.

தன் பாலால் தயிரும், மோரும், வெண்ணையும், நெய்யும் தந்து தன்னை வளர்ப்பானின் குடும்பத்திற்கு நல் உணவையும் செல்வத்தையும் வழங்குவது.

தான் கழிந்த சிறுநீரையும் சாணத்தையும் கூட வயலுக்குச் சிறந்த உரமாக உதவிப் பயிர்கள் நன்றாக வளர உதவுகிறது. தான் ஈன்ற காளைகளை ஏர் உழவும், வண்டி இழுக்கவும், ஏற்றம் இறைக்கவும், பொதி சுமக்கவும் பயன்படுமாறு நன்றாக வளர்த்துத் தருவது.

தன்னை வளர்ப்போரின் குடும்பத்தின் செல்வத்தைப் பெருக்கித் தரும். சிறந்த பேறாகில் பெற்றம் என்றும் நீங்காத சிறந்த செல்வமாகி 'மாடு' என்றும் அழைக்கப்படுவது.

எனவே ஆன் இனங்கள் தமிழர்களின் செல்வத்தை வளர்த்தும் உடலை வளர்த்தும் உயிரை வளர்த்தும் அன்பு, அருள், அற உணர்வுகளால் ஆன்மாவை வளர்த்தும் வந்ததோடு பாசமும் நட்பும் பொருத்தி நீங்காது உடன் உழைத்து வாழ்ந்ததால் ஆன்மா என்றும், ஆன் என்றும், பசு

என்றும், பெற்றம் என்றும், மாடு என்றும் அழைக்கப்பட்டது என்பது நன்கு விளங்கும்.

குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற ஐந்துவகை நிலங்களில் முல்லை நிலத்தில் மட்டுமே அகன்ற புல்வெளிகள் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்ததால் அங்குப் புல்லை உண்டு வாழும் விலங்கினங்களில் வீட்டில் வைத்து நன்கு வளர்க்கப்படும் இனங்களில் மாட்டினமும் ஆட்டினமுமே முதன்மை பெற்றன.

முல்லை நிலத்தில் இந்த ஆடு மாடுகளை பெரு மந்தைகளாக வளர்ப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் ஆயர்கள் எனப்பட்டனர். இவர்களுள் ஆடுகளை வளர்த்தவர்கள் புல்லினத்தாயர் என்று பெயர் பெற்றனர். மாடுகளுள் எருமை மாடுகளை மட்டும் வளர்த்தவர் கோட்டினத்து ஆயர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

பசுக்களும் எருதுகளும் முதன்மையான பயனைக் கொடுப்பவை ஆதலால் அவை கோ இனம் எனப்பட்டன. ஆன் இனத்தை வளர்த்த ஆயர்கள் கோவின ஆயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். கோ இனத்து ஆயர்களே கோவலர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். மிக உயர்ந்த நிலமாகிய குறிஞ்சி நிலத்திற்கும் மிகத் தாழ்வான நிலமாகிய மருதம், நெய்தல் ஆகிய நிலத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலமாகிய முல்லை நிலத்தில் மிகுதியாக வாழ்ந்த மக்கள் இடையர்கள் எனப்பட்டனர்.

எருமையும் ஆன் இனத்தைச் சேர்ந்ததால் அதனைக் காரான் என அழைத்தனர். எருமைக் கோடு சிறத்தலின் கோட்டினம் என்று அழைத்தனர். பசுவை ஆன் எனவும் நல்லான் எனவும் அழைத்தனர். எருமைக்கும் பசுவுக்குமுள்ள மிக முக்கியமான வேறுபாடு நிறம் பற்றியதன்று. பசவிலும் கருமை நிறமான பசு உண்டு. அதைக் காரான் பசு என்றனர்.

பசவிற்கு கழுத்திலிருந்து தொங்கும் அலை தாடி உண்டு. எருமைக்கு அலைதாடி இல்லை. கருமைநிறமான பசவிற்கும் அலைதாடி உண்டு. ஆனால் கருமை நிறம் பொருந்திய காட்டுப் பசுவாகிய ஆமானுக்கு அலைதாடி இல்லை.

என்கு

தற்காலத்தில் கரடி என்று வழங்கும் விலங்கு தொல்காப்பியத்தில் கராகம்⁸²⁷ என்றும் சங்க இலக்கியத்தில் என்கு⁸²⁸ என்றும் உளியம்⁸²⁹ என்றும் வழங்கிவந்துள்ளது. கல் இடுக்குகள் நிறைந்த குன்று கரடு எனப்படும். காட்டிலுள்ள பெரிய கல் இடுக்குகளில் தங்கி வாழும் விலங்கு கரடி என்று அழைக்கப்பட்டது.

கரிய உடம்பைப் பெற்றிருப்பதால் கராகம் என்று பெயர். புற்றைத் தோண்டுவதற்கு ஏற்ற உளிபோன்ற நகத்தினைப் பெற்றிருப்பதால் உளியம் என்று பெயர் பெற்றது. வளைந்த உட்குழிந்த முன் பக்க அடிகளைக் கொண்டிருப்பதால் குடா அடி என்றும் அழைக்கப்பட்டது. அதன் விரல்களும் வளைந்திருக்கும். தன் நகங்களைத் தொங்கும் தோலில் சுருக்கிக் கொள்ளக் கூடியது.⁸³⁰

என்கு பனைமரத்தின் செறும்புகளைப் போன்ற உறுதியான கருமையான மயிர்களை உடையது.⁸³¹ பருத்த மயிர் அடர்ந்த உடம்பை உடையது.⁸³² கரடியின் கால்களும் மயிர் அடர்ந்திருக்கும். கரடியின் முன் கால்கள் இரண்டும் கைகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. அவை பெரிய கைகள் போல் உள்ளன.⁸³³ புற்றைத் தோண்டுவதால் அவற்றின் நகங்கள் முனை மழுங்கிக் தடித்திருக்கும்.⁸³⁴ என்கு சிவந்து தோன்றும் உள் வாயை உடையது.⁸³⁵

கரடி தலையைக் குனிந்து கொண்டே நடக்கும் இயல்புடையது.⁸³⁶ கூனல் முதுகும் குறுநடையும் உடைய கரடிகள் கூட்டமாக வாழ்பவை.⁸³⁷ கரடிகள் ஆடுகளைப் போலக் கூட்டமாகக் கூடி வாழ்பவை.⁸³⁸ கரடிக் குட்டிகள் ஊமைபோல வாய் திறவாமலும் மூடி வளைந்த முன் கைகளை உடையவையாகவும் கண் விழியாமலும் இருக்கும்.⁸³⁹ அவை தம் அருகில் வந்தவர்களைத் திடீரென்று தாக்கிக் கொல்ல முடியாது. அதனால் அதனைப் பற்றிய பிடியை விடாத கரடி என்பர்.⁸⁴⁰

கரடிகள் காலையில் இரைதேடிப் போகும்.⁸⁴¹ அவை இரவிலும் இரை தேடிச்செல்லும்.⁸⁴² நடு இரவிலும் கரடிகள் இரை தேடிச் செல்வதுண்டு.

புற்றைப் பெயர்த்து ஈயல்களின் சிறு புழுக்களாகிய குரும்பிகளையும், கறையான்களையும் உண்ணும்.⁸⁴³ புற்றிலுள்ள பாம்பையும் பிடித்துக் கொல்லும்.⁸⁴⁴

கரடிகள் கூட்டமாக இருப்பை மரத்தின் அடியில் விழுந்து கிடக்கும் பூக்களை மிதவும் விரும்பி உண்ணும். மரத்தின் மீது ஏறிக்கிளைகளில் பூத்திருக்கும் பூக்களையும் உருவித் தின்னும். கரடிகள் கொன்றைப் பழங்களையும் சுவைத்துப் பார்க்கும்.⁸⁴⁵ கரடிகள் பெருமலையில் கற்பிளவுகளில் தங்கி வாழும்.⁸⁴⁶ கரடிகள் பாழடைந்த மனைகளிலும், மன்றங்களிலும், ஊர்களிலும் கூடப் பெருங்கூட்டமாகத் தங்கும்.⁸⁴⁷

எருமை

தொன்று தொட்டுத் தமிழ் மக்கள் வீட்டில் வளர்ந்து வந்த விலங்குகள் எருமையும் ஒன்றாகும். மை என்ற சொல் ஆட்டிற்கும் எருமைக்கும் பொதுப்பெயர். ஏர் உழுவதற்குப் பயன்படும் மை ஏர்மை; அப்பெயர் எருமை என வழங்குகிறது.

மை ஆன் என்ற சொல் எருமையைக் குறிக்கிறது.⁸⁴⁸ 'ஆ' என்ற சொல் பெற்றத்தின் பெண்ணாகிய ஆனையும் எருமையின் பெண் ஆகிய ஆனையும் குறிக்கும் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.⁸⁴⁹ எனவே எருமையை எருமைநல்லான் எனவும் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.⁸⁵⁰ எருமை கருமை நிறமாக இருப்பதால் 'மை' என்று அழைக்கப்பட்டதைப் போலக் காரான் என்றும் அதனைச் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.⁸⁵¹ எருமையில் ஆணினைக் கண்டி என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.⁸⁵² எருமையின் கன்றைக் கருநாகு என்று சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.⁸⁵³ எருமையில் ஆண், இனத்தைக் கண்டி என்று அழைப்பது போலவே ஏறு என்றும்⁸⁵⁴ போத்து என்றும்,⁸⁵⁵ ஒருத்தல் என்றும்⁸⁵⁶ சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது. இப்பெயர் தொல்காப்பிய மரபியல் விதியை ஒட்டியே வழங்கப்பட்டுள்ளது.⁸⁵⁷

எருமைக்கன்று சங்கஇலக்கியத்தில் நாகு என்று பெயர் பெற்றிருப்பதைப் போலவே கன்று⁸⁵⁸ என்றும் குழவி⁸⁵⁹ என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளது. குழவி என்ற பெயர்களும் தொல்காப்பிய மரபியல்

விதிகளை ஒட்டியே சங்க இலக்கியம் வழங்கியுள்ளது.⁸⁶⁰ நாகு என்ற சொல் இளம்பெண் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. ஆனால் நாகு என்ற சொல், இளமையோடு கூடிய பெண் பசு, எருமை, மரை ஆகியவற்றிற்கும் மரத்திற்கும் கூட சங்க இலக்கியத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.⁸⁶¹

எருமை கருநீலமுடையது.⁸⁶² அது கரிய பெரிய கொம்புகளையும் பருத்த தலையும் உடையது.⁸⁶³ எருமையின் கொம்பு அகன்றிருப்பதால் தடமருப்பு என்றும்,⁸⁶⁴ குறுகியும் அகன்றும் வளைந்தும் பருத்தும் சிறுத்தும் வேறுவேறு தன்மையுடன் இருப்பதால் திரிமருப்பு என்றும்⁸⁶⁵ பெயர் பெற்றுள்ளது.

எருமை பெரிய வாயையும்⁸⁶⁶ திரண்டு அசையும் பிடரியையும்⁸⁶⁷ உடையது. உடம்பும் வயிறும் பருத்து உள்ளதால் மோட்டு எருமை எனப்படுகிறது.⁸⁶⁸ எருமை வலிமை பொருந்திய கால்களையும்⁸⁶⁹ அழகிய நடையையும் கொண்டது.⁸⁷⁰ அண்மையில் கன்றை ஈன்று எருமை புனிற்று எருமை என்று அழைக்கப்படும். பிறந்த கன்று குழவி எனப்படும்.⁸⁷¹ அதன் நடை அழகாக இருக்கும்.⁸⁷² கன்று சிறியதாக இருக்கும் போதே அதன் காது பெரியதாக இருக்கும்.

புனிற்றாவின் கன்று சிவந்து இருக்கும்.⁸⁷³ தானாகவே கன்றிடம் சென்று அதன் வாயில் தன் மடியை வைத்துப் பாலுட்டும். மருத நிலத்திலுள்ள சேற்று வயல்களை உழுவதற்கு எருமைகளே ஏற்றவை. ஓர் ஏருக்கு இரண்டு எருமைகள் தேவைப்படுவதால் உழவர்களிடம் குறைந்தது இரண்டு எருமைகளாவது இருக்கும். உழவர்கள் அல்லாதவர்கள் பாலுக்காக எருமைகளை வளர்ப்பார்கள். ஒன்று அல்லது இரண்டுக்குமேல் வளர்க்கமாட்டார்கள்.

மருத நிலத்தில் வாழும் எருமைகள் பயிரிடப் படாத நிலங்களில் முளைத்திருக்கும் புல்லை மேய்வதோடு நீர்நிலைகளில் முளைத்திருக்கும் கழுநீர் வயலில் முளைத்திருக்கும் தாமரை நீர்க்கரை ஓரங்களில் முளைத்திருக்கும் புல் ஆகியவற்றைத் தின்னும்.⁸⁷⁴ கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு போகும் எருமை நீண்டு வளர்ந்துள்ள நெற்கதிர்களையும்

மேய்ந்துவிடும்.⁸⁷⁵ அதனால் காய்ந்த செந்நெல்லையும் பெரிய எருமை அருந்திவிடும்.⁸⁷⁶ எருமைக் கன்றுகள் நெற்கூட்டின் நிழலில் வைக்கோலைத் தின்றுவிட்டுத் துயிலும்.⁸⁷⁷

முல்லை நிலப் புல்வெளிகள் மிகுதியாக இருப்பதால் ஆயர்கள் எருமைகளை பெரிய நிரைகளாக வளர்கின்றனர். எருமைகளின் கொம்புகளே, எருமையைப் போலவே இருக்கும் ஆமன்களினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதால் எருமைகளைக் கோட்டினம் என்று அழைத்தனர். அதனால் எருமைகளை வளர்க்கும் ஆயர்கள் கோட்டினத்து ஆயர்கள் என்று அழைக்கப்படுவர்.⁸⁷⁸

ஆயர்கள் எருமைகளைப் பாலுக்காகவே வளர்ப்பர். தொழுவில் அடைத்திருக்கும் கறவை எருமைகளிடம் கன்றை விட்டுப் பால் சுரந்ததும் பாலைப் போதிய அளவு கறந்துகொண்ட பிறகு கன்றையும் எஞ்சிய பாலைக் குடிக்க விட்டுக் குடித்த பிறகு கன்றைத் தனியே கட்டிவைத்துவிட்டு எருமைகளை மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு ஓட்டிக்கொண்டு போய்விடுவர்.

எருமைகள் புல்வெளியில் புல்லை மேய்ந்து கொண்டிருக்கும்போது இடையர்கள் காவல் செய்வர். பின்னர் மாலையில் அவற்றை ஓட்டிக் கொண்டு வந்து கன்று விட்டுப் பாலைக் கறந்துகொண்டு தொழுவத்தில் அடைத்துவிடுவர். ஆய்மகன் பாலைத் தயிராக்கித் தயிரைக் கடைந்து மோராக்கியும் வெண்ணெய்யும் பிரித்து எடுத்து நெய்யை காய்ச்சிக் கொண்டுபோய் மோரை விற்று உணவுப் பொருள்கள் வாங்கிக்கொள்வர். நெய் விற்ற பணத்திற்குக் கருவுற்றிருக்கும் எருமை நாகை வாங்கிவருவான்.⁸⁷⁹ எருமை மாடுகள் வண்டி இழுக்கவும் பயன்படும்.

எருது

எருது என்பது பசு இனத்தில் ஆணைக்குறிக்கும் பெயராகும். ஏறு, போத்து, சே, காளை, விடை, பாண்டில்போத்து என்ற சொற்களும் எருதையே குறிப்பவை.⁸⁸⁰ சங்ககாலத்தில் முல்லைநிலத்தில் வாழ்ந்த கோ இனத்து ஆயர் ஆக்களையும் எருதுகளையும் பெருநிரைகளாக வளர்த்தனர்.

கோவலர் வளர்க்கும் ஆன் நிரைகளில் அண்ணல் நல்லேறும்

எருதுகளும் ஆக்களும் பெருங்கன்றுகளும் பால் குடிக்கும் இனக் கன்றுகளும் இருக்கும். இவற்றுள் பால் குடிக்கும் கன்றுகளை வீட்டிலேயே தூண்களில் கட்டிவைத்துக் கொள்வார்கள். பெரிய மாடுகளை ஏற்றினம் என்றும் ஆவினம் என்றும் இரண்டாகப் பிரிப்பார்கள். ஆண் இனங்களையும் பெருங்கன்றுகளையும் ஒரே தொழுவில் அமைத்து வைப்பார்கள். ஏற்றினங்களில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று முட்டாத நல்ஏறுகள் மற்றொன்று நல்லேறுகளைக் கண்டால் முட்டும் ஏறுகள். இந்த முட்டும் ஏறுகள் தங்களுக்குள் ஒன்றையொன்று முட்டிக்கொள்ளா. எனவே நல்லேறுகள் ஒரு தொழுவத்திலும் முட்டும் ஏறுகள் வேறொரு தொழுவத்திலும் அடைக்கப்படும்.

ஆநிரைகளை அதிகாலை மேய்ச்சலுக்கும், புல்வெளிக்கும் ஓட்டிச் செல்லும் கோவலர் அவற்றை ஓட்டிச்செல்லும் முறையினைக் கீழ்வரும் கலித்தொகைப்பகுதி நன்கு விளக்குகிறது. ஏறுகள் போர் செய்யாமல் பிரிதலைத் தாம் உட்கொண்டு அவை இரண்டு கூறாக நீங்கும்படி நடுவே சில ஏறுகளைச் செலுத்தி விலக்கிப் பின்னர் பசுத் திரளோடே மேயும் புலத்திலே ஏற்றித் தத்தம் இனங்களை இடையர் பிரிப்பர்.⁸⁸¹

எருதுகளை அடையாளம் தெரிந்து கொள்வதற்காக நிறத்தையொட்டி காரி என்றும், வெள்ளை என்றும் (சிவலை) சேய் என்றும் பெயரிடுவர். மேலும் துல்லியமாக அடையாளம் தெரிந்துகொள்ள நெற்றியிலும் காலிலும் உடம்பிலும் காணப்படும் வேறுபட்ட நிற வேறுபாட்டைக் கொண்டும் பெயரிடுவர். அவ்வகையில் சுரிநெற்றிக்காரி,⁸⁸² வெண்கால்காரி,⁸⁸³ செம்புறு வெள்ளை,⁸⁸⁴ வெள்ளைகால் சேய், (சிவலை)⁸⁸⁵ என்று பல்வகைப் பெயர்களைக் கலித்தொகையில் காணலாம்.

சங்ககாலத்து ஆயர்தாம் வளர்த்த ஒரு முரட்டுக் காளையை அடக்குகிறவனுக்குத் தம் மகளை மணம் செய்து கொடுப்பர்.⁸⁸⁶ ஓர் ஆயர் பெண்ணை மணம் செய்துகொள்ள விரும்பும் ஓர் ஆயர்குல மணமகன் முட்டும் இயல்பை உடைய ஒரு நல்ஏற்றை அடக்கும் நிகழ்ச்சிக்கு ஏறுதழுவுதல் என்று பெயர். எருதுகள் ஏரில் பூட்டி நிலத்தை உழுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. நல்ல எருதுகளையே உழவுக்கு உழவர்

தேர்ந்தெடுத்தனர்.⁸⁸⁷ வயது முதிர்ந்த எருதுகளை நன்றாக நடக்காது என்று ஓய்வுடன் இருக்கப் புல்வெளியில் விட்டுவிடுவார்கள்.⁸⁸⁸ இளைய எருதுகளை வண்டியை இழுக்கப் பயன்படுத்தமாட்டார்கள்.⁸⁸⁹ புகார் நகரத்திலும் பல பெரிய எருதுகளைக் கொட்டில்களில் கட்டி வளர்த்தனர்.⁸⁹⁰ குதிரையைவிட வேகமாக ஓடும் பாண்டிலாகிய எருதுகளும் இருந்தன⁸⁹¹ நெய்தல் நிலத்தில் உமணர்களும் எருதுகளை உப்புச் சகடங்களில் கட்டி ஓட்டினர்.⁸⁹²

தமிழ் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு ஆவினங்களைச் சிறந்த முறையில் வளர்த்த நாடு கொங்குநாடு. கொங்குநாடு முல்லைநிலம் மிகுந்த நாடாதலால் அங்கு வாழ்ந்தோர் ஆவினங்களைச் செல்வமாகவும் கருதி வளர்த்தனர். அதனால் ஆவினங்களாகிய பசுவையும் எருமையையும் மாடு என்று அழைத்தனர். மாடு என்ற சொல்லுக்கு செல்வம் என்று பொருள். இதனை.

‘கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்ற யவை’⁸⁹³

என்ற திருக்குறளாலும் அறியலாம். பேறு என்ற சொல் செல்வத்தைக் குறிக்கும் என்பதால். ‘பெறும் அவற்றுள் யாம் அறிவதில்லை, அறிவறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற’⁸⁹⁴ என்னும் குறட்பாவால் அறியலாம். பேறு என்பதைப் போலவே பெற்றம் என்ற சொல்லும் ‘பெறு’ என்பதன் அடியாகப் பிறந்ததே. எனவே பெற்றம் என்ற சொல்லும் செல்வம் என்னும் பொருள்தரும். நாம் ஈன்றவற்றுள் அறிவறிந்த மக்கட்செல்வம் பெருஞ்செல்வமாகக் கருதப்படுவது போல சங்ககால மக்கள் தாம் பெறும் செல்வத்தில் பெற்றம் என்ற ஆனையும் ஆனேற்றையும் அவற்றின் கன்றுகளையும் போலச் சிறந்தபேறு வேறு இல்லை எனக்கருதினர் என்பதைப் பெற்றம் என்ற சொல் குறிப்பிடுகிறது.

எருது மக்களின் பொருளைப் பெருக்குகிறது. ஏறு தழுவுதல் மூலம் தன்னை அடக்குகிறவனுக்கு இன்ப வாழ்வையும் தருகிறது. தான் காட்டில் புல்மேயும்போதும், ~~தான்~~ கழுத்தில் மூங்கில் குழாயில் வைத்துக் கட்டப்பட்ட புளிஞ்சோறைப் பசித்துவரும் வழிப்போக்கர்களுக்கு உதவி அவரின் பசியைப் போக்கவும் உதவுகிறது. இவ்வாறெல்லாம் பயன்தரும்

செல்வமாக இருப்பதாலேயே ஆய் மகன் தான் விற்க நெய் விலைக்கு ஈடாகக் கட்டிப் பொன்னை வாங்காமல் எருமையும் நல்லேறும் கருநாடு என்னும் கருவுற்ற இனப் பசுவையும் வீட்டிற்கு வாங்கிச் செல்கிறான்.

அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியவற்றைப் பிறர்க்கு வழங்கிய ஆன் ஏறு சிவபெருமானுக்கு ஊர்தியாக வீடுபேறு ஆகிய பேரின்பத்தையும் பெறுகிறது.⁸⁹⁵

ஒட்டகம்

தமிழ்நாட்டில் தொல்காப்பியக் காலத்திலேயே ஒட்டகம் ஆண், பெண், கன்றுகளோடு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஒட்டகத்தின் பெண்பாலைப் பெட்டை என்றும்⁸⁹⁶ அதன் குட்டியைக் கன்று என்றும்⁸⁹⁷ தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. தமிழ்நாட்டில் பாலைவனம் இருந்து வந்தமையால் அதைக் கடந்து செல்லும் வணிகச்சாத்தினர் தங்கள் பண்டங்களைச் சுமந்துசெல்ல ஒட்டகங்களை வளர்த்து வந்திருத்தல் கூடும்.

மழை இல்லாமையாலும் வெயில் கடுமையாலும் மூங்கில் காய்ந்து உலர்ந்து காணப்படும் வழியாகப் பாலை நிலத்திற்குச் செல்லும் வணிகச் சாத்தை அம்புகளை எய்து தாக்கி வழிப்பறி செய்யும் பண்பில்லாத வாழ்க்கை வாழும் மறவர்களின் தலைவன் வாழும் பாக்கத்தின் அருகில் உள்ள பாறையில் உலர்ந்து வெள்ளென்புகளை ஓர் ஒட்டகம் தின்று தன் நீண்டகாலப் பசியைப் போக்கிக் கொள்ளும் என்று ஓர் அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.⁸⁹⁸ இப்பாடலால், ஆறலைகள்வர் வணிகர்களின் பண்டங்களைச் சுமந்துசென்ற ஒட்டகத்தை மடக்கி வணிகர்களை விரட்டிவிட்டுப் பண்டங்களுடன் ஊர்க்குடியிருப்புக்கு ஒட்டி வந்து பண்டங்கள் எடுத்துக்கொண்டு ஒட்டகத்தைத் தன் போக்கில் மேயவிட்டு விட்டிருக்கக்கூடும் என்று தெரிகிறது.

ஒட்டகம் பாலைநிலத்தில் கடந்து செல்வதற்கு ஏற்ற அமைப்பும் வலிமையும் கொண்ட கால்களை உடையது என்றும், வேகமாகச் செல்லும் என்றும், எலும்புகளையும் தின்று செரிக்கக்கூடியது என்றும் அகநானூற்றுப் பாட்டால் அறியமுடிகிறது.

அடர்த்தியான மயிர் இருப்பதாக மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁹¹⁰ கேழலுக்குப் பிறைபோல வெண்மையும் வளைவும் உள்ள மிகக்கெட்டியான இரண்டு கொம்புகள் போன்ற பற்கள் உண்டு.

யானைக்கு மருப்புவாயில் முளைத்திருப்பதுபோலவே கேழலுக்கு மருப்புவாயில் முளைத்திருக்கிறது. கேழலின் வளைந்த இரு பற்களும் கோடு என்றே பெயர் பெறுகிறது.⁹¹¹ கேழல் பன்றி என்றே அழைக்கப்படுகிறது. அதற்குச் சிறிய கண்கள் உண்டு. ஆனால் பெருஞ்சினம் உடையது. பெரிய புலியையும் எதிர்த்துப் போரிடும் துணிவுடையது. அத்தகைய கேழல் ஒருத்தல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.⁹¹² கேழல் முகம் கவிழ்ந்து நடப்பதால் வீழ்முகக் கேழல் என்று மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁹¹³ கேழல் பிணவுடனும் குட்டிகளுடன் பெருங்கல் பிளவுகளில் தங்கிவாழும்.⁹¹⁴

கேழல் கிழங்குகளை அகழ்ந்து உண்ணும்.⁹¹⁵ பன்றிப் பெருஞ்சின ஒருத்தல் காவலரை ஓட்டிவிட்டு ஐவனநெல்லையும் கவர்ந்து உண்ணும்.⁹¹⁶ கேழல் விளைந்த தினைக் கதிர்களை உண்ணும்.⁹¹⁷ தினைக்கதிரை மேய்ந்த கேழல் அருகில் பாறை வெடிப்பாகிய முழையில் துஞ்சுகின்ற வேங்கைப் புலிக்கும் அஞ்சாமல் அருகிலுள்ள மூங்கில் வளர்ந்துள்ள மலைச் சாரலிலுள்ள தன் அறையில் உறங்கும்.⁹¹⁸ துணிவும் அஞ்சாமையும் கொண்ட தறுகண்கேழல் தன் துணையுடன் குட்டிகளுடனும் மலைச்சாரலில் உள்ள அறையில் தங்கிவாழும்.⁹¹⁹ புலியால் கொல்லப்பட்ட தன் பிணவின் குட்டிகளை தந்தையாகிய கேழல் பாதுகாத்து வளர்க்கும்.⁹²⁰ கேழலைப் புலி தாக்கி உண்ணும்.^{920அ} செந்நாய் கரும் கேழலைத் தாக்கிக் கொன்று உண்ணும்.^{920ஆ} காட்டுப்பன்றிகள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று காந்தளின் கிழங்குகளைக் கிண்டி உண்டதை புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁹²¹ கேழல் சேம்பிற் கிழங்கையும் தின்னும் செய்தியை அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.⁹²²

பன்றி ஒரே நேரத்தில் பல குட்டிகளை ஈனும் காரணத்தாலேயே 'பல் ஈன்றி' என்று பெயர் பெற்று பிறகு அப்பெயர் மருவி பன்றி என்று வழங்குகிறது. இக்கருத்து இடும்பல குட்டிபிணவு என்ற

பெரும்பாணாற்றுப்படைத் தொடரால் தெரிகிறது.⁹²³ கானவர் கேழலை வேட்டையாடி உண்பர்.

கோள்நாய்

கோள் நாயைக் கோணாய் என்றும் கோநாய் என்றும் கூறுவர்.⁹²⁴ கோள்நாய் குறுநரியைப் போலவே தோன்றும்.⁹²⁵ கோநாய் கூட்டமாகவே சென்று விலங்குகளை, முக்கியமாக மான்களை வேட்டையாடி உண்ணும். கோநாய் வேட்டையாடிக் கொன்ற மான் இறைச்சியை கானவர் மீட்டு உண்பர் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.⁹²⁶

வெறி ஒலியைக் கோநாய் இனம் கேட்டு அஞ்சும் எனப் பழமொழி கூறுகிறது.⁹²⁷ கோநாய்கள் கூட்டமாக வேட்டையாடும் என்றும் அவை மக்களையும் தாக்கும் என்றும் குழந்தைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடும் என்றும் கூறுவர்.⁹²⁸

செந்நாய்

செந்நாய் காடுகளில் வாழ்வதால் காட்டு நாய் என்பர். பார்ப்பதற்கு இது வீட்டு நாய் போலவே இருக்கும். ஊசிமுனை போலக் கூர்மையான மிகவும் உறுதியான பற்களை உடையது.⁹²⁹ செந்நாயின் பற்கள் ஒளிமிக்கவை.⁹³⁰ செந்நாய் மான் முதலிய விலங்குகளின் சதையைக் கடிந்து அப்படியே கிழித்து விடுவதால் அதைக்கண்டதும் மான்கள் அஞ்சி ஓடிவிடும்.⁹³¹

செந்நாய் பாலைநிலத்தில் காணப்பட்டதாக ஐங்குறுநூறும்,⁹³² காட்டில் காணப்பட்டதாக நற்றிணையும்,⁹³³ கானகத்தில் வாழ்வதாக அகநானூறும்⁹³⁴ கூறுகின்றன. செந்நாயின் கழுத்திலிருந்து மயிர்கள் கவிழ்ந்து தொங்கும்.⁹³⁵ அவை கூட்டமாகக் கூடிச் சிறுத்தை, புலி, கரடி போன்ற விலங்குகளை அஞ்சாமல் தாக்கிக்கொண்டு உண்ணும் வீரம் உடையவை. கூட்டமாகக் கூடித் தாக்குவதால் அவற்றிற்கு அத்தகைய வலிமை உண்டாகிறது.⁹³⁶ செந்நாய் புலியையும் காட்டுப் பன்றியையும் கூட்டமாகக் கூடித் தாக்கிக் கொண்டு தின்னும் வீரமும், ஆற்றலும் பெற்றிருப்பினும், பன்றிக் குட்டிகளையோ,⁹³⁷ குட்டியுடன் செல்லும் பெண் மானையோ⁹³⁸

தாக்கிக் கொல்லாது விட்டுவிடும். அன்பும் இரக்கமும் கொண்டவை.

செந்நாய் கருவுற்ற தன் பிணைக்கு இரை தருவதற்குக் கள்ளி நிறைந்த காட்டில் பன்றியை எதிர்பார்க்கும் என்று ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது.⁹³⁹

புரவி

வீட்டில் வளர்க்கும் பயனுள்ள விலங்குகளுள் குதிரையும் ஒன்று. இக்குதிரைக்குப் புரவி,⁹⁴⁰ பரி,⁹⁴¹ இவுளி,⁹⁴² மான்,⁹⁴³ கலிமா,⁹⁴⁴ கடுமான் முதலிய பல பெயர்கள் உண்டு. தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஆண் குதிரை சேவல் என அழைக்கப்பட்டது.⁹⁴⁵ இளங்குதிரையை மறி என்றும் கன்று என்றும் வழங்குவது மரபு என்று தொல்காப்பியம் மரபியல் கூறுகின்றது.⁹⁴⁶

குதிரை வெவ்வேறு நிறம் பெற்றிருக்கும். கரியநிறக் குதிரை காரிக்குதிரை என்று பெயர் பெற்றது.⁹⁴⁷ தேன் போன்ற பழுப்பு நிறக்குதிரையும் நீலநிறக் குதிரையும் ஓரிக்குதிரை எனப் பெயர் பெற்றது.⁹⁴⁸ வெண்மைநிறப் புரவி பால்நிறப் புரவி என்று அழைக்கப்பட்டது.⁹⁴⁹ சங்கு போல் வெண்மை நிறமும் வளமான பிடரி மயிரும் உடைய குதிரையே மிகவும் சிறந்த குதிரையாக மதிக்கப்பட்டது.⁹⁵⁰ அன்னச்சேவல் போன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய புரவியைச் சேவல் என்றே அழைத்தனர்.⁹⁵¹ அரசர்கள் குதிரைகளை நன்றாகப் பழக்கி குதிரைப்படை அமைத்தனர்.⁹⁵² தேர்ப்படையில் தேரை இழுத்துச் செல்லவும் குதிரைகளையே பயன்படுத்தினர்.⁹⁵³ அரசர்களும் செல்வர்களும் நீண்டதூரம் செல்லும்போது குதிரையின்மீது அமர்ந்து விரைவாகச் செலுத்திச் செல்வர்.⁹⁵⁴ செல்வர்கள், வள்ளல்கள் புலவர்களுக்கும் இரவலர்களுக்கும் புரவியைப் பரிசிலாகக் கொடுத்தனர்.⁹⁵⁵

குதிரை நூல் என்றே ஓர் அறிவியல் நூல் தமிழில் இருந்திருக்கிறது. அந்நூல் குதிரையின் மாட்சியை விளக்கும் நூலாகும். அந்நூலில் கூறியுள்ள இலக்கணப்படி அரசர்களும் செல்வர்களும் குதிரையைத் தேர்வு செய்து வாங்கிப் பயன்படுத்துவர்.⁹⁵⁶

தன் தலைவன் காட்டும் குறிப்பை உணர்ந்து அவன் உள்ளம் போலக் குதிரை செயல்படும்,⁹⁵⁷ போரிலும் சூழ்நிலையறிந்து தலைவனுக்குத்

தீங்குவராமல் பாதுகாக்கும்.⁹⁵⁸ வளர்க்கும் செல்வர்களுக்குக் குதிரையும் ஒரு செல்வமாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்ற குறிப்பும் காட்டப்படுகிறது. அதனால் குதிரைக்கு மா ஏன்ற பெயரும் வழங்கி வருகிறது.

புல்லும் வேகவைத்த கொள்ளுமே குதிரைக்குச் சிறந்த உணவாகும். நெய்போட்டுப் பிசைந்த உணவு குதிரைகளுக்குத் தரப்பட்டுள்ளது.⁹⁵⁹ குதிரை மிக வேகமாக ஓடும் இயல்புடைய காரணத்தால் அதற்குப் பரி என்றும் கடுமான் என்றும் பெயர் வழங்குகிறது. கடும்பரிக் குதிரை என்றும் கூறப்படுகிறது.⁹⁶⁰ அதன் பிடரிமயிர் கொய்யப்பெற்று அழகுபடுத்தப் படுவதால் கொய்கவல் புரவி என்பர். குதிரைக்குக் குசை என்னும் கடிவாளக்கயிறு பூட்டியே ஓட்டுவர்.⁹⁶¹

குதிரையின் கழுத்தில் கண்டிகையும்⁹⁶² காலில் சதங்கையும்⁹⁶³ அணிவித்து ஊர்ந்து செல்வர். கழுத்தில் பரல்பெய்து செய்யப்பட்ட கிண்கிணி மாலையையும் கட்டுவர்.⁹⁶⁴ குதிரையின் வேகம் காற்றின் வேகத்திலும் சிறந்தது என்று புறநானூறு பாராட்டுகிறது.⁹⁶⁵ சங்ககால அரசர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய சிறந்த குதிரைகளை வெளிநாட்டிலிருந்து கடல்வழியாக வரவழைத்துக் கொண்டனர்.⁹⁶⁶ குதிரைகளை பணை என்னும் பந்தியில் கட்டிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பர்.⁹⁶⁷

புலி

புலிக்கு வல்லியம்,⁹⁶⁸ உழுவை⁹⁶⁹ என்றும் பெயர்கள் உண்டு. அதன் உடலின் மேற்புறத்தில் வளைந்த வரிகள் உண்டு. அவை கொடுவரி எனப்படும்.⁹⁷⁰ ஆண்புலிக்கு ஏற்றை⁹⁷¹ என்றும் பெண் புலிக்குப் பிணவு⁹⁷² என்றும் பெயர் உண்டு. குட்டி குருளை எனப்படும்.⁹⁷³ புலி மலைச் சரிவிலுள்ள மூங்கில் புதர்களில் தங்கும்; தூறுகல் பொருத்திய பாறை இடுக்குகளிலும் வாழும் கோடைக்காற்று வேகமாய் வீசும்போது மூங்கில்கள் வளைந்து கொடுப்ப தாய்ப்புலி அவ்விடத்திலேயே பதுங்கியிருக்கத் தயங்கி வேறிடம் செல்லும்.⁹⁷⁴ பாறையின் பிளவுகளிலும் புலிவாழும்.⁹⁷⁵ வழியில் வளர்ந்துள்ள இருப்பை மரத்தின் கிளைகளின் நுனியில் இருந்து கழன்று கீழே வீழ்ந்துகிடக்கும் புதுப்பூக்களை மேய்ந்த பிறகு நிலத்தில் புழுதி

கிளம்புமாறு செய்து கொன்றை மரத்தின் கிளைகளில் உள்ள துளையை உடைய கொன்றைப் பழங்களைப் பறித்து உண்ட பிறகு கூட்டமாய்ச் செல்லும்.

சில புலிகள் கீழே கிடக்கும் இருப்பைப் பழங்களை உண்ணாமல் மரத்தின் மேலேறி பழம்போல் சதைப் பற்றுடைய துளை உடைய இனிய பூக்களை உண்ணும் பொருட்டு கரிய கிளைகளை உடைய இருப்பை மரத்தில் ஏறும்.

மரையான்

மரை, இரலை மான் இனத்தைச் சேர்ந்தது என்பர்.⁹⁷⁶ அது மரை ஆ⁹⁷⁷ எனவும், மரை ஆன்⁹⁷⁸ எனவும் அழைக்கப்படும். இந்த மரை பசுவைப்போலத் தோன்றுவதால் மரை ஆ எனவும் மரை ஆன் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. பிற மான்களைப் போல மரைகளும் கூட்டமாக வாழ்வதால் மரக்கணம்⁹⁷⁹ என்றும் அழைக்கப்படும். கொம்பு இருப்பதால் அதை கானக்குதிரை என்று கூறுவது பொருந்தாது. கொம்போடு ஆண் மானுக்கு, எருதிற்கு இருப்பது போல முன் முதுகில் சிறு திமிலும் இருப்பதால் இந்த மான் பசுவைப் போல உள்ளது என்பதே பொருந்தும். மரை ஆன் கருநீலநிறம் உடையது.⁹⁸⁰

ஒரு மரை நீரையில் தலைமைதாங்கும் முலைஏறும், மான்களும், கன்றுகளுமாகக் குறைந்தது நான்கு முதல் பத்து மான்கள் வரை கூடிவாழும். அவை மர அடர்த்தியில்லாத குன்றுகளிலும்⁹⁸¹ மலைச்சாரலை அடுத்துள்ள வறண்ட காட்டிலும் பயிர் விளையக்கூடிய விளை நிலங்களை அடுத்துள்ள காடுகளிலும் வாழும்.⁹⁸² பாழடைந்த ஊரின் மன்றங்களிலும்⁹⁸³ மரையான்கள் தங்கும். மரையான்களின் இரை பல ஒன்றுகூடி மந்தையாகவும், வாழும் அம்மந்தைகளை நிரை என்றும்⁹⁸⁴ மரைக்கணம் என்றும்⁹⁸⁵ கூறப்படும். மரையான்கள் புல்லை தின்னும். மரையான்கள் நெல்லிக்கனிகளையும் விரும்பி உண்ணும். மரையான்கள் புல்லை மேய்ந்ததோடு பசம்புல் காய்ந்துபோன காலத்தில் மலரையும் தின்னும்.⁹⁸⁶ இருப்பைப் பூக்களையும் தேடி உண்ணும்.⁹⁸⁷ நெல்லிக் கனிகளையும் விரும்பி உண்ணும்.⁹⁸⁸

மரையான் கன்றுக்கு அழகிய கண்களும் நீண்ட செவியும் உண்டு.⁹⁸⁹ மரையான்கள் குதிரையைப் போல மிக வேகமாக ஓடக்கூடியவை. விரைவாக ஓடிப் புலியிடமிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும்.⁹⁹⁰ மரையான்களை இரும்புலிகள் வேட்டையாடி உண்ணும்.⁹⁹¹ செந்நாய்களும் மரையான்களைக் கொன்று உண்ணும்.⁹⁹²

முயல்

முயல்கள் முல்லை நிலக் காடுகளிலும்⁹⁹³ புன்செய் நிலத்திலும்⁹⁹⁴ மேட்டுக் காடுகளிலும் வாழும். முயலுக்கு வளைந்த முதுகும்.⁹⁹⁵ குறுகிய உடலும்⁹⁹⁶ உண்டு. நெல்லிக்காயைப் போன்ற உருண்டையான குறுகிய விழியை உடைய கண்களை உடையது.⁹⁹⁷ நீண்டு வளைந்த அழகிய காதுகளை உடையது.⁹⁹⁸ தூய மயினை உடைய குறுகிய முன்னங்கால்களை உடையது.⁹⁹⁹ தாமரைப் புல்லிதழ் போன்ற நெடுஞ்செவியையும் உடையது.¹⁰⁰⁰ மழைக்காலத்தில் நீரில் தோன்றும் குமிழியாகிய மொக்குகள் போன்ற விழியை உடையது.¹⁰⁰¹ சில முயல்களுக்குக் கழுத்தில் கறுப்பு நிறமுண்டு.¹⁰⁰² முயல் அருகம்புல்லையும்¹⁰⁰³ முஞ்ஞைச் செடியின் இலையைக் கடித்துத் தின்னும்;¹⁰⁰⁴ வரகின் கதிருடன் அதன் தாளையும் தின்னும்.¹⁰⁰⁵

குறுமுயல் இன்துயில் எழுந்து துணையோடு போய் முன்றியில் இருக்கும் நீரை உண்ணும் என்று ஓர் அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁰⁶ புதரிலும் பயிரிலும் புற்களின் அடியிலும் பள்ளங்களிலும் இவை பதுங்கிக் கொள்ளும்.¹⁰⁰⁷ முயலை வேட்டையாடுபவர்கள் வேட்டை நாயை விட்டு ஓடும் முயலைப் பிடிப்பர்.¹⁰⁰⁸ புதர்ச்செடிகளை வெட்டி அழித்தும் வேலிபோல வலைபோட்டு வளைத்தும் தப்பிப் போகாதபடி முயலை மடக்கிப்பிடிப்பர்.¹⁰⁰⁹ வளைதடி குறுங்கோல் என்றும்¹⁰¹⁰ மாலைவெண்காழ் எனவும்¹⁰¹¹ பெயர் பெறும். வளைதடி எறிந்தும் முயலைப்பிடிப்பர்.

முயல்களின் இறைச்சி கொழுப்பு மிக்கிருப்பதால் அதை நெய்ச்சோறு போல விரும்பி உண்பர்.¹⁰¹² முயலின் முன்கால்கள் குறுகியும் பின்கால்கள் நீண்டு வளைந்தும் இருப்பதால் தாவித்தாவிக் குதித்து ஓடும். இந்த ஓட்டத்தைத் 'துள்ளுவன உகளும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹⁰¹³

மேன்மைப்பெற்ற இனங்களும் மிகவும் பரிசுத்தமானவர்களும்
 சோதித்துப் புழுக்கி உண்டனர். வரும் விருந்தினர்க்கும் பகுத்து அளித்தனர்.¹⁰²⁴
 முன்மைப்பெற்றியின் கொழுப்பு மிக்க தையைச் சொற்றொடு
 கூறுகிறது.¹⁰²³
 குடில் வாழும் தம்மவர்க்குப் புகர்ந்து கொடுத்ததை நன்றினைப் பாடல்
 முனவுமாணை எய்தி கொண்டுவந்த கொழுங்குரையைக் கொடிச்சி சிறி
 அரசர்க்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனர்.¹⁰²² மலைச்சாரலில் கானவன்
 முன்மைப்பெற்றியை வேட்டையாடிக் கொண்டு அதன் வெட்டிய தையை
 வேட்டையாடுவர் என்று நன்றினை கூறுகிறது.¹⁰²¹ எயிலர்கள்
 என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹⁰²⁰ இராக்ககாலத்தில் முன்மைப்பெற்றியை
 இரவில் காட்டுவாயினால் நடப்பாரை இம்முன்னம் பற்று தாக்கும்

சமீபத்தில் புதுதலை நகரம் அமைந்த புதுதலை நகரம் புதுதலை நகரம்
புதுதலை நகரம் அமைந்த புதுதலை நகரம் அமைந்த புதுதலை நகரம்

[illegible][illegible]

206

யானை

யானையைப் பழகாத யானை என்றும் பழகிய யானை என்றும் இரண்டாகப் பிரிவுபடும். பழகாத யானை கானயானை என்று அழைக்கப்பட்டது.¹⁰²⁵ யானைகள் மலைச்சாரல்களிலும் நீர்நிலையை¹⁰²⁶ அடுத்த காடுகளிலும்¹⁰²⁷ கூட்டமாக வாழும். குளிர்மிகுந்த சோலைகளிலும் யானைகள் வாழும்.¹⁰²⁸ யானை கருமைநிறம் உடையதாக இருப்பதால் கரி என்றும் உயர்ந்து பருத்து இருப்பதால் உம்மல் என்றும் வாய் தொங்குவதால் நால்வாய் என்றும் உரல் போன்ற கால்களைப் பெற்றிருப்பதால் கழையடி என்றும் மதம்பிடிக்கும் இயல்புடைமையால் மதமா என்றும் வேழமாகிய மூங்கிலையும் கரும்பையும் விரும்பி உண்பதால் வேழம் என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளது.

புழை பொருந்திய கையால் பூட்கை எனவும் கூறப்படும். ஆண் யானைக்குக் களிற்று என்று பெயர் வழங்குகிறது. பெண்யானை பிடி என்று பெயர் பெறும். யானைக்கன்று குழவி எனவும் பெயர்பெறும்.¹⁰²⁹ யானைக்குச் சிறிய கண்களும் பெரிய கையும் உண்டு.¹⁰³⁰ உரல் போன்ற கால்களும் உண்டு.¹⁰³¹ பெரிய நகங்களை உடைய பெருத்த அடி உண்டு.¹⁰³² முறம் போன்ற செவிகளும் உண்டு.¹⁰³³ யானையின் சிறந்த உறுப்புகள் அதன் மருப்புகளும் துதிக்கையும் ஆகும். ஆண் யானைக்கே மருப்புகள் உண்டு. அவை பால் போன்ற வெண்ணிறமானவையாதலால் மாசில், வெண்கோடு என்று அகநானூற்றுப் பாடல் குறிக்கிறது.¹⁰³⁴ அவை நீடு மருப்பு¹⁰³⁵ என்றும் நுனிகூர்ந்து சிறிது மேல்நோக்கி இருப்பதால் ஏந்து மருப்பு¹⁰³⁶ என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளன. மருப்புகள் திண்மையாக உள்ளன என்று அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰³⁷ முதிர்ந்த யானையின் மருப்பில் முத்துகள் உண்டாகும் என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰³⁸ இது கற்பனை செய்தி என்றும் திருபி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார். யானையின் மருப்பு பல் என்பதை அறிந்தே எயிறு என்று நெடு நல்வாடை குறிப்பிடுகிறது.¹⁰³⁹ யானைக்கு நாகம் என்ற பெயரும் உண்டு. நாகம் என்ற சொல் மலையைக் குறிக்கும். மலைச்சாரலில் வாழும் காரணம் பற்றி யானைக்கு நாகம் என்ற பெயரும் வந்தது.

யானைக்குரிய சிறந்த உறுப்பு அதன் துதிக்கையே. அது துளையுடைய காரணத்தால் தூம்பு கை என்பது தும்பிக்கை என்று வழங்குகிறது.¹⁰⁴⁰ தும்பிக்கையின் அடிபாகம் அகன்றிருப்பதால் தடக்கை எனப்படுகிறது.¹⁰⁴¹ யானையின் கையிலுள்ள தோல் மடிப்புமடிப்பாக அமைந்து சொரசொரப்புடன் இருப்பதால் பிணர்க்கை என்றும்¹⁰⁴² நிலத்தைத் தொடும் அளவிற்கு மேலும் நீண்டு இருப்பதால் நெடுங்கை என்றும்¹⁰⁴³ அழைக்கப்படுகிறது. தும்பிக்கையின் நுனியில் விரல் போன்று விரலாக மடங்கும் ஓர் சிறு உறுப்பு இருக்கிறது. அதன் இரு பக்கங்களிலும் துதி என்று சொல்லப்படும் சவ்வால் இணைக்கப்பட்டு இருப்பதால் துதிக்கை என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. யானைக்குத் தும்பிக்கை கைபோலப் பொருள்களை எடுக்கவும் உணவுப்பொருளை வாயில் வைக்கவும் உதவுவதால் யானையைக் கைம்மான் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁰⁴⁴ யானையின் மூக்கும் வாயின் மேல் உதடும் சேர்ந்து உருவான அமைப்பே துதிக்கையாக உருவாகி இருப்பதால் தும்பிக்கை யானைக்கு மூச்சு விடவும் வாங்கவும் உதவும் மூக்காகவும் பயன்படுகிறது. யானை குளிக்கும்போது நீண்டநேரம் தும்பிக்கையை மட்டும் நீர்மட்டத்துக்கு மேலே நீட்டி மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கும்.¹⁰⁴⁵

தேவாரத்தில் தும்பிக்கை நெடுமூக்கு என்றே கூறப்படுகிறது என்று திரு பி.எல். சாமி கூறுகிறார். நாம் வாயால் நீரை உறிஞ்சுவதுபோல தன் தும்பிக்கையால் நீரை உறிஞ்சி வாயில் ஊற்றிக் கொள்வதால் யானைக்குத் தும்பிக்கை நீரை உறிஞ்சும் வாயாகவும் உதவுகிறது. எனவே யானைக்குத் தும்பிக்கை ஒன்றே மூக்காகவும், கையாகவும், வாயாகவும் உதவும் உறுப்பாக அமைந்திருப்பது மிகவும் வியப்பிற்குரியது.

யானையின் கால் தூண்போன்று பருத்து இருந்தாலும் அதன் முழங்கால் மடக்கவும் நீட்டவும் கூடியதாய் அமைந்திருக்கிறது. யானையின் காலடி பறைபோன்று இருப்பதாகவும் கன்றின் காலடி துடிபோல் இருப்பதாகவும் சங்கநூல் கூறுகிறது.¹⁰⁴⁶ யானையின் தலை பெரியதாகத் தோன்றினும் கடற்பஞ்சுபோல் மென்மையாக இருப்பதால் கடந்தலை மடப்பிடி என்றும்,¹⁰⁴⁷ கயந்தலை குழவி என்றும்¹⁰⁴⁸ சங்கப்பாடல்கள்

குறிப்பிடுகின்றன. 'கய' என்ற சொல்லுக்கு மென்மை என்று பொருள். பிடிக்கு மார்பின் அடியில் மடியும் அம்மடியில் பால் சுரக்கும் இரு காம்புகளும் உள்ளன. அதனால் கவைமுலை இருள்பிடி என்ற பெரும்பாணாற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁴⁹ யானையின் நெற்றியிலும் துதிக்கையின் மேல்பக்கத்திலும் மங்கலான செம்பொறிகள் உள்ளன. அதைப் பூ நுதல் என்றும்,¹⁰⁵⁰ புகர்முகம் என்றும்¹⁰⁵¹ சங்கப்பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தன் தலையிலும் முதுகிலும் தானே மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொள்ளும் குணம் யானைக்கு உண்டு. யானைகள் கூட்டமாக நீரைத் தேடிச்செல்லும்; பிடிகள் கன்றுடன் குளித்த பிறகு களிறு நீரில் இறங்கிக் குளிக்கும். அவ்வாறே தண்ணீர் குறைவாக இருக்கும்போது முதலில் கன்றுகள் அந்நீரைக் குடிக்கும்; அவற்றின்பின் பிடிகள் குடிக்கும்; அதன் பிறகே எஞ்சிய நீரை களிறுகள் குடிக்கும் எனச் சங்கப்பாடல் தெரிவிக்கிறது.¹⁰⁵²

யானைகள் பெரும்பாலும் தழைகளையும் இலைகளையும் மூங்கிலையும் பறித்து உண்ணும்.¹⁰⁵³ யானைகள் கூட்டமாகச் சென்று காடுகளின் அருகில் உள்ள விளை நிலங்களின் வளர்ந்துள்ள விளைச்சலை மேய்ந்து அழிக்கும்.¹⁰⁵⁴ அவை இரவில் மேயப்போகும்.¹⁰⁵⁵ இனத்தோடு சென்று தினைக்கதிர்களை மேயும்.¹⁰⁵⁶ மெதுவாக நடக்கும் மடப்பிடி அண்மையில் தான் ஈன்ற கன்றுகளின் பசியைப் போக்க முற்றாத மூங்கிலின் இலையைப் பறித்து ஊட்டும் என்று அகப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁵⁷ கடிய நடையை உடைய ஒருத்தல்¹⁰⁵⁸ பனங்கன்றுகளையும் ஈச்சங்கன்றுகளையும் வேருடன் பிடுங்கி உண்ணும் என்றும் சங்கப்பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.¹⁰⁵⁹ யானை விளாங்கனிகளையும் வாழையையும் பலாவின் பழத்தையும் உண்ணும்.¹⁰⁶⁰

யானைகள் யாஅ என்னும் ஆச்சா மரத்தையும் ஓமை மரத்தையும் உணவாகப் பயன்படுத்தும் செய்திகளைச் சங்கநூல்கள் கூறுகின்றன. களிறு தன் மடப்பிடியின் வருத்தத்தைப் போக்கி மிகவும் உயர்ந்து வளரும் யாஅ மரத்தைக் குத்தி வீழ்த்தி அதனுடைய வெள்ளை நாரை உரித்துச்

சுவைத்ததாகக் குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.¹⁰⁶¹

யாஅ மரத்தின் கப்புகளையும் இலையையும் நாரையும் உரித்து நீர்வரப் பட்டையையும் பெயர்த்துக் களிற்று சுவைத்த செய்தியை ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶² கொடிய வேனிற்காலத்தில் தன் இனிய துணைவி அருந்த உலர்ந்த கிளைகளையுடைய யாஅ மரத்தின் பட்டையை உரித்து உரித்து ஊட்டிய செய்தியை ஓர் அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶³

யாமரத்தின் அடி மரத்தைத் தன் மருப்பால் ஊடுருவக்குத்தி அம் மரத்திலிருந்து வரும் சாற்றையும் கையில் பிடித்து தன் நிரைகளுக்கு அளித்து அவற்றின் பசியைப் போக்கிய யானையின் செய்தியை ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶⁴ யானை ஓமை மரத்தின் தோலை உண்ட செய்தியை ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶⁵ ஒரு யானை, வேனிற்காலத்தில் ஓமை மரத்தின் உள்ளிருந்து வரும் சாற்றைக் குடித்துப் பசியைப் போக்கிக் கொள்ள அம்மரத்தினைத் தன் மருப்பினால் குத்திய செய்தியை மற்றொரு குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶⁶

மற்றோர் யானை ஓமை மரத்தைக் குத்திக் கீழே தள்ளி யானைக் கன்றுகள், பெண் யானையின் பசியைப் போக்கிய செய்தியை ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶⁷ ஒரு களிற்று உண்பதற்காக ஆசினி மரத்தைத் தள்ளிய செய்தியைப் பிறிதொரு நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶⁸

பெண் யானை ஒன்று நார் இல்லாத வெண்மையான இலைகளை உடைய பாலை மரத்தைப் பிளந்து போட்ட செய்தியை நற்றிணைப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.¹⁰⁶⁹ ஒரு களிற்று இலவ மரத்தின் விதைகள் உதிருமாறு கரிய அடி மரத்தை உடைய இலவ மரத்தை உரித்ததை அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.¹⁰⁷⁰

இவ்வாறு யானைகள் தம் குடும்பத்தின் பசியைப் போக்க மரங்களைக் குத்தி அவற்றிலிருந்து வடியும் சாற்றையும் நீரையும் பிடித்து ஊட்டியும், கொழுந்துகள், இலைகள், பூங்கொத்துகள், நார்கள், பட்டைகள், புதர்கள், காய்கள், தானியங்கள் ஆகியவற்றைத் தந்தும் உதவிய¹⁰⁷¹ செய்திகள் தற்கால விலங்குநூல் அறிஞர்கள் தரும் செய்திகளோடு ஒத்து இருப்பதைத்

திரு பி.எல். சாமி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

வேங்கைப் புலியே யானைக்குப் பெரும்பகை. அது யானையையும் பிடியையும் கன்றுகளையும் தாக்கிக் கொல்லும். எனவே, வேங்கைப் புலி போலப் பூக்களைப் பூக்கும் வேங்கை மரங்களைக் கண்டாலும் சினங்கொண்டு யானைகள் மருப்பால் குத்திச் சாய்க்கின்றன. இந்நிகழ்ச்சியை ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁷²

யானை புலியைக் கொல்வதைப் பல சங்கப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. யானை நிரைக்குத் தலைமை தாங்கும் களிற்றுக்கு அண்ணல் யானை என்று பெயர். அதனால் அத்தகைய அண்ணல் யானை ஒரு புலியை நிலத்தோடு சேர்த்தித் தன் மருப்பால் குத்திக் கொன்ற செய்தியை ஒரு சங்கப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁷³ ஒரு சிறிய பாம்பு கடித்தாலும் யானை இறந்துவிடும் செய்தியை ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁷⁴

யானைகளைப் பழக்கி ஒட்டுகிறவனுக்கு யானைப்பாகன் என்று பெயர். அந்தச் சங்கப் பாடல்களும் பெருஞ்செல்வர்களும் வேளிகளும் யானையை வளர்ப்பது உண்டு. யானைகளுக்கு நெய்கலந்து பிசைந்த சோற்றைப் பெருங்கவளமாகக் கொடுத்து உண்பிப்பார்கள்.¹⁰⁷⁵ பண்டைக்கால அரசர்கள் யானைகளைப் போர் செய்வதற்கு பழக்கி யானைப்படை அமைத்துப் போரில் பயன்படுத்துவர். யானை மீது அம்பாரி கட்டி அமர்ந்து ஊர்ந்து செல்வர். வள்ளல்கள் புலவர்களுக்கும், இரவலர்களுக்கும் யானைகளைப் பரிசிலாக வழங்குவர்.

வெருகு

வெவ்வாய் வெருகின் கன்றைப் பூசை என்றல் மரபு என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.¹⁰⁷⁶ வெருகு என்பது காட்டுப்பூனை ஆகும். வெருகு அரண் போன்ற காட்டில் வாழும். சூரியன் மறையும் வேளையில் தன் பிணவின் பசியைப் போக்குவதற்கு அருகில் உள்ள சிற்றூரில் மனையில் வளர்க்கும் சேவல் கோழியைப் பிடிப்பதற்கு வந்து மனை அருகில் உள்ள வேலியில் பதுங்கியிருக்கும். மனையில் வரகுக் களஞ்சியத்தின் அருகில் வந்து அடையும், சேவல் விழிப்பின்றி இருக்கும் சமயம் பார்த்துக் கவ்விக்கொண்டு போய்விடும் என்று ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁷⁷

தன் பிணவு ஊன் உணவு கிடைக்காமல் பசியோடு இருப்பதனால் வெருகு ஏற்றை அப்பிணவின் பசியைப் போக்கச் சேவல் வேட்டைக்கு வருகிறது என்பதால் இவ்வெருகு வீட்டிருக்கிலுள்ள காடுகளில் வளரும் என்று தெரிகிறது. இவ்வெருகின் பாதம் குவிந்து மெத்தென இருக்கும் என்பதும் இப்பாட்டால் அறியமுடிகிறது. வெருகின் ஆணை ஏற்றை என்றும் பெண்ணைப் பிணவு என்றும் இப்பாட்டால் அறியமுடிகிறது.

வெருகு மனை அருகிலுள்ள வேலியில் பதுங்கியிருந்து மேயவரும் கோழிகளைப் பிடிக்கும் இயல்புடையது என்பதை ஒரு புறநானூற்றுப் பாடலும் கூறுகிறது.¹⁰⁷⁸ வெருகு கோழியைப் பிடிக்க வரும்போது தன் உடம்பு நிலத்தில் பதிவதுபோலத் தாழ்ந்து மெதுவாகப் பதுங்கி வரும் நடையுடையது என்பதை 'பார்நடை' என்ற தொடர் மேற்படி பாடலில் குறிப்பிடுகிறது.

நயொமத்தில் மனையில் பதுங்கி இருந்து இல்எலி வெளியில் இரை தேடவரும் சமயத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் வெருகுக்கு இரையாகுக என்று விடியலில் கூவிய சேவலைச் சப்பிப்பதாக ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.¹⁰⁷⁹ வெருகு கூர்மையான பார்வையை உடையது.¹⁰⁸⁰ காட்டு மல்லிகையின் அரும்புகளைப் போன்ற நுண்ணிய கூர்மையான பற்களையும் உடையது.¹⁰⁸¹ வெருகு சிரித்தாற்போல முல்லை அரும்புகள் மலர்ந்தன என்று ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁸² வெருகுப் பிள்ளையின் பற்களும் முல்லை முகை போன்றவை ஒரு புறப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁸³ இழுப்பைப் பூவின் குவிந்த பூக்கள் வெருகின் குவிந்த அடிகளைப்போல் இருக்கும் என்று ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁸⁴ வெருகு இரைதேட முடியாத தன் குட்டிக்கு இரைதேடித்தரும்.¹⁰⁸⁵

மனை முன்றில் வேலியில் பூனைப் பூவைப் போன்ற மொக்கு மயிர்க் குட்டிகள் மதிலைச் சூழ்ந்து தோன்றும் வாள்வீரர்கள் போலிருந்தன என்று ஓர் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁸⁶ வெருகு பூனையின் அச்சத்தைத் தரும் பார்வையைப் போல வேட்டுவச் சிறாரின் பார்வை இருந்ததாகப் புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁰⁸⁷ அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பார்வையை உடையது என்பதாலேயே அதற்கு வெருகு எனப் பெயர் வந்துள்ளது.

வெருகு கண்ணின் நடுவில் பூனைக்கு இருப்பதுபோல் அதன் திரைகள் ஒரு வெள்ளையான கோடுபோல் பகலில் தோன்றும். இரவில் அத்திரை விலகி விழி முழுமையாக வட்டமாகத் தோன்றும். அப்போது இரவில் முத்திலிருந்து ஒளி வெளிப்படுவதைப் போல வெருகின் கண்ணிலிருந்தும் ஒளி வெளிப்படும்.¹⁰⁸⁸

வெருகின் ஆணைப் பூசை என்று வழங்குவது மரபு என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. வீட்டுப்பூனைக்குரிய பூசை என்னும் பெயரைக் காட்டுப்பூனைக்குரிய பூசை என்னும் பெயரைக் காட்டுப்பூனைக்கும் இட்டு வழங்குவது மரபு என்று பேராசிரியர் அதற்கு உரை கூறியுள்ளார்.

வேங்கை

வேங்கைப் பூப்போன்ற பொறிகளை உடைய பெருஞ்சிறுத்தைக்கு வேங்கைப்புலி என்று பெயர். வேங்கை மரமும் புலிபோன்ற புள்ளியினை உடைய மலர் அரும்பி மலர்ந்தன.¹⁰⁸⁹ பல பொறிகளை உடைய பெரும் புலியின் நிறத்தைப் போன்றே பெரிய சிளையிலிருந்து மிக்க நறிய மலர்கள் நாட்காலையில் உதிரும்போதும் புலி என அஞ்சி மான்கள் துள்ளி ஓடின என்று அகநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁹⁰

கரிய அடிமரத்தை உடைய வேங்கை மரத்தின் பூக்கள் உதிர்ந்த உருண்டைக்கல் பாறை வேங்கையாகிய பெரிய சிறுத்தைப் புலியின் குருளையைப் போலத் தோன்றும் என்று குறுந்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁹¹ வேங்கை மரத்தின் பூக்களால் ஆன மாலை பேர்லத் தோன்றிய வேங்கைப் புலியின் குருளை என்று நற்றிணைப்பாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁹² இச்சான்றுகளால் வளைந்த வரிகளை உடைய இரும்புலி வேறு எனவும் வேங்கைப்பூவின் நிறத்தையும் உருவத்தையும் கொண்ட பொறிகள் எனப்படும் புள்ளிகளை உடைய இரும்புலி வேறு வகை என அறியலாம். வேங்கைப் புலி பாறைப்பிளவுகளில் தங்கி வாழும்.¹⁰⁹³ வேங்கை யானையைத் தாக்கிக் கொன்று உண்ணும் இயல்புடையது. யானை அத்தகைய வேங்கையைக் கொன்று தன் பகையை அழித்ததாக அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.¹⁰⁹⁴

குரங்குகள்

சங்க இலக்கியத்தில் பேசப்படும் குரங்குகள் நான்கு வகைப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம் 'குரங்கும் முகவும் ஊகமும் மூன்றும் நிரம்ப நாடின் அப்பெயர்க்கு உரிய' என்று கூறுகிறது.¹⁰⁹⁵ சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் செம்முகக்குரங்கு,¹⁰⁹⁶ கருமுகமுக,¹⁰⁹⁷ நரைமுகஊகம்¹⁰⁹⁸ கருங்கலை¹⁰⁹⁹ என்றும் நான்குவகைக் குரங்குகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

செம்முகக் குரங்கு

செம்முகக் குரங்கின் வகையில் பெண்குரங்கு செம்முகமந்தி என்று கூறப்படுகிறது. ஆண் குரங்கு கடுவன் என்று கூறப்படுகிறது.¹¹⁰⁰ குரங்கின் குட்டிக்குப் பறழ் என்ற பெயரும் பார்ப்பு என்ற பெயரும் உண்டு.¹¹⁰¹ செம்முகக் குரங்கின் வகையில் கடுவனுக்கும் மந்திக்கும் கருவிரல் உண்டு.¹¹⁰² கருவிரல் என்றால் கருமைநிற விரல் என்றும் வலிமைவாய்ந்த விரல் என்றும் பொருள்தரும். அவ்விரல்கள் பலாப்பழத்தை தோண்டும் அளவிற்கு வலிமை வாய்ந்தவை. கிளையை ஒரு கையால் பற்றிக்கொண்டு ஆடினும் அதன் பருத்த உடம்பைத் தாங்கிக் கொண்டு இருப்பவை.

குரங்குகளுக்கு முன் இரண்டு கால்களும் கைகள் போல உதவுகின்றன. பின்னங்கால்களிலும் விரல்கள் உண்டு. பெண் குரங்கின் குட்டிகள் தம்முடைய முன்கால் விரல்களாலும் பின்கால் விரல்களாலும் தாயின் அடி வயிற்றுப் பகுதியை இறுகப் பற்றிக் கொள்கின்றன. அக்குட்டிகளின் முதுகுப் பாகம் மட்டுமே நிலத்தை நோக்கி இருக்கும். தாய்க் குரங்குகள் 'மரம் ஏறும்போதும் ஒரு கிளையில் இருந்து மற்றோர் கிளைக்குத் தாவும் போதும், ஒரு மரத்திலிருந்து மற்றோர் மரத்திற்குத் தாவும் போதும், அக்குட்டிகள் விழுந்துவிடாமல் இருக்க அவற்றின் வலிமையான விரல்களே இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொள்கின்றன. அவ்வாறு வலிமையாகப் பிடித்துக் கொள்ளும் குட்டி 'வன்பறழ்' என்று கூறப்படுகிறது.¹¹⁰³

மந்தியின் தலை மயிர் அரைவட்டவடிவில் நெற்றிக்கு நேர் வடுவில் வகிடு எடுத்திருப்பது போல் இருக்கும். அதனால் அதன் தலை துய்த்தலை என்று கூறப்படுகிறது.¹¹⁰⁴ ஒரு கடுவனுக்குப் பல மந்திகள் வழிப் பிறந்த குட்டிகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பெருங்கூட்டமாக இருக்கும். அக்கூட்டம்

பெருங்கிளை என்று கூறப்படும்.¹¹⁰⁵ செம்முகக் குரங்குப் பிரிவில் மக்களோடு நெருங்குப் பழகும் வகை ஒன்று. மற்றொன்று மக்களிடம் நெருங்கிப் பழகாமல் காட்டிலேயே வாழ்வது. மக்களோடு நெருங்கிப் பழகும் குரங்கு தம் குடும்பத்துடன் ஊரை அடுத்துள்ள மரங்களிலும் குன்றுகளிலும் தங்கியிருக்கும். வீட்டு வாசலில் காயவைத்திருக்கும் தினையைக் கவர்ந்து தின்னும்.¹¹⁰⁶ இதன் குட்டி பார்ப்பு எனப்படும்.

மக்களோடு நெருங்கிப் பழகும் குரங்கின் குட்டிகளைப் பிடித்து ஊர் மக்களில் சிலர் வளர்ப்பதுண்டு. அக்குட்டிகள் ஊர்க்குழந்தைகளுடன் விளையாடுவதுண்டு. அவற்றின் பெண் குட்டிகளை மகாஅர் அன்னமந்தி எனப்படும். மக்களுடன் பழகி வாழும் செம்முகக் குரங்கின் பிரிவில் வாயின் உட்பாகத்தில் கன்னங்கள் பைபோல் விரிந்து கொடுக்கும். உண்ணும் பொருள்களை வாய்நிறையக் கன்னங்களில் அடக்கிக் கொண்டு போய் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு சிறிதுசிறிதாக மென்று விழுங்கும்.

தினைப்புனத்தில் விளைந்துள்ள தினைக் கதிர்களைக் கையால் பிசைந்து வாயில் போட்டு வாயிலுள்ள பைகள் நிறையும் அளவிற்கு. வாயில் அடக்கிக்கொண்டு போய் உண்ணும் குரங்குகள் ஒருவகைப்படும்.¹¹⁰⁷ மக்களுடன் நெருங்கிப் பழக விரும்பாத செம்முகக் கிளையைச் சேர்ந்தவை காடுகளிலேயே வாழ்பவை மரங்களிலேயே மிகுதியாக வாழ்பவை.¹¹⁰⁸ இவை பலாப்பழத்தை விரும்பி உண்ணும். வாழை மடலில் சேர்ந்த நீரை உண்ணும்.¹¹⁰⁹ தேன்கூடுகளைக் கலைக்கும். இக்குரங்குகள் மலைகளிலும், மூங்கிற்காடுகளிலும் வாழும்.¹¹¹⁰

குரங்குக்கூட்டம்

குரங்குகள் கூட்டமாக வாழும். ஆண் குரங்கு, ஒரு பெண் குரங்கு அல்லது பல பெண் குரங்கு குட்டிகள் எல்லாம் சேர்ந்ததே ஒரு குடும்பம். இந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமைக் குரங்கு ஒன்றும் இருக்கும். குரங்கின் தலைவன் குறுமயிர்க் கடுவன் என்று ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது.¹¹¹¹ இந்தக் கூட்டம் ஒருகிளை என்றும் கூறப்படும்.¹¹¹² செம்முகக் குரங்குகளின் பலகிளைகளுக்கும் ஒரு பெருந்தலைவன் உண்டு.¹¹¹³ இக்குரங்கள் பெரிதும் இளந்தளிர்களையே உண்பன. பலாப்பழம், அவரைக்காய், தினை

முதலானவற்றையும் உண்பன.¹¹¹⁴

முக

சங்க இலக்கியத்தில் செம்முகக் குரங்கை அடுத்து மிகுதியாகப் பேசப்படுவது முசுக் குரங்கே. முசுக்குரங்கிற்கு முசம் மட்டும் மை பூசியதுபோல் கருமையாக இருக்கும்.¹¹¹⁵ இதைக் கருமுகமுசு என்றும் கூறுவதுண்டு.¹¹¹⁶ மா என்ற சொல்லுக்குக் கருமை என்ற பொருளும் உண்டு. அதனால் கருமுக முசுவை மாமுகமுசு என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.¹¹¹⁷ இம்முசுக்குரங்கு குரங்கின் மூன்று வகைகளில் ஒன்று என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.¹¹¹⁸ இந்த முசுக் குரங்கின் ஆண் கலை என்றும் பெண் மந்தியென்றும் அழைக்கப்படும் என்று தொல்காப்பியமும் கூறுகிறது.¹¹¹⁹ முசுவின் குட்டி பார்ப்பு எனப்படும்.¹¹²⁰

செம்முகக் குரங்குகளைப் போலவே முசுக்குரங்குகளும் ஆணும் பெண்ணும் குட்டிகளும் சேர்ந்து குடும்பங்களாக வாழும். இதைக் கருமுகக்கணம் என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.¹¹²¹ இம்முசுக் குரங்குகளின் ஆண் முசுக்கள் மட்டும் ஒன்று கூடி கூட்டமாக வாழ்வதுண்டு. இந்த ஆண் முசுக் கூட்டம் கணக்கலை என்று சங்கப்பாடல்களில் கூறுகின்றன.¹¹²² கணக்கலைக் கூட்டத்தை இனக்கலை என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.¹¹²³ இக்கூட்டத்தைக் கருமுகக்கணம் என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.¹¹²⁴ முதிய ஆண்முசு கூட்டத்திலிருந்து பிரிந்து வந்து தனியாகவும் வாழும். அது கலை என்றும் முதுகலை என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.¹¹²⁵ இந்தக் கலைக் குரங்குகள் பலாப்பழத்தை விரும்பி உண்ணும் என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.¹¹²⁶

முசுக்குரங்குகள் மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளிலும் அருவி பாயும் குன்றுகளிலும் கரைகளில் உள்ள மரங்களிலும் வாழும். முசுக்குரங்குகளின் கூட்டம் பலா மரத்தின் மீது ஏறி பலாப்பழங்களைத் தோண்டி சுளைகளைத் தின்றுவிட்டுக் கொட்டைகளைக் கீழே போட்டுவிடும்.¹¹²⁷ பஞ்சு போன்ற மென்மையான தோலால் மூடப்பட்டிருக்கும். அப்பலாக்கொட்டைகளை உண்பதற்காக குன்றருகில் உள்ள சிறுகுடிகளில்

வாமும் கானவர் சிறுமியர்களும் குறவர்களும் எடுத்துச் செல்வர்.¹¹²⁸ பலாப்பழங்களை உண்ணவரும் முசுக்களைப் பிடிப்பதற்குக் கானவர் பலாமரங்களில் வலைகளைக் கட்டுவர். அம்புகளை எய்தும் முசுக்களை விரட்டுவர்.¹¹²⁹ மகிழ்ச்சியால் ஆண் முசுக்குரங்கு ஒலிக்கும் ஓசை தூம்பு என்னும் இசைக் கருவியில் கடுங்குரல் போல ஒலிக்கும்.¹¹³⁰ சிறுத்தைப் புலிகள் மரத்தின்மீது ஏறி முசுக்குரங்கைப் பிடித்துத் தின்றுவிடும். இதனால், புலியைக் கண்டாலும் புலி உருமுவதைக் கேட்டாலும் பாறை மீது புலிப்படுத்திருப்பது போல் தோன்றுமாறு வேங்கை மரத்தின் புதிய பூக்கள் உதிர்ந்து கிடப்பதைக் கண்டாலும் மரத்திலுள்ள முசுக்குரங்குகள் உச்சிக்கிளைக்கு விரைந்து சென்று பிற முசுக்களுக்கும் தெரிவிக்கும் வகையில் உரத்து அசைக்கும். அருகிலுள்ள மரங்களுக்குப் பாய்ந்து பாய்ந்து ஓடும் இயல்புடையவை.¹¹³¹

திடீர் ஓசையைக் கேட்டாலும் புலிப் பாய்வதைப் பார்த்தாலும் குரங்கு தன் கைப்பிடியை விட்டுக் கீழே விழும்; என்று விலங்கு நூலார் கூறியிருப்பதாகத் திரு பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.¹¹³²

யானையின் மீது திடீர் என்று புலி பாய்ந்ததும் யானை இடி போல முழக்கிட்ட ஓசையைக் கேட்டதும் பெண் குரங்கு தன் குட்டியைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த கைப்பிடியை விட்டுவிட்டதால் குட்டி கீழே இருந்த மலைப் பிளப்பில் வீழ்ந்து விட்டது கண்டு மரத்தில் இருந்த குரங்குக் கூட்டம் கூடிக் கூக்குரலிட்டதாக மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.¹¹³³ குறாவளிக் காற்றிற்கும் குறாவளிக் காற்றால் மூங்கிலில் பற்றி எரியும் நெருப்பிற்கும் இக்குரங்குகள் மிகவும் அஞ்சும்.¹¹³⁴

செம்முகக் குரங்குகளும் முசுக் குரங்குகளும் மக்களிடம் நெருங்கிப் பழகியவை. மக்கள் அன்புடன் கொடுக்கும் பண்டங்களை வாங்கி உண்பவை.

செம்முகக் குரங்கு அருந்துவதற்குரிய பண்டங்களைச் சிலர் கொடுத்ததாகவும் கருமுக முசுக் குரங்குகள் உண்பதற்குக் கரும்புகளைக் கொடுத்ததாகவும் பரிபாடல் கூறுகிறது.¹¹³⁵

முசுக்குரங்குகள் மரங்களில் மேயும் போது செம்முகக் குரங்குகளோடு சேர்ந்து மேயும். அவை அருவி ஆடுவதும் மூங்கில் கிளைகளைப் பற்றி

ஊசல் ஆடுவதும் கூடி விளையாடுவதும் உண்டு.¹¹³⁶ முசுக் குரங்குகள் யாவும் முறியாகிய இளந்தளிர்களுையே மேயும். முதிய முசுக்களை மிளகின் இளந்தளிரை அருந்துவதை வெறுத்து, முசுவின் மந்தி குளவி என்னும் காட்டு மல்லிகையின் தளிரை மேயும்.¹¹³⁷ முசுக்குரங்குகள் முற்றிலும் சைவ உணவையே உட்கொள்வன.

குரங்கு வகையில் மூன்றாவது குரங்காக ஊகத்தைத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. ஊகக்குரங்கு உடல் முழுவதும் கருமைநிறம் உடையது. இதைப் போலவே நீலகிரியில் வருடை என்னும் மலைஆடு வாழும் உயர்ந்த பகுதியில் உடல் முழுவதும் கருமைநிறமாக கருங்குரங்கு ஒன்று உள்ளது. நீலகிரிக் கருங்குரங்கின் முகமும் உடலமைப்பும் முசுக்குரங்கைப் போலவே இருப்பதால் அதை முசுவின் இனமாகக் கருதியே தொல்காப்பியர் அதை நான்காவது குரங்காகக் கூறவில்லை எனத் தோன்றுகிறது.¹¹³⁸ நீலகிரிக் குரங்கின் ஆண் குரங்கு முசு இன ஆண் குரங்கைப் போலவே இருப்பதால் முசுவின் ஆணிற்கும் நீலகிரி முசுவாகிய கருங்குரங்கின் ஆணிற்கும் பொருந்தும் வகையில் சங்கப் புலவர்கள் நீலகிரி முசுவைக் கருங்கலை என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர். இன்முகப் பெருங்கலை மேயும் கான்யாற்றுக்கு முசு இனத்தைச் சார்ந்த கருங்கலை வரையாட்டுடன் உகளும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.¹¹³⁹ ஊகத்தின் முகத்தில் நரைமயிர் நீண்டு தொங்குவதால் அதை நரைமுக ஊகம் என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர்.¹¹⁴⁰ ஊகத்தின் ஆண் ஏற்றை என்று வழங்கப்பட்டது.¹¹⁴¹

ஊகப் பிரிவின் பெண் குரங்கும் மந்தி என்று அழைக்கப்படுகிறது.¹¹⁴² ஊகத்தின் குட்டியும் பார்ப்பு எனப்படுகிறது.¹¹⁴³ குரங்குகளுள் ஊகக் குரங்கு தனிச்சிறப்புடையது. உண்ணுகின்ற நீரிலோ பாலிலோ உணவிலோ நஞ்சு கலந்திருந்தால் ஊகம் அதை உண்ணாது. உண்ணும் நீரிலோ அமிழ்திலோ நஞ்சு கலக்கவில்லை என்பது அறிய ஊகத்திற்கு உண்ணவைத்து அறிந்து, நீ உன்னை நஞ்சிலிருந்து காத்துக் கொள்வாயாக என்ற சிந்தாமணிப் பாடல் கூறுகிறது.¹¹⁴⁴

உண்ணும் நீரிலோ உணவிலோ நஞ்சு கலந்திருக்குமோ என்று அதை உண்மையிலேயே ஊகித்து அறியும் ஆற்றல் அதற்கு இருப்பதால் ஊகம்

என்று பெயரிட்டனரோ என்று ஊகிக்க இடந்தருகிறது. ஊகக்குரங்கு மனிதருடன் பழகும் குணமுடையதன்று வளர்த்தாலும் கடிக்கும் கொடிய தன்மை வாய்ந்தது என்றும் திரு பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.¹¹⁴⁵ நஞ்சு கலந்த உணவிற்கு அஞ்சி வாழும் சூழ்நிலையில் உள்ளவர்கள் தங்கள் தற்காப்புக்காக ஆண்களின் இயல்புடைய ஊகக் குட்டிகளாகிய பார்ப்புகளைப் பாதுகாப்பான சூழ்நிலையில் வைத்து வளர்த்திருக்கும் வாய்ப்பு உண்டு. கிடைத்தற்கரியதும் உயிரைக் காப்பதுமாகிய அத்தகைய பார்ப்பு அன்ன இளமைப்பருவ மாக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவையே. எனவே போர்க்காலத்தில் அவற்றின் பாதுகாப்பிற்கு அறிவிப்பு செய்யப்படுகிறது.¹¹⁴⁶

ஊகக் குரங்கு மிகவும் அஞ்சி மிரளும் தன்மை உடையதென்று கலித்தொகை கூறுகிறது.¹¹⁴⁷ ஊகக்குரங்குகள் உயர்ந்த மலைகளிலும் குன்றுகளின் உச்சியிலும் அடர்ந்த காடுகளிலும் காணப்பட்டதாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.¹¹⁴⁸

ஊகமும் முசுவும் ஒருங்கே காணப்படுவதும்.¹¹⁴⁹ ஊகம் நீலகிரி மலையின் உச்சியில் வாழும் வருடை என்னும் வெண்மையான மலை ஆடுகளின் குட்டிகளோடு கூடி விளையாடும் என்று புறநானூற்றுப்பாடல் கூறுகிறது.¹¹⁵⁰ ஊகம் பாம்பைக் கண்டு மிகவும் அஞ்சும் இயல்புடையது. அது தன்னைக் கடிக்காமல் இருக்கும் பொருட்டுத் தனக்குப் பக்கத்தில் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளும்.¹¹⁵¹ ஊகம் யூகம் என்றும் கூறப்படுகிறது.¹¹⁵²

உடம்பு முழுவதும் கருமை நிறமுடைய குரங்குகளில் நரைமுகத்துடன் ஊகிக்கும் ஆற்றலும் உடைய குரங்கினை நரைமுக ஊகம் என்றும் நரைமுகமில்லாத குரங்கினை கருங்கலை என்றும் பெயரிட்டழைத்தனர். எனவே, கருங்கலை என்பது கருமைநிற ஆண் குரங்கு என்று பொருள்படும். ஊகத்தின் ஆணை ஏற்றை என்று வேறுபடுத்தி அழைத்தனர். இந்தக் கருங்குரங்கு நீலகிரி மலையின் உயரமான பகுதியில் காணப்படுவதால் நீலகிரிக் கருங்குரங்கு என்று விலங்கு நூலார் கூறுகின்றனர்.

அணிநிற ஓரி - அழகிய கருமைநிறம் உடைய தனியான கருங்குரங்கு என்று பொருள் எனத் திரு பி. எல். சாமி பொருத்தமாகக் கூறுகிறார்.¹¹⁵³

அழகிய கருநிறமுடைய தனியான கருங்குரங்கு பாய்ந்ததால் தேனடைகள் சிதறிக் குன்றும் தேன் சொரியும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.¹¹⁵⁴ இந்த சங்க இலக்கியப்பாடற் குறிப்பால் தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி மலையில் அழகிய கருமைநிறமுடைய நான்காவது வகைக் குரங்காகிய கருங்குரங்கும் இருந்தது என்பது தெரியவருகிறது. இந்த நான்குவகைக் குரங்குகளும் மலைப்படுகடாம் என்ற ஒரே சங்கநூற்பாட்டில் வந்துள்ள செய்தியைத் திரு பி.எல். சாமி தன் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.¹¹⁵⁵

மகண்மா

மகன்மா - மகண்மா என்றாகும். மகன் மா என்ற சொல் பெண் குழந்தையின் முகம் போன்ற முகத்தையுடைய விலங்கு என்று பொருள்படும்.

தொல்காப்பியம் மரபியல் முதல் சூத்திரம் 'பார்ப்பும், மகவும், குட்டியும் இளமைப் பெயர்' எனக் கூறுகிறது.¹¹⁵⁶ மரக்கிளைகளில் வாழும் குரங்கை கோடுவாழ் குரங்கு என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.¹¹⁵⁷ குரங்கின் இளமைப் பெயர் குட்டி என்றும் அத்தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.¹¹⁵⁸ குட்டி என்ற பெயரைப் போலவே மகவு என்ற பெயரும் பார்ப்பு என்ற பெயரும் மரக்கிளையில் வாழும் குரங்கினங்களுக்கும் அவை போன்ற பிறவற்றிற்கும் இளமைப் பெயர்களாக வழங்கும் என்றும் தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.¹¹⁵⁹

குரங்குகளைப் போலவே குட்டி என்ற பெயரையும் மகவு என்ற பெயரையும் பார்ப்பு என்ற பெயரையும் பெற்று மரக்கிளைகளில் வாழும் விலங்கு மகமா என்றும், மகண் மா என்றும் கூறப்பெற்றது. அது தற்காலத்தில் தேவாங்கு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

ஆற்றிவுடைய மக்களைப் போல ஒரு சார் விலங்குக்கும் ஆற்றிவுண்டு என்று கூறுவர் என்று தொல்காப்பிய மரபியல் கூறுகிறது.¹¹⁶⁰ அதற்கு, ஒரு சார் விலங்கு என்பதற்கு உரை வகுத்த இளம்பூரணர் அவையாவண் கிளியும், குரங்கும், யானையும் முதலியன என்பர். பெண் குழந்தை போன்ற முகத்தை உடைய தேவாங்கும் ஆற்றிவுடைய உயிராகும்.

விலங்கினத்தைச் சேர்ந்த மான்கள் கூட்டம் ஆடவரை உற்றுப் பார்க்கும் இயல்பின என்று சிந்தாமணியின் பாடல் கூறுகிறது.¹¹⁶¹

அடர்ந்த காடுகளில் இரவிலோ மாலைக் காலத்திலோ செல்லுங்கால் விழித்த பெரிய கண்களை மூடாது உற்றுப்பார்க்கும் விலங்கு தேவாங்காகவே இருக்க முடியும் என்று ஒரு விலங்கு நூல் அறிஞர் சொல்கிறார் எனத் திரு பி.எல். சாமி எடுத்துக்காட்டுகிறார்.¹¹⁶²

தேவாங்கு காட்டில் வாழ்வதாலும், அதன் முகம் குழந்தையின் முகம்போல் இருப்பதாலும் அதை மலையாளத்தார் காட்டுப் பாப்பா என்று அழைப்பதாகவும் ஆப்பிரிக்க மக்கள் தேவாங்கைப் புதர்ப் பாப்பா என்று அழைப்பதாகவும் தேவாங்கின் கண்கள் சூரிய ஒளியை உற்றுப் பார்க்க முடியாமல் இருப்பதால் அது பெரும்பாலும் வடக்கு திசையையே நோக்கி இருப்பதால் மலையாளத்தார் அதை 'வடக்கு நோக்கி' என்று அழைப்பதாகவும் அது அரண்மனையில் வளர்க்கப்படுவதால் 'அரண்மனைக் குட்டி' என்று மலைவாழ் குறவர்கள் அழைப்பதாகவும், காந்த ஊசி வடக்கு நோக்கியே இருப்பது போலத் தேவாங்கும் வடக்கு நோக்கியே இருப்பதால் கப்பலோட்டி அதைக் குட்டிக் கப்பலோட்டி என்றும் மலையாளத்தில் வழங்குவதாகவும் திரு பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார்.¹¹⁶³

அரண்மனையில் உள்ள தூணில் அமைந்துள்ள நன் பாவைகளை ஆடவர் என்று கருதி மகண்மாக்கள் உற்றுப்பார்ப்பதாகக் காஞ்சிப் புராணத்தின் செய்யுள் கூறுகிறது.¹¹⁶⁴

குறிப்பெண் விளக்கம்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல் .. 28
2. பதிற்றுப்பத்து .. 29/4
3. நற்றிணை ... 272/5
4. குறுந்தொகை ... 128/1-3, 166/1-2
5. பதிற்றுப்பத்து ... 29/4
6. புறநானூறு .. 67/1
7. குறுந்தொகை ... 128/3
8. பி. எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்,' ப.23
9. மேற்படி, ப.20
10. அகநானூறு .. 70/3-6
11. மேற்படி .. 60/3-5
12. புறநானூறு .. 249/1
13. மேற்படி .. 18/9
14. குறுந்தொகை .. 25/4
15. புறநானூறு .. 342/9-11
16. பி. எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்,' ப.26
17. கலித்தொகை .. 75/5
18. குறுந்தொகை .. 14/4
19. புறநானூறு .. 212/4
20. பட்டினப்பாலை .. 63
21. பி. எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்,' ப.109
22. பரிபாடல் .. 10/85
23. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 270-271
24. நற்றிணை .. 31/2; 278/8; அகநானூறு .. 270/5
25. அகநானூறு .. 376/16
26. மேற்படி, 152/8
27. மேற்படி, 170/12; நற்றிணை .. 111/1-2
28. நற்றிணை .. 211/5
29. மேற்படி, 19/1
30. மேற்படி, 101/1-2
31. ஐங்குறுநூறு .. 179/2
32. பி. எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்,' ப.111
33. அகநானூறு .. 60-1, நற்றிணை .. 258/7-8
34. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 270
35. நற்றிணை .. 230/5
36. குறுந்தொகை .. 250/5
37. ஐங்குறுநூறு .. 111/3
38. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 181
39. ஐங்குறுநூறு .. 9/4; புறநானூறு .. 354/5
40. புறநானூறு .. 195/2
41. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 270
42. புறநானூறு .. 249/6
43. அகநானூறு .. 346/4
44. மேற்படி, 126/19
45. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 270

46. நற்றிணை .. 230/5
47. மேற்படி,
48. நெடுநல்வாடை .. 18
49. ஐங்குறுநூறு .. 167/2 புறம் .. 18/10
50. மேற்படி, 47/1
51. மேற்படி .. 47/1
52. புறம் .. 384/9
53. குறுந்தொகை .. 91/2
54. மேற்படி, 127/1
55. ஐங்குறுநூறு .. 40/4
56. புறநானூறு .. 58/31
57. மேற்படி, 287/4
58. பரிபாடல் .. 16/40
59. புறநானூறு .. 287/3-4
60. பி.எல். சாமி. 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்' ப.38
61. மேற்படி, ப.39.
62. அகநானூறு .. 20/2
63. பதிற்றுப்பத்து .. 29/4-5
64. நற்றிணை .. 175/2
65. மேற்படி, 207/3
66. மேற்படி, 159/7
67. அகநானூறு .. 290/3
68. பதிற்றுப்பத்து .. 29/5
69. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 41
70. நற்றிணை .. 291/2
71. மேற்படி .. 195/2
72. அகநானூறு .. 110/17
73. நற்றிணை .. 49/5
74. பி.எல். சாமி. 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்', ப.101
75. அகநானூறு .. 80/1
76. நற்றிணை .. 49/5-6
77. புறநானூறு .. 399/5
78. குறுந்தொகை .. 304/4
79. பி.எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்', ப.101
80. குறுந்தொகை .. 230/5, 269/3
81. அகநானூறு .. 150/7
82. பட்டினப்பாலை .. 86/87
83. பி. எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்', ப.85
84. குறுந்தொகை .. 318/1
85. அகநானூறு .. 120/10
86. குறுந்தொகை .. 230/5
87. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கு.9 - (உரை)
88. பி.எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்', ப.96
89. மேற்படி, ப.95
90. மேற்படி, ப.97/98
91. நற்றிணை .. 223/8
92. புறநானூறு .. 13/7; நற்றிணை .. 67/7
93. அகநானூறு .. 190/12; 120/10; குறுந்தொகை .. 263/3
94. குறுந்தொகை .. 230/5

95. நற்றிணை .. 78/1
96. மேற்படி, 45/6
97. ஐந்திணை எழுபது .. 52
98. அகநானூறு .. 36/1-2
99. மேற்படி, 36/1
100. நற்றிணை .. 60/4
101. மலைபடுகடாம் .. 457
102. அகநானூறு .. 196/2; புறநானூறு .. 18/9
103. புறநானூறு .. 249/5
104. மலைபடுகடாம் .. 457
105. அகநானூறு .. 316/1
106. மேற்படி.
107. பி.எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்', ப.68
108. நற்றிணை .. 310/4
109. மலைபடுகடாம் .. 454/455
110. அகநானூறு .. 6/18
111. மேற்படி, 386/5
112. புறநானூறு .. 395/4, குறுந்தொகை .. 164/1
113. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 287
114. புறநானூறு .. 322/8
115. நெடுநல்வாடை .. 143
118. புறநானூறு .. 249/2
119. குறுந்தொகை .. 3/12, 164/1-2; புறநானூறு .. 18/7-8
120. சிலப்பதிகாரம் .. 10/79; ஐங்குறுநூறு .. 63/2; நற்றிணை .. 310/4
121. பி.எல். சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்', ப.82
122. குறுந்தொகை .. 351/1-2
123. தொல்காப்பியம், மரபியல். கு31
124. குறுந்தொகை .. 351/2
125. மலைபடுகடாம் .. 460
126. ஐங்குறுநூறு .. 26/1
127. மேற்படி, 24/1
128. கழகத்தமிழகராதி, ப.69
129. அகநானூறு .. 20/4
130. குறுந்தொகை .. 303/7
131. ஐங்குறுநூறு .. 21/2; 24/1
132. நற்றிணை .. 35/4
133. மேற்படி, 219/4-5
134. குறுந்தொகை .. 351/2
135. மேற்படி.
136. அகநானூறு .. 350/4
137. மேற்படி, 176/7-8
138. நற்றிணை .. 267/1
139. குறுந்தொகை .. 351/2
140. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 167
141. நற்றிணை .. 267/1-2
142. மேற்படி.

143. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 167
144. ஐங்குறுநாறு .. 26/1
145. அகநானூறு .. 385
146. மேற்படி, 20/4
147. நற்றிணை .. 267/2
148. மேற்படி, 35/2
149. குறுந்தொகை .. 117/2
150. நற்றிணை .. 123/10
151. அகநானூறு .. 380/3
152. குறுந்தொகை .. 328/1-2
153. ஐங்குறுநாறு .. 22/2
154. நற்றிணை .. 123/10
155. ஐங்குறுநாறு .. 30/2
156. அகநானூறு .. 176/12
157. ஐங்குறுநாறு .. 221/2
158. மலைபடுகடாம் .. 460
159. ஐங்குறுநாறு .. 27/2
160. மேற்படி, 30/2
161. மேற்படி, 25/1-2
162. மேற்படி, 21/1-2
163. மேற்படி, 29/1-2
164. நற்றிணை .. 35/2-5
165. மேற்படி, 380/4-7
166. மேற்படி, ~~176/8-9~~ அகநானூறு -176/8-9
167. குறுந்தொகை .. 117/1-3
168. நற்றிணை .. 35/4-5
169. மேற்படி, 306/6-7
170. பொருநராற்றுப்படை .. 186
171. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.4,5.
172. அகநானூறு .. 160/5-6
173. மேற்படி, 160/8-9
174. புறநானூறு .. 176/2, 3, 4
175. அகநானூறு .. 160/3-5
176. மேற்படி, 256/2; 117/16
177. புறநானூறு .. 379/3-5
178. நற்றிணை .. 260/6-7
179. ஐங்குறுநாறு .. 81/1
180. புறநானூறு .. 249/4
181. பொருநராற்றுப்படை .. 186
182. நற்றிணை .. 280/6
183. அகநானூறு .. 44/1
184. ஐங்குறுநாறு .. 44/1
185. அகநானூறு ¹⁸⁶புறநானூறு .. 70/2
187. பொருநராற்றுப்படை .. 186
188. ஐங்குறுநாறு .. 81/1
189. நற்றிணை .. 385/12-3
190. அகநானூறு .. 117/16
191. மேற்படி, 154/2
192. குறுந்தொகை .. 193/2-3

193. அகநானூறு .. 301/19
194. தொல்காப்பியம், மரபியல், கு29
195. மேற்படி.
196. மேற்படி, கு2
197. புறநானூறு .. 266/3-6
198. தொல்காப்பியம், மரபியல், கு29
199. மேற்படி.
200. அகநானூறு .. 246/1
201. மேற்படி.
202. 'பாட்டும், தொகையும்'. ப.78
203. மேற்படி. ப.142
204. புறநானூறு .. 366/3-6
205. அகநானூறு .. 246/1-4
206. நற்றிணை .. 280/6-7
207. பொருத்தாற்றுப்படை .. 34/35 *பெரும்பாணாற்றுப்படை - 34/35*
208. மதுரைக் காஞ்சி .. 135/136
209. அகநானூறு .. 350/10-11
210. பொருத்தாற்றுப்படை .. 33/34 *பெரும்பாணாற்றுப்படை - 33/34*
211. ஐங்குறுநூறு .. 195-1
212. மதுரைக்காஞ்சி .. 375
213. நற்றிணை; கடவுள்வாழ்த்து .. 2
214. குறுந்தொகை .. 11/1
215. நெடுநல்வாடை .. 141-142
216. முல்லைப்பாட்டு .. 92
217. திருமுருகாற்றுப்படை .. 120 *218*
218. பதிற்றுப்பத்து .. 67/6; நற்றிணை .. 172/8
219. குறுந்தொகை .. 15/1
220. பரிபாடல் .. 10/35
221. புறநானூறு .. 399/25
222. அகநானூறு .. 53/8
223. குறுந்தொகை .. 364/5
224. மேற்படி.
225. ஐங்குறுநூறு .. 63/1-2
226. மேற்படி.
227. பரிபாடல் .. 11/101
228. பட்டினப்பாலை .. 189
229. மேற்படி.
230. Oxford Advanced Learner's Dictionary, p. 263
231. பட்டினப்பாலை .. 127-129; 193
232. அகநானூறு .. 24/1-2
233. ஐங்குறுநூறு .. 194/1
234. மேற்படி, 196/87
235. பரிபாடல் .. 19/87
236. மேற்படி, 11/101
237. மேற்படி, 14/16
238. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 164,
239. அகநானூறு .. 14/3
240. மேற்படி, 301/6
241. குறுந்தொகை .. 324/1

242. மலைபடுகடாம்.. 91
243. குறிஞ்சிப்பாட்டு.. 256; அகநானூறு .. 80/1
244. அகநானூறு .. 301/6
245. குறுந்தொகை .. 324/1
246. நற்றிணை .. 287/6
247. ஐங்குறுநூறு .. 41/1
248. புறநானூறு .. 37/10
249. மேற்படி, 283/4
250. மேற்படி, 283/4
251. அகநானூறு .. 81/2
252. மலைபடுகடாம் .. 90-91
253. குறிஞ்சிப் பாட்டு.. 256-257
254. புறநானூறு .. 37/5
255. அகநானூறு .. 3/1
256. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ.44
257. ஐங்குறுநூறு .. 5/4
258. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ.4-5
259. ஐங்குறுநூறு .. 41/1
260. குறிஞ்சிப் பாட்டு.. 257-258
261. புறநானூறு .. 37/8-10
262. மலைபடுகடாம் .. 211-212
263. பட்டினப்பாலை .. 242
264. நற்றிணை .. 292/8
265. அகநானூறு .. 18/2-5
266. புறநானூறு .. 37/7
267. சுலித்தொகை .. 103/18-19
268. மலைபடுகடாம் .. 90
269. குறுந்தொகை .. 324/1/2
270. புறநானூறு .. 307/4
271. பொருநராற்றுப்படை .. 85
272. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ.6
273. பொருநராற்றுப்படை .. 83/85 பெரும்பாணாற்றுப்படை 83/85
274. புறநானூறு .. 246/4
275. குறுந்தொகை .. 49/1
276. புறநானூறு .. 307/4
277. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.5
278. மலைபடுகடாம் .. 508
279. நற்றிணை .. 24/2
280. பொருநராற்றுப்படை .. 200
281. மலைபடுகடாம் .. 508
282. புறநானூறு .. 326/9
283. மேற்படி, 68/1
284. மலைபடுகடாம் .. 508
285. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 132
286. பெரியபுராணம், சுண்ணப்பநாயனார் .. 765/2
287. மலைபடுகடாம் .. 508
288. புறநானூறு .. 326/9 மலைபடுகடாம் 326/9
289. மேற்படி, 152/5
290. மேற்படி, 333/15

291. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 132
292. நற்றிணை .. 59/1-2
293. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 132
294. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம். மரபியல். கு.61
295. புறநானூறு .. 219/17-19
296. குறுந்தொகை .. 107/3-4
297. அகநானூறு .. 122/13
298. புறநானூறு .. 190/1-3
299. மேற்படி. 324/3-8
300. மேற்படி. 322/3-4
301. மேற்படி. 321/2; 4/7
302. அகநானூறு .. 133/-/3
303. புறநானூறு .. 173/5
304. பதிற்றுப்பத்து .. 30/38
305. அகநானூறு .. 377/3
306. ஐங்குறுநூறு .. 99/1; நற்றிணை .. 180/1
307. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம். மரபியல். கு.30
308. அகநானூறு .. 377/3
309. மேற்படி.
310. மேற்படி.
311. மேற்படி.
312. புறநானூறு .. 173/6-8
313. அகநானூறு .. 377/4
314. பதிற்றுப்பத்து .. 30/38
315. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம். மரபியல். கு.30
316. ஐங்குறுநூறு .. 99/1
317. நற்றிணை .. 180/1-3
318. ஐங்குறுநூறு .. 99/2
319. நற்றிணை .. 180/2-3
320. அகநானூறு .. 125_15
321. மேற்படி. 145/3
322. மேற்படி. 145/4-5
323. குறுந்தொகை .. 140/1-3
324. நற்றிணை .. 186/5-7
325. மேற்படி. 92/2-3
326. மேற்படி. 325/3
327. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 133
328. நற்றிணை .. 325/4
329. மேற்படி. 325/4
330. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 277
331. புறநானூறு .. 152/5
332. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம். மரபியல். கு.30
333. அகநானூறு .. 81/3
334. மேற்படி. 149/2 334 அ. 75/10
335. புறநானூறு .. 377/9
336. மேற்படி. 167/19
337. மேற்படி. 51/10
338. அகநானூறு .. 81/34
339. மேற்படி. 144/1-2

340. புறநானூறு .. 51/10
341. அகநானூறு .. 81/3
342. ஐங்குறுநூறு .. 497/2
343. அகநானூறு .. 112/2
344. மேற்படி. 8/1
345. நற்றிணை .. 59/2
346. புறநானூறு .. 51/10
347. மேற்படி. 377/9
348. மேற்படி. 51/9
349. இராசலக்குமி. 'பூச்சிகளின் சமுதாய வாழ்க்கை', ப.328
350. அகநானூறு .. 293/1-3
351. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 235/237
352. நற்றிணை .. 7/10
353. பதிற்றுப்பத்து .. 39/11-13
354. நெடுநல்வாடை .. 59/61
355. அகநானூறு .. 111/4-6
356. மேற்படி. 199/5
357. மேற்படி. 224/5-8
358. மலைபடுகடாம் .. 504
359. கழகத் தமிழ் அகராதி. ப.219
360. புறநானூறு .. 392/16
361. கலித்தொகை .. 110/3
362. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 21; அகநானூறு .. 372/8
363. நற்றிணை .. 325/4; பதிற்றுப்பத்து .. 51/2; அகநானூறு .. 274/1
364. அகநானூறு .. 257/21-22; புறநானூறு .. 369/6
365. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 255
366. குறுந்தொகை .. 190/4; அகநானூறு .. 154/6
367. அகநானூறு .. 72/14; குறுந்தொகை .. 43/4-5
368. குறுந்தொகை .. 35/2
369. நற்றிணை .. 14/8
370. அகநானூறு .. 257/21-22
371. குறுந்தொகை .. 119/1
372. அகநானூறு .. 154/6-7
373. அகநானூறு .. 160/12-14
374. புறநானூறு .. 369/6
375. குறுந்தொகை .. 235/1-2
376. பொருநராற்றுப்படை .. 83
377. அகநானூறு .. 327/13
378. புறநானூறு .. 260/20-21
379. குறுந்தொகை .. 235/1-2
380. பொருநராற்றுப்படை .. 83
381. புறநானூறு .. 397/15
382. அகநானூறு .. 327/12-13
383. குறுந்தொகை .. 185/4-5
384. மேற்படி. 268/3-4
385. அகநானூறு .. 154/6-7; கழகத் தமிழகராதி, ப.707.
386. அகநானூறு .. 202/10
387. பொருநராற்றுப்படை .. 69
388. கலித்தொகை .. 50/6

389. அகநானூறு .. 72/14
390. நற்றிணை .. 157/3; கழகத் தமிழகராதி, ப.158
391. தாயுமானவர், தேஜோமயானந்தம் .. 8/4
392. நற்றிணை .. 129/7-8
393. அகநானூறு .. 202/10-11; குறுந்தொகை .. 190/3-5
394. திருமுருகாற்றுப்படை .. 148-149; புறநானூறு .. 37/1
395. அகநானூறு .. 340/10
396. புறநானூறு .. 37/1
397. குறுந்தொகை .. 43/5-6
398. மேற்படி .. 43/5
399. குறுந்தொகை .. 119/1-2
400. மேற்படி .. 75/3-4
401. அகநானூறு .. 138/16-17
402. நற்றிணை .. 285/1
403. அகநானூறு .. 72/14-15; 138/17-19
404. மேற்படி .. 138/18-19
405. நற்றிணை .. 255/10
406. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 277
407. மேற்படி .. 232
408. நற்றிணை .. 264/1
409. புறநானூறு .. 37/1-2
410. மலைபடுகடாம் .. 199-200
411. நற்றிணை .. 157/3-4; பாட்டும் தொகையும், ப.95
412. நற்றிணை .. 285/1
413. அகநானூறு .. 72/15
414. குறுந்தொகை .. 119/1
415. மேற்படி .. 268/3-4; நற்றிணை .. 129/7-8
416. நற்றிணை .. 264/1-2
417. அகநானூறு .. 8/1-4
418. பாட்டும் தொகையும், ப.95
419. புறநானூறு .. 256/3
420. குறுந்தொகை .. 16/14
421. அகநானூறு .. 151/15
422. மேற்படி .. 289/15-16; 88/3
423. மேற்படி .. 387/16
424. நற்றிணை .. 333/11-12
425. அகநானூறு .. 151/13
426. மேற்படி .. 88/2
427. நற்றிணை .. 333/11
428. அகநானூறு .. 289/15-16
429. நற்றிணை .. 246/2
430. குறுந்தொகை .. 16/1
431. பாலைக்கலி .. 11/21
432. அகநானூறு .. 151/14
433. குறுந்தொகை .. 16/1-3
434. அகநானூறு .. 387/17
435. நற்றிணை .. 169/2
436. மேற்படி .. 246/2
437. அகநானூறு .. 9/10

438. நற்றிணை .. 98/5
439. கலித்தொகை .. 11/20
440. குறுந்தொகை .. 16/4
441. அகநானூறு .. 151/12
442. நற்றிணை .. 98/5-8
443. அகநானூறு .. 289/13-15
444. மேற்படி. 289-15
445. புறநானூறு .. 256/3
446. அகநானூறு .. 289/15
447. நற்றிணை .. 333/11-12
448. அகநானூறு .. 151/12
449. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 259
450. மலைபடுகடாம் .. 260; நற்றிணை .. 261/6
451. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 259
452. நற்றிணை .. 261/6-7
453. மலைபடுகடாம் .. 260/61
454. நற்றிணை .. 261/6
455. மலைபடுகடாம் .. 261
456. நற்றிணை .. 14/7
457. மேற்படி. 14/7-9
458. குறுந்தொகை .. 35/2
459. அகநானூறு .. 134/4
460. மேற்படி. 283/15; 304/15
461. திருமுருகாற்றுப்படை .. 15
462. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 168
463. அகநானூறு .. 14/3; 139/13; 304/15
464. மேற்படி. 374/10-15; 14/1-3
465. அகநானூறு .. 139/13
466. மேற்படி. 283/14-15
467. மேற்படி. 134/4
468. கலித்தொகை .. 85/10
469. அகநானூறு .. 374/12
470. மேற்படி. 14/3-4, 304/13-15
471. மேற்படி. 120/14-16
472. மேற்படி. 50/9-11; குறுந்தொகை .. 301/1-3
473. குறுந்தொகை .. 160/1-3
474. நற்றிணை .. 303/3-5
475. அகநானூறு .. 260/6-7; குறுந்தொகை .. 301/2-3
476. அகநானூறு .. 270/13
477. குறுந்தொகை .. 301/3
478. அகநானூறு .. 305/12-13
479. குறுந்தொகை .. 160/1-2.
480. அகநானூறு .. 305/13
481. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 219/20
482. குறுந்தொகை .. 301/3-4
483. புறநானூறு .. 67/1
484. பெருங்கதை ... 40/53-54
485. நற்றிணை .. 356/2
486. அகநானூறு .. 320/8

487. ஐங்குறுநூறு .. 106/2
488. மேற்படி.
489. நற்றிணை .. 356/1
490. அகநானூறு .. 320/8
491. நற்றிணை .. 73/8
492. புறநானூறு .. 67/6
493. அகநானூறு .. 334/10
494. குறுந்தொகை .. 304/5-6
495. குறுந்தொகை .. 304/5-7
496. நற்றிணை .. 73/8
497. அகநானூறு .. 133/14
498. மேற்படி. 387/10
499. அகநானூறு .. 387/3
500. அகநானூறு .. 387/2
501. அகநானூறு .. 133/14
502. மேற்படி. 23/3-14
503. புறநானூறு .. 320/10-11
504. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்'. ப.185
505. அகநானூறு .. 387/10
506. மேற்படி .. 161/5-6
507. அகநானூறு .. 247/10-12
508. அகநானூறு .. 331/10-13
509. மேற்படி. 215/10-12
510. மேற்படி. 3/9-10
511. மேற்படி. 193/5
512. மேற்படி. 247/12
513. மேற்படி. 97/7
514. மேற்படி. 215/12
515. பதிற்றுப்பத்து .. 36/8
516. அகநானூறு .. 193/6
517. மேற்படி. 51/5-6
518. மேற்படி. 291/6
519. மேற்படி. 381/1-10
520. மேற்படி. 215/15
521. மேற்படி. 193/6-9
522. மேற்படி. 314
523. தொல்காப்பியம், 215/12-15; பொருளதிகாரம், மரபியல், கு.45
524. அகநானூறு .. 103/1
525. மேற்படி. 103/1-6
526. குறுந்தொகை .. 151/2
527. பி.எல். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்', ப.318
528. திணைமொழி ஐம்பது .. 15/1
529. பதிற்றுப்பத்து, நான்காம் பத்து .. 7/10
530. நற்றிணை .. 4/10-11
531. குறுந்தொகை .. 325/4
532. நற்றிணை .. 211/3-4
533. மேற்படி. 67/3
534. மேற்படி. 54/1-4
535. மேற்படி. 212/2

536. குறுந்தொகை .. 350/4-5
537. மேற்படி, 350/5
538. மேற்படி, 350/6
539. நற்றிணை .. 212/1-3
540. நற்றிணை .. 212/3
541. அகநானூறு .. 161/5-6
542. அகநானூறு .. 31/10-11
543. கல்லாடம், 6/25-27
544. புறநானூறு .. 150/1
545. பதிற்றுப்பத்து .. 12/19
546. அகநானூறு .. 79/11-12
547. பரிப்பாடல் .. 4/42, 48
548. புறநானூறு .. 342 _ 1
549. பதிற்றுப்பத்து .. 30/31-39
550. நற்றிணை .. 282/1
- 551 பொருநராற்றுப்படை .. 183-184
552. அகநானூறு .. 327/15-16
553. நற்றிணை .. 343/5
554. திருக்குறள் .. 527
555. ஐங்குறுநூறு .. 391/1
556. குறுந்தொகை .. 210/6
557. ஐங்குறுநூறு .. 391/2
558. புறநானூறு .. 395/9-11
559. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம், ப.110-111
560. நற்றிணை .. 21/8
561. புறநானூறு .. 320/10-11
562. சிலபதிகாரம். வேட்டுவவரி .. 33
563. பொருநராற்றுப்படை .. 222
564. நற்றிணை .. 21/6-8
565. பெருங்கதை. உஞ்சைக்காண்டம் .. 62
566. புறநானூறு .. 52/15; நற்றிணை .. 21/6
567. அகநானூறு .. 28/10
568. மேற்படி. 248
569. மேற்படி. 192/4
570. மேற்படி. 192/5
571. மேற்படி. 280/10
572. குறுந்தொகை .. 240/2
573. அகநானூறு .. 37/8
574. நற்றிணை .. 317/4
575. புறநானூறு .. 138/9-10
576. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்', ப,248
577. குறுந்தொகை .. 67/1-4
578. பட்டினப்பாலை .. 263, 264
579. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 300-301
580. நற்றிணை .. 366/9; குறுந்தொகை .. 374/5
581. ஐங்குறுநூறு .. 292/4; பரிப்பாடல் .. 18/47
582. நற்றிணை .. 366/9-10
583. புறநானூறு .. 225/11-12
584. நற்றிணை .. 366/7-9

585. குறுந்தொகை .. 374/5-7
586. குறுந்தொகை .. 46/2
587. மேற்படி, 46/1-5
588. புறநானூறு .. 318/4
589. குறுந்தொகை .. 85/2
590. மேற்படி, 85/2
591. புறநானூறு .. 318/6-8
592. நற்றிணை .. 231/6-7
593. மேற்படி, 181/4-5
594. புறநானூறு .. 19/8
595. மேற்படி, 19/8-9
596. அகநானூறு .. 388/4-5
597. மேற்படி, 303/10-14
598. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 205-206
599. அகநானூறு .. 63/7
600. மேற்படி .. 63/5-8
601. ஐங்குறுநூறு .. 469/1
602. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 204
603. மேற்படி, 205
604. அகநானூறு .. 63/7
605. ஐங்குறுநூறு .. 469/1
606. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 203, 205
607. புறநானூறு .. 214/5
608. குறுந்தொகை .. 389/1
609. கலித்தொகை .. 95/16
610. பி.எஸ். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்', ப.224
611. மேற்படி.
612. குறுந்தொகை .. 192/3-4
613. அகநானூறு .. 293/6-8
614. புறநானூறு .. 269/1
615. நற்றிணை .. 243/3-4
616. அகநானூறு .. 229/19
617. மேற்படி, 25/6-7
618. மேற்படி, 317/17
619. மேற்படி, 279/1-13
620. புறநானூறு .. 370/6
621. நற்றிணை .. 394/2-3
622. மலைபடுகடாம் .. 140-141
623. அகநானூறு .. 89/3-5
624. பி.எஸ். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்', ப.294
625. அகநானூறு .. 19/5-6
626. நற்றிணை .. 394/2
627. மலைபடுகடாம் .. 141
628. அகநானூறு .. 82/4
629. புறநானூறு .. 170/7
630. பி.எஸ். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்', ப.295
631. திருமுருகாற்றுப்படை .. 49
632. பதிற்றுப்பத்து .. 22/36
633. பட்டினப்பாலை .. 268

634. மதுரைக்காஞ்சி .. 170
635. புறநானூறு .. 364/12
636. மேற்படி, 240/7
637. பட்டினப்பாலை .. 268
638. குறுந்தொகை .. 153/1
639. மதுரைக்காஞ்சி .. 170
640. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல் .. 112
641. அகநானூறு .. 122/13
642. பதிற்றுப்பத்து .. 44/18
643. புறநானூறு .. 389/2-3
644. அகநானூறு .. 158/13
645. நற்றிணை .. 61/8
646. அகநானூறு .. 286/6
647. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 181
648. ஐங்குறுநூறு .. 447/2
649. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 181
650. அகநானூறு .. 286/6
651. மேற்படி, 106/2-4
652. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 179-180
653. மேற்படி, 182
654. பதிற்றுப்பத்து .. 42/2-3
655. புறநானூறு .. 321/1
656. பட்டினப்பாலை .. 64/77
657. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளி விளக்கம்', ப.211
658. அகநானூறு .. 307/14
659. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 439
660. நெடுநல்வாடை .. 45
661. நற்றிணை .. 71/8-9
662. அகநானூறு .. 287/9
663. நெடுநல்வாடை .. 45-48
664. குறுந்தொகை .. 174/2-3
665. அகநானூறு .. 271/1
666. குறுந்தொகை .. 154/4
667. நற்றிணை .. 384/1-5
668. அகநானூறு .. 271/3
669. பட்டினப்பாலை .. 58
670. நற்றிணை .. 66/1-5
671. அகநானூறு .. 271/7-8
672. பதிற்றுப்பத்து .. 39/10-13
673. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 192
674. பெருங்கதை .. 52/46-50
675. அகநானூறு .. 82/9
676. நற்றிணை .. 13/1-3
677. குறுந்தொகை .. 264/1-3
678. அகநானூறு .. 158/5
679. மேற்படி, 334/5; புறநானூறு .. 127/4
680. நற்றிணை .. 305/2
681. குறுந்தொகை .. 183/5-6
682. மேற்படி, 347/1-3.

683. நற்றிணை .. 357/5
684. மேற்படி. 262/1-2
685. புறநானூறு .. 146/8
686. நற்றிணை .. 396/4-6
687. மேற்படி. 264/1-3
688. குறுந்தொகை .. 194/3
689. நற்றிணை .. 276/61; ஐங்குறுநூறு .. 250/2
690. புறநானூறு .. 13/10
691. மேற்படி. 252/4
692. அகநானூறு .. 119/12
693. குறுந்தொகை .. 57/2
694. ஐங்குறுநூறு .. 381/3
695. குறுந்தொகை .. 57/1-2
696. மேற்படி.
697. ஐங்குறுநூறு .. 381/4
698. மேற்படி. 381/3
699. பரிபாடல் .. 8/43-44
700. குறுந்தொகை .. 151/1
701. மேற்படி. 151/3
702. மேற்படி.
703. மேற்படி.
704. நற்றிணை .. 341/1
705. அகநானூறு .. 4/13
706. மேற்படி. 132/10
707. மேற்படி. 234/12
708. மதுரைக்காஞ்சி .. 574
709. அகநானூறு .. 4/10/11
710. குறுந்தொகை .. 254/1
711. ஐங்குறுநூறு .. 67/4
712. அகநானூறு .. 132/10, 183/11-12
713. குறுந்தொகை .. 254/1-2
714. அகநானூறு .. 132/11
715. மேற்படி. 355/4-5
716. மேற்படி. 355/5
717. ஐங்குறுநூறு .. 215/1-4
718. அகநானூறு .. 317/12-13
719. கலித்தொகை .. 123/4-5
720. அகநானூறு .. 318/5
721. மேற்படி. 318/5-6
722. ஐங்குறுநூறு .. 272/1-3
723. பதிற்றுப்பத்து .. 60/5-6
724. ஐங்குறுநூறு .. 418/1-2
725. பட்டினப்பாலை .. 3-4
726. மேற்படி.
727. புறநானூறு .. 198/24-25
728. அகநானூறு .. 67/1-2
729. கலித்தொகை .. 46/20
730. மேற்படி. 146/52-53
731. குறுந்தொகை .. 34/5

732. மேற்படி,
733. அகநானூறு .. 145/14-7
734. பி.எஸ். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்', h.69
735. நற்றிணை .. 244/4
736. மேற்படி, 244/5
737. அகநானூறு .. 88/9-12
738. நெய்தற்கலி .. 26/10
739. மேற்படி, நச்சினர்க்கினியல் உரை
740. தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல், சூ.252 - உரை
741. நெய்தற்கலி, 26/2
742. பாட்டும், தொகையும், ப.34
743. சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை .. 19
744. பரிபாடல் .. 10/16
745. நற்றிணை .. 278/7-8
746. அகநானூறு .. 120/10
747. மேற்படி, 350/6-7
748. பட்டினப்பாலை .. 299
749. மேற்படி.
750. நற்றிணை .. 112/4
751. பதிற்றுப்பத்து .. 12/5-6
752. சிலப்பதிகாரம், வழக்குரைக்காதை, வரி 22
753. அகநானூறு .. 394/13
754. பட்டினப்பாலை .. 139
755. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 158
756. அகநானூறு .. 394/2
757. மேற்படி, 274/4
758. ஐங்குறுநூறு .. 238/1
759. மேற்படி, 238/2
760. புறநானூறு .. 286/1
761. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ.3
762. புறநானூறு .. 383/20
763. குறுந்தொகை .. 221/2-3
764. அகநானூறு .. 35/9
765. மேற்படி, 394/2-3
766. பட்டினப்பாலை .. 138
767. குறுந்தொகை .. 187/1
768. ஐங்குறுநூறு .. 287/1
769. அகநானூறு .. 378/6-7
770. நற்றிணை .. 119/6-7
771. பி.எஸ். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.52
772. நற்றிணை .. 119/7
773. தொல்காப்பியம், சூ.556
774. புறநானூறு .. 1/7
775. தொல்காப்பியம், உவமையியல், முன்னுரை
776. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ.61
777. உ.வே.சா. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப.51
778. குறுந்தொகை .. 363 - உ.வே.சா உரை
779. மேற்படி,
780. நற்றிணை .. 330/1

781. மேற்படி, 57/1
782. ஐங்குறுநூறு .. 92/1
783. திருமுருகாற்றுப்படை .. 314
784. பதிற்றுப்பத்து .. 30/10
785. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 253
786. மலைபடுகடாம் .. 472
787. நற்றிணை .. 165/1-2
788. மலைபடுகடாம் .. 472/73
789. ஐங்குறுநூறு .. 96/1
790. மலைபடுகடாம் .. 433
791. நற்றிணை .. 271/1
792. குறுந்தொகை .. 322/1
793. ஐங்குறுநூறு .. 93/1
794. மலைபடுகடாம் .. 500
795. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.88-89
796. மேற்படி, 88
797. நற்றிணை .. 57/1-2
798. புறநானூறு .. 117/4-5
799. குறுந்தொகை .. 322/1
800. திருமுருகாற்றுப்படை .. 315
801. குறுந்தொகை .. 363/1
802. புறநானூறு .. 323/2
803. குறுந்தொகை .. 362/4
804. புறநானூறு .. 117/5
805. குறுந்தொகை .. 322/1
806. புறநானூறு .. 319/10
807. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.73
808. பதிற்றுப்பத்து .. 30/10
809. திருமுருகாற்றுப்படை .. 314/315
810. அகநானூறு .. 238-5/9
811. புறநானூறு .. 323/1-2
812. நற்றிணை .. 165/1-5
813. பதிற்றுப்பத்து .. 30/10
814. நற்றிணை .. 205/2; அகநானூறு .. 252/1-2
815. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 252
816. அகநானூறு .. 252/2-4
817. பொருநராற்றுப்படை .. 139/142
818. அகநானூறு .. 381/1-3
819. தொல்காப்பியம், மரபியல், கு.43
820. மேற்படி,
821. அகநானூறு .. 3/7; மலைபடுகடாம் .. 331
822. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 167
823. புறநானூறு .. 9/1
824. தொல்காப்பியம், மரபியல், கு.4
825. அகநானூறு .. 129/13
826. மேற்படி, 309 - உரை
827. தொல்காப்பியம், மரபியல், 3/17
828. நற்றிணை .. 192/5
829. திருமுருகாற்றுப்படை .. 313; அகநானூறு .. 88/3-3

830. அகநானூறு .. 8
831. திருமுருகாற்றுப்படை .. 312/14; அகநானூறு .. 267
832. அகநானூறு .. 8/2-3
833. மேற்படி. 72/5
834. நற்றிணை .. 325/5
835. அகநானூறு .. 247/4
836. நற்றிணை .. 325/5
837. அகநானூறு .. 112/1
838. மேற்படி. 331/3
839. மலைபடுகடாம் .. 501
840. அகநானூறு .. 81/1
841. மேற்படி. 81/1
842. நற்றிணை .. 325/1-2
843. அகநானூறு .. 8/1-4
844. மேற்படி.. 4
845. மேற்படி. 15/15-16; 331/3-4
846. திருமுருகாற்றுப்படை .. 313-314
847. அகநானூறு .. 307/9-10; ஐந்திணை எழுபது .. 34/1-3
848. குறுந்தொகை .. 271/1
849. தொல்காப்பியம். மரபியல் .. 61
850. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 167
851. நற்றிணை .. 80/1
852. தொல்காப்பியம். மரபியல் .. 3
853. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 167
854. ஐங்குறுநூறு .. 93/1
855. மேற்படி. 91/1
856. மலைபடுகடாம் .. 472
857. தொல்காப்பியம். மரபியல் .. 37
858. நற்றிணை .. 80/1
859. மேற்படி. 120/1
860. தொல்காப்பியம். மரபியல், சூ.16, 3, 20
861. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 51, 108., அகநானூறு .. 249/13
862. ஐங்குறுநூறு .. 91/1
863. நற்றிணை .. 397/4
864. மேற்படி. 330/1
865. குறுந்தொகை .. 279/1
866. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 42
867. நற்றிணை .. 330/1
868. பட்டினப்பாலை .. 14
869. ஐங்குறுநூறு .. 97/1
870. மேற்படி. 96/1
871. நற்றிணை .. 271-1
872. மேற்படி. 120/1
873. ஐங்குறுநூறு .. 92/1-2
874. நற்றிணை .. 260_1-2
875. ஐங்குறுநூறு .. 95/1_2
876. பட்டினப்பாலை .. 14
877. மேற்படி.
878. கலித்தொகை .. 103/33

879. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 160/165
880. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.3-2; நெடுநல்வாடை .. 4.; புறநானூறு .. 17/8, திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் .. 1-1; சிறுபாணாற்றுப்படை .. 250/251
881. முல்லைக்கவி .. 106/15-17
882. மேற்படி. 105/10
883. மேற்படி. 103/12
884. மேற்படி. 105/112
885. மேற்படி. 105/18
886. மேற்படி. 104/18-19
887. புறநானூறு .. 289/1-2
888. நற்றிணை .. 315/4-5
889. புறநானூறு .. 102/1
890. பட்டினப்பாலை .. 52
891. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 25
892. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 62, 63
893. திருக்குறள் .. 400
894. மேற்படி. 61
895. புறநானூறு. கடவுள் வாழ்த்து .. 3
896. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.53
897. மேற்படி. 3/18
898. அகநானூறு .. 245/5, 3, 13, 17-19
899. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.3/9
900. மேற்படி. 10, 11
901. அகநானூறு .. 375/6
902. நற்றிணை .. 164/9-10
903. மேற்படி. 325/5
904. அகநானூறு .. 274/10
905. மேற்படி. 94/8
906. பட்டினப்பால் .. 25
907. ஐங்குறுநூறு .. 263/2
908. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.3/26
909. ஐங்குறுநூறு .. 264/1
910. மதுரைக்காஞ்சி .. 174
911. ஐங்குறுநூறு .. 264/1
912. மேற்படி. 267/3
913. மதுரைக் காஞ்சி .. 295
914. திருமுருகாற்றுப்படை .. 311
915. ஐங்குறுநூறு .. 270/1
916. மேற்படி. 267/1-3
917. நற்றிணை .. 119/1; 386/1-3
918. நற்றிணை .. 386/1-4
919. ஐங்குறுநூறு .. 262/1-2
920. ஐங்குறுநூறு .. 265/1-2 920-அ; அகநானூறு .. 3/16 920-ஆ; 111/10
921. புறநானூறு .. 168/3-4
922. அகநானூறு .. 178/4-5
923. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 341-342
924. நற்றிணை .. 82/10
925. களவழிநாற்பது .. 34/3-4
926. நற்றிணை .. 82/10-11

927. பழமொழி நானூறு.. 292/3
928. பி.எல் சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.175
929. அகநானூறு .. 199/9
930. மேற்படி.. 53/6; ஐங்குறுநூறு.. 323/1
931. அகநானூறு .. 219/13-14
932. ஐங்குறுநூறு .. 397/1; 354/1-2
933. நற்றிணை .. 103/6-9
934. அகநானூறு .. 199/9-13
935. ஐங்குறுநூறு .. 397/1
936. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 136, 138, 139
937. ஐங்குறுநூறு .. 397/2
938. ஐங்குறுநூறு .. 354/1-2
939. மேற்படி.. 323/1-2
940. பொருநராற்றுப்படை .. 165
941. அதநானூறு .. 400/5
942. மேற்படி.. 224/5
943. அகநானூறு .. 384/10
944. தொல்காப்பியம். சுற்பியல். கு.53
945. தொல்காப்பியம். மரபியல். கு.69
946. தொல்காப்பியம். மரபியல். கு.3/12, 15
947. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 110
948. மேற்படி.. 111
949. பொருநராற்றுப்படை .. 165
950. பொருநராற்றுப்படை .. 487/88
951. மதுரைக்காஞ்சி.. 386/87
952. அகநானூறு .. 233/6
953. மேற்படி.. 309/10
954. மேற்படி.. 372/9
955. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 27/28; சிறுபாணாற்றுப்படை .. 92/93
956. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 487/88
957. தொல்காப்பியம், சுற்பியல், கு.53
958. புறநானூறு .. 299/2
959. மேற்படி.. 299/4
960. அகநானூறு .. 148/7
961. கலித்தொகை .. 96/13 - Gwj
962. மேற்படி.. 96/14 - உரை
963. மேற்படி.. 96/15-16 உரை
964. அகநானூறு .. 122/18-19
965. புறநானூறு .. 304/3
966. பட்டினப்பாலை .. 185
967. புறநானூறு .. 178/1-2
968. நற்றிணை .. 2-5
969. மேற்படி.. 47/1
970. அகநானூறு .. 27/1
971. மேற்படி.. 147/6
972. மேற்படி.. 147/5
973. மேற்படி.. 147/3
974. மேற்படி.. 27/1-3
975. மேற்படி.. 218/11-12

976. மேற்படி, 224/11
977. புறநானூறு .. 297/4
978. மலைபடுகடாம்.. 506
979. அகநானூறு .. 69/8
980. குறுந்தொகை .. 317/1
981. நற்றிணை .. 43/2-3
982. மலைபடுகடாம்.. 331
983. அகநானூறு .. 373/2; புறநானூறு.. 297/4
984. அகநானூறு .. 69/8
985. மேற்படி, 224/11
986. கலித்தொகை .. 6/1
987. புறநானூறு .. 2/7
988. அகநானூறு .. 69/7
989. மலைபடுகடாம்.. 506
990. மேற்படி, 331
991. குறுந்தொகை .. 321/5/6
992. நற்றிணை .. 43/3
993. அகநானூறு .. 384/5
994. மேற்படி, 284/2-7
995. நற்றிணை .. 59/3
996. அகநானூறு .. 284/2
997. மேற்படி, 284/1-2
998. மேற்படி, 284/4
999. புறநானூறு .. 334/2
1000. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 14/15
1001. புறநானூறு .. 333/1-2
1002. மேற்படி, 333/3
1003. பி.எல். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.397
1004. புறநானூறு .. 328/14-15
1005. அகநானூறு .. 284/2-3
1006. மேற்படி, 284/5-6
1007. புறநானூறு .. 333/4
1008. நற்றிணை .. 252/10
1009. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 112/115
1010. புறநானூறு .. 339/4
1011. ஐங்குறுநூறு .. 421/1
1012. புறநானூறு .. 396/17-18
1013. மேற்படி, 333/4
1014. மலைபடுகடாம்.. 176
1015. புறநானூறு .. 374/11
1016. மலைபடுகடாம்.. 300-301; புறநானூறு .. 177/13
1017. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 88-89
1018. பி.எல். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.404
1019. நற்றிணை .. 98/1-2
1020. அகநானூறு .. 307/9
1021. நற்றிணை .. 285/2-4
1022. புறநானூறு .. 374/11-15
1023. நற்றிணை .. 84/8-10
1024. புறநானூறு .. 177/13-15

1025. அகநானூறு - 157/8
1026. மேற்படி, 148/3-4
1027. மேற்படி, 8-9-10
1028. மேற்படி, 112/6-7
1029. குறுந்தொகை .. 394/1
1030. நற்றிணை .. 232/1
1031. குறுந்தொகை .. 232/4
1032. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 199
1033. சிலப்பதிகாரம், 12/124; புறநானூறு - 339/13 நற்றிணை .. 376
1034. அகநானூறு .. 251/15
1035. மேற்படி, 207/9
1036. மலைபடுகடாம் .. 297
1037. அகநானூறு .. 211/4
1038. பி.எல். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.281
1039. நெடுநல்வாடை .. 117
1040. புறநானூறு - 19/9-10
1041. மேற்படி, 19/10
1042. குறிஞ்சிப்பாட்டு .. 163
1043. அகநானூறு .. 63/4
1044. புறநானூறு .. 320/3
1045. அகநானூறு .. 42/3-4
1046. மேற்படி, 21/3 கலித்தொகை .. 11/9
1047. நற்றிணை .. 137/6
1048. மேற்படி, 171/3
1049. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. 358
1050. புறநானூறு - 119/2
1051. குறுந்தொகை .. 284/1
1052. கலித்தொகை .. 11/9
1053. அகநானூறு .. 157/6-7; 218/1-2
1054. புறநானூறு .. 184/10
1055. அகநானூறு .. 292/8
1056. மேற்படி, 392/12-13
1057. மேற்படி, 85/6-7
1058. கலித்தொகை .. 50/1-2
1059. நற்றிணை .. 126/2/6; அகநானூறு .. 167/11
1060. புறநானூறு .. 181/1-3; நற்றிணை .. 232/1-5
1061. குறுந்தொகை .. 307/4-6
1062. அகநானூறு .. 257/15-16
1063. மேற்படி, 335/4-7
1064. குறுந்தொகை .. 255/1-4
1065. மேற்படி, 79/1-4
1066. மேற்படி, 396/4-6
1067. அகநானூறு .. 397/11-13
1068. நற்றிணை .. 51/8-10
1069. நற்றிணை .. 107/2-3
1070. அகநானூறு .. 309/7
1071. பி.எல். சாமி, 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', 315/316
1072. மேற்படி, 227/7-8
1073. மேற்படி, 295/4-6

1074. குறுந்தொகை .. 119/1-2
1075. புறநானூறு .. 44/1-2
1076. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.3/69
1077. அகநானூறு .. 367/8-12
1078. புறநானூறு .. 326/1-2
1079. குறுந்தொகை .. 107/3-4
1080. அகநானூறு .. 391/1
1081. மேற்படி, 391/2-3
1082. குறுந்தொகை .. 220/4; 240/3
1083. புறநானூறு .. 117/8-9
1084. அகநானூறு .. 238
1085. ஐந்திணை எழுபது .. 36/2
1086. அகநானூறு .. 297/12-14
1087. புறநானூறு .. 324/1-3
1088. அகநானூறு .. 73/2-3
1089. நற்றிணை .. 384/1
1090. அகநானூறு .. 141/25
1091. குறுந்தொகை .. 47/1-2
1092. நற்றிணை .. 383/3
1093. மேற்படி, 386/4
1094. அகநானூறு .. 397
1095. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.22
1096. புறநானூறு .. 200/3
1097. அகநானூறு .. 121/15
1098. குறுந்தொகை .. 249/2
1099. நற்றிணை .. 139/6
1100. புறநானூறு .. 200/2
1101. நற்றிணை .. 95/4; தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.3/13, 14.
1102. நற்றிணை .. 334/1
1103. நற்றிணை .. 95/4
1104. மேற்படி,
1105. மேற்படி, 334/1
1106. குறுந்தொகை .. 335/2-3
1107. நற்றிணை .. 22/4-5
1108. புறநானூறு .. 158/73-4; குறுந்தொகை .. 385/1
1109. நற்றிணை .. 355/3-5
1110. ஐங்குறுநூறு .. 272/1-2
1111. மேற்படி, 275/1
1112. புறநானூறு .. 378/21; நற்றிணை .. 334/1
1113. அகநானூறு .. 353/2
1114. மலைபடுகடாம் .. 313, 236
1115. அகநானூறு .. 267/9
1116. மேற்படி, 121/15
1117. திருமுருகாற்றுப்படை .. 303
1118. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.3/22; நற்றிணை .. 119/5-6
1119. தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ.3/47, 68
1120. மலைபடுகடாம் .. 203
1121. பரிபாடல் .. 19/39.
1122. அகநானூறு .. 47/7

1123. குறுந்தொகை .. 385/1
1124. பரிபாடல் .. 19/39
1125. புறநானூறு .. 236/1
1126. குறுந்தொகை .. 342/1; 90/3-4
1127. அகநானூறு .. 288/12-13; குறுந்தொகை .. 153/1-2
1128. அகநானூறு .. 7/20-22; புறநானூறு .. 236/1-2
1129. குறுந்தொகை .. 342/1; 385/1-2
1130. அகநானூறு .. 82/5; 112/5-14; ஐங்குறுநூறு .. 274/1-3
1131. அகநானூறு .. 205/19-22
1132. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.17
1133. மலைபடுகடாம் .. 311/3-4
1134. அகநானூறு .. 47/4-7
1135. பரிபாடல் .. 19/38-39
1136. நற்றிணை .. 334/1-5
1137. மலைபடுகடாம் .. 313; அகநானூறு .. 162/14; ஐங்குறுநூறு .. 273; 1-2
1138. தொல்காப்பியம். மரபியல். கு.22
1139. நற்றிணை .. 119/5-8
1140. குறுந்தொகை .. 249/2
1141. மேற்படி. 373/5
1142. தொல்காப்பியம். மரபியல். ப.68
1143. குறுந்தொகை .. 249/2
1144. சீவகசிந்தாமணி .. 1893
1145. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.28
1146. புறநானூறு .. 9/1-6
1147. கலித்தொகை .. 43/12-13
1148. குறுந்தொகை .. 249/1-5
1149. திருமுருகாற்றுப்படை .. 302-303
1150. புறநானூறு .. 383/20/22
1151. சிறுபாணாற்றுப்படை .. 221
1152. திருமுருகாற்றுப்படை .. 302
1153. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.34
1154. புறநானூறு .. 109/7-8; மலைபடுகடாம் .. 524/25
1155. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.48 மலைபடுகடாம் .. 208
1156. தொல்காப்பியம், மரபியல், கு.31
1157. மேற்படி, கு.13
1158. மேற்படி,
1159. மேற்படி, 14, 23
1160. மேற்படி, கு.32, 33
1161. சீவகசிந்தாமணி .. 1902
1162. பி.எல். சாமி. 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', ப.4
1163. மேற்படி, ப.417
1164. காஞ்சிப்புராணம். நகரேற்று .. 86

வானியல்

வானியல்

வானம் என்பது ஐந்து பூதங்களில் ஒன்று. வானம், வளி, தீ, நீர், நிலம் ஆகிய ஐந்தும், ஐம்பூதம்¹ எனப்படும். வானமே முதலில் தோன்றிய பூதம். ஒரு பூதம் மற்றொரு பூதம் தோன்றுவதற்கு இடமாக உள்ளது. வானமாகிய பூதத்தில் வளியாகிய பூதமும், தீயாகிய பூதமும் தோன்றுகின்ற செய்தியை நற்றிணை² கூறுகிறது.

விசம்பு என்ற சொல்லுக்கு உயர்ந்து கொண்டும் அகன்று கொண்டும் போகும் வானம் என்று பொருள். உயர்ந்து செல்வதோடு, மேலும் மேலும் அகன்று கொண்டும் செல்வதால் 'அகல் விசம்பு'³ என்றும் 'வியல் விசம்பு'⁴ என்றும் கூறப்படுகிறது. தற்கால வானியல் அறிஞரும் விசம்பு இருக்கும் இடத்திலிருந்து உயர்ந்து கொண்டும், எல்லாத் திசைகளிலும் விரிந்து கொண்டும் செல்கிறது⁵ என்பர். அகன்றும் பெருகியும் செல்வதால் "அகல் இரு விசம்பு"⁶ என்றும் கூறப்படுகிறது.

நிலத்தினும், கடலினும், நெடுமையும் பரப்பும் உடையது பற்றி நெடுவயின்⁷ என்று பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது. மிகப் பெரிய உள்ளிடத்தைக் கொண்டது என்ற பொருளில் வானம் 'மாக விசம்பு'⁸ என்று கூறப்படுகிறது. மழைகால் நீங்கிய மாக விசம்பு என் தொடருக்கு மழைபெய்தல் நீங்கிய 'மாகம்' ஆகிய ஆகாயம் என்று பொருள். மாகம் என்ற சொல்லுக்குத் திக்கு⁹ என்ற பொருளும் உண்டு. எனவே, மாகவிசம்பு என்ற தொடருக்கு திக்குகளையுடைய ஆகாயம் என்று பொருள் தரப்படுகிறது. ஆகாயம் அகன்று கொண்டே போனாலும் அவ் ஆகாயத்திற்கும் ஓர் எல்லை உண்டு என்று தெரிகிறது.

நாம் வாழும் நில உருண்டை ஆகாயத்தில் மிதந்து கொண்டே சூரியனைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலம் மணிதினிந்த நிலம் என்றும், இதைச் சுற்றி விசம்பு இருக்கிறது என்றும் புறநானூற்றுப் பாடல்¹⁰ கூறுகிறது. இந்த நிலத்தைப் போலவே, திங்கள், புதன், வெள்ளி, செவ்வாய், குரு, சனி போன்ற கோள்களையும் சுற்றிலும் விசம்பு இருக்கிறது. இனி விசம்பு 'இரு விசம்பு'¹¹ என்று கூறப்படுகிறது. இருள் என்ற சொல்லிற்கு

‘கருமை’ என்று பொருள். இருங்குயில் என்றால் கரியகுயில் என்று பொருள். எனவே இருவிசம்பு என்றதால் கரிய விசம்பு என்று தெரிகிறது.

கரியமேகம் விசம்பில் பரவி இருப்பதால் விசம்பு கரியதாய்த் தோன்றுகிறது. மேகம் நீங்கிய விசம்பு நீலநிறமாய்த் தோன்றுகிறது.¹² விசம்பு நீலநிறம் உடையது என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.¹³ அந்திவானம் சிவந்து தோன்றுகிறது. அது செவ்வான் என்று கூறப்படுகிறது.¹⁴ நிலமும், நீரும், தீயும், வளியும், விசம்பும் ஆகிய ஐந்து பூதங்களும் தோன்றிய முறையில் முதலில் விசம்பும் விசம்பின் பின் வளியும், வளியின் பின் தீயும், தீயின் பின் நீரும், நீரின் பின் நிலமும் தோன்றின என்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁵

நிலத்திலிருந்து மேல்நோக்கிச் செல்லும் போது, மேக மண்டலமும், மேகமண்டலத்திற்கு மேல் வளி மண்டலமும், வளியுடன் பிறந்த தீயால் உண்டான வெப்பமிக்க வெளியும் உள்ளன. வெளிமண்டலத்திற்கு மேல் வளி வழங்காத வானமும் உள்ளது.¹⁶ காற்று இல்லாத மண்டலம், வளி இடை வழங்காத வானம் ஆகும்.¹⁷ வளி வழங்காத வானத்திற்கு மேலே திங்கள் இயங்கும் வானப்பகுதியை ‘விண்’ என்று நெடுநல்வாடை கூறுகிறது.¹⁸ திங்கள் இயங்கும் விண் என்னும் பகுதிக்கு மேல் உள்ள விசம்பின் பகுதி நீத்தம் என்று கூறப்படுகிறது. பூமியின் இழுப்பாற்றல், திங்கள் மண்டிலம் வரையில் இருப்பதால்தான் திங்கள் பூமியைச் சுற்றி வருகிறது. நீர் மண்டிலமும், தீ மண்டிலமும், வளி மண்டிலமும், நிலத்திற்கும், திங்களுக்குமே இடையில் அமைந்துள்ள மண்டிலங்களே. எனவே, இவை யாவும் பூமியின் இழுப்பாற்றல் எல்லைக்குள் இருந்தே இயங்குகின்றன.

இவற்றை எல்லாம் கடந்த வானவெளிப்பகுதியே நீத்தம் எனப் படுகிறது. எனவே, நில மண்டிலமும், நீர் மண்டிலமும், தீ மண்டிலமும், வளி மண்டிலமும், கடந்து நிற்கும் விசம்பு நீத்தம் எனப்பட்டது. நிலம் முதலாகிய மண்டிலங்களை நீத்து நிற்பது நீத்தம் ஆயிற்று என்பது, அப்புறநானூற்றுப் பாடற்பகுதிக்குரிய பழைய உரை.¹⁹ ஞாயிற்றுப் பசிய கதிர் ஒளி இந்த நீத்தத்தைக் கடந்து சென்றது என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.²⁰

சூரியனுடைய ஏழு நிறங்கள் பொருந்திய கதிர்கள் சிதறாமல் ஒரே கற்றையாய் மிக வேகமாய்ச் செல்லும் போது அந்த ஏழு நிறங்களும் ஒன்று கலந்து வெண்மை நிறமான ஒளியை உண்டாக்குகின்றன. அத்தகைய வெண்மையான ஒளி மட்டும் பரவியுள்ள இடம் விசம்பு வெளி என்று கூறப்படுகிறது. இந்த வெளியை வானம் ஊர்ந்த வயங்கு ஒளியை உடைய சூரிய மண்டிலம் என்று அகநானூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.²¹ இதற்கும் மேலே வெறுமையாக உள்ள வெப்பம் மிகுந்த இடம் காயம் எனப்படுகிறது.²²

காயம் என்பது ஆகாயம் என்றும் கூறப்படும், காயம் என்ற சொல்லுக்கு உடம்பு என்ற பொருளும் உண்டு. 'ஆ' வாகிய உயிரனங்களுக்கு எல்லாம் உரிய காய மாகிய²³ உடம்பைப் படைத்துக் கொடுப்பதற்குரிய பொருளாக உள்ளது. தன்னை ஒழிந்த நான்கு பூதமும் தன்னிடத்தே ஒடுங்கி விரிவதற்குக் காரணமானது என்பதும் பொருந்தும்.²⁴ உலகம் அழியும் பேர் ஊழிக் காலத்தில் மண், நீர், தீ, வளி, விசம்பு ஆகிய ஒவ்வொரு பூதமும் தன் உருவம் சிதைந்து தான் தோன்றுவதற்குக் காரணமான தன் மாத்திரை எனும் கரு அணுக்களாக மாறி விடுவதால் அவ்வாறு சிதைந்த நில அணுக்களும், நீர் அணுக்களும், தீ அணுக்களும், வளி அணுக்களும், விசம்பில் தன் மாத்திரைகள் என்னும் பரமாணுக்களாக ஒடுங்குகின்றன என்று பரிபாடல் கூறுகிறது. பரிபாடலின் இரண்டாம் பாடலின் முதல் நான்கு வரிகளும் ஐம்பூதங்களின் ஒடுக்கத்தைக் கூறுகின்றன.²⁵ அது பின்வருமாறு

திங்கள் மண்டிலமும், சூரியற்றின் மண்டிலமும் ஒளி இழந்து துகளாகி, வானவெளியிலே சிதறிப்போக நிலம் முதலிய உலகங்களும், பின்னர் சத்தி கெட்டு நொறுங்கித் துகள்பட்டு ஒழியும், எனக் கூறுகிறது. உலகம் ஒடுங்குங்கால் தொன்று தொட்டு நிகழும் முறைமைப்படி நிலம், நீரில் ஒடுங்க, நீர் தீயினுள் ஒடுங்க, தீ காற்றினுள் ஒடுங்க, காற்று வானத்தில் ஒடுங்க, வானம் பிரகிருதியில் ஒடுங்க இம்முறையிலேயே ஊழிகள் பலவும் கழியும் என்கிறார் பரிபாடல் ஆசிரியர்.²⁶

“ஒடுங்குங்கால் ஊழியில், விசம்பும் இல்லாது ஒழியும் என்கிறது

பரிபாடல்²⁷ இத்தகைய பரமானுக்கள் ஒடுங்குதங்குரிய மாயையின் அடிப்பகுதியை மூலப்பிரகிருதி என்று உரை கூறுகிறது. ஊழி கழிந்து மீண்டும் படைக்கப்படும்போது முதலில் படைக்கப்பட்டுத் தோன்றும் பூதம் விசம்பு.²⁸ இவ்விசம்பே ஏனைய பூதங்கள் தங்குவதற்கும், ஒடுங்குவதற்கும் உரிய மிகப் பெரிய பூதமாக இருப்பதால் விசம்பு முதலில் தோன்றுகிறது.

இந்த விசம்பு மூலப் பிரகிருதியினின்றும் தன் குணமாகிய ஒலியுடனே தோன்றுகிறது. இவ்விசம்பே ஏனைய பூதங்களின் நுண்ணனுக்கள் வளர்வதற்கு இடமாகிறது. சடப்பொருள்களாகிய இந்த ஐம்பூதங்களும் தாமே தோன்றா. இவற்றைத் தோற்றுவிப்பவன் மழுவாள் நெடியோனாகிய சிவபெருமான் என்கிறது மதுரைக்காஞ்சி.²⁹

ஞாயிறு

அகன்ற விரிந்து கொண்டு இருக்கும் ஆகாயத்திலிருந்து தன் எதிரில் உள்ள இடங்களுக்குச் சுடுகின்ற கதிர்களையும் நிறம் விளங்குகின்ற ஒளியையும் உடைய நீண்ட நாக்குகளைப் போலக் கொழுந்துவிட்டு எரியும் கதிரவன் பகலைத் தருகிறான்.³⁰ ஞாயிறு, வானத்தில் வெளிச்சத்தைப் பரப்புகின்ற ஒளி வட்டமாக இருப்பதுடன், நெருப்பு போலச் சிவந்த வெப்பக் கதிர்களையும் வீசுகிறது என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.³¹

ஞாயிறு ஒளி வடிவமாக இருப்பதால் ஒளி மண்டிலம் என்று கூறப்படுகிறது. எல் என்ற சொல்லுக்குப் பகல் என்று பொருள்.³² எல்வளை என்றால் விளங்குகின்ற வளை என்று பொருள்.³³ பகலவன் ஒளிக்கதிர்களால் உலகில் இருளைப் போக்கிப் பகலைச் செய்வதாலும், தன் ஒளியால் பொருள்களைக் கண்ணுக்கு விளங்கச் செய்வதாலும் ஞாயிற்றுக்குப் பகலவன்³⁴ என்றும், 'எல்'³⁵ என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. 'விளங்கு பகல் உதவிய பல்கதிர் ஞாயிறு'³⁶ என்று அகநானூறு கூறுகிறது.

'பகல் விளங்குதியால் பல்கதிர் விரித்தே'³⁷ என்று புறம் கூறுகிறது. எல் என்ற சொல்லுக்கு ஒளி என்ற பொருளும் உண்டு.³⁸ ஊழ் என்ற சொல்லுக்கு முறைமை என்று பொருள்³⁹ என்றாழ் என்ற சொல் எல்—து—ஊழ் என்று பிரிந்து பல நிறம் பொருந்திய ஒளியை விரிப்பது

ஆகிய ஞாயிறு என்று பொருள்படும். தன்னிடத்தே உள்ள இதழ்களை முறையாக விரிக்கும் மலரை ஊழ்மலர் என்பது போன்றது இது.

சுடுகின்ற கதிர்களைப் பரப்பி விளங்கும் நிறம் பொருந்திய ஞாயிறு என்று பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.⁴⁰ வெப்பக் கதிர்களை வீசுவதால் ஞாயிற்றுக்கு வெய்யோன் என்ற பெயரும் வழங்குகிறது.⁴¹ வெய்யோன் வீசும் கதிர் வெப்பம் நிறைந்ததாக இருப்பதால் அக்கதிரை வெயிற்கதிர் என்று மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁴² வெயிற்கதிர் தரும் ஒளி வெயில் என்று கூறப்படுகிறது.⁴³ வெயில்கதிர் பல துகள்களால் ஆனது. இந்த துகளை வெயில் துகள் என்று பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது.⁴⁴

வெயில் துகள் மிகச் சிறிய அணு அளவுடையது என்று அதற்குரிய உரை கூறுகிறது.⁴⁵ ஒளி அணுக்கள் செறிந்ததே வெயிற்கதிர் என்பதைத் திருவாசகம் உறுதி செய்கிறது.⁴⁶ இத்துகள்களும் இத்துகள்களிலுள்ள மின் அணுக்களும் மின்சாரம் ஏற்றப் பெற்றவையாய்ச் சூரியனைச் சுற்றிலும் வட்டமாக அமைந்துள்ளமையால் இம்மண்டலம் பல்கதிர் மண்டிலம் என்று கூறப்படுகிறது.⁴⁷

தன்னைச் சுற்றிலும், புறத்தில் வட்டமாக அமைந்துள்ள இம் மண்டலத்திலிருந்தே கதிர்வன் மின் ஆற்றலும், மின் காந்தமும் அமைந்த துகள்கள் நிறைந்த கதிர்களை எல்லாத் திசைகளிலும் பரப்புகிறான் என்று நெடுநல்வாடை கூறுகிறது.⁴⁸ ஞாயிற்றோடு கூடிய மற்றொரு புறவட்டம் சிவப்புநிறக் கதிர்களை மிகவும் வீசுவதால் ஞாயிறு சிவப்பு நிறமாகத் தோன்றுகிறது. அதனால் ஞாயிறு செஞ்ஞாயிறு என்று கூறப்படுகிறது.⁴⁹

இப்பகுதியில் இருந்து வீசப்படும் செஞ்சுடர்கள் சிவந்த நாக்குகள் போல நெடுந்தொலைவிலிருந்து பார்ப்பவருக்குத் தோன்றுவதால் செம்மை-நா-இல்-து செந்ஞாயிறு என்பது செஞ்ஞாயிறு எனக் கூறப்படுகிறது.

எனவே, ஞாயிறு என்ற சொல் நாக்கைப் போன்ற தீச்சுடர்களுக்கு இடமாக உள்ளது என்று பொருள்படுகிறது. சூரியனுடைய ஒளியிலிருந்து முறையாக அமைந்துள்ள ஏழு நிறங்களும் தோன்றுவதால் இந்த ஒளியையும் அதிலுள்ள நிறங்களையும் தோற்றுவிக்கும் ஞாயிறுக்கு எண்ணூழ்

(எல்-து-ஊழ்) என்று பெயர் வழங்குகிறது.⁵⁰ ஞாயிற்றின் மையப் பகுதியில் உள்ள அணுக்கள் சிதைந்து வெளிப்படும் அளவிடற்கரிய வெப்பத்தால் வாயுநிலையை அடைந்து தீய்பிழம்பாகத் தோன்றுவதால் ஞாயிற்றுக்குக் 'கனலி' என்ற பெயரும் உண்டு.⁵¹ அக்கனலி தெறுகதிர்கனலி என்றும்⁵² மிக்க ஒளிக்கதிர்களும், மிக்க சுடர்க்கதிர்களும் வீசும் வெந்தழல் கனலி என்றும் கூறப்படுகிறது.⁵³ ஞாயிற்றினுடைய கதிரில் மின் அணுக்களும் ஒளியும் - நிறங்களும், மின் ஆற்றல், காந்த ஆற்றல் போன்ற பலவகை ஆற்றல்களும் செறிந்து இருப்பதால் ஞாயிற்றின் கதிர் கனைகதிர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.⁵⁴ ஞாயிறு வட்டமாக இருப்பதால் பரிதி என்று கூறப்படுகிறது.⁵⁵ ஞாயிறு சக்கரத்தைப் போன்ற வடிவுடையதாய் இருப்பதால் திகிரி⁵⁶ என்றும், நேமி⁵⁷ என்றும் கூறப்படுகிறது.

செஞ்ஞாயிற்றின் மையப்பகுதியில் ஒளிமிக்க கதிர்களும் ஒளி குறைந்து சுடர்மிக்க கதிர்களுமாய், இருவகைக் கதிர்கள் பொருந்தி உருள்கின்ற வட்டவடிவு பொருந்திய ஞாயிறு என்று பரிபாடல் குறிப்பிடுகிறது.⁵⁸ ஒளியின் மீது காணப்படும் ஒளி குறைந்த வெப்பக் கதிர்கள் கரிய நிறம் பெற்ற கறைகளாகத் தோன்றுகின்றன. இக்கறைகளை 'மை' ⁵⁹ என்று மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது. 'செஞ்ஞாயிறு மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க' என்றும் மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁶⁰ இதனால் ஞாயிறு சிலகாலம் கறைகளோடு காணப்படுகிறது, என்றும், சில காலம் கறைகள் தீர்ந்து காணப்படுகிறது என்றும் அறியமுடிகிறது.

இந்தச் சூரியகறைகள் சிலவற்றின் குறுக்களவு நூறாயிரம் மைல்கள் ஆகும் என்று அறிவியல் விருந்து கூறுகிறது.⁶¹ சூரிய கறைகள் நீங்கிய காலத்தில், பயிர் தொழிலுக்கு உதவியாக மழை பொழிந்தது, நாடு முழுவதும் செழித்தது, ஒரு நெல் ஆயிரம் நெல்லாக விளைந்தது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நால்வகை நிலங்களும் அங்குள்ள மரம், செடி, கொடிகளும் சிறந்த பலனை அளித்தன. மக்கள் பசியும், பிணியும் இன்றி அழகுடன் விளங்கினர். யானை முதலிய விலங்கினங்களும் பெருகி வனம் சிறந்தது என்று மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁶² சூரியன் கறைகள் இன்றி விளங்கிய காலத்தில் ஏற்பட்ட நலங்களை இப்பகுதி கூறுகிறது. இதனால்

சூரியக் கறைகள் ஏற்பட்டிருந்த காலத்தில் இதற்கு எதிர்மாறான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்று நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.⁶³ மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தினைப் பொருளியல் நிபுணர் வில்லியம் ஸ்டேன்லியும், ஜவான்ஸும் வலியுறுத்தியுள்ளமை சுட்டுதற்குரியது.^{63A}

தற்காலத்தில் அமெரிக்கா நாட்டில் வில்சன் மலையில் நிறுவப்பட்ட ஒலிஇயல் தொலைநோக்கியால் அறியப்பட்ட வானியல் உண்மைகளும் இக்கருத்தை மெய்ப்பிக்கின்றன. நாம் வாழும் அண்டம் பால்வழி அண்டம். பால்வழி அண்டம் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் குறுகி, தெற்கும், வடக்குமாகிய நடுப்பகுதி அகன்றும் உள்ளது. பால்வழி அண்டத்தின் மையத்திலிருந்து கதிரவன் 30 ஆயிரம் ஒளி ஆண்டுகள் தொலைவில் உள்ளான். இப்பால்வழி அண்டம் அண்ட ஆகாயத்தில் ஒரு பெரிய சக்கரம்போல் சுழன்று வருகிறது.

கதிரவன் இவ் அண்ட மையத்தைச் சுற்றி ஏறக்குறைய ஒரு வட்டப் பாதையில், நிமிடத்திற்குப் பத்தாயிரம் மைல்வேகத்தில் சுற்றி வருகிறது. மேலும் கதிரவன் இந்த அண்டமையத்தை ஒரு சுற்று சுற்றிவருவதற்கு ஆகும் காலம் இருபத்து ஐந்து கோடி ஆண்டுகள் என்பர்.⁶⁴

மேலும், கதிரவன் தன்னைத்தானே 27 1/3 நாட்களில் சுற்றிக் கொள்வதால் இக்கரும்புள்ளிகளும், ஒரு விளிம்பிலிருந்து மற்றொரு விளிம்பிற்கு நகர்ந்து செல்கின்றன. இப்பெயர்ச்சி 14 நாட்களில் முற்றுப்பெறுகிறது. புடைபெயர்ச்சியின் பொழுது புள்ளிகளின் உருவங்கள் மாற்றம் அடைகின்றன சில மறைந்தே போகின்றன.⁶⁵ சங்க இலக்கியப் பாடல்களும், சூரியனுடைய சுழற்சியையும் இயக்கத்தையும், அவ்வியக்கத்தின் பெருவேகத்தையும் குறித்துப் பாடியுள்ளன.

விளங்குகின்ற ஒளி வட்டத்தையுடைய ஞாயிறு வானத்தில் சுழன்று கொண்டும், இயங்கிக் கொண்டும் சென்றது என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁶⁶ செஞ்ஞாயிற்றின் செலவும் அந்த ஞாயிற்றின் பரிப்பும் பரிப்பு சூழ் மண்டிலமும் பற்றி உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் தம் புறப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.⁶⁷

மேலும் அச்சூரியனுடைய இயக்கத்தையும், அந்த இயக்கத்தின் வேகத்தையும், சூரியன் சுற்றிவரும் வட்டத்தின் அளவையும் நேரில் சென்று

அளந்து அறிந்தோர் போல, கூறும் அறிஞரும் உளர் என்றும் அவரே கூறுகிறார்.⁶⁸

ஞாயிறு தன்னுடைய கதிர்களை மண்ணுலகில் பரப்பிப் பசலைச் செய்கிறது. மேலும் பலவகைகளில் உதவியும் புரிகிறது.⁶⁹ விளங்கும் விண்மீன்களாலும் போக்க முடியாதபடி ஆகாயத்தில் பரவும் இருளைப் போக்கும் அளவிற்கு ஒளிவடிவு பொருந்தி ஞாயிறு விளங்குகிறது.⁷⁰ ஞாயிறு தன் இயல்பில் ஒருசிறிதும் குறையாமல் சுடுகின்ற கதிர்களையும் பரப்புகின்றது.⁷¹

கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நெருப்பு வடிவமாக உள்ள ஞாயிற்றின் வெப்பக் கதிர்களின் கடுஞ்சூட்டால் பாறைகளும் பிளவுபடுகின்றன.⁷² கதிரவனுடைய கடுவெப்பக் கதிர்களால் நீர்வளம் அற்ற காடுகளும், சூடு ஏறப் பெறுகின்றன.⁷³ சூரியனுடைய வெப்பத்தால் சூடேறிய நிலப் பரப்பில் உள்ள காற்றும் சூடறி இலேசாகி மேல்நோக்கிப் போய்விடுவதால் அந்நிலப்பரப்பில் காற்றுக் குறைந்திருக்கும். காற்றின் அழுத்தமும் குறைந்து விடுவதால், அந்த குறைந்த காற்றழுத்தம் உள்ள பகுதியை நோக்கிக் காற்றழுத்தம் மிகுதியாக உள்ள பகுதியிலிருந்து காற்று ஓசையுடன் விரைந்து வருகிறது.

இதனால் காய்கின்ற கதிரவனுடைய வெப்பக் கதிர்களால் ஓசை செய்து கொண்டு காற்று வேகமாக வருகிறது என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁴ பெருங்காட்டில் நடுப்பகல் ஞாயிற்றின் வெப்பம் பெருகியதால் கோடை என்னும் மேற்காற்று அலைத்துச் சூழ்ந்துவரும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.⁷⁵ இதனால் ஞாயிற்றை, காற்றை வரவழைத்துத் தரும் செல்வன் என்று கலித்தொகை கூறுகிறது.⁷⁶

ஞாயிற்றினுடைய கடுமையான வெப்பத்தால் கடலிலுள்ள நீரும் தன் மேற்பரப்பில் சூடு ஏறி நீராவியாக மேலே சென்று மேகமாக உருக்கொள்கிறது. கடலில் உள்ள குளிர்ந்த காற்று மிகச் செறிவுடையதாய் இருப்பதால் மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளை அடுத்துள்ள வெப்பம் ஏறிய வறண்ட காடுகளையும், சூடு ஏறிய மலைப்பாறைகளையும் நோக்கிக் காற்று வேகமாக வருகிறது. அவ்வாறு வரும் காற்று மழைதரும் மேகத்தையும்

அடித்துக் கொண்டு வருகிறது.

அவ்வாறு நீராவி நிறைந்த மேகம் மலைகளிலும், காடுகளிலும் உள்ள மரங்களிலிருந்து மேலே செல்லும் நீராவியில் குளிர்ச்சி அடைந்து மழையாகப் பெய்கிறது. நீரை நீராவியாக்கி மேகம் ஆக்குவதற்கும் வறட்சியான இடத்திலுள்ள காற்றைச் சூடாக்கி அதை இலேசாக்கி அவ்விடத்திற்கு, மேகத்துடன் வரும் காற்றை வரவழைப்பதற்கும் ஞாயிறே அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பதால் ஞாயிறே மழையையும், காற்றையும் தருகிறது என்று கலித்தொகை உரை கூறுகிறது.⁷⁷

மேலும் மலைமீது ஞாயிற்றின் வெப்பத்தால் உண்டாகியிருக்கின்ற கடும் வெப்பத்தைப் போக்க மேகம் மிக்க மழையாய்ப் பொழிகிறது என்ற கருத்தையும் கலித்தொகைப் பாடல் கூறுகிறது.⁷⁸ ஞாயிறு மேற்குத் திசையில் மறைகிறது. கிழக்கில் தோன்றுகிறது. தான் மறைந்து தோன்றுவதற்கு இடையே இரவில் பரவிய இருளைப் போக்குகிறது.⁷⁹

உலகிற்குப் பயன்தரும் செல்வமாக விளங்கும் பல கதிர்களையுடைய ஞாயிறு தொழில்களை உலகிற்குத் தரும் பொருட்டு காலையில் எழுந்து வெளிச்சம் தருகிறது. ஞாயிறு உலகில் அனைத்துச் செல்வங்களையும் வழங்குகிறது.⁸⁰ பரிதியைச் சுற்றி வந்து கொண்டிருப்பதால் மாநிலம் பயனைப் பெறுகிறது என்று புறநானூறு கூறுகிறது.⁸¹ வான்மீசியார் என்ற புலவர் பாடிய இப்பாடலில் "பரிதிசூழ்ந்த மாநிலம்" என்றே பாடப்பட்டுள்ளது. பரிதியைச் சூழ்ந்த மாநிலம் எனவும், பரிதியாற் சூழப்பட்ட மாநிலம் எனவும் இரண்டுவகையாகப் பொருள் கொள்ளுமாறு இத்தொடர் அமைந்துள்ளது.

மாநிலம் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கித் தன்னைத்தானே சுற்றிக் கொள்கிற சூழற் சியால் இருபத்து நான்கு மணி நேரத்திற்குள் தன் மேற்பாகத்தில் சூரிய ஒளியையும் வெப்பத்தையும் பெற்றுக் கொள்கிறதே தவிர சூரியன் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி நகர்ந்து வந்து பகலைச் செய்யவில்லை.

கதிரவனை மையமாகக் கொண்டு கோள்கள் சுற்றுவது போலவே மாநிலமும் சூரியனை மையமாகக் கொண்டு சுற்றி வருகிறது. மண்ணுலகைச்

என்றும் பெயர்பெறும். ஈர் எண் தீங்கதிர் என்ற தொடருக்குப் பதினாறு கலைகளாகிய இனிய நிலவு என்பது உரை.¹⁰² கலை எண்ணிரண்டும் ஒன்று மதி என்றும் பிற்காலப் புலவரும் கூறுவர்.¹⁰³

கலையில் நிறைந்த கதிர்மதி என்பதால், கதிரில் விளங்கும் ஒளியே கலை எனப்படுகிறது. இரவை அவிப்பதால் கதிரவனுக்கு இரவி என்று பெயர் வழங்குவது போல,¹⁰⁴ இருளைக் கலைத்து நிலவைப் பரப்புவதால், பிறைக்குக் கலை என்று பெயர் வந்தது எனக் கூறலாம். நிலவு பால் போல் வெண்மை நிறம் உடையது. எனவே பால்முகத்தன்ன பசுவெண்நிலவு என்று வெள்ளைக்குடி நாகனார் கூறுகிறார்.¹⁰⁵ இதனால் திங்களில் பிறையும், பிறையில் கதிரும், கதிரில் நிலவும், அமைந்து விளங்குவது நன்கு தெரிகிறது. நிறைமதியில் விளங்கும் கறையை நிழல் என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶ திங்களின் கதிரும் பாற்கதிர் என்று கூறப்படுகிறது.¹⁰⁷ நிலவின் ஒளி குளிர்ச்சியாக இருப்பதனால், நிலாக் கதிரைத் தன் கதிர் எனக் கலித்தொகை கூறுகிறது.¹⁰⁸ நிலவுடைய திங்கள் அழகு பொருந்தியிருப்பதால் அத்திங்கள் (அம்-அழகு, புலி-புல்லி-பொருந்தியது) அம்புலி என்று அழைக்கப்படுகிறது.¹⁰⁹

வளர்பிறை மேற்குத் திசையில் தோன்றி ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்துக்கொண்டே வருகிறது.¹¹⁰ மதியத்தன்று மேற்குத் திசையில் சூரியன் மறையும் போது கிழக்குத் திசையில் இருந்து முழுவட்டமாக மதியம் தோன்றுகிறது.¹¹¹ மதியத்தன்றுதான் திங்களுக்குக் கிரகணம் என்னும் மறைப்பு ஏற்படுகிறது. மதியத்தன்று விசும்பில் திங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது அரவால் இம்மறைப்பு ஏற்படுவதாக நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.¹¹²

இரவில் ஒளி வீசும் திங்கள் வந்ததும் வலிமை பொருந்திய அலைகள் கடலில் எழும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.¹¹³ ஞாயிற்றின் ஒளியைப் பெற்றுத் திங்கள் முதலாகிய கோள்கள் இரவில் ஒளிர்கின்றன.¹¹⁴ மதியமாகிய உவவு நாளில் மாலையில் ஞாயிறும் திங்களும் ஒன்றையொன்று நேராகப் பார்த்துக் கொள்வதால் ஞாயிற்றினுடைய ஒளியைத் திங்கள் முழுமையாகப் பெற்றுப் பெருவட்டமாக ஒளிர்ந்து அன்று இரவு முழுவதும் நிலவாகிய

ஒளியைத் தருகிறது.¹¹⁵

* தைத்திங்கள் என்று கூறும் போது திங்கள் மாதம் என்று பொருள் படுகிறது.¹¹⁶ திங்கள் மண்ணுலகை ஒருமுறை சுற்றிவருவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் காலம் திங்கள் எனப்படுகிறது. இத்திங்களுக்குரிய தமிழ்ப் பெயர் மதியத்தன்று திங்களும் புவியும் எந்த நாள் மீனுக்கு நேராக ஒரே நேர்க்கோட்டில் இருக்கிறதோ அந்த நாள் மீனின் பெயரால் அந்தத் திங்கள் அழைக்கப்படுகிறது. பூமியும் மதியமும் எப்போது சித்திரைமீனின் மையத்தில் வருகிறதோ அப்போது சித்திரைத் திங்கள் தொடங்குகிறது. அப்போது ஞாயிறும் அதே நேர்க்கோட்டிற்கு நேராக விளங்கும் இந்தச் சித்திரைத் திங்களே தமிழ்ப் புத்தாண்டின் தொடக்கமாகவும் விளங்குகிறது.

விண்மீன்கள்

பேரண்டத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் வானவெளியே விண் என்று கூறப்படுகிறது. நமக்கு மிக அருகில் இருக்கும் விண்மீன் ஞாயிறே. இஞ்ஞாயிற்றைப் போலவே விண்வெளியில் கோடிக் கணக்கான விண்மீன்கள் இடைவிடாது எரிந்து கொண்டும், மின்னுவது போன்று ஒளிவீசிக் கொண்டும் உள்ளன.

சூரியனிடமிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர் அழல்போல் வெப்பம் மிகுந்த கதிர் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹¹⁷ விண்மீன்களும் வெப்பம் மிகுந்த அழல்ஆக இருப்பதால் விண்மீன்களைக் கனைஅழல் என்று பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.¹¹⁸ ஒவ்வொரு விண்மீனும் ஒர் எரியும் கோளமே. அது அடுத்தடுத்து ஒளிமிகுந்தும், குறைந்தும் தீச்சுடர்களை வீசிக் கொண்டிருப்பதால் மின்னுவதுபோல் தோன்றுகிறது. மின்னுவதால் மீன் என்றும், விண்ணிலிருந்து மின்னுவதால் விண்மீன் என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளன.

விண்ணில் கோடிக்கணக்கான விண்மீன்கள் உள்ளன.¹¹⁹ அவற்றை அடையாளம் காண்பதற்காகச் சில தனி மீன்களுக்குத் தனித்தனிப் பெயரிட்டுள்ளனர்.

விண்மீன் வானத்து மீன் என்றும்,¹²⁰ வானகமீன் என்றும்¹²¹ கூறப்படுகின்றது. விண்மீன்கள் விட்டுவிட்டு ஒளி வீசுவதால் அவை

சுற்றிவரும் திங்கள் கூட மண்ணுலகைக் சுற்றிக் கொண்டே ஞாயிற்றையும் சுற்றி வருகிறது. மண் உலகு ஞாயிற்றைச் சுற்றிவருவதால் வெவ்வேறு பருவங்களும், ஞாயிற்றின் வடசெலவும், தென் செலவும் ஏற்பட்டு அவற்றின் தட்பவெட்பம், ஒளி, மழை, காற்று முதலிய மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப, மரம், செடி.. கொடிகளின், வாழ்க்கையும், உயிரினங்களின் வாழ்க்கையும் மேம்பாடும் உண்டாவதால் மாநிலம் பெரும் பயனைப் பெறுகிறது.

ஞாயிற்றுக்கும் இயக்கம் உண்டு என்ற செய்தியைப் பரிபாடல் கூறுகிறது.⁸² உலகத்தில் உள்ள மக்களுக்கும், ஏனைய உயிர்களுக்கும், அன்புடன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய பலவகையான பயன்களையும் வழங்கி வாழ்க்கையை வளப் படுத்துவதால் அந்த ஞாயிறு காலையில், அடிவானில் இருந்து மேலே எழுந்து ஒளி வழங்குவது கண்டு உலகிலுள்ள அனைவரும் உவகையுடன் வரவேற்பதுடன் புகழ்ந்து போற்றுகிறார்கள் என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.⁸³ ஞாயிற்றின் மறைப்பைப் பற்றிய குறிப்பும் புறநானூற்றுப் பாடலில் காணப்படுகிறது.⁸⁴

ஞாயிறு மழைத்தூறல் இருக்கும்போது தன் ஒளியால் வானவில்லினைத் தோன்றுவிக்கிறது என்னும் அறிவியல் உண்மையைப் பரிபாடல் கூறுகிறது.⁸⁵

திங்கள்

திங்கள் என்ற சொல் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும்⁸⁶ என்ற தொடரில் கோள் என்று பொருள் தருகிறது. நாள், கோள், திங்கள், ஞாயிறு, கனைஅழல் என்று வரும் பதிற்றுப்பத்துத் தொடரில் திங்கள் கோள் என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படும் கோள்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படாமல் வேறாகப் பிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁸⁷

திங்கள் ஏனைய கோள்கள் போலன்றி, மண் உலகுக்குத் துணைக் கோளாக அமைந்து, அதைச் சுற்றி வருவதுடன், தானும் ஏனைய கோள்களைப் போல ஞாயிற்றின் ஒளியைப் பெற்று ஒளிர்வதாலும் ஞாயிற்றைச் சுற்றி வருவதாலும், கோள் வடிவில் இருப்பதாலும், கோள் என்றும் கூறப்படுகிறது. 'மாசித் திங்கள்' என்ற தொடரில் திங்கள் என்னும் சொல் மாதம் எனப் பொருள் தருகிறது.⁸⁸ திங்களுக்கு மதி என்ற பெயரும்

உண்டு⁸⁹ முழுவட்டமாகத் தெரியும் திங்கள் மதியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.⁹⁰ மதியத்தை உவவுமதி எனவும் அழைப்பர்.⁹¹ உவவு, உவா எனவும் பெயர் பெறும். 'உவவுமடிந்து' என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது⁹² மதியம் நாள்நிறை மதியம் எனவும்⁹³ நாள் முதிர் மதியம் எனவும்⁹⁴ அழைக்கப்படுகிறது.

உவர் அல்லது உவவு என்ற சொல் மதியத்தைக் குறிக்கும்.. அமாவாசையையும் குறிக்கும்.⁹⁵ 'நாள் நிறை மதியம்' என்பதற்கு 'நாள்தோறும் வளர்ந்து, நிறையும் முழுதிங்கள் என்பர் விளக்க உரை ஆசிரியர்.⁹⁶ நாள்முதிர் மதியம் என்ற தொடருக்கு பதினாறுநாட் சென்று முதிர்ந்து நிறைமதி என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.⁹⁷ ஆனால்,

“மாக விசம்பில் வெண்திங்கள்

மூவைந்தால் முறைமுற்ற”

என்பர். வேகுர்கிழார். மூவைந்தான் முறைமுற்ற என்ற பகுதிக்கு பதினைந்து நாள் முறையே முதிர் என்கிறது பழைய உரை. மேலும் பதினைந்து நாளும் நிறைந்த திங்கள் கடல் நடுவே வட்டமாய்க் காணப்படுவது பற்றி, முழுவட்டமாய்த் தோன்றும் தடாரிப் பறைக்கு உவமம் செய்தார் என்றும் விளக்கப்படுகிறது.⁹⁸

பிறங்குதல் என்ற சொல்லுக்கு விளங்குதல் என்று பொருள். பிறை என்பது விளங்கும் பகுதி எனப் பொருள்படும். எனவே திங்களின் ஒளி விளங்கும் பகுதி பிறை எனப்படும். பிறைவளரும் காலம் பதினைந்து நாட்கள் ஆகும். இக்காலம் 'வளர்பிறைக்காலம்' எனப்படும்.⁹⁹

பிறை வளரும் பதினைந்து நாட்களும் வளர்பக்கம் எனப்படும். இவ்வளர்ப்பக்கத்தில் பிறை தோன்றிய நாள் தொடங்கி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து நிறையும் அந்நிலவு ஒளி இரவு விளங்கும் இடம் எங்கும் பரவும்.¹⁰⁰

இருள் உவா எனப்படும் அமாவாசைக்கு அடுத்த நாள் முதல் மதியம் நிறையும்வரை உள்ள காலம் வளர்பக்கமாகும். மதியத்திற்கு மறுநாள் தொடங்கி இருள் உவாமுடிய உள்ள பக்கம் தேய்பக்கம் எனப்படும்.¹⁰¹ பிறைகள் வளர்ந்து முழுமை பெற்ற நிறைமதிக்குப் பதினாறு கதிர்கள் உண்டு என்று பரிபாடல் கூறுகிறது. இந்தப் பதினாறு கதிர்களும் கலைகள்

என்றும் பெயர்பெறும். ஈர் எண் தீங்கதிர் என்ற தொடருக்குப் பதினாறு கலைகளாகிய இனிய நிலவு என்பது உரை.¹⁰² கலை எண்ணிரண்டும் ஒன்று மதி என்றும் பிற்காலப் புலவரும் கூறுவர்.¹⁰³

கலையில் நிறைந்த கதிர்மதி என்பதால், கதிரில் விளங்கும் ஒளியே கலை எனப்படுகிறது. இரவை அவிப்பதால் கதிரவனுக்கு இரவி என்று பெயர் வழங்குவது போல,¹⁰⁴ இருளைக் கலைத்து நிலவைப் பரப்புவதால், பிறைக்குக் கலை என்று பெயர் வந்தது எனக் கூறலாம். நிலவு பால் போல் வெண்மை நிறம் உடையது. எனவே பால்முகத்தன்ன பசுவெண்நிலவு என்று வெள்ளைக்குடி நாகனார் கூறுகிறார்.¹⁰⁵ இதனால் திங்களில் பிறையும், பிறையில் கதிரும், கதிரில் நிலவும், அமைந்து விளங்குவது நன்கு தெரிகிறது. நிறைமதியில் விளங்கும் கறையை நிழல் என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.¹⁰⁶ திங்களின் கதிரும் பாற்கதிர் என்று கூறப்படுகிறது.¹⁰⁷ நிலவின் ஒளி குளிர்ச்சியாக இருப்பதனால், நிலாக் கதிரைத் தன் கதிர் எனக் கலித்தொகை கூறுகிறது.¹⁰⁸ நிலவுடைய திங்கள் அழகு பொருந்தியிருப்பதால் அத்திங்கள் (அம்-அழகு, புலி-புல்லி-பொருந்தியது) அம்புலி என்று அழைக்கப்படுகிறது.¹⁰⁹

வளர்பிறை மேற்குத் திசையில் தோன்றி ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்துக்கொண்டே வருகிறது.¹¹⁰ மதியத்தன்று மேற்குத் திசையில் சூரியன் மறையும் போது கிழக்குத் திசையில் இருந்து முழுவட்டமாக மதியம் தோன்றுகிறது.¹¹¹ மதியத்தன்றுதான் திங்களுக்குக் கிரகணம் என்னும் மறைப்பு ஏற்படுகிறது. மதியத்தன்று விசம்பில் திங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது அரவால் இம்மறைப்பு ஏற்படுவதாக நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.¹¹²

இரவில் ஒளி வீசும் திங்கள் வந்ததும் வலிமை பொருந்திய அலைகள் கடலில் எழும் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.¹¹³ ஞாயிற்றின் ஒளியைப் பெற்றுத் திங்கள் முதலாகிய கோள்கள் இரவில் ஒளிர்கின்றன.¹¹⁴ மதியமாகிய உவவு நாளில் மாலையில் ஞாயிறும் திங்களும் ஒன்றையொன்று நேராகப் பார்த்துக் கொள்வதால் ஞாயிற்றினுடைய ஒளியைத் திங்கள் முழுமையாகப் பெற்றுப் பெருவட்டமாக ஒளிர்ந்து அன்று இரவு முழுவதும் நிலவாகிய

ஒளியைத் தருகிறது.¹¹⁵

தைத்திங்கள் என்று கூறும் போது திங்கள் மாதம் என்று பொருள் படுகிறது¹¹⁶ திங்கள் மண்ணுலகை ஒருமுறை சுற்றிவருவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் காலம் திங்கள் எனப்படுகிறது. இத்திங்களுக்குரிய தமிழ்ப் பெயர் மதியத்தன்று திங்களும் புவியும் எந்த நாள் மீனுக்கு நேராக ஒரே நேர்க்கோட்டில் இருக்கிறதோ அந்த நாள் மீனின் பெயரால் அந்தத் திங்கள் அழைக்கப்படுகிறது. பூமியும் மதியமும் எப்போது சித்திரைமீனின் மையத்தில் வருகிறதோ அப்போது சித்திரைத் திங்கள் தொடங்குகிறது. அப்போது ஞாயிறும் அதே நேர்க்கோட்டிற்கு நேராக விளங்கும் இந்தச் சித்திரைத் திங்களே தமிழ்ப் புத்தாண்டின் தொடக்கமாகவும் விளங்குகிறது.

விண்மீன்கள்

பேரண்டத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் வானவெளியே விண் என்று கூறப்படுகிறது. நமக்கு மிக அருகில் இருக்கும் விண்மீன் ஞாயிறே. இஞ்ஞாயிற்றைப் போலவே விண்வெளியில் கோடிக் கணக்கான விண்மீன்கள் இடைவிடாது எரிந்து கொண்டும், மின்னுவது போன்று ஒளிவீசிக் கொண்டும் உள்ளன.

சூரியனிடமிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர் அழல்போல் வெப்பம் மிகுந்த கதிர் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.¹¹⁷ விண்மீன்களும் வெப்பம் மிகுந்த அழல்ஆக இருப்பதால் விண்மீன்களைக் கனைஅழல் என்று பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.¹¹⁸ ஒவ்வொரு விண்மீனும் ஒர் எரியும் கோளமே. அது அடுத்தடுத்து ஒளிமிகுந்தும், குறைந்தும் தீச்சுடர்களை வீசிக் கொண்டிருப்பதால் மின்னுவதுபோல் தோன்றுகிறது. மின்னுவதால் மீன் என்றும், விண்ணிலிருந்து மின்னுவதால் விண்மீன் என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளன.

விண்ணில் கோடிக்கணக்கான விண்மீன்கள் உள்ளன.¹¹⁹ அவற்றை அடையாளம் காண்பதற்காகச் சில தனி மீன்களுக்குத் தனித்தனிப் பெயரிட்டுள்ளனர்.

விண்மீன் வானத்து மீன் என்றும்,¹²⁰ வானகமீன் என்றும்¹²¹ கூறப்படுகின்றது. விண்மீன்கள் விட்டுவிட்டு ஒளி வீசுவதால் அவை

இமைப்பது போல் தோன்றுகின்றன. இதனால் பன்மீன் இமைக்கும் விசம்பு என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹²²

வானில் வடதிசையில், தன் நிலையில் திரியாது நிலையாக விளங்கும் ஒரு மீனை வடமீன் என்றனர். இந்த மீன் நிலை திரியாமல் நின்று பூமியின் காந்தசக்தி மிகுந்த வடமுறையாகிய வடதுருவத்தைக் காட்டுவதால் தீதற்ற திசை காட்டியாகவும், நல்ல வழிகாட்டியாகவும் அமைகிறது. அதனால் அது தீதிலா வடமீன் என்றும் கூறப்படுகிறது.¹²³ அது செம்மையாக வடதிசையைக் காட்டுவதால் செம்மீன் என்றும் பாராட்டப்பட்டது.¹²⁴

வானத்தில் வடதிசையில், சிறிய மீனாக விளங்கும் அவ்வடமீனைக் கற்பு முதலிய சிறந்த பண்புகள் நிறைந்த பெண்ணாக சிறப்பித்துச் சங்ககாலப் புலவர்கள் பாராட்டியுள்ளார்கள். இவ்வடமீனை அருந்ததி என்ற பெயரால் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.¹²⁵ வடவயின் விளங்குகின்ற கடவுள் ஒரு மீன் சாலினி என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.¹²⁶ வானில் வடதிசையில் விளங்கும் ஏழுமீன்களின் கூட்டம், கையால் தொழுது வணங்குதற்குரிய ஏழு முனிவர்களைக் குறிக்கும் கூட்டம் என்று நற்றிணை கூறுகிறது.¹²⁷

தென்திசையில் உள்ள ஒரு விண்மீனை அகத்தியன் எனப் பரிபாடல் கூறுகின்றது.¹²⁸ விண்மீன் வகைகளில் எரிமீன் என்றும், குளமீன் என்றும், தாள்மீன் என்றும் மூன்று மீன்களைப் பற்றி மதுரை நக்கீரர் என்ற புலவர் புறநானூற்றுப்பாடல் ஒன்றில் கூறுகிறார்.¹²⁹ இப்பகுதிக்கு உரை எழுதியுள்ள பழைய உரை ஆசிரியர் எரி, குணம், தாள் என்பன விண்மீன் வகை. இவற்றின் தோற்றம் நாட்டிற்கு கேடு தரும் என்பது பெரியோர் கருத்து என்று கூறியுள்ளார். இம் மீன்கள் வீசும் வெப்பக் கதிர்கள் மழைமேகத்தின் நீரை வற்றச் செய்துவிடுவதால் மழையில்லாமல் போய், பயிர்கள் வாடிப் பஞ்சம் உண்டாகும் என்று சங்ககாலத்துப் பெரியோர்கள் அறிந்திருந்தனர். செங்கோல் ஆட்சியும்,¹³⁰ மாதவக் கற்பும்,¹³¹ சான்றோர் பெருக்கமும்,¹³² நாட்டிற்கு நல்ல மழையினைப் பெய்விக்கும் என்று மக்கள் நம்பினர். விண்மீன்கள்,

1. திசை அறிய உதவுகின்றன
2. இரவு நாழிகை அறிய உதவுகின்றன
3. இயக்க வேகத்தை அறிய உதவுகின்றன
4. காலத்தைக் கணக்கிடவும் உதவுகின்றன
5. தன் தனி ஒளியாலும், தன் அருகில் உள்ள மீன்களின் கலப்பு ஒளியாலும்
6. நிலவுலகில் மாற்றங்களை உண்டாக்குகின்றன.

தன்னுடன் சேரும் தனிக்கோளின் ஒளி மாற்றத்தாலும் தன்னுடன் சேரும் பல கோள்களின் ஒளிக்கலப்பாலும் நிலவுலகில் உள்ள நிலம், நீர், வாயு, வெப்பம், மேகம், மின்காந்த மண்டலங்கள் ஆகியவற்றின் இயல்புகளை மாற்றுகின்றன.

கோடிக்கணக்கான விண்மீன்கள் நம் நிலவுலகைச் சுற்றிலும் மிகமிக நீண்ட தொலைவில் விசம்பிடத்தில் அமைந்து தொடர்ந்து ஒளிவீசிக் கொண்டுள்ளன. அவற்றுள் சூரியன் தான் நமக்கு மிகவும் அருகில் உள்ள ஒரு விண்மீன் ஆகும். ஒவ்வொரு விண்மீனும், சூரியனைப் போலவே ஒளியையும், வெப்பத்தையும் மின்காந்த அலைக்கதிர்களையும் வெளியிடுகின்றன.

நாள்மீன்கள்

“நாள் கோள் திங்கள் ஞாயிறு கனை அழல்

ஐந்து ஒருங்கு புணர்ந்த விளக்கத்து அனையை”¹³³

என்னும் பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் வரிகளால் வானிலிருந்து நில உலகிற்கு ஒளி தருபவை ஐந்து வகைப்படும் என்றும், அவை நாள் எனப்படும் நாண்மீன்களும், கோள் எனப்படும் செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி என்னும் ஐந்து கோள்களும், பூமியைச் சுற்றி வந்து கொண்டே பூமியுடன் சேர்ந்து சூரியனையும் சுற்றி வருகின்ற சந்திரனும், பூமிக்கும், சந்திரனுக்கும், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி ஆகிய கோள்களுக்கும் ஒளி தந்து அவற்றைப் பூமிக்கு ஒளிதரச் செய்வதும் நம் பூமிக்கு மிக அருகில் இருப்பதும் ஆகிய விண்மீனாகிய ஞாயிறும், ஞாயிற்றைப் போலவே எரியும் கோளமாக ஒளியும், வெப்பமும் பொருந்திய

கதிர்களை வீசிக்கொண்டிருக்கும், கோடிக் கணக்கான விண்மீன்களும் ஆகும் என்றும் அறிய முடிகிறது.

இவற்றுள் ஏற்கனவே ஞாயிறு பற்றியும், திங்கள் பற்றியும் கனை அழல் என்னும் விண்மீன்கள் பற்றியும் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுவிட்டன. இப்போது நாள் என்பது பற்றி விளக்கப்படுகிறது. வானத்தில் பூமி ஞாயிற்றைச் சுற்றி வரும் பாதைக்கு நேர் உச்சியில் ஒரு குறிப்பிட்ட அகலத்தில் அமைந்திருக்கும் வானவட்டம் 'தெரு' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தத் தெரு வட்டமாக இருப்பதால் 360 பாதைகளை உடையது. இந்த வட்டம் மூன்று சமபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பாகமும் 120 பாகை கொண்ட மூன்று பாகங்கள் ஆயின.¹³⁴ இந்தப் பாகம் ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது சமபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவை ஒன்றுக்கொன்று 13 பாகை, 20 கலை இடைவெளி உடையவை. இந்தப்பாகம் ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது இருக்கைகொண்டு மூன்று, ஒன்பது 27இருக்கைகள் ஆயின எனப்பட்டது.

சங்க இலக்கியக் காலத்தில், ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது எனும் ஒன்பதும் கோள்களாகக் கொள்ளப்பட்டாலும், அவற்றுள் இராகு, கேதுக்கள் நீங்கலாக, ஏனையவற்றிற்கே இல்லங்கள் கொள்ளப்பட்டன. இந்த இல்லங்கள் ஒவ்வொன்றும் 30 பாகை கொண்டவை. அவை முறையே ஆடு, எருது, யாழ், நண்டு, அரி, கன்னி, தூலாம், தேள், வில், சுறா, குடம், மீன் என்று அழைக்கப்பட்டன.¹³⁵

மூ ஒன்பான், இருக்கை என்னும் பரிபாடல் தொடர் 27 இருக்கைகள் என்று பொருள்படும். ஒவ்வொரு நாள் மீனுக்கும் உரிய ஒரே அளவான 13 பாகை 20 கலை கொண்ட இடத்தையே, இருக்கை என்று பரிபாடல் குறிப்பிடுகிறது.¹³⁶

இப்பரிபாடல் தோன்றிய காலத்தில் கார்த்திகையை முதல் மீனாகவும், பரணியை இறுதி மீனாகவும் கொண்டு நாள் மீன்கள் எண்ணப்பட்டன என்று தெரிகிறது.¹³⁷

எரி என்பது கார்த்திகை மீன், கார்த்திகைக்கு அழல் என்ற பெயரும்

உண்டு.¹³⁸ ஆரல் என்ற பெயரும் உண்டு.¹³⁹

உரோகிணி சகடம் எனப்பட்டது.¹⁴⁰ திருவாதிரை, ஆதிரை எனவும் பெயர் பெறும்.¹⁴¹ பரிபாடல் திருவாதிரையைச் சடை என்று கூறுகிறது.¹⁴² பூராடம்பூத்தடம் என்றும் கூறப்படுகிறது.¹⁴³ அது குளம் போலும் வடிவுடையது. மகம் வெண்மையான மீன் நதி சேர்ந்த மகவெண்மீன் என்று பட்டினப்பாலை கூறும். (வரி.35) உத்திரம் என்ற நாள் மீன் நெடுநல்வாடையில் விழுமரம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.¹⁴⁴

கூடலூர் கிழார் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடல் 229-ஆல் அறியலாகும். நாள் மீன்கள்.

முடப்பனை - அனுடம்

கடைக்குளம் - உத்திராடம்

வால்வெள்ளியைக் கண்ட நடுஇரவில் இருந்த நாள் மீன்கள்

தலைநாள்மீன் - அத்தம்

நிலைநாள்மீன் - பூராடம்

தொல்நாள் மீன் - திருவாதிரை

எரியின் வீழ்ந்த போது இருந்த நாள்மீன்கள்.

தலைநாள்மீன் - சித்திரை

நிலைநாள்மீன் - உத்திராடம்

தொல்நாள் மீன் - புனர்பூசம்,

ஒவ்வொரு இருக்கையும் நேராக உச்சியில் காணப்படும் மீனுக்கோ, மீன் கூட்டத்திற்கோ, உருவம், சுற்றிக்கப்பட்டு அவ்வுருவத்திற்கு வெவ்வேறு பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன.

அசுவினி, பரணி, கார்த்திகை, உரோகிணி, மிருகசீரிடம், திருவாதிரை, புனர்பூசம், பூசம், ஆயில்யம் ஆகிய ஒன்பது நாள்மீன்களும் ஒரு பிரிவாகப் கொள்ளப்பட்டது. இப்பிரிவு முதல் ஒன்பான் பிரிவு எனப்பட்டது. இந்த ஒன்பது மீன்களும், முதல் நான்கு இயல்கள் அல்லது இராசிகளில், ஒவ்வொரு இயலுக்கும், இரண்டேகால் நாள் மீனாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த ஒன்பது மீன்களும் முறையே, கேது, சுக்கிரன், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், இராகு, குரு, சனி, புதன் என்னும் ஒன்பது

கோள்களுக்கும், உரியவாகவும் கொள்ளப்பட்டன. இனி இராண்டாவது ஒன்பது மீன்களும் அடுத்த நான்கு இயல்கள் அல்லது இராசிகளில் ஒவ்வொரு இயலுக்கும், இரண்டேகால் மீனாகக் கொள்ளப்பட்டு, அவையும் முறையே, கேது, சுக்கிரன், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், இராகு, குரு, சனி, புதன் என்னும் ஒன்பது கோள்களுக்கும் உரியவை ஆயின. அவை மகம், பூரம், உத்திரம், அஸ்தம், சித்திரை, சுவாதி, விசாகம், அனுடம், கேட்டை என்பனவாகும்.

இனி மூன்றாவது ஒன்பது நாள்மீன்கள் ஆகிய மூலம், பூராடம், உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி, ரேவதி என்பன. இவை நாள்மீன்களாக முறையே, தனுசு, மகரம், கும்பம், மீனம் ஆகிய இராசிகளில் இடம்பெற்று அவையும், கேது, சுக்கிரன், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், இராகு, குரு, சனி, புதன் எனும் ஒன்பது கோள்களுக்கும் உரியவையாக உள்ளன. ஒவ்வொரு கிழமையும் சூரியன் உதிக்கும் நேரத்தில் சந்திரன் தனக்கு மேல் வானத்திலுள்ள எந்த மீனின் அல்லது மீன் கூட்டத்தின் இருக்கையை நண்ணுகிறதோ, அதாவது எந்த மீன் கூட்டத்திற்கு உரிய இடமாகிய இருக்கைக்கு நேராக வருகிறதோ, வந்து அந்த மீனுக்கு உரிய இடமாகிய 13 பாகை 20 கலையைக் கடக்கிறதோ அதுவரையில் அந்தச் சந்திரன் இருக்கும் நாள் அந்த மீனின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. திங்கள் கார்த்திகை மீன் கூட்டத்திற்கும் உரோக்ஷிக்கும் இடையே நேராக இயங்கும் நாள் கார்த்திகை எனப்படும்.

வானத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் பூமி தன் அச்சில் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு முகமாகச் சுழல்கிறது. இதனால் சூரியன் கிழக்கில் உதித்து மேற்கில் மறைவது போல் தோன்றுகிறது. இதனால் சூரியன் வானத்தில் ஒரு வட்டப் பாதையில் இயங்குவதுபோல் தோன்றுகிறது. இவ்வட்டம் ஞாயிற்றுப்பாதை எனப்படும்.

இந்த ஞாயிற்றுப் பாதை நேர் உச்சியில் வானத்தில் அமைந்துள்ள நாள்மீன்களும் சூரியனைப் போலக் கிழக்கில் உதித்து மேற்காக நகர்ந்து நாள்மீன்கள் உள்ள பாதை சிறிது அகன்ற வட்டப்பாதையாக இருக்கிறது. இந்த வட்டமான பாதையைப் பரிபாடல் தெரு என்று கூறுகிறது. இந்த

வட்டப்பாதையை 27 சமதூரப் பாகங்களாகப் பிரித்தால் இரண்டு மீன்களுக்கு இடையில் உள்ள தூரம் 13 பாகை, 20 கலை ஆகிறது. அதனால் அத்தெரு மூன்று பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்பது நாள்மீன்கள் கொண்டதால் அவ்வளையம் 27 நாள்மீன்களைக் கொண்டதாயிற்று.

இதனையே பரிபாடல் தெருவிடைப்படுத்த மூவொன்பான் இருக்கை என்கிறது.¹⁴⁵

சித்திரை முதலிய தமிழ் மாதங்களின் பெயர்கள் நாள்மீன்களின் பெயர்களையே ஒட்டி அமைந்துள்ளன. சந்திரனுடைய பதினாறு கலைகளும் முழுமையாக, வளர்ந்துள்ள முழுமதியத்துத் திங்களும் பூமியும், எந்த நாள்மீனுக்கு ஒரே நேர் கோட்டில் அமைந்து காணப்படுகிறதோ அந்த நாள்மீனின் பெயரால் அந்தத் தமிழ் மாதம் அழைக்கப்படுகிறது.

சூரியன் மேடராசியில் இயங்குகிற காலம் மேடரவி என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேடரவி என்று அழைக்கப்படுகிற மாதமே சித்திரை என்று தமிழ்மாதமாகவும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த மாதத்தில் முழுமதிநாளன்று, பூமியும், திங்களும், சித்திரை என்னும் நாள்மீனுக்கு, நேர் இருக்க நேர்வதால் இந்தச் சித்திரை முழுமதிநாள் முதற்கொண்டு, அடுத்த முழுமதிநாள் வரையில் சித்திரை மாதமாகத் தமிழில் கணக்கிடப்படுகிறது.

இதனால் சித்திரை என்ற நாள்மீனின் பெயரே தமிழ்ப் புத்தாண்டின் முதல் மாதப் பெயராக விளங்குகிறது.

மேகம்

கடல் முதலிய நீர் நிலைகளில் உள்ள நீரை முகந்து கொண்டு காற்று வீசும் திசையில் வானில் மிதந்து வந்து மழையைப் பெய்யும் நீராவிப் படலத்துக்கு மேகம் என்று பெயர்.

இந்த மேகம் நீராவியைத் தன் அகத்தில் கொண்டு வானில் உயரமாக எழுந்து வருவதால் எழிலி என்று பெயர் பெறுகிறது.¹⁴⁶ இம் மேகம் கருமை நிறமாக இருப்பதால் கார் என்றும் பெயர் பெறுகிறது. கரியமேகமே மழையைப் பெய்வதாலே, கார் என்ற சொல்லுக்கு மழை என்ற பெயரும் உண்டு. மழை மிகுதியாகப் பெய்யும் காலம் கார்காலம் எனப்படும்.¹⁴⁷

காராகிய மேகம் கடலிலுள்ள நீரை முகந்து கொண்டு வருவது உண்டு.¹⁴⁸ “கார் வாய்த்து” என்ற தொடருக்கு, ‘மழை மிகுதியாகப் பெய்து’ என்ற பொருள் கூறுவதுண்டு.

கொண்டல் என்பது கீழ்க்காற்று.¹⁴⁹ கீழ்க்கடலில் இருந்து கீழ்க் காற்றால் கொண்டு வரப்படும் மேகமும் கொண்டல் எனப்படுகிறது.¹⁵⁰ கீழ்க்கடல் மேகம் பெய்த மழைக்கு மலர்ந்த பூக்கள் கொண்டல் மலர் எனப்படுகிறது.

மேகத்துக்கு ‘கொண்ம’ என்பது வேறொரு பெயர். நீர் நிறைந்துள்ள கரியகடலை குறை உண்டாகும்படி கொண்ம வாகிய மேகம் முகர்ந்து கொண்டு, முரசு முழங்குவதுபோல், இடியோடும் கூடி கூட்டம் கூட்டமாக வானில் உயர்ந்து, எழுந்த, காற்று வீசும் திசையிலே வந்து மலைமீது மழையைப் பொழிகிறது என்று குறிஞ்சிப்பாட்டு கூறுகிறது.¹⁵¹

சூரியனுடைய கதிர்கள் மிகுதியான வெப்பத்தை வீசுவதால் கடல்நீர் ஆவியாகி அந்த நீராவி ஒன்று திரண்டு மேகமாகிய அந்த மேகம் கடலில் படிந்து, மேகம் கடல்நீரை உறிஞ்சிக் கொண்டு மேல் எழுந்து செல்கிறது. என்பதையும் குறிஞ்சிப்பாட்டு கூறுகிறது.¹⁵²

‘தளி’ என்ற சொல்லும் மழைத்துளியைக் கொண்டமேகம் என்று பொருள் தருகிறது.¹⁵³ “தற்பாடிய தளி உணவின்புள்”¹⁵⁴ என்ற வரியில் புள் என்பது ‘வானம்பாடி’ என்ற பறவை ஆகும். வானம் என்ற சொல்லும் மேகம் என்ற பொருளைக் குறிக்கிறது. தளி உணவு என்பது, மேகத்தில் உள்ள நீர்த்துளியைக் குறிக்கிறது. வான்,¹⁵⁵ விசம்பு,¹⁵⁶ விண்¹⁵⁷ என்ற சொற்களும் இடவாகுபெயராக மேகத்தைக் குறிக்கும்.

மரங்களைப் பிடுங்கி எறியக்கூடிய கடுங்காற்றோடு கூடிவரும்போது மேகத்திற்குப் புயல் என்ற பெயரும் உண்டு.¹⁵⁸

கடல் நீரை மேகம் வாரிக் கொண்டு வருவதால் அதற்கு வாரி என்ற பெயரும் உண்டு.¹⁵⁹ கொண்டல் என்ற கீழ்க்காற்றாலே கொண்டு வரப்பட்ட மேகம், இரவென்றும், பகலென்றும் பாராது, வைகறை வரை தொடர்ந்து மழைபெய்தது என்று அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.¹⁶⁰

மேகம் காலைப் பொழுதிலே, கீழ்க்காற்றிலே படிந்து அக்கடல்

குறைபட நீரை முகந்து கொண்டு, சுடுகின்ற ஞாயிறு போன வழியிலே மேற்றிசை நோக்கிச் சென்று, மாலைப்பொழுதிலே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையை அடைந்து அங்குள்ள சையமலையைச் சூழ்ந்து உயிர்கள் உறங்குகின்ற இராப்பொழுதெல்லாம் விடாமல் மழை பொழிந்தது என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.¹⁶¹

தற்காலத்தில் வடகிழக்குப் பருவக்காற்று என்று கூறப்படும் கொண்டல் என்னும் மேகம் மேற்கிலுள்ள மலைக்கு மழையைக் கொண்டு செல்வதை அறியலாம்.

முருகின வெய்யிலை உடைய முதுவேனில் பருவத்துக்குப்பின் வரும் கார் காலத்தில் பெய்யக்கூடிய மழை உயர்ந்த செய்யமலையில் மிகுதியாகப் பெய்ததால் வைகையாற்றில் வெள்ளம் பெருகி வந்தது. ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்கள் கார் காலம். இக்காலத்தில் சேரநாட்டில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்றுக் கொண்டுவரும் மேகத்தால் மழை பெய்கிறது.¹⁶²

ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்கள் கார்பருவம் எனப்படும். இக்கார் பருவத்தில் மிக இருண்ட மேகம், வானில் அதிர்ந்து முழங்கி, துள்ளுகின்ற மழையைச் சொரியும்.¹⁶³

மார்கழி, தை மாதங்கள் பின்பனிப் பருவம் ஆகும். முன்பனிப் பருவத்திலும், பின்பனிப் பருவத்திலும், வடக்கிலிருந்து வாடைக்காற்று வீசும்.

அக்காற்றுக்குக் கீழ்க்கடலிலிருந்து வரும் மேகத்தைத் தெற்கே செலுத்திக் கொண்டு போய்த் தமிழ் நாட்டின் தென்மேற்குப் பகுதியில் மழையைப் பெய்விக்கும்.¹⁶⁴ மார்கழித் திங்கள் மார்கழித்திங்கள் என மருவி வழங்குகிறது. மார்கழி என்பது கடைமாரி என்றும் பிற்குளம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

வானவில்

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வானவில்லைப் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.¹⁶⁵ இந்த வில் வானத்தில் தோன்றுவதால், வானவில்¹⁶⁶ எனப்படுகிறது. இந்த வில் விசம்பிற்கு அழகு செய்வதால் விசம்பு அணிவில் என்று கூறப்படுகிறது.¹⁶⁷ கிழக்குத்திசை இந்திரனுக்கு உரிய

திசை.¹⁶⁸ அருணன் கிழக்குத் திசையில் உதிப்பதால் இந்திர திசை கிழக்குத் திசையாகும்.

எனவே, கிழக்கில் தோன்றும் வானவில் இந்திரவில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வச்சிரம் படைக்கு உரிய இந்திரனுக்கு வச்சிரத்தான் என்ற பெயரும் உண்டு.¹⁶⁹ எனவே இந்திரவில் வச்சிரத்தான் வில் என்றும் கூறப்படுகிறது.¹⁷⁰

பன்னிறப் பூக்களால் ஆகிய தாரைப் போலப் பன்னிறம் வாய்ந்த அழகிய வில்லை எழிலி வளைத்தது என்று அகநானூற்றுப் பாடலில் ஆலம்பேரி சாத்தனார் கூறுகிறார்.¹⁷¹

கிளியின் கழுத்தில் உள்ள பலநிற வளைகோடு வானவில் போல் உள்ளது என்று மற்றோர் அகநானூறு பாடல் கூறுகிறது.¹⁷² இந்தவில், வில்போல் வளைவாக வானத்தில் தோன்றினாலும் அது அம்பு எய்யாதவில் என்றும் நிறவரிகளால் ஆன வில் என்றும் அப்பாடல் கூறுகிறது. இந்த வானவில் முன்பனிப் பருவமாகிய அக்சிரம் என்னும் பருவத்தில் கீழ்க்காற்றுக் கொண்டுவரும் மேகம் மழைத்தூறல்களையும் பெய்யும் மாலை நேரத்தில் கிழக்கு வானில் தோன்றுகிறது.

ஞாயிறு மேற்குத் திசையிலிருந்து தன் ஒளிக்கதிர்களைக் கிழக்கில் வானத்திலுள்ள மேகம் தூறும் மழைத்துளிகளின் வழியே ஊடுருவிச் செலுத்தும்போது நிறப்பீரிகை ஏற்படுவதால் சூரிய ஒளியிலுள்ள ஏழு நிறங்களும் பிரிந்து வானவில் உண்டாகிறது. அவ்வாறு வானவில் தோன்றும்போது ஒரு பக்கம் மழைத் துளிகள் இருந்து மற்றொரு பக்கம் தூறல் இல்லாமல் இருந்தால் அவ்வழியே ஒளி பிரியாமல் சென்று விழுவதால் வானவில் குறைவில்லாகத்¹⁷³ தோன்றுகிறது.

சூரியன் மேற்கில் இருக்கும் மாலைக் காலத்திலேயே கீழ்க்கடலிலிருந்து வரும். மேகம் தூரல் போடும்போது வானவில் முழுமையாக பெரிய வில்லாகத் தோன்றுகிறது.

அப்பெரிய வில் வடக்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள பெரிய மலைகளில் ஊன்றியிருப்பது போல விசம்பின் தோன்றும்.¹⁷⁴

எரிமீன்

வானத்திலிருந்து எரிந்து கொண்டு விழும் மீன் எரிமீன் எனப்படும். 'பங்குனித் திங்களில் விண்மீன் ஒன்று எரிந்து கொண்டு விழுந்தால் இராசபீடை' என்பர் என்று புறநானூற்று 229-ஆம் பாடலின் உரை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். "பங்குனித் திங்களில் நட்சத்திரம் வீழின் இராச பீடை என்பர். "ஆடு கயல் தேள்" தனுச் சிங்கத்து எழுமீன் விழுமேல் அரசழிவாம் என்பர்" என்றும் அவரே அதை அடுத்து எடுத்துக்காட்டுகிறார்.¹⁷⁵

புறநானூற்று 229-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார்.¹⁷⁶ அப்பாடல் கோச் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை என்ற பேரரசனைப் பற்றியது. அவ்வரசன் இறப்பதற்கு ஏழு நாட்களுக்குமுன் பங்குனி மாதத்தின் பிற்பகுதியில் நள்ளிரவில் தேள் இராகியில் உள்ள அனுசமீனின் தொடக்கத்தை அடியாகக் கொண்டு வில் இராசியில் உள்ள உத்திராடத்தை தலையாகக் கொண்டு ஒரு வால்மீன் தோன்றி விளங்கி அவ்வால் மீனிலிருந்தே ஒரு எரிமீன் பிரிந்து கீழே விழுந்தது. அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்ட கூடலூர்கிழார் கணியக் கலைகளில் வல்லுநராக இருந்தமையால் பங்குனி மாதத்தில் எரிமீன் விழுந்ததாலும் தேள் இராகியிலும் வில் இராகியிலும் வால்மீன் தோன்றி நீண்டு விளங்கியதாலும் அந்நிகழ்ச்சி நாட்டை ஆளும் அரசன் உயிருக்குத் தீங்கைக் குறிப்பதை அறிந்து அந்த அரசனுக்குத் தீங்கு வராமலிருக்க வேண்டுமே என அஞ்சி இருந்தார். ஏழாம் நாள் அந்த அரசன் வானுலகம் அடைந்ததை அறிந்து தான் வானில் கண்ட தீய அறிகுறியைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

கூடலூர் கிழார் அஞ்சியவாறு வால் வெள்ளி தோன்றியும் எரிமீன் விழுந்தும் தீ நிமித்தம் காட்டியவாறு ஏழு நாளில் இறந்த அரசன் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை என்பவன். இந்நிகழ்ச்சி பங்குனி மாதத்தில் எரிமீன் வீழ்ந்தாலும் தேள் தனுசு முதலிய இராசிகளில் வால்மீன் தோன்றி விளங்கினாலும் அரசனுக்குப் பீடையை உண்டாக்கும் என்ற கருத்தை மெய்ப்பிக்கின்றது. வேறு காலத்தில் வானில்

எரிமீன் தோன்றினால் நாட்டில் வெம்மை மிகுந்து மழை பொய்த்து விளைவு குறைந்து வறுமை உண்டாகும் என்றும் அறிந்திருந்தனர். அதனால் எரிமீன் தோன்றிய காலத்தும் காவிரிநீர் வற்றாமல் பாய்ந்து பெரும் விளைவுகள் தரும் என்று மதுரை நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.¹⁷⁷

எரிமீனுக்குக் கொள்ளி என்னும் ஒரு பெயர் வழங்கி வந்துள்ளது. எரிந்து கொண்டு வீழ்வதால் கொள்ளி என்று பெயர் வந்தது. அது விசம்பிலிருந்து எரிந்துகொண்டு விழுவதால் விசம்பு வீழ் கொள்ளி என்று குறுந்தொகைக் கூறுகிறது.¹⁷⁸

அந்த எரிமீன் பசிய பயிரின் மீது விழுந்ததும் அந்தப் பயிரைத் துண்டித்து விட்டது என்றுப் அப்பாடல் கூறுகிறது. எரிமீனுக்கு 'எரி' என்ற பெயரும் உண்டு.

எரிவானில் பல எரிமீன்கள் தோன்றினாலும் பண்ணனுடைய கொடைவளம் குன்றாது என மதுரை நக்கீரனார் பாடியுள்ளார்.¹⁷⁹ எரிமீனுக்கு உற்கம் என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு.¹⁸⁰ எரிகொள்ளி எரிந்து விழுவது பின்னேவரும் கேட்டை முன்னே அறிவிக்கும் உற்பாதம் என்னும் தீக்குறியாகும். எரியும் கொள்ளிக்கட்டையை எய்து விரட்டப்பட்ட யானை வானிலிருந்து விழும் எரிகொள்ளியைக் கண்டு அஞ்சும் என்று குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.¹⁸¹ இத்தகைய எரிமீன் வீழ்ச்சியும் தீ நிமித்தமாகவே கருதப்படுகிறது.

தூமகேதுவின் தோற்றமும் அதன் விளைவும்

தூமம் என்றால் புகை என்பது பொருள். தூமகேது என்பது புகைக்கொடி போல் நீண்டு தோன்றும் வால்மீன் ஆகும். ஆகையால் அதைப் புகைக்கொடி என்றே கூறுவதும் உண்டு.¹⁸²

வால் மீனுக்குத் தூமம் என்ற பெயர் உண்டு.¹⁸³ அதைத் தூமக்கோள் என்பதும் உண்டு.¹⁸⁴ கூடலூர் சிழார் என்னும் புலவர் பங்குனி மாதத்தில் ஓர் இரவில் தானும் தன்னுடன் இருந்தோரும் தூமகேதுவைக் கண்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றி ஒரு பாடலாகப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல் புறநானூற்றில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁸⁵

வால் மீன் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலவட்டத்தில் மீண்டும்

மீண்டும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும். அந்த வால்மீன் நல்லகாலத்திலும் நல்ல இராசிகளிலும் தோன்றினால் அதனால் அதிக பாதிப்பு உண்டாகாது. ஆனால் அதே வால்மீன் தீயகாலத்திலும் தீயஇராசிகளிலும் தோன்றிப் பின்னே வர இருக்கும் பெருந்தீமைக்கு அறிகுறியாக வந்து தோன்றினால் அந்த வால்மீனையே தூமகேது என்பர்.

கேது என்பது ஒன்பது கோள்களில் இராகுவைப் போலவே கண்ணுக்குப் புலப்படாத கோளாகும். தீமை செய்வதில் கேது மிகவும் வலிமை வாய்ந்த கோளாகும். தூமகேது கண்ணுக்குத் தெரியக்கூடியது.

தூமகேதுவும் எரிமீனும்

தூமகேது என்பது தானே தீமை செய்யாவிடினும் பின்னே விரைவில் நடக்க இருக்கும் தீமைக்கு அறிகுறியாகத் தோன்றுகிறது. கூடலூர் கிழார் கண்ட தூமகேதுவின் தலை வில் இராசியிலுள்ள உத்தராடத்திலும் வால் தேள் இராசியிலுள்ள அனுடமீனின் அடிப்பாகத்திலும் அமைந்து இருந்தது.¹⁸⁶ முடப்பனை என்பது வளைந்த பனை மரத்தைப் போன்ற வடிவம் உடைய அநுட மீனைக் குறிக்கும். குளம் என்பது மார்கழி மாதத்திற்குரிய வில் இராசியைக் குறிக்கும். குளக்கடைக்கயம் என்பது தனுசு இராசியின் இறுதியில் உள்ள உத்தராடத்தின் முதற்பாதம் என்று பொருள்படும். கடைக்களம் என்பதை உத்தராடத்தின் முதல்பாதம் எனக்கொண்டு கயம் தனுசு இராசியாகக் கொண்டு தனுசு இராசியிலுள்ள கடைக் குளமாகிய உத்தராடத்தின் முதற்பாதத்தில் தூமகேதுவின் தலை விளங்க என்பதே பொருத்தமானது.

தூமகேதுவின் தலை பங்குனி மாதத்தில் மீணத்திலுள்ள ஞாயிற்றை நோக்கியே இருக்குமாதலின் இதுவே பொருத்தமான பொருளாகும். எனவே இப்பாடலில் வரும் கயம் என்பது புனர்பூசம் என்பது பொருந்தாது. எனவே, தூமகேது தனுசிலுள்ள உத்திராடம் முதல் தேள் இராசியிலுள்ள அநுடத்தின் முதல் பாதம் வரை நீண்டிருந்தது.

தூமகேது தோன்றிய மாதம் பங்குனி. அன்று கார்த்திகை நாள். நடு இரவில் தூமகேது தோன்றியது. அவ்வாறு தோன்றிய தூமகேதுவிலிருந்தே எரிமீன் காற்றில் கிளர்ந்து பொங்கி மிக்க ஒளியுடன் எரிந்து கொண்டே

விழுந்தது.¹⁸⁷ எரிமீன் விழுந்த நேரம் நடுஇரவு. அப்போது உச்சிவானத்தில் உத்திரமீன் சிறிது விலகிக் காணப்பட்டது.¹⁸⁸ உச்சிமீனுக்கு முன்னே சென்ற எட்டாம் மீனாகிய மிருகசீரிடம் மேற்குத் திசையில் மறைந்து கொண்டு இருந்தது.¹⁸⁹ மூலம் என்ற மீன் உதித்துக் கொண்டிருந்தது. உத்திர மீனை எதிர்நோக்கி வரும் எட்டாம் மீனாகிய மூலம் கிழக்கில் உதித்துக் கொண்டிருந்தது. அப்போது தூமகேதுவிட்டமிருந்து பிரிந்து ஒரு மீன் வடக்கு நோக்கியும் கிழக்கு நோக்கியும் செல்லாது மிகுதியான ஒளியை வீசிக்கொண்டே கீழே வீழ்ந்தது.¹⁹⁰

பங்குனித் திங்களில் நட்சத்திரம் விழுவது இராசபீட ஆகும்.

“ஆடு கயல் தேள்தனுச் சிங்கத்து

எழுமீன் விழுமேல் அரசழிவாம்”

என்ற முன்னோர் மொழியை அறிந்திருந்தால், கூடலூர்கிழார் அப்போது சேர நாட்டை ஆண்டுவந்த கோக்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறைக்கு வர இருக்கும் பெருங்கேட்டை நினைந்து வருந்தியவாறு இருந்தார். ஏழாம் நாள் வந்ததும் கோக்சேரமான் வானுலகம் எய்தினன். தூமகேது தேளிலும் வில்லிலும் தோன்றி அதன் ஒரு பகுதி எரிமீனாய் விழுந்ததால் வேந்தனுக்கு இறப்பை உண்டாக்கிறது.

வால்மீன் மேட இராசியில் உள்ள கார்த்திகையாகிய தலைக்குளத்தில் தோன்றினும் அல்லது சிங்க இராசியிலுள்ள இடைக்குளம் ஆகிய உத்திரமீனின் முதல் பாகத்தில் தோன்றினும் அல்லது வில் இராசியின் இறுதியிலுள்ள கடைக்குளம் என்று சொல்லப்பட்ட உத்திராடம் மீனில் முதல்பாகத்தில் தோன்றினும் என்றே பொருள்படும். அதனாலேயே “ஆடு, கயல், தேள், தனு, சிங்கத்து எழுமீன் விழுமேல் அரசு அழிவாம்” எனப்பட்டது.¹⁹¹ இதனால் ஆடு இராசியில் கார்த்திகை முதற்பாதமும் சிம்ம இராசியில் உத்திரத்தில் முதற்பாதமும், தனுவில் உத்திராடத்தில் முதற்பாதமும் முறையே தலைக்குளம், இடைக்களம், கடைக்குளம் எனப்பட்டது என்பது நன்கு விளங்கும்.¹⁹²

இத்தகைய குளமீனோடு தானாகிய வால்மீன் புகையினும் என்றது கலந்து புகைபோல் தோன்றினும் என்றே பொருள்படும். இதனால்,

கடைக்குளம் என்பதற்கு அதன் உரையாசிரியர் புனர்பூசம் என்பது பொருந்தாமையும் விளங்கும்.

மறைப்புகளாகிய கிரகணங்கள்

திங்கள் மறைப்புத் தற்காலத்தில் சந்திரகிரகணம் என்று கூறப்படுகிறது. ஞாயிற்று மறைப்பு சூரிய கிரகணம் என்று கூறப்படுகிறது. பாம்பால் விரைவில் திங்கள் மறைய வரும் நாள் என்று பரிபாடல் கூறுகிறது.¹⁹³ இம்மறைப்புக்குக் காரணமாக இருந்த பாம்பு இராகு என்று உரை கூறுகிறது.¹⁹⁴ இந்த இராகு கண்ணுக்கு காணப்படாத ஒரு கோள் என்றும் பரிபாடல் கூறுகிறது.¹⁹⁵

ஞாயிற்று மறைப்பு கேது என்னும் காணப்படாத கோளால் ஏற்படுகிறது. ஞாயிற்றை அவுணர் கொண்டுபோய் மறைத்து வைத்தமையால் ஞாயிற்றைக் காணாமல் உலகம் இருளில் வருந்தியது என்று புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁹⁶ திங்கள் மறைப்பு முழு மதியத்தன்று இராகு என்னும் கரும் பாம்பால் நிகழ்கிறது. ஞாயிற்று மறைப்பு இருள் உவா என்னும் அமாவாசையன்று கேது செம்பாம்பால் நிகழ்கிறது என்பது புராணக்கதை.

இராகுவும், கேதுவும் காசிபன் என்னும் முனிவருக்கும் திதி என்னும் தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள். இங்கு இராகு கேதுக்கள் அசுரர்கள் என்றும் அவுணர்கள் என்றும் திங்கள் மறைப்புக்கும் ஞாயிறு மறைப்புக்கும் காரணமானவர்கள் என்றும் பரிபாடல் கூறுகிறது.¹⁹⁷

ஞாயிற்று மறைப்பு

ஞாயிற்றை நம் பார்வையில் இருந்து தன்னொளியற்ற "திங்கள் உருண்டை" குறுக்கிட்டு மறைப்பதால் ஞாயிற்று மறைவு ஏற்படுகின்றது. ஏனாதி திருக்கண்ணனைச் சிறப்பித்து மாறோகத்து நப்பசலையார் என்ற புலவர் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடலில் ஞாயிற்றின் மறைப்புப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு வருகிறது.¹⁹⁸ பிறரை வருத்தும் இயல்புடைய அசுரர்கள் ஞாயிற்றைக் கொண்டுபோய் மறைத்துவிட்டனர். வானத்திலிருந்து ஒளி வழங்கும் ஞாயிற்றைக் காணாமையால் உலகை இருள் சூழ்ந்து கொண்டது.¹⁹⁹

மக்கள் பெரிதும் துன்பமுற்றனர். ஏனைய உயிர்களும் வருந்தின.²⁰⁰ அப்போது அஞ்சனவண்ணனாகிய கண்ணன் அசுரரிடமிருந்து ஞாயிற்றை

மீட்டுவந்து முன்போல் உலகுக்கு ஒளி வழங்கச் செய்தான் என்று அப்பாடல் கூறுகிறது.²⁰¹ இப்புறநானூற்றுப் பாடல், ஞாயிற்றின் முழு மறைப்பைப் பற்றிக் கூறுகிறது. ஞாயிற்று மறைப்பு நிகழ்ந்த பொழுது ஞாயிறு முற்றிலும் ஒளி இழந்து காணாமல் போனதைக் குறிக்கிறது. ஞாயிற்றின் ஒளி இல்லாமையால் உலகில் இருள் நிறைந்ததையும் குறிப்பிடுகிறது.

அவ்விருளால் உயிர்கள் துன்புற்று வருந்தியதையும் குறிப்பிடுகிறது. மறைப்பு நீங்கி ஞாயிறு மீண்டும் ஒளி வழங்கியதையும் கூறுகிறது. ஞாயிற்று மறைப்பாகிய அறிவியல் நிகழ்ச்சி ஒரு புராணக் கதையாக மக்களிடையே வழங்கி வந்துள்ளது என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

திங்கள் மறைப்பு

பூமியின் நிழலில் திங்கள் அகப்பட்டுக் கொள்வதால் இருண்டு திங்கள் மறைவு ஏற்படுகின்றது. திங்கள் மறைப்பு தற்காலத்தில் சந்திகிரகணம் என்று கூறப்படுகிறது. மதியத்தன்று திங்கள் மறைப்பு ஏற்படுகிறது. பால்போல் வெண்மையான நிலவு ஒளியை வீசும் முழுமதி நாள் இரவில் திங்கள் மறைப்பு ஏற்படுகிறது.²⁰² இராகு என்பது கண்ணுக்குப் புலப்படாத கோள் என்று பரிபாடல் உரை கூறுகிறது.²⁰³

இராகு பூமியின் நிழலால் அறியப்படும் கோளாயிருப்பதால் சாயைக்கோள் என்றும் கூறுவதுண்டு. இராகு என்பது வானத்தின் கருமை நிறமாகவும் பூமியின் நிழல்படும் சமயம் பாம்பு போன்ற தோற்றம் பெறுவதாலும் அதனைப் பாம்பு என்றே அழைத்தனர். உண்மையில் 'வானத்து அரவின் வாய்' ²⁰⁴ என்பதால் வானத்தின் இயங்கும் பாம்புபோல் தீய தன்மை உடைய இடம் என்பதும் பொருந்தும்.

பூமி ஞாயிற்றைச் சுற்றிவரும் ஞாயிற்றுப் பாதையைப் பூமியைச் சுற்றிவரும் திங்கள் வடக்கிலிருந்து தெற்கே செல்லும்போது தொட்டுச் செல்கிறது. அவ்வாறே தெற்கிலிருந்து வடக்கே செல்லும் போதும் சூரிய பாதையைத் திங்கள் தொட்டுச் செல்கிறது. இவ்விரண்டும் மின்செறிவுமிக்க இடமாக உள்ளன.

பாம்பால் முழுத்திங்கள் விரைவில் மறைய வருகிறது என்று

பரிபாடல் கூறுகிறது.²⁰⁵ அரவு விழுங்கும் மதி என்று குறுந்தொகை கூறுகிறது.²⁰⁶ ஞாயிறு அரவு விழுங்கும் மதியைப்போல மெல்லென மறையும் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.²⁰⁷

அரவு என்பது படம் எடுக்கும் பாம்பாகிய நாகம் ஆகும். இந்த நாகமாகிய அரவு உறையும் அரவு போல் அன்றி வானத்தில் உறையும் அரவு ஆகும். அதன் நிறமும் வானத்தின் நிறமாகிய கருமை ஆகும் என்று கலித்தொகை கூறுகிறது.²⁰⁸ இந்த அரவு இயங்குகின்ற கருமை நிறமான அரவு என்றும் வானத்தில் இயங்கும் அரவு என்றும் நற்றிணை கூறுகிறது.²⁰⁹ இந்த அரவை இராகு என்றும் பரிபாடல் உரை கூறுகிறது.²¹⁰ இராகு என்ற சொல்லுக்கு (இர்-ஆகு) ஒளியை விழுங்கி இருளை ஆக்குவது என்றே பொருள். எனவே, இராகு கரும்பாம்பு என அழைக்கப்பட்டது.

கரும்பாம்பாகிய இராகு பால் போன்ற மதியை நாடிச் சென்று தன் வாயால் விழுங்காமல் தான் இருக்கும் இடத்திற்கே தன் கவர்ச்சி ஆற்றலால் இழுப்பதால் மதி இராகுவின் வாயாகிய இடத்தில் நுழைந்தும் ஒளியை இழந்து வெளிவந்து வீசுகிறது என்று கலித்தொகை கூறுகிறது.²¹¹

திங்கள் மறைப்பு நிகழும்போது ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பல சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மறைப்பு நிகழும்போது திங்கள் சிறிது சிறிதாக தன் ஒளியை இழக்கிறது.²¹² பெரும்பகுதி மறைந்த நிலையில் அம்முழுத் திங்கள் பிறைபோல் தோன்றுகிறது.²¹³ அப்பிறையும் ஒளி மங்கிப் பசலைப்படர்ந்த நெற்றிப்போல தோன்றுகிறது ஒரு பாடல் கூறுகிறது.²¹⁴ இராகுவால் கவரப்பட்ட மதியே அந்த அரவின் வாயைச் சேர்ந்தது.²¹⁵ வாய்க்குள் வந்த மதியை அப்பாம்பு தன் கூர்மையான பற்களால் விடாமல் கவ்வி விழுங்கியது.²¹⁶ மதியைப் பாம்பு சிறிதுசிறிதாக விழுங்குவது கண்டு மக்கள் வருந்தினர்.²¹⁷ பாம்பு மதியை விழுங்க விழுங்க உலகில் இருள் பெருகிற்று.²¹⁸ பாம்பின் வாய்க்குள் சென்ற மதி தானே பையப் பைய வெளியில் வந்தது.²¹⁹ பாம்பின் வாய்க்குள் சென்ற மதியைக் கண்ணனே விடுவித்தான்.²²⁰

திங்கள் மறைப்பு இராகுவால் நிகழும்போது பூமியின் நிழலும்

அதன்மீது விழுகிறது. அரவு பூமியின் நிழல் அன்று, நிழல் போன்ற இராகு பாம்பு போல் தீமை செய்யவல்லது என்பதால் பாம்பு என்றனர். கருங்கூந்தல் இராகு போன்றது. பெண்களின் முகம் திங்கள் போன்ற முகம் ஆதலின் கருங்கூந்தல் திங்களைக் கவ்வும் கரும்பாம்பு என்று ஒப்பிட்டு கூறினர். மதியின் மீது நிழல் பரவுவது பசப்பு, ஊர்தல் எனப்பட்டது. மதியைப் பாம்பு விழுங்கியது கண்ட மக்கள் வருந்தி வாயால் வருத்தத்தைத் தெரியப்படுத்தித் துயர்உற்றனர். முழுமையாக நிழலில் மறைந்த மதியம் பாம்பால் விழுங்கப்பட்ட நிலவு போல் தோன்றும். நிழலிருந்து வெளிப்பட்ட மதியத்தை நீலநிறவண்ணனாகிய கண்ணன் மீட்டான் என்ற கருத்தும் ஒருசேரர் கருத்தாகும். திங்கள் மறைப்பு நிறை மதியத்தால் ஏற்படுகிறது என்ற உண்மையை நன்கு அறிந்திருந்தனர். திங்கள் மறைப்புக்கும், இராகுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பதையும், இராகு ஆகிய கரும்பாம்பே திங்களை விழுங்கியது என்றும் அறிந்திருந்தனர். இராகுவுக்கு கரும்பாம்பு என்றும் கேதுவுக்கு செம்பாம்பு என்றும் பெயர் வழங்கியது.

இராகு கேதுக்களை சாயைக்கோள்கள் அதாவது நிழல் வடிவக் கோள்கள் என்றும் அறிந்திருந்தனர், நிழல் உருவம் உடையவை என்றும் தெரிந்திருந்தனர். இராகு, கேதுக்களுக்கும் இரவில் இயக்கம் உண்டு என்பதையும் அறிந்திருந்தனர்.

இயற்கையை ஊன்றி கவனித்தலும், அவற்றினிடையே உள்ள விதிகளை அறிதலும், அதற்குக் காரணம் கற்பித்தலுமாகிய அறிவியல் நோக்கின் பயனாக மேற்கூறிய வானியல் செய்திகளைப் புலவர்கள் புலப்படுத்தியுள்ளனர்.

குறிப்பெண் விளக்கம்

1. புறநானூறு 2/1-6
2. நற்றிணை 294/1
3. மதுரைக்காஞ்சி . . 182
4. மேற்படி. 562
5. எச்.பிராபர்ட்சன். "பிரபஞ்சமும் டாக்டர். ஐன்ஸ்டீனும்" , பக்கம், 136-7
6. நெடுநல்வாடை . . 20
7. பதிற்றுப்பத்து . . 24/1
8. மதுரைக்காஞ்சி . . 454
9. அகநானூறு . . 141/6
10. புறநானூறு . . 2/1-2
11. நெடுநல்வாடை . . 20
12. மதுரைக்காஞ்சி . . 678
13. பட்டினப்பாலை . . 67
14. அகநானூறு . . கடவுள் வாழ்த்து 8
15. புறநானூறு . . 35/2
16. புறநானூறு . . 35 - உரை
17. புறநானூறு . . 35/2
18. நெடுநல்வாடை . . 161-162
19. புறநானூறு . . 365/3. இரண்டாம் பாகம், கழக வெளியீடு, பக்கம். 335.
20. மேற்படி. 376/1-2, உரை, மேற்படி. பக்கம் 373
21. அகநானூறு . . 11/1,
22. புறநானூறு . . 30/4
23. சித்தர் பாடல்
24. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 1 - உ.வே.ச.பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினர்க்கினியார் உரையும், பக்கம். 210.
25. பரிபாடல் . . 2/4, உரை
26. மேற்படி.
27. மேற்படி.
28. மேற்படி. 2/5
29. மதுரைக்காஞ்சி . . 453-55
30. பதிற்றுப்பத்து . . 52/28
31. அகநானூறு . . 11/1-2
32. பதிற்றுப்பத்து . . 19/11
33. மேற்படி. 27/7
34. அகநானூறு . . 201/8
35. புறநானூறு . . 157/9
36. அகநானூறு . . 91/1
37. புறநானூறு . . 8/10
38. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 167
39. மலைபடுகடாம் . . 405
40. பதிற்றுப்பத்து . . 52/29
41. பரிபாடல் . . 8/67
42. மதுரைக்காஞ்சி 431
43. அகநானூறு . . 317.5
44. பதிற்றுப்பத்து . . 20/6

45. மேற்படி, 20/6 உரை
46. திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதி . . 5
47. நற்றிணை . . 69/1
48. நெடுநல்வாடை . . 72-73
49. புறநானூறு . . 30/1
50. பரிபாடல் . . 19/46-47
51. பரிபாடல் . . 1/42
52. பரிபாடல் . . 1/42
53. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 17
54. கலித்தொகை . . 16/11
55. புறநானூறு . . 358/1
56. அகநானூறு . . 53/2
57. பரிபாடல் . . 19/46
58. மேற்படி, 19/46
59. மதுரைக்காஞ்சி . . 9
60. மேற்படி, 7-9
61. ந. சுப்பு ரெட்டியார். "அறிவியல் விருந்து" . பக்கம் 70
62. மதுரைக்காஞ்சி . . 7-15
63. ந. சுப்பு ரெட்டியார். "அறிவியல் விருந்து" . பக்கம் 70-71
- 63அ. மேற்படி.
64. கோவிந்தராசன். "வானியல்" . பக்கம் 25
65. ந. சுப்பு ரெட்டியார். "அறிவியல் விருந்து" . பக்கம் 70
66. அகநானூறு . . 11/1
67. புறநானூறு . . 30/1-2
68. மேற்படி, 30/4-5
69. அகநானூறு . . 91/1
70. புறநானூறு . . 25/2-4
71. மேற்படி, 25/2-4
72. அகநானூறு . . 55/1
73. மேற்படி, 11/1-2
74. மேற்படி, 135/1
75. மேற்படி, 101/11,13,14
76. கலித்தொகை . . 16/16
77. மேற்படி, 16/6, 7, 8, 16 (உரை)
78. மேற்படி, 16/7,8
79. பதிற்றுப்பத்து, 22/32-34
80. அகநானூறு . . 298/1-3
81. புறநானூறு . . 358/1
82. பரிபாடல் . . 19/46-47
83. திருமுருகாற்றுப்படை . . 1-2
84. புறநானூறு . . 174/2-4
85. பரிபாடல் . . 18/38-39
86. திருமுருகாற்றுப்படை . . 98
87. பதிற்றுப்பத்து . . 14/3
88. மேற்படி, 59/2
89. புறநானூறு . . 392/1
90. மேற்படி, 398/12
91. மேற்படி, 3/1
92. பட்டினப்பாலை . . 93 (உரை)

93. புறநானூறு . . 102/7
94. மதுரைக்காஞ்சி . . 548
95. பரிபாடல் . . 11/37
96. புறநானூறு . . 102/7 உரை
97. மதுரைக்காஞ்சி . . 548 - உரை
98. புறநானூறு . . 400/1 - உரை, மேற்படி. 371/18
99. குறுந்தொகை . . 289/1
100. புறநானூறு . . 400/1 - 2 - உரை
101. பரிபாடல் . . 11/34-35. உரை
102. பரிபாடல் . . 3/51-52, சிறுபாணாற்றுப்படை . . 219, நச்சினார்க்கினியர் உரை
103. நன்னெறி
104. பத்துப்பாட்டு . . உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் . . 10
105. நற்றிணை . . 196/2
106. பரிபாடல் . . 3/51
107. சிறுபாணாற்றுப்படை . . 250-251
108. கலித்தொகை . . 121/3
109. மேற்படி. 80/19
110. மதுரைக்காஞ்சி . . 193-94
111. மேற்படி. 548-549
112. நற்றிணை . . 377/6-7
113. மேற்படி. 375/6,7,8
114. பரிபாடல் . . 11/46-47
115. புறநானூறு . . 65/7-8
116. மேற்படி. 70/6, நற்றிணை . . 80/7, குறுந்தொகை . . 196/4
117. அகநானூறு . . 1/10
118. பதிற்றுப்பத்து, நான்காம்பத்து . . 3-4
119. புறநானூறு
120. மேற்படி. 109/9-10
121. மேற்படி.
122. மேற்படி. 270/1
123. மேற்படி. 122/8, சிலப்பதிகாரம் . . 1/27
124. பதிற்றுப்பத்து . . 31/28
125. ஐங்குறுநூறு . . 442/4
126. பரிபாடல் . . 5/43-44
127. நற்றிணை . . 231/1-2
128. பரிபாடல் . . 11/11-12
129. புறநானூறு . . 395/34-35
130. சிலப்பதிகாரம் . . கானல் வரி . . 27-28
131. கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், நாட்டுப்படலம் . . 59/4
132. மதுரை . . 10/3-4
133. பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம் பத்து . . 2/25-26
134. பரிபாடல் . . 11/3
135. மேற்படி.
136. மேற்படி.
137. மேற்படி. 11/2
138. புறநானூறு . . 229/1
139. மலைபடுகடாம் . . 100, பரிபாடல் . . 9/7
140. அகநானூறு . . 136/4-5, நெடுநல்வாடை . . 162
141. பரிபாடல் . . 11/77

142. மேற்படி, 11/2
 143. மேற்படி, 11/உரை, பக்கம் 194
 144. நெடுநல்வாடை . . 32
 145. பரிபாடல் . . 11/3
 146. நற்றிணை . . 5/5
 147. மலைபடுகடாம் . . 142 - உரை
 148. திருமுருகாற்றுப்படை . . 7
 149. அகநானூறு . . 20/7
 150. மதுரைக்காஞ்சி . . 5,6,9
 151. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 47-51
 152. மேற்படி. 45
 153. மேற்படி. 262
 154. பட்டினப்பாலை . . 3,4
 155. மேற்படி. 5
 156. திருக்குறள் . . 16
 157. மேற்படி. 13
 158. மேற்படி. 14
 159. மேற்படி.
 160. அகநானூறு . . 178/17-18
 161. பரிபாடல் . . 20/6-8
 162. மேற்படி. 11/12-15
 163. நெடுநல்வாடை . . 1-2
 164. அகநானூறு . . 24/5-8
 165. பரிபாடல் . . 18/39, அகநானூறு . . 175/18
 166. மேற்படி. 3/28
 167. அகநானூறு . . 210/4
 168. திருவாசகம். திருப்பள்ளி எழுச்சி . . 2/1
 169. பரிபாடல் . . 18/39
 170. மேற்படி. உரை
 171. அகநானூறு . . 175/18/15-16
 172. மேற்படி. 192/3-5, பரிபாடல் . . 18/38-39
 173. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 292
 174. அகநானூறு . . 84/1-2
 175. புறநானூறு . . 229 - உரை
 176. மேற்படி.
 177. மேற்படி. 395/33-40
 178. குறுந்தொகை . . 189/4
 179. புறநானூறு . . 395/34
 180. மேற்படி. 41/4
 181. குறுந்தொகை . . 357/7
 182. சிலப்பதிகாரம் . . 10/102
 183. புறநானூறு . . 117/1
 184. மேற்படி. 113, பழைய உரை
 185. மேற்படி. 229
 186. மேற்படி. 229/3-4
 187. மேற்படி.
 188. மேற்படி. 229/6
 189. மேற்படி. 229/7
 190. மேற்படி. 229/9-12

191. மேற்படி, பாடல் உரை - பக்கம் 67
192. புறநானூறு . . 229/உரை - பக்கம் 66-67
193. பரிபாடல் . . 11/9-20
194. மேற்படி,
195. மேற்படி,
196. புறநானூறு . . 174/1-2
197. பரிபாடல் . . 11/12
198. புறநானூறு . . 174/1-2
199. மேற்படி, 174/3
200. மேற்படி, 174/4
201. மேற்படி, 174/5
202. பரிபாடல் . . 11/9-10, கலித்தொகை . . 104/5
203. மேற்படி, 3/8
204. கலித்தொகை . . 105/45
205. பரிபாடல் . . 11/9-10
206. குறுந்தொகை . . 395/4
207. அகநானூறு . . 114/4-5
208. கலித்தொகை . . 105/45-46
209. நற்றிணை . . 377/16
210. பரிபாடல் . . 11/9 உரை
211. கலித்தொகை . . 105/45-46
212. நற்றிணை . . 128/2
213. மேற்படி, 377/6-7
214. நற்றிணை . . 377/8
215. கலித்தொகை . . 104/37
216. புறநானூறு . . 260/15-16
217. மேற்படி, 26/16-17
218. கலித்தொகை . . 15/16-17
219. புறநானூறு . . 260/16, கலித்தொகை . . 105/45-46
220. கலித்தொகை . . 104/37-38

**தொழில்
நுட்பவியல்**

தொழில் நுட்பம்

சங்க நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள அறிவியல் கருத்துகள், பண்டைத் தமிழர் புவியியல், பயிரியல், உயிரியல் ஆகிய அறிவியல் துறைகளில் போற்றத்தக்க அளவு சிறந்த அறிவு நலம் பெற்றிருந்தமையை விளக்குவது போலவே, கட்டிடங்கள், அரண்கள், நகரமைப்பு, கப்பல்கள், போர்கருவிகள் ஆகியன தொடர்புடைய கருத்துகள் அவர்தம் தொழில் நுட்பத்தினைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

கட்டடக்கலை - அரண்மனை அமைப்பு

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனது அரண்மனை சிற்பநூல் வல்ல புலவனால் அப்பெருவேந்தனின் புகழுகேற்ற மிகச்சிறப்புடன் திட்டமிடப்பட்டுக் கட்டடப்பெற்றது. அரண்மனைப் பகுதிகளாகிய அறைகள், மன்றங்கள், நாளோலக்க மண்டபம், படைவீடு, கருவூலம், வழிபடு தெய்வங்களுக்குரிய கோட்டங்கள், அட்டிற்சாலை, இளவேனில் மண்டபம், பள்ளியறை, அரசியின் கோயில், மாடம், மாளிகைக் கூடம், கோபுரம், யானைத்தறி, குதிரைக் கொட்டில், பயிற்சிக்கூடம் முதலான அமைப்புகள் அமைக்கப் படவேண்டும். திருமுனைச் சார்த்துக்கிரிய சிறந்த நேரம் தேர்ந்து எடுக்கப்படுகின்றது.

அகன்ற சூரியன் உலகம் உவப்ப கதிர்களைப் பரப்பி நின்ற உச்சி வேளையில் சித்திரைத்திங்கள் பத்து முதல் இருபது நாட்களுக்குள் நிழல் சாயாத நாளன்று திருமுனைச் சாத்துச் செய்து தெய்வங்கட்குச் சிறப்பு செய்வர்.

கட்டடக்கலை வல்ல பொறியாளர் நுண்ணிய நூலைப் பிடித்து உவகையுடன் பெரும் பெயர் பெற்ற மன்னர்கேற்ப அரண்மனைக்கு வடிவம் அமைத்தனர். அரண்மனையைச் சுற்றி மாடங்களும், அவற்றை வளைத்து மதிலும் கட்டப்பட்டன. வாயிலருகில் கொற்றவை கோயில் கட்டப்பட்டது. வாயிற்கதவுகளிரண்டிலும் உத்திரம் என்னும் மீனின் பெயர் கொண்ட உத்திரக் கற்கவியில் இரண்டு குவளை மலர்களைப் போலச் செய்யப்பட்ட கைப்பிடிகள் செருகப்பட்டன. அவை தாழ்ப்பாளாடன் அமைந்தவை. கைவன்மை மிகுந்த கருமான் பரித்த இரும்புசிட்டியால் பிணித்துச் செவ்வரக் கிட்டுமுடுக்கிச் செய்யப்பட்டதால் கதவுகள் குற்ற மற்றவையாக இருந்தன. வெண்கிறகடுகு அப்பி, நெய் பூசப்பட்டு வாயிலில் வீற்றிருக்கும் தெய்வத்திற்கு உரிய சிறப்புச் செய்தனர். குன்றைக் குடைந்தது போன்ற உயர்ந்த கோபுரங் கொண்ட கோட்டைவாயில்

வழியாக பாண்டியன் வென்றபோது யானை வெற்றிக் கொடியேந்தி மதுரை மாநகர்ப் புகும்,¹ என்றெல்லாம் நெடுநல்வாடை பாண்டியனுக்கு அமைக்கப்பட்ட அரண்மனைச் சிறப்பினைப் பலவாறு எடுத்துரைக்கின்றது.

சங்ககாலத்தில் தொழில்துறைகளுக்கும், அரசியல் துறைகளுக்கும் நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. நூலறி புலவராம், சிற்ப நூல் பயின்றோரே மேற்கூறப்பட்ட கோயில் கட்டும் தகுதி பெற்றோராவர். சிற்ப நூல் வல்லோரால் சிறப்புறச் செய்யப்பட்ட மாடம் என இளங்கோவடிகள் குறிப்பார்.² அக்காலத்தில் கட்டடக்கலை நூல் கற்றுத் தேர்ந்த நெறியாளரே நகரங்களில் பெரிய மாடமாளிகைகளைக் கட்டினர்.

சுட்ட செங்கல் சிவப்பாக இருப்பதால் செம்மண் எனப்பட்டது.³ "சுடுமண் ஒங்கிய நெடுநகர் வரைப்பின்"⁴ பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது. சுடுமண் ஒங்கிய நெடுநிலை மனை என மணிமேகலை கூறுகிறது. சுண்ணாம்பினாலும் கட்டடம் கட்டப்பட்டது.⁵ சுதையால் பாவை செய்யப்பட்டது. அது மண்ணீடு எனப்பட்டது. பாவை செய்யும் சிற்பிகள் மண்ணீட்டாளர் எனப்பட்டனர்⁶ செல்வர்கள் பல கட்டுகள் அமைந்த வீட்டைக் கட்டினர்⁷ பல கட்டுகளால் மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல வீடுகள் ஒவியம் போல் அழகாகவும், விசாலமாகவும் கட்டப்பட்டன.

"ஒவுக்கண்டன்ன வில்" என நற்றிணையும்,⁸

"ஒவத்தனையவினை புனை நல்லில்" எனப் பதிற்றுப்பத்தும்,⁹

"ஒவத்தன்ன விடனுடை வரைப்பின்"¹⁰ என்று புறநானூறும்

கூறுகின்றன.

எழுநிலை மாடங்கள்

ஏழு அடுக்குகள் கொண்ட (எழு நிலை, மாடங்கள்) மாடிவீடு கட்டப்பட்டது. "இடஞ் சிறந் துயரிய வெழு நிலை மாடத்து" என்று முல்லைப்பாட்டு அதனைக் குறிப்பிடும்.¹¹ "திண் சுவர் நல்லில்,"¹² என்றதால் உறுதியான சுவர் கட்டப்பட்டது என்பது புலனாகிறது. எழுநிலை மாடஞ்சேர்ந்தும்¹³ எனச் சீவக சிந்தாமணி குறிப்படுகிறது. "ஏரணி அமைந்த எழுநிலை நல்வினை நீரணிமாடத்து"¹⁴ எனப் பெருங்கதை கூறுகிறது. இதனால் எழுநிலை மாடங்கள் அமைத்து அக்கால மக்கள் வாழ்ந்தமையும், பருவ காலங்களுக்கேற்ப அவர்கள் மாடங்களில் தங்கி வாழ்ந்தமையும் புலனாகின்றது. வீடுகள் மலை போல் உயர்ந்திருக்கும் என மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.¹⁵

விண்டோய் மாடம்,¹⁶ நான் மாடக்கூடல்,¹⁷ நீண்மாடக்கடல்¹⁸ என்னும் அடைத்தொடர்கள் அன்றைய வீடுகளின் உயரத்தினையும் பெருமையினையும் உணர்த்தும் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

தெருக்கள்

உயரமான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குத் தக்கனவாகத் தெருக்கள் ஆறு போல் அகன்று இருந்தன. "ஆறு கிடந்தன்ன அகல்நெடுந் தெருவில்" ¹⁹ என நெடுநல்வாடை குறிப்பிடுகின்றது. "இருகரையும் ஆறும் போன்றன. இரண்டு பக்கத்தின் மனைகளும் தெருவுகளும்" ²⁰ என்பர் நச்சினர்க்கினியர். நகரங்கள் காவலரால் காவல் காக்கப்பட்டன. "கடியுடை வியனகர்" என நெடுநல்வாடையும்,²¹ புறநானூறும் கூறுகின்றன. நகரமைப்பில் மதுரை தலை சிறந்து விளங்கிற்று. தாமரைப் பூப் போலவும் நந்தியாவட்டை மலர் போலவும் நகரங்களை அமைப்பது பண்டைக்கால வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்று அறிஞர் கூறுவார்.²² மாளிகைகள் மலையென உயர்ந்திருந்தன. எனவே மாடமதுரை எனப் புறநானூறு பாராட்டுகிறது.²³

மதுரையின் தெருக்கள் நேராக இருந்தன, அகன்றுமிருந்தன. குன்று குயின்றன்ன ஒங்கு நிலை வாயில் என வாயிலும் மாடமும் அமைந்த மாளிகை சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

அரண்

ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு இயற்கை அரணும், செயற்கை அரணும் என இருவகை அரண்கள் உண்டு. இயற்கை அரண்களாக மலையரண்,²⁴ நீர் அரண் காட்டரண்,²⁵ நிலவரண்²⁶ என்ற தொடர்கள் இயற்கைச் சூழலாகிய அரண்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கும்,²⁷ ஒரு நகரத்தின் பாதுகாப்பிற்கும்,²⁸ ஓர் ஊரின் பாதுகாப்பிற்கும்,²⁹ ஒரு கோயிலின் பாதுகாப்பிற்கும்,³⁰ ஓர் அரண்மனையின் பாதுகாப்பிற்கும்,³¹ உதவக்கூடியவை அரண்களாகும்.

மிளை என்னும் காவற்காடு, அகழி, மதில் ஆகியவை மிக முக்கியமான அரண்கள் ஆகும். பாதுகாப்புத் தேவைக்கேற்ப இம்மதில்கள் பழங்காலத்தில் புறமதில், இடைமதில், உள்மதில் அல்லது அக மதில் என்று மூவகையாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன.³² மதிலை அழிக்கும் போர்முறைக்கு உழிஞை என்றும், மதிலைக் காக்கும் போர் முறை நொச்சி என்றும் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. வட்டமான வடிவை உடையதும் பல படைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதும்

ஆகிய உறுப்பையுடைய மதிலுக்குப் 'புரிசை' என்று பெயர்.³³ அப் புரிசை மிகவும் உயரமாக அமைந்து பல படைகளைக் கொண்டதாகவும்³⁴ இருக்கும். பாதுகாப்பாக இருந்து அம்பு எய்வதற்கு ஏற்ற அமைப்பு உடையது எயில் எனப்படும். அதனால் அது 'அம்புடை ஆர் எயில்' என்று கூறப்படுகின்றது.³⁵ தூங்கெயில் பற்றிப் புறநானூறும், பதிற்றுப்பத்தும், எடுத்துரைக்கும். அரைத்த செம்மண்ணினால் மதிற்சுவர் கட்டப்பட்டது.³⁶ மதிலுக்கு இஞ்சி என்ற பெயரும் உண்டு. மண்புனை இஞ்சி மதில் என்று பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.³⁷ மதிற்சுவர் செம்பினால் செய்தது போன்று மிக உறுதியாகக் கட்டப்பட்டது.³⁸ மதில் நீளமாகவும் உயரமாகவும் கட்டப்பட்டது என்பதை நெடுநல்வாடை புலப்படுத்துகின்றது. வாளைத் தொடுவது போல உயரமான புரிசை என்று புறநானூறு கூறுகிறது.

மதில் சுற்றியிருப்பதால் சுற்று என்று கூறப்பட்டது. 'சுற்றுஅமர்' என மதிற்சுவரைத் தொல்காப்பியம் குறிக்கும்.³⁹ அரண் என்ற சொல் அனைத்து அரண்களையும் குறிப்பதுடன் மதிலரணையும் குறிக்கும். வரைப்பு எனவும் மதிலைக் குறிப்பிடுவதுண்டு. நெடுமண் இஞ்சி நீள் நகர் வரைப்பு.⁴⁰ எனவும். 'சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு' ⁴¹ என்றும், 'அருங்கடி வரைப்பு' ⁴² என்றும். இலக்கியங்கள் சுட்டுவது மதிலரணையே. 'நிதியம் துஞ்சும் நிவந்து ஓங்கு வரைப்பு' ⁴³ என்று மலைபடுகடாம் அருங்கலங்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்ட எல்லையுடைய மதிலிடங்களைச் சுட்டுகின்றது.

'வேலி' என்பதும் முள்ளாலும், கழி முதலியவற்றாலும் ஆன அரணைச் சுட்டும். 'பெருநீர் வேலி' ⁴⁴ 'இமிழ்கடல் வேலி', ⁴⁵ 'மலை வேலி', 'முள் மிடைவேலி' ⁴⁷ முதலானவை நீராலும் மலையாலும் முள்ளாலும் ஆன காப்பைச் சுட்டும். மதிலைக் குறிக்கும் புரிசை, எயில், இஞ்சி, சுற்று, அரண், வரைப்பு, வேலி என்ற சொற்களை இலக்கியங்களில் மிகுதியாகக் காணலாம். மதிலரண் நானிலத்திலும் இடம் பெறும். அது கதவுகள் உடையதும்,⁴⁹ மறவர்களால் காக்கப்படுவதும்,⁴⁸ ஆகிய சிறப்புடையது.

உறுதிவாய்ந்த கதவுகளை மதிலின் கதவுகளாகப் பொருத்துவர். மதிலின் சிறிய வாயில்கள் புழை எனப்படும். 'வாயிலொடு புழை அமைத்து, ஞாயில் தொறும் புதைநிறீஇ' எனப் பட்டினப்பாலை⁵⁰ கூறும். இது பகைவர் தாக்காமல் தம்மைப் பாதுகாத்து மறைத்துக்கொள்ள உதவும் மறைவிடமாகும்.

பல்யானைச் செல் கெழு குட்டுவன் உழிஞை சூடிப் படை எடுத்துச் சென்று பகைவரின் 'அகப்பா' என்னும் அரணை அழித்தான். அந்த அரணின்

வாயிலில் எந்திரவில் தொங்கும்படி கட்டப்பட்டிருந்தது. ஐயவி துலாமும் இருந்தது.⁵¹ இந்த "ஐயவிதுலாம்" என்பது தன்னை நெருங்குபவர் தலையை நெருக்கித் திருகும் மரங்கள் ஆகும்.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் தன் பகைவரை ஊரின் கோட்டையில் அம்புகளை எய்யும் எந்திரவில்லையுடைய மதில் வாயிலை அழித்து ஊருக்குள் புகுந்த செய்தியைப் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.⁵²

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பகையரசனின் ஊரில் எந்திர வில்லில் இருந்து அம்புகளை வீசும் மதிலின் அரணை அழித்தான்⁵³ என மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது. அம்புகளை எய்யும் எந்திர வில்லும் மதிலின் வாயிலில் பொருத்தப்பட்டிருந்ததனைப் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது.⁵⁴ தானே வளைந்து அம்பு எய்யும் விற்பொறியும்⁵⁵ கருங்குரங்கு போலிருந்து வந்தவரைக் கடிக்கும் பொறியும்⁵⁶ கல்லை எறிகின்ற கவணும்⁵⁷ கொதிக்கும் நெய்யைச் சேர்ந்தார் மேல் இறைக்கும் நெய் கொதிமிடாவும்.⁵⁸ உருகிய செம்பை மேலே இறைக்கும் செம்பு உலைப் பொறியும்.⁵⁹ கற்களை வீசும் கற்கூடைகளும்.⁶⁰ அகழி கடந்து மதில் பற்றுவோரைத் தூண்டிலில் இழுக்கும் தூண்டில் பொறியும்.⁶¹ கழுத்தில் பூட்டி முறுக்கும் கழுக்கோல் சங்கிலிப் பொறியும்,⁶² அம்புக்கட்டுகளும் . ஏவு அறைகளும் மதுரை மதிலின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருந்தமையைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து நுட்பம் வாய்ந்த செயல்பாடுகளும் சங்ககால மக்களது தொழில்நுட்பத் திறனை நமக்கு விளக்கி நிற்கும்.

அகழி

ஆழமாக அகழ்ந்து அமைக்கும் அகழியைச் சுற்றியுள்ள காவற் காட்டில் சூரிய ஒளியும் நுழையாதபடி மரங்கள் அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கும்.⁶³ காவல்காடு முள் செடிகளான வேலியைச் சூழ்ந்து அமைந்திருக்கும்.⁶⁴ காவற்காட்டையும், வேலியையும் அடுத்தே ஆழமான அகழி அமைந்திருக்கும்.⁶⁵ அகழியை அடுத்து மிகவும் உயர்ந்து வாயில்களோடு கூடிய கோபுரங்களைக் கொண்ட நீண்டயர்ந்த மதில்களிருக்கும்.⁶⁶

மதில் அகழி, மிளை என்றும் மூன்று உறுப்புக்களைக் கொண்ட பாதுகாப்பு அமைப்பு அரண் என்றும், அருப்பம் என்றும் குறும்பு என்றும் கூறப்படும்.

அரண் என்றால் பாதுகாப்பு என்று பொருள். நாங்கள் அம்பு எய்து போர்

தொடங்கப்போவதால் பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் சென்று விடுங்கள் என்று பகைவர் நாட்டு மக்களுக்கு அறிவித்துப் போர் தொடங்குவது சங்ககால அறப்போர் முறையாக இருந்தது.⁶⁷ அகழி நிலத்தைத் தோண்டியும், எதிர்ப்படும் பாறையை உடைத்தும் நிலத்திலிருந்து நீர் சுரக்கும் அளவிற்கு ஆழமாகத் தோண்டப்படும். அதனால் அந்த அகழியில் மிகவும் ஆழமான நீர் நிறைந்திருக்கும்.⁶⁸ மண்ணை ஆழமாக அகழ்ந்து, நிறைந்த நீரால் நீலமாகத் தோன்றும் அகழி என்று மதுரைக் காஞ்சி கூறுகிறது.⁶⁹

கல் தரையைத் தோண்டிச் செய்த சிறிதாகிய நீர் வரும் வாயை உடைய அகழி என்றும் மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.⁷⁰ கற்களை அகழ்ந்து இயற்றிய அகழி என்று மலைபடுகடாம்⁷¹ குறிக்கின்றது. பகைவர் அகழியில் இறங்குவதைத் தடுக்க அகழியில் முதலைகள் வளர்க்கப்படும். இரையைத் தேடி உலாவும் வளைந்த காலினை உடைய முதலைகளோடு திரை உண்டாக ஆழ்ந்த கல்லை அகழ்ந்த கிடங்கு என்று மலைபடுகடாம் கூறுகிறது.⁷² முதலைகளில் ஒரு வகையாகிய கராம் முதலைகள் பெருகித் திரியும். ஆழமான நீரையுடைய அகழி என்று புறநானூறு⁷³ கூறுகிறது. சங்ககாலத்தில் நகரங்களும் அகழி சூழ்ந்திருந்தன.⁷⁴

மேற்கூறப்பட்ட நீர் அரணாம் அகழியில் நீர் ஆழம், மீரவிசை, முதலை, சுறா திமிங்கலம் முதலானவை உயிர்க்கு ஊறு விளைவிக்கும். பகைவர் கடத்தற்கரிய தடைகளாகவும் விளங்கும் வண்ணம் நாடு காத்தனர் காவலர். அத்துடன் இவையனைத்தும் சங்ககால மக்கள் பஸ்துறையிலும் தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த நுண்ணறிவினர் என்பதைப் புலப்படுத்தும்.

நாவாய் (கப்பல்)

மூன்று பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்ட பண்டைத் தமிழகக் கடற் பகுதி நெய்தல் நிலம் எனப்பட்டது. கடலை நம்பி வாழ்ந்த மக்கள் கலம் செலுத்துவதிலும் வல்லவர்களாயிருந்தனர். காவிரிப் பூம்பட்டினமும், கொற்கையும், முசிறியும் தலைசிறந்த துறைமுக நகரங்களாக இருந்தன. பழங்காலத்தில் இந்திய நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளை விடப் பழந்தமிழ் நாடே கடற்படை ஆற்றலில் சிறந்திருந்தது என்பதை நிலவியல் ஆசிரியர்கள் எடுத்தியம்பி உள்ளனர்.⁷⁵

பழந்தமிழ் தொழில்நுட்ப ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும் வண்ணம், அம்பிகள், முகப்பில் விலங்கு, பறவை, மனிதனின் தலைவடிவங்கள் இடம் பெற்றன. கட்டுமரம், தோணி,⁷⁶ ஓடம்,⁷⁷ பஃறி,⁷⁸ பரிசல், படகு திமில்⁷⁹ முதலியன சிறுசிறு தொழில்புரியப் பயன்பட்டன. கலங்கள் பெரும் பணிகளுக்குப் பயன்

படுத்தப்பட்டன. நீர் விளையாடவும், பொழுது போக்கவும் சங்ககால மக்கள் புணை,⁸⁰ தெப்பம் மிதவை, முதலானவைகளையும், பறவைமுக அம்பிகளையும் பயன்படுத்தினர். பெரும் அகழிகளையும் ஆறு, கடல் முதலானவற்றையும் கடப்பதற்கு போர்க் காலங்களிலும் அரிமுக அம்பி, கரிமுக அம்பி, பரிமுக அம்பி, புலிமுக அம்பி, ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டன.

பெருங்கலி வங்கம் கடலின் பல திசைகளிலும் சென்று வந்தது.⁸¹ காற்றின் இயக்கத்தால் அக்கலம் ஆழ்கடலிலும் சென்றது. பாரமிறக்காது புகார்த்துறை புகுந்த கப்பலைப் பற்றிப் புறநானூறு கூறுகிறது.⁸² பெரும் நாவாய் காற்றைத் துணை கொண்டு கடலைப் பிளந்து, சிறந்த பொருள்களை நாட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது. பெரும்போர் நிகழ்த்த அனைத்து வசதிகளும் நிறைந்தது.⁸³ கடலோடும் நாவாய்களைக் கரைக்கழைக்க ஒளிகாட்டும் கடற்கரைத் துறைகள் இருந்தன.⁸⁴ வணிகக் கப்பல் வழி தவறாமல் கரைசேர வழிகாட்டியாகக் காணப்பட்ட கலங்கரை விளக்கத்துடன், கப்பல்களை பழுது பார்க்கும் துறையும், இருந்தன.⁸⁵

“கோடுயர் திணிமணல் அகள் துறைநீரால்

மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந்தொய்ய”⁸⁶

என்னும் அகப்பாடல் வரிகளும்,

“வானமூன்றிய மதலை போல

ஏணி சாத்திய ஏற்றருஞ் சென்னி

விண் பொர நிவந்த வேயாமாடத்து

இரவின் மாட்டிய இலங்கு அடர் ஞெசிழி

உரவுநீ ரழுவந் தோடுங்கலங் கரையும்”⁸⁷

என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படை வரிகளும் கலங்கரை விளக்கத்தைக் குறிப்பன. கடலில் இயங்கும் காற்றைக் கலன் செலுத்தப் பயன்படுத்தும் அறிவினைப் பண்டைத்தமிழர் பெற்றிருந்தனர்,⁸⁸ என ஒளவை சு.துரைசாமி பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார்.

“உலகு கிளர்ந்தன்ன உருகெழு வங்கம்

புலவுத்திரைப் பெருங்கடல் நீரினிற் போழ

இரவும் எல்லையும் அசைவின்றாகி

விரை செலல் இயற்கை”⁸⁹

என மதுரை மருதனி⁹⁰நாகனார் அகநானூற்றுப்பாடலில் குறிப்பது உலகமே பெயர்ந்து வருவது போன்ற கலம் ஒன்றினை இரவும் பகலும் ஓய்வின்றி காற்று அசைத்துச் செல்ல நாவாய் ஓட்டுகிறவன் கரை சேர்ந்ததைப் பற்றிய செய்தியாகும். காற்றின் வரவறிந்து கலம் செலுத்திய திறன் தமிழர்க்குப் பழங்காலத்திலேயே இருந்துள்ளது என்பதனை இதனால் அறிய முடிகின்றது.

கெடலரும் தானையொடு கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் என ஐந்தாம் பத்தின் பதிகமும், கடம்பு எறிந்த சேரன் கடல் வயிறு கலக்கியவன் எனச் சிலப்பதிகாரமும் குறிக்கின்றன.⁹⁰ இதனைப்பற்றி அகநானூறு குறிக்கிறது.⁹¹ சேரர் கலஞ் சென்ற குடகடலில் பிறர்கலம் செலுத்த அஞ்சுவர் என மாறோகத்து நப்பசலையார் குறிப்பர்.^{91அ}

“நளியிரு முந்நீர் நாவாயோட்டி வளிதொழிலாண்ட உரவோன் மருக” எனக் கரிகால் பெருவளத்தானைப் புறநானூற்றில் வெண்ணிக் குயத்தியார் பாடுகிறார்.⁹² கி. மு. முதல் நூற்றாண்டில் இலங்கை சோழ மன்னரால் வெல்லப்பட்டது.

கடல் சூழ உலகை வளைத்து, தம் புகழ் நிறுவிய உரவோர் உம்பல் எனப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடுகிறார்.⁹³ குடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடுகிறார்.⁹⁴ “பாண்டியன் மாகீர்த்தி என்ற நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன், கடல் கடந்து சாவக நாட்டில் (சுமித்ரா) தன் ஆட்சியை நிறுவியிருந்தான்” என்பர்.⁹⁵ இவற்றால் பாண்டியர் கடற்றானையின் சிறப்பும் கலமாண்ட பெருமையும் புலப்படும்.⁹⁶ சோழநாட்டின் புகழ்பெற்ற துறைமுகமாகிய பூம்புகாரில் இருந்து சோழநதி என்ற அம்பி கங்கைக்கும் பர்மாவிற்கும் சென்று மீண்டது என்று பெரிப்ருஸ் கூறியுள்ளார்.⁹⁷ தமிழகம் கடற் பயணத்தில் சிறந்து விளங்கியிருக்க காரணம் அக்காலத்திலிருந்த எண்ணற்ற வகைக் கப்பல்களும் போர்க் கப்பல்களும் ஆகும்.⁹⁸

எனவே சங்க இலக்கியத்தின் வாயிலாக அக்கால மக்களும் சேர, சோழ, பாண்டியரும் பலவகை நாவாய்களைப் போர்க் கலங்களாகப் பயன்படுத்தி கடல் எல்லை காக்கவும், கடல் காக்கவும் வாணிகம் பெருக்கவும், கடல்கடந்து புகழ்பரப்பவும் கொண்டிருந்தனர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. கப்பலைக் குறிக்கும் வங்கம் என்ற சொல்⁹⁹ பெருங்கலத்தைக் குறித்தது. கப்பல்களைப் பழுதுபார்க்கும் துறை¹⁰⁰ளும் கலங்கரை விளக்கமும் அற்றை நாளில் சிறப்புறத் திகழ்ந்தன.

அணை - கற்கிறை

மிகுதியாக வரும் வெள்ளத்தைக் கல்லால் கட்டப்பட்ட கல்லணை தேக்குவதால் நீர் குளம் போலத் தேங்கி நிற்கும். அந்த அணையில் மதகுகள் அமைத்து வேண்டும் போது வேண்டிய அளவு தண்ணீரைத் திறந்து விடுவதுண்டு. கல்லால் கட்டப்பட்ட அணையைக் கற்கிறை என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁰⁰

இதனால் தொல்காப்பியம் தோன்றிய காலத்திலேயே கற்கிறை என்னும் கல்லணைகளிருந்தன என்று அறிய முடிகிறது. மிக்கு வரும் ஆற்று நீரிடத்துக் கல்லணை நின்று தாங்கினாற் போல பகைவர் படையைத் தடுத்துத் தோற்று ஓடச்செய்த. படைத்தலைவன் என்பது மதுரைக்காஞ்சியில் இடம் பெறுகிறது.¹⁰¹ இரண்டு குன்றுகளுக்கு இடையே குறுக்காக அமையுமாறு தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் இக்காலத்தில் அணை அமைப்பது போலவே கல்லணையும் அமைந்துள்ளது.¹⁰² காவிரியில் கரிகாலன் கல்லணை கட்டிய செய்தி பொருநராற்றுப் படையில் கூறப்படுகிறது.

“தூரைத்தலைக் குறைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்

புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடைய”¹⁰³

“வரைப்பகம்” என்னும் சொல் அணையைக் குறிக்கும் என்பர். திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடும் சோழன் கரிகாலன் காவிரிக்குக் கரை கட்டினான் என்று கூறுகின்றது. அணை கட்டிய செய்தியும் பேசப்படுகின்றது. நீர்தேக்கங்கள் அமைப்பதில் மணல் தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டிடங்கள் எழுப்புவது ஒப்பற்ற கலையாகும். அணையின் மேல் வழிந்து செல்லும் நீர், அதன்கீழ் கசிந்து செல்லும் நீர் இரண்டாலும் பாதிக்கப்படாத வகையில் அணை அமைந்திருக்கும்.

“பொன்னிக்கரை கண்ட பூபதி” எனக் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஓட்டக்கூத்தர் விக்கிரம சோழன் உலாவிற் கரிகாலனைப் புகழ்ந்துள்ளார் என இராசமாணிக்கனார் குறிப்பர்.¹⁰⁴ நாட்டின் வளம் பெருக்கக் கரிகாலன் கல்லணை அமைத்தான் என்பதும் அறிவியலில் சிறந்த பொறியியல் வல்லுநர் வியக்கும் வண்ணம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் காவிரி வெள்ளத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி அவ்வணை பயன் நல்குகிறது என்பதும் அக்கால மக்களின் தொழில் நுட்ப அறிவுக்குச் சான்றாகும்.

போர்கருவிகள்

போர்க்கருவிகள் பகையடும் வீரர் பயன்படுத்தும் கருவிகள் போர்க் கருவிகள் எனப்படும். “படைக்கலம், தானை, கடுமுள், சுதனம், படையே, துப்பு, துழுமுள், ஏதி, கார்த்திகை, கூர்த்திகை ஆயுதப் பொதுப் பெயர்”.

“தானை படையே படைக்கலங்கருவி

யெஃகிவை யாயுதம், வேலுமியம்புவர்”

“துப்பு மேதியுஞ் சுதனமு மாகும்”

எனும் நிகண்டுப் பாக்கள் ஆயுதங்களின் பொதுப் பெயர்களைத் தொகுத்துரைக்கின்றன.¹⁰⁵ இவற்றுள் பழந்தமிழ் இலக்கணங்களில் படைக்கலம், தானை, படை, துப்பு, எஃகு, வேல் என்பன படைக்கலங்களைச் சுட்டுகின்றன என இவற்றைப் பற்றி டாக்டர் தங்கங்கந்தசாமி ‘போரியல் அன்றும் இன்றும்’ என்ற தம் நூலில் விளக்குகின்றார்.¹⁰⁶

படுக்கப் பயன்படுவன படை. பல்படைத் தொகுதி படைக்கலம். தானை எனில் ஆயுதப்பொழுது. துப்பு எனில் வலி. அறிவு. துணை. துணைக் கருவி என்னும் பொருள் உடையது.

எஃகு என்பது உருக்கு, கூர்மை. வேல், ஆயுதப்பொழுது எனும் பொருள் தருவது. இரும்பாலான கூரிய கருவிகள் எஃகாகும். வெல்லத் துணையாக விளங்கும் கருவி வேல் எனப்பட்டது என மேலும் தம் நூலில் விளக்கம் கூறுவார். அருகில் உள்ள பகைவரைத் தாக்கும் வாளினைக் கையில் பிடித்து பகையழிப்பர் வீரர். சற்றுத் தொலைவில் உள்ள பகைவரைத் தம் கையில் உள்ள வேல் வீசியழிப்பர். நெடுந்தொலைவல் உள்ள பகைவரை அழிக்க வில்லில் இருந்து புறப்படும் அம்பு பயன்படும். போரில் இம் மூன்றும் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

வாள், ஈர்வாள், கொடுவாள், உடைவாள் எனப் பலவகைப் படும். ஒந்தியின் முதுகு போல வாள் இருக்கும் எனக் குறுந்தொகை கூறும்.¹⁰⁷ உடைவாளைச் சுரிகை என்று கூறுவர்.¹⁰⁸ வாளை ஒளிறு வாள் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.¹⁰⁹ வெண்மையான ஒளி வீசும் கருவியாதலால் அதற்கு வாள் என்று பெயர் வந்தது. வாளால் செய்யும் போர் வாள் அமர்¹¹⁰ எனப்பட்டது. வாளால் போரிடும் படை வாள் தானை¹¹¹ என்று அழைக்கப்பட்டது. வாள்படையை வீரர்கள் இடுப்பில் கச்சையில் கட்டப்பட்ட உறைகளில் செருகி வைத்திருப்பர். வாணிகச் சாத்திற்குக் காவல் புரிவோர் வெண்மையான யானை மருப்பினால் செய்யப்பட்ட கைப்பிடியை உடைவாளைப் பாதுக்காப்புக் கருவியாக வைத்திருக்கின்றனர் என்று

பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.¹¹² திண்மையான பிடியை உடைய ஒளி பொருந்திய வாள் என்று முல்லைப்பாட்டுக் கூறும்¹¹³ வாளின் இடைப்பாகம் வாய் எனப்படுகின்றது. மழுங்கியும் சிதைந்தும் இருக்கும் வால்வடுவுடைய வாளாகும்.¹¹⁴ வடுவுடைய வாள் போருக்கு உதவாது. வாளின் நுனிப்பாகம் வெவ்வேறு வடிவம் பெறும் முள் வளைவுடைய வாள் கொடுவாள் எனப்படும். கொடுவாள் வளைந்த அரிவாள் எனவும் பெயர் பெறும்.¹¹⁵ நெல் அரிவதற்கு பயன்படும் வாள் கூர் வாள்¹¹⁶ எனப்படும். அரம் போன்ற வாயை உடைய வாள், வாள் அரம் எனப்படுகின்றது. கோடாரி போன்ற வாயையுடைய வாள் மழுவாள்¹¹⁷ எனப்படுகின்றது. மூவிலை வேல் "குலம்" எனப்படும்.¹¹⁸ இது சிவனுக்குரியதாகக் கூறுவர். வைணவக் கடவுளாகிய திருமாலுக்குரிய படை திகிரி. திகிரிக்கு நேமி, ஆழி, சக்கராயுதம் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு.¹¹⁹ அதியமான் திகிரிப்படை கொண்டு கோவலூர் அரணை அழித்தமையைப் பரணர் பாடியதாக ஒளவையார் கூறுகிறார்.¹²⁰ பகையழிக்கும் வேலைக் குறித்து எஃகம் என்ற சொல்லும்,¹²¹ அயில் என்ற சொல்லும்,¹²² உடம்படி¹²³ என்ற சொல்லும், பல இடங்களில் வேலும்¹²⁴ இலக்கியங்களில் வந்துள்ளன.

திரண்டு நீண்டு வளர்ந்து முகையோடு கூடித் தோன்றும் கரும்பின் கூட்டம் என்று மலைபடுகடாம்¹²⁵ கூறுகிறது. கரும்பின் வெண்முகை வேல் போலுள்ளது என நற்றிணை கூறுகிறது.¹²⁶ கடர் போன்ற வெண்மையும் இலைபோன்ற வடிவமும் பெற்று கூரிய நுனியை உடைய நீண்ட வேல் என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.¹²⁷

ஈந்து இலையின் நுனியும் வேலின் கூரிய முனை போலிருக்கும் எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.¹²⁸ வேலின் தலைப்பகுதி இலை வடிவத்தில் எஃகால் செய்யப்படுவதால் எஃகு என்றும் எஃகம் என்றும் கூறப்பெறும்.¹²⁹ கூர்மையானது என்ற பொருளில் வேலுக்கு அயில் என்ற பெயரும் உண்டு. போரில் முனை சிதைந்த வேலையும் கொல்லன் செப்பஞ்செய்து தருவான். அது கொல்லனது உலைக் களத்தில் கிடக்கும்.¹³⁰

வேல் படை நெய் பூசப்பட்டுக் காவல் பொருந்திய படைக் கூடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.¹³¹ பகைவனுடைய உடம்பை இடித்துச் சாய்க்கவல்ல கருவி என்ற பொருளில் உடம்பிடி¹³² என்ற பெயரும் வேலுக்கு வழங்கப்பட்டது. சிறிய காம்பை உடைய வேல் கைவேல் எனப்படும்.¹³³ கூரிய கைவேல் குந்தம் எனப்படும்.¹³⁴ பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி என முல்லைப்பாட்டுக் கூறும்.¹³⁵ வேல்

இலைப்போல் வடிவமைக்கப்படுவதால் அதன் அடிப்பாகம் காம்பு என அழைக்கப்படும். பூண் செறிக்கப்பட்ட கெட்டியான மூங்கில் குழாய்கள் வேலின் காம்பு இறுகச் செறிக்கப்படுவதும் உண்டு ¹³⁶ என அகநானூறு கூறுகின்றது. வாளி,¹³⁷ கணை,¹³⁸ பகழி,¹³⁹ கோல்,¹⁴⁰ அம்பு,¹⁴¹ எனச் சங்க இலக்கியங்களில் அம்பைக் குறித்துச் சொற்கள் வழங்குகின்றன.

சிலை என்ற சொல்லுக்கு வில்லென்றும் பொருள் உண்டு.¹⁴² வலிமை வாய்ந்த வில் சிலை எனப்படும்.¹⁴³ அம்பை கடுவிசையோடு செலுத்துதற்கு உரிய வில்லே சிலை எனப்படுகிறது.¹⁴⁴ சிலையின் வடிவம் இறா அல்லது இறவு எனப்படும். மீனின் வடிவாலான வடிவத்தைப் போன்றது. வில்லினுடைய இரண்டு முனைகளும் சிறுத்துச் சிறிது வெளிப்படிமமாக வளைந்தும் இருக்கும். நடுப்பாகம் சிறிது அகன்றும், பருத்தும், இறவின் செதில்களைப் போல வலுவான நரம்பால் இறுக்கிக் கட்டிய பல கட்டுகளை உடையதாகவும் இருக்கும். முடங்கு இறவு பூட்டுற்றவில் ஏய்க்கும் என்று திணைமாலை கூறுகிறது.¹⁴⁵ கொடுமையை உண்டாக்க வல்ல வில் என்றும் வளைந்த வில் என்றும் பொருள்படும் கொடுவில் என்றும் கூறப்படும்.¹⁴⁶ போர்க் கருவியாகப் பயன்படும் வில் படையில் மூன்று உறுப்புகள் உண்டு.

வில், நாண், அம்பு ஆகிய மூன்றும் பயன்படும் போதே அந்த வில் படைக் கருவியாகிறது. வலிமையும் வளையும் தன்மையும் உடைய மூங்கில் பிளாச்சுகளால் ஆன வில் அமைவில்¹⁴⁷ எனப்படும். வலுவான வளைந்த மரக்கிளையின் கொம்பால் ஆகிய வில்லுக்குக் கொடுமரம் என்று பெயர். வில்லுக்கு சாபம்¹⁴⁸ என்ற பெயரும் உண்டு. வில்லில் நாண் பூட்டப்பட்டிருக்கும் நிலையில் உள்ள வில் குலைவில் எனப்படும். நாண் பூட்டப்பெற்று வில்லில் அம்பு வைத்துத் தொடுக்கப்படும் இடம் "உடு" என அழைக்கப்படும்.¹⁵⁰ நாணில் அம்பின் அடிப்பாகம் பொருந்துமிடம் உடு எனப்படும். எனவே உடு என்பது அம்பின் சிறகை உடைய அடிப்பகுதியின் பெயராக வழங்குகின்றது. நாணை வேகமாக இழுத்து அம்பை எய்யும் அளவிற்கு அம்பு கடுவிசையுடன் செல்லும்.¹⁵¹

அம்பின் நுனிப் பகுதியின் அடிப்பாகத்தைக் குழாய் போல் அமைத்து அதை நீண்ட நடுக்கோலில் செறித்து அதை உறுதியாகப் பிணித்திருக்கும் அம்பும் உண்டு. அம்புகளை ஒருசேர வைத்திருக்கும் புட்டிலுக்குத் தூணி என்று பெயர். அதை அம்புப் புட்டில் என்றும் அம்பு அறாத்தூணி என்றும் கூறுவது உண்டு.¹⁵² மதிலரண்காக்கும் போருக்கும் விற்படை மிகவும் பயன்பட்டது.¹⁵³ மேலும் சில

தாக்கும் கருவிகளை இலக்கியம் எடுத்துக் காட்டும். கணிக்கி என்பது 'மழு' என்ற ஆயுதம் என்பதையும் அது குந்தாலி என்றும் வழங்கப்பட்டது என்பதையும்¹⁵⁴ புறநானூறு கூறுகின்றது. பதிற்றுப்பத்து தண்டுடைவலத்தர் என்னும் தொடரில் "தண்டு" என்ற படைக்கருவியைச் சுட்டுகிறது.¹⁵⁵ வச்சிரப்படை இந்திரனுக்குரியது எனவும் கலப்பை என்று பொருள்படும் "நாஞ்சில்" பலராமனுக்குரிய படை எனவும் புறநானூறு கூறுகின்றது.¹⁵⁶

மற்றுமோர் புறப்பாடல் திகிரி அல்லது ஆழி என்பது அரணழிக்கும் ஆற்றலுடையது எனக் குறிக்கின்றது.¹⁵⁷ இவையன்றித் தற்காப்புக்காக உடலில் அணியப்படும் கவசம்,¹⁵⁸ உலர் மரத்தால் செய்யப்பட்ட கேடமாகிய பலகை¹⁵⁹ இருள் போன்ற கரிய நிறமுடைய தோல்¹⁶⁰ ஆகியவற்றை அக்காலத்தில் வீரர் பயன்படுத்தினர். மிக நுட்பமாக இத்தகு கருவிகளை அமைத்துப் போராற்றல் வாய்ந்தவராக அக்காலத் தமிழர் விளங்கினர் என்பதை சங்க இலக்கியம் எடுத்துக்காட்டும்.

குறிப்பெண் விளக்கம்

1. நெடுநல்வாடை . . 73-100
2. சிலப்பதிகாரம் . . 14/97-98
3. மேற்படி, 14/146, மணிமேகலை . . 18/33
4. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 405
5. புறநானூறு . . 378/6
6. சிலப்பதிகாரம் . . 5/30
7. நற்றிணை . . 71)6-8, புறநானூறு . . 398)2
8. மேற்படி, 268/1
9. பதிற்றுப்பத்து . . 61/3, அகநானூறு . . 98)11
10. புறநானூறு . . 251/1, நற்றிணை . . 182/2
11. முல்லைப்பாட்டு . . 86
12. மதுரைக்காஞ்சி . . 667
13. சீவகசிந்தாமணி . . 2840
14. பெருந்தொகை . . 1)38, 40)16-17
15. மலைபடுகடாம் . . 484
16. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 369
17. பரிபாடல் . . 6/4
18. கலித்தொகை . . 35/17
19. நெடுநல்வாடை . . 29-30, மதுரைக்காஞ்சி . . 359
20. உ.வே.சா.. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும், ப.376
21. நெடுநல்வாடை . . 49
22. புறநானூறு . . 95/3
23. புறநானூறு . . 32/5
24. மலைபடுகடாம் . . 19
25. பதிற்றுப்பத்து . . 30/30-31
26. மேற்படி . . 90/22
27. திருக்குறள் . . 742
28. அகநானூறு . . 342/5
29. மதுரைக்காஞ்சி . . 485
30. பட்டினப்பாலை . . 286-291
31. புறநானூறு . . 36/10
32. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல் . . கு36
33. புறநானூறு . . 224/7
34. மதுரைக்காஞ்சி . . 352
35. பதிற்றுப்பத்து . . 20/19, 13, 13)11
36. . புறநானூறு . . 341/5
37. பதிற்றுப்பத்து . . 58)6
38. நெடுநல்வாடை . . 112
39. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல் . . 11/3
40. . பதிற்றுப்பத்து . . 68/16
41. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 405
42. நெடுநல்வாடை . . 107, பட்டினப்பாலை . . 268
43. மலைபடுகடாம் . . 478
44. குறுந்தொகை . . 345/7, அகநானூறு . . 310/17
45. பதிற்றுப்பத்து . . இரண்டாம் பத்து . . (பதிகம்) 5
46. புறநானூறு . . 17/10

47. நற்றிணை . . 38/8, புறநானூறு . . 116/4
48. அகநானூறு . . 24/11
49. பதிற்றுப்பத்து . . 22/21-22
50. பட்டினப்பாலை . . 287-88
51. பதிற்றுப்பத்து . . 22/21-22
52. மேற்படி, 20/17-20
53. மதுரைக்காஞ்சி . . 64-69
54. பதிற்றுப்பத்து . . 53/7
55. சிலப்பதிகாரம் (காதை 15) 207-219
56. மேற்படி, 15/208
57. மேற்படி.
58. மேற்படி, 209
59. மேற்படி.
60. மேற்படி, 210
61. மேற்படி, 211
62. மேற்படி.
63. புறநானூறு . . 21/5
64. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 126
65. மதுரைக்காஞ்சி . . 64
66. மேற்படி, 65_66
67. புறநானூறு . . 9/5
68. மேற்படி, 14/5-6
69. . மதுரைக்காஞ்சி . . 351
70. மேற்படி, 730
71. மலைபடுகடாம் . . 71
72. மேற்படி, 90-91
73. புறநானூறு . . 37/7
74. சிறுபாணாற்றுப்படை . . 180
75. மேற்படி..
76. புறநானூறு . . 293/3
77. அகநானூறு . . 101/2
78. பட்டினப்பாலை . . 29/30
79. அகநானூறு . . 330/15/16
80. மேற்படி, 6/8
81. பதிற்றுப்பத்து . . 52/3-4
82. புறநானூறு . . 400)20-22, 26)1-2, 30)13
83. மதுரைக்காஞ்சி . . 77-83
84. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 348-351
85. அ. இராகவன், "நம் நாட்டுக் கப்பற்கலை", ப. 122.
86. அகநானூறு . . 255/5-6
87. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 146-150
88. புறம் . . 66, ஓளவை . சு. துரைசாமிப்பிள்ளை உரை, ப.169
89. அகநானூறு . . 255/1-6
90. பதிற்றுப்பத்து . . பதிகம் 5/21-22, சிலப்பதிகாரம் . . காதை 30/12, பதிற்றுப்பத்து . . 48/3-4, 41/27, 46/11-13, 5/12-14
91. அகநானூறு . . 212/15-20
புறநானூறு . . 126/14-16.
92. புறநானூறு . . 66/1-2
93. . மேற்படி, 18/1-4

94. மேற்படி, 9/10

95. கா. அப்பாத்துரை பிள்ளை, 'தமிழகவரலாறு', பேராசிரியர் கூறுவர் சொற்பொழிவுகள், முன்னுரை, ப.26.

96. தங்கங் கந்தசாமி, 'போரியல்' 'அன்றும், இன்றும்', ப.90

97. இராகவன், 'நம் நாட்டுக் கப்பற்கலை', ப.186

98. மேற்படி, ப.103-104

99. அகநானூறு . . 255/1

100. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம். புறத்திணையியல், சூ.7.

101. மதுரைக்காஞ்சி . . 725/6

102. புறநானூறு . . 169/4-5

103. பொருநராற்றுப்படை . . 240-241

104. மா. இராசமாணிக்கம், 'பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி', ப.251

105. சேந்தன் திவாகரம், ப.140

106. தங்கங் கந்தசாமி, 'போரியல்', 'அன்றும் இன்றும்', ப.149

107. குறுந்தொகை . . 140/1

108. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 73

109. புறநானூறு . . 392/5

110. அகநானூறு . . 78/20

111. கலித்தொகை . . 98/30

112. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 71

113. முல்லைப்பாட்டு . . 46

114. சிறுபாணாற்றுப்படை . . 121

115. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 471

116. நற்றிணை . . 195/6

117. மதுரைக்காஞ்சி . . 455

118. பதிற்றுப்பத்து, கடவுள்வாழ்த்து, 11

119. நற்றிணை, கடவுள்வாழ்த்து, 7

120. புறநானூறு . . 99/12-14

121. மதுரைக்காஞ்சி, 739, நெடுநல்வாடை . . 176, மலைபடுகடாம் . . 129, புறநானூறு . . 354/2

123. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 76

124. புறநானூறு . 312/3, திருமுருகாற்றுப்படை 46, சிறுபாணாற்றுப்படை. 94-102

125. மலைபடுகடாம் . . 116-119

126. நற்றிணை . . 366/7-8

127. திருமுருகாற்றுப்படை . . 45

128. பெரும்பாணாற்றுப்படை 87

129. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 52

130. புறநானூறு . . 95/3-5

131. மேற்படி, 95/1-3

132. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 76

133. திருக்குறள் . . 774

134. சேந்தன் திவாகரம், ப.138

135. முல்லைப்பாட்டு . . 41

136. அகநானூறு . . 119/13

137. நற்றிணை . . 164/6, அகநானூறு . . 175/3

138. பெரும்பாணாற்றுப்படை . . 70

139. அகநானூறு . . 159/5, 161/3

140. புறநானூறு . . 43/10-11, குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 169-170

141. அகநானூறு . . 9/1-3

142. குறுந்தொகை . . 385/2
143. கலித்தொகை . . 15/1
144. குறுந்தொகை . . 272/5
145. திணைமாலை நூற்றைம்பது . . 130
146. மலைபடுகடாம் . . 421
147. அகநானூறு . . 182/3
148. பதிற்றுப்பத்து . . 24/12-13
149. குறிஞ்சிப்பாட்டு . . 170
150. புறநானூறு . . 369/8-9
151. அகநானூறு . . 282/2
152. திருமுருகாற்றுப்படை . . 266
153. மதுரைக்காஞ்சி . . 67
154. புறநானூறு . . 42/22
155. பதிற்றுப்பத்து . . 41/12
156. புறநானூறு . . 241/3, 56/4
157. மேற்படி. 99/14
158. மேற்படி. 13/2
159. மேற்படி. 4/5, 17/34
160. மேற்படி. 15/2

முடிவுரை

முடிவுரை

சங்கப் புலவர்கள் புவியியல் உண்மைகள் பலவற்றைத்தம் பாடலில் புலப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

சங்க இலக்கியத்தின் மூலம் நாட்டின் நில அமைப்பைப் பற்றிப் பொதுவாகவும், தமிழகத்தின் நில அமைப்பைப் பற்றிச் சிறப்பாகவும் அறிய முடிகின்றது.

நிலப்பரப்பின் இயல்பால் கிழக்கு மேற்கு என்ற திசைப்பெயர்களும், காற்றின் இயல்பால் வடக்கு, தெற்கு என்ற திசைப்பெயர்களும் ஏற்பட்டன என உணர்த்தப்படுகிறது. காற்றின் பெயர்கள் காரணப் பெயராக அமையும் முறை உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. புவியின் பெயராக விளங்கும் நிலம், உலகம், ஞாலம், வையம் ஆகிய சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் அறிவியல் கருத்தை விளக்கி நிற்பது புலனாகிறது. பூமியின் சுழற்சி, இரவு பகல் மாறிவரக் காரணமாக இருக்கிறது. ஆறு பருவங்களும் வெப்பம், பனி, மழை என்ற மூன்றின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

காடு, மலை, ஆறு, கடல் சார்ந்து நிலப்பாகுபாடு அமைந்தமையை தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது. இதனால் மலை, மலை சார்ந்த நிலப்பகுதி, மலைத் தோட்டம் முதலியவை அடங்கிய வனவளம் பற்றியும், முல்லை என்ற காடும், காடு சார்ந்த நிலமும் கால்நடையியல் பற்றிய செய்திகளை உள்ளடக்கியும், வயலும், வயல் சார்ந்த இடமுமான மருதம் வேளாண்மை குறித்தும், கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமுமான நெய்தல் மீன் வளம் பற்றியும் விளக்கி நிற்பது அன்றைய தமிழரின் அறிவியல் அறிவினைச் சூட்டுவதாகும். இதனால் பண்டைக்காலத்திலேயே, வனவியல், கால்நடை அறிவியல், வேளாண்மை அறிவியல் பற்றிய உட்கூறுகள் போற்றப்பட்டுள்ளமை புலனாகிறது.

நிலம் வன்புலம், மென்புலம், புன்புலம், களர்நிலம் என்ற நால்வகைப்பாகுபாடு செய்யப்பட்டதைப் புறநானூறு சுட்டும். தொல்காப்பிய முறை வைப்பான முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்பதில் முதலிரண்டும் வன்புலமாகவும், பின்னிரண்டும் மென்புலமாகவும் அமைந்துள்ளமை புலனாகிறது. நால்வகை நிலத்திலும் இயற்கை நீர்வளம் பெறாப்பகுதி புன்புலமாகிய புன்செய்ப்பகுதிகளாக விளங்கின. குடபுலவியனார், வித்தி

வானோக்கும் புன்புலம் என இதனையே குறிப்பர். வளமற்று விளைவிற்குப் பயனற்றது களர் நிலம் என்பதை புறநானூறு சுட்டுகின்ற 'களர்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை' என்பதால் அறியலாம்.

மலைப்பக்க நிலம் கானல் என்றும் வன்புல தோட்டக்கால்கள் படப்பை என்றும், கடற்கரைச் சோலை 'கானல்' என்றும் சுட்டிய நுண்மாண் நுழைபுலம் போற்றற்குரியது. நீர்ப்பாசன வசதி மிக்க விளைநிலங்களைச் சுட்டவும் 'படப்பை' (பாசவல் படப்பை பெரும்புனல் படப்பை) என்ற சொல் ஆளப்பட்டது.

தமிழக நிலப்பகுதியை மண்ணியல் அடிப்படையில் அறிவியலார் செம்மண், கரிசல் மண், வண்டல் மண், செம்புறை மண், மணற்பாங்கான மண் எனப் பிரிப்பர்.

வண்டல் மருதநில ஆற்றுப்படுகையிலும், செம்புறை மண் குறிஞ்சிப்பகுதியிலும், மணற்பாங்கான மண் கடற்கரைப் பகுதியாகிய நெய்தல் நிலத்திலும் காணப்படும். முல்லையில் செம்மண் காணப்படும். கரிசல் மண் மிகுதியாக நன்புலத்தில் சுட்டப்படும்.

தாவரத்தின் பாகங்கள் அது வாழும் சூழலுக்கு ஏற்பவும், தட்பவெப்பத்திற்கு ஏற்பவும் அமைந்துள்ளன. நீர்வாழ்த் தாவரம் நீரைத் தேங்கவிடாமல் தடுக்க பல முறைகளைக் கையாள்வதை அறிகிறோம். செடிகளின் தண்டுகளிலும் இலைகளிலும் ஒரு வகை பசை உற்பத்தி செய்யப்பட்டு நீருக்குள்ளே செல்லா வண்ணம் தடுக்கப்படுகிறது. நீர் வாழ்த்தாவரத்தண்டு பூமியில் ஆழத்தில் இருந்தாலும் நீண்ட கம்புடன் வெளிவந்து தாமரை, ஆம்பல், குவளை முதலானவை பூத்தலை அறிகின்றோம்.

செடி வகைகளில் கோடலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் செங்காந்தள் பூவென்று கலித்தொகை 101 ஆம் பாடலில் உரையாசிரியர் பொ.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுகின்றார். துடுப்பு போலும் முகையை முன்னர் ஈன்று அலர்ந்த இதழை உடைய செங்காந்தள் என்கின்றார். ஆனால் பூவானது முகையிலிருந்து வளர்வதால் முகை தோன்றும் இடம் குலை என்பதும் குலை துடுப்பிலிருந்து தோன்றுகின்றது என்பதும் அறியப்படும். எனவே துடுப்பு முகையாகாது என்பது காரணத்துடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது. கோடல் வேறு செங்காந்தள் வேறு என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தாமரை நெய்தல் இவற்றைச் செடியாகக் கொள்ளலாம் என்று திரு பி.எல்.சாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். டாக்டர். உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள், குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் என்ற நூலில் கொடியாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தென்னை, தேங்காய் போன்ற சொற்கள் சங்க காலத்தில் வழங்கப்படவில்லை. தெங்கு, தாழை போன்ற சொற்களே தென்னையைக் குறித்தன.

நீர்ப்பறவைகள் மருத நிலத்திலும், நெய்தல் நிலத்திலும் காணக்கூடியவை என்பதை நுட்பமாகக் கண்டறிந்து கூறியுள்ளனர். ஊர்ந்து செல்லும் ஏறும்பினையும் கூர்ந்து கண்டு அது புற்றுவீட்டில் ஆயிரக்கணக்காகச் சேர்ந்து வாழ்வதையும், பூமிக்கடியில் இடம் அமைப்பதையும், தன் உணர் கொம்பின் மூலம் தான் நினைப்பதைத் தன் இனத்துக்கு உணர்த்துவதையும் சுட்டுகின்றனர்.

காலமாறுபாட்டை உணர்த்தும் கருவியாகப் பல பறவைகள் செயல்படுகின்றன. குயில்களின் கூவுதல் வசந்தத்தின் வருகையைக் குறிக்கும் என்பது புலனாகிறது. மழையின் வருகையை மயிலின் அகவல் புலப்படுத்துகின்றது. விலங்கோசைகள் சுற்றுப்புற அபாயத்தை உணர்த்த அபாய ஒலி எழுப்புகின்றன. சிங்கம், பாம்பு முதலானவற்றைப் புதரில் கண்டு குருவிகள் பலவித ஒலி எழுப்பும். யாமத்தையும், விடியலையும் சேவல் கூவுவதால் அறியலாம். நத்தை, நொள்ளை இரண்டும் நந்தின் கிளைகளாகும். ஆந்தை என்ற பெயர் சங்க காலத்தில் குறிப்பிடப் படவில்லை.

ஐம்பூதங்களும் ஏனைய பூதங்கள் தங்குவதற்கும், ஒடுங்குவதற்கும் உரிய மிகப் பெரிய பூதமாக விளங்குவது விசம்பே. முதலில் தோன்றிய பூதமும் விசம்பே. ஞாயிறு சிலகாலம் கறைகளோடு காணப்படுகிறது. சிலகாலம் கறைகள் நீங்கி காணப்படுகின்றது. சூரியன் கறைகள் இன்றிக் காணப்பட்ட காலத்தில் நால் வகை நிலங்களும் சிறந்த பலனை அளிக்க, மக்கள் பசியும் பிணியும் இன்றி வாழ்ந்தனர் என்பதும், சூரியக் கறைகள் இருந்த காலத்தில் எதிர்மாறான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது.

மழையையும், காற்றையும் உண்டு பண்ணுவது ஞாயிறே. இரவை அவிப்பதால் இரவி என்றும் இருளைக் கலைத்து நிலவைப் பரப்புவதால் பிறைக்கும் கலை என்றும் பெயர் வந்தது.

கடைக்குளம் என்பதற்கு புறநானூற்று உரையாசிரியர் புனர்பூசம் எனப் பொருள் கூறுவது பொருந்தாது. ஏனெனில் ஆடு ராசியில் கார்த்திகை முதல்பாதமும் சிம்ம ராசியில் உத்திரத்தில் முதல் பாதமும் தனுசு ராசியில் உத்திராடத்தில் முதல் பாதமும் முறையே தலைக்குளம், இடைக்குளம், கடைக்குளம் என்பதே பொருத்தமானது. இவை அனைத்தும் வானியல் காட்டும் முடிவுகளாகும்.

நூலறிபுலவர் நுண்ணுதிற் கயிறிட்டுத்தேனும் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி நகரமைத்த செய்தி பேசப்படுகின்றது.

கரிகாலன் நீர்வளம் பெருக அமைத்த கல்லணையில் அணைக்கட்டுக்கடியில் இருக்கும் மணல்தளம் வழியாக நீர் செல்வது போல் அமைத்துள்ளமை வியப்புக்குரியது.

தற்காலத்தில் தான் தொழில் நுட்பவியல் முழுமையான வளர்ச்சி நோக்கி செல்லுகின்றதெனினும், அக்காலத்தில் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கு உரிய அடிப்படை அறிவினைப் பெற்றிருந்தனர் என்பது புலனாகின்றது.

**ஆய்வுக்குப்
பயன்பட்ட நூல்கள்**

துணைநூல் பட்டியல்

அப்பாதுரை.க, குமரிக்கண்டம் அல்லது கடல்கொண்ட தென்னாடு

கழகம், 1972

அருணாச்சலம்.மு, பூஞ்செடிகள், சென்னை, 1960

அருணாச்சலம்.ப.முனைவர், தொல்காப்பியர், தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,

சென்னை, 1975

அனந்தராமையர்.இ.வை, கலித்தொகை (நெய்தல்கலி) 1931

அனவரக விநாயகம் பிள்ளை (பதிப்பித்தவர்),

கழகத்தமிழ் கையகராதி, 1993

ஆய்வுக்கோவை, இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம்

நான்காவது கருத்தரங்கு மலர், கேரளப் பல்கலைக்

கழகத் தமிழ்த்துறை சார்பு வெளியீடு, 1972

இராகவன்.அ, நம் நாட்டு கப்பற்கலை தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,

சென்னை 1968

இராசமாணிக்கம்.மா, பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, சென்னைப்

பல்கலைக்கழகம், 1970

இராதாகிருஷ்ணன். எஸ், இந்தியாவின் புவியியல் தமிழ்ப்பாடநூல்

நிறுவனம், 1978

இராமசாமிப்பிள்ளை.செ.ரெ, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம்,

இளம்பூரணம், கழகவெளியீடு, 1956

இராமநாதன் செட்டியார், லெ.ப.கரு, சங்க காலத்தமிழர் வாழ்வு,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1964.

இலக்குவனார்.சி.முனைவர், தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி வள்ளுவர்

பதிப்பகம் புதுக்கோட்டை, 1961

இராமசாமிப் புலவர்.சு.அ., தொகையகராதி, சைவ சித்தாந்த

நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, 1969

இளவழகனார், (தி.சு.பாலசுந்தரம்), சங்கநூற் கட்டுரைகள் அல்லது

பழந்தமிழ் நாகரிகம் கழகம், 1940

இராமமூர்த்தி, கே.கே., தமிழ்நாட்டுத் தாவரங்கள், தமிழ்நாட்டுப்

பாடநூல் நிறுவனம், 1978

ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு, மதுரை 1991

ஒளவையார் அருளிய மூதுரை, கழக வெளியீடு, ஜனவரி, 1956

சுந்தசாமி, சோ.ந.முனைவர், பரிபாடலின் காலம், அபிராமி பதிப்பகம்,

அண்ணாமலை நகர், 1972

கம்பராமாயணம், 'ராமாவதாரம்', கம்பன் கழகம் முதல் பதிப்பு, 1976

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதி, தமிழில் அறிவியல், செந்தமிழ்ச் செல்வி,

சிலம்பு 42, பரல் 1, 1976

கழக வெளியீடு, புறநானூறு, இரண்டாம் பகுதி, 1962

காசி விசுவநாதன் செட்டியார், வெ.பெரி.பழமு, அகநானூறு

நித்திலக்கோவை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்

லிமிடெட், திருநெல்வேலி, மூன்றாம் பதிப்பு 1957

கழக வெளியீடு, நாலைந்திணை, ஜூலை, 1936

கிருஷ்ணசாமி, எஸ், (தமிழாக்கம் வெங்கட்ராமன்), நிலவியல்,

தேன்மொழி புத்தக டிரஸ்ட், சென்னை 1967

குழந்தை புலவர், தொல்காப்பியர் காலத்தமிழர், பாரி நிலையம்,

சென்னை, 1968

குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1971

குளோரியா சுந்தரமதி, இலா. சங்க இலக்கிய மருதம், தமிழ்த்துறை,

கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1973

கோவிந்தன்.கா, தமிழர் வாழ்வு, தேனருவி பதிப்பகம், சென்னை 1956

கோவிந்தராஜன்.தி. முத்துசாமி.கோ, வானியல், மூன்றாம் புத்தகம்,

தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம், 1974.

சஞ்சிவி.ந.முனைவர், சங்க இலக்கிய அட்டவணைகள்,

பல்கலைக்கழகம், 1974

சத்தியநாதையர், ஆர்., பாலசுப்ரமணியம்.டி, இந்திய வரலாறு கி.பி. 1200

வரை, முதல் பாகம், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், 1959

சாமிநாதையர், உ.வே., குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், கேஸரி அச்சுக்
கூடம், சென்னை, 1937

சாமிநாதையர், உ.வே., பத்துப்பாட்டு மூலமும், நச்சினார்க்கினியர்
உரையும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 1986

சாமிநாதையர், உ.வே., குறுந்தொகை ஆராய்ச்சி, கேஸரி அச்சுக் கூடம்.
சாமி சிதம்பரனார், இலக்கியம் என்றால் என்ன?, 1963

சாமி.பி.எல்., சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி விளக்கம், கழகம், 1967
சாமி.பி.எல்., சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம், கழகம்,
சென்னை, 1970.

சாமி.பி.எல்., சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம், முதற்பதிப்பு
கழகம், 1976

சாமி.பி.எல்., சங்க நூல்களில் மீன்கள், சேகர் பதிப்பகம்,
சென்னை, 1978

சிவ சுப்ரமணியன்.வே. மயிலம்., அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம்
மூலமும், உரையும் மகாமகோ பாத்தியாய டாக்டர்.
உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை 1990.

சிவசுப்ரமணியன்.வே.மயிலம்., அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை
மூலமும், உரையும், உ.வே.சாமிநாதையர் மூலமும்
உரையும், சென்னை 1990.

சிவசுப்ரமணியன்.வே. மயிலம்., அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம்
மூலமும் உரையும், சென்னை 1990

சீனிவாசன், கு. முனைவர், தாவரம் வாழ்வும் வரலாறும், தமிழ்
வெளியீட்டுக் கழகம், 1976

சுப்ரமணியம்.சி., பிரபஞ்சமும் ஐன்ஸ்டீனும், 1958

சுப்புரெட்டியார்.ந. வித்துவான், தொல்காப்பியர் காட்டும் வாழ்க்கை
மறுபதிப்பு, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை 1975

சுப்பு ரெட்டியார் ந. முனைவர், அறிவியல் தமிழ் இரண்டாம் பதிப்பு,
பாரி நிலையம், சென்னை, 1981.

சேந்தன் திவாகரம், கழக வெளியீடு, சென்னை 1958

சுவாமி சித்பவானந்தர்., திருவாசகம், தபோவனப் பிரசு நூலகம்,

திருச்சி 1968

சோமசுந்தரனார்.பொ.வே., கலித்தொகை, நச்சினார்க்கினியர் உரை,

சைவ சித்தாந்த நூல் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1973

சோமசுந்தரனார்.பொ.வே., பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்,

இரண்டாம் பகுதி, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,

சென்னை, 1990

சௌந்திரராஜன். டி.எம்., மரங்கள் வளர்ப்போம், 1983

ஞானமூர்த்தி. தா. ஏ., இலக்கியத் திறனாய்வியல், 1976

தங்கராசு, மு.சங்க இலக்கியத்தில் நிலவியல் (ஆய்வுக்கட்டுரை).

பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை 30

தங்கங்குந்தசாமி. முனைவர், போரியல் அன்றும், இன்றும், சென்னைப்

பல்கலைக் கழகம், 1987

தமிழ்நாட்டு வரலாறு., தொல்பழங்காலம், 1975

துரைசாமிப்பிள்ளை, ஒளவை.சு., பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க

உரையும், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்

லிமிடெட், சென்னை, 1950

துரைசாமிப்பிள்ளை.ஒளவை.சு., பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க

உரையும், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்

லிமிடெட், சென்னை 1958

துரைசாமிப்பிள்ளை ஒளவை.சு., புறநானூறு (இரண்டாம் பகுதி) சைவ

சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிமிடெட்,

சென்னை 1962

துரைசாமிப்பிள்ளை ஒளவை.சு., புறநானூறு முதல் பகுதி, சைவ

சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

சென்னை 1964

துரை அரங்கசாமி.மொ.அ., தொல்காப்பிய நெறி, மீனாட்சி புத்தக

நிலையம், மதுரை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், 1963

நாராயணசாமி ஐயர்.சு.பின்னத்தூர்., நற்றிணை நானூறு, 1967

பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் கழக வெளியீடு 1966

பரிபாடல் மூலமும் உரையும் கழகம், 1975

பதிப்புஆசிரியர் குழுவினர்., பாட்டும் தொகையும், நியூசெஞ்சரி

பிரிண்டர்ஸ், சென்னை 1957

பாலகந்தரம் பிள்ளை.தி.சு (இளவழகனார்)., பண்டைத் தமிழர்

இன்பியல் வாழ்க்கை, சைவ சித்தாந்த

நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை 1964

பாண்டுரங்கள். கி. முனைவர், பண்டைத் தமிழர், போரியல்

வாழ்க்கையும், தற்காலப் போரியல் வாழ்க்கையும்,

வெற்றிவேல் வெளியீடு, சென்னை 1986

பிங்கலந்தை எனும் பிங்கலநிகண்டு., கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968

பிள்ளை.கே.கே., தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும்,

சென்னை 1981

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கழகம், சென்னை 1965.

புலியூர்கேசிகன்., நற்றிணை, பாரி நிலையம், சென்னை 1980

புலியூர்கேசிகன்., பதிற்றுப்பத்து, பாரி நிலையம், சென்னை 1985

பொன்னுசாமி வேலுத் தேவர் மற்றும் சுந்தரனார் சோ.ப.,

கலித்தொகை, கழக வெளியீடு, 1973.

மாணிக்கம்.வ.சுப.முனைவர், தமிழ்க் காதல், பாரிநிலையம், சென்னை

1962

மாணிக்கனார்.அ., பெரியபுராணம் மூலமும் உரையும், தமிழ் நிலையம்,

சென்னை, 1995

முத்துக்கண்ணப்பன்.இரா., சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல்,

(ஆய்வுக்கட்டுரை), சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

இராம மூர்த்தி, கே.கே., தமிழ் நாட்டுத் தாவரங்கள் பாகம் இரண்டு,

தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், முதல் பதிப்பு 1979

இராஜலக்குமி. திருமதி., பூச்சிகளின் சமுதாய வாழ்க்கை, தமிழ் நாட்டுப்

பாடநூல் நிறுவனம், முதல் பதிப்பு 1973

வரதராசனார்.மு., இலக்கிய மரபு, 1960

- வரதராசனார்.மு., பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, பாரி நிலையம்,
சென்னை 1964
- வித்யானந்தன்.சு.முனைவர், தமிழர் சால்பு (சங்க காலம்)
பாரி புத்தகப்பண்ணை, சென்னை 1971
- வேங்கடராமச் செட்டியார், செ. வித்வான்., பழந்தமிழ் நூல்களில் உயிர்
வகைகள், பாரி நிலையம், சென்னை 1960
- வேங்கடசாமி.சீனி. மயிலை., சங்ககாலத் தமிழக வரலாற்றில் சில
செய்திகள், அஞ்சிறைத் தும்பி, ஸ்டார் பிரசுரம்,
சென்னை 1971
- வேங்கடசாமி நாட்டார்.ந.மு., அகநானூறு 1987
- வேணுகோபால். சோ., மக்கள் புவியியல், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல்
நிறுவனம், முதற்பதிப்பு 1978
- Aber Crombie.L Principles of Literary Criticism, 1958
- Agarwal.H.S. "Advanced Economic Theory, Shivalal Agarwala & Company,
Agra-3, 1987
- Alex Preminger, Editor Frank, J.Warne and O.B.Hardison.J.R., Encyclopedia of
Poetry and Poetics, 1974
- Arokiyaswamy.M., The Kongu Country, University of Madras, 1956
- Chacheravarthi.P.C., The art of war in Ancient India, Oriental Publishers,
Delhi-1972
- Hudson.W.H., An introduction to the study of literature, Kalyani Publishers, New
Delhi, 1957 & 1979
- Nilakanda Sastri.K.A., The Sangam Age – Its cults and culture, Swasthik
Publication, Madras 1972
- AP. Cowie., Oxford Advanced Learner's Dictionary, Chief Editors,
Front Editor, 1989
- Panitkar.R.M., Geographical Factors in Indian History, Mumbai, 1969
- Sanjeevi.N., A Prime Factors in Ancient Tamil Poetry, University of Madras, 1969
- Thaninayagam, S.L., Land Scape in Poetry, Asia Pub., House, 1966
- Thaninayagam, S.L., Nature in Ancient Tamil Poetry, Tamil Literate Society,
Tuticorin, 1952
- Winchester.C.T., Some Principles of Literary Criticism, 1950

COMPUTER SED

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துகள்

ஓர் ஆய்வு

முனைவர் பட்டத்திற்காக

சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தரப்பட்ட ஆய்வுநூல்

க. மங்கையர்க்கரசி எம். ஏ.,

தமிழ்த்துறை

ஸ்ரீ சாரதா மகளிர் கல்லூரி, சேலம்-16.

ஆய்வு நெறியாளர்

மு. தங்கராசு எம். ஏ., எம். லிட., பி. எச். டி.,

பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை

பச்சையப்பன் கல்லூரி

சென்னை-30.

ஆகஸ்ட் 1999

முடிவுரை

முடிவுரை

சங்கப் புலவர்கள் புவியியல் உண்மைகள் பலவற்றைத்தம் பாடலில் புலப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

சங்க இலக்கியத்தின் மூலம் நாட்டின் நில அமைப்பைப் பற்றிப் பொதுவாகவும், தமிழகத்தின் நில அமைப்பைப் பற்றிச் சிறப்பாகவும் அறிய முடிகின்றது.

நிலப்பரப்பின் இயல்பால் கிழக்கு மேற்கு என்ற திசைப்பெயர்களும், காற்றின் இயல்பால் வடக்கு, தெற்கு என்ற திசைப்பெயர்களும் ஏற்பட்டன என உணர்த்தப்படுகிறது. காற்றின் பெயர்கள் காரணப் பெயராக அமையும் முறை உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. புவியின் பெயராக விளங்கும் நிலம், உலகம், ஞாலம், வையம் ஆகிய சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் அறிவியல் கருத்தை விளக்கி நிற்பது புலனாகிறது. பூமியின் சுழற்சி, இரவு பகல் மாறிவரக் காரணமாக இருக்கிறது. ஆறு பருவங்களும் வெப்பம், பனி, மழை என்ற மூன்றின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

காடு, மலை, ஆறு, கடல் சார்ந்து நிலப்பாகுபாடு அமைந்தமையை தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது. இதனால் மலை, மலை சார்ந்த நிலப்பகுதி, மலைத் தோட்டம் முதலியவை அடங்கிய வனவளம் பற்றியும், முல்லை என்ற காடும், காடு சார்ந்த நிலமும் கால்நடையியல் பற்றிய செய்திகளை உள்ளடக்கியும், வயலும், வயல் சார்ந்த இடமுமான மருதம் வேளாண்மை குறித்தும், கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமுமான நெய்தல் மீன் வளம் பற்றியும் விளக்கி நிற்பது அன்றைய தமிழரின் அறிவியல் அறிவினைச் சூட்டுவதாகும். இதனால் பண்டைக்காலத்திலேயே, வனவியல், கால்நடை அறிவியல், வேளாண்மை அறிவியல் பற்றிய உட்கூறுகள் போற்றப்பட்டுள்ளமை புலனாகிறது.

நிலம் வன்புலம், மென்புலம், புன்புலம், களர்நிலம் என்ற நால்வகைப்பாகுபாடு செய்யப்பட்டதைப் புறநானூறு சுட்டும். தொல்காப்பிய முறை வைப்பான முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்பதில் முதலிரண்டும் வன்புலமாகவும், பின்னிரண்டும் மென்புலமாகவும் அமைந்துள்ளமை புலனாகிறது. நால்வகை நிலத்திலும் இயற்கை நீர்வளம் பெறாப்பகுதி புன்புலமாகிய புன்செய்ப்பகுதிகளாக விளங்கின. குடபுலவியனார், வித்தி

வானோக்கும் புன்புலம் என இதனையே குறிப்பர். வளமற்று விளைவிற்குப் பயனற்றது களர் நிலம் என்பதை புறநானூறு சுட்டுகின்ற 'களர்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை' என்பதால் அறியலாம்.

மலைப்பக்க நிலம் கானல் என்றும் வன்புல தோட்டக்கால்கள் படப்பை என்றும், கடற்கரைச் சோலை 'கானல்' என்றும் சுட்டிய நுண்மாண் நுழைபுலம் போற்றற்குரியது. நீர்ப்பாசன வசதி மிக்க விளைநிலங்களைச் சுட்டவும் 'படப்பை' (பாசவல் படப்பை பெரும்புனல் படப்பை) என்ற சொல் ஆளப்பட்டது.

தமிழக நிலப்பகுதியை மண்ணியல் அடிப்படையில் அறிவியலார் செம்மண், கரிசல் மண், வண்டல் மண், செம்புறை மண், மணற்பாங்கான மண் எனப் பிரிப்பர்.

வண்டல் மருதநில ஆற்றுப்படுகையிலும், செம்புறை மண் குறிஞ்சிப்பகுதியிலும், மணற்பாங்கான மண் கடற்கரைப் பகுதியாகிய நெய்தல் நிலத்திலும் காணப்படும். முல்லையில் செம்மண் காணப்படும். கரிசல் மண் மிகுதியாக நன்புலத்தில் சுட்டப்படும்.

தாவரத்தின் பாகங்கள் அது வாழும் சூழலுக்கு ஏற்பவும், தட்பவெப்பத்திற்கு ஏற்பவும் அமைந்துள்ளன. நீர்வாழ்த் தாவரம் நீரைத் தேங்கவிடாமல் தடுக்க பல முறைகளைக் கையாள்வதை அறிகிறோம். செடிகளின் தண்டுகளிலும் இலைகளிலும் ஒரு வகை பசை உற்பத்தி செய்யப்பட்டு நீருக்குள்ளே செல்லா வண்ணம் தடுக்கப்படுகிறது. நீர் வாழ்த்தாவரத்தண்டு பூமியில் ஆழத்தில் இருந்தாலும் நீண்ட கம்புடன் வெளிவந்து தாமரை, ஆம்பல், குவளை முதலானவை பூத்தலை அறிகின்றோம்.

செடி வகைகளில் கோடலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் செங்காந்தள் பூவென்று கலித்தொகை 101 ஆம் பாடலில் உரையாசிரியர் பொ.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுகின்றார். துடுப்பு போலும் முகையை முன்னர் ஈன்று அலர்ந்த இதழை உடைய செங்காந்தள் என்கின்றார். ஆனால் பூவானது முகையிலிருந்து வளர்வதால் முகை தோன்றும் இடம் குலை என்பதும் குலை துடுப்பிலிருந்து தோன்றுகின்றது என்பதும் அறியப்படும். எனவே துடுப்பு முகையாகாது என்பது காரணத்துடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது. கோடல் வேறு செங்காந்தள் வேறு என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தாமரை நெய்தல் இவற்றைச் செடியாகக் கொள்ளலாம் என்று திரு பி.எல்.சாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். டாக்டர். உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள், குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் என்ற நூலில் கொடியாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தென்னை, தேங்காய் போன்ற சொற்கள் சங்க காலத்தில் வழங்கப்படவில்லை. தெங்கு, தாழை போன்ற சொற்களே தென்னையைக் குறித்தன.

நீர்ப்பறவைகள் மருத நிலத்திலும், நெய்தல் நிலத்திலும் காணக்கூடியவை என்பதை நுட்பமாகக் கண்டறிந்து கூறியுள்ளனர். ஊர்ந்து செல்லும் ஏறும்பினையும் கூர்ந்து கண்டு அது புற்றுவீட்டில் ஆயிரக்கணக்காகச் சேர்ந்து வாழ்வதையும், பூமிக்கடியில் இடம் அமைப்பதையும், தன் உணர் கொம்பின் மூலம் தான் நினைப்பதைத் தன் இனத்துக்கு உணர்த்துவதையும் சுட்டுகின்றனர்.

காலமாறுபாட்டை உணர்த்தும் கருவியாகப் பல பறவைகள் செயல்படுகின்றன. குயில்களின் கூவுதல் வசந்தத்தின் வருகையைக் குறிக்கும் என்பது புலனாகிறது. மழையின் வருகையை மயிலின் அகவல் புலப்படுத்துகின்றது. விலங்கோசைகள் சுற்றுப்புற அபாயத்தை உணர்த்த அபாய ஒலி எழுப்புகின்றன. சிங்கம், பாம்பு முதலானவற்றைப் புதரில் கண்டு குருவிகள் பலவித ஒலி எழுப்பும். யாமத்தையும், விடியலையும் சேவல் கூவுவதால் அறியலாம். நத்தை, நொள்ளை இரண்டும் நந்தின் கிளைகளாகும். ஆந்தை என்ற பெயர் சங்க காலத்தில் குறிப்பிடப் படவில்லை.

ஐம்பூதங்களும் ஏனைய பூதங்கள் தங்குவதற்கும், ஒடுங்குவதற்கும் உரிய மிகப் பெரிய பூதமாக விளங்குவது விசம்பே. முதலில் தோன்றிய பூதமும் விசம்பே. ஞாயிறு சிலகாலம் கறைகளோடு காணப்படுகிறது. சிலகாலம் கறைகள் நீங்கி காணப்படுகின்றது. சூரியன் கறைகள் இன்றிக் காணப்பட்ட காலத்தில் நால் வகை நிலங்களும் சிறந்த பலனை அளிக்க, மக்கள் பசியும் பிணியும் இன்றி வாழ்ந்தனர் என்பதும், சூரியக் கறைகள் இருந்த காலத்தில் எதிர்மாறான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது.

மழையையும், காற்றையும் உண்டு பண்ணுவது ஞாயிறே. இரவை அவிப்பதால் இரவி என்றும் இருளைக் கலைத்து நிலவைப் பரப்புவதால் பிறைக்கும் கலை என்றும் பெயர் வந்தது.

கடைக்குளம் என்பதற்கு புறநானூற்று உரையாசிரியர் புனர்பூசம் எனப் பொருள் கூறுவது பொருந்தாது. ஏனெனில் ஆடு ராசியில் கார்த்திகை முதல்பாதமும் சிம்ம ராசியில் உத்திரத்தில் முதல் பாதமும் தனுசு ராசியில் உத்திராடத்தில் முதல் பாதமும் முறையே தலைக்குளம், இடைக்குளம், கடைக்குளம் என்பதே பொருத்தமானது. இவை அனைத்தும் வானியல் காட்டும் முடிவுகளாகும்.

நூலறிபுலவர் நுண்ணுதிற் கயிறிட்டுத்தேனும் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி நகரமைத்த செய்தி பேசப்படுகின்றது.

கரிகாலன் நீர்வளம் பெருக அமைத்த கல்லணையில் அணைக்கட்டுக்கடியில் இருக்கும் மணல்தளம் வழியாக நீர் செல்வது போல் அமைத்துள்ளமை வியப்புக்குரியது.

தற்காலத்தில் தான் தொழில் நுட்பவியல் முழுமையான வளர்ச்சி நோக்கி செல்லுகின்றதெனினும், அக்காலத்தில் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கு உரிய அடிப்படை அறிவினைப் பெற்றிருந்தனர் என்பது புலனாகின்றது.